

Giới thiệu Tội Cường Giáo Chủ Convert

Bạch Cửu mang theo 【 mạnh nhất giáo chủ hệ thống 】 người mang nhất thống giang hồ, trở thành Thần Châu mạnh nhất giáo chủ nhiệm vụ xuyên việt mà đến.

Tổng môn đại phái đệ tử xuống núi lịch lãm, muốn tìm Bạch Cửu mở rộng chính nghĩa.

Võ Lâm Thế Gia công tử muốn dương danh giang hồ, muốn tới tìm Bạch Cửu luận võ quyết đấu.

Triều đình Công Môn bên trong người muốn thăng quan phát tài, muốn Bạch Cửu trên cổ đầu người.

Giang hồ đại hiệp, các lộ thiếu hiệp Vai quần chúng, muốn một tiếng hét làm kinh người danh truyền giang hồ, cũng tới tìm Bạch Cửu phiên phức.

Đối mặt liên tiếp không ngừng địch nhân, còn tốt Bạch Cửu không chỉ có thông qua hệ thống, có thể đối lấy bất luận cái gì tiểu thuyết võ hiệp bên trong thần binh tuyệt học, cũng có thể dùng giang hồ danh vọng nhanh chóng đề cao Võ Học Cảnh Giới.

Người trong giang hồ dựa vào cái gì nói chuyện? Dựa vào quyền đầu.

Thánh Hóa Giáo tổng đàn, Bạch Cửu ngồi cao giáo chủ bảo tọa bên trên, thần sắc lười biếng, nhìn xuống quỳ gối Đường Hạ các đại thế lực chương môn, nhẹ giọng hỏi các người có phục hay không?

Bạn đang đọc truyện *Tội Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Mạnh Nhất Giáo Chủ Hệ Thống Tiểu Thuyết

Trời đông giá rét thời tiết, gió bắc gào thét mà tới.

Tây Phong thành thuận nghĩa phường Thành Hoàng Miếu, Thành Hoàng Miếu vị trí vắng vẻ, không người quản lý lại không người đến đây Tế Bái, sớm đã rách nát không chịu nổi.

Bạch Cửu núp ở trong miếu góc tường, thân thể không kim lại được run lấy bầy.

"Tại dạng này xuống dưới không chết đói cũng phải chết rét, " bờ môi trắng bệch Bạch Cửu "A" ra một cái nhiệt khí tại đông cứng cứng tay bên trên, đây là Bạch Cửu duy nhất có thể nghĩ đến sưởi ấm phương thức.

Bạch Cửu vốn là Thế Kỷ 21 phổ thông lớn tuổi thanh niên, điều kiện gia đình kém. Cao Trung đều không tốt nghiệp liền sớm bước vào xã hội, sờ soạng lần mò hơn mười năm, cũng liên liên lẫn lộn cái ấm no.

Hiện nay xã hội, người hoặc là có tiền, hoặc là có quyền, hoặc là muốn có quan hệ. Nếu như mấy thứ đều không dính dáng, vậy người tối thiểu nhất nam đẹp trai hơn, nữ phải đẹp.

Đáng tiếc mấy dạng này Bạch Cửu không có đồng dạng dính dáng, có đôi khi Bạch Cửu cảm giác mình không thích hợp cái này phức tạp xã hội, ngược lại là cũng hướng tới tiểu thuyết võ hiệp bên trong như thế thế giới, sau đó Bạch Cửu cũng không nghĩ tới chính mình chỉ là uống chút rượu, tỉnh lại sau giấc ngủ xuyên việt.

Bạch Cửu xuyên việt, tỉnh lại liền thân ở gian phòng này trong miếu đổ nát. Thân thể biến thành chính mình mười bảy tuổi bộ dáng, áo ngủ biến thành rách mướp Thổ Bô Y, trong đầu càng là nhiều cái chưa kích hoạt mạnh nhất giáo chủ hệ thống.

Bạch Cửu tốn nửa ngày thời gian thử nghiệm Kích Hoạt Hệ Thống, thế nhưng là hệ thống y nguyên không phản ứng chút nào, Bạch Cửu suy đoán hẳn là không có đạt tới kích hoạt điều kiện.

Bạch Cửu lúc đầu nghĩ đến các loại hệ thống mở ra về sau, đang đi ra tàn miếu hiểu biết cái này thế giới xa lạ, dù sao hiện tại không có bất kỳ cái gì sức tự vệ, ai biết sẽ phát sinh sự tình gì, bất quá bây giờ vì là không bị chết đói, Bạch Cửu cũng quản không được nhiều như vậy.

"A! Ha ha ha ha!" Ngoài cửa truyền đến một trận Quỷ Khóc Lang Hào tiếng cuồng tiếu, Bạch Cửu dừng lại đứng dậy động tác, thân thể núp ở góc tường, tại tối tăm tàn miếu không chú ý rất khó phát hiện.

"Đùng" sớm đã rách nát không chịu nổi cửa miếu đột nhiên bị phá tan, gió lạnh theo đại môn rót ngược vào, thổi trong miếu đổ nát bụi đất tung bay, cò đại phi vũ, ngay sau đó một người cước bộ vội vàng xông tới quỳ gối trước tượng thần.

Đỗ Thụ Thụ quỳ gối tại trước tượng thần, nhớ tới những ngày này phát sinh sự tình buồn từ tâm đến, cầm lấy nắm trong tay từ cũng là một trận uống thả

cửa.

"Khụ khụ! Khục!" Mười năm Tây Phong Liệt tại cái này Khánh Dương phủ đô là nổi danh liệt, bình thường trưởng thành tráng hán cũng không dám như thế uống, đây cũng không phải là uống rượu đây là muốn chết. Mà Đỗ Thư Thư lại giật mình chưa phát giác, uống thả cửa sau một lúc, thế mà từ trong ngực móc ra một cây chùy thủ, nhắm ngay vì trí hiểm yếu muốn đâm xuống.

"Chà chà! Thật sự là thiên hạ to lớn không thiếu cái lạ, ta vẫn là lần thứ nhất gặp một người nam nhân như cái đàn bà giống như khóc sụt sùi, muốn tự sát còn muốn mượn Từ Kính.

"Ai!" Tại cái này thuận nghĩa phường ngay cả khát cái cũng không nguyện ý tới Thành Hoàng Miếu, trừ chính mình thế mà còn có người khác.

Trong nháy mắt tinh rượu hơn phân nửa Đỗ Thư Thư quay người nhìn lại, chỉ gặp một cái tuổi trẻ người khoanh tay dựa vào lấy tường ngồi tại nơi hẻo lánh.

Người trẻ tuổi dung mạo thanh tú, thân hình đơn bạc, toàn thân cao thấp chỉ mặc một bộ rách rưới Thô Bó Y, giờ phút này đang híp mắt dò xét chính mình.

"Ta làm cái gì giống như cùng ngươi không có gì quan hệ" Đỗ Thư Thư chăm chú chùy thủ trong tay, uống một hớp rượu âm mặt trầm giọng nói.

Bạch Cửu quan sát tỉ mỉ đối phương, đối phương tuổi tác cùng mình tương tự, môi hồng răng trắng, một thân thư sinh trang phục, nếu như không phải một bộ quần áo và tóc dài dơ dáy bẩn thỉu không chịu nổi, hiển nhiên một cái tiêu biểu tuấn thư sinh.

"Không ngại lời nói an vị xuống tâm sự, có lẽ ta có thể đến giúp ngươi" Bạch Cửu chỉ chỉ chính mình đối diện chân thành nói.

"Giúp ta? Ngươi có bản lĩnh đó sẽ lẫn lộn bộ dáng như thế" Đỗ Thư Thư khoe miệng cười khê giễu cợt nói.

"Không thử một chút làm thế nào biết, chẳng lẽ ngươi vội vã chết?" Bạch Cửu mặt bình tĩnh nhìn xem Đỗ Thư Thư châm chọc nói.

Đỗ Thư Thư hừ lạnh một tiếng, mấy bước đi đến Bạch Cửu đối diện ngồi xếp bằng, một đôi mắt nháy cũng không nháy mắt nhìn chăm chăm Bạch Cửu.

"Ta họ Bạch, tại chúng ta này trong đồng lứa đứng hàng thứ lão Cửu, cha ta liền làm cái đơn giản để nhớ tên Bạch Cửu, ngươi đây kêu cái gì, " Bạch Cửu đưa tay cầm lấy Đỗ Thư Thư bầu rượu mãnh mẽ rót một cái nói ra.

"Đỗ Thư Thư" có chút căm ghét phiệt trông trắng mắt chín âm thanh lạnh lùng nói.

"Nói một chút ngươi sự tình, ngươi không nói ta có thể giúp không được ngươi" Bạch Cửu không nhìn đối phương ánh mắt nói ra.

"Nói như vậy ngươi bây giờ giống như ta thê thảm lắm lắm" Bạch Cửu híp mắt trào phúng đối với Đỗ Thư Thư nói.

"Đúng vậy a! Ta hiện tại và khát cái cũng không có khác nhau" Đỗ Thư Thư cúi đầu mắt nhìn chính mình hình tượng bật cười tự giễu nói.

Bạch Cửu là thật tâm rất đồng tình với trước mắt gia hỏa này, bảy tuổi mất đi làm trong nhà trụ cột phụ thân, vốn là gia cảnh bản hàn một nhà ba người chỉ còn lại có Cô Nhi Quả Mầu, mầu thân dựa vào giúp Hàng xóm may may vớ vớ cầm nuôi lớn, để cho Đỗ Thư Thư sách tập viết, mười năm như một ngày.

Mười năm gian khổ học tập khổ, vốn cho rằng cuối cùng đến Kim Bảng Đề Danh thì Lão Mầu càng là thế chấp Tổ Ốc làm vòng vo để cho Đỗ Thư Thư đi Phủ Thành đi thi, kết quả lúc đầu mười phần chắc chín khảo thí Đỗ Thư Thư lại thi rớt.

Thất hồn lạc phách về đến nhà lại phát hiện Lão Mầu đã qua, nhà mình Tổ Trạch cũng bị chủ nợ cường ép chiếm đi trả nợ, mà nguyên lai mượn hai mươi lượng bạc thế mà biến thành hai trăm lượng, hai trăm lượng là khái niệm gì, phải biết phổ thông nhà ba người dùng một lát sinh hoạt phí cũng liền một lượng bạc a.

Đỗ Thư Thư tìm tới cửa lý luận lại bị một trận đánh đập, vốn định cáo quan cũng là bị ngăn tại ngoài cửa, liên tục đá kích Đỗ Thư Thư nản lòng thoái chí, liền muốn tìm một chỗ tự tìm đoạn, mới có vừa rồi một màn.

"Ngươi muốn thế nào giúp ta" Đỗ Thư Thư mặt trào phúng hỏi, hiển nhiên căn bản không tin Bạch Cửu có thể đến giúp chính mình.

"Đốt - mạnh nhất giáo chủ hệ thống khởi động thành công "

"Hệ thống đồng bộ bên trong -----% 10-----% 50-----%99 đồng bộ hoàn thành "

"Tư liệu cơ bản truyền vào bắt đầu, mời chủ ký sinh chuẩn bị sẵn sàng "

Bạch Cửu mừng thầm trong lòng chính mình quả nhiên thành công, nhìn thấy đối phương lần đầu tiên, Bạch Cửu liền muốn có phải hay không cần một ít sự kiện mới có thể phát động hệ thống, không nghĩ tới thật thành công, bỗng nhiên Bạch Cửu cảm giác đầu tê rần trực tiếp ngắt đi.

Không biết qua bao lâu, Bạch Cửu chậm rãi mở to mắt, chỉ thấy mình nghiêng dựa vào vừa rồi vị trí, lại không nhìn thấy Đỗ Thư Thư bóng người, Bạch Cửu đối với cái này không thêm để ý chút nào, chính mình con mắt đã đạt tới về phần đối phương chết sống nhưng là lười đi quản.

Bạch Cửu hiện tại cần thời gian để tiêu hóa tiêu hóa trong đầu thêm ra tới đồ vật.

Căn cứ vừa rồi hệ thống truyền vào cho Bạch Cửu cơ sở tư liệu, Bạch Cửu mới rõ ràng mình bây giờ vị trí thế giới.

Thần Châu Đại Lục là phương thế giới này gọi chung là, Thần Châu Đại Lục địa vực bao la, đại khái chia làm bên trong Cửu Châu, Nam Cương, Mạc Bắc, Tây Vực, Đông Hải. Trên danh nghĩa toàn bộ thiên hạ đều tại Đại Thương Triều dưới sự thống trị, tuy nhiên Thiên Hạ thái bình đã lâu, triều đình sớm đã mục nát không chịu nổi.

Thần Châu Đại Lục lấy võ vi tôn, triều đình, môn phái, thế gia, bang phái như cuộn cuộn Tinh Hải nhiều vô số kể.

Tuy nhiên đại đa số người cả một đời đều dừng lại tại Trúc Cơ Ngũ Cảnh bên trên, có thể đột phá Trúc Cơ Ngũ Cảnh, đã thông một đầu kinh mạch sinh ra nội lực Tam Lưu Cao Thủ ít càng thêm ít.

Tuy nhiên kiếp trước tiểu thuyết võ hiệp bên trong, đừng nói Tam Lưu Cao Thủ cũng là Nhị Lưu Cao Thủ vậy cũng bắt quá chi là cái lợi hại điểm Vai quần chúng a.

Nhưng là nếu như người biết từ Trúc Cơ đột phá đến Tam Lưu cảnh giới xác suất là một phần vạn, Tam Lưu Cao Thủ có thể lực chiến mấy trăm Phổ Thông Sĩ Tốt, những cao thủ này hàm kim lượng không cần nói cũng biết.

Tam Lưu phía trên nhị lưu, nhất lưu, siêu nhất lưu, càng là các đại thế lực trụ cột vững vàng, về phần Đình Tiêm Cao Thủ nhưng là Phượng Mao Lân Giác, cũng là Danh Chấn Giang Hồ nhân vật, đương nhiên còn có trong truyền thuyết Võ Đạo Tông Sư và Lục Địa Thần Tiên Đại Tông Sư.

Mạnh nhất giáo chủ hệ thống là phụ trợ chủ ký sinh trở thành nhất thống giang hồ giáo chủ mà tồn tại, chia làm võ học, vũ khí, đan dược, kỳ vật, Diễn Võ Trường, hệ thống nhậm vụ sáu cái bản khối.

Trừ số ít hệ thống tự mang đồ vật bên ngoài, hệ thống bao hàm kiếp trước sở hữu tiểu thuyết võ hiệp bên trong xuất hiện võ học, đan dược và thần binh lợi khí, những vật này Bạch Cửu có thể tùy ý đổi lấy, đương nhiên điều kiện tiên quyết là Bạch Cửu có giang hồ danh vọng.

Muốn thu hoạch được giang hồ danh vọng trước mắt, chỉ có hoàn thành hệ thống tuyên bố nhiệm vụ, hấn danh vọng nơi phát ra hệ thống nhắc nhở tự hành khai quật.

Bạch Cửu chú ý lực tập trung ở thông tin cá nhân tuyến hạng bên trên, trong đầu lập tức xuất hiện mình bây giờ thông tin cá nhân.

Tính danh: Bạch Cửu

Tuổi tác: Mười bảy

Giang hồ danh vọng: Bừa bãi vô danh [0]

Tu vi: Không

Nội công: Không

Ngoại công: Không

Đóng lại cái này khiến Bạch Cửu phiền muộn bạch bản mô bản, Bạch Cửu nhưng là không biết nên từ nơi nào ra tay, dù sao hiện tại hệ thống một cái nhiệm vụ cũng không có tuyên bố, tuy nhiên coi như tuyên bố nhiệm vụ liền chính mình cái này thân thể nhỏ bé tăng thêm vừa một vừa đói cũng chưa chắc hoàn thành.

Đang tại Bạch Cửu cào nát da đầu đều không có đầu mỗi thời điểm, chỉ gặp Đỗ Thư Thư trong tay bưng lấy mấy cái Mân Thầu mặt lạnh lấy đi tới.

"Đừng chết đói" gặp Bạch Cửu tình Đỗ Thư Thư cầm Mân Thầu ném đến Bạch Cửu trên thân, lại quay người đi ra ngoài.

"Hắc! Gia hòa này" Bạch Cửu trong lòng ấm áp, khẽ cười một tiếng. Tuy nhiên tuy nhiên đã sớm bụng đói kêu vang Bạch Cửu lại không để ý tới ăn cái gì, ứng vì là tại vừa rồi Đỗ Thư Thư vào cửa sát na, Bạch Cửu nghe được hệ thống "Đốt" âm thanh.

Bạch Cửu liền tranh thủ chú ý lực tập trung ở nhiệm vụ bản khối bên trên, lúc đầu trống không nhiệm vụ bản khối bên trên quả nhiên thêm ra mấy cái nhiệm vụ, Bạch Cửu vội vàng ngưng thần nhìn kỹ lại.

1: Chủ Tuyên Nhiệm Vụ: 【 mạnh nhất giáo chủ 】

Trong nhiệm vụ cho: Sáng tạo Giáo Phái, làm trở thành này phương đệ nhất thế giới Đại Giáo, Thiên Thu Vạn Tái nhất thống giang hồ.

Nhiệm vụ thời gian: Không được hạn

Nhiệm vụ khen thưởng: Không biết

2: Chi nhánh nhiệm vụ: 【 Lập Giáo 】

Nhiệm vụ nội dung: Sáng lập giáo phái thành vi giáo chủ

Nhiệm vụ miêu tả: Tổ vi giáo chủ như quả liên một cái chân chạy thuộc hạ đều không có, người chưa phát giác cũng thất bại a?

Nhiệm vụ yêu cầu: Ít nhất cần một người tự nguyện gia nhập thế lực của người

Nhiệm vụ thời gian: Một ngày

Nhiệm vụ khen thưởng: Giang hồ danh vọng một trăm; Tân thủ Lễ Bao một phần 【 duy nhất 】

Đối với Chủ Tuyến Nhiệm Vụ Bạch Cửu chỉ là ngấm liếc một chút liền khề quét mà qua, không có nam nhân kia không hy vọng đứng tại đỉnh phong nhất, tuy nhiên những này tạm thời khoảng cách Bạch Cửu có chút xa xôi, huống chi ngay cả khen thưởng là cái gì cũng không biết, Bạch Cửu biểu thị không hứng thú lắm.

Bạch Cửu chú ý là chỉ nhánh nhiệm vụ, chỉ này đây nhiệm vụ theo Bạch Cửu cũng là tân thủ phúc lợi nhiệm vụ, nhiệm vụ đơn giản còn khen thưởng phong phú, từ nhiệm vụ đằng sau đánh dấu duy nhất hai chữ bên trên liền có thể nhìn ra dạng này cơ hội chỉ có một lần.

Rời khỏi hệ thống, Bạch Cửu ăn như hồ đói giải quyết hết trong tay cứng rắn giống như thạch đầu Mân Thầu, vội vã không nhịn nổi đứng dậy đi ra ngoài cửa, chỗ nào Bạch Cửu sẽ thu hoạch cái thứ nhất thuộc hạ.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thánh Hỏa Giáo

Ra khỏi thành Hoàng Miếu, gió lạnh đối diện đánh tới, lạnh Bạch Cửu khiến cho run rẩy.

Đập vào mắt trắng lóa như tuyết, Bạch Cửu phát hiện mình vị trí hơn là một cái không to nhỏ sườn đất bên trên, bốn phía trừ toà này tàn miếu không có vật gì.

Quét mắt một vòng liền thấy Đỗ Thư Thư đứng cách đó không xa xuất thần, Bạch Cửu đi đến bên người đều không phản ứng chút nào.

Bạch Cửu vỗ vỗ bả vai, Đỗ Thư Thư mới lấy lại tinh thần, phớt nhãn Bạch Cửu yên lặng không nói.

"Ta tìm người có việc" Bạch Cửu cũng có chút nóng vội, cho nên cũng không được nói nhảm đi thẳng vào vấn đề.

"Nói" Đỗ Thư Thư cũng không quay đầu lại nói khề.

"Ta từ nhỏ đi theo Ân Sư học nghệ, đoạn thời gian trước lão nhân gia ông ta qua đời, trước khi lâm chung muốn ta cầm sư môn tuyệt kỹ phát dương quang đại."

"Không nghĩ tới mới xuống núi vòng vo liền bị người trộm, kết quả là lẫn lộn thành như bây giờ." Bạch Cửu đem chính mình nghĩ kỹ thân thể lai lịch nói lung tung một trận, dù sao cũng không ai nhận biết mình.

"Người Biết võ?" Đỗ Thư Thư quay người dùng xem kỹ nhãn quang dò xét Bạch Cửu.

"Không tin?" Bạch Cửu cười hỏi.

"Là không tin, ta Đại Thương Triều lấy võ vi tôn, đừng nói Đà Thông Kinh Mạch có nội lực cao thủ, cũng là Trúc Cơ có thành tựu tại Tây Phong dạng này Thị Trấn cũng có thể quên một nhân vật."

"Người nói người đi theo sư phụ học nghệ nhiều năm, lại bị người trộm đi toàn thân tiền tài, hoặc là sư phụ người là mua danh chuộc tiếng hạng người, hoặc là cũng là người học nghệ không tinh" Đỗ Thư Thư cười lạnh giễu cợt nói.

"Đã người không tin ta vậy chúng ta đánh cược như thế nào, chỉ cần người có thể đáp ứng ta một sự kiện, ta liền giúp người báo thù, như thế nào?" Bạch Cửu không nhìn đối phương trào phúng nhìn xem Đỗ Thư Thư trầm giọng nói.

"Nếu như ngươi có thể giúp ta báo thù, về sau ngươi nói cái gì ta thì làm cái đó" Đỗ Thụ Thụ nhìn chăm chăm Bạch Cửu chân thành nói.

"A! Ngươi không sợ ta lừa ngươi?" Bạch Cửu nghiêng đầu cười hỏi.

"Ngươi có thể lừa gạt đi ta cái gì?" Đỗ Thụ Thụ thần sắc có chút âm trầm trả lời.

"Ta đã đáp ứng Ân Sư muốn đem sư môn tuyệt kỹ phát dương quang đại, cho nên ta muốn thành lập một cái thế lực, trên giang hồ dương danh lập vạn, lấy hoàn thành Ân Sư nguyện vọng, ta điều kiện cũng là ngươi gia nhập thế lực ta trở thành ta thuộc hạ" Bạch Cửu nhìn chăm chăm Đỗ Thụ Thụ nói ra.

"Cứ như vậy đơn giản?" Đỗ Thụ Thụ kỳ quái hỏi.

"Đúng cứ như vậy đơn giản", Bạch Cửu gật đầu nói.

Đỗ Thụ Thụ yên lặng chỉ chốc lát, hai tay ôm quyền trầm giọng nói "Đỗ Thụ Thụ nguyện ý gia nhập "

"Đình - chỉ nhánh nhiệm vụ; sáng tạo Giáo Phái trở thành giáo chủ

Nhiệm vụ hoàn thành

Nhiệm vụ khen thưởng: Giang hồ danh vọng 100,

Tân thủ Lễ Bao một phần

"Đốt" kiến trúc nhiệm vụ: Thành lập Phân Đoàn

Nhiệm vụ miêu tả: Khất cái còn có cái cố định căn cứ điểm đâu, làm một cái giáo chủ nếu như ngay cả cái cố định điểm dừng chân đều không có, không khỏi cũng quá thất bại.

Nhiệm vụ yêu cầu: Hạn lúc ba ngày

Nhiệm vụ khen thưởng: Giang hồ danh vọng 200

Bạch Cửu hận không thể lập tức lấy ra tân thủ Lễ Bao, mở ra nhìn xem là thứ gì, tuy nhiên diễn kịch muốn diễn nguyên bộ, nếu không sợ là sẽ phải rò rỉ ra sơ hở.

"Tốt! Ngươi đã đáp ứng gia nhập ta sáng lập Thánh Hỏa Giáo, ta đáp ứng ngươi sự tình tự nhiên sẽ làm được, ngươi chờ một lát chỉ chốc lát ta đi chuẩn bị một phen, đêm nay liền giúp ngươi báo thù" Bạch Cửu vội vàng dặn dò hai câu, quay người trở lại tàn miếu tiện tay đóng lại cửa miếu.

Bạch Cửu đóng lại cửa miếu, tựa ở phía sau cửa các loại chỉ chốc lát gấp hết thầy như thường, xuyên thấu qua khe hở gấp Đỗ Thụ Thụ ngồi chồm hổm trên mặt đất, nắm căn Mộc Côn tại trên mặt tuyết tô tô vẽ vẽ liền không được đang chăm chú.

Cẩn thận không sai lầm lớn, tuy nhiên bằng vào kiếp trước lịch duyệt, nhìn ra Đỗ Thụ Thụ không phải loại kia Khẩu bất đối Tâm hạng người.

Tuy nhiên nhân tâm đối cái bụng, ai biết đối phương có phải hay không ảnh đế cấp diễn viên.

Tìm nơi hẻo lánh ngồi trên mặt đất, Bạch Cửu tiến vào hệ thống tại thông tin cá nhân phía dưới tìm tới nhiệm vụ cho ra khen thưởng tân thủ Lễ Bao.

Hoi chuyển động ý nghĩ một chút, cũng cảm giác trong tay trầm xuống, cúi đầu xem xét trong ngực chẳng biết lúc nào thêm một cái hồng sắc bao vải.

Bạch Cửu đã sớm vội vã không nhìn nổi, mấy lần mở ra bao vải, chỉ gấp trong bao vải có hai dạng đồ vật.

Một cái bình sứ nhỏ bình và một bản sách đóng chì, đồng thời trong đầu cỡ nào hai đạo liên quan tới hai loại đồ vật tin tức.

Lục phẩm: Thoát thai hoá cốt đan

Dược hiệu: Người sử dụng sau khi phục dụng có thể trực tiếp hoàn thành võ đạo Trúc Cơ.

Hạn chế: Không cái gì tác dụng phụ.

Thần Châu Đại Lục đan chia cửu phẩm nhất phẩm tối cao, đừng nhìn thoát thai hoá cốt đan chỉ có lục phẩm, nhưng là một chút một chút Nhị Tam Lưu thể lực căn bản không có.

Chỉ có nhất lưu trở lên thể lực mới có, với lại số lượng không nhiều, chỉ có một ít xuất sinh bất phàm thế gia đại phái nhân vật trọng yếu mới có cơ hội phục dụng, đã tìm sớm hoàn thành Trúc Cơ

Từ điểm đó liền có thể đã nhìn ra bình thường bách tính và thế gia giữa các môn phái chênh lệch, người bình thường muốn trở thành Tam Lưu Cao Thủ, chỉ có thể từng bước một trước tiên Luyện Bỉ, tại Luyện Nhục, sau đó Luyện Cốt, Luyện Tủy, sau cùng đạt tới Luyện Huyết cảnh hoàn thành Trúc Cơ, Đà Thông Kinh Mạch tu ra nội lực trở thành Tam Lưu Cao Thủ.

Cái này cùng một chút đại thể lực xuất sinh thiên tài ngay từ đầu liền thua ở hàng bắt đầu bên trên, tuy nhiên thể gian vốn cũng không từ tại cái gọi là công bình công chính.

Một đạo khác tin tức nhưng là bản này Võ Học Bí Tích tin tức.

Kỳ công: Hàn Băng Chân Khí

Đăng cấp: Thượng thừa trung đẳng võ học

Chiêu thức: Hàn Băng Thần Chưởng

Đặc hiệu: Đặc hiệu một: Ngọc Chưởng Ngưng Sương, nội lực ngưng tụ thủ chưởng hai: Lạnh chưởng Hàng Ma, nội lực có thể phun ra một tia hàn khí. Ba Băng Hồn đông lạnh trời, có thể phun ra hàn khí cảm người khác đông thành tượng băng. Bốn đóng băng vạn dặm

Bạch Cửu cũng không thăm nghĩ hệ thống tân thủ Lễ Bao như thế phong phú, thế mà trực tiếp khen thưởng chính mình một bản Thượng Thừa Võ Học, hơn nữa còn là tự mang chiêu thức kỳ công.

Từ hệ thống truyền vào cho mình cơ sở trong tin tức Bạch Cửu giải được, võ học cũng có phân chia cao thấp, từ thấp nhất tầng thứ Hạ Thừa, Trung Thừa, thượng thừa, đến phổ thông tuyệt học, kinh thiên động địa tuyệt học, Khoáng Thế Tuyệt Học, mỗi cái tầng thứ lại phân Sơ Trung cấp ba các loại.

Thượng thừa trung đẳng võ học tại những nhất lưu đó trong thế lực cũng là Trần Phái tuyệt học, hướng chi vẫn là mang theo chiêu thức và nội công kỳ công.

Võ học có nội công và Ngoại Công danh xưng, mà một chút tự mang chiêu thức nội công võ học thì bị trở thành kỳ công, cái này võ học giá trị thường thường cao hơn xuất từ thân thể một cái Đăng Cấp.

Bạch Cửu thở dài một hơi, vững vàng tâm tình mình. Tuy nhiên Hàn Băng Chân Khí bất phạm, nhưng là mình hiện tại còn học không được, chỉ có chờ chính mình ăn vào thoát thai hoá cốt đan, hoàn thành Trúc Cơ mới có thể học tập, cho nên Bạch Cửu trực tiếp cầm bí tịch bỏ vào trong ngực, cầm bình sứ cầm trong tay.

Bạch Cửu mở ra bình sứ, từ đó đổ ra một khóa toàn thân trắng như tuyết như hạt đậu nành đan được, một cổ nhàn nhạt mùi thơm ngát tùy theo bay tới, Bạch Cửu không dám trì hoãn trực tiếp cầm đan được ném vào trong miệng.

Đan được vào miệng tức hóa, ngay sau đó Bạch Cửu cảm giác mình toàn thân phát nhiệt lại đây lại ngứa, tuy nhiên chỉ chốc lát đã đầy đầy mồ hôi, Bạch Cửu cắn chặt răng không rên một tiếng, còn tốt loại cảm giác này lại nhanh đi cũng nhanh, tuy nhiên chỉ chốc lát liền hoàn toàn biến mất.

Bạch Cửu thở một ngụm tiện tay mở ra thông tin cá nhân, thượng diện quả nhiên thêm ra không ít tân tin tức.

Tính danh: Bạch Cửu

Tuổi tác: Mười bảy

Tu vi: Luyện Huyết cảnh

Nội công: Không

Ngoại Công: Không

Bạch Cửu đóng lại hệ thống, hư không vung vẩy mấy quyền cảm thụ xuống lực lượng toàn thân, lập tức quay người đối vách tường cũng là một quyền, "Đụng" Bạch Cửu cánh tay trực tiếp cảm xích Hậu Thổ chất vách tường khiến cho xuyên thấu.

Tuy nhiên uy lực kinh người nhưng là Bạch Cửu lại nhũn mảy, ứng là trắng cừ phát phát hiện mình tuy nhiên có được thường nhân gấp năm lần tả hữu thân thể tổ chất, nhưng là đối với lực lượng không chế nhưng là kỳ kém vô cùng.

Nếu như người bình thường lực lượng là một trăm cân, này Bạch Cửu hiện tại ít nhất lực lượng có năm trăm cân, với lại không chỉ có là lực lượng, tốc độ và sức chống cự cũng là người bình thường gấp năm lần.

Không quá mạnh nhưng đạt được lớn như vậy tăng lên, Bạch Cửu có chút thích ứng không được, nếu như không thể chưởng khống thân thể của mình như thế nào chiến đấu, Bạch Cửu đánh giá mình muốn hoàn toàn quen thuộc hiện tại lực lượng ít nhất cũng phải năm ngày thời gian, đây chính là cùng mình kế hoạch không hợp.

Tuy nhiên lúc này một đạo tin tức bỗng nhiên xuất hiện tại Bạch Cửu trong đầu, Bạch Cửu lo lắng sự tình giải quyết dễ dàng, trong hệ thống Diễn Võ Trường chính là chủ ký sinh dùng để đoán luyện chiến đấu kỹ xảo và tu hành võ học, dĩ nhiên không phải miễn phí, Sơ Giai huấn luyện một giờ cần một trăm giang hồ danh vọng.

Tuy nhiên hiệu quả cũng rất cho lực, ở bên trong tu luyện một giờ tương đương với ở bên ngoài khổ luyện mười ngày.

Ngay sau đó Bạch Cửu không chút do dự tiêu hao vừa tới tay không lâu duy nhất một trăm giang hồ danh vọng, tại diễn võ trường lựa chọn Sơ Giai huấn luyện.

Sắc trời dần tối, cửa miếu mở ra Bạch Cửu dạo chơi đi ra. Ngồi chồm hóm trên mặt đất Đỗ Thư Thư nghe được tiếng vang, ngẩng đầu nhìn trông trắng mắt chín, lập tức trong mắt lóe lên một vòng nghi hoặc, trực giác nói cho Đỗ Thư Thư hiện tại Bạch Cửu và vừa rồi hoàn toàn khác biệt, nhưng là bất đồng nơi nào Đỗ Thư Thư lại nói không ra.

"Đây là cái gì" Bạch Cửu mắt nhìn Đỗ Thư Thư trước mặt một mảnh loạn thất bát tao đồ hình hỏi thăm

"Giáo chủ" Đỗ Thư Thư nhưng là trước tiên đứng dậy ôm quyền đối với Bạch Cửu hành lễ, đối với Đỗ Thư Thư nhanh như vậy có thể đi vào chính mình nhân vật Bạch Cửu có chút hài lòng, tuy nhiên Bạch Cửu biết nếu như mình không thể báo thù cho đối phương, hết thầy liền sẽ tan thành mây khói.

"Thuộc hạ vừa rồi suy nghĩ ti mi một phen, giáo chủ muốn đem Bản Giáo lớn mạnh, muốn hiểu biết cái này Nam Cương, hiểu biết Khánh Dương phủ, đương nhiên càng phải hiểu biết cái này Tây Phong thành, Nam Cương mười hai phủ Khánh Dương phủ chỉ là bên trong một trong" Đỗ Thư Thư gặp Bạch Cửu nghe nghiêm túc liền tiếp tục nói.

"Thuộc hạ trước kia một lòng chỉ Sách Thánh Hiền, đối với cái này chuyện trong chốn giang hồ hiểu biết không nhiều, cho nên đối với Nam Cương và Khánh Dương phủ mà biết thừa ít, bất quá đối với cái này từ nhỏ đến lớn Tây Phong thành nhưng là như lòng bàn tay".

"Tây Phong thành, ở vào Khánh Dương phủ tận cùng phía Bắc, ba mặt bị chiếm một diện tích Bách Lý Từ buổi trưa lĩnh vây quanh, đường ra duy nhất cũng là phía nam đầu này Quan Đạo, tuy nhiên đầu này Quan Đạo hai bên cũng đều địa thế dốc đứng, chỉ có đi đến mười dặm Đoạn Hồn đường, quá đối Hồn Nhai mới là một mảnh đường bằng phẳng", Đỗ Thư Thư chỉ trên mặt tuyết một đầu dây trăm giọng nói.

"Tây Phong thành tuy nhiên vắng vẻ, nhưng là không nói tại Khánh Dương phủ cũng là tại Nam Cương cũng coi như có chút danh tiếng, ứng vì là Từ Ngộ Linh thừa thãi các loại tu luyện được tài, cho nên rất là phồn hoa thế lực chung quanh rất nhiều".

Tuy nhiên những thế lực này nhưng là lấy Nhất Phái hai bảo ba trang mạnh nhất, Nhất Phái là Từ Ngộ Linh Linh Nam phái, hai bảo vì là Vô Song bảo và Đường Gia Bảo, ba trang là Hoắc gia trang, Lục Gia Trang, còn có Tề gia trang, cái này mấy đại thế lực trừ mỗi tháng tượng trưng cho triều đình điểm thuế má bên ngoài, có thể nói Tây Phong thành bảy thành trở lên lợi ích là bị cái này mấy đại thế lực cầm giữ "

"Hắn một chút lợi ích bị hắn Tam Giáo Cửu Lưu chia phá, cho nên giáo chủ muốn đứng vững gót chân, sợ là muốn phí chút trắc trở, đương nhiên nếu như giáo chủ chỉ là muốn an ổn phát triển, kéo dài truyền thừa đến không cần cân nhắc những này".

Đỗ Thư Thư nói xong cũng không lên tiếng lẳng lặng để cho Bạch Cửu suy nghĩ, Đỗ Thư Thư cũng muốn nhìn xem Bạch Cửu muốn thế nào mở ra cục diện, hai người mình hiện tại một nghèo hai trắng, mình tại Tây Phong thành sinh hoạt lâu như vậy, cũng rõ ràng muốn sinh tồn được không khó, nhưng là muốn lớn mạnh sự môn, liền nhất định phải đụng hắn thế lực lợi ích, xung đột tự nhiên là không thể tránh né.

"Nhất Phái nhị bảo tam Trang Vũ Đạo Tu là cao nhất là cái gì tầng thứ" trầm tư chỉ chốc lát Bạch Cửu ngẩng đầu hỏi.

Đỗ Thư Thư suy nghĩ chốc lát nói "Nghe nói đều có Nhị Lưu Cao Thủ tồn tại cụ thể cũng không rõ ràng "

"Nhị Lưu Cao Thủ" Bạch Cửu tự nói một tiếng.

"Hắn thế lực đâu? Có hay không Nhị Lưu Cao Thủ" Bạch Cửu hỏi thăm

"Hắn thế lực khẳng định không có Nhị Lưu Cao Thủ" Đỗ Thư Thư khẳng định nói

"Và người có thù là cái kia thế lực" Bạch Cửu bỗng nhiên ngẩng đầu hỏi.

"Là Trường Nhạc Bang cao quân sự tình" Đỗ Thư Thư âm mặt cắn răng trả lời.

"Dẫn đường! Đi chiêu cổ cái này cao quân sự tình" Bạch Cửu đi hai bước, lại quay đầu lại hỏi nói

"Trường Nhạc Bang giúp đỡ tu vi gì "

Sau lưng Đỗ Thư Thư nói ". Trường Nhạc Bang nắm trong tay Tây Phong thành sở hữu đồ phùng, giúp đỡ thường xuyên nghe nói là đã thông ba đường kinh mạch Tam Lưu hậu kỳ cao thủ, dưới trường Tử Đại Thiên Vương cũng là Tam Lưu trung kỳ cao thủ."

Có lẽ là sợ Bạch Cửu đổi ý, Đỗ Thư Thư lại ngay sau đó nói "Tuy nhiên cùng ta có thù chỉ là Trường Nhạc Bang tại thuận nghĩa phùng người phụ trách Tiểu Diện Hồ Cao Thuận."

"Ha ha! Đi thôi phía trước dẫn đường, đi gặp một hồi cái này Tiểu Diện Hồ, " Bạch Cửu mắt nhìn Đỗ Thư Thư tiếng cười nói.

Đỗ Thư Thư đáp ứng một tiếng, ở phía trước dẫn đường Bạch Cửu theo sát về sau, hai người hướng về thuận nghĩa phùng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Trường Nhạc Đồ Phường

Ban đêm Thuận Nghĩa phường trừ trung tâm khu vực đèn đuốc sáng trưng bên ngoài, hán địa phường đã một vùng tăm tối.

Tây Phong thành vốn là cái Tiểu Huyện Thành, mà Thuận Nghĩa phường lại là Tây Phong thành nghèo nhất địa phương, cho nên tại đây Tam Giáo Cửu Lưu người nào đều có.

Dân chúng tâm thường sớm đã đóng chặt cửa nẻo sớm nghỉ ngơi, dơ dáy bản thiêu không chịu nổi hai bên đường phố trừ tụ tập cùng một chỗ Lưu Mạnh lưu mạnh tại không có người khác.

"Lý Hắc Tử nghe nói các người trẻ nhất bắt cái Dê Béo vớt không ít a?" Đường phố bên cạnh một cây đại thụ kế tiếp đáng người trung đẳng mất tam giác nam nhân, âm mặt đối đứng tại bên cạnh trắng kiện đại hán hỏi.

"Ai nha Lý ca, không đề cập tới việc này ta kém chút quên cái này gốc rễ" hán tử vai u thịt bắp khuếch trương hú lên quái dị, lập tức một mặt đau lòng trong ngực móc ra hai lượng bạc đưa cho mất tam giác.

"Chỉ có ngần ấy?" Mất tam giác Lý ca bắt mắt nhìn chăm chăm Lý Hắc Tử hỏi.

"Lý ca ah! Tôi hôm qua liền chuẩn bị ba lượng bạc, hôm nay dùng điểm liền còn thừa những này" Lý Hắc Tử mặt mũi tràn đầy ủy khuất oan tiếng nói.

"Chà chà! Lại đi Di Hồng Viện tìm tiểu Thúy cô nương kia đi! Hắc! Người cũng liền chút tiền đồ này" mất tam giác Lý ca cầm bạc thu vào trong lòng đầy vẻ khinh bỉ đối với Lý Hắc Tử nói.

"Vâng! Là! Ta sao có thể và Lý ca so, ngài là cho ta cái này Thuận Nghĩa phường dặm chân một cái liền rung động ba rung động Cao gia làm việc, ta chỗ nào có thể so sánh với người" Lý Hắc Tử mặt mũi tràn đầy nịnh nọt vuốt mông ngựa nói.

"Thật tốt làm việc, ta bớt thời gian tại Cao gia chỗ nào nói lại người, nói không chừng người cũng sẽ có cơ hội này" nói xong lại nhất chỉ nơi xa nói ". Này Dê Béo lại "

Lý Hắc Tử ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên gặp hai người hướng mình bọn họ bên này đi tới, hai người tuổi tác cũng không lớn, một cái thân hình hơi gầy dung mạo thanh tú, người mặc một bộ có chút phá Thố Bố Y, một cái khác thư sinh cách ăn mặc, bộ dáng muốn tuần tiểu không ít.

Hai người này không phải ai khác, chính là từ Thành Hoàng Miếu chạy đến Bạch Cửu và Đồ Thư Thư hai người.

Thành Hoàng Miếu vị trí vắng vẻ khoảng cách Thuận Nghĩa phường không được xa, Bạch Cửu hai người đi gần phân nửa canh giờ đợi đến Thuận Nghĩa phường sắc trời đã hoàn toàn đêm đen tới.

Bạch Cửu và Đồ Thư Thư đương nhiên cũng nhìn thấy Lý Hắc Tử bọn họ, Bạch Cửu chỉ coi không nhìn thấy, chỉ cần đối phương không trêu chọc chính mình, Bạch Cửu lười lãng phí tinh lực.

Tuy nhiên Đồ Thư Thư lại âm thanh lạnh lùng nói "Giáo chủ, hai người kia bên trong có một cái là Cao Thuận thủ hạ, Đồ Thư Thư hai người nói khẽ với Bạch Cửu nói.

"A! Đã như vậy liền thuận tay giải quyết hết a" Bạch Cửu đi đầu dẫn đầu hướng đi mất tam giác hai người.

Lý Hắc Tử gặp Bạch Cửu hai người trực tiếp hướng mình đi tới nhếch miệng cười nói "Lý ca không cần chúng ta đi tìm Dê Béo, cái này Dê Béo chính mình sẽ đưa lên môn, Lý ca ở chỗ này chờ tiểu đệ ta đi thu thập hai cái này Tiểu Phi Dương."

"Ân! Đi thôi cẩn thận một chút" mất tam giác phiết mắt đối phương nói thấp giọng nói.

"Lý ca xem thường ta, bằng ta Trúc Cơ Luyện Cốt cảnh thực lực thu thập cái này hai Tiểu Đậu Nha còn không được dễ như trở bàn tay" Lý Hắc Tử ba ba vỗ ở ngực nói.

"Ngu ngốc! Ta là để người cẩn thận hạ thủ nhẹ một chút, đừng giết chết không vớt được chất béo" mất tam giác đầy vẻ khinh bỉ mắng.

"Biết ngài liền xem" Lý Hắc Tử ứng một tiếng mấy bước liền đi tới Bạch Cửu trước mặt hai người ngăn trở đường đi, đầy hung ác trừng mắt Bạch Cửu hai người.

Bạch Cửu phớt mắt ngăn trở đường đi hán tử vai u thịt bắp quay đầu hỏi Đỗ Thư Thư "Là hán a" Đỗ Thư Thư lắc đầu nói "Không phải, là đằng sau cái kia mất tam giác "

"A!" Bạch Cửu ứng một tiếng trực tiếp hướng về mất tam giác đi đến, đi qua Lý Hắc Tử thời điểm bỗng nhiên xuất thủ bắt lấy đối phương cổ áo tiện tay ném một cái, mất tam giác bọn họ đã nhìn thấy một cái tiếp cận hai trăm cân trắng hán tử trực tiếp bị đối phương nhét vào ngoài một trượng "Dừng" một tiếng quảng xuống đất trực tiếp ngã đi.

Mất tam giác mí mắt đập mạnh, bắt tri bắt giác phía sau lưng đã ướt một mảnh, mặc dù mình xem thường Lý Hắc Tử nhưng là không có nghĩa là thực lực đối phương không được.

Đừng nhìn Lý Hắc Tử chỉ là Luyện Cốt cảnh giới, nhưng là gấp ba tại thường nhân lực lượng tăng thêm xuất thủ tàn nhẫn, tại cái này Thuận Nghĩa phường cũng coi như nhân vật có tiếng tăm, nếu như chính mình không phải đứng sau lưng Trường Nhạc Bang cao quân sự tình, cũng không nhất định dám chọc đối phương.

Nhưng là hiện tại chính là như vậy một cái tại Thuận Nghĩa phường rất có danh vọng người, ngay cả một chiêu đều không kháng cự trực tiếp bị ngã ngất đi, mặc dù nói đối phương chiếm bất thành lĩnh xuất thủ tiện nghi, nhưng là loại này có thể nghiền ép Luyện Cốt cảnh giới thực lực, mất tam giác đã từng thấy qua dạng này người, người này cũng là Tiểu Diện Hồ Cao Thuận.

Mất tam giác gặp Bạch Cửu đi đến trước mặt mình chân mềm nhũn kém chút ngã sấp xuống, cố nén xoay người chạy xúc động khom người nói "Vị đại ca kia, thế nhưng là có cái gì cần tiêu đệ cống hiến sức lực chỉ cần phân phó "

Bạch Cửu nhưng là nhìn cũng không nhìn đối phương, mắt nhìn Đỗ Thư Thư bịch nói ". Là hán?" Đỗ Thư Thư gât gao nhìn chằm chằm mất tam giác cắn răng nói "Không sai đúng là hán Lý Băng "

Mất tam giác Lý Băng nghe được trong hai người một cái thế mà nhận biết mình, vụng trộm ngẩng đầu nhìn lên, thất thanh nói "Đỗ Thư Thư "

Đỗ Thư Thư âm mặt trầm giọng nói "Là ta "

Lý Băng tuy nhiên không biết Đỗ Thư Thư từ nơi nào tìm đến dạng này một cái niên kỷ nhẹ nhàng liền Trúc Cơ đại thành cao thủ, nhưng lại biết cái này Đỗ Thư Thư là tìm đến mình bọn họ báo thù, tuy nói chính mình chỉ là đồng lõa, nhưng là Lý Băng tâm hồng a, lúc trước giáo huấn Đỗ Thư Thư thời điểm chính mình cũng không có thiếu ra tay độc ác.

Nghĩ tới đây Lý Băng bịch một tiếng trực tiếp quỳ trên mặt đất, vế mặt đưa đám nói "Đỗ gia hết thấy cũng là cao quân sự tình chú ý a, ta cũng là bị buộc a, ngài cũng biết cao quân sự tình tại cái này Thuận Nghĩa bản phường sự tình, ta nếu là không đáp ứng nhỏ nhỏ khó giữ được tính mạng a "

Bạch Cửu gặp Đỗ Thư Thư nhìn mình, gật đầu ra hiệu chính mình cầm chú ý, Bạch Cửu quan tâm chỉ là giúp đối phương cảm tới khế đất hoàn thành hệ thống nhậm vụ, hán không quan trọng.

Đỗ Thư Thư gặp Bạch Cửu đồng ý, "Hắc hắc" một tiếng âm hiểm cười "Ta dựa vào cái gì buông tha ngươi, hôm nay ngươi đừng nghĩ còn sống rời đi" nói thế mà từ trong tay áo rút ra cái kia thanh dùng để tự sát dao găm.

Lý Băng vốn cho rằng, chính mình hôm nay một hồi da thịt nổi khổ là không thể tránh được, nhưng lại không nghĩ tới cái này không có chút nào Võ Đạo Tu Vi mềm yếu thư sinh hôm nay lại là muốn tính mạng mình, trong lúc nhất thời dọa đến đầu đầy mồ hôi, có ý phản kháng đã thấy một bên Bạch Cửu mặt không biểu tình hai tay ôm ngực hít mất nhìn mình chằm chằm.

"Không có gì muốn nói đi! Không có ngươi liền đi chết đi!" Đỗ Thư Thư âm tiếu giọng chửi thủ lên muốn đối Lý Băng đâm xuống.

"Chờ một chút! Chỉ cần ngươi hôm nay buông tha ta ta sẽ nói cho ngươi biết một kiện có liên quan đến ngươi mẹ sự tình" Lý Băng bỗng nhiên la lớn.

"Mẹ ta đều đã chết còn có thể có chuyện gì, mơ tưởng trì hoãn thời gian" Đỗ Thư Thư ngoài miệng tuy nhiên nói như thế, tuy nhiên lại thả ra trong tay dao găm.

Lý Băng có thể bằng vào một cái Lưu Manh thân phận lẫn lộn thành Cao Thuận tâm phúc một trong bằng cũng là nhìn mặt mà nói chuyện, biết mình đầu này mạng nhỏ xem như tạm thời bảo trụ.

Tuy nhiên vì là bảo mệnh cũng chỉ có thể cảm sự kiện kia nói cho đối phương biết, điều kiện tiên quyết là đối phương muốn thề, đối với những này xem loại chính mình danh tiếng sách người Lý Băng vẫn có chút yên tâm.

"Đỗ gia yên tâm, ta cũng sẽ không bắt ta mạng nhỏ mình nói đùa, chỉ cần ngươi thề buông tha ta, ta liền đem ta biết nói cho ngươi biết, ta trước tiên có thể xách một điểm, đó chính là ngươi mẹ không phải sinh bệnh mà chết, là bị người hạ độc chết chết" Lý Băng cẩn thận từng li từng tí nhìn xem Đỗ Thư Thư nói.

"Ngươi nói cái gì? Ngươi đang nói một lần" Đỗ Thư Thư mặt mũi tràn đầy dừ tợn bắt lấy cổ đối phương giận dữ hét.

"Khục! Khục! Ta nói mẹ ngươi là bị người hại chết" Lý Băng bị Đỗ Thư Thư bóp lấy cổ đỏ bừng cả khuôn mặt nói ra.

"Nói cho ta biết là ai? Ta đáp ứng ngươi, ta thề chỉ cần ngươi nói cho ta biết, ta hôm nay liền bỏ qua ngươi" Đỗ Thư Thư bỗng nhiên buông ra Lý Băng cổ, một mặt bình tĩnh nhìn xem Lý Băng nói ". Tuy nhiên từ run nhè nhẹ hai tay liền có thể nhìn ra bất quá là cảm ngộ hỏa kiếm chế ở trong lòng.

Lý Băng lại không chú ý nói những này vội la lên "Tốt gọi Đỗ gia biết, mẹ ngươi là bị Cao Thuận hại chết, từ khi mẹ ngươi chạy tới giống như cao quản sự tỉnh mượn bạc, cao quản sự tỉnh liền coi trọng ngươi Gia Trạch từ.

Trước đó không có động thủ, sợ ngươi Cao Trung Tú Tài có công danh, tuy nhiên cao quản sự tỉnh đặc biệt phái người tại Phủ Thành theo dõi, Yết Băng sau khi biết ngươi không có Cao Trung liền dẫn người đi sủng nhà ngươi khế đất, thuận tay đem ngươi mẹ cho hạ độc chết.

Ta liền biết những này bây giờ nói xong, ta liền đi trước" Lý Băng gặp Đỗ Thư Thư không lên tiếng trong lòng vui vẻ quay người liền muốn chạy.

Tuy nhiên vừa mới chuyển thân thể liền bị Đỗ Thư Thư mãnh mẽ dùng dao găm cắm vào cái ót, tuy nhiên Lý Băng là Luyện Cốt cảnh giới Đỗ Thư Thư không có chút nào tu vi, nhưng là dùng nói nhỏ nhỏ Trúc Cơ Cảnh Giới, cũng là Tam Lưu Cao Thủ bị lợi khí cắm vào đầu cũng là hẳn phải chết không nghi ngờ.

Bạch Cửu gặp Đỗ Thư Thư như thế quả quyết sát Lý Băng nhưng là không ngạc nhiên chút nào, đối lại là chính mình cũng sẽ không chút do dự sát đối phương, kiếp trước sờ soạng lần mò nhiều năm như vậy, cầm dao chém người và bị chém Bạch Cửu cũng trải qua không ít, cho nên đối với người chết cũng không có bao nhiêu khó chịu.

Bạch Cửu gặp sát Lý Băng Đỗ Thư Thư đứng tại Lý Bàn trước thi thể cúi đầu không nói, đi đến bên cạnh vỗ vỗ bả vai, thở dài nói "Người mất đã mất, nên bi thương đi! Mẹ ngươi cũng hi vọng ngươi có thể thật tốt sống sót, đừng quên mẹ ngươi đối với ngươi hi vọng "

Đỗ Thư Thư ngẩng đầu nhìn xem Bạch Cửu nói ". Cha ta chết sớm, từ nhỏ mẹ ta đối với ta kỳ thác kỳ vọng, hi vọng ta có thể ra đầu người thứ, Quang Diệu Môn Mi, khi còn bé không hiểu chuyện luôn luôn ham chơi không rõ những này, lớn lên cuối cùng mình bạch mẹ ta khổ, ta nỗ lực sách không vì danh mẫn thiên hạ, chỉ muốn muốn ta mẹ nghỉ ngơi một chút, hưởng hưởng thanh phúc, không nghĩ tới nàng lão nhân gia khổ cả một đời, thế mà ngay cả chết cũng không thể kết thúc yên lành" Đỗ Thư Thư một mặt nước mắt nói ra.

"Ai! Ta mình bạch, ta sẽ cầm Cao Thuận giao cho ngươi, ngươi có thể sát hẳn cho ngươi mẹ báo thù.

"Cảm ơn giáo chủ" Đỗ Thư Thư cũng biết mình bây giờ không có chút nào Võ Đạo Tu Vi, chỉ có thể mượn Bạch Cửu tay báo thù, lần thứ nhất Đỗ Thư Thư đối với võ đạo sinh ra khát vọng.

"Ngươi hẳn phải biết Cao Thuận ở nơi nào a? , phía trước dẫn đường đi!" Bạch Cửu vỗ vỗ tâm tình đã khôi phục lại bình tĩnh Đỗ Thư Thư nói.

"Lúc này Cao Thuận đều sẽ Thuận Nghĩa phường Trường Nhạc đồ phường, cách nơi này không xa ngay ở phía trước" Đỗ Thư Thư cắn răng giọng cảm hận nói.

Trường Nhạc đồ phường là Trường Nhạc Bang sản nghiệp, tại Tây Phong thành mỗi cái phường đều mở có một nhà Trường Nhạc đồ phường, Thuận Nghĩa phường Trường Nhạc đồ phường vị trí liền mở tại Thuận Nghĩa phường chủ trên đường, tại đây xem như Thuận Nghĩa phường phồn hoa nhất địa phương, thanh lâu, khách sạn, tửu lâu cái gì cần có đều có, mặc dù là ban đêm nhưng y nguyên có chút náo nhiệt.

"Giáo chủ nơi đó cũng là Trường Nhạc đồ phường", hai người đi chỉ chốc lát liền đến địa phương, Đỗ Thư Thư chỉ một gian chiếm diện tích có phần Nghiêm hai tầng lầu các trầm giọng nói.

"Đi vào đi" Bạch Cửu dò xét chỉ chốc lát đi đầu hướng về Trường Nhạc đồ phường đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Liệt Hỏa Phân Đàn

Chương 4: Liệt Hỏa Phân Đàn

Trường Nhạc đồ phường, mặc dù là ban đêm tại đây vẫn tiếng người huyền ảo, Tam Giáo Cửu Lưu mặc kệ là có tiền người làm ăn vẫn là trên vết đao thêm máu người đàn ông, thậm chí là một chút ảm no cũng thành vấn đề Bình Đầu Bách Tính khắp nơi có thể thấy được, người đều có may mắn tâm lý, đều hy vọng có thể lúc tới vận chuyển.

Canh giữ ở cửa ra vào hai cái người đàn ông chỉ là liếc chín lượng người liếc một chút, cũng không làm nhiều đề ra nghi vấn, tuy nhiên Bạch Cửu lường người ăn mặc rách rưới, nhưng cái này lại có cái gì, hai người còn gặp qua ban ngày hành khát buổi tối tới cực khát cái đây.

Bạch Cửu lưỡng người tiến vào đồ phùng, trong đại đường mười mấy tấm trên chiếu bạc đều vây người Mãn, bên trên một giấy thiên đường một giấy sau địa ngục là tại đây chân thực Tả Chiêu, có người kích động đồ bưng cả khuôn mặt, có nhân thần tình uể oải.

Bạch Cửu lưỡng người tại trong hành lang đi một vòng, Đồ Thư sách lắc đầu ra hiệu Cao Thuận không ở nơi này, lập tức ngón tay chỉ lầu hai.

Bạch Cửu lưỡng người đi đến lầu hai đầu bậc thang lại bị bên cạnh hai cái thần sắc ngang ngược người đàn ông hồ sơ hạ xuống.

Bên trong một cái mặt mũi tràn đầy dữ tợn người đàn ông dò xét Bạch Cửu lưỡng người một cái nói "Hai vị đệ nhất tới khả năng không biết, muốn lên lầu hai này mỗi người muốn giao hai lượng bạc" nói xong đối Bạch Cửu lưỡng người một trận dò xét, hiển nhiên cảm thấy Bạch Cửu lưỡng người quần áo rách rưới, không giống có tiền người.

Bạch Cửu trên thân là thật một cái tiền đồng cũng không có, cũng là không biết Đồ Thư sách gia hỏa này có hay không, nếu như không có lời thoại trong kịch chín cái có thể kiên trì xông vào.

Bạch Cửu rõ ràng chính mình tuy nhiên Trúc Cơ đại thành, nhưng là Cao Thuận tu vi nhưng là cùng mình tương đương, với lại thủ hạ rất nhiều, xông vào sợ là khó mà đã cầm xuống đối phương, cho nên mới muốn nhìn một chút phải chăng có cơ hội bắt Giặc phải bắt Vua trước.

"Hai lượng bạc chúng ta vẫn là có" không nghĩ tới lúc này Đồ Thư sách từ trong ngực móc ra hai lượng Bạc vụn đặt ở trong tay đối phương.

"Hai lượng bạc chỉ có thể đi lên một vị, hai vị chính mình quyết định đi, " lấy tiền hai người không được tại phản ứng Bạch Cửu lưỡng người.

"Sách sách người cũng không cần đi lên, đi về trước đi ta chơi sẽ liền trở về, Bạch Cửu đưa lưng về phía hai người đối với Đồ Thư sách nhảy mất mấy cái lên tiếng nói.

"Đồ Thư sách tuy nhiên muốn giết Cao Thuận thay mình mẫu thân báo thù, tuy nhiên cũng biết chính mình không có chút nào tu vi, mà Cao Thuận thủ hạ rất nhiều, một hồi nếu như đánh nhau Bạch Cửu sợ là chú ý không đến chính mình, cho nên thấp giọng nói "Biết đại ca, người cũng về sớm một chút nghỉ ngơi" sau đó trực tiếp ra đồ phùng.

Bạch Cửu lên lầu hai, phát hiện đồ phùng lầu hai cũng là chia từng bước từng bước bao sương, mỗi cái cửa bao sương đều đứng đầy một cái Tiểu Tư, bên trong một cái tuổi không lớn lắm lại có chút cơ linh Tiểu Tư thấy một lần Bạch Cửu lên lầu liền hấp tấp chạy tới khom người nói "Gia đến, muốn chơi chút gì, tiểu dẫn đường cho ngài "

"Ân ta và cao quân sự tình hẹn xong" Bạch Cửu linh cơ nhất động lên tiếng nói.

"A! Nguyên lai ngài cũng là cao quân sự tình dặn dò khách quý a! Quân sự sớm có dặn dò, nói ngài tới trực tiếp mang ngài đi chữ thiên số một phòng, gia mời tới bên này".

Bạch Cửu không nghĩ tới chính mình linh cơ nhất động thể mà chó ngáp phải ruồi,

Ngay sau đó đi theo Tiểu Tư chuyển qua mấy cái chỗ ngoặt, đứng ở tận cùng bên trong nhất một cái ghế lô trước cửa.

"Nơi này chính là chữ thiên số một bao sương, ngài đi vào trước nghỉ ngơi, tiểu cái này đi thông tri quân sự, " Tiểu Tư khom người cáo lui chạy tới thông tri Cao Thuận đi.

Bạch Cửu cũng không chậm trễ đẩy cửa đi vào, gian phòng khá lớn trừ một cái đại sảnh đằng sau còn cần bình phong cách xuất cái phòng nhỏ có thể dùng tới nghỉ ngơi.

Bạch Cửu đi tới trước cửa sổ, cầm cửa sổ đẩy ra một cái khe hở về sau, phát hiện bao sương vừa lân cận đường cái, trong lòng có so đo , đợi lát nữa coi như thất bại dựa vào bản thân thân thủ chạy trốn cũng không thành vấn đề.

Bạch Cửu đóng lại cửa sổ đi vào phía sau cửa nắp kỹ, buông lỏng hô hấp yên lặng chờ Cao Thuận đến, không lâu một trận tiếng bước chân từ xa mà đến gần, Bạch Cửu ngừng thở toàn thân buông lỏng, tiếng bước chân dừng lại nơi cửa, ngay sau đó cửa phòng mở ra một cái nịnh nọt âm thanh truyền đến "Trần tổng quân đội lâu, thật sự là thật có lỗi, " ngay sau đó một cái vóc người thấp bé cường tráng người mặc băng da miên bào người đàn ông đi tới.

Người đàn ông vào nhà đi sau hiện trong phòng không có một ai, lẳng chi chốc lát, lập tức cảm giác không thích hợp quay người liền muốn rời khỏi ngoài cửa, tuy nhiên lúc này đã sớm ở sau cửa Bạch Cửu lên sẽ thả rồi đi, xuất thủ nhanh như thiểm điện một cái bóp lấy hãn cổ họng.

"Ta hỏi người đáp, dám chần chờ nửa khắc ta liền bóp nát người cổ họng. " Bạch Cửu cũng không nghĩ tới sẽ như thế tùy tiện đắc thủ, thậm chí hoài nghi mình có phải hay không bắt lầm người

Tuy nhiên đây cũng là Bạch Cửu suy nghĩ nhiều, đối phương chính là thu đến Tiểu Tư truyền lời vội vàng chạy đến Cao Thuận, về phần vì sao Bạch Cửu có thể tùy tiện đắc thủ, nhưng là ứng vì là hai người tuy nhiên cảnh giới không sai biệt lắm, nhưng là Cao Thuận những năm này sống an nhàn sung sướng, sớm đã không có lúc tuổi còn trẻ lòng cảnh giác và Dũng Vũ, nếu không coi như Bạch Cửu bất thành linh đánh lén, cũng chưa chắc liền có thể đắc thủ.

"Người là Cao Thuận?" Bạch Cửu nhìn xem như cái phúc hậu Viên Ngoại Cao Thuận không xác định nói.

"Vâng! Chính là tại hạ Cao Thuận, thế nhưng là thiếu khuyết bạc thiếu hiệp một mực mờ miệng" Cao Thuận liếc chín năm linh không lớn y phục cũ nát, coi là Bạch Cửu là vì tài mà đến.

Liên muốn trước tiên hao tài tiêu tai, chờ qua cái này gốc rễ không chỉ có làm cho đối phương cảm ăn chính mình đồ vật phun ra, còn muốn cho đối phương biết đắc tội chính mình kết cục.

"Người nếu như tại nói nhảm nửa câu, người từ nay về sau liền không có cơ hội đang nói chuyện" Bạch Cửu trên tay đột nhiên dùng lực híp mắt âm thanh lạnh lùng nói.

Cao Thuận đỏ bừng cả khuôn mặt, ánh mắt bên trong tràn đầy cầu xin tha thứ, Bạch Cửu lúc này mới buông lỏng không ít nói ". Xem ra người là Cao Thuận không sai, ta hỏi người Đỗ Thư Thư gia khế đất ở nơi nào, người tốt nhất nghĩ rõ ràng người chỉ có một lần cơ hội" Bạch Cửu âm mặt trầm giọng nói.

Cao Thuận nghe xong lời này, liền trong nháy mắt kịp phản ứng đối phương lại là tới vì là Đỗ gia ra mặt, cái này khiến Cao Thuận hối hận không thôi.

Sớm biết chính mình lúc trước liền nên làm tiểu tử kia, bất quá bây giờ hối hận cũng vô dụng, Cao Thuận biết hôm nay trừ cảm khế đất ngoan ngoãn giao ra bên ngoài, vô dụng hấn biện pháp, dù sao cùng mình mạng nhỏ so ra đương nhiên là chính mình mệnh trọng yếu.

"Thiếu hiệp nguyên lai là muốn Đỗ gia khế đất, cái này dễ nói, đất này khế không khéo vừa lúc ở trên người của ta, ta cái này giao cho thiếu hiệp" Cao Thuận cười làm lành nói.

"Ở nơi nào ta tự mình tới lấy" Bạch Cửu thấp giọng nói.

"Tại ta trong ngực" Cao Thuận đến cũng dứt khoát nói thẳng.

Bạch Cửu nghe vậy tay phải bóp lấy đối phương, tay trái vươn vào đối phương trong ngực từ trong ngực tay lấy ra sách vở lớn nhỏ khế đất, nhìn kỹ thượng diện chính là Đỗ Thư sách phụ thân, Đỗ Phi kí tên.

Cùng lúc đó hệ thống một tiếng đột, Bạch Cửu trong đầu cờ nào một đạo Hệ Thống Tin Tức, tin tức xưng chỉ cần mình xác định trói chặt cái này khế đất, như vậy hệ thống liền đem ngầm thừa nhận đất này khế bên trên địa điểm vì chính mình Thánh Hòa Giáo Phân Đàn, Bạch Cửu tự nhiên không chút do dự lựa chọn là.

Đồng thời hệ thống nhậm vụ danh sách bên trong chi nhánh nhiệm vụ biểu hiện đã hoàn thành.

Kiến trúc nhiệm vụ: Thành lập Phân Đàn

Nhiệm vụ miêu tả: Liên xem như khát cái cũng có cái cố định căn cứ, hướng chỉ là Nhất Giáo Chi Chủ đầu, tìm một chỗ cố định địa điểm làm điểm dừng chân.

Nhiệm vụ yêu cầu: Ba ngày

Nhiệm vụ khen thưởng: 200 giang hồ danh vọng

Nhiệm vụ đã hoàn thành

Chi nhánh nhiệm vụ: Bộc lộ tài năng

Nhiệm vụ miêu tả: Nỗ lực phát triển, quảng nạp giáo chúng lời đồn giáo nghĩa.

Nhiệm vụ yêu cầu: Có được Nhị Lưu Cao Thủ một người, Tam Lưu Cao Thủ bốn người, Phổ Thông Giáo Chúng một ngàn.

Nhiệm vụ hạn lúc: Nửa năm

Nhiệm vụ khen thưởng: Giang hồ danh vọng 1000, phổ thông tuyệt học một bản.

Những chuyện này chỉ phát sinh trong nháy mắt, nhìn chăm chăm vào Bạch Cửu Cao Thuận gặp Bạch Cửu thất thần, muốn thừa cơ phản kháng nhưng lại lo lắng Bạch Cửu có phòng bị, hơi chút do dự liền bỏ lỡ thời cơ tốt nhất.

Nhìn trước mắt Cao Thuận Bạch Cửu nhớ tới hệ thống mới nhiệm vụ, lúc đầu Bạch Cửu chuẩn bị trực tiếp cảm đối phương giết hết sự tình, chính mình đã đáp ứng Đỗ Thư sách vì là báo thù, dù sao cũng là chính mình cái thứ nhất thuộc hạ, với lại đối phương cũng có phần hợp chính mình khẩu vị, Bạch Cửu không muốn giữa hai người sinh ra hiểu lầm.

Bất quá bây giờ mặc kệ là hệ thống nhậm vụ vẫn là mình muốn phát triển Thánh Hòa Giáo đều cần đối phương, Đỗ Thư sách không cần phải nói, trước kia cũng là cái phổ thông thư sinh, tuy nhiên rất có tài trí nhưng chỉ thích hợp tại hậu trường thao tác, về phần mình đương nhiên là muốn chuyên tâm đề cao tu vi võ học.

Cứ như vậy chỉ còn thiếu một cái có kinh nghiệm người, đứng ở phía trước hấp dẫn hòa lực chân chạy làm việc lật vật, Bạch Cửu đột nhiên cảm giác được Cao Thuận đến là có chút thích hợp, đối phương không chỉ có phương diện này kinh nghiệm, với lại Bạch Cửu hiện tại cũng không có hấn thí sinh thích hợp, tuy nhiên nhớ tới Đỗ Thư sách Bạch Cửu liền đầu tê rần.

"Vị thiếu hiệp kia khế đất đã giao cho ngươi, ngươi xem có phải hay không trước tiên thả tiểu nhân" Cao Thuận gặp Bạch Cừ âm mặt nhìn mình chăm chăm một trận tê cả da đầu, sợ đối phương trực tiếp ra tay sát chính mình khẩn trương nói.

"A! Ta gần nhất trong tay có chút gấp ngươi xem coi thế nào là tốt" Bạch Cừ cười nói

Cao Thuận nghe vậy trong lòng thở phào, chỉ cần đối phương đòi tiền liền tốt vội vàng nói "Ta cùng thiếu hiệp không oán không cừ, chỉ cần thiếu hiệp buông tha ta, ta nguyện ý tiền đưa một trăm lượng cho thiếu hiệp cầm lấy đi uống rượu, " tuy nhiên một trăm lượng đã chi Cao Thuận tích góp một phần năm, nhưng vẫn là để cho Cao Thuận đau lòng không thôi, tuy nhiên vì là mạng nhỏ nhưng cũng không có hấn biện pháp.

"Một trăm lượng! Nguyên lai cao quân sự tình cảm thấy mình mạng nhỏ chỉ trị giá một trăm lượng a!" Bạch Cừ âm mặt cười tà nói.

"A! Không được! Là tiểu nhân nói sai không phải một trăm lượng là ba trăm lượng, gặp Bạch Cừ không nói lời nào chỉ là nhìn xem chính mình, trong lòng một phát hung ác nói ". Cho hết thiếu hiệp, tiểu nhân ra năm trăm lượng."

Làm hô lên năm trăm lượng về sau, Cao Thuận phảng phất mất đi lực khí toàn thân, dù sao nhiều năm như vậy Cao Thuận cũng liền tích lũy năm trăm lượng, đừng nhìn đồ phùng tuy nhiên mỗi tháng tại trong tay mình đều có hơn ngàn lượng bạc, tuy nhiên đó là Trường Nhạc Bang Cao Thuận nhưng xưa nay không dám động ý đồ xấu.

"Hắc hắc! Không nghĩ tới cao quân sự tình thật đúng là cái Đại Phú Hào, bắt quá ta bỗng nhiên cái này năm trăm lượng bạc không cảm thấy hứng thú" Bạch Cừ cười nói

"Này thiếu hiệp muốn cái gì" Cao Thuận hiếu kỳ nói

"Ta không cần dừng, chỉ cần cao quân sự tình người này "

"Muốn ta?" " Lần này để cho Cao Thuận hồ đồ, còn là lần đầu tiên gặp có người không cần bạc muốn chính mình cái này đại lão gia.

Bạch Cừ cũng không để ý Cao Thuận nghĩ như thế nào, đưa tay từ trong ngực lấy ra vừa rồi tại hệ thống đan dược mô bản bên trong hoa một trăm giang hồ danh vọng đổi lấy một khóa Dịch Kinh báo thai hoàn trực tiếp nhét vào Cao Thuận trong miệng.

Cừu phẩm: Dịch Kinh báo thai hoàn

Dược hiệu: Thuốc này phục dụng trong vòng một năm, có thể khiến người cường thân kiện thể, nhưng nếu là một năm mãn kỳ, không phục giải dược, bên trong mãnh liệt cực kỳ độc tính phát tác, toàn thân hiện máu tràn trề đau đến không muốn sống.

Hạn chế: Phục dụng giải dược có thể giải.

Để cho Cao Thuận ăn Dịch Kinh báo thai hoàn, Bạch Cừ trực tiếp buông ra Cao Thuận mình ngồi ở bên cạnh trên ghế rót chén trà chậm rãi phẩm đứng lên.

Cao Thuận có thể lẫn lộn đến bây giờ vị trí này cũng không phải cái gì ngu ngốc, thấy đối phương trực tiếp buông ra chính mình, không chút nào sợ chính mình chạy trốn, biết tất nhiên cùng mình vừa rồi nuốt vào viên thuốc có quan hệ.

"Ngươi vừa rồi cho ta ăn là cái gì" Cao Thuận xanh mặt hỏi.

"Ha ha! Đương nhiên là độc dược, loại độc dược này là ta dạy dùng để đối phó một chút không an phận người, chỉ cần ăn thuốc này, quá hạn chưa phục giải dược liền sẽ đau đầu muốn nứt thân thể không bằng chết, trừ Bản Giáo độc môn giải dược không có thuốc nào chữa được."

"Ngươi cũng không cần nghĩ đến bắt giữ ta, cái này một đầu? Giải dược ta không mang ở trên người, hai đầu? Ngươi cũng chưa chắc có thể bắt giữ ta" Bạch Cừ không nhìn đối phương ăn mất người thần thần nhiên nói.

"Ngươi muốn cho ta làm cái gì" Cao Thuận âm mặt tức giận nói, không phải Cao Thuận không muốn cầm xuống đối phương, một là chính mình nhưng là không có nắm chắc cầm xuống đối phương, hai là không dám dùng mạng nhỏ mình làm tiền đặt cược.

"Rất đơn giản ta muốn ngươi gia nhập ta Thánh Hòa Giáo vì ta Thánh Hòa Giáo làm việc" Bạch Cừ thẳng thắn nói.

"Tây Phong thành giống như không có Thánh Hòa Giáo cái này thế lực a" Cao Thuận suy nghĩ chốc lát nói.

"Trước kia là không có, là ta hôm nay vừa sáng tạo ta chính là giáo chủ, mà ngươi cao quân sự tình nếu như đáp ứng, chính là ta Thánh Hòa Giáo liệt hỏa đàn Đàn Chủ" Bạch Cừ cười đối với Cao Thuận nói.

Gặp Cao Thuận âm mặt biểu lộ biến hóa liên tục, Bạch Cừ trầm giọng nói "Chỉ cần ngươi vì ta Thánh Hòa Giáo dụng tâm làm việc, mặc kệ là vinh hoa phú quý vẫn là Thần Công Tuyệt Học, ta Thánh Hòa Giáo cũng sẽ không keo kiệt, với lại cao quân sự tình đừng quên vừa rồi chính mình ăn đồ vật, " Bạch Cừ nói ra một câu cuối cùng ngữ khí chuyển sang lạnh lẽo nói.

Cao Thuận trong lòng thở dài, biết mình xem như cá, đành phải cúi đầu nói "Cao Thuận nguyện ý gia nhập "

"Cao Đàn Chủ sẽ không hối hận chính mình hôm nay quyết định" Bạch Cừ cười nói.

"Lúc này một trận tiếng bước chân truyền đến, Cao Thuận chợt nhớ tới cái gì gấp giọng nói "Hồng ta kém chút quên mình ước Vô Song bảo Trầm tổng quản, giáo chủ trước tiên giấu đi hết thầy giao cho ta ứng phó."

Bạch Cửu nghe tiếng bước chân đã rất gần, cũng không chậm trễ giấu ở sau tấm bình phong.

Chỉ chốc lát một cái hơn ba mươi tuổi một thân tổng quản trang phục trung niên nhân đi tới, người tới chính là Vô Song bảo đảm Thẩm Lăng

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: 3 Lưu Cao Thủ

Chương 5: 3 Lưu Cao Thủ

Thẩm Lăng thần sắc ngao ngễ phiết liếc một chút Cao Thuận, trực tiếp ngồi tại Bạch Cửu vừa rồi vị trí trảm giọng nói "Cao quân sự tình, ta phân phó người làm sự tình, người có thể từng làm thỏa đáng."

Cao Thuận có thể từ một cái tiểu lâu lâu tại Trường Nhạc Bang lẫn lộn đến bây giờ vị trí này cũng không phải nhân vật đơn giản, đối Thẩm Lăng vừa chấp tay cười làm lạnh nói ". Trảm tổng quản phân phó sự tình ta đương nhiên là không dám có chút sơ suất."

"Cao quân sự tình không hồ là người biết chuyện, chỉ cần dùng tâm vì là Vô Song bảo làm việc, Vô Song bảo không bạc đãi người" Cao Thuận lời nói Thẩm Lăng rất được lợi thần sắc hòa ái không ít cười nói.

"Đó là đương nhiên, đó là đương nhiên" Cao Thuận cười làm lạnh nói.

"Nói như vậy vật tới tay, vậy thì lấy ra đi! Ta lấy đồ vật xong trở về phục mệnh" Thẩm Lăng nói thẳng.

"Ách! Trảm tổng quản có chỗ không biết, này khế đất tại Đồ gia tiểu tử kia trong tay, ta phải thuộc hạ tìm biến thuận nghĩa phùng cũng không tìm được tiểu tử kia, sợ là tiểu tử kia đã rời đi thuận nghĩa phùng giấu đi, " Cao Thuận thuận miệng nói nhảm nói.

"Đừng" Thẩm Lăng thần sắc biến đổi vồ lên bàn một cái tức giận nói "Cao Thuận thiết thòi ta còn tưởng rằng người có chút bản sự mới đưa đây là giao cho người, không nghĩ tới người cái phế vật này, chút chuyện nhỏ này đều làm không xong."

"Trảm tổng quản đừng nóng giận, ta Cao Thuận tất nhiên đáp ứng Trảm tổng quản liên chắc chắn làm thỏa đáng. Trảm tổng quản tại thư thả mấy ngày, ta nhất định cầm xuống tiểu tử kia, " Cao Thuận nịnh nọt cười làm lạnh nói.

"Hừ! Hi vọng như thế, nếu không hậu quả người Cao Thuận không chịu đựng nổi" Thẩm Lăng nói xong cũng không ngừng lại, thần sắc âm trầm trực tiếp rời đi.

Thẩm Lăng sau khi rời đi, Cao Thuận gọi tới một cái Tiểu Tư ở bên tai phân phó vài câu sau khi một lần nữa trở lại trong phòng lên tiếng nói "Giáo chủ có thể đi ra "

Bạch Cửu từ ẩn thân nơi đi tới, giống như cười mà không phải cười nhìn xem Cao Thuận nói ". Cao Đàn Chủ giao hữu thật sự là rộng lớn thể mà và Vô Song bảo đều có giao tình."

Cao Thuận mới gia nhập Thánh Hóa Giáo, đang nói mạng nhỏ mình đều tại trong tay đối phương, rất sợ Bạch Cửu hiểu lầm vội vàng nói "Giáo chủ mình giám, ta Cao Thuận sinh là Thánh Giáo người chết là Thánh Giáo quý, về phần Vô Song bảo sự tình, nói đến nếu cũng và cái này Đồ gia có quan hệ" Cao Thuận nói.

"A! Và Đồ gia có quan hệ? Nói nghe một chút" Bạch Cửu hiếu kỳ nói.

"Cụ thể thuộc hạ cũng không rõ ràng, bất quá khi ngày cái này Trảm tổng quản tìm tới ta, để cho ta xuất thủ cầm Đồ gia khế đất đem tới tay giao cho bọn hắn, với lại cổ ta biết này Đồ gia Đồ Thư sách Khoa Cử thi rớt cũng và Vô Song bảo thoát không can hệ" Cao Thuận chân thành nói.

"Người đừng nói cho ta, Đồ gia Lão Phu Nhân chết cũng không có quan hệ gì với người" Bạch Cửu nhướng mày trầm giọng nói.

"Thật đúng là không có quan hệ gì với ta, ta mặc dù chỉ là cầm giấy vay nợ trắng trợn cướp đoạt Đồ gia khế đất, Đồ gia phu nhân chết, ta là sau khi mới

hiểu, thuộc hạ tuyệt không dám lừa gạt giáo chủ" Cao Thuận nghiêm nghị nói.

"Chà chà! Bạch Cừ từ trong ngực móc ra khế đất quan sát tỉ mỉ nửa ngày xem không có đầu mối xem ra chỉ có thể trở về hỏi một chút Đỗ Thư sách,

Tuy nhiên tất nhiên Cao Thuận không có hại chết Đỗ Phu Nhân, này Bạch Cừ cũng không sợ Đỗ Thư sách tự trách mình không có sát Cao Thuận.

Lúc này một cái Tiểu Tư bung một bộ quần áo đi tới, Tiểu Tư chính là cho lúc trước Bạch Cừ mang qua đường thiếu niên kia, thiếu niên cầm đồ vật đặt ở trên mặt bàn lại khom người lui ra ngoài.

Cao Thuận chỉ trong tâm y phục nói ". Thuộc hạ thấy giáo chủ ăn mặc đơn bạc cho nên chuẩn bị một bộ quần áo cho giáo chủ, mong rằng giáo chủ không cần ghét bỏ "

"Ha ha! Cao Đàn Chủ có ý" Bạch Cừ cũng không khách khí cầm y phục trực tiếp đi sau tấm bình phong thay đổi, y phục là hắc sắc bằng da mềm bảo, giày là trắng Hắc Diện cao giày, người dựa vào y phục đổi bộ quần áo Bạch Cừ khí chất hình tượng trong nháy mắt đề cao không ít.

"Giáo chủ quả nhiên Phong Thần Tuấn Lãng, Cao Thuận dò xét một phen Bạch Cừ nịnh nọt nói.

"Thật là ít vuốt mông ngựa, dạng này y phục đang chuẩn bị một bộ ta muốn dẫn đi" Bạch Cừ nói.

Thuộc hạ cái này đi an bài, Cao Thuận vội vàng rời đi chỉ chốc lát trở về cầm một bao quần áo giao cho Bạch Cừ nói ". Có thuộc hạ bên trong còn thả ít bạc, giáo chủ trước tiên dùng, có cần có thuộc hạ đưa cho giáo chủ" Cao Thuận thấp giọng nói.

"Ân! Vậy ta liền đi trước, đối với giao cho người cái nhiệm vụ, ta Thánh Giáo vừa mới sáng lập nhu cầu cấp bách lớn mạnh, trong khoảng thời gian này người cỡ nào chiêu một số người, nhớ kỹ ta không cần võ lực cao bao nhiêu, nhưng là tính cách phải có cam đoan, nam nữ không được hạn chỉ cần tự nguyện, ba ngày sau ta sẽ tới dẫn người" Bạch Cừ dặn dò một tiếng trực tiếp rời đi Trường Nhạc đồ phùng.

Ra Trường Nhạc đồ phùng đi chưa được mấy bước chỉ thấy Đỗ Thư sách đối diện chào đón, Bạch Cừ nhướng mày nói ". Người làm sao ở chỗ này."

"Giáo chủ có thể giết Cao Thuận này lão câu?" Đỗ Thư sách lại không trả lời mà hỏi lại nói.

"Sự tình có chút phức tạp đợi lát nữa đang nói, đã người không có trở lại vừa vận tình phiền phức, tìm khách sạn trước tiên ở lại, ta chậm rãi nói cho người biết" Bạch Cừ chào hỏi đối phương một tiếng tả hữu dò xét một phen nhắm ngay một cái khách sạn đi đầu bước đi.

Bạch Cừ lưỡng người tùy tiện tìm khách sạn muốn hai gian phòng trên, từ Cao Thuận cho mình trong bao quần áo lấy ra mười lượng Ngân Phiếu làm chính mình và Đỗ Thư sách một tháng tiền thuê nhà, Cao Thuận cho trong bao quần áo khoảng chừng năm trăm lượng Ngân Phiếu, hai tám một trăm lượng hán cũng là mười lượng và năm mươi lượng.

Tiền gian phòng Bạch Cừ cầm đồ vật cất kỹ, mắt nhìn đứng ngồi không yên Đỗ Thư sách thán tiếng nói "Đã người nóng vội ta sẽ nói cho người biết đi, Cao Thuận ta không chỉ có không có sát hán, còn để cho hán gia nhập Thánh Hòa Giáo, sau này sẽ là chúng ta người" Bạch Cừ nói xong nhìn xem Đỗ Thư sách muốn nhìn một chút đối phương phản ứng.

Đỗ Thư sách nghe xong, thần sắc cấp tốc biến ảo sau cùng khôi phục lại bình tĩnh, chỉ là hai mắt nhìn xem Bạch Cừ, đối với Đỗ Thư sách biểu hiện Bạch Cừ có chút hài lòng.

"Là phát sinh một chút biến cố, vừa rồi ta vốn là muốn đem Cao Thuận mang về giao cho người, nhưng lại đụng phải Vô Song bảo người" Bạch Cừ đương nhiên không thể nói cho đối phương biết, chính mình là vì Thánh Hòa Giáo phát triển mới không có sát Cao Thuận, vừa vận cầm Vô Song bảo sự tình tới gánh trách nhiệm.

"Vô Song bảo?" Đỗ Thư sách nghe xong nhướng mày, Vô Song bảo đại danh làm người địa phương Đỗ Thư sách đương nhiên như sét đánh bên tai.

"Không tệ, Cao Thuận nói giết người mẹ cũng không phải là hán, hán chỉ là đoạt nhà người khế đất, cũng không có đối với mẹ người ra tay" Bạch Cừ nói.

"Có phải hay không là Cao Thuận vì là bảo mệnh lừa gạt giáo chủ? Vô Song bảo luôn luôn danh tiếng vô cùng tốt, tác phong chính phái chưa bao giờ nửa điểm việc ác, tại Tây Phong thành có phần bị bách tính kính yêu" Đỗ Thư sách không xác định nói.

"Sẽ không, ta cho Cao Thuận ăn ta Dịch Kinh báo thai hoàn, Cao Thuận sẽ không lấy chính mình mạng nhỏ nói đùa" Bạch Cừ lắc đầu phủ quyết Đỗ Thư sách suy đoán.

"A! Đối với Cao Thuận còn nói, người Khoa Cử thi rớt khả năng cũng và Vô Song bảo có quan hệ" Bạch Cừ bỗng nhiên lại nói.

"Thật?" Đỗ Thư sách nghe xong sắc mặt âm trầm xuống, chính mình gian khổ học tập khổ mười năm, Học Thức không đủ thi rớt Đỗ Thư sách có thể tiếp nhận, nhưng nếu là thật có người giờ trò quý, hồ sơ người tiền đồ như giết người phụ mẫu, thù này Đỗ Thư sách không phải báo không thể.

"Tạm thời không dám xác định, tuy nhiên cũng tám chín không rời mười" Bạch Cừ gật đầu nói.

"Vô Song bảo, ha ha!" Nếu như những này thật sự là Vô Song bảo làm, vậy ta muốn để Vô Song bảo gà chó không yên, Đỗ Thư Thư Thần sắc nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Ân chuyện này, ta sẽ để cho Cao Thuận đi thăm dò, ngày mai đi nhà người bên kia nhìn xem, ta quyết định đem người nhà chỗ nào xem như ta dạy Phân Đàn, người bên này không có vấn đề đi!" Bạch Cửu nói.

"Có thể đến giúp giáo chủ liền tốt" Đỗ Thư Thư Đạo.

"Đối với đây là khế đất" Bạch Cửu lấy ra khế đất muốn giao cho Đỗ Thư sách, chính mình yếu địa khế chỉ là vì hoàn thành hệ thống nhâm vụ, hiện tại nhiệm vụ hoàn thành giữ lại cũng vô dụng.

"Ta hiện tại một thân một mình muốn nó tác dụng gì, huống hồ nếu như không phải nó mẹ ta cũng sẽ không chết, vẫn là giáo chủ giữ đi!" Đỗ Thư sách cầm khế đất cầm trong tay chỉ chốc lát lại trả lại Bạch Cửu.

"Được rồi! Đi nghỉ ngơi đi, đối với trong bao quần áo bộ kia quần áo thuận tiện lấy đi" Bạch Cửu nói xong lại không quên phân phó một tiếng.

"Tạ giáo chủ, " Đỗ Thư sách cảm kích đối với Bạch Cửu thi lễ cầm quần áo lui ra ngoài "

Chờ Đỗ Thư sách rời đi, Bạch Cửu thở dài một hơi "Hiện tại hết thấy đều tại hướng về địa phương tốt hướng về phát triển, bất quá bây giờ phía bên mình thực lực vẫn là quá kém.

Đỗ Thư sách không có chút nào Võ Đạo Tu Vi, chính mình và Cao Thuận cũng mới Trúc Cơ đại thành, tùy tiện tới cái Tam Lưu Cao Thủ cũng không phải là nhóm người mình có thể ngăn cản, cho nên Bạch Cửu việc cấp bách vẫn là trước tiên tăng thực lực lên.

Bạch Cửu khoanh chân ngồi ở trên giường, từ trong ngực lấy ra Hàn Băng Chân Khí cầm trong tay, hơi chuyển động ý nghĩ một chút trong tay bí tịch biến mất, mà Bạch Cửu trong đầu cờ nào Hàn Băng Chân Khí sở hữu nội dung và đột phá Tam Lưu cảnh giới sở hữu tin tức.

Trúc Cơ Cảnh Giới muốn đột phá đến Tam Lưu cảnh giới, đầu tiên cần một bản nội công, cái này Bạch Cửu không có vấn đề, Hàn Băng Chân Khí chính là, đương nhiên muốn trở thành Tam Lưu Cao Thủ cũng không phải có bí tịch mỗi ngày tu luyện sau đó Đả Thông Kinh Mạch đơn giản như vậy.

Muốn trở thành Tam Lưu Cao Thủ trước hết đả thông Thập Nhị Chính Kinh bên trong một đầu kinh mạch, mà muốn đánh thông kinh mạch trước hết Đả Thông Kinh Mạch bên trên Huyệt Khiếu.

Người có 365 Huyệt Khiếu, những này Huyệt Khiếu phân bố tại quanh thân kinh mạch phía trên, cho nên muốn muốn Thông Mạch, trước tiên thông huyệt.

Bạch Cửu đương nhiên không cần như thế, Bạch Cửu muốn thông huyệt rất đơn giản, chỉ cần có giang hồ danh vọng liền có thể, đả thông Thập Nhị Chính Kinh bất luận cái gì một đầu kinh mạch bên trên Huyệt Khiếu chỉ cần mười điểm giang hồ danh vọng.

Bạch Cửu hoàn thành nhiệm vụ có hai trăm chút, đổi lấy Dịch Kinh báo thai hoàn tồn hao một trăm chút, còn lại một trăm điểm vừa vặn đủ đả thông đầu thứ nhất chỉ có chín cái Huyệt Khiếu Thủ Thiếu Âm Tâm Kinh mạch

Ngay sau đó Bạch Cửu cũng không chậm trễ, ý niệm Nhất Hoa phí chín mươi điểm giang hồ danh vọng trực tiếp đả thông Thủ Thiếu Âm Tâm Kinh hơn chín nơi Huyệt Khiếu, sau đó khoanh chân nhập định căn cứ Hàn Băng Chân Khí tu luyện phương pháp bắt đầu tu luyện.

Hàn Băng Chân Khí chính là thượng thừa trung cấp kỳ công, tương đương với thượng thừa cao đẳng Nội Công Bí Tịch, Bạch Cửu có hệ thống phân tích học cũng là đơn giản dị thường, không đến chỉ chốc lát Bạch Cửu liền phát giác chính mình đan điền vị trí một điểm nội lực xuất hiện, theo Hàn Băng Chân Khí Vận Hành Lộ Tuyến bắt đầu du tẩu.

Bạch Cửu đứng dậy cảm thụ một chút Tam Lưu cảnh giới và Trúc Cơ đại thành khác biệt, kết quả Bạch Cửu phát hiện nhục thân tăng lên tuy nhiên cũng có nhưng lại tăng lên có hạn, trừ phi tu luyện đặc biệt luyện thể Ngoại Môn Công Phu.

Tuy nhiên Tam Lưu cảnh giới và Trúc Cơ Cảnh Giới lớn nhất khác biệt cũng là nội lực, hiện tại Bạch Cửu nội lực tuy nhiên thiếu đáng thương, vô pháp thời gian dài chiến đấu.

Toàn lực xuất thủ trong vòng ba phút lực liền sẽ khô kiệt, nhưng Bạch Cửu có thể cảm giác được hiện tại mình muốn chiến thắng Trúc Cơ đại thành lúc chính mình, gia trì nội lực chiêu tiếp theo liền có thể chính diện cầm xuống, đây chính là nhập lưu và bắt nhập lưu chênh lệch.

Đương nhiên Bạch Cửu muốn nhanh chóng đề cao nội lực, trong hệ thống bỏ lớn đan dược, đáng tiếc Bạch Cửu chỉ có 10 điểm giang hồ danh vọng, tăng cường nội lực đan dược ít nhất cũng phải 100 cát bước, cho nên Bạch Cửu hiện tại nhu cầu cấp bách danh vọng.

"Xem ra là nên tìm hai người thử một chút Hàn Băng Thần Chương uy lực" Bạch Cửu lẩm bẩm.

Chương 6: Hàn Băng Thần Chương

Chương 6: Hàn Băng Thần Chương

Sáng sớm hôm sau, tu luyện một đêm Bạch Cửu sáng khoái tinh thần, trong đan điền nội lực cũng có một tia tăng trưởng, tuy nhiên tăng trưởng rất ít, nhưng tu hành như đi ngược dòng nước, không tiến tức thoái.

Làm người mỗi ngày cùng một thời gian, làm một chuyện, chậm rãi liền sẽ hình thành thói quen, sau cùng biến thành bản năng.

Bạch Cửu đứng dậy hô Đỗ Thư sách, hai người tại khách sạn lâu một ăn xong điểm tâm, hướng về Đỗ gia khu nhà cũ bước đi, Đỗ gia khu nhà cũ tại thuận nghĩa phường mặt đông nhất, vượt qua một đạo thành tường cũng là chiếm diện tích Bách Lý Từ buổi trưa lĩnh.

Bạch Cửu lưỡng người đi bộ gần phân nửa canh giờ mới tới địa phương, khu nhà cũ là một bộ đơn giản Tiểu Viện Từ ba gian Chính Phòng hai gian thiên phòng, không qua đi lại có một cái chiếm diện tích hai mẫu ruộng trái phải đất trống.

Bạch Cửu tả hữu dò xét một phen có chút hài lòng, nơi này vị trí vắng vẻ có rất ít người đến, tả hữu cũng không có người người khác nhà, diện tích lại đầy đủ sơ kỳ phát triển hoàn toàn đủ.

"Địa phương không tệ, đón lấy chỉ cần Cao Thuận người bên kia thu đến vị trí, liền có thể chính thức cảm liệt hỏa Phân Đàn dựng đứng lên, mà không phải hiện tại chỉ có một cái Cao Thuận làm Đàn Chủ làm quang can tư lệnh, " Bạch Cửu trong lòng hài lòng nói.

Sau đó hai ngày Bạch Cửu đều tại khách sạn ở lại không có ra ngoài, ban ngày luyện tập Hàn Băng Thần Chương, ban đêm Khổ Tu nội công, Hàn Băng Thần Chương hiện tại đã nắm giữ cơ bản, dùng để đối địch không thành vấn đề, về phần nội lực vẫn là tăng trưởng quá chậm, tuy nhiên Bạch Cửu cũng không có cách nào ai bảo chính mình không có giang hồ danh vọng đây.

Ba ngày thời gian thoáng một cái đã qua, theo thường lệ hoàn thành mỗi ngày tu hành, ăn xong điểm tâm Bạch Cửu mang theo Đỗ Thư sách thẳng đến Trường Nhạc đồ phường mà đi.

Không lâu sau liền đến đến Trường Nhạc đồ phường, chỉ là giờ phút này đồ phường cửa ra vào nhưng là ba tầng trong ba tầng ngoài vây người Mãn, tâm tư lẫn cảm Bạch Cửu phản ứng đầu tiên cũng là Cao Thuận bên này xảy ra ngoài ý muốn.

Bạch Cửu nhíu mày tả hữu dò xét chỉ chớp lát chợt thấy người quen, lúc này hướng về phía trước nẩy bước đi đến một cái vóc người cường tráng hán tử mặt đen bên cạnh vỗ vỗ bả vai.

Hán tử mặt đen lúc đầu xem náo nhiệt đang xem say sưa ngon lành, đột nhiên bị người cắt ngang, chút nữa tức giận nói "Cái kia Thăng Nhãi Con dám đập người hắc gia bà vai" tuy nhiên nhìn lại nhưng là hoảng sợ chân mềm nhũn, kém chút xoay người chạy.

"Mãng ai đây" Bạch Cửu ánh mắt một meo cười hỏi.

Hán tử mặt đen sắc mặt trắng nhợt gấp giọng nói "Mãng ta chính mình đây!" Người đàn ông không phải người khác, chính là đêm đó ăn cướp Bạch Cửu Lý Hắc tử.

Ngày đó Lý Hắc tử bị ngã ngất đi, tỉnh lại xem xét mất tam giác bị người một đao kết liễu tánh mạng, sợ không thôi liên tục mấy ngày ở lại nhà không dám ra ngoài, chính là sợ gặp được Bạch Cửu cũng bị làm thịt.

Mấy ngày trôi qua xem chừng Bạch Cửu sợ là đi, hôm nay mới dám đi ra ngoài lang thang, không nghĩ tới lại đụng phải cho mình tâm linh Bạo Kích thương tổn Bạch Cửu, cái này khiến Lý Hắc tử tự than thở thời giờ bất lợi.

"Tôi ta có lời hỏi người, dám chạy đoạn chân người" Bạch Cửu nói một câu trực tiếp tìm người thiếu địa phương.

Lý Hắc tử không dám phản kháng chỉ có thể ngoan ngoãn theo tới.

Bạch Cửu phiết mắt đối phương thẳng tiếng nói "Phát sinh chuyện gì người biết không biết" nói chỉ chỉ Trường Nhạc đồ phường.

Lý Hắc tử nghe xong trong lòng thờ phào tâm đạo "Nguyên lai không phải vì đêm đó sự tình tìm ta tính sổ sách."

"Trường Nhạc Bang Tử Đại Thiên Vương một trong Tổng Thiên vương dẫn người tới nhận mỗi tháng tiền lãi, thế nhưng là cao quản sự tình lại một mực từ chối, sau cùng hai người lên xung đột liên đánh nhau" Lý Hắc tử đơn giản cảm sự tình giằng cái đại khái.

"Trường Nhạc Bang Tử Đại Thiên Vương tới mấy cái?" Bạch Cửu trầm giọng hỏi.

"Chỉ có Tổng Thiên vương mang mấy tên thủ hạ" Lý Hắc tử tiếp tục nói.

"Đi biết, người bây giờ bị ta trưng dụng, ta để người làm cái gì người thì làm cái đó, làm tốt có thưởng, làm không tốt người biết hậu quả, hiện tại cùng lên đến" Bạch Cửu nhìn chăm chăm Lý Hắc từ mắt nhìn lạnh giọng nói ra.

Lập tức trực tiếp đối với Đỗ Thư sách nói một tiếng gạt mở đám người đi vào.

Cao Thuận lúc này là có khổ nói không nên lời, từ khi ngày đó gia nhập Thánh Hóa Giáo, còn dần dần u mê trở thành liệt hỏa đàn Đàn Chủ, biến mất nhiều năm nhiệt huyết liền bị nhóm lửa.

Tuy nhiên Cao Thuận nhìn ra, cái gọi là Thánh Giáo mới Tiểu Miêu hai ba con, mà chính mình cái này Đàn Chủ cũng chỉ là cái quang can tư lệnh, nhưng là Cao Thuận nhiều năm qua yên tĩnh lại tâm, nhưng lại sống lại.

Năm đó lúc tuổi còn trẻ Cao Thuận cũng là tâm cao khí ngạo, ảo tưởng chính mình có một ngày trở thành trên giang hồ tiếng tăm lẫy lừng lấy nhân vật, bất quá nhiều năm qua đã sớm bị hiện thực san bằng góc cạnh, đây chính là hiện thực.

Mà bây giờ tuy nhiên Thánh Hóa Giáo mới mới thành lập, nhưng theo Cao Thuận Bạch Cửu có thể tuổi còn trẻ liền Trúc Cơ đại thành, tương lai đột phá Tam Lưu hoặc là nhị lưu là không có vấn đề gì cả, cũng là Nhất Lưu Cảnh Giới cũng không phải là không thể được.

Hiện tại chính mình sớm nhập giáo chỉ cần dùng tâm làm việc, chờ công thành danh toại chính mình cũng nước lên thì thuyền lên, đến lúc đó nhưng so sánh hiện tại trông coi thuận nghĩa phường cái này phá đồ phường tiêu dao.

Cao Thuận cũng không phải cái dây dưa dài dòng người, một khi quyết định làm việc gọn gàng, trực tiếp cầm Trường Nhạc đồ phường mỗi tháng tiền lãi và cho nên Hiện Ngân toàn bộ dời đi, dùng để tuyên nhận nhân thù.

Đi qua tầng tầng tuyền bát, tuyền ba trăm có võ học căn cơ có ý tính không sai giáo chúng, với lại những người này tuổi tác cũng đều không lớn, tương lai cũng đều có không gian phát triển, hết thảy làm thỏa đáng cầm người toàn bộ an trí tại mình tại thuận nghĩa phường trong nhà, Cao Thuận lúc này mới có thời gian thở phào.

Hôm nay sớm đi vào đồ phường, Cao Thuận ngay tại lầu hai ngồi đợi Bạch Cửu đến đây, lúc này một cái thủ hạ chạy vào nói Tổng Thiên vương mang theo thủ hạ tới nhận tháng này tiền lãi, để cho mình xuống dưới nghênh đón.

Bận bịu mấy ngày Cao Thuận lúc này mới nhớ tới, mỗi tháng cuối tháng Trường Nhạc Bang đều sẽ để cho Tứ Thiên Vương thay phiên đến các nơi chia phường nhận một tháng tiền lãi.

Cái này Tổng Thiên vương là trong bốn người tính tình thô bạo nhất một cái, nếu để cho đối phương biết mình thế mà phản bội Trường Nhạc Bang hơn nữa còn dời đi cho nên bạc, hôm nay sợ là còn sống đi ra không được.

Còn tốt hôm nay là và giáo chủ hẹn xong thời gian, Cao Thuận xem chừng chỉ cần trì hoãn thời gian chờ Bạch Cửu đến, cũng liền không có mình chuyện gì.

Cao Thuận ý nghĩ là tốt, đáng tiếc trời sinh tính tàn bạo Tổng Thiên vương căn bản cũng không dựa theo Cao Thuận kịch bản đi, vào cửa liền muốn cầm bạc rồi đi, Cao Thuận tả hữu trì hoãn cầm Tổng Thiên vương chọc giận, trực tiếp bị đối phương ném đến đồ phường cửa ra vào, hành hung một trận.

"Họ Cao người là gan không nhỏ, lão tử tôi lấy bạc người đầy ba chặn ở bốn, đừng tưởng rằng người mỗi tháng hiệu kính Cổ lão nhị ít bạc hẳn liền sẽ bảo kê người, có tin ta hay không hôm nay chém đầu người làm cầu đề đá, Cổ lão nhị cũng sẽ không tha một cái rắm." Tổng Thiên vương mặt mũi tràn đầy dữ tợn hung ác âm thanh đối với nằm trên mặt đất cả người là thương tổn Cao Thuận nói.

Khục! Khục! Cao Thuận phun ra một cái tị huyết nói ". Tổng Thiên vương nguyên lai là chê ta Cao Thuận không có hiệu kính người bạc, ta vẫn cho là Tổng Thiên vương là Điều Hán Tử, không nghĩ tới thế mà công báo tư."

"Hắc hắc! Thiếu đập lão tử mộng ngựa, hôm nay người nào tới cũng cứu không được người" Tổng Thiên vương cười lạnh một tiếng, quơ lấy trong tay Quỷ Đầu Dao liền hướng về Cao Thuận chém tới.

Cao Thuận trong lòng thở dài dứt khoát nhắm mắt lại, đối với mình lựa chọn cũng không hối hận, mỗi người đều có chính mình mộng tưởng, có ít người thành công, có ít người té ở trên nửa đường.

Tổng Thiên vương gặp Cao Thuận nhắm mắt chờ chết, một tiếng nhe răng cười trong tay Quỷ Đầu Dao mang theo phong thanh, trực tiếp bổ về phía Cao Thuận.

Bỗng nhiên Tổng Thiên vương nghe được chung quanh tiếng kinh hô, ngay sau đó phía sau một trận tiếng xé gió đánh tới, Tổng Thiên Vương Nhất kinh sợ tới không vội suy nghĩ nhiều, trong tay bổ về phía Cao Thuận Quỷ Đầu Dao nhất chuyển, thân thể theo đao đi cũng không quay đầu lại cũng là một cái chém ngang.

"Đụng" ngay sau đó Quỷ Đầu Dao bên trên một cổ sức lực lớn đánh tới, Tổng Thiên vương về phía sau liền lùi lại ba bước mới tan mất lực đạo.

Tổng Thiên vương vẩy vẩy hơi tê tê cánh tay, mới phát hiện đánh về phía chính mình lại là khối to bằng đầu người Thanh Thạch.

Lập tức thăm dò xem xét, Cao Thuận bên cạnh chẳng biết lúc nào đã đứng một cái một thân quần áo màu đen người trẻ tuổi.

Mặc dù đối phương tuổi không lớn lắm, nhưng Tống Thiên vương nhưng là sẽ không nhỏ nhìn đối phương, chỉ bằng vừa rồi này Thanh Thạch một kích, Tống Thiên vương liền biết thực lực đối phương không xuống chính mình, cũng là Tam Lư Cao Thủ ứng vì là trên tầng đá có kèm theo nội lực.

"Người là ai, dám quân ta Trường Nhạc Bang sự tình." Tống Thiên vương tuy nhiên tính tình tàn bạo, lại không thay mặt nào từ không hiệu nghiệm, gặp Bạch Cửu tu vi bất phàm, niên kỷ lại không lớn, sợ là cái kia danh môn chính phái hoặc là Thế Gia Đệ Tử, cho nên xuất lời dò xét nói.

Bạch Cửu nhưng là nhìn cũng chưa từng nhìn đối phương liếc một chút, quay người đối với Cao Thuận nói ". Thương thế như thế nào."

Cao Thuận bản nhắm mắt chờ chết, nhưng lại bị Bạch Cửu bất thành linh hiện thân cứu, tâm tình thay đổi rất nhanh nửa ngày mới khôi phục miễn cưỡng nói ". Thuộc hạ không có việc gì, đa tạ giáo chủ quan tâm"

"Àn, người là vì ta Thánh Giáo làm việc, người sở tác sở vi bản giáo chủ sẽ không quên, hiện tại bản giáo chủ trước hết thay người thu chút lợi tức trở về."

Bạch Cửu nói xong đối với đã vỡ tổ trong đám người vẫy tay, Đỗ Thư sách và Lý Hắc tử vội vàng từ trong đám người chạy tới.

"Đem hán đồ qua một bên, chờ ta xử lý xong việc này chúng ta liền trở về." Đỗ Thư sách và Lý Hắc tử, liền tranh thủ Cao Thuận đồ qua một bên.

Hai người cầm Cao Thuận đồ qua một bên, Lý Hắc tử cởi áo trải trên mặt đất nịnh nọt nói ". Cần thận một chút Cao gia, ngài tọa hạ nghỉ ngơi sẽ, cần thận một chút a!"

"Thật tốt! Đa tạ vị huynh đệ kia." Cao Thuận tuy nhiên xem Lý Hắc tử mắt tất, nhưng cũng không biết tên cho nên liền dùng huynh đệ hai chữ xưng hô.

"Cũng cảm ơn Đỗ công tử" lập tức Cao Thuận có chút xấu hổ lại đối Đỗ Thư sách chấp tay thi lễ.

"Không cần, người ta sở sách các loại sự tình tra ra manh mối ta tự sẽ thanh tẩy, đến lúc đó nếu quả thật không có quan hệ gì với người, người ta ở giữa ân oán so sánh thủ tiêu, nếu như và người có quan hệ, đến lúc đó không chỉ có ta dạy người cũng sẽ không buông tha người" Đỗ Thư sách âm mặt âm thanh lạnh lùng nói.

Cao Thuận trong lúc nhất thời lúng túng không thôi, hiện tại chính mình và đối phương đều tại Bạch Cửu thủ hạ hiệu lực, với lại đối phương vẫn là Bạch Cửu tâm phúc, chính mình trước kia đem đối phương đắc tội hung ác, bây giờ nghĩ hòa hoãn quan hệ, sợ là không quá có thể.

Lý Hắc tử tuy nhiên bề ngoài thô cuồng, nhưng cũng có chút cơ linh, gặp giữa hai người bầu không khí xấu hổ vội vàng nói sang chuyện khác "Không biết giáo chủ và Tống Thiên vương ở giữa ai thắng ai thua, " nhưng là vừa rồi từ nói chuyện nghe được đến Cao Thuận hai người xưng hô Bạch Cửu vì là giáo chủ, cũng đi theo kêu lên.

Lý Hắc tử cái này nói một chút Đỗ Thư sách hai người cũng đều đi theo lo lắng, Đỗ Thư sách mặc dù biết Bạch Cửu đã đã thông một đầu kinh mạch trở thành Tam Lư Cao Thủ, nhưng cũng chỉ là Tam Lư sơ kỳ.

Mà Tống Thiên vương không gần như chỉ ở thuận nghĩa phường, cũng là tại Tây Phong thành cũng coi như có chút danh tiếng, tuy nhiên tại Trường Nhạc Bang Tứ Thiên Vương bên trong chỉ là bài danh đệ tứ, nhưng đã đã thông hai đầu kinh mạch đã là Tam Lư trung kỳ cao thủ, nhìn xem giữa sân đã động thủ hai người, Đỗ Thư sách bất tri bất giác trong lòng bàn tay đã xuất mồ hôi.

So sánh gọi Đỗ Thư sách, Cao Thuận lo lắng hơn, Đỗ Thư sách tối thiểu nhất còn biết Bạch Cửu đã là Tam Lư Cao Thủ và Tống Thiên vương tuy có chênh lệch, nhưng cũng không phải không thể đền bù.

Cao Thuận còn tưởng rằng Bạch Cửu vẫn là và hai ngày trước đồng dạng Trúc Cơ đại thành thực lực, phía trước được cứu còn không có để ý, này lại càng nghĩ càng lo lắng, cũng không phải thật đối với Bạch Cửu cỡ nào lòng trung thành, mà chính là sợ Bạch Cửu chết trên người mình Dịch Kinh báo thái hoàn không có giải dược, sau cùng cũng là vừa chết.

Cao Thuận gấp giọng nói "Lý Hắc tử người nhanh đi ta phủ thượng, cầm ta trong phủ ba trăm người toàn bộ mang đến, chúng ta cùng một chỗ xông đi vào cứu ra giáo chủ."

"Cao gia, ta xem giáo chủ hiện tại chiếm hết thượng phong, không cần chúng ta cứu a" Lý Hắc tử vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn xem Cao Thuận nói.

"Ách! Cao Thuận nghe vậy xem xét, Bạch Cửu chiêu thức tàn nhẫn xảo trá, Tống Thiên vương tuy nhiên cầm trong tay binh khí lại không chiếm thượng phong, chỉ là rất kỳ quái ta hữu tránh né không dám cùng Bạch Cửu tiếp xúc, cái này xem xét để cho Cao Thuận mê hoặc không thôi, trong lòng thầm nhủ nói ". Cùng là Trúc Cơ đại thành chênh lệch có lớn như vậy."

"Giống như là nhìn ra Cao Thuận nghi hoặc, Đỗ Thư sách âm thanh lạnh lùng nói "Giáo chủ ba ngày trước đã đã Thông Kinh Mạch trở thành Tam Lư Cao Thủ."

Ba ngày trước còn cùng giống như mình Trúc Cơ đại thành, ba ngày sau liền Tam Lư, còn trẻ như vậy Tam Lư Cao Thủ, Cao Thuận chưa từng thấy qua, trong lúc nhất thời lảng ngay tại chỗ.

Không nói đến Đỗ Thư sách bọn người như thế nào, lại nói trong chiến đấu Bạch Cửu giờ phút này toàn thân thoải mái tràn trề, Hàn Băng Thần Chương mặc dù chỉ là Sơ Học, nhưng dù sao cũng là thượng thừa kỳ công bên trong võ học, một bộ chương pháp đánh ra, chiêu thức tàn nhẫn Biến Hóa đa dạng, để cho Tống Thiên vương khổ không thể tả.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Mưa To Trước Giờ

"Tiểu tử này thật sự là tà môn" Tổng Thiên vương trong lòng thầm nhủ một tiếng.

Bắt đầu còn không có phát hiện, nhưng là cùng Bạch Cửu giao thủ không lâu Tổng Thiên vương liền phát hiện, chỉ cần mình bị đối phương tay đụng phải thân thể số lần càng nhiều, trong cơ thể nội lực thì càng vận chuyển bị ngăn trở.

Có phát hiện này Tổng Thiên vương liền thay đổi sơ đầu sơ đuôi đứng lên, nếu không coi như tiểu tử này cũng là Tam Lưu Cao Thủ, bằng vào mình đã hơi có Tiểu Thành đạo pháp quý ảnh 13 trảm, đã sớm cầm xuống đối phương.

Bạch Cửu trong lòng mình bạch, chính mình tuy nhiên tạm thời chiếm thượng phong, nhưng lại không phải lâu dài thời khắc, chính mình tuy nhiên bằng vào Thượng Thừa Vô Học thời gian ngắn chiếm thượng phong, nhưng đối phương hiển nhiên đã phát giác, Hàn Băng Chân Khí có trở ngại ngại nội lực vận hành tác dụng.

Kinh nghiệm phong phú Tổng Thiên Vương Trực tiếp sử xuất, Hạ Thừa Vô Học quý ảnh bước, căn bản không cùng Bạch Cửu chính diện chiến đấu, Tổng Thiên vương phương pháp làm cũng chính xác, Bạch Cửu tuy nhiên đột phá đến Tam Lưu cảnh giới, nhưng dù sao tu hành nội công không lâu, nội lực có hạn, chờ Bạch Cửu nội lực khô kiệt cũng là mặc người chém giết.

Bạch Cửu mắt nhìn thân pháp linh động Tổng Thiên vương, trong lòng hơi động sử xuất Hàn Băng Thần Chưởng, thủ chưởng mang theo kinh phong chụp về phía Tổng Thiên vương.

Tổng Thiên Vương Nhất thẳng hết sức chăm chú quan sát đến Bạch Cửu, thấy một lần Bạch Cửu cái này Chưởng Phách đến, liền biết chính mình như qua bị cái này chưởng đánh trúng, không chết cũng muốn trọng thương, quý ảnh bước sử xuất, trong nháy mắt thoát khỏi Bạch Cửu Hàn Băng Thần Chưởng phạm vi bao phủ.

"Đụng" một tiếng Hàn Băng Thần Chưởng làm thượng thừa bên trong cũng coi như đỉnh phong võ học, uy lực có thể nghĩ, Tổng Thiên Vương Cường mới đứng thẳng địa phương bị Bạch Cửu gia trì nội lực phía dưới, một chưởng vỗ ra cái chưởng ấn, chung quanh mặt đất cũng là lít nha lít nhít tư nhện hình lưới vết rạn.

Tránh thoát một kiếp Tổng Thiên vương xuất mồ hôi trán, kinh hãi không thôi, còn tốt đối phương tuy nhiên chưởng pháp cao thâm lại không cao thâm Khinh Công Bộ Pháp, nếu không hôm nay chính mình chắc chắn thất bại.

"Cơ hội tốt" nhưng là nhìn chăm chăm vào Bạch Cửu Tổng Thiên vương, gặp Bạch Cửu một chưởng vỗ ra nhận xu thế không được, dưới chân một cái vội vàng.

Mặc dù chỉ là ngăn ngừa trong nháy mắt, nhưng là kinh nghiệm phong phú Tổng Thiên vương sao lại buông tha cơ hội này.

Ngay sau đó bước ra một bước, hồ hấp ở giữa đã cầm trong tay Quý Đầu Dao đi vào Bạch Cửu bên người, quý ảnh 13 trảm sử xuất đối Bạch Cửu chém bổ xuống đầu.

"Giáo chủ cẩn thận phía sau "

"Giáo chủ coi chừng "

"Tổn lão tứ người bị ỏi vô sỉ "

Nhưng là bên ngoài sân một mực chú ý trận chiến đấu này Đỗ Thư sách mấy người, gặp Bạch Cửu gặp được nguy hiểm, dưới tình thế cấp bách tiếng hô nhắc nhở.

"Hừ! Hiện tại nhắc nhở chậm" Tổng Thiên vương mặt mũi tràn đầy dữ tợn, Quý Đầu Dao mang theo kinh phong thẳng tắp hướng Bạch Cửu đánh xuống.

Nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, chỉ gặp Bạch Cửu thân thể một cái, miễn cưỡng lướt ngang gần nửa bước, cũng là cái này gần nửa bước để cho lúc đầu chém bổ xuống đầu Quý Đầu Dao, lau Bạch Cửu cánh tay trái mà qua, lập tức Bạch Cửu cổ nén trên cánh tay trái truyền đến xé rách cảm giác, không chút do dự tay phải một chưởng vỗ tại Tổng Thiên Vương Hậu trung tâm.

"Ba! PHỐC! Tổng Thiên Vương Trục tiếp bị Bạch Cừ bao hàm nội lực nhất chương chấn vỡ trái tim.

"Khục! Người thế mà dùng tự mình làm mồi nhử, người. . . ." Tổng Thiên vương nói còn chưa dứt lời đã mới ngã xuống đất, khí tuyệt thân vong.

"A! Hấn sát Tổng lão đại, mau trốn trở lại bầm bảo "

Tổng Thiên Vương Nhất chết, mang đến mấy tên thủ hạ, hoảng sợ hồn phi phách tán nơi nào còn dám tìm Bạch Cừ báo thù, trực tiếp đoạt mệnh mà chạy.

Nếu này lại Bạch Cừ từ lâu là Công Tử Bội, vừa rồi một kích cuối cùng đã hao hết Bạch Cừ một điểm cuối cùng nội lực, tại tăng thêm vì để Tổng Thiên Vương Thương làm, dùng chính mình cánh tay phải cầm nhất đao, mất máu quá nhiều nếu như không phải Bạch Cừ ý chí kiên cường đã sớm ngất đi.

Lúc này Đỗ Thư sách mấy người cũng từ Bạch Cừ bỗng nhiên bạo khởi sát Tổng Thiên Vương Chấn kinh sợ bên trong tỉnh táo lại, xông lại đỡ lấy Bạch Cừ nói ". Giáo chủ thương thế như thế nào."

"Không cần diu ta, quay về Phân Đàn, Cao Thuận cũng mang theo cho nên người cùng đi, " Bạch Cừ thấp giọng phân phó Cao Thuận bọn người.

Cố nén mê muội Bạch Cừ đi phía trước, Đỗ Thư sách bọn người theo sau lưng, vây xem đám người nhìn thấy Bạch Cừ tự động tránh ra một con đường, xem giống Bạch Cừ trong mắt tràn đầy kính sợ.

Thẳng đến Bạch Cừ bọn người biến mất trong tầm mắt mọi người bên trong, mới bắt đầu nghị luận âm ỉ, có thể nghĩ Bạch Cừ danh tiếng hôm nay sẽ truyền khắp thuận nghĩa phường thậm chí Tây Phong thành

Chờ thoát ly tầm mắt mọi người, Bạch Cừ không kịp dặn dò một câu trực tiếp ngất đi.

"Giáo chủ" Đỗ Thư sách ôm chặt lấy Bạch Cừ gấp giọng nói.

Lúc này vẫn là kinh nghiệm phong phú, kiến thức rộng rãi Cao Thuận tương đối trấn định trầm giọng nói "Đừng nóng vội giáo chủ là mất máu quá nhiều, Lý Hắc tử người và Đỗ công tử cầm giáo chủ đưa đến tổng đàn, ta Hội Phủ triệu tập nhân thủ liền đến cùng các người hội hợp, chậm sợ là Trường Nhạc Bang hấn cao thủ chạy đến, chúng ta liền thoát không được thân thể" Cao Thuận thần sắc nghiêm nghị nói.

"Cao gia yên tâm ta nhất định cầm giáo chủ an toàn đưa đến" Lý Hắc tử vỗ bộ ngực bảo đảm nói

Lập tức Lý Hắc tử xông lên Bạch Cừ và Đỗ Thư sách bước nhanh rời đi, Cao Thuận cũng không chút do dự dám đi trong phủ triệu tập nhân thủ.

Trường Nhạc Bang tổng bộ ở vào Tây Phong thành Tuyên Đức phường, Tuyên Đức phường là Tây Phong thành phồn hoa nhất một cái phường, tại đây tụ tập Tây Phong thành to to nhỏ nhỏ sở hữu thế lực, Trường Nhạc Bang tuy nhiên tại thuận nghĩa phường xem như Nhất Bá, nhưng ở Tuyên Đức phường lại cũng chỉ là phổ phổ thông thông một cái kinh doanh đồ phường bang phái.

Trường Nhạc Bang tổng bộ cũng là một tòa chiếm diện tích khá lớn tứ tầng lầu các, lầu các đằng sau là một chỗ trạch viện, lầu các là Tây Phong thành lớn nhất đồ phường đằng sau nhưng là Trường Nhạc Bang mọi người nơi ở địa phương.

Tòa nhà một chỗ trong hành lang ba cái trung niên người đàn ông đang thấp giọng nói chuyện với nhau "Bên trong một cái khuôn mặt tái nhợt người đàn ông nói ". Lão nhị người nói giúp đỡ đi Vô Song báo chuyện gì mới có thể trở về, vì sao rên vang tiện nhân kia thể nhưng là tùy thời muốn giết tới a." Khuôn mặt tái nhợt người đàn ông chính là Trường Nhạc Bang Tứ Thiên Vương bên trong đứng hàng thứ nhất Chu Thiên vương.

"Đại ca không phải ta nói người, không phải liền là vì là cái trong thành lâu đàn bà a, bằng hiện tại huynh đệ ta danh tiếng cái gì bà nương tìm không thấy, làm gì nhất định phải này vì sao rên vang" đáng người thấp bé khuôn mặt phổ thông như cái phổ thông Lão Nông phu Cổ lão nhị không hiểu lắc đầu khuyên giải nói.

"Nhị ca, nhà ta Lão Đại tính khí người còn không biết a, liền ưa thích tính khí bướng bỉnh đàn bà, tuy nhiên nói thật cô nương kia thể nhưng là Tam Lưu hậu kỳ tu vi, trừ giúp đỡ có thể có nắm chắc cầm xuống, chúng ta mấy cái cũng là Tứ Huynh Đệ bên trên, sợ cũng liền đánh cái ngang tay."

Một cái một thân trường sam màu xanh cầm trong tay thép rồng quạt giấy khuôn mặt tuấn lãng người đàn ông cười nói, người này chính là Trường Nhạc Tứ Thiên Vương bên trong lão tam Từ Thiên vương

"Bất quá lần này nhưng là đại ca hồ đồ, biết rất rõ ràng giúp đỡ không đang làm đi đi trên chợ này vì sao rên vang, còn sát đối phương hai người thủ hạ, cái này vì sao rên vang Độc Nương Tử xưng hào cũng không phải đến không, ai! Ngẫm lại cũng như thế này, " Từ Thiên vương Quạt giấy vỗ cái trán giận dữ nói.

Trong lúc nhất thời Đại Đường lâm vào yên lặng, hiển nhiên giúp đỡ không được tại Độc Nương Tử cho ba người không nhỏ áp lực.

"Báo! Ra đại sự" lúc này một cái bang chúng lộn nhào một mặt sợ hãi chạy vào, ngã nhào xuống đất hét lớn.

Trong phòng ba người giật mình ám đạo "Chẳng lẽ là Độc Nương Tử đánh đến tận cửa, giúp đỡ không được tại cái này nhưng như thế nào là tốt."

Vẫn là xưa nay vững vàng lão tam Từ Thiên vương vững vàng Thần Đạo "Chuyện gì nôn nôn nóng nóng, mau nói."

"Tù lão đại không tốt, Tổng lão đại bị người giết" bang chúng gấp giọng nói.

"Cái gì! !" Từ Thiên Vương Tam người cả giận nói.

"Đến chuyện như vậy" Từ Thiên Vương Nhấn bốc lên hàn quang lạnh giọng nói.

"Tiểu nhân hôm nay giống như Tổng lão đại đi tất cả phường nhận mỗi tháng tiền lãi, thuận nghĩa phường vị trí xa nhất cho nên liền muốn trước tiên từ nơi nào bắt đầu "

"Không nghĩ tới Cao Thuận thể mà phản bội ta Trường Nhạc Bang, đưa tới một cái niên kỷ không đại niên nhẹ cao thủ, đối phương võ công rất lợi hại ngay cả Tổng lão đại cũng không phải đối thủ, sau cùng bị đối phương nhất chiêu đánh chết, tiểu nhân các loại liều chết trở về cũng là bảo đảm các vị Lão Đại, làm tốt Tổng lão đại bảo thù" .

"Đối phương có thể lần lượt báo cáo đi ra lịch?" Từ Thiên vương hỏi.

"Không có, chỉ là nghe Cao Thuận bọn người hô giáo chủ" bang chúng thấp giọng nói.

"Biết bọn họ chỗ a" Từ Thiên vương lại hỏi, âm thanh bất tri bất giác đã thay đổi âm trầm

"Tiểu nhân mấy cái, vội vã gấp trở về bảo đảm các vị Lão Đại cho nên cũng không biết đối phương chỗ" bang chúng thấp giọng vì chính mình bọn người giải thích.

"Đã ngại cái gì cũng không biết, vậy ngại trở về làm cái gì, liền cho ta Tứ Đệ chôn cùng đi!" Từ Thiên vương hừ lạnh một tiếng trực tiếp động thủ, một chiêu vỗ lên đỉnh đầu huyết Bách Hội, trực tiếp sát đối phương.

"Người tới! Hôm nay đi theo Tổng Thiên vương ra ngoài người toàn bộ sát, đối với có Thê Nhi cũng đừng buông tha, nữ người nào thương cho các người, nam mặc kệ Lão Tiểu trực tiếp chặt cho chó ăn" Từ Thiên Vương Nhấn khuôn mặt bình tĩnh nói.

"Là tiểu nhân cái này dẫn người đi" từ bên ngoài chạy vào một cái bang chúng vội vàng lĩnh mệnh mà đi.

"Chim không thêm thuận nghĩa phường lại có thể có người dám cùng ta Trường Nhạc Bang đối đầu, ta cái này dẫn người đi diệt hán, đối với Cổ lão nhị ta nhớ được Cao Thuận thể nhưng là người bảo bọc, ra việc này ta không trách người, ta liền hỏi người có đi hay không cho Tứ Đệ báo thù" Lão Đại Chu Thiên vương nhìn chằm chằm Cổ Thiên vương đạo.

"Ai! Ta Tứ huynh Đệ tuy nhiên không phải thân huynh đệ, nhưng nhiều năm như vậy hạ xuống tình cảm thâm hậu, Tứ Đệ bị người khác hại chết, ta cái này làm nhị ca hận không thể hiện tại liền lao ra dẫn người diệt đối phương, nhưng là ta không thể" .

"Không nói hiện tại chúng ta đắc tội Độc Nương Tử, đối phương tiện tay có khả năng đánh tới cửa, chính là chúng ta muốn đi báo thù, đại ca ngại biết đối phương kêu cái gì? Dáng đáp ra sao? Ở đâu?" Cổ Thiên vương giận dữ hét.

"Nhị ca đừng nóng giận, đại ca cũng là nóng vội vì là Tứ Đệ báo thù" Từ Thiên vương nhìn nhân thân sắc có chút xấu hổ Chu Thiên vương đạo.

Lập tức xem hai người một cái nói "Tứ Đệ thù khăng định phải báo, bất quá bây giờ lại không nên xuất thủ, giúp đỡ yên tâm cảm Trường Nhạc Bang giao cho ta Tứ huynh Đệ quản lý, chúng ta cảm giác không thể để cho giúp đỡ thất vọng "

"Đang nói đúng mới có thể độc thân hại chết Tứ Đệ, muốn đến trên tay công phu không yếu, chúng ta ba người võ công và Tứ Đệ không kém nhiều, độc thân sợ là khó mà cầm xuống đối phương "

"Ít nhất cũng phải xuất động hai người, nhưng là nếu như chúng ta xuất động hai người, người nào tới tọa trấn tổng bộ? Không nói Độc Nương Tử, cũng là hán thể lực ta muốn cũng sẽ không buông tha cái cơ hội tốt này, ta sợ sau cùng không có vì Tứ Đệ báo thù, ngược lại chôn vùi ta Trường Nhạc Bang cơ nghiệp, " Từ Thiên vương trầm giọng nói.

"Tam Đệ nói không tệ, cho nên hiện tại chúng ta chỉ có thể tạm thời nhìn xuống, một bên phái người thông tri giúp đỡ để cho sớm một chút chạy về, một bên phái người đi thuận nghĩa phường cảm Tứ Đệ thi thể mang về, hán các loại giúp đỡ trở về liền giải quyết dễ dàng. " Cổ Thiên Vương Túc nhưng nói.

"Tốt! Vậy thì nghe nhị đệ và Tam Đệ , chờ giúp đỡ trở về tại vì Tứ Đệ báo thù" Chu Thiên vương cũng gật đầu nói.

Ngay tại lúc đó Tuyên Đức phường một chỗ trong lầu các, một cái dung mạo thanh tú thị nữ cách ăn mặc thiếu nữ đang tại cách Sa màn hướng về người báo cáo Trường Nhạc Bang Tổng Thiên vương bị người giết tin tức.

"A! Nói như vậy Tổng Thiên vương thể mà tại thuận nghĩa phường, đưa tại một cái niên kỷ không đại thiếu lớn tuổi tay trên thân, như thể thú vị."

"Tiểu Diệp ngại phái người cỡ nào chú ý chú ý bên kia, nhìn một chút đối phương có thể hay không vì ta Thanh Y Lâu sử dụng" một cái thanh âm trong trẻo lạnh lùng cách Sa màn phân phó nói.

"Là tiểu thư, nô tỳ cái này phân phó" tên là Tiểu Diệp thị nữ ứng một tiếng quay người lui ra

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: 3 Lưu Đình Phong

Thuận nghĩa phường liệt hòa Phân Đàn, làm Bạch Cừ tỉnh lại đã là giữa trưa ngày thứ hai, vây quanh ở trước giường Đỗ Thư sách mấy người thấy một lần Bạch Cừ tỉnh lại, vội vàng ân cần nói "Giáo chủ thân thể nhưng có khó chịu".

"Không có việc gì, tu dưỡng hai ngày liền tốt" Bạch Cừ khoát khoát tay đứng dậy tựa ở trên giường nói.

"Nếu không đi trong phường bắt cái đòi phu tới đi" Lý Hắc tử nghĩ kế nói.

"Cái này đến là cái chủ ý, liền sợ gây nên Trường Nhạc Bang chú ý" Cao Thuận lo lắng nói.

"Không cần làm phiền, ta chỉ là nội lực tiêu hao quá độ, tu dưỡng hai ngày liền không sao, các người đi ra ngoài trước ta muốn vận công liệu thương" Bạch Cừ không quan tâm đối với mấy người phân phó nói.

"Thuộc hạ cáo lui" Đỗ Thư sách mấy người gặp Bạch Cừ không ngại cũng liền thả lỏng trong lòng.

Trong khoảng thời gian này có thể mệt chết ba người, không chỉ có muốn chiếu cố Bạch Cừ, còn muốn chiếu khán bên ngoài tân chiêu mộ ba trăm giáo chúng, ăn ở đều muốn an bài, có thể bận bịu hồng ba người.

Bạch Cừ gặp mấy người rời đi vội vàng ý thức tiến vào trong hệ thống, mở ra thông tin cá nhân.

Tính danh: Bạch Cừ

Tuổi tác: Mười bảy

Giang hồ danh vọng: Có chút danh tiếng 【 700 】

Tu vi: Tam Lưu sơ kỳ

Nội công: Hàn Băng Chân Khí

Ngoại Công: Hàn Băng Thần Chương 【 sơ khuy môn kính 】

Bạch Cừ chính mình giang hồ danh vọng lại có 700 cỡ nào lúc này vui vẻ, phải biết Bạch Cừ hai lần trước hoàn thành hệ thống hoàn thành nhiệm vụ nhiều nhất một lần cũng mới hai trăm, bỗng nhiên một chút thêm ra nhiều như vậy giang hồ danh vọng, Bạch Cừ nghi hoặc trung điểm mở người mở bản phía dưới có mấy đầu chưa nói bày ra tin tức, Bạch Cừ ấn mở trong đầu xoát ra mấy đầu tin tức.

Chúc mừng chủ ký sinh: Chém giết Tam Lưu trung kỳ nói cho một người thu hoạch được 200 giang hồ danh vọng.

Chúc mừng chủ ký sinh: Người bị nắm tên Tam Lưu Cao Thủ chỗ chú ý thu hoạch được 500 giang hồ danh vọng.

Bạch Cừ cuối cùng mình bạch trong hệ thống giới thiệu giang hồ danh vọng thu hoạch bên trong câu kia tự hành khai quật là có ý tứ gì.

Nguyên lai không được kính chém giết đối thủ có thể thu được danh vọng, với lại danh tiếng càng lớn, bị càng nhiều người chỗ nhận biết cũng có thể thu hoạch được giang hồ danh vọng. Cái này đến là một đầu nhanh chóng thu hoạch được danh vọng đường tắt, vốn định làm gì chắc đó, điều thấp một điểm, hiện tại xem ra là điều thấp không được a, đã như vậy vậy thì dứt khoát cao điệu một điểm, tuy nhiên nguy hiểm, nhưng là thành công luôn luôn nương theo lấy mạo hiểm.

Không sai hiện tại vẫn là trước tiên tăng thực lực lên, Tam Lưu sơ kỳ vẫn là nếu chút, một cái Tam Lưu bang phái đầu mục đều có thể cảm chính mình bức đã đồng quy vu tẫn phương thức mới có thể thu được thắng, hướng chi giúp đỡ, hướng chi chính mình sau đó phải làm việc nếu như muốn thành công, Bạch Cừ chính mình nhất định phải thực lực quá cứng.

Bạch Cừ lập tức cũng không do dự, đem ánh mắt chuyển giống đầu thứ hai kinh mạch, đầu thứ hai kinh mạch Thủ Quyết Âm Tâm Bao Kinh cũng và đầu thứ nhất Thủ Thiếu Âm Tâm Kinh đồng dạng có được 9 cái Huyệt Khiếu, Bạch Cừ tốn hao 90 điểm giang hồ danh vọng trực tiếp cảm đã thông, đầu thứ hai kinh mạch một trận, Bạch Cừ trong nháy mắt cảm giác mình trong cơ thể nội lực tăng trưởng không ít,

Thân thể cũng toàn diện có chỗ tăng lên.

Bạch Cửu hơi hơi cảm thụ chỉ chốc lát, tiếp tục tổn hao tổn hao 110 điểm giang hồ danh vọng đã thông điều thứ ba Thủ Thái Âm Phế Kinh, sau đó không chút nào dừng tay lại đã thông có được 14 cái Huyệt Khiếu đầu thứ tư Túc Quyết Âm Can Kinh.

Tính như vậy hạ xuống Bạch Cửu hết thầy tổn hao 340 điểm giang hồ danh vọng, liên tục đã thông ba đường kinh mạch, cứ như vậy Bạch Cửu 700 giang hồ danh vọng còn không có che nóng hồi, liên tiêu xài một nửa chỉ còn lại có 360 điểm.

Còn lại điểm danh vọng Bạch Cửu muốn đổi lấy một bản Kinh Công Thân Pháp, lần này và Tổng Thiên vương giao thủ để cho Bạch Cửu nhận thức đến chính mình không đủ, nếu như mình cũng có Kinh Công Bộ Pháp, liên xem như đơn giản nhất Trụ Cột Bộ Pháp, cũng sẽ không chật vật như thế.

Bạch Cửu ẩn mở hệ thống công pháp, bên ngoài công Zhongsou Tác thích hợp bản thân kinh công.

Đối với những cái kia động thì mấy vạn mùi mấy vạn Thượng Thừa Võ Học và tuyệt học Bạch Cửu nhìn cũng không nhìn liếc một chút, cũng sẽ không đi hâm mộ, ứng là trắng chín tin tưởng một ngày nào đó hẳn sẽ có được hết thầy, trực tiếp điểm nhìn xem ngòi Kinh Công Thân Pháp, Bạch Cửu cẩn thận sàng lọc sau khi xem loại hai loại Kinh Thân Công Pháp, một quyển là Hạ Thừa sơ kỳ, võ nghệ cao cường, này kinh công chiến đấu tránh né, một quyển khác nhưng là chuẩn chuẩn lướt nước, thông dạng là Hạ Thừa sơ kỳ, thích hợp đường dài đi đường.

Cái này hai quyển Kinh Công Thân Pháp mỗi vốn chỉ cần 100 giang hồ danh vọng, tuy nhiên tại tăng một cấp đến Hạ Thừa trung đẳng, thì đã gấp bội biến thành 200 giang hồ danh vọng, mà rẻ nhất Thượng Thừa Võ Học cũng cần 6000 tả hữu giang hồ danh vọng, vừa so sánh Bạch Cửu đến là biến thành cùng.

Đổi lấy hai quyển Kinh Công Thân Pháp, Bạch Cửu lại đổi lấy một bản sơ cấp phiên bản Ngũ Hồ Đoạn Môn Đạo, bản đầy đủ Ngũ Hồ Đoạn Đạo là Trung Thừa đạo pháp võ học, Bạch Cửu hiện tại có thể đổi lấy không dậy nổi.

Bạch Cửu có Thượng Thừa Võ Học Hàn Băng Thần Chương, tự nhiên là sẽ không đi học đạo pháp này, quyển bí tịch này là dùng đến cho Thánh Hòa Giáo giáo chúng học, Trúc Cơ Kỳ vốn là đánh ngao thân thể đoán luyện khí huyết, Bạch Cửu chính là cho trong bọn họ công cũng đều học không được, dứt khoát một bộ đạo pháp dùng để đối địch, hai bộ Bộ Pháp một cái chạy trốn một cái dùng để chiến đấu, sơ kỳ nhưng là đủ.

Bạch Cửu sau đó lại hoa 20 điểm danh vọng cảm hai quyển Kinh Công Thân Pháp cái phục chế một bản, chính mình học. Hệ thống xuất phẩm bí tịch chỉ cần chịu tổn hao giang hồ danh vọng có thể vô tuyến phục chế, tuy nhiên mỗi bản đều muốn thu lấy bí tịch cần thiết danh vọng một phần mười, cái này khiến Bạch Cửu trong lòng không khỏi bức bối, cái này khiến Bạch Cửu nhớ tới kiếp trước tự động máy rút tiền thu phí hình thức.

Với lại hệ thống xuất phẩm bí tịch chỉ có chủ ký sinh có thể trực tiếp học tập, người khác chỉ có thể một chiêu một thức chậm rãi học tập.

Bạch Cửu cầm ba quyển bí tịch đập người trong ngực, đứng dậy đẩy cửa phòng ra đi ra ngoài.

"Giáo chủ" vừa ra cửa phòng, chỉ thấy hai cái tướng mạo có chút tương tự, tuổi tác đều tại chừng hai mươi người đàn ông đứng tại cửa phòng tả hữu đối với Bạch Cửu hành lễ.

"Ân" Bạch Cửu suy nghĩ một chút liền minh bạch hai người này nhất định là Cao Thuận chiêu mộ Thánh Hòa Giáo nhóm đầu tiên giáo chúng.

"Đi phân phó cao Đan Chủ mấy người tới" Bạch Cửu đối với bên trong một người phân phó nói.

"Là giáo chủ" bên trong một người xoay người đi thông tri Cao Thuận bọn người.

Bạch Cửu đối với người còn lại nói "Người tên gì, người khác ở nơi nào "

Thanh niên kia thấp giọng nói "Hồi giáo chủ, tiểu nhân gọi Trương Long vừa rồi cái kia là tiểu nhân Bào Đệ Trương Hồ, người khác hiện tại cũng bị cao Đan Chủ an bài tại hậu viện bên trong.

"đi đến nhìn xem" Bạch Cửu lên tiếng phân phó một tiếng.

Trương Long đi đầu dẫn đầu Bạch Cửu theo sát về sau, vòng qua phòng chính Từ Cương tốt gặp được vội vàng chạy đến Cao Thuận mấy người.

Ngừng chuẩn bị chào mấy người, Bạch Cửu nói ". Dẫn ta đi gặp gặp ta ta Thánh Hòa Giáo nhóm đầu tiên giáo chúng".

"Giáo chủ mời tới bên này, Cao Thuận dẫn đầu mấy người chỉ chốc lát liền đến Đồ gia khu nhà cũ hậu viện.

Đồ gia khu nhà cũ hậu viện chiếm diện tích vài mẫu, bốn phía bị cao ngất số lượng vây quanh, tuy nhiên nơi đây thổ nhưỡng cứng rắn căn bản không thích hợp trồng trọt, cho nên trước kia cũng đều một mực cỏ hoang mọc phát không người phản ứng.

Tuy nhiên Cao Thuận hai ngày này nhưng là không có nhân rồi, mang theo chiêu mộ tới ba trăm người đem bốn phía thanh lý một lần.

Bạch Cửu mấy người đi vào hậu viện thì chỉ gặp vài mẫu trên đất trống bốn phía che kín các loại lều vải và giàn dậu nhà gỗ, trung gian đứng thẳng mấy ngục Bát ô tô, giờ phút này trong nỗi mùi thơm tràn ngập, ba trăm người rồi bởi vũ đội ăn cơm.

Bạch Cửu gặp những người này quần áo cũ nát, có chút còn cùng chính mình lúc trước đồng dạng tại cái này trời đông giá rét ăn mặc áo mỏng, lông mày chưa phát giác nhũn nhếch, tuy nhiên nhìn kỹ những người này tinh thần sung mãn, sắc mặt hồng nhuận phơn phớt lông mày liền giãn ra, muốn đến gần nhất thức ăn không tệ, Cao Thuận cũng là người luyện võ đương nhiên mình bạch Trúc Cơ lúc thức ăn trọng yếu.

"Cao Thuận người nơi nào còn có bao nhiêu bạc" Bạch Cửu trầm tư chỉ chốc lát lên tiếng nói.

"Từ Trường Nhạc phường mang đi 1200 hai, cái này đoạn thời gian ba trăm người một ngày muốn tốn hao ba mươi lượng, mấy ngày kế tiếp đã tốn hao 100 hai tả hữu, còn lại thuộc hạ đều đổi thành Ngân Phiếu đặt ở giáo chủ trong phòng, Cao Thuận nói.

"Ân, ta Thánh Giáo mặc dù mới bắt đầu phát triển, nhưng cũng phải có Thánh Giáo khí thế, người sau đó tự mình mang bạc, đi cho cái này ba trăm giáo chúng mỗi người chuẩn bị hai bộ quần áo, kiểu dáng muốn thống nhất, tuyền hắc sắc, y phục bên phải cánh tay thêu lên hỏa diễm đồ hình, cũng cho chúng ta mỗi người chuẩn bị hai bộ, còn có tại chế vài lần dạy cờ, nhanh nhất cần bao lâu "

"Giáo chủ những vật này đến là không quý, tính được ba trăm lượng bạc dư xài, chỉ là chúng ta vừa đắc tội Trường Nhạc Bang lớn như thế mở đầu cờ trống, sợ là sẽ phải cảm đối phương dẫn tới, đến lúc đó coi như phiền phức "

Cao Thuận có chút lo lắng nói.

"Cái này người không cần phải lo lắng, đến lúc đó ta có biện pháp" Bạch Cửu híp mắt cười nói.

"Tất nhiên giáo chủ trong lòng hiểu rõ, này thuộc hạ cái này cáo từ" Cao Thuận gặp Bạch Cửu đã tính trước cũng liền không tại nhiều nói.

"Đối với tại đi làm ba trăm đem Phác Dao" Bạch Cửu lại không quên phân phó nói.

"Giáo chủ bình khí thế nhưng là giá cả phá quý cũng là bình thường nhất, một cái cũng phải hai lượng bạc" Cao Thuận xách tâm đạo.

"Bạc sự tình người không cần lo lắng, ta tự có biện pháp" Bạch Cửu khoát khoát tay cười nói.

"Này thuộc hạ cáo từ" Cao Thuận cũng không nói nhiều quay người cáo từ.

"Chuẩn bị ăn chút gì đến ta trong phòng" Bạch Cửu phân phó một tiếng xoay người rời đi.

Trở lại trong phòng không lâu, chỉ thấy Trương Long và Trương Hồ bụng hai cái đồ ăn và mấy cái Mạn Thầu đi tới, buông xuống đồ vật cũng không nói nhiều quay người lui ra ngoài.

Bạch Cửu ăn xong, trong phòng bắt đầu tu luyện nội công, lúc này Bạch Cửu trong cơ thể nội lực đã so bắt đầu đề cao mấy lần không ngừng, đây chính là Đà Thông Kinh Mạch chỗ tốt, nếu không chỉ dựa vào mỗi ngày Khô Tu, không biết chuyện gì mới có thể đạt tới hiện tại cảnh giới.

Thời gian trôi qua đảo mắt ba ngày đã qua, sáng sớm hôm sau phong trần mệt mỏi Cao Thuận gấp trở về, không lo được nghỉ ngơi trực tiếp tới gặp Bạch Cửu.

"Cao Đàn Chủ vất vả" Bạch Cửu hiện tại vô cùng may mắn lúc trước nhận, Cao Thuận làm thủ hạ, nếu không chỉ dựa vào chính mình sợ là bận bịu quá sức, về phần dựa vào Đồ Thư sách, Bạch Cửu lúc đầu tên kia hiện tại cả ngày đi theo Lý Hắc tử Đoán Thế Trúc Cơ, nghe nói đã hoàn thành Trúc Cơ Đệ Nhất Giai Đoạn.

"Thuộc hạ bẩm báo" Cao Thuận khiêm tốn nói.

"Sự tình xử lý như thế nào, chờ đứng ngồi xuống nói a" Bạch Cửu cười hỏi.

"Mặc dù có chút khó khăn trắc trở bất quá, tuy nhiên giáo chủ phân phó nhưng là một kiện Bất Lạc hoàn thành, vừa rồi thuộc hạ đã phân phó Lý Hắc tử mang người tay, ngoại môn tiếp nhận đồ vật , đợi lát nữa liền đến" Cao Thuận xuyên khẩu khí nói.

"Ân, vất vả" chỉ cần người nỗ lực vì bản giáo Chủ Sự sự tình, bản giáo chủ tuyệt không keo kiệt. Bạch Cửu hài lòng đối với Cao Thuận hứa hẹn nói.

"Đa tạ giáo chủ vun trồng" Cao Thuận mừng thầm trong lòng, biết mình hiện tại cuối cùng để cho Bạch Cửu thực tình tiếp nhận chính mình, coi mình là tâm phúc.

Không lâu Trương Long tiến đến bẩm báo "Giáo chủ cho nên hàng hóa đều đã vận đến hậu viện "

"Ân người đi phân phó Đồ Thư sách triệu tập cho nên nhân thủ" ta và cao Đàn Chủ sau đó liền đến, Bạch Cửu phân phó nói.

"Được" Trương Long lĩnh mệnh mà đi.

Chương 9: Mài Dao Xoẹt Xoẹt

Chờ Bạch Cửu cảm giác chênh lệch thời gian không nhiều, liền chào hỏi Cao Thuận một tiếng, hai người đi hướng hậu viện.

Lúc này hậu viện Diễn Võ Trường ba trăm giáo chúng, tại Đổ Thư sách chỉ huy xuống chính tề xếp mấy hàng chờ đợi Bạch Cửu đến.

Đứng tại hàng trước nhất chính là Đổ Thư sách và Lý Hắc tử hai người, Đổ công tử người bảo hôm nay giáo chủ, có phải hay không có đại sự tuyên bố, nhiều ngày như vậy thế nhưng là lần đầu triệu tập tất cả mọi người" Lý Hắc tử vốn cũng không phải là cái an phận người, chờ chỉ chốc lát lòng ngứa ngáy khó nhịn đối với bên cạnh Đổ Thư sách hỏi.

Đổ Thư Thư Kinh quá nhiều ngày tập võ, màu da hắc không ít tuy nhiên vẫn đầy người đáng về thư sinh chất, tuy nhiên từ cường tráng không ít trên thân thể liền có thể nhìn ra những ngày này nỗ lực tu luyện không phải là không có hiệu quả.

"Giáo chủ đến từ sẽ biết được, người nếu là không kiên nhẫn trực tiếp đến hỏi cũng là" Đổ Thư Thư Thần sắc bình tĩnh âm thanh lạnh lùng nói.

"Hỏi giáo chủ, vẫn là quên đi" mặc dù bây giờ đã gia nhập Thánh Hóa Giáo thành Bạch Cửu thuộc hạ, nhưng Lý Hắc tử đối với Bạch Cửu vẫn có chút e ngại.

Dù sao mình thế nhưng là ăn cướp qua Bạch Cửu, đương nhiên mặc dù không có thành công, nhưng Lý Hắc tử liền sợ Bạch Cửu chột nhót tới đến cho chính mình tiêu hài xuyên.

"Ta không phải liền là hiếu kỳ a" Lý Hắc tử thấp giọng lẩm bẩm một câu.

"Giáo chủ đến, hiếu kỳ tự mình đi hỏi" Đổ Thư Thư Đạo.

Lý Hắc tử ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên gặp Bạch Cửu và Cao Thuận hai người đến.

Bạch Cửu tại Đổ Thư sách bọn người trước mặt trạm định nói ". Sách sách và Hắc Tử tới đằng sau ta."

Đổ Thư sách hai người cũng không do dự trực tiếp tới đứng sau lưng Bạch Cửu, và Cao Thuận đứng chung một chỗ.

Bạch Cửu đứng tại ba trăm giáo chúng trước người, quan sát tỉ mỉ chỉ chốc lát, thẳng cảm hàng phía trước mấy cái người đàn ông xem toàn thân run rẩy mới lên tiếng nói.

"Ta biết các người gia nhập Thánh Hóa Giáo đều có chính mình con mắt, có chút là vì kiếm miếng cơm ăn, có chút là vì học võ, có chút nhưng là vì là trở nên nổi bật, mặc kệ là vì cái gì, tóm lại không thể rời bỏ công danh lợi lộc bốn chữ" Bạch Cửu bình thản âm thanh rõ rệt truyền vào ở đây cho nên người trong lỗ tai.

"Thế gian vốn cũng không có công bằng hai chữ, có người vừa ra đời liền cơm ngon áo đẹp, có người lại muốn vì một ngày ba bữa bôn ba, có nhân sinh tại đại phái thế gia, Thần Công Tuyệt Học dễ như trở bàn tay tuổi còn trẻ liền công thành danh toại, mà có ít người nhưng là cả một đời đang yên lặng không nghe thấy, mà các người cũng là những này không có tiếng tăm gì người" Bạch Cửu hai tay vác tại sau lưng đối xử lạnh nhạt tiếp tục nói.

Bạch Cửu một phen không chỉ có để cho ba trăm mới gia nhập giáo chúng tâm tình sa sút, cũng là Bạch Cửu sau lưng Đổ Thư sách mấy người cũng là lâm vào trong trầm mặc.

Đổ Thư sách nhớ tới chính mình mười năm gian khổ học tập khổ, sau cùng lại cửa nát nhà tan.

Cao Thuận nhớ tới, chính mình thời niên thiếu hăng hái, sau cùng lại bình thản cả đời.

Lý Hắc tử nhớ tới, chính mình từ nhỏ không chỗ nương tựa thê thảm sinh hoạt.

Bạch Cửu đảo qua mọi người biểu lộ, thấy mọi người đều cúi đầu thần sắc uể oải,

Biết hóa hầu đã không sai biệt lắm.

Lập tức Bạch Cửu thần sắc nghiêm nghị cao giọng nói "Tuy nhiên những này khi các người gia nhập ta Thánh Hóa Giáo, hết thấy sở hữu không công bằng đều muốn tan thành mây khói."

"Muốn áo cơm không lo? Muốn Thần Công Bí Tích? Muốn trở nên nổi bật? Những này đều không có vấn đề gì, chỉ cần người đủ nỗ lực, chỉ cần người tận tâm vì là Thánh Hóa Giáo làm việc, những vật này các người đồng dạng dễ như trở bàn tay" Bạch Cửu lớn tiếng đối với mọi người hứa hẹn nói.

Bạch Cửu nói xong thấy mọi người nghi ngờ không thời nhìn xem chính mình, cũng không tại nhiều nói. Liền nói ngay "Trương Long Trương Hồ."

"Có thuộc hạ" hai người vội vàng ra khỏi hàng, hiển nhiên trong lòng rõ ràng Bạch Cửu vì sao gọi mình.

Đi cầm xe đẩy bên trên cái rương đều nhắc tới. Bạch Cửu phát tay phân phó nói.

Hai người không dám chân chờ, chỉ chốc lát liền đem mười cái rương lớn đem kỹ bày ở trước mặt mọi người.

Bạch Cửu lập tức ra hiệu hai người đứng tại chính mình tả hữu tiếp tục nói "Ta Thánh Hóa Giáo tuy nhiên mới thành lập, nhưng cái kia còn chờ đổi mặt không thể so với những đại thế lực kia kém, hiện tại dựa theo trình tự theo thứ tự tiến lên nhận lấy ta Thánh Hóa Giáo giáo chúng thống nhất trang phục."

Lập tức phân phó Trương Long hai người mở ra cái rương, theo thứ tự cầm giáo phục đưa cho tiến lên đám người, mỗi cái tiến lên giáo chúng cầm tới quần áo vớ giày đều trong lòng khó tránh khỏi kích động, tất cả mọi người mình bạch mặc dù chỉ là hai kiện quần áo nhưng là nhóm người mình thực hiện mộng tưởng về vào cửa.

Dẫn y phục giáo chúng trở lại đội ngũ liền không kịp chờ đợi tại chỗ cầm quần áo vớ giày trực tiếp thay đổi, Bạch Cửu cũng không được ngăn cản.

Tuy nhiên chỉ chốc lát ba trăm người cũng đã thay đổi một thân hắc sắc miên bào, áo choàng cánh tay phải thêu lên một đóa hoa điểm đồ án. Chỉ là đơn giản đổi qua y phục, nhưng là ba trăm người khí thế giống như vừa rồi nhưng là một trời một vực.

"Ta Thánh Hóa Giáo sáng lập mới bắt đầu có mấy người không thể bỏ qua công lao, ta Thánh Giáo cũng sẽ không bạc đãi bọn hắn. Đồ Thư sách nghe lệnh Bạch Cửu bỗng nhiên nói.

Đồ Thư sách sững sờ, lúc này đứng tại Bạch Cửu trước mặt khom người nói "Có thuộc hạ."

"Tuy nhiên ngươi tu vi không cao, nhưng nếu như không có ngươi, liền không có hôm nay Thánh Hóa Giáo, cho nên ta bổ nhiệm ngươi làm ta Thánh Hóa Giáo, Thánh Hóa tả sử ta không được tại lúc toàn quyền phụ trách trong giáo sự vật."

Đồ Thư sách đối với Bạch Cửu coi trọng như vậy trong lòng tức cảm động, lại giật mình, tại Đồ Thư sách xem ra mặc dù mình và Bạch Cửu trước hết nhận biết, nhưng là mình trừ cho Thánh Giáo cung cấp cái Phân Đàn địa điểm bên ngoài, không có đối với Bạch Cửu có bất kỳ trợ giúp, không nghĩ tới Bạch Cửu lại vừa ý như thế chính mình, Đồ Thư sách trong lòng cảm động, lại không quen biểu đạt thư giãn tâm tình bình tĩnh nói ". Thuộc hạ lĩnh mệnh."

Lập tức Bạch Cửu phân phó Trương Long hai người giao cho Đồ Thư sách hai bộ Thánh Hóa tả sử quần áo.

"Cao Thuận tiến lên nghe lệnh" Bạch Cửu lập tức lại nói.

"Có thuộc hạ" Cao Thuận ngậm nhịn lại kích động trong lòng tâm tình, đi vào Bạch Cửu trước người khom người nói.

"Ngươi tuy nhiên nhập giáo không lâu, nhưng lại cần cù chăm chỉ, vì ta Thánh Giáo bỏ ra không ít, hiện tại ta bổ nhiệm ngươi làm Thánh Hóa Hữu Sử, và Đồ Thư sách cùng một chỗ phụ trách ta dạy Nội Sự vật."

"Đa tạ giáo chủ, thuộc hạ nhất định sẽ không cô phụ giáo chủ tấm lòng thành" vốn cho rằng chính mình nhiều nhất lần lộn cái Đàn Chủ Cao Thuận kích động bảo đảm nói.

"Tốt lui ra đi" Bạch Cửu phát tay ra hiệu đối phương dẫn chính mình đồ vật đứng ở một bên.

"Lý Hắc tử tiến lên nghe lệnh" Bạch Cửu phiết mắt ở một bên một mực vùng trộm xem chính mình Lý Hắc tử nói.

"Giáo chủ ta đây tới, hưng phần Lý Hắc tử mấy bước đứng tại Bạch Cửu trước mặt khom người nói.

"Lý Hắc tử tuy nhiên ngươi gia nhập Thánh Giáo không lâu, nhưng bản giáo chủ nhìn ngươi là một nhân tài, cho nên bổ nhiệm ngươi làm liệt hóa Đàn Chủ ngươi có bằng lòng hay không."

"Đa tạ giáo chủ, thuộc hạ một trăm nguyện ý" Lý Hắc Tử Mãn khuôn mặt đỏ bừng lớn tiếng nói.

"Tốt bắt ngươi đồ vật cút một bên" Bạch Cửu cười mắng.

"Thuộc hạ nghe lệnh, bất quá ta muốn nói cho giáo chủ sự kiện" Lý Hắc tử nhấn nhó biểu lộ để cho Bạch Cửu nghi hoặc không thôi.

"Chuyện gì nói đi" Bạch Cửu kỳ quái nói.

"Ách! Thuộc hạ là muốn nói, thuộc hạ đại danh gọi là Lý Nghĩa, Lý Hắc tử là người khác cho thuộc hạ lên biệt hiệu, cho nên thỉnh giáo người về sau gọi thuộc hạ đại danh, dù sao ta cũng là ta Thánh Hóa Giáo Đàn Chủ, ra ngoài gọi ta Lý Hắc tử không phải cũng là thất lạc ta Thánh Giáo khuôn mặt a" Lý Hắc tử bất mãn thấp giọng nói.

"Khục! Bạch Cửu cố nín cười ý nói ". Tốt biết, nguyên lai ngươi gọi Lý Nghĩa a, bản giáo chủ còn tưởng rằng ngươi tự Lý Hắc tử đây."

Đuổi Lý Nghĩa Bạch Cừ nói nhìn xem thần sắc phần chân chúng nhân nói "Hi vọng chư vị về sau tận tâm vì ta Thánh Giáo làm việc, bản giáo chủ tuyệt sẽ không bạc đãi chư vị.

Đã sớm bị kích thích ba trăm giáo chúng lớn tiếng nói "Chúng ta cần tuân giáo chủ dạy bảo "

"Tốt, các vị huynh đệ tản ra a" Bạch Cừ để cho giáo chúng tán đi, chính mình mang theo Đồ Thư sách ba người trở lại Tiền Viện trong phòng.

Vào nhà sau khi Bạch Cừ chào hỏi chúng nhân ngồi xuống mới lên tiếng nói "Ta dạy không có ổn định thu nhập nơi phát ra, cho nên bước kế tiếp vì ta dạy phát triển, ta quyết định cầm Trường Nhạc Bang diệt đoạt sản nghiệp dùng để duy trì ta dạy phát triển, chư vị nghĩ như thế nào" Bạch Cừ trầm giọng nói.

"Giáo chủ nói cái gì ta Lý Nghĩa thì làm cái đó" vừa bị Bạch Cừ thẳng quan Lý Nghĩa đi đầu nói ra.

"Giáo chủ nghĩ lại, Trường Nhạc Bang tuy nhiên tại Tây Phong thành Tam Lưu Thế Lực bên trong không phải tối cao cấp, nhưng cũng là số bên trên thế lực, ta dạy vừa mới cất bước và đối đầu sợ là ăn thiệt thòi lại là chúng ta, đang nói đúng phương Tam Lưu Cao Thủ liền có bốn người, còn có Tam Lưu hậu kỳ thường xuân chúng ta muốn cầm xuống sợ là hi vọng xa vời a Cao Thuận suy nghĩ chỉ chốc lát lo lắng nói ra.

"Sách sách đâu, có cái gì ý kiến không có" Bạch Cừ gấp Đồ Thư sách yên lặng không nói hỏi.

"Giáo chủ muốn đến hết thấy đều đã suy nghĩ kỹ càng, trong lòng đã có kế hoạch thuộc hạ chỉ cần chấp hành chính là" Đồ Thư sách khom người nói ra.

"Ha ha! Không sai bản giáo chủ tự có tính toán, các người chỉ cần dựa theo ta phân phó đi làm, Trường Nhạc Bang không đủ gây sợ" Bạch Cừ cười nói.

"Tuy nhiên việc này còn cần đợi mấy ngày tạm thời trước tiên chậm rãi" lập tức Bạch Cừ từ trong ngực rút ra ba quyển bí tịch đặt lên bàn nói.

"Đây là ba quyển Hạ Thừa bí tịch, một bản đạo pháp hai bản Kinh Công Thân Pháp, ba người các người lần đầu tiên mình tu luyện, chờ sơ bộ nắm giữ về sau, mỗi người dẫn 100 người đem truyền thụ cho mọi người, đến lúc đó thành tích kém cỏi nhất lưu tại nơi này mang theo đem 100 người tiếp tục tu luyện, ta dẫn hẳn hai trăm người đi vây công Trường Nhạc Bang" Bạch Cừ trầm giọng nói.

"Hạ Thừa bí tịch vẫn là ba quyển, ta Lý Nghĩa đã lớn như vậy còn là lần đầu tiên gặp" Lý Nghĩa thần sắc khuếch trương từ trên chỗ ngồi chạy qua tại ghé vào trên mặt bàn, tỏ hữu xem cái không được rất.

Bạch Cừ gấp không chỉ có Lý Nghĩa cũng là Cao Thuận và Đồ Thư sách cũng là một mặt giật mình nhìn xem chính mình, Bạch Cừ kỳ quái nói "Chỉ là ba quyển Hạ Thừa Võ Học mà thôi, chẳng lẽ các người chưa thấy qua.

"Giáo chủ nhưng là có chỗ không biết, thế gian này cho nên Võ Học Bí Tịch đều nắm giữ tại hoàng thất và thế gia đại phái trong tay, đừng nói bọn họ ta cũng là lần thứ nhất nhìn thấy.

"cổ thuộc hạ biết, cũng là như Trường Nhạc Bang Tứ Đại Thiên Vương, sở học tập cũng chỉ là phổ thông Hạ Thừa Võ Học, Tây Phong thành cho nên Nhất Phái hai bảo ba trang Phổ Thông Đệ Tử, sở học cũng chỉ là Hạ Thừa Võ Học, giáo chủ hiện tại đã biết rõ chúng ta vì sao giật mình a Cao Thuận một mặt cảm thán nói ra.

Về phần Đồ Thư sách thì chợt nhớ tới Bạch Cừ đã từng đề cập tới sư môn, cũng liền không kỳ quái Bạch Cừ bí tịch xuất xứ.

"Tốt các người xuống dưới cẩn thận nghiên đi, chỉ cần nghiêm túc vì là Thánh Giáo làm việc, đừng nói Hạ Thừa Võ Học, cũng là Thượng Thừa Võ Học các người cũng không phải không có cơ hội học, " Bạch Cừ ý vị thâm trường đối với ba người nói.

Trong lòng ba người giật mình, hiển nhiên nghe ra Bạch Cừ là tại khuyên bảo nhóm người mình, chỉ cần thực tình vì là làm việc liền có cơ hội học được Thượng Thừa Võ Học, lập tức cùng kêu lên nói ". Thuộc hạ nguyện vì giáo chủ xông pha khói lửa không chối từ "

"Ân đi xuống đi!" Bạch Cừ khua tay nói.

Ba người cầm bí tịch vội vã lui ra ngoài, muốn đến là vội vã lĩnh hội bí tịch đi.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Chiến Trường Nhạc Bang

Ngày thứ hai Đỗ Thư sách ba người riêng phần mình dẫn một trăm người bắt đầu truyền thụ Ngũ Hồ Đoạn Môn Đạo, ba người tuy nhiên cũng chỉ là nửa cái siêu, nhưng giáo sư mọi người đồng thời đao pháp cũng đang nhanh chóng tiến bộ, bên trong tiến bộ nhanh nhất lại là tu vi thấp nhất Đỗ Thư sách.

Đào mất ba ngày thời gian đã qua, sáng sớm Bạch Cửu mặc vào Cao Thuận chuyên vì chính mình đặt trước làm quần áo, đen nhánh y phục có thêu Kim Biên trên cánh tay phải thêu lên một đóa ngon lửa màu tím, tại buộc lên từ kim sắc Đại lưng, để cho Bạch Cửu lộ ra anh tuấn uy vũ bất phàm.

Đi ra ngoài Bạch Cửu trực tiếp hướng đi Diễn Võ Trường, Trương Long Trương Hồ hai huynh đệ đồng dạng một thân hắc sắc dầy áo eo buộc trường đao theo sát về sau, hai người đã thành Bạch Cửu thiếp thân hầu cận.

Tiến vào Diễn Võ Trường chỉ gặp Cao Thuận và Lý Nghĩa mang theo hai trăm người sớm đã các loại lâu ngày, mà Đỗ Thư sách thì thân sắc âm trầm mang theo một đồng thủ hạ đứng ở một bên.

Không sai lần này bị đào thải chính là Đỗ Thư sách và thủ hạ, tuy nhiên Đỗ Thư sách đao pháp tiến bộ nhanh chóng, có thể xưng mọi người đao pháp thứ nhất, nhưng truyền thụ võ học bản sự nhưng là hồng bát rồi tỉnh rồi mù, không giống Cao Thuận và Lý Nghĩa không nói vốn là có không tâm thường tu vi, với lại tại thuận nghĩa phùng sờ soạng lần mò nhiều năm, như thế nào và thủ hạ tạo mối quan hệ truyền thụ võ học, tuy không kinh nghiệm lại mạnh hơn Đỗ Thư sách không biết gặp bao nhiêu lần.

Mọi người nhìn thấy Bạch Cửu đến cùng kêu lên nói ". Tham kiến giáo chủ".

"Hôm nay triệu tập mọi người huynh đệ, không biết có chuyện gì mọi người hẳn là đều rất rõ ràng ta cũng liền không nói nhiều cái gì, chỉ có một câu, thắng có tửu có thịt có bạc, thua liền vứt bỏ mạng nhỏ, hi vọng ta Thánh Giáo kỳ khai đắc thắng Bạch Cửu cao giọng nói.

"Kỳ khai đắc thắng" mọi người dưới đài phụ họa nói.

"Phân Đàn bên này liền giao cho sách sách người, ta để cho Trương Long Trương Hồ lưu lại hiệp trợ người, có việc có thể phái bọn họ tới truyền lại tin tức" Bạch Cửu lại đối một bên Đỗ Thư sách dặn dò một phen nói.

"Giáo chủ yên tâm, sách sách tất nhiên không phụ nhờ vả" Đỗ Thư sách nghiêm nghị đáp.

"Xuất phát" Bạch Cửu khẽ quát một tiếng đi đầu dẫn đầu bước đi, Cao Thuận và Lý Nghĩa theo sát sau lưng, hơn hai trăm ăn mặc thống nhất giáo chúng theo sát sau khi.

Sáng sớm thuận nghĩa phùng như thường ngày bình tĩnh, trên đường người đi đường dần dần nhiều, tất cả cửa hàng mở ra cửa tiệm quét sạch sẽ liền công việc lu bù lên chuẩn bị nghênh đón khách tới cửa.

Ma Lục ngáp mở ra Tiệm gạo cửa sổ, đơn giản quét sạch một lần liền ghé vào trên quầy ngủ gật, hiện tại canh giờ còn sớm, thừa dịp lão bản không đến vậy không có khách tới cửa, trộm sẽ lười là Ma Lục thường ngày.

Lúc này nghe được tiếng bước chân truyền đến, Ma Lục một cái cơ linh mở mắt ra xem xét, nguyên lai là lân cận đường phố Trương thẩm.

"Trương thẩm người có thể dọa ta một hồi, ta còn tưởng rằng là nhà ta Chương Quý" Ma Lục oán trách nhìn xem Trương thẩm nói.

Được xưng làm Trương thẩm Trung Niên Nữ Tử, tướng mạo bình thường eo thô chân ngắn một đôi che kín vết chai tay, xem xét cũng là cái tại bình thường tuy nhiên Nông Gia phụ nhân.

"Sợ cái gì! Trừ phi mặt trời mọc từ hướng tây nếu không nhà người Chương Quý cái giờ này có thể đứng dậy mới là lạ" phụ nhân cười trêu ghẹo nói.

"Nói cũng thế, Trương thẩm muốn cái gì" Ma Lục một phát miệng cười hỏi.

Không đợi Trương thẩm trả lời, chỉ gặp một tên mập bộ dáng người đàn ông chạy như điên tiến đến, vào cửa chuẩn bị ở sau chân cùng sử dụng tốc độ cực nhanh đóng cửa lại, để lên chốt cửa tựa ở trên cửa thở hổn hển.

"Chương Quý ngài thế nào tới" Ma Lục liền vội vàng tiến lên vịn mập mập nói.

Bản từ chính là gạo này Diêm Lão Bản, họ Vương tại cái này thuận nghĩa phùng mở Tiệm gạo đã có mười năm lâu, tối hôm qua và mấy cái Lão Hữu uống nhiều tửu, mơ mơ màng màng liền dựa vào tại ven đường một gốc cây xuống ngủ, vừa sáng sớm bị đông cứng tỉnh vốn định về nhà ngủ bù, lại không nghĩ nhìn thấy một đám cầm trong tay binh khí Giang Hồ Nhân Sĩ từ đằng xa đi tới, trong nháy mắt tỉnh cả ngủ một hơi chạy như điên đến trong tiệm.

Ngay sau đó Vương chương quý cầm chính mình tao ngộ nói một lần.

Ma Lục khó hiểu nói "Ta lại không trêu chọc những Giang Hồ Bang Phái đó, mở ra cửa tiệm làm ăn có cái gì tốt sợ "

"Đúng vậy a đây chính là trong thành, những Giang Hồ Nhân Sĩ đó còn dám tùy ý giết người không thành" Trương thẩm cũng vẻ mặt thành thật hỏi.

"Người cái Thằng Nhãi Con biết cái gì" Vương chương quý một bàn tay đập vào Ma Lục đầu mắng.

Lập tức quay người đối với Trương thẩm nói ". Trương thẩm người mới chuyển đến cái này thuận nghĩa phường không lâu có một số việc người nhưng là không rõ ràng, ta Lão Vương tại cái này thuận nghĩa phường mở tiệm cũng có hơn mười năm, gặp cỡ nào hôm nay liền cho người môn nói một chút đi."

Ta cái này Nam Cương không giống bên trong thiên tử đó dưới chân, triều đình quản lý nghiêm ngặt, Danh Môn Đại Phái cũng nhiều.

Nam Cương vị trí vắng vẻ triều đình lực lượng không quản được tại đây đến, nơi khác phường ta không quá hiểu biết, nhưng liền ta Tây Phong thành, Quan Phủ thùng rỗng kêu to trừ mỗi tháng theo thường lệ thu lấy thuế má bên ngoài, hấn sự tình một mực mặc kệ, đừng nói giết người cũng là huyết tẩy một con đường Quan Phủ cũng sẽ không nhiều nhìn một chút.

Ta cũng là gặp cỡ nào những này, mới chọn thuận nghĩa phường cái này không có chất béo, ngay cả bang phái thế lực đều chẳng muốn nhìn một chút địa phường mở ra cửa hàng.

Ma Lục và Trương thẩm hai người nghe, cũng là một mặt sợ hãi.

Hì vọng không phải tới tìm chúng ta những này Bình Đầu Bách Tính phiền phức Trương thẩm lo lắng nói.

Lúc này trên đường truyền đến ồn ào tiếng bước chân và binh khí tiếng va chạm.

Tới Vương chương quỹ thấp giọng nói câu, đi đến bên cửa sổ mở ra một cái khe hở hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Chỉ gặp một cái niên kỷ không lớn, một thân hắc sắc cảm y người trẻ tuổi đi ở phía trước, đi theo phía sau hai cái đồng dạng trang phục người đàn ông, không khéo hai người này Vương chương quỹ cũng đều nhận biết, một cái là từng tại thuận nghĩa phường không lý tưởng Lưu Mạnh Lý Hắc tử, một cái là Trường Nhạc đồ phường cao quản sự tình.

Tại phía sau hai người là một mảnh đen ngịt ăn mặc cách ăn mặc thống nhất eo buộc trường đao người đàn ông, tại đám người hai bên đều có hai mặt hình tam giác cờ xí tung bay, tam giác cờ tiền đen bên cạnh, thượng diện thêu lên một đóa ngọn lửa màu tím đỏ án.

Tuy nhiên gặp những người này nhìn không chớp mắt chỉ là đi đường, Vương chương quỹ cũng thờ phào, lập tức thán tiếng nói "Lại phải loạn đứng lên."

Bạch Cửu bọn người những nơi đi qua, cửa hàng toàn bộ đóng chặt cửa nẻo, người đi đường vội vàng tránh ra đứng tại hai bên, hiển nhiên sợ làm tức giận Bạch Cửu mọi người.

Bạch Cửu đối với mình như thế nhiều dân hành vi lại không có chút nào cảm xúc, bất kể là phía trước đời kiếp này thượng vị giả luôn luôn có một ít đặc quyền, cái này không gì đáng trách, muốn trách chỉ có thể trách Bạch Cửu mạnh hơn bọn họ.

Bạch Cửu mang theo mọi người không lâu liền tới đến Trường Nhạc đồ phường trước cửa, nhiều ngày như vậy đi qua Trường Nhạc Bang gặp Bạch Cửu không có hấn động tác, liền lại phái thủ hạ một lần nữa cầm đồ phường mở.

Mặc dù là ban ngày nhưng là người lại không ít, Bạch Cửu bọn người đến, hiển nhiên cho canh giữ ở cửa ra vào hai cái Trường Nhạc Bang bang chúng tạo thành áp lực.

Bên trong một cái trực tiếp chạy vào đi bắt bả, một cái khác thần sắc kinh hoảng miễn cưỡng lên tiếng nói "Chư vị là cái kia bang phái, nơi này là ta Trường Nhạc Bang địa giới, không biết chư vị tới nơi này có chuyện gì "

Bạch Cửu nhìn cũng không nhìn đối phương liếc một chút trầm giọng nói "Cao Thuận người dẫn người đi vào, gặp được Trường Nhạc Bang người phản kháng trực tiếp sát, đầu hàng liền phái mấy người áp tải đi giao cho sách sách xử lý."

"Thuộc hạ lĩnh mệnh" Cao Thuận lúc này mang theo dưới tay mình xông vào Trường Nhạc đồ phường, đám kia chúng nhưng là người thông minh, cũng không dám ngăn cản ngoan ngoãn thối lui đến một bên."

Cao Thuận bọn người xông vào Đại Đường, để cho lúc đầu ồn ào Đại Đường trong nháy mắt an tĩnh lại, mọi người gặp Cao Thuận bọn người ăn mặc thống nhất cầm trong tay binh khí, biết gặp gỡ Giang Hồ Bang Phái yên tĩnh đứng tại chỗ không dám lên tiếng.

"Không phải Trường Nhạc Bang người, hiện tại thả ra trong tay cho nên bực lần ra ngoài nhanh lên" Cao Thuận thần sắc âm hàn nói.

Rất nhiều dân cờ bạc tuy nhiên đau lòng bạc, lại càng trân quý mạng nhỏ mình, không chút do dự vọt xuống bạc lộn nhào đi ra ngoài.

Nháy mắt Đại Đường chỉ còn lại có hơn mười Trường Nhạc Bang bang chúng, thần sắc kinh hoảng nhìn chằm chằm Cao Thuận.

Bên trong một cái dáng người hơi gầy thanh niên cắn răng nói "Cao quản sự tình người ta không oán không cừ, ta mặc dù là Trường Nhạc Bang người, nhưng cũng là kiếm miếng cơm ăn, cao quản sự tình cần gì một mực cầm chính là, chỉ cầu có thể thả ta đám huynh đệ một ngựa."

Nhưng là thanh niên này nhận biết Cao Thuận, biết mình không phải là đối thủ, với lại phía bên mình chỉ có hơn mười người, cũng đều là tay không tác sát, mà trái lại Cao Thuận thủ hạ hơn trăm người không nói, cũng đều cầm trong tay binh khí, lập tức chỉ có thể chịu thua trước tiên sống sót đang nói.

Ta tưởng là ai nguyên lai Vương Lâm, nếu như người cái này Từ Thiên vương tâm phúc tại Trường Nhạc Bang đều chỉ có thể là kiếm miếng cơm ăn, này Trường Nhạc Bang sợ là đại đa số người đều muốn chết đói, bốt nói nhiều lời hôm nay liền lấy người Vương Lâm đầu, cho ta Cao Thuận thêm vào một

phần công tích đi.

Cao Thuận lười và đối phương nói nhảm, trực tiếp rút ra trường đao, một cái chém thẳng vào hướng về Vương Lâm đánh tới.

Thánh Hỏa Giáo mọi người thấy một lần Cao Thuận động thủ, cũng đều rút ra binh khí chen nhau mà lên, hơn mười chỉ là luyện qua cơ bản chiêu thức Trường Nhạc Bang chúng không có chút nào sức phản kháng, nháy mắt liền bị giết sạch.

Cao Thuận bên này cũng là mấy chiêu liền đem Vương Lâm đầu chặt đi xuống, đối phương tu vi vốn tới cũng không bằng Cao Thuận, huống chi hiện tại là cỡ nào ba môn Hạ Thừa Võ Học Cao Thuận.

"Bốn người các ngươi cảm cho nên bạc đều thu tập chứa ở trong rương, thủ tại chỗ này người khác theo ta đi" Cao Thuận phân phó thủ hạ một tiếng bỏ đao vào vỏ ra đồ phùng hướng về Bạch Cừ báo cáo chiến quả.

"Thuộc hạ may mắn không làm nhục mệnh" Cao Thuận đối với Bạch Cừ chấp tay nói.

"Lưu lại mấy người trông coi, miễn có người đục nước béo cò, người khác cùng ta trực tiếp đi Trường Nhạc Bang tổng đàn, Cao Thuận người phía trước dẫn đường" Bạch Cừ đối với cầm xuống Trường Nhạc đồ phùng không chút nào gạt mình, lúc này thay đổi đầu thương trực chỉ Trường Nhạc tổng đàn.

"Thuộc hạ lĩnh mệnh" Cao Thuận lúc này phía trước dẫn đường, Bạch Cừ mang người theo sau lưng, trực tiếp thẳng hướng ở vào Tuyên Đức phùng Trường Nhạc Bang tổng đàn.

Ngay tại lúc đó Bạch Cừ động tác cũng thông qua mỗi cái thế lực tại mắt truyền đến thế lực khắp nơi trong tai.

Thanh Y Lâu nội thị nữ Tiểu Diệp cảm vừa mới truyền đến tin tức hồi báo cho Độc Nương Tử vì sao rền vang.

"Thánh Hỏa Giáo đi sự tình đến là vượt quá ta đoán trước, vốn cho rằng muốn động thủ cũng là Trường Nhạc Bang bên này động thủ trước, không nghĩ tới nhưng là cái này Thánh Hỏa Giáo động thủ trước, xem ra vị thiếu niên này giáo chủ can đảm đến là bất phàm" Độc Nương Tử vì sao rền vang lười biếng tựa ở trên giường cười nói.

"Tiểu thư cho rằng thắng lợi sau cùng là bên kia" thị nữ Tiểu Diệp Nhi hiếu kỳ nói.

"Tiểu Diệp ngươi cho rằng ngươi" vì sao rền vang cười hỏi ngược lại.

"Từ lần trước này Bạch Cừ và Tổng lão tứ giao thủ tình huống đến xem, vị giáo chủ này Võ Đạo Tu Vi cũng liền tại Tam Lư trung kỳ tả hữu, lời như vậy đương nhiên là Trường Nhạc Bang tất thắng, dù sao chân chính quyết định thắng bại vẫn là song phương cao thủ số lượng.

Trường Nhạc Bang tuy nhiên tổn thất Tổng lão tứ, tuy nhiên vẫn còn có hán ba vị tu vi đều tại phía trên Anh em kết nghĩa, lại càng không cần phải nói còn có Bôn Lôi Thủ thường xuân vị bang chủ này, cho nên nô tỳ không cảm thấy Thánh Hỏa Giáo có thắng được cơ hội Tiểu Diệp nghiêm túc phân tích nói.

"Ngươi nói như vậy nhưng là không sai, tuy nhiên ngươi cho rằng ngươi có thể nghĩ tới những thứ này, này Bạch Cừ liền muốn không đến những này a, tất nhiên Bạch Cừ Minh biết chính mình ở thế yếu, lại dám vượt lên trước động thủ, muốn nói không có chuẩn bị ở sau ta nhưng là không tin.

Cho nên hiện tại ngưng cuồng kết luận nhưng là sớm đi, ngươi tự mình đi nhìn chăm chăm, chờ Bạch Cừ đến liền phái người thông báo ta, ta muốn đích thân đi xem một chút Độc Nương Tử phân phó nói.

Ngay tại lúc đó Quan Phủ, Từ Ngo phái, Đường Gia Bảo, Hoắc gia trang, Tề gia trang, chờ thế lực đều nhận được tin tức, tuy nhiên những này Nhị Lư Thế Lực chỉ là phái người nhìn chăm chăm, xong việc Hậu Truyện trở về kết quả là đi, đối với loại này Tam Lư Thế Lực ở giữa tranh đấu nhưng là không có chút nào hứng thú.

Mà hán Tam Lư Thế Lực nhưng là mài đao xoèn xoẹt, kín đáo chuẩn bị nhân thủ nhìn xem phải chăng có cơ hội thừa cơ vót chút chỗ tốt.

Ngay tại lúc đó Tây Phong thành bá chủ một trong Vô Song bảo cũng nhận được tin tức.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Vô Song Kiếm Khách

Vô Song bảo làm Tây Phong thành tối cao cấp thế lực một trong, nội thành trải rộng sản nghiệp, tuy nhiên Vô Song bảo lại không được trong thành, mà là tại ngoài thành mười dặm Lạc Phong sườn núi bên trên.

Lúc này Lạc Phong sườn núi Vô Song bảo bên trong một gian trong hành lang, đương đại Vô Song bảo chủ Vô Song Kiếm Trầm Thiên nhai tiếp nhận quân gia trong tay tin tức sau khi nói ". Đi đem cái này tin tức nói cho Xuân nhi, để cho hắn trực tiếp ra bảo không cản trở về hướng về ta bẩm báo, dù sao thời gian cấp bách."

"Là lão gia ta cái này đi thông tri Thường công tử" quân gia Thẩm Lăng ứng một tiếng quay người vội vàng rời đi.

Thẩm Lăng tốc độ cực nhanh, chỉ chớp lát liền đến đến một chỗ Tiểu Viện Từ bên ngoài, đẩy cửa vào chỉ thấy hai cái người trẻ tuổi đang tại giao thủ.

Một người mười tám mười chín tuổi Bạch Y Như Tuyết cầm trong tay Tam Xích Trường Kiếm, kiếm pháp cao siêu chính là Vô Song bảo đại thiếu gia Thẩm Phi.

Mà tuổi tác khá lớn điểm khuôn mặt cương nghị thanh niên, chính là Trường Nhạc Bang giúp đỡ Bôn Lôi Thủ thường xuân.

Hai người gặp Thẩm Lăng tiến đến cũng liền dừng thân hình, Thẩm Phi cười nói "Thường đại ca từ khi sau khi trở về đột phá đến Tam Lưu đỉnh phong, cái này Phong Lôi Chuồng pháp luật cũng là càng ngày càng thuần thực, nếu như không phải có ý nhường cho, ta sợ là kiên trì không được 50 chiêu."

"Thiếu gia khiêm tốn, thiếu gia tuổi còn trẻ cũng đã là Tam Lưu hậu kỳ tu vi, Gia Truyền Vô Song Kiếm Pháp cũng đã đến hơi có Tiểu Thành cảnh giới, thường xuân chỉ là chiếm niên kỷ tiện nghi, tại qua một năm sợ sẽ không phải công tử đối thủ" thường xuân ôm quyền khiêm tốn nói.

"Thường đại ca vẫn là như thế biết nói chuyện, đối với Trầm thúc ngươi tới thế nhưng là phụ thân có việc phân phó" Thẩm Phi khích lệ một câu thường xuân quay người hỏi Thẩm Lăng.

"Là lão gia phân phó có chuyện truyền cho Thường thiếu gia" Thẩm Lăng khom người trả lời.

"Trầm tổng quản lại không biết sự phụ lão nhân gia ông ta có chuyện gì phân phó" thường xuân kỳ quái hỏi.

"Thường công tử xem cái này liền biết" Thẩm Lăng cầm viết trên giấy tin tức đưa cho thường xuân.

Thường xuân tiếp nhận tin tức xem xét lên con giận dữ, thần sắc âm trầm nói "Sự phụ lão nhân gia ông ta còn có cái gì phân phó a."

"Lão gia nói Thường công tử không cần hướng về hắn chào từ biệt" Thẩm Lăng thần sắc bình tĩnh nói.

"Ta hiện tại liền xuất phát, hi vọng trả lại gấp" thường xuân cũng biết thời gian cấp bách, cho nên cũng không do dự quay người liền muốn rời khỏi.

"Thường đại ca các loại, thế nhưng là Trường Nhạc Bang xảy ra chuyện" Thẩm Phi ngăn lại thường xuân hỏi.

"Ai! Không đối gạt thiếu gia nhưng là nội thành Trường Nhạc Bang ra biến cố, không biết chỗ nào toát ra cái Thánh Hóa Giáo không kín sát thủ hạ ta, hiện tại còn mang người trực tiếp muốn diệt ta Trường Nhạc Bang, Trường Nhạc Bang là ta Vô Song bảo trong bóng tối cấp dưới thế lực, nếu như bị đối phương diệt đối với ta Vô Song bảo nhưng là tổn thất rất nặng" thường xuân tuy nhiên nóng vội vẫn là nhẫn nại tính tình giải thích nói.

"Lại dám có người đánh ta Vô Song bảo chú ý, ta giống như Thường đại ca cùng đi, đến phải thật tốt giáo huấn một chút đối phương, để cho biết ta Vô Song bảo lợi hại" Thẩm Phi thần sắc ngạo nghễ lạnh giọng nói.

"Công tử không thể,

Chuyến này tuy nhiên ta nắm chắc gấp lớn, thế nhưng là vạn nhất nếu là công tử có cái gì nguy hiểm, ta sợ là không có cách nào và sự phụ dặn dò, hướng chỉ nếu để cho hắn thế lực biết Trường Nhạc Bang và Vô Song bảo có liên quan, cái này sợ bị hư hỏng Vô Song bảo danh tiếng" thường xuân trầm giọng cự tuyệt nói.

"Một cái Danh Bất Kinh Truyền thế lực nhỏ có thể có cái gì cao thủ, bằng Thường đại ca cùng ta đủ đã ứng phó, hướng chỉ ta rất ít ra bảo chỉ cần không động thủ ai có thể biết ta lại lịch Thẩm Phi kiên trì nói.

Thường xuân nghĩ cũng phải, dựa vào bản thân thân thủ trừ và Vô Song bảo nổi danh mấy phe thế lực, người khác căn bản không đủ vì là theo, hướng hồ Thẩm Phi từ nhỏ rất ít ra bảo, không cần Vô Song bảo võ học người khác cũng sẽ không phát hiện.

"Ta có thể đáp ứng mang công tử đi, tuy nhiên công tử cũng phải đáp ứng ta mọi việc không thể xúc động" thường xuân suy nghĩ chỉ chớp lát đối với Thẩm Phi nói.

"Thật tốt biết, Trầm thúc ngươi nói dùm cho ta cha ta một tiếng, Thường đại ca đi nhanh một chút đi!" Thẩm Phi không kiên nhẫn đối với thường xuân thúc giục nói.

Thường xuân đành phải đối với Thẩm Lăng cáo từ một tiếng, mang theo Thẩm Phi nhanh chóng rời đi.

Thẩm Lăng trở lại Trầm Thiên nhai bên người, cảm vừa rồi sự tình chi tiết nói cho nhà mình lão gia.

Trầm Thiên nhai suy nghĩ một lát sau nói ". Người tự mình đi đi theo Phi nhi sau lưng, nếu như gặp phải nguy hiểm người liền xuất thủ, nếu như không có nguy hiểm cũng không cần quản, để cho Phi nhi ma luyện ma luyện là chuyện tốt, dù sao tương lai cái này Vô Song bảo vẫn là muốn Phi nhi làm chủ.

"Biết lão gia" Thảm Lăng ứng một tiếng lui ra ngoài.

Bạch Cửu đương nhiên không biết những này, hơn một lúc thần Bạch Cửu mang người cuối cùng đuổi tới Trường Nhạc Bang ở vào Tuyên Đức phường tổng đàn, Bạch Cửu giọng trống khua chiêng hành vi, Tây Phong thành cho nên thế lực đều biết có cái gọi Thánh Hòa Giáo thế lực muốn tấn công Trường Nhạc Bang.

Cho nên lúc này Trường Nhạc Bang chỗ một con phố khác, sớm đã vây đầy đến xem náo nhiệt Giang Hồ Nhân Sĩ, có các đại thế lực thám tử, cũng có Giang Hồ Tân Nhân.

Bạch Cửu đối với cái này nhưng là không thêm để ý chút nào, những này đều tại Bạch Cửu trong dự liệu, với lại Bạch Cửu còn rõ ràng, từ một nơi bí mật gần đó còn ẩn giấu đi rất lo xa nghĩ ngờ làm loạn thế lực, chỉ cần mình thất bại, những người này sẽ không chút do dự nhào lên, phân chia hết chính mình Thánh Hòa Giáo.

Đáng tiếc những người này bàn tính nhất định thất bại, tại chính thức thực lực trước mặt, hết thầy cũng là hư ảo.

Bạch Cửu mang người tại Trường Nhạc Bang tổng đàn dừng đứng lại, tuy nhiên chỉ chớp lát Trường Nhạc Bang Tam Đại Thiên Vương liền mang theo vài trăm người cầm trong tay các loại binh khí người từ bên trong lao ra.

Tuy nhiên người sáng suốt đều nhìn ra, tuy nhiên Trường Nhạc Bang bên này nhân số rất nhiều, khoảng chừng năm trăm người tả hữu, một mảnh đen kịt.

Tuy nhiên những người này binh khí đủ loại, ăn mặc cách ăn mặc cũng không trải qua giống nhau, và Bạch Cửu bên này Thánh Hòa Giáo mọi người so sánh lập tức phân cao thấp.

Trường Nhạc Bang Chu Thiên vương tính cách vốn là xúc động, xông lên đi ra chỉ Cao Thuận nói ". Tốt người cái ăn cây táo rào cây sung đồ vật, không chỉ có phản bội bang hội trợ giúp ngoại nhân hại chết lão tử, hiện tại thế mà còn dám dẫn người tới vây công tổng đàn, hôm nay ta muốn sống quả người.

Lập tức trực tiếp cầm trong tay đại đao hướng về Cao Thuận vọt tới, Cổ Thiên Vương cùng Từ Thiên vương cũng chưa ngăn cản.

Căn cứ tới tin tức xem, Thánh Hòa Giáo tuy nhiên thanh thế hùng mãnh, nhưng là trừ đối diện này vì là thiếu niên giáo chủ là Tam Lưu trung kỳ tả hữu thực lực bên ngoài, không có hấn Tam Lưu Cao Thủ, Chu Thiên vương đi đầu động thủ tìm kiếm cũng tốt, nếu như đối phương thủ đoạn bình thường, vậy mình bọn người liền cùng nhau tiến lên, diệt Thánh Hòa Giáo cao thủ, còn lại tiểu tạp ngư không đủ gây sợ.

Thấy đối phương hướng mình vọt tới, Cao Thuận nhếch miệng cười một tiếng tay phải nắm chặt trường đao thân thể nhưng là bất động, vẫn đứng sau lưng Bạch Cửu.

Cao Thuận rõ ràng chính mình không phải đối phương đối thủ, cho nên căn bản liền không có nghĩ đến ra ngoài và đối phương đơn đao độc đấu, Bạch Cửu trước khi đến cũng đã nói, Trường Nhạc Bang cao thủ tự có biện pháp ứng đối, Cao Thuận tin tưởng Bạch Cửu, cho nên đối với hướng mình làm lại Chu Thiên vương nhếch miệng cười một tiếng, ngón tay hướng phía dưới.

Chu Thiên vương gặp Cao Thuận sở sở vi lên con giận dữ, trong nháy mắt liền đến đến Bạch Cửu bọn người bên người, nhất đao nổi giận chém, tuy nhiên một đao kia lại không phải bỏ về phía Cao Thuận, nhưng là bỏ về phía Bạch Cửu.

Chu Thiên vương tuy nhiên tính tình xúc động, nhưng có thể trở thành Trường Nhạc Bang Từ Thiên Vương đứng đầu không có nghĩa là không có não từ, vừa rồi chỉ là Chu Thiên vương nguy trang, hết thầy cũng là muốn ra bất ngờ trực tiếp cầm xuống Bạch Cửu, tuy nhiên ý nghĩ rất tốt đẹp hiện thực cũng xương cảm giác.

Không nói Bạch Cửu vốn là đã sớm chuẩn bị, cũng là Bạch Cửu không có chút nào chuẩn bị Tam Lưu trung kỳ Chu Thiên vương muốn đánh lên đã là Tam Lưu đỉnh phong Bạch Cửu quả thực là nói chuyện viễn vông.

Chu Thiên vương chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, Bạch Cửu đã biến mất tại trong tầm mắt, ám đạo không tốt Chu Thiên Vương Cuồng muốn biến chiêu, cũng đã không kịp.

Bạch Cửu không biết chuyện gì đã đi tới sau lưng, Hàn Băng Thần Chương sử xuất, nhất chương xếp tại giữa lưng nơi, trực tiếp bị chấn nát tâm mạch khí tuyệt thân vong.

Bạch Cửu và Chu Thiên Vương Chiến đấu chỉ phát sinh tại ngắn ngủi trong nháy mắt, đừng nói nơi xa xem náo nhiệt người, cũng là đối diện cổ Từ Nhị người cũng là không nghĩ tới, ngắn ngủi vừa đối mặt đại ca của mình liền bị trước mắt cái này thần sắc bình tĩnh thiếu niên một chiêu giải quyết hết.

"Đại ca" cổ Từ Nhị người gặp Chu Thiên Vương Khí tuyệt bỏ mình kinh sợ đột nhiên nói.

Lập tức thần sắc dữ tợn nhìn chăm chăm Bạch Cửu, nhưng cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, hai người đều rõ ràng nhóm người mình tu vi và Chu Thiên vương tương xứng, nhà mình đại ca đều không phải là đối phương một chiêu địch, hai người mình đi lên cùng là đưa đồ ăn.

Từ Thiên vương nhìn chăm chăm Bạch Cửu chớp lát nói "Còn chưa thỉnh giáo các hạ đại danh "

Bạch Cửu khẽ cười một tiếng "Ta họ Bạch tên Cửu "

"Bạch giáo chủ ta Trường Nhạc Bang và Quý Giáo không oán không cừu vì sao muốn tìm ta Trường Nhạc Bang phiền phức" Từ Thiên Vương Thần tình bi phẫn nói.

"Rất đơn giản, ta Thánh Hòa Giáo nhìn trúng ngươi Trường Nhạc Bang địa bàn và sản nghiệp, cứ như vậy đơn giản "Bạch Cửu cười trở lại.

"Bạch giáo chủ ngươi đây là ăn cướp trắng trợn, cũng không phù hợp Giang Hồ Đạo Nghĩa và tà ma ngoại đạo có và khác nhau" Từ Thiên vương cũng không nghĩ tới Bạch Cửu thế mà trả lời như thế ngay thẳng dứt khoát.

"Ha-Ha! Ta lần đầu tiên nghe gặp một cái lần lộn bang phái cùng ta đàm luận Giang Hồ Đạo Nghĩa, nói là không phải đen trắng, cái gọi là chính phái và Tà Đạo cũng là từ lợi ích và quyền đầu tới quyết định.

Người nào quyền đầu cứng người đó là Chính Phản cũng là tà ma ngoại đạo, hiện tại bản giáo chủ quyền đầu so người cứng rắn cho nên ta là chính đạo, người là Tà Đạo" Bạch Cửu trào phúng nhìn đối phương nói.

"A! Bạch giáo chủ ý là, tại Bạch giáo chủ trong mắt cái này Tây Phong thành thuộc về Bạch giáo chủ quyền đầu lớn nhất cứng rắn" Từ Thiên Vương Nhân thần lấp lóe nói.

Bạch Cửu lại như thế nào nhìn không ra, đối phương câu nói này rõ ràng cho thấy đang cấp chính mình gài bẫy, Bạch Cửu biết chỉ cần mình trả lời là, cái kia coi như chính mình diệt Trường Nhạc Bang, hôm nay chính mình nói tới cũng sẽ truyền đến các đại thế lực trong tay, đến lúc đó Thánh Hóa Giáo liền sẽ bị đẩy lên trên đầu gió đỉnh sóng.

Tuy nhiên Bạch Cửu đối với cái này nhưng là không thêm đề ý chút nào, chính mình vừa rồi sát Chu Thiên vương lại được 200 giang hồ danh vọng, tại sát còn lại 2 người lại sẽ có 400 giang hồ danh vọng, hiện tại chính mình là Tam Lưu đỉnh phong, có những này danh vọng Bạch Cửu tùy thời đều có thể đột phá đến nhị lưu cảnh giới, đến lúc đó thực lực mình tại cái này Tây Phong thành cũng là tối cao cấp một nhóm. Thế lực khắp nơi coi như biết lại như thế nào, Bạch Cửu ước gì chính mình danh tiếng càng truyền càng xa, để cho càng nhiều thực lực cao thủ biết, dạng này chính mình liền có thể từ nơi này chút cao thủ trên thân thu hoạch được càng nhiều giang hồ danh vọng, sao lại không làm đây.

Bạch Cửu khinh miệt nhìn xem Từ Thiên vương đạo "không sai bản giáo chủ không phải là đang nói ngươi Trường Nhạc Bang một nhà, mà là tại nói ở đây sở hữu thế lực.

"Vô tri cuồng vọng hạng người, cũng dám ở tại đây phát ngôn bừa bãi."

Trong mắt mọi người Nhất Hoa, chẳng biết lúc nào hai người đã đứng tại Trường Nhạc Bang trước mọi người, bên trong một cái tuổi không lớn lắm, Bạch Y Như Tuyết tuấn tiểu công tử, cầm trong tay liền vô trường kiếm chỉ Bạch Cửu giễu cợt nói.

Cổ từ hai người thấy hai người, thần sắc vui vẻ đối với bên trong niên kỷ hơi lớn thanh niên chấp tay nói giúp đỡ.

"Chà chà! Người cuối cùng đến đông đủ, chậm trễ ta không ít thời gian" Bạch Cửu cười đối với Trường Nhạc Bang chúng nhân nói.

"A! Nguyên lai các hạ một mực chờ đợi ta" thường Xuân Thần sắc âm hàn nhìn chằm chằm Bạch Cửu nói.

"Không sai! Dù sao một lần có thể giải quyết, làm gì phiền phức phân hai thứ đâu?" Bạch Cửu không quan trọng nhún nhún vai nói.

"Này thường xuân liền lĩnh giáo các hạ cao chiêu" thường xuân trong mắt hàn quang lóe lên, nói xong cũng không ngừng lại trực tiếp động thủ.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Bôn Lô Thủ Thường Xuân

Bôn Lô Thủ thường xuân từ nhỏ phụ mẫu đều mất, mười tuổi năm đó tiến vào Vô Song bảo trở thành Vô Song bảo Tật Dịch.

Nương tựa theo một cổ tàn nhẫn và không sai Võ Học Thiên Phú từ một cái Tật Dịch từng bước một trở thành Vô Song bảo đệ tử trẻ tuổi chúng người nổi bật.

Mười bảy tuổi năm đó tại Vô Song bảo hàng năm tranh tài bên trong lực áp thế hệ trẻ tuổi đoạt được thứ nhất, tức thì bị bảo chủ Vô Song Kiếm khách

Trầm Thiên nhai thu làm đệ tử.

Từ đó mặc kệ là tu vi võ học vẫn là đãi ngộ đều phát sinh long trời lở đất biến hóa, sau khi khắc khổ tu luyện hai mươi tuổi liền trở thành Tam Lư Cao Thủ.

Sau đó bị Trầm Thiên nhai phái đến nội thành thành lập Trường Nhạc Bang trở thành Vô Song bảo trong bóng tối cấp dưới thế lực, xử lý một chút Vô Song bảo không tiện xuất thủ sự tình.

Ngắn ngủi thời gian bảy năm thường xuân không chỉ có vì là Vô Song bảo lập xuống hiển hách công tích, càng đem Trường Nhạc Bang phát hiện thành Tam Lư Thế Lực bên trong đỉnh phong tồn tại.

Mà bảy năm trung bình xuân tu vi từ lâu đột phá đến Tam Lư hậu kỳ, càng là xông ra Bôn Lôi Thủ danh hào.

Thường xuân lần này quay về Vô Song bảo chính là vì là đột phá tu vi, hiện tại thường xuân đã là Tam Lư Đỉnh Phong Cao Thủ, thường xuân tâm Trung Hưng phấn dị thường, ứng vì sư phó Trầm Thiên nhai đã từng nói, chỉ cần mình trở thành Nhị Lư Cao Thủ, không chỉ có nhận chính mình làm nghĩa tử ban cho chính mình họ Trầm, chính mình cũng sẽ có được kế thừa Vô Song bảo tuổi nghề.

Thường xuân cảm kích Trầm Thiên nhai càng cảm kích Vô Song bảo, tuy nhiên tại Trường Nhạc Bang làm bang chủ nhiều năm, thường xuân sớm đã không phải năm đó cái kia tâm tư đơn thuần, nhất tâm muốn báo đáp Vô Song bảo thường xuân.

Mà chính là muốn có một ngày trở thành Vô Song bảo chủ người, đây là thường xuân tâm bên trong bí mật, cũng là mục tiêu.

Đối với Bạch Cửu thường xuân không phải cũng hiểu biết, bất quá đối phương trẻ tuổi như vậy liền tu vi không tầm thường, cái này khiến thường xuân đối với Bạch Cửu không dám có chỗ giữ lại, lập tức sử xuất toàn lực, sử xuất Trung Thừa Võ Học Phong Lôi Chưởng pháp luật.

Phong Lôi Chưởng pháp luật là Trung Thừa Hạ Cấp võ học, là Vô Song bảo trừ lịch đại bảo chủ có thể học tập Trung Thừa thượng đẳng Vô Song Kiến Pháp bên ngoài tối cao võ học.

Thường xuân cũng là năm đó bái Trầm Thiên nhai vì sư, bị tự mình truyền thụ, thường xuân tu luyện Phong Lôi Chưởng pháp luật nhiều năm, đã sớm cảm tu luyện tới lô hỏa thuần thanh cấp độ.

Thường xuân thân pháp cực nhanh, mấy cái cất bước liền đã vọt đến Bạch Cửu bên cạnh, xuất thủ nhanh như thiểm điện, trực tiếp tập Bạch Cửu tim yếu hại.

Bạch Cửu bên này nhưng là đã sớm chuẩn bị, né người vừa né tránh qua thường xuân một chiêu này, biến chiêu cực nhanh một chưởng vô hướng về thường xuân.

Thường xuân không chỉ có là Tam Lư Đỉnh Phong Cao Thủ, vói lại tại Tây Phong thành nhiều năm, trải qua mấy trăm cuộc chiến đấu, chiến đấu kinh nghiệm vì sao phong phú, phía sau như là mọc ra nứt, không chút do dự hướng về phía trước một cái túng càn, quay người một chưởng vỗ ra "Ba" Bạch Cửu và thường xuân hai người đối bình nhất chưởng riêng phần mình lui ra phía sau ba bước, dưới chân địa mặt bị hai người tan mất lực đạo thực sự rạn nứt. Hai người nhưng là bằng cái cân sức ngang tài.

Thường Xuân Thần sắc âm trầm, hơi hoạt động dưới có chút cứng ngắc tay phải lạnh giọng nói "Tam Lư đỉnh phong,

Quả nhiên có chút bản sự, trách không được dám khi dễ đến ta Trường Nhạc Bang trên đầu tới "

Bạch Cửu thần sắc bình tĩnh khẽ cười một tiếng "Thường bang chủ cũng là ngoài dự liệu, đoạn thời gian trước vẫn là Tam Lư hậu kỳ, nhưng là không biết chuyện gì vô thanh vô tức đột phá đến Tam Lư đỉnh phong "

Bạch Cửu và thường xuân hai người lời nói để cho vừa truyền ra, chung quanh xem nào nhiệt người đều vỡ tổ, rồi xa không rõ ràng tình huống, cũng là nhiều mặt nghe ngóng rất nhanh liền biết tin tức này, muốn đến không cần bao lâu toàn bộ Tây Phong thành đều sẽ biết.

Đứng ở một bên quan chiến Thẩm Phi nhíu mày, Thẩm Phi từ nhỏ tại Vô Song bảo lớn lên nhất tâm tập võ, không chỉ có từ nhỏ tu tập Gia Truyền công pháp càng có Trầm Thiên nhai cái này Nhị Lư Cao Thủ cẩn thận dạy bảo.

Lúc này mới năm trải qua mười chín tuổi liền tu luyện tới Tam Lư hậu kỳ cảnh giới, mỗi khi người khác kinh ngạc với mình tu vi thì tuy nhiên ngoài miệng luôn luôn khiêm tốn, nhưng trong lòng là kiêu ngạo dị thường.

Lại không nghĩ rằng lúc này mới mới ra đến, liền gặp được cái niên kỷ so với chính mình còn muốn nhỏ, tu vi cũng đã là Tam Lư đỉnh phong Bạch Cửu.

Nếu như đối phương xuất sinh thế gia đại phái, này Thẩm Phi cũng có thể tiếp nhận, nhưng từ nhận được tin tức bên trong, đối phương rõ ràng cho thấy là một mình.

Thế giới này người liền sợ và người so, Thẩm Phi trong lòng không khỏi một trận bức bối, trong mắt hàn quang lóe lên một cái lác mình đã đứng tại thường xuân bên cạnh, rút ra trường kiếm lạnh giọng nói "Thường đại ca đối phó loại này tà ma ngoại đạo không chắc chắn cái gì Giang Hồ Đạo Nghĩa, người ta đồng loạt ra tay sát này vậy".

Thường xuân tâm bên trong cũng rõ ràng, nếu như mình một người sợ là bắt không được Bạch Cửu vì vậy nói "Ta tới chủ công, công tử ở bên hiệp trợ ta,

mong rằng công tử cẩn thận, cái này Bạch Cửu không phải hạng đơn giản."

"Phiền não trong lòng Thẩm Phi ứng một tiếng cảm kiếm đã đâm về Bạch Cửu, thường xuân không dám trì hoãn vội vàng gia nhập và Thẩm Phi hai người cùng một chỗ vây công Bạch Cửu.

Có Thẩm Phi gia nhập Bạch Cửu bên này áp lực đại tăng, nội lực toàn lực vận chuyển, chiêu pháp tung bay và hai người đấu cùng một chỗ.

Cao Đại Ca làm sao xử lý, lúc đầu giáo chủ và thường xuân thực lực tại sàn sàn với nhau, hiện tại bỗng nhiên lại thêm ra tới cái kiếm pháp bất phàm tiêu bạch kiếm, giáo chủ sợ là ngăn cản không nổi a." Thánh Hóa Giáo bên này, Lý Nghĩa thần sắc lo lắng hỏi Cao Thuận.

"Cao Thuận trong lòng làm sao không gấp, kiếm pháp đó bất phàm Công Tử Ca tu vì tuy nhiên không bằng Bạch Cửu và thường xuân, nhưng hiển nhiên cũng không phải Tam Lưu Cao Thủ.

Huống chi bên người còn có cái, thân thủ không thể so với Bạch Cửu yếu thường xuân, có thể đã nói trắng ra chín thắng cơ hội chưa tới một thành.

Nhưng coi như Cao Thuận trong lòng như thế nào lo lắng, cũng không dám ở trên mặt hiển lộ nửa phần.

Bạch Cửu bị nâng, mình bây giờ là Thánh Hóa Giáo người đáng tin cậy, nếu như mình cũng thần sắc kinh hoàng, sợ là những này mới gia nhập Thánh Hóa Giáo giáo chúng liền sẽ trong nháy mắt tán loạn, để cho mình bọn người tâm huyết phó mặc.

Cố nén trong lòng lo lắng, Cao Thuận thần sắc bình tĩnh trầm giọng nói "Lý Hắc từ ngời gấp cái gì, giáo chủ chưa từng làm qua không có nắm chắc sự tình, yên tâm đi! Hết thầy đều ở giáo chủ trong lòng bàn tay.

Ngời đang ngẫm nghĩ trước mấy ngày giáo chủ bất quá là Tam Lưu trung kỳ tu vi, tuy nhiên gần gũi mấy ngày giáo chủ cũng đã là Tam Lưu Điền Phong Cao Thủ, giáo chủ loại thiên tài này không phải ngời ta có thể phỏng đoán, nói không chừng giáo chủ đợi lát nữa liền lâm trận đột phá trở thành Nhị Lưu Cao Thủ đây." Cao Thuận nói ra một câu cuối cùng, cũng bị chính mình lời nói chọc cười.

Cao Đại Ca nói cũng thế, là ta vội vàng xao động, tuy nhiên bị ngời kiêu nói này, ta ta còn thực sự là phát hiện giáo chủ tu hành tốc độ thật đúng là nhanh dọa người, ta Lý Hắc Từ Trường lớn như vậy thật đúng là chưa từng nghe thấy. Lý Hắc từ cảm khái nói.

Cao Thuận và Lý Hắc từ tiếng nói chuyện cũng không có tận lực kiềm chế, cho nên đứng tại phía sau hai người Thánh Hóa Giáo bọn người nghe nhất thanh nhị sở.

Nghe hai người lời nói, lúc đầu có chút tâm thần bất an trong lòng mọi người trấn định lại.

Giữa sân ba người ngời tới ta đi đấu không thể bung keo, mặc dù đối phương hai người tu vi và Bạch Cửu không kém bao nhiêu, nhưng Bạch Cửu nương tựa theo Thượng Thừa Võ Học Hàn Băng Thần Chương và hai người lượn vòng, trong lúc nhất thời tuy nhiên rơi vào hạ phong, nhưng lại chưa để lọt dấu hiệu bị thua, nếu đây cũng là Bạch Cửu Hàn Băng Thần Chương không có tu luyện đến nơi đến chốn, chỉ là tu luyện tới sơ khuy môn kính.

Võ Học Cảnh Giới chia lực tầng, từ kém đến điểm cao vì là, sơ khuy môn kính, hơi có Tiểu Thành, lô hỏa thuần thanh, thần hồ kỹ năng, xuất thần nhập hóa, còn có trong truyền thuyết Nhất Đại Tổng Sư.

Giống nhau võ học tại khác biệt cảnh giới có thể phát huy đi ra uy lực căn bản chính là ngày đêm khác biệt.

Ti như Thượng Thừa Võ Học Hàn Băng Thần Chương, như qua Bạch Cửu cảm tu luyện tới hơi có Tiểu Thành cấp độ, liền có thể sử dụng ra Hàn Băng Thần Chương loại thứ nhất đặc hiệu; Ngọc Chương Ngưng Sương, đến lúc đó Bạch Cửu Hàn Băng Chân Khí nội lực sẽ ngưng tụ tại Bạch Cửu trên bàn tay, không chỉ có thể tay không tác sát và binh khí cứng đối cứng, với lại chỉ cần đối phương bị Bạch Cửu chiêu pháp đánh trúng, lập tức hàn khí như trong cơ thể, kinh mạch bị hao tổn, Kinh giả trọng thương, Trọng giả kinh mạch bị phế.

Đáng tiếc Bạch Cửu giang hồ danh vọng có hạn, đã toàn bộ dùng để Đột Phá Cảnh Giới nhưng là căn bản không có dư thừa danh vọng tới tu luyện chiêu thức.

Thời gian trôi qua giữa sân ba người giao thủ sớm đã không dưới trăm chiêu, Bạch Cửu tuy nhiên ở vào hạ phong, lại như cũ không thấy rõ ràng dấu hiệu bị thua.

Thường xuân vốn dĩ chính mình tăng thêm Thẩm Phi cảm xuống Bạch Cửu mười phần chắc chắn, không nghĩ tới Bạch Cửu chiêu pháp tinh diệu thế mà tại chính mình hai người thủ hạ quả thực là kiên trì trăm chiêu cũng không lọt dấu hiệu bị thua.

Mà chính mình toàn lực xuất thủ nội lực tiêu hao cực nhanh, đến bây giờ nội lực đã tiêu hao không đủ ba phần, mà tu vi so với chính mình Thẩm Phi sợ là cũng còn thừa không có mấy.

Trương phản thường xuân gặp Bạch Cửu vẫn thần sắc bình tĩnh, sắc mặt hồng nhuận phon phớt nội lực sung túc bộ dáng, thường xuân không biết đối phương có phải hay không phô trương thanh thế, không dám ngừng cuồng có kết luận.

Bất quá vạn nhất chính mình và Thẩm Phi nội lực hao hết, đối phương vẫn còn có thừa lực, vậy coi như nguy hiểm.

Thường xuân ánh mắt nhất động cao giọng đối với Trương Nhạc Bang chúng nhân nói "Cổ lão nhị và Từ lão tam hai người dẫn người, cho ta Đồ Thánh Hóa Giáo người một cái cũng đừng buông tha."

"Ân! Nghe đối phương lời thoại trong kịch Cửu Thần sắc khế biến, đối phương chiêu này không thể bảo là không được hung ác.

Bạch Cửu mặc dù bây giờ nhìn như rơi vào hạ phong, nhưng tu luyện thể nhưng là Thượng Thừa Nội Công, tuy nhiên tiêu hao khá lớn, nhưng là khôi phục tốc độ cũng nhanh, đánh lâu như vậy còn có ngũ thành nội lực, lúc đầu Bạch Cửu muốn hao hết trong hai người lực tự lại bắt giữ đối phương.

Lại không nghĩ rằng thường xuyên nhần quang độc ác, liếc thấy đến chính mình cái này điểm yếu.

Thánh Hòa Giáo tân sáng tạo, cao thủ chỉ có chính mình một người, trừ Trúc Cơ Luyện Huyết đỉnh phong Cao Thuận, và Trúc Cơ tam tầng Luyện Cốt Lý Hắc tử, người khác là Trúc Cơ vừa đến nhị tầng tu vi.

Hiện tại mình bị thường xuyên hai người kiềm chế, Trường Nhạc Bang tại cổ từ hai người chỉ huy dưới, muốn diệt Thánh Hòa Giáo mọi người nhưng là không tổn sức chút nào.

Chẳng qua nếu như trước đó gặp được tình huống như vậy, Bạch Cửu liền xem như có Tam Lưu đỉnh phong tu vi, nhưng cũng không có hấn biện pháp, chỉ có thể liều mạng trọng thương, đánh lui hai người bảo hộ Thánh Hòa Giáo mọi người rút lui, vậy lần này cái gọi là diệt Trường Nhạc Bang sự tình sợ là liền đầu voi đuôi chuột kết thúc.

Bất quá bây giờ đối phương nhưng là không có cơ hội, Bạch Cửu trước đó sở hữu giang hồ danh vọng đều trừ Đả Thông Kinh Mạch và đổi lấy bí tịch chỉ còn lại có 40 điểm.

Trước đó Bạch Cửu cho là mình Tam Lưu đỉnh phong tu vi đã đủ ứng phó cái này Trường Nhạc Bang, không nghĩ tới Trường Nhạc Bang chủ tu vi là so mong muốn giá trị cao hơn một cảnh giới, bên cạnh còn có cái ít nhất Tam Lưu hậu kỳ công tử tương trợ, hoàn toàn ra khỏi Bạch Cửu ngoài dự liệu.

Tuy nhiên tương ứng Bạch Cửu vẫn còn muốn cảm tạ hai người, ứng vì là trừ vừa rồi Bạch Cửu giết chết Chu Thiên vương đạt được 200 giang hồ danh vọng, thường xuyên cho mình gia tăng 400 giang hồ danh vọng, công tử trẻ tuổi cho mình gia tăng 300 giang hồ danh vọng, đối với Bạch Cửu tới nói hoàn toàn đủ ứng phó trước mắt cục diện.

Phải biết Bạch Cửu Bạch Cửu chỉ cần tổn hao 190 điểm giang hồ danh vọng liền có thể đả thông đầu thứ năm kinh mạch trở thành Nhị Lưu Cao Thủ, mà bây giờ Bạch Cửu lại có 940 điểm giang hồ danh vọng.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13 : Hai Lưu Cao Thủ Thảm Lãng

Nhị Lưu Cao Thủ hạng gì thừa thớt, phải biết Tây Phong thành bên ngoài Nhị Lưu Cao Thủ cũng chỉ có, Nhất Phái hai bảo ba trang mấy đại thế lực Thủ Lĩnh là cảnh giới này.

Coi như bên trong còn giấu ở một chút, nhưng số lượng cũng sẽ không vượt qua mười người.

Bạch Cửu tuy nhiên tùy thời đều có thể đột phá nhị lưu cảnh giới, trong nháy mắt cảm xuống hai người, nhưng như thế trước mắt bao người, trở thành Nhị Lưu Cao Thủ, Thánh Hòa Giáo liền sẽ trong nháy mắt bị đẩy lên nơi đầu sóng ngọn gió phía trên.

Đối với chi phối lấy Tây Phong thành lợi ích tất cả đại nhị tốc độ dòng chảy lực mà nói, coi như Bạch Cửu những này Tam Lưu Thế Lực như thế nào làm âm ỉ cũng đi vào không đối phương mắt.

Liền như là Người trưởng thành xem ba tuổi đứa bé đánh nhau, liền xem như Tam Lưu đỉnh phong cảnh giới lại như thế nào, bất quá là cường tráng một điểm hài tử a.

Tam Lưu và nhị lưu ở giữa chênh lệch cũng là rõ ràng như vậy, Tam Lưu cảnh giới chỉ có thể cảm bên trong đơn giản dùng tại võ học chiêu thức tăng thêm bên trên, để cho uy lực đại tăng.

Mà Nhị Lưu Cao Thủ, cũng đã có thể đem nội lực hiển hóa, như cảm nội lực ngưng tụ tại trên binh khí hình thành kiếm mang, đao mang hoặc là ngưng tụ trong lòng bàn tay.

Bạch Cửu vốn định cảm xuống hai người chiếm Trường Nhạc Bang, mình tại trong bóng tối đột phá, chờ Thánh Hòa Giáo phát triển lớn mạnh, tại cảm chính mình tu vi hiển lộ ra để cho Thánh Hòa Giáo uy danh đại chấn, nhất cử trở thành Tây Phong thành Đỉnh Tiềm Thế Lực.

Nhưng trước mắt thường xuân sở tác sở vi xáo trộn Bạch Cửu kế hoạch, Bạch Cửu đương nhiên không thể nhìn Thánh Hòa Giáo mọi người bị Trường Nhạc Bang bọn người giết chết.

Không nói những người này là Thánh Hòa Giáo phát triển căn cơ, cũng là Bạch Cửu tính cách cũng làm cho trong nháy mắt làm ra cảm thấy từ bỏ hết thảy lo lắng.

Bạch Cửu quyết định, dùng danh vọng Đa Thông Kinh Mạch đột phá tu vi, chỉ cần mình tu vi đột phá, hết thảy giải quyết dễ dàng.

Mà lúc này Trường Nhạc Bang bọn người gặp thường xuân phân phó, tại Cổ Thiên Vương cùng Từ Thiên vương hai người chỉ huy ra tay cầm binh khí thẳng hướng Thánh Hòa Giáo mọi người.

Mẹ nó, cái này Trường Nhạc Bang lại còn coi ta sợ hãi. Lý Hắc tử tuy nhiên rõ ràng, nhóm người mình không phải có Tam Lưu Cao Thủ Trường Nhạc Bang bọn người đối thủ, nhưng là bị kích thích không sợ chết tính tình, rút ra trường đao tức giận nói.

Cao Thuận không nói một lời rút tay ra bên trong trường đao trầm giọng nói hùng hực Thánh Hòa, đốt ta Tàn Khu thân thể, sống có gì vui, chết có gì khổ, đầu chí không tắt, Thánh Hòa vĩnh tồn.

Cái này vài câu Lục Ngôn thơ, nhưng là Đỗ Thư sách trong lúc rảnh rỗi sở tác, có phần bị Thánh Hòa Giáo mọi người yêu thích, dần dà người người đều biết, trong lúc vô hình thành biến thành Thánh Hòa Giáo giáo nghĩa.

Thánh Hòa Giáo trong lòng mọi người khuấy động, hai trăm người rút tay ra bên trong trường đao cao giọng hô "Hùng hực Thánh Hòa, đốt ta tàn khuyết, sống có gì vui, chết cũng thì sợ gì, đầu chí không tắt, Thánh Hòa vĩnh tồn.

Hai trăm người thanh thế chấn thiên, lúc đầu khí thế hung hung Trường Nhạc Bang mọi người, trừ cổ Từ Nhị người đều hoảng sợ ngừng bước không tiến.

Thường xuân thấy đối phương thủ hạ khí thế kinh người, mà trái lại phía bên mình người nhưng là sợ hãi rút rìu tức giận mắng" phé vật.

"

Cổ Từ Nhị người, Như Mộng bừng tỉnh cao giọng nói "Nhất bang ngu xuẩn cùng ta sát."

Hai người đi đầu dẫn đầu, xông về Cao Thuận và Lý Nghĩa.

"Cổ lão nhị Từ lão tam hai người đến là càng sống càng trở lại, đường đường Tam Lưu cảnh giới cao thủ thế mà khi dễ một chút Trúc Cơ cũng không hoàn thành người.

Đã thấy lúc này một cái một thân quần áo màu xanh, dáng người cao gầy nữ tử mấy bước lóe ra, ngăn trở cổ Từ Nhị người.

Nữ tử niên kỷ hai mươi hai sáu, dung mạo tú lệ đặc biệt là một đôi mị nhãn đen như mực rất là mê người.

"Độc Nương Từ người có ý tứ gì "Cổ Từ Nhị người đối với nữ tử này không xa lạ chút nào, nữ tử này chính là Thanh Y Lâu Lâu Chủ Độc Nương Từ vì sao rên vang.

"Không có gì ý tứ a! Nô gia chỉ là không quen nhìn một ít người đã lớn lần tiểu mà thôi" vì sao rên vang cười duyên đối với hai người nói.

"Ta cho ngươi biết vì sao rên vang, ngươi bây giờ thối lui, ta coi như chuyện gì cũng không có phát sinh, bằng không đợi ta Trường Nhạc Bang hôm nay diệt cái này Thánh Hòa Giáo, ngươi Thanh Y Lâu sợ là cũng phải tại Tây Phụng thành xóa tên" Từ Thiên vương âm thanh âm trầm nói ra.

"Hắc hắc!" Vậy ngươi Từ lão tam liền đến thử một chút đi! Vì sao rên vang nghe lời này, biến sắc không chút do dự ra tay trước trực tiếp và cổ Từ Nhị người đánh nhau.

Cao Thuận không nghĩ tới, lại có thể có người ra tay trợ giúp nhóm người mình.

Tuy nhiên tăng trưởng để giúp hai đại Tam Lưu Cao Thủ, bị đối phương cuốn lấy, lo lắng hoàn toàn không có gầm thét một tiếng "Sát" mang theo Thánh Hòa Giáo mọi người xông đi lên và Trường Nhạc Bang mọi người đấu.

Bạch Cửu gặp bỗng nhiên xuất hiện một cô gái xa lạ giúp Cao Thuận bọn người ngăn lại Trường Nhạc Bang hai cái Tam Lưu Cao Thủ, cũng liền từ bỏ hiện tại đã đột phá dự định, vừa vận chính mình những này giáo chúng cần ma luyện một phen.

Ngay sau đó Bạch Cửu không được tại đi chú ý Cao Thuận bọn người, chuyên tâm ứng phó này trước mắt thường xuân hai người tới.

Theo thời gian trôi qua, Bạch Cửu nội lực cũng chỉ còn lại Nhị Thành tả hữu, mà thường xuân nội lực hiển nhiên đã hao hết, chiêu thức dính liền tại không trước đó như vảy trời chảy.

Về phần công tử trẻ tuổi càng thêm không chịu nổi, sắc mặt tái nhợt cước bộ cũng bắt đầu vội vàng đứng lên, nếu như không phải thường xuân một mực phân tâm chiêu cổ, sớm đã bị Bạch Cửu một chương đánh bay.

Bạch Cửu cũng lười tại cùng hai người tiêu hao xuống dưới, lập tức sử xuất toàn lực, hiện lên thường xuân nhất chương, làm bộ công hướng về Thẩm Phi.

Thường xuân quả nhiên quýnh lên rò rỉ ra sợ hãi, Bạch Cửu đương nhiên sẽ không đi từ bỏ cơ hội này, lập tức nhất chương đánh vào tại thường xuân ở ngực, thường xuân miệng phun máu tươi, bay rớt ra ngoài.

Bạch Cửu giải quyết thường xuân không chút nào dừng lại, một cái lắc mình trực tiếp xuất hiện tại Thẩm Phi bên người, toàn lực một chương vỗ về phía sau não, lần này nếu như bị Bạch Cửu vỗ trúng sợ là Thẩm Phi hẳn phải chết không nghi ngờ.

Bản thân bị trọng thương thường xuân gặp Thẩm Phi gặp nạn, muốn ngăn cản lại thương thế quá nặng toàn thân bất lực, dưới tình thế cấp bách tức giận nói "Bạch Cửu, Thẩm Phi thế nhưng là Vô Song bảo chủ con trai, ngươi dám đánh thương một sợi lông, ngươi Thánh Hóa Giáo chờ lấy vì là công tử chôn cùng đi."

"A! Lại là Vô Song bảo thiếu gia, tuy nhiên thì tính sao tất nhiên lựa chọn cùng ta đối nghịch, ta quân hấn ra sao thân phận. Bạch Cửu ánh mắt phát lạnh nói ra.

Lập tức không chút do dự một chương vỗ ra, nếu như trước đó Bạch Cửu có lẽ sẽ có chỗ cố kỵ, nhưng bây giờ mình tùy thời cũng có thể bước vào Nhị Lưu Cao Thủ hàng ngũ, Vô Song bảo lại là đối Bạch Cửu không có bất kỳ cái gì uy hiếp lực.

"Bạch Cửu ngươi dám!" Thường xuân mặt mũi tràn đầy dữ tợn giận dữ hết.

Chung quanh cũng trong lúc nhất thời lâm vào yên tĩnh, hiển nhiên mọi người không nghĩ tới cái này công tử áo trắng lại là Vô Song bảo chủ con trai.

Mà càng khiến người ta thật không thể tin là, Bạch Cửu biết thân phận thế mà còn dám không chút do dự hạ sát thủ, cái này khiến mọi người cảm giác Bạch Cửu có phải hay không quá cuồng vọng vô tri.

Liền ngay cả Độc Nương Tử vì sao rên vang cũng là lười tại cùng cổ Từ Nhị người giao thủ, dừng thân hình chau mày nhìn xem Bạch Cửu.

"chết!" Bạch Cửu cũng không để ý người khác làm cảm tưởng gì.

Thật lớn Cầu Đám" lại tại lúc này theo một tiếng hét phẫn nộ truyền đến, ngay sau đó một cái bén nhọn tiếng xé gió hướng về Bạch Cửu đánh tới.

Bạch Cửu giữa lưng phát lạnh, không chút nào để lọt đầu thân hình trốn một chút, tiếng xé gió lau Bạch Cửu bên tai mà qua, ba một tiếng trực tiếp cảm một tảng đá lớn đánh nứt thành bốn mảnh mà ra.

Ngay sau đó trước mắt mọi người Nhất Hoa, một cái lão giả thân pháp cực nhanh mang theo Thẩm Phi đã lui tại thường xuân bên người.

Lúc này mọi người dò xét người tới, mới phát hiện người đến không phải người khác, chính là Vô Song bảo Đại Tổng Quản Thẩm Lăng.

Ứng vì là mọi người tại chỗ đều và Thẩm Lăng đánh qua không ít giao cho, cho nên đối với cũng không lạ lắm.

Chỉ là mọi người tuy nhiên đều biết Thẩm Lăng có tu vi võ học không yếu, nhưng lại đều không gặp động thủ, không nghĩ tới cái này bình thường không lộ liễu rì nước lão giả, lại là cái thâm tàng bất lộ cao thủ.

Bạch Cửu nhíu mày, người khác có lẽ không rõ ràng đối phương tu vi, nhưng Bạch Cửu lại rõ ràng đối phương là nhị lưu cảnh giới cao thủ.

Bạch Cửu cũng không nghĩ tới chỉ là muốn diệt cái Trường Nhạc Bang, thế mà dẫn xuất nhiều như vậy khó khăn trắc trở, lập tức mặt ngoài bất động thanh sắc, trong bóng tối phân ra ý thức tiến vào hệ thống, hoa phé 190 điểm danh vọng đã thông có được 19 cái Huyệt Khiếu đầu thứ năm Thủ Thái Dương Tiểu Tràng Kinh mạch.

Trong nháy mắt Bạch Cửu trong cơ thể nội lực, tăng trưởng mấy lần, ứng vì là đối phương cũng là nhị lưu cảnh giới.

Bạch Cửu vì là ổn thỏa lý do, lại tổn hao 200 điểm giang hồ danh vọng đã thông có được 20 cái Huyệt Khiếu thứ sáu đầu tay dương mạng lớn Tràng Kinh, Bạch Cửu nội lực lần nữa tăng trưởng, thân thể toàn phương vị có một chút tăng lên.

Tuy nhiên vừa mới tới tay 940 điểm giang hồ danh vọng nhưng là chỉ còn lại có 550 điểm.

Bạch Cửu dùng hệ thống thoải mái Đa Thông Kinh Mạch trở thành nhị lưu trung kỳ cao thủ chỉ là trong nháy mắt liền hoàn thành, ngoại nhân căn bản không có chút nào phát giác.

"Lá gan không nhỏ, lại dám làm tổn thương ta nhà thiếu gia, hiện tại quỳ xuống nhận lầm, phụng thiếu gia nhà ta làm chủ, có lẽ có thể tha ngươi nhất mệnh" Thẩm Lăng mặt không biểu tình nhìn chằm chằm Bạch Cửu âm thanh lạnh lùng nói.

"Đốt" chủ ký sinh bị Nhị Lưu Cao Thủ chú ý thu hoạch được giang hồ danh vọng 500 điểm.

Bạch Cửu trong lòng vui vẻ, không nghĩ tới lại vớt 500 danh vọng, nơi này xem ra, càng là bị tu vi càng cao người chú ý, có thể thu được danh vọng cũng càng nhiều.

Nghe đối phương lời nói, Bạch Cửu lúc này trong mắt hàn quang lấp lóe giễu cợt nói "Tuy nhiên một đầu lão cẩu, lại dám cùng ta nói như thế, Vô Song

bảo thật sự là chỉ là hư danh, ngay cả con chó đều không quản được, phóng xuất căn người linh tính.

"Muốn chết! Ta Vô Song bảo uy danh, lên là người cái này vô danh chỉ bởi dám tùy ý nói bừa, tất nhiên không biết tốt xấu, vậy lão phu liền phế người tu vi, chặt người tứ chi." Thảm Lăng nói xong lúc này không chút do dự xuất thủ, Thảm Lăng sử dụng công phu đồng dạng là Phong Lôi Chưởng pháp luật.

Tuy nhiên đồng dạng võ học, trong tay và thường xuân trong tay căn bản chính là hai loại võ học, chỉ gặp Thảm Lăng trên bàn tay ngưng tụ một tầng nội lực, thân hình như gió tu vi kém căn bản theo không kịp tốc độ.

Nếu như là trước đó, Bạch Cửu đối đầu Thảm Lăng trừ trốn sợ là không có bất kỳ cái gì biện pháp.

Bất quá bây giờ đồng dạng là nhị lưu cảnh giới Bạch Cửu nhưng là không sợ đối phương, trong cơ thể nội lực dùng chuyển, tụ tập trên tay, trong nháy mắt ngay tại trên tay cũng hình thành một tầng nội lực.

Màu trắng bạc nội lực bám vào Bạch Cửu trên bàn tay, phảng phất Bạch Cửu trên tay mang theo một đôi màu trắng bạc thủ sáo.

"nội lực hiển hóa, người là cái kia đại phái đệ tử" lúc đầu xông về Bạch Cửu Thảm Lăng, gặp Bạch Cửu có thể nội lực hiển hóa hiển nhiên cũng là nhị lưu cảnh giới cao thủ.

Làm thân hình đột nhiên ngừng, sắc mặt âm tình bất định nhìn chăm chăm Bạch Cửu hỏi.

Tại Thảm Lăng trong nhận thức biết, cũng chỉ có những nhất lưu đó hoặc là đỉnh phong đại phái bên trong, mới có thể như thế tuổi còn trẻ liền đạt tới nhị lưu cảnh giới thiên tài.

Bạch Cửu Hà Thông sáng, trong nháy mắt liền kịp phản ứng, đối phương ngộ nhận là chính mình là cái nào đó đại thế lực đệ tử, có chỗ lo lắng.

Bạch Cửu tâm niệm cấp chuyển, thần sắc bình tĩnh nói ". Muốn đánh liền đánh lăm lờ quá."

Bạch Cửu làm như thế, theo Thảm Lăng nhưng là biến tướng ngầm thừa nhận thân phận của mình.

Ngay sau đó trầm giọng nói "Chuyện hôm nay còn quên Bạch Công Tử chứ trách, tất nhiên Bạch Công Tử xem ra cái này Trường Nhạc Bang, vậy cái này Trường Nhạc Bang liền đưa cho Bạch Công Tử xem như bồi tội.

Thảm mỗ còn có việc, sẽ không quấy rầy Bạch Công Tử, cáo từ.

Thảm Lăng nói xong, thế mà cứ như vậy trực tiếp mang theo Thảm Phi và thường xuân quay người rời đi.

Theo Thảm Lăng rời đi, chung quanh người một mảnh xôn xao.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Danh Chấn Tây Phong

Theo Thảm Lăng bọn người rời đi, mọi người chung quanh một mảnh xôn xao.

Tuy nhiên trước đó phần lớn người, căn bản là không có có nghe qua Thánh Hóa Giáo cái danh hiệu này, nhưng là cho nên người đều biết, từ hôm nay bắt đầu Tây Phong thành lại nhiều một cái Đỉnh Tiêm Thế Lực, cái kia chính là Thánh Hóa Giáo.

Thánh Hóa Giáo có lẽ và hần mấy cái Đỉnh Tiêm Thế Lực ở giữa còn có chút chênh lệch, nhưng ở trừ mấy đại thế lực bên ngoài, nhưng là rốt cuộc không người dám trêu chọc.

Không nói hần, nhưng liền một cái đã là nhị lưu cảnh giới Thánh Hóa Giáo người Bạch Cửu, cũng đủ để áp đảo trừ Nhất Phái hai bảo ba trang bên ngoài sở hữu thế lực, huống chi không nghe thấy vừa rồi Vô Song bảo Trầm tổng quản lời nói a.

Vô Song bảo hoài nghi Bạch Cửu là cái nào đó đại phái hoặc là Thế Gia Đệ Tử, cho nên mới không dám cùng Bạch Cửu động thủ, ngay cả Vô Song bảo cũng không dám ra tay còn có ai dám ra tay.

Chung quanh xem náo nhiệt Tây Phong thành Tam Lưu Thế Lực số lượng cũng không ít, giờ phút này nhưng là sớm đã lui sớm.

Một là sợ Bạch Cừu hiểu lầm và Thánh Hóa Giáo phát sinh xung đột, hai là vội vã chạy trốn về, hướng lên phía trên bầm báo liên quan tới Bạch Cừu và Thánh Hóa Giáo tình huống.

Đến là một chút Giang Hồ Tân Nhân vẫn còn đang phụ cận bồi hồi, những người này đại bộ phận cũng là muốn gia nhập Thánh Hóa Giáo, đương nhiên cũng ít không đồng nhất chút có ý khác người.

Bạch Cừu gặp Thẩm Lăng mang theo thường xuân hai người rời đi, mặt ngoài thần sắc bất biến, nhưng trong lòng thì thở phào.

Có thể không cùng Thẩm Lăng động thủ đây là tốt nhất, Bạch Cừu dù sao mới vừa vận động phá đến nhị lưu tăng thứ, và Thẩm Lăng loại kinh nghiệm này phong phú Nhị Lưu Cao Thủ căn bản không cách nào so sánh được.

Không nói liên tiếp mấy trận chiến đấu để cho Bạch Cừu mỗi một không thôi, coi như Bạch Cừu hôm nay sát đối phương lại như thế nào, đừng quên đối phương chỉ là Vô Song bảo một cái tổng quản.

Sau lưng còn đứng lấy đã sớm đột phá nhị lưu nhiều năm Vô Song Kiếm khách Trầm Thiên nhai, còn có Tây Phong thành hãn Nhị Lưu Thế Lực, Bạch Cừu cũng không muốn chính mình để cho người khác sử dụng.

Lúc này Cao Thuận Lý Nghĩa hai người mang theo Thánh Hóa Giáo mọi người chạy tới hành lễ nói "Giáo chủ "

Mọi người về mặt phần chân, sùng bái nhìn xem Bạch Cừu, hiển nhiên hôm nay Bạch Cừu biểu hiện đã chinh phục mọi người.

"Giáo chủ ngài lão nhân gia hôm nay thật sự là thần uy vô địch, Vô Song bảo thiếu gia cũng là cái bao cò, niên kỷ một nắm lớn mới Tam Lưu, nhìn xem nhà ta giáo chủ cũng là Nhị Lưu Cao Thủ.

Hắc hắc! Ta xem về sau ai còn dám chọc ta Thánh Hóa Giáo." Lý Nghĩa đỏ bừng cả khuôn mặt, vừa thấy được Bạch Cừu liền thần tình kích động nói.

Cao Thuận cũng là thần sắc hưng phấn tuy nhiên lại đối với Bạch Cừu nói ". Giáo chủ tuy nhiên hôm nay bức lui Vô Song bảo Thẩm Lăng, nhưng hôm nay chúng ta cầm đối phương đắc tội hung ác, chỉ sợ đối phương về sau sẽ không từ bỏ ý đồ a."

Ha ha! Ta nhìn người sau cùng câu kia là muốn nói, nhìn xem người nào về sau còn dám đắc tội người Lý Hắc tử đi." Bạch Cừu trừng liếc một chút Lý Nghĩa cười nắc nẻ.

Trán! Bị đâm thủng tâm sự Lý Nghĩa, thần sắc xấu hổ một trận cười ngây ngô, hiển nhiên bị đâm thủng tâm sự không biết nên trả lời như thế nào.

"Về phần Vô Song bảo Bất Thiện thôi thôi lại như thế nào, có cái gì bản sự, bản giáo chủ tận lực bồi tiếp." Bạch Cừu thần sắc bình thản đối với Cao Thuận trả lời.

Lập tức Bạch Cừu quay người, hướng về đứng ở một bên Trường Nhạc Bang mọi người đi đến.

Từ khi thường xuân bị Thẩm Lăng mang đi, Trường Nhạc Bang trong lòng mọi người rõ ràng, nhóm người mình đã bị ném bỏ, hiện tại nhìn thấy Bạch Cừu hiển nhiên là muốn thu được về tính sổ sách, sợ hãi không đã có chút nhát gan, sớm đã hoảng sợ toàn thân như nhũn ra.

Bạch Cừu đi đến Trường Nhạc Bang trước mặt mọi người, thần sắc bất biến cũng không nói chuyện, chỉ là mặt không biểu tình nhìn xem Trường Nhạc Bang mọi người.

Cao Thuận Lý Nghĩa gặp cũng mang theo Thánh Hóa Giáo chúng đứng sau lưng Bạch Cừu yên lặng không nói.

Trường Nhạc Bang bên này, dẫn đầu cổ Từ Nhị da đầu tê đại một hồi.

Hai người như thế nào cũng không nghĩ tới, hôm nay sự tình sau cùng thế mà lại là kết quả này.

Hai người không phải không nghĩ tới chạy trốn, chỉ là có Bạch Cừu cái này nhị lưu cảnh giới cao thủ tại, trong lòng hai người đều rõ ràng chạy trốn chỉ có đường chết một đầu, lưu lại có lẽ còn có một đường sinh cơ.

Thấy một lần Bạch Cừu, hai người liếc nhau cũng không do dự, trực tiếp quỳ rạp xuống đất cầu xin tha thứ "Bạch giáo chủ, chúng ta hôm nay có nhiều đắc tội, còn quên người nhiều hơn rộng lòng tha thứ buông tha chúng ta một con đường sống, chúng ta nguyện ý gia nhập giáo chủ dưới trướng, vì là giáo chủ hiệu lực."

Bạch Cừu vốn là muốn nhận hai người nhập Thánh Hóa Giáo, nếu quả thật muốn giết hai người, sợ là căn bản sẽ không nghe hai người nói nhảm.

Thánh Hóa Giáo hiện tại có thể nói là toàn bộ nhờ Bạch Cừu cái này Nhị Lưu Cao Thủ tại chống đỡ, trừ Bạch Cừu đừng nói Tam Lưu Cao Thủ, cũng là Trúc Cơ đại thành cũng chỉ có Cao Thuận một người.

Đang nói nhận hai người về sau, hệ thống chỉ nhánh nhiệm vụ liền hoàn thành hơn phân nửa, chỉ cần đang tìm hai cái Tam Lưu Cao Thủ, Bạch Cừu liền có thể hoàn thành hệ thống nhiệm vụ.

Mặc kệ là hệ thống khen thưởng năm vạn giang hồ danh vọng, vẫn là quyền kia tuyệt học bí tịch, này đồng dạng Bạch Cừu đều rèn luyện tam xích.

Tuy nhiên Bạch Cửu nhận hai người nhập giáo nhưng cũng sẽ không không đề phòng chút nào, lập tức hơi chuyển động ý nghĩ một chút tại trong hệ thống tốn hao 200 giang hồ danh vọng, trực tiếp đổi lấy hai khóa Dịch Kinh bảo thai hoàn nói ". Ăn hấn, bản giáo chủ liền bỏ qua cho các người, nhận các người đi vào ta Thánh Hòa Giáo."

Cổ Từ Nhị người trà trộn bang phái nhiều năm, tuy nhiên không biết Bạch Cửu lấy ra là thứ gì, nhưng là trong lòng mình bạch chỉ sợ hai người một do dự, cũng là đầu người rơi xuống đất thối đi. Lập tức không chút do dự một người một khóa để vào trong miệng, mặt không đổi sắc nuốt vào.

Bạch Cửu gặp ám đạo "Hai người cùng là người thông minh" lập tức phân phó nói.

Cao Thuận, Trường Nhạc Bang người liền giao cho người, có cái gì vấn đề trực tiếp tới tìm ta, nếu có người dám lá mặt lá trái người trực tiếp sát là được."

Bạch Cửu nói xong lời cuối cùng một câu, hữu ý vô ý xem cổ Từ Nhị người liếc một chút.

Cổ từ hai người nghe xong, hoảng sợ một cái cơ linh vội vàng nói "Thuộc hạ nhất định cần tuân giáo chủ an bài."

Lý Nghĩa người bây giờ trở lại thư thông báo sách, để cho Trương Long Trương Hồ tạm thời ở tại Phân Đàn, sau đó và sách sách từ thuận nghĩa phường bắt đầu, cảm Trường Nhạc Bang cho nên sản nghiệp sát bên thống kê đi ra.

"Là giáo chủ, ta cái này đi làm."

Lý Nghĩa lập tức quay người mang người rời đi, trở về liệt hỏa Phân Đàn.

Cao Thuận còn lại giao cho người xử lý, ta đi nghỉ trước.

Bạch Cửu cầm một đồng lớn sự tình trực tiếp ném cho Cao Thuận, chọn một cái Trường Nhạc Bang bang chúng dẫn đường, trực tiếp tại Trường Nhạc Bang tổng đàn tìm Sương Phòng mê đầu ngủ say.

Liên tục mấy trận cường độ cao chiến đấu, mặc dù không có thụ thương, nhưng lại để cho Bạch Cửu tinh thần dị thường mỏi mệt, nằm ở trên giường không lâu liền ngủ mất.

Làm Bạch Cửu tỉnh lại đã là buổi chiều, Bạch Cửu đuổi người một cái cảm giác toàn thân dễ chịu.

Đi tới nơi này cái thế giới đã hơn mười ngày, những ngày này Bạch Cửu còn là lần đầu tiên ngủ như thế an tâm.

Phân phó giữ ở ngoài cửa người đánh tới nước, Bạch Cửu đơn giản sau khi rửa mặt, lại có giáo chúng bưng tới các loại ăn thịt.

Người tập võ muốn có thành tựu, các loại thức ăn được tài là ít không thể thiếu, nghèo Văn phú Võ đơn giản bốn chữ cũng là tốt nhất giải thích.

"Người tới" đi thông tri Cao Thuận mấy người tới gặp ta.

Sau khi ăn xong đồ Bạch Cửu phân phó nói.

Không lâu Cao Thuận Đỗ Thư sách bọn người vội vàng chạy đến "Giáo chủ" mấy người gặp Bạch Cửu chấp tay hành lễ.

"Ngồi" Bạch Cửu thần sắc ôn hòa nói.

Cao Thuận mấy người nghe vậy, đều tự tìm cái địa phương tọa hạ tới.

"Sách sách người tới trước nói một chút, lần này thu hoạch" Bạch Cửu mắt nhìn Đỗ Thư Thư Đạo.

"Là giáo chủ, đi qua thuộc hạ thống kê, lần này ta Thánh Hòa Giáo chung thu hoạch được bạch ngân mười lăm vạn lượng, bên trong ba vạn lượng là từ hấn chia phường thu hoạch được, mặt khác mười hai vạn lượng nhưng là tại cái này tổng đàn một gian trong mật thất phát hiện. Đỗ Thư Thư Thần tình phần chân nói.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Thanh Y Lâu Chủ

Năm vạn lượng bạc, Bạch Cửu cũng bị cái số này chấn động một chút.

Phải biết đoạn thời gian trước, chính mình Thánh Hóa Giáo người, tội nghiệp tổng cộng cũng mới hơn một ngàn lượng bạc, dùng đều muốn một lượng xem như hai lượng hoa.

Hiện tại bỗng nhiên thu hoạch được như thế khoản tiền lớn, Bạch Cửu thật đúng là bị chấn động không nhẹ, tuy nhiên Bạch Cửu trong nháy mắt liền khôi phục lại bình tĩnh.

Cái này thế đạo cuối cùng vẫn vô lực làm trọng, chỉ có cự đại tài phú, cũng không đủ thực lực chỉ là vì người khác làm áo cưới a.

Tỉ như Trường Nhạc Bang, vợ vét nhiều năm tài phú sau cùng lại tiện nghi Bạch Cửu.

"Còn có cái gì đồ vật" khôi phục lại bình tĩnh Bạch Cửu hỏi.

"Các loại binh khí tổng cộng hơn ngàn đem tả hữu, còn có cũng là Trường Nhạc Bang tại Tây Phong thành các nơi sản nghiệp khê đất, Đồ Thư quay về truyện đến nói.

"Ân! Thu hoạch rất tốt, ta dặn dò người sự tình xử lý như thế nào" Bạch Cửu lại quay đầu hỏi Cao Thuận.

"Hồi giáo chủ, trừ cổ từ hai người, hấn nguyên lai thuộc về Trường Nhạc Bang người, thuộc hạ đã đem bọn họ toàn bộ đánh tan, cùng ta Thánh Hóa Giáo mọi người an bài cùng một chỗ, toàn bộ giao cho Lý Nghĩa thống lĩnh.

Những người đó chỉ là chút phổ thông người đàn ông, gia nhập Trường Nhạc Bang cũng chỉ là vì là kiếm miếng cơm ăn, thuộc hạ tin tưởng giao cho Lý Nghĩa huấn luyện mấy ngày, rất nhanh liền có thể đồng hóa, chuyên tâm vì ta Thánh Giáo hiệu lực." Cao Thuận đứng dậy trả lời.

Lý Hắc tử, tất nhiên Cao Thuận cảm những người này đều giao cho người, ta cũng sẽ không nói cái gì, cho người một tháng thời gian, ta muốn nhìn thấy lúc đầu thành quả, nếu không có người ném mùi đau khổ."

Bạch Cửu phiết mắt, ngồi tại Cao Thuận bên cạnh Lý Nghĩa âm thanh lạnh lùng nói.

"Là thuộc hạ nhất định toàn lực ứng phó."

Lý Nghĩa gặp Bạch Cửu mắt mặt, trong lòng e ngại cũng không dám tại cười đùa tí tung vôi vàng đứng dậy trả lời.

"Đối với hôm nay ra tay trợ giúp ta dạy nữ tử, trong các người, người nào rõ ràng lai lịch."

Bạch Cửu chợt nhớ tới hôm nay xuất thủ nữ tử áo xanh, liền hỏi mọi người.

Tất cả mọi người lắc đầu biểu thị không rõ ràng, tuy nhiên Cao Thuận đến là nhớ tới tới cổ Từ Nhị người, giống như và đối phương có chút quen thuộc lập tức nói.

"Hồi giáo chủ, Cổ lão nhị và Từ lão tam giống như rõ ràng nữ tử kia lai lịch, thuộc hạ nghe hai người gọi là Độc Nương Từ."

"Người tới! Đi thông tri cổ từ hai người đến đây gặp ta.

Bạch Cửu lập tức cao giọng cửa đối diện tay ngoài xuống phân phó nói.

"Là giáo chủ" ngoài cửa trông coi giáo chúng không dám thất lễ, vội vàng chạy tới thông tri hai người.

Không bao lâu, kinh hồn táng đảm cổ Từ Nhị người liền đi tới, sau khi đi vào không dám nhìn nhiều, đối với Bạch Cửu thi lễ nói "Thuộc hạ tham kiến giáo chủ."

"Ân! Gọi các người tới là muốn hỏi một chút, ngày đó cùng các người giao thủ nữ tử áo xanh các người có thể từng biết lai lịch." Bạch Cửu mặt không biểu tình nhìn xem hai người nói.

Cổ Từ Nhị người nghe xong nguyên lai Bạch Cửu là ứng vì chuyện này,

Trong lòng thở phào.

Từ lão tam giành nói "Hồi giáo chủ, nữ tử kia tên là vì sao rền vang, là Tây Phong thành lớn nhất thanh lâu, Thanh Y Lâu lão bản.

Tuy nhiên tuổi còn trẻ, nhưng là tu vi cũng đã đạt tới Tam Lưu hậu kỳ cảnh giới, với lại tuy là nữ lưu hạng người, nhưng là thủ đoạn độc ác cho nên tại cái này Tây Phong thành xông ra cái Độc Nương Từ danh hào, bình thường người cũng không dám trêu chọc."

"A! Vì sao rền vang, Thanh Y Lâu.

Bạch Cửu thấp giọng nhắc tới vài câu, lập tức đối với hai người nói ". Các ngươi hai cái mang ta đi cái này Thanh Y Lâu gặp gỡ độc này Nương Tử, người khác tản ra đi."

"Thuộc hạ cáo lui" Cao Thuận mấy người cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp lui ra ngoài.

"Đi thôi! Đi Thanh Y Lâu."

Bạch Cửu chào hỏi hai người một tiếng đi đâu đi ra ngoài, cô từ mà người vội vàng đuổi theo.

Thanh Y Lâu là Tây Phong thành lớn nhất thanh lâu, vị trí tại Tây Phong thành phần hoa nhất Tuyên Đức phường trung tâm vị trí, là một tòa cổ kính tứ tầng lầu các.

Thanh Y Lâu là thanh lâu, nhưng lại và phổ thông thanh lâu khác biệt, tại đây nữ tử phần lớn là thân thể đáng thương nữ tử.

Muốn cùng tại đây nữ tử có một tịch hoan hảo, trừ bạc, còn muốn đối phương coi trọng người mới được.

Nếu như đối phương chóng mất người, người chính là có hoàng kim vạn lượng cũng không cái gì tác dụng.

Đương nhiên cũng không phải không có người nghĩ tới dùng sức mạnh, nhưng những người này thi thể ngày thứ hai liền sẽ bị treo ở Thanh Y Lâu bên ngoài, chậm rãi rất nhiều người đều biết đây là Thanh Y Lâu Chủ vì sao rên vang gây nên.

Vì sao Tiêu Tiêu thù đoạn tàn nhẫn hung tàn, chậm rãi mọi người cũng liền cho làm cái Độc Nương Tử xưng hào.

Tuy nhiên chỉ cần không phá hư Thanh Y Lâu quy củ, Thanh Y Lâu cũng sẽ không vì khó người.

Cho nên tuy nhiên vì sao rên vang hung danh bên ngoài, không chút nào không ảnh hưởng tại đây sinh ý.

Lúc này Thanh Y Lâu bốn lầu một gian trong sương phòng, Độc Nương Tử vì sao rên vang ngồi ở trên giường, sau khi thị nữ Tiểu Diệp giúp án lấy bả vai.

Àn! Tiểu Diệp người cái này nắn vai thủ nghệ càng ngày càng tốt, tương lai người công tử kia cưới người thế nhưng là hưởng phúc không ít."

Vì sao rên vang híp mắt khẽ cười một tiếng nói.

Sau lưng Tiểu Diệp hơi đỏ mặt, thấp giọng nói "Tiểu thư lại trêu ghẹo ta, Tiểu Diệp là tiểu thư thiếp thân thị nữ, đương nhiên là vĩnh viễn hầu hạ tiểu thư, mới không cần gả người đây."

"Cái này người nói không tính , chờ ngày đó ta nhìn thấy công tử nhà nào đó không tệ, liền đem người cho gả đi" vì sao rên vang cười duyên nói.

"Tiểu thư đối với hôm nay Thánh Hòa Giáo sự tình như thế nào xem" Tiểu Diệp chống đỡ không được, vội vàng nói sang chuyện khác.

Vì sao rên vang như thế nào nhìn không ra, Tiểu Diệp điểm ấy tiểu kế lượng, nhưng cũng không nói ra khẽ cười một tiếng nói.

"Chuyện hôm nay nhưng là có chút phức tạp, Trường Nhạc Bang từ trước đến nay ta Thanh Y Lâu rất có cừu oán, tuy nhiên có thường xuyên tại, một mình ta thế đơn lực bạc cũng không có biện pháp.

Lần này Thánh Hòa Giáo và Trường Nhạc Bang lên xung đột, ta bản ý muốn mượn Thánh Hòa Giáo và cùng một chỗ liên thủ tới chống lại Trường Nhạc Bang."

"Ha ha! Không nghĩ tới cái này Bạch giáo chủ mới là ẩn tàng sâu nhất người, đem chúng ta cho nên người đều che tại trống bên trong."

Nói xong lời cuối cùng, vì sao rên vang tự giễu cười một tiếng.

"Này Bạch giáo chủ nhưng là đến, Tiểu Diệp đã lớn như vậy còn là lần đầu tiên gặp còn trẻ như vậy Nhị Lưu Cao Thủ đây." Thị nữ Tiểu Diệp cũng sợ hãi than nói.

"Đúng vậy a! Không đủ hai mươi tuổi Nhị Lưu Cao Thủ, tại cái này Nam Cương cũng thật là thiên tài trong thiên tài, cũng là tại Trung Nguyên Cửu Châu cũng là một chút đại phái trụ cột vững vàng." Vì sao rên vang cũng tán thán nói.

"Tuy nhiên tiểu thư lần này vì là Thánh Hòa Giáo ra mặt, sợ là đắc tội Vô Song bảo, Thánh Hòa Giáo có Bạch giáo chủ tại, tạm thời không ngại, nhưng Vô Song bảo sợ là sẽ không dễ dàng buông tha chúng ta đi." Tiểu Diệp thần sắc lo lắng nhìn xem vì sao rên vang nói.

"Cái này người đến không cần phải lo lắng, ta vì là Thánh Hòa Giáo ra mặt tuy nhiên ôm lấy con mắt, nhưng cũng coi như đối với Thánh Hòa Giáo có ân, nếu như Vô Song bảo thật tới tìm chúng ta phiền phức, ta không tin ta tìm đến Thánh Hòa Giáo trên đầu, bọn họ không xuất thủ giúp ta".

Vì sao rên vang thần sắc trấn định, không có chút nào lo lắng đối với Tiểu Diệp nói.

"Nơi này chính là Thanh Y Lâu" lúc này ở cổ Từ Nhị người chỉ huy xuống Bạch Cừ cuối cùng đi vào Thanh Y Lâu, nhìn trước mắt não nhiệt bất phàm lầu các hời.

"Hồi giáo chủ, chính là." Hai người bận bịu trả lời.

"Đi vào" Bạch Cừ làm sơ dò xét, đi đầu dẫn đầu đi đến.

Tại cửa ra vào Thanh Y Tiểu Tư chỉ huy dưới, Bạch Cừ ba người tiến vào Thanh Y Lâu.

Thanh Y Lâu có tứ tầng, tứ tầng là Lâu Chủ cùng thân tín Trụ Sở, không đối ngoại khai phóng.

Lầu ba là các vị cô nương bình thường khuê phòng, trừ phi cô nương mời, nếu không ngoại nhân không được đi vào.

Mà lầu hai nhưng là một chút rộng mở rạp nhỏ, ngồi tại trong rạp có thể thấy rõ lầu một trong hành lang biểu diễn.

Bạch Cừ cho Tiểu Tư mười lượng bạc, Tiểu Tư cũng là người thông minh, không ai mang Bạch Cừ bọn người đi Đại Đường an vị, trực tiếp mang theo Bạch Cừ lên lầu hai tìm vị trí không sai bao sương.

Bạch Cừ ba người mới vừa vào tòa, chỉ thấy Tiểu Tư lại bưng các loại Trái Cây và một bình trà nước chạy vào, giúp Bạch Cừ ba người châm dâng trà nước liền mới xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Hoa Khôi Tranh Tài

Thanh Y Lâu lầu một trong hành lang tiếng người huyền ảo, Đại Đường chính trướng là một tòa chũm mười trượng đài cao, dưới đài cao mấy chục tấm cái bàn bên trên, lúc này sớm đã ngồi đầy người, tại bốn phía cũng vây đầy Khán giả.

Bạch Cừ ba người vừa tọa hạ không lâu, chỉ thấy một người tuổi chừng chừng ba mươi, một thân quần dài màu đỏ điểm lệ nữ tử cười duyên đi tới.

Nữ tử tốc độ thông dong, nụ cười tự nhiên, phảng phất và Bạch Cừ bọn người là quen biết nhiều năm Lão Hữu, để cho người ta tỏa ra hảo cảm.

Nữ tử là Thanh Y Lâu quản sự tên Vân Lan, chuyên trách phụ trách Thanh Y Lâu lầu hai khách nhân.

Vân Lan tại Thanh Y Lâu nhiều năm, lịch duyệt phong phú vừa tiến đến liền trong nháy mắt nhìn ra, Bạch Cừ ba người sợ người trong giang hồ.

Vân Lan thần sắc bất biến, nụ cười ôn hòa mây may nhìn không ra một tia làm ra vẻ ôn nhu nói

"Ba vị khách quý lại là lần đầu tiên tới ta Thanh Y Lâu, ta là phụ trách lầu hai Vân Lan, khách quý có gì phân phó đều có thể tìm ta."

Cổ Từ Nhị mặt người không biểu lộ, cũng không dám tùy ý xen vào chỉ là hai người ánh mắt đều nhìn về Bạch Cừ.

Vân Lan tâm tư nhất chuyển, trong nháy mắt liền minh bạch trong ba người chủ sự, sợ là vị này khí chất bất phàm công tử trẻ tuổi.

"Công tử lần đầu tiên tới ta Thanh Y Lâu, sợ là không quá quen thuộc, nếu như không ngại liền để Nô gia cho công tử giảng giải một phen như thế nào."

Vân Lan đi đến Bạch Cừ bên cạnh, cho Bạch Cừ thêm chút nước trà sau khi ôn thanh nói.

"Vậy thì phiền phức cô nương."

Tất nhiên đến, Bạch Cừ ngược lại không nóng nảy gấp vì sao Tiêu Tiêu, những ngày này một mực thần kinh gấp nhảy, vừa vận nhân cơ hội này buông lỏng một chút.

"Công tử không cần phải khách khí."

Vân Lan gặp Bạch Cừ ăn mặc khí chất không tầm thường, bên cạnh lại có hầu cận.

Còn sợ Bạch Cừ là những cái kia, ngao khí mười phần đại gia tộc Công Tử Ca.

Không nghĩ tới Bạch Cừ tuy nhiên thần sắc lạnh lùng, hành vi lại có chút khách khí, lập tức đối với Bạch Cừ liền có một tia hảo cảm.

Công tử có lẽ không biết, ta Thanh Y Lâu hàng năm đều sẽ đề cử ra bốn Hoa Khôi, mỗi cái Hoa Khôi mặc kệ là tướng mạo, vẫn là tài trí cũng là số một số hai Kỳ Nữ Tử.

Bốn vị Hoa Khôi căn cứ Xuân Hạ Thu Đông mệnh danh, mỗi cái mùa vụ sau khi mười ngày, mỗi vị trí Hoa Khôi đều sẽ chủ động đưa ra một cái tỷ thí, có thể là Thi Từ Ca Phú, cũng có thể là Cầm Kỳ Thư Họa, cũng có thể là Luận võ tranh tài.

Mặc kệ là như thế tỷ thí, thắng lợi sau cùng người chỉ cần thu hoạch được Hoa Khôi tán thành, liền có thể ôm thuộc về mỹ nhân." Vân Lan phi hoài bản thân mình đối với Bạch Cừ giáng giải.

Bạch Cừ đến là tới hứng thú ôn thanh nói "A! Chẳng lẽ hôm nay là một vị nào đó Hoa Khôi tỷ thí tranh tài thời gian."

"Công tử đoán không tệ, đã là cuối đông. Hôm nay chính là Đông Tuyết cô nương, lựa chọn Luận võ tranh tài ngày cuối cùng, công tử tới chính là thời điểm, phải biết cũng chỉ có ngày cuối cùng Hoa Khôi mới có thể hiện thân nha!" Vân Lan cười duyên nói.

"Vậy bản công tử đến là vận khí không tệ,

Bởi vì cái gọi là tới sớm không bằng tới đúng dịp." Bạch Cừ khẽ cười một tiếng đáp.

"Này Nô gia đi trước chào hỏi hân khách quý, công tử như có cần có thể phái người tới tìm ta."

Vân Lan nói xong xin lỗi một tiếng, quay người rời đi.

Ra bao sương, Vân Lan đang chuẩn bị đi chào hỏi hân khách nhân, không nghĩ tới lại bị thủ hạ Gã sai vật cáo tri Lâu Chủ vì sao rền vang có chuyện tìm chính mình.

Vân Lan không dám thất lễ, vội vàng đi gấp vì sao Tiêu Tiêu, Thanh Y Lâu bốn lần cảm đoán ngoại nhân đi vào, bốn lần cửa vào có người chuyên trông coi.

Vân Lan cước bộ không nghe, lên lầu bốn không lâu liền tới đến vì sao rền vang Trụ Sở bên ngoài.

Ngẩng đầu một cái đã nhìn thấy Lâu Chủ thiếp thân thị nữ Tiểu Diệp đang đứng tại cửa ra vào, thần sắc lo lắng tả hữu đi lại.

Cái này khiến Vân Lan trong lòng nghi hoặc không thôi, phải biết cũng là đã từng có giang hồ cao thủ tại Thanh Y Lâu nháo sự, cũng không gặp vị này Lâu Chủ tâm phúc như vậy vội vàng xao động.

ai! Lan tỷ cuối cùng đến, nhanh lên! Nhanh lên! Lâu Chủ ở bên trong chờ ngươi đấy."

Tiểu Diệp gấp Vân Lan, vội vội vàng vàng lôi kéo Vân Lan liền vào nhà bên trong.

Vào phòng, chỉ thấy vì sao rền vang đang ngồi ở trên giường chờ đợi mình.

Vân Lan không dám thất lễ vội vàng chào nói ". Vân Lan gặp qua Lâu Chủ."

"Lan tỷ không cần phải khách khí, mời tỷ tỷ tới là có một số việc, muốn hỏi một chút Lan tỷ."

Vì sao rền vang tuy nhiên đối với người ngoài thủ đoạn độc ác, nhưng là đối với Thanh Y Lâu bên trong rất nhiều nữ tử, lại như là tỷ muội chiều cố.

"Lâu Chủ xin hỏi" Vân Lan thần sắc nghi hoặc trả lời.

"Ân! Lan tỷ mới vừa rồi là không phải tại lầu hai Thủy Nguyệt các chào hỏi một cái tuổi trẻ công tử." Vì sao rền vang trầm giọng hỏi.

"Không tệ, mới vừa rồi là gặp ba vị ăn mặc bất phàm khách nhân, ứng vì là gặp mặt sinh, sợ sơ suất khách quý, cho nên là ta tự mình tìm kiếm." Vân Lan nhẹ giọng đáp.

"Ân! Hai người bọn họ không cần phải để ý đến, ta lại hỏi ngươi, vậy công tử phải chăng tuổi không lớn lắm, toàn thân áo đen, trên quần áo có thêu một đóa ngon lửa màu tím." Vì sao rền vang hấp tấp nói.

"Ta đây đến là không có chú ý, tuy nhiên Lâu Chủ kiểu nói này ta đến là nhớ tới đến, vậy công tử trên cánh tay phải đúng là có một đóa hỏa diễm đồ án."

Vân Lan cẩn thận suy nghĩ chỉ chốc lát xác định nói.

"A! Tiểu thư thật sự là Bạch giáo chủ, hân tới chúng ta Thanh Y Lâu làm cái gì."

Một bên Tiểu Diệp nghe xong Vân Lan lời nói, hoảng sợ nói.

"Hô! Chân thật nhất định là Bạch Cửu thân phận, vì sao rền vang đến là tâm tư ổn định lại."

Vừa rồi Tiểu Điệp chạy vào, nói mình giống như nhìn thấy Thánh Hòa Giáo Bạch Cửu đến chính mình Thanh Y Lâu, vì sao rền vang cũng là giật mình.

Thánh Hòa Giáo hiện tại danh chấn Tây Phong, Bạch Cửu làm Thánh Hòa Giáo giáo chủ, vô duyên vô cớ đến chính mình địa bàn, vì sao rền vang không được biết rõ ràng, nhưng là trong lòng bất an.

Mặc dù mình đã từng xuất thủ, gián tiếp tính đã giúp đối phương một cái, nhưng người nào biết đối phương có thể hay không nhận chuyện này, cho nên mới vội vàng cầm Vân Lan gọi qua xác nhận một phen.

"Tiểu Điệp cô nương, chẳng lẽ vị công tử kia lại lịch phi phạm?"

Vân Lan tâm tư sinh động, gặp nhà mình Lâu Chủ khẩn trương như vậy đối phương, trong lòng mình bạch thân phận đối phương sợ là không đơn giản.

"Lan tỷ người mỗi ngày ở chỗ này trong nhà, không ra khỏi cửa cũng không quan tâm chuyện trong chốn giang hồ, cho nên không nhận ra đối phương cũng rất bình thường, người cũng đã biết đối phương là ai."

Tiểu Điệp thần sắc kích động nói.

"Chẳng lẽ đối phương cũng nổi danh?" Vân Lan nghi ngờ nói.

"Đương nhiên! Chỉ cần là tại Tây Phong thành lẫn lộn giang hồ người nào không biết, Thánh Hòa Giáo giáo chủ Bạch Cửu, tuổi chưa qua 20 liền đã tu luyện tới Nhị Lưu Cao Thủ cảnh giới, với lại thủ hạ rất nhiều."

Sáng hôm nay càng là ngay trước Vô Song bảo Nhị Lưu Cao Thủ Thảm Lăng mặt, cường chiếm Vô Song bảo cấp dưới thế lực Trường Nhạc Bang, Vô Song bảo cũng không dám truy cứu, người nói ra không nổi danh." Tiểu Điệp thần tình kích động nói

"A! Nguyên lai vị công tử kia lợi hại như vậy a!" Vân Lan thần sắc kinh ngạc nói.

thật nhỏ Điệp, Lan tỷ lại không được tập võ, lại không hiểu chuyện trong chốn giang hồ, người nói với nàng tại cỡ nào nàng cũng sẽ không minh bạch."

Vì sao rền vang một mặt bất đắc dĩ, lên tiếng ngăn lại lưu lo không ngừng Tiểu Điệp.

"Ách! Ta đến là quên Lan tỷ không biết võ công, lại không quan tâm giang hồ sự tình, nhưng là nói vô ích." Tiểu Điệp thần sắc phiền muộn thàn nói.

"Lan tỷ, tất nhiên đối phương ý đồ đến tạm thời không rõ, người liền thay ta chiếu cố thật tốt đối phương, không thể sơ suất đối phương, để cho Tiểu Điệp cũng đi cùng, có việc trực tiếp để cho nàng tới thông báo ta."

Vì sao rền vang suy nghĩ chỉ chớp lát, không dò rõ Bạch Cửu ý đồ đến, chính mình cũng không dễ trực tiếp hiện thân, cho nên chỉ có thể tạm thời an bài như vậy.

"Là Lâu Chủ" Vân Lan ứng một tiếng, mang theo thần sắc hưng phấn Tiểu Điệp lui ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Một Kiếm Như Có Như Không Nhâm Bình Sinh

Thanh Y Lâu trong hành lang phi thường náo nhiệt, tiếng người huyên náo hô bằng gọi hữu.

Lúc này từ đài cao về sau, đi ra một vị một thân quần dài trắng, dung mạo tú lệ cô gái trẻ tuổi, mọi người dưới đài gặp nữ tử áo trắng đều tự giác an tĩnh lại.

Nữ tử thần sắc ung dung, hiển nhiên đã thành thói quen loại tràng diện này.

Nữ tử đi đến trong đài cao ở giữa dịu dàng nói "Hoan nghênh chư vị tới ta Thanh Y Lâu, tham gia hàng năm Hoa Khôi tranh tài."

hôm nay cầm cử hành là năm nay vị cuối cùng Hoa Khôi tranh tài sau cùng một trận, người thắng lợi không chỉ có cơ hội đạt được Đông Tuyết Hoa Khôi tru ái, càng có thể thu được ta Thanh Y Lâu một ngàn lượng bạc làm khen thưởng.

hắn người dự thi cũng có thể thu hoạch được một trăm lượng bạc, làm dự thi thưởng, ở chỗ này Surong nhi chúc các vị kỳ khai đắc thắng.

Tên là Surong nhi cô gái trẻ tuổi nói xong, tay phải giơ cao cao giọng nói "Hiện tại cho mời mùa đông tranh tài thập cường cao thủ ra sân."

Theo Surong nhi hoa rơi, mười vị tuổi tác cái không giống nhau người đàn ông từ phía sau đài đi ra.

Theo mười vị cao thủ ra sân, hiện trường sôi trào khắp chốn, hiển nhiên những cao thủ này đều tại liên tiếp mấy ngày khi luận võ, thu hoạch được không ít Kê ủng hộ.

"Mời chư vị an tĩnh một chút, nghe ta một lời" hiển nhiên tên là Surong nhi nữ tử tại mọi người bên trong rất có danh tiếng, nghe được đối phương lời nói mọi người cũng đều an tĩnh lại.

hôm nay phải quyết ra thắng lợi sau cùng người, cho nên luận võ quy củ và ngày xưa có chút khác biệt, mười vị người dự thi cầm trên đài hỗn chiến, ngã xuống đất không dậy nổi người mất đi tuổi nghề, rớt xuống đài cao người mất đi tuổi nghề, đương nhiên nếu như nhận thua, tự nhiên cũng liền mất đi tuổi nghề, sau cùng trên đài cao lưu lại người, cũng là người thắng lợi."

chư vị có thể từng nghe minh bạch, Surong nhi đối với mười tên thi đấu thi đấu người nói.

"Surong nhi cô nương, chúng ta minh bạch" mười vị cao thủ cùng kêu lên đáp.

"Tất nhiên minh bạch, tiểu nữ tử kia liền không được chậm trễ mọi người thời gian, tỷ thí hiện tại bắt đầu."

Theo Surong nhi ra lệnh một tiếng, mùa đông Hoa Khôi tranh tài chính thức bắt đầu.

"Hừ! Một đám Tam Lư cảnh giới đều không phải là gia hỏa, cũng xứng xưng Thập Đại Cao Thủ."

Ngồi sau lưng Bạch Cửu Từ lão tam, mắt nhìn trên đài cao mười người, khinh thường nói.

"Tam Đệ bớt tranh cãi" Cổ lão nhị mắt nhìn Bạch Cửu, thấp giọng nhắc nhở.

Từ lão tam lúc này mới kịp phản ứng, mình đã không phải Trường Nhạc Bang Từ Tam gia, vội vàng im miệng không dám ở nói lung tung.

Bạch Cửu nhiều hứng thú nhìn xem, trên đài mười cái tối cao Trúc Cơ Luyện Huyết cảnh giới người đàn ông, người tới ta đi đấu cùng một chỗ, đến là cảm thấy rất thú vị, liền phảng phất xem kiếp trước Địa Hạ Quyền kích thi đấu.

Đối với Từ lão tam xem thường những hán tử này, Bạch Cửu có chút lý giải, dù sao Trúc Cơ và Tam Lư chênh lệch đặt ở chỗ đó.

"Hừ! Một đám phế vật cũng dám xưng Thập Đại Cao Thủ, thật sự là Tinh Chi Oa."

Lúc này lầu hai một gian trong rạp truyền ra một tiếng tiếng cười nhạo.

Thanh âm đối phương không lớn, nhưng ở nơi chốn lấy người lại đều nghe rõ rõ ràng sờ.

thú vị, chỉ bằng vào tay này nội lực truyền âm công phu, ít nhất là Tam Lư hậu kỳ cao thủ.

Bạch Cửu tâm tư chuyển động ngừng đầu nhìn lại, chỉ thấy mình chéch đối diện trong rạp, một thanh niên thần sắc ngạo mạn nhìn xem trên đài mọi người.

Thanh niên hơn hai mươi tuổi, một thân màu xanh ngọc trang phục, ôm ấp một thanh liên vô trường kiếm, thần sắc kiêu căng khoe miệng tràn đầy khinh thường.

Trên đài cao mười người, có thể tại rất nhiều người dự thi bên trong giết ra khỏi trùng vây, tuy nhiên tu vi không cao, nhưng cũng đều không phải là phổ thông hạng người.

Gặp có người chế giễu nhóm người mình, lập tức đều tạm thời dừng tay, bên trong một cái niên kỷ hơn ba mươi tuổi, thân hình cao lớn một mặt râu quai nón người đàn ông, trường đao trong tay nhất chỉ thanh niên nổi giận mắng.

"Nơi nào đến tiểu ma-cà-bông, tại cái này phát ngôn bừa bãi, có bản lĩnh liền xuống tới giống như gia gia ta qua mấy chiêu, không có bản sự liền lăn quay về từ trong bụng mẹ bú sữa đi thôi!"

Hắn mấy người gặp có người ra mặt, đều ăn ý yên lặng không nói.

Có người tự nguyện ra mặt tại được không qua, không chỉ có thể giáo huấn thanh niên này, còn có thể suy yếu đối thủ cạnh tranh thực lực.

Thanh niên mặc áo lam nghe được Đại Hồ Từ lời nói, phảng phất nghe được chuyện cười lớn, sắc mặt trào phúng chỉ sắc càng đậm, chậm chạp nói.

"Thật sự là người không biết không biết sợ, học mấy chiêu hiểu sơ chút đỉnh, liền dám ra đây khoe khoang, đã người muốn chết ta liền thành toàn người".

Thanh niên nói xong, thân hình nhất động, như Đại Nhạn nhẹ nhàng từ lầu hai nhẹ nhàng rút xuống, trực tiếp liền đứng tại Đại Hồ Từ trước mặt.

Mọi người tại đây gặp thanh niên mặc áo lam rò rỉ ra ngón khinh công này, liền biết không phải cái gì nhân vật đơn giản, trên đài cao mọi người cũng đều thần sắc biến đổi lớn.

Phải biết Trúc Cơ Cảnh Giới tuy nhiên cũng có thể học tập Khinh Thân Công Phu, nhưng lại tuyệt đối làm không được như đối phương như vậy người nhẹ như yển, nhẹ nhàng như thường.

Mà có thể làm được điểm ấy, chỉ có tu luyện ra nội lực Tam Lưu cảnh giới cao thủ, mà hiển nhiên thanh niên mặc áo lam cũng là Tam Lưu cảnh giới cao thủ.

Nghĩ tới đây trên đài cao hẳn mấy người tê cả da đầu, âm thầm may mắn còn tốt nhóm người mình không có ra mặt.

Người khác có thể nghĩ đến điểm này, râu quai nón đương nhiên cũng có thể nghĩ đến điểm này lập tức hối hận không thôi.

Nhưng Đại Hồ Từ trong lòng rõ ràng, nếu như mình bất chiến mà hàng, vậy hôm nay đi qua, không gần như chỉ ở nhà mình bang phái, tại Tây Phong thành chính mình sợ cũng là danh tiếng quét rác, không có chút nào nơi sống yên ổn.

Đại Hồ Từ chỉ có thể kiên trì nói ". Tại hạ Cuồng Dao đường Trương Cửu nặng, vừa rồi có nhiều đắc tội, còn quên công tử đừng nên trách."

"Hừ! Nguyên lai là Cuồng Dao ruộng chuyên nhất thủ hạ, tuy nhiên liền xem như Điền lão đầu, gặp ta cũng phải cung cung kính kính, người lại dám đối với ta nói năng lỗ mồm, nể tình người thức thời, chỉ cần có thể tiếp ta một chưởng, ta hôm nay liền tha cho người." Thanh niên mặc áo lam thần sắc kiêu căng, một mặt nghiền ngẫm đối với Trương Cửu nặng nói.

Trương Cửu nặng nghe xong đối phương gọi thẳng nhà mình Lão Đại tính danh, run lên trong lòng biết mình là đá trúng thiết bản.

Mặc dù đối phương tu vi cao thâm, nhưng là mình cũng rắn chịu nhất chưởng nhiều nhất trọng thương, so thất lạc mạng nhỏ mạnh.

Ngay sau đó thần sắc miễn cưỡng nói ". Đa tạ công tử không trách chi ân, tiểu nhân nguyện vọng tiếp công tử nhất chưởng."

"Là chính người tuyên, cũng đừng nguyện vọng ta."

Thanh niên mặc áo lam khoe miệng lộ ra một tia tà tiếu, bất thành linh thân hình nhất động, trong nháy mắt xuất hiện tại Trương Cửu nặng trước mặt, một chưởng vỗ tại Trương Cửu nặng ở ngực.

PHỐC! Thanh niên bất thành linh xuất thủ, Trương Cửu nặng căn bản không có chút nào phòng bị, trực tiếp bị một chưởng vỗ nát ở ngực, thân thể bay ra ngoài mây trắng đâm vào trên tường ngã xuống, trong miệng máu tươi chảy ngang, hiển nhiên đã là không sống được.

"Chà chà! Đến là đủ vô sỉ" Bạch Cửu cười đối với cổ Từ Nhị Nhân Đạo.

giáo chủ nói là, lại nếu bị ỏi vô sỉ, một cái Tam Lưu cảnh giới cao thủ, đối phó một chút bất nhập lưu người thế mà đánh lén, giáo chủ nếu không thủ hạ đi giáo huấn một chút tiểu tử này" Từ lão tam nịnh nọt lấy lòng nói.

"Không cần, chỉ cần không trêu chọc chúng ta, quân hấn giết người phóng hỏa đều vô sỉ, đang nói người cũng chưa chắc là người ta đối thủ" Bạch Cửu cười lắc đầu nói.

"Ta sẽ đánh không lại hấn Từ lão tam một mặt không phục hoảng sợ nói.

"Tam Đề, giáo chủ nói không sai người xác thực không phải đối phương đối thủ" lúc này một mực yên lặng Cổ lão nhị bất thành linh lên tiếng nói.

người có biết đối phương là ai? Cổ lão nhị không đợi Từ lão tam phản bác lập tức hỏi.

"A! Người biết đối phương" Bạch Cửu cũng tới hứng thú quay người hỏi.

"Hỏi giáo chủ, thuộc hạ nếu như không có nhận lầm lời nói, đối phương hẳn là Linh Nam phái tam đại thân truyền đệ tử một trong, một kiếm như có như không Nhâm Bình sinh, " Cổ lão nhị trầm giọng cung kính nói.

"Linh Nam phái" Bạch Cửu nghe xong, nhú mày nhìn xem trên đài thanh niên.

Chương 18: Hoa Khôi Đông Tuyệt

vị công tử này nhưng là quá phận đi! Mất thấy Đại Hồ Từ Trương Cửu việc nặng không thành, vẫn đứng ở một bên yên lặng Sương nhi sắc mặt khó coi trầm giọng nói.

"Hừ! Là hần quá phế vật, thế mà ngay cả ta nhất chương đều không tiếp nổi, quái đến người nào, muốn trách thì trách chính hần bản sự quá thấp.

Nhâm Bình sinh thần sắc bất biến, ngao khí mườì phản nói.

"Người! Sương nhi sắc mặt khó coi nhưng cũng không lời nào để nói, đối phương và Trương Cửu nặng có nhất chương ước hẹn, Trương Cửu nặng tất nhiên không thể dưới tay đối phương sống sót, chỉ có thể trách bản sự Đề Vĩ, trách không được người khác.

"Vậy vị này công tử nhưng còn có việc khác, nếu như không có xin mời trên lầu ngồi, chớ có chậm trễ cái này còn lại tỷ thí."

Sương nhi phân phó thủ hạ cầm đài cao đơn giản thanh lý một phen, gặp Nhâm Bình còn sống tại, có chút không kiên nhẫn trầm giọng nói.

"Sương nhi cô nương, nếu là Luận võ tranh tài, vậy ta vì sao không thể tham gia."

Nhâm Bình sinh thần sắc lạnh nhạt ngao tiếng nói.

"Công tử nói giỡn, trên đài chur vị cũng là tham gia ta Thanh Y Lâu luận võ tuyển bạt mà đến cao thủ, Danh chính Ngôn thuận.

mà công tử tuy nhiên võ nghệ cao cường, lại chưa từng tham gia qua ta Thanh Y Lâu luận võ tuyển bạt, Danh Bất Chính, Ngôn Bất Thuận tự nhiên không thể tham gia cái này tỷ thí."

Sương nhi mặt không biểu tình âm thanh lạnh lùng nói.

"Hắc! Nếu Sương nhi cô nương ý tứ chính là, tuân thủ người Thanh Y Lâu quy củ, liền có thể tham gia tỷ thí, không tuân thủ liền không thể tham gia, ta nói nhưng đối với."

Nhâm Bình sinh trong mắt hàn quang lóe lên, khoe miệng giương nhẹ trầm giọng nói.

"Không sai! Sương nhi chính là ý tứ này, tất nhiên vị công tử này minh bạch, xin mời chớ có ở chỗ này tốn nhiều môi lưỡi." Sương nhi thần sắc không kiên nhẫn thúc giục nói.

"Hừ! Một cái thanh lâu tiểu thị nữ thật đúng là cho là mình là một nhân vật, chỉ bằng người cũng xứng cùng ta nói chuyện như vậy" Nhâm Bình sinh thần sắc biến đổi, âm mặt lạnh giọng nói.

"Vậy ta cũng tiến đưa vị công tử này một câu, người cho rằng chỉ bằng người cũng xứng nói chuyện với ta a." Sương nhi thần sắc bất biến, không chút nào yếu thế phản kích nói.

"Ha-Ha! Cái này Sương nhi cô nương tính cách, ta đến là thật thích, cổ hai Từ Tam đợi chút nữa nếu là vị này bình sinh dám ra tay, các người liền xuống đi chiêu cổ hần.

yên tâm, có bản giáo chủ tại, các người không cần lo lắng đắc tội Nam Linh phái.

Bạch Cửu cảm thấy cái này gọi Sương nhi cô nương, có phần hợp chính mình khẩu vị, lập tức đối với cổ từ hai người phân phó nói.

"Thuộc hạ tuân mệnh" cổ Từ Nhị người cũng không do dự, xảy ra chuyện có Bạch Cửu cái này Nhị Lư Cao Thủ đình lấy, coi như đối phương là Tây Phong thành đệ nhất đại phái đệ tử, hai người cũng không sợ sợ.

"Hừ! Cho thể diện mà không cần, hôm nay ta liền hảo hảo giáo huấn một chút người."

Tâm cao khí ngao Nhâm Bình sinh khí gấp, cũng là tại Linh Nam trong phái cũng rất ít có người dám dạng này tự nhủ lời nói, một cái thanh lâu cô nương,

Lại dám như thế tự nhủ lời nói.

Ngay sau đó trong lòng giận dữ, bước ra một bước trong nháy mắt đã đi tới Sương nhi bên người cách đó không xa, nâng tay phải lên hướng Sương nhi trên mặt đánh tới.

Mặc dù đối phương mở miệng xấu chính mình, nhưng mặc cho bình sinh đến là đại phái đệ tử, xuất thủ giáo huấn một chút ngược lại là nói qua đi, nếu như sát đối phương sợ là muốn cho chính mình sự môn xấu hổ.

Dù sao Linh Nam phải không nói tại Tây Phong thành, cũng là tại Khánh Dương phủ, cũng là có chút danh tiếng chính đạo môn phái.

Đại Đường mọi người hiển nhiên cũng không nghĩ tới, mặc kệ bình sinh thể mà lại đối với Sương nhi xuất thủ, kinh hô nổi lên bốn phía lại không người dám lên trước ngăn cản, hiển nhiên vừa rồi Trương Cửu nặng kết cục uy hiếp không ít người.

Đang lúc cổ từ hai người chuẩn bị xuất thủ thì một cái nhỏ nhắn xinh xắn bóng người màu vàng xông lên đài cao, tốc độ cực nhanh chợt lóe lên, đoạt tại nhiệm bình sinh trước đó, cầm Sương nhi mang lui mấy trượng, né tránh Nhâm Bình sinh bàn tay.

"Thật không biết xấu hổ người, một người nam nhân thể mà khi dễ một cái không biết võ cô nương."

Lúc này mọi người gặp một cái vóc người nhỏ nhắn xinh xắn, thị nữ cách ăn mặc tiểu cô nương cứu Sương nhi, trong lòng đều thở phào.

"Đông Tuyết tỷ tỷ người không sao chứ!" Hoàng y tiểu cô nương quay người quan tâm hỏi bên cạnh Sương nhi.

"Ta không sao, đến là cảm ơn Tiểu Điệp người cứu tỷ tỷ, " Sương nhi cảm kích nhìn xem Tiểu Điệp nói.

Hoàng y tiểu cô nương không phải người khác, chính là Thanh Y Lâu Chủ vì sao rên vang thiếp thân thị nữ, Tiểu Điệp cô nương.

Tiểu Điệp bản và Vân Lan phụng mệnh tới chiêu đãi Bạch Cửu bọn người, lại không nghĩ rằng vừa xuống lầu xem chỉ thấy, một thanh niên muốn hướng Đông Tuyết ra tay, Tiểu Điệp và Thanh Y Lâu Chủ Nữ tình như tỷ muội, lập tức vội vàng xuất thủ cứu Đông Tuyết.

"Đông Tuyết tỷ tỷ không cần phải khách khí, Vân Lan tỷ đã đi bẩm báo tiểu thư, chờ tiểu thư tới hôm nay để cho cái này không biết xấu hổ nam nhân, biết ta Thanh Y Lâu lợi hại." Tiểu Điệp nổi giận đùng đùng nhìn xem Nhâm Bình sinh hung ác tiếng nói.

"Tiểu cô nương, người nói nàng cũng là năm nay bốn Hoa Khôi Đông Tuyết cô nương" đứng tại hai người đối diện Nhâm Bình sinh một mặt kinh ngạc hỏi Tiểu Điệp.

"Hừ! Người cho rằng người là ai! Người hỏi ta muốn nói cho người biết" Tiểu Điệp nhưng là không chút nào cho Nhâm Bình sinh mặt mũi, lạnh giọng giễu cợt nói.

"Không sai! Ta chính là Đông Tuyết, công tử còn muốn như thế nào" đã thấy lúc này Sương nhi tiến về phía trước một bước, thần sắc lạnh nhạt nhìn xem Nhâm Bình sinh nói.

"A! Sương nhi cô nương thể mà cũng là Hoa Khôi Đông Tuyết "

"Đúng vậy a thật sự là vạn vạn không nghĩ đến a, ai có thể nghĩ tới một mực chủ trì tỷ thí Sương nhi cô nương, cũng là Đông Tuyết cô nương bản thân đây."

"Bây giờ nghe Đông Tuyết cô nương nói một chút, ta mới nhớ tới, cho tới nay cũng là Sương nhi cô nương đang chủ trì cái này mùa đông tranh tài, Đông Tuyết chúng ta căn bản là không có gặp qua a "

Theo Sương nhi thần nhiên thừa nhận chính mình, cũng là Hoa Khôi Đông Tuyết, hiện trường mọi người vỡ tổ, hiển nhiên không nghĩ tới chưa bao giờ lộ diện Đông Tuyết Hoa Khôi liền, là thường xuyên nhìn thấy Sương nhi cô nương.

"A! Ta còn thực sự không nghĩ tới, trong truyền thuyết đẹp như tiên nữ, tài trí hơn người Đông Tuyết Hoa Khôi, cũng là Sương nhi cô nương người" Nhâm Bình sinh một mặt ý cười hỏi.

"Công tử hiện tại nếu biết, phải chăng có thể rồi đi" Sương nhi nhưng là không chút nào cho đối phương sắc mặt tốt, mặt lạnh lấy hạ lệnh trực khách.

"Hắc! Ta tại sao phải rồi đi, ta hôm nay liền chọn cái này đấu trường, thắng cái này tỷ thí cầm Đông Tuyết cô nương người cười trở lại hầu hạ ta." Nhâm Bình sinh biến sắc cười lạnh một tiếng nói ra.

"Công tử đây là sáng bày muốn cùng ta Thanh Y Lâu không qua được" Đông Tuyết sầm mặt lại âm thanh lạnh lùng nói.

"Thanh Y Lâu? Thanh Y Lâu tính là thứ gì, hôm nay người nếu là không được theo ta đi, ta liền để các người cái này Thanh Y Lâu gà chó không yên" Nhâm Bình sinh sắc mặt dữ tợn, cười tà nói ra.

"Ta nhìn người mới không phải đồ vật" theo một tiếng khê kêu, nhưng là Đông Tuyết bên người Tiểu Điệp nhin không được, thân thể nhất động đã nhào tới và Nhâm Bình sinh đầu cùng một chỗ.

"Sách! Nhỏ như vậy niên kỷ liền tu luyện tới Tam Lưu cảnh giới, Tiểu Cầm Nã Thủ luyện cũng hơi có Tiểu Thành, không tệ không tệ, không nghĩ tới hôm nay đến lúc đó thu hàng tương đối khá.

bản công tử vừa vạn lại cái làm ấm giường nha đầu, hôm nay liền đem người cũng cùng nhau mang về."

Nhâm Bình sinh tay trái cầm kiếm vác tại sau lưng, tay phải thoải mái ngăn trở Tiểu Điệp sở hữu chiêu thức, thần sắc thoải mái nói ra.

Tiểu Điệp tuy nhiên năm gần mười tám, lại tập võ thiên phú cực cao, đi theo vì sao rền vang nhiều năm tại tí mĩ bồi dưỡng dưới, gần đây mới đột phá đến Tam Lưu cảnh giới.

Tuy nhiên đồng ý chưa và người giao thủ qua, kinh nghiệm thực chiến khuyết thiếu, căn bản không phải Nhâm Bình sinh cái này Nam Lĩnh tam đại thân truyền đệ tử đối thủ.

Nếu như không phải Nhâm Bình sinh ra tâm trêu đùa Tiểu Điệp, Tiểu Điệp căn bản dưới tay dừng đi qua ba chiêu.

"Hắc! Còn muốn giãy dụa, ta nhìn ngươi vẫn là ngoan ngoãn cho công tử làm làm ấm giường nha đầu đi." Nhâm Bình sinh bỗng nhiên biến chiêu một chiêu cầm Tiểu Điệp chế trụ lập tức trêu đùa.

"Phi! Cũng không được chiếu chiếu tấm gương, liền ngươi cái này đức hạnh cũng xứng."

Tiểu Điệp bị đối phương bắt lấy bả vai, không thể động đậy, trong miệng nhưng là không chút nào thỏa hiệp chửi bới nói.

"Hừ! Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, mang về bản công tử có thời gian điều giáo ngươi." Nhâm Bình sinh thần sắc âm trầm nói.

"Ân! Bỗng nhiên Nhâm Bình dữ dội nhưng buông ra Tiểu Điệp, thân thể ngược lại một bước.

"Phanh! Theo một tiếng vang nhỏ, mọi người thấy Nhâm Bình sinh vừa rồi chỗ đứng vị trí, vừa vặn cầm một cái Tam Thốn lớn nhỏ Phi Dao.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19 : Đấu Trường Kịch Đấu

"Nơi nào đến cuồng đồ, lại dám tại ta Thanh Y Lâu giương oai." Theo một tiếng khê kêu, một nữ tử áo xanh bay lượn mà đến, mấy cái lên xuống đã đến trên đài cao.

"Tiểu thư "

"Lâu Chủ "

Nữ tử áo xanh đến, để cho Tiểu Điệp và Đông Tuyết hai người thần sắc buông lỏng lập tức lên tiếng nói.

Nữ tử áo xanh chính là thu đến Vân Lan tin tức, vội vàng chạy đến Thanh Y Lâu Chủ vì sao rền vang.

Vì sao rền vang xem hai người liếc một chút, cho hai người một cái bình tĩnh đừng nóng ánh mắt, lập tức thần sắc âm hàn đối với Nhâm Bình sinh nói.

"Nói ra cái ta buông tha ngươi lý do, nếu không hôm nay mặc kệ ngươi là ai, đều chó nghĩ sống lấy ra ngoài."

"Nàng cũng là vì sao rền vang" Bạch Cửu quan sát tí mĩ trên đài nữ tử áo xanh, quay đầu hỏi cổ Từ Nhị người.

"Hỏi giáo chủ, nàng này chính là cái này Thanh Y Lâu Chủ Độc Nương Tử vì sao rền vang" cổ hai cung kính đáp.

"Ha ha! Mặc dù là nữ tử, nhưng là đủ bá khí "Bạch Cửu nhìn xem vì sao rền vang vừa cười vừa nói.

"Hắc! Khẩu khí thật là lớn, tại cái này Tây Phong thành bản công tử kiêng kị không phải là không có, đáng tiếc ngươi Thanh Y Lâu không ở chính giữa, ta hôm nay đến là muốn nhìn xem, ngươi có thể đem ta như thế nào."

Nhâm Bình sinh thần sắc cao ngạo, ánh mắt khinh thường nhìn xem vì sao rền vang nói.

"Đã ngươi muốn thử xem, vậy ta liền thành toàn ngươi" vì sao rền vang nhìn bề ngoài là cái yếu đuối mỹ mạo nữ tử, nhưng tính cách nhưng là có chút mạnh mẽ nóng nảy.

Thấy đối phương như thế cuồng vọng, lập tức cũng không được nói nhảm, nhu hòa thân thể mà lên, một bộ mười tám kiểu bắt Trảo Pháp sử xuất, thẳng đến Nhâm Bình tìm đường sống linh đóng.

Nhâm Bình sinh mặt ngoài cuồng vọng, nhưng là nhưng trong lòng không dám thất lễ, ổn định tâm thần và vì sao rền vang đầu cùng một chỗ.

Hai người người tới ta đi ba mươi chiêu thoáng qua một cái, vì sao rền vang Trảo Pháp độc ác, chiêu thức xảo trá, chiêu chiêu thẳng đến Nhâm Bình sinh yếu hại.

Nhâm Bình sinh một cái không được tra, ở ngực bị vì sao rền vang đánh trúng, còn tốt Nhâm Bình sinh kinh nghiệm phân phó, bước ngoặt nguy hiểm tránh đi yếu hại, tuy nhiên như thế nhưng là cũng bị vì sao rền vang trảo ra mấy đầu vết cào, ở ngực áo quần rách nát, có chút chật vật.

"Ta còn tưởng rằng miệng ngươi chọc tức lớn như thế, có chút bản lĩnh thật sự, không nghĩ tới cũng bất quá như thế, " vì sao rền vang phiết mắt Nhâm Bình sinh châm chọc nói.

"Tiểu thư cô lên! Thu thập gia hỏa này treo ở cửa ra vào bạo chiêu mấy ngày, cho hắn biết ta Thanh Y Lâu lợi hại."

Một bên quan chiến Tiểu Diệp, gặp tiểu thư nhà mình chiếm thượng phong, hưng phấn dị thường cao giọng nói.

Một bên Đông Tuyết nghe vậy, tuy nhiên cảm thấy Tiểu Diệp thuyết pháp có chút tàn nhẫn, nhưng nhớ tới vừa rồi đối phương nhiều lần ép sát vậy. Cũng lựa chọn yên lặng.

"Tiểu cô nương này đến là thẳng tắp dẫn đầu" Bạch Cửu nghe Tiểu Diệp lời nói buồn cười nói.

"Nhị ca không phải nói vị này bình sinh là Nam Lĩnh phái tam đại thân truyền đệ tử a, ta xem cũng không được như vậy a, ngay cả Độc Nương Tử đều đánh không lại."

Một bên Từ Tam gặp Nhâm Bình sinh rơi xuống hạ phong,

Ngay sau đó giễu cợt nói.

"Tam Đệ ngươi nhưng là xem nhẹ người này, người này ngoại hiệu một kiếm như có như không Nhâm Bình sinh, lớn nhất lệ không phải tay chân công phu, mà chính là kiếm pháp a." Cổ hai lắc đầu đối Từ Tam nói.

Cúi đầu mắt nhìn bộ ngực mình thương thế, mặc kệ bình sinh thần sắc biến đổi, mặt lạnh lấy trầm giọng nói "Vốn còn muốn và ngươi chơi đùa, đã ngươi vội vã muốn chết, ta liền thành toàn ngươi."

Nhâm Bình sinh dứt lời rút ra trường kiếm "Xệt qua một dải lụa, đi đầu hướng về vì sao rền vang công tới.

Vì sao rền vang đã sớm chú ý tới đối phương kiếm, chỉ là trước đó đối phương một mực chưa từng sử dụng, vì sao rền vang cũng không có suy nghĩ nhiều.

Hiện tại thấy đối phương cầm trong tay trường kiếm, trong nháy mắt khí chất và vừa rồi tưởng như hai người, lập tức liền minh bạch đối phương là một cái cao thủ sử dụng kiếm, trước đó sợ là căn bản là không có sử dụng toàn lực, lập tức treo lên mười hai phần cẩn thận, và Nhâm Bình sinh đầu cùng một chỗ.

Nhâm Bình sinh một bộ Từ Ngộ Kiếm Pháp sớm đã luyện đến lô hỏa thuần thanh cấp độ.

Từ Ngộ Kiếm Pháp là Lĩnh Nam phái, một trăm năm trước một vị trong môn Tổ Sư sáng tạo Trung Thừa sơ cấp kiếm pháp, kiếm pháp này coi trọng lấy nhanh phá địch, tại phối hợp tiên nhiệm bằng sinh hạ ngồi cao cấp thân pháp, tuy nhiên mười mấy chiêu vì sao rền vang liền đã ngăn cản không nổi.

"Ngươi không phải nói, hôm nay muốn để bản công tử dừng đi ra cái này Thanh Y Lâu a, chẳng lẽ ngươi chỉ có ngần ấy bản sự a."

Nhâm Bình sinh một bên đè ép vì sao rền vang đánh, một bên cười tà mỉa mai nói ra.

"Hừ!" Vì sao rền vang tại đối phương kiếm pháp dưới áp lực, nhưng cũng không dám phân tâm, lập tức chỉ có thể hừ lạnh một tiếng.

"Tính khí đến là không nhỏ, cũng là không biết đợi lát nữa bản công tử mang ra ngươi cái này Thanh Y Lâu, ngươi còn có có hay không lớn như vậy tính khí" Nhâm Bình sinh tà tiểu một tiếng.

"Muốn chết! Bản cô nương chết cũng phải kéo ngươi đệm lưng" bị đối phương một đang chọn đùa, vì sao rền vang trong lòng giận dữ, hoàn toàn từ bỏ phòng thủ, trực tiếp bắt đầu để mà mệnh hoán mệnh đầu pháp.

"ngu xuẩn!" Nhâm Bình sinh gặp vì sao rền vang tâm thần đã loạn, trong lòng khinh thường trào phúng một tiếng.

Nếu đối phó vì sao Tiểu Tiêu, mặc kệ bình sinh cũng không có mặt ngoài nhẹ nhàng như vậy.

Vì sao rền vang bất kể như thế nào, cũng là và tu vi tương đương Tam Lưu hậu kỳ cao thủ, hai người đấu lâu như vậy, mặc kệ bình sinh tuy nhiên chiếm thượng phong, nhưng là muốn cầm xuống đối phương hiển nhiên cũng phải có phần phí chút sức lực, lập tức Nhâm Bình sinh lược thi tiểu kế, liền để vì sao Tiểu Tiêu loạn lòng người.

Vì sao rền vang tâm thần vừa loạn, chiêu thức ở giữa mất đi chương pháp, tuy nhiên mười chiêu Nhâm Bình sinh bắt lấy một sơ hở, một chân đá vào vì

sao rền vang ở ngực.

"PHỐC!" Vì sao rền vang bay rót ra ngoài, miễn cưỡng ổn định thân hình, nhưng là đã mất đi chiến đấu lực.

"Tiểu thư "

"Lâu Chủ "

Mất thấy vì sao rền vang thụ thương bị thua, Thanh Y Lâu mọi người liền vội vàng tiến lên đỡ lấy vì sao rền vang lo lắng không thôi.

"Chà chà! Thật sự là tỷ muội tình thâm a!" Nhâm Bình sinh Kiến Thần sắc khuếch trương trên ghẹo nói.

Mọi người chung quanh xem xét, liền tại cái này Tây Phong thành rất có danh khí Thanh Y Lâu Chủ đều bị thua, càng là lạng ngắt như tờ, không dám lên tiếng, sợ hãi tự dung rước họa vào thân.

"Người đến là người phương nào, vì sao cùng ta Thanh Y Lâu không qua được." Vì sao rền vang thở phì phò, ổn định tâm thần nhìn chăm chăm Nhâm Bình sinh chất vấn.

"Ha-Ha! Ta là người phương nào người không cần biết, người chỉ cần biết hiện tại bản công tử tâm tình không tốt, cho nên muốn hủy người cái này Thanh Y Lâu là được." Nhâm Bình sinh cười nói.

"PHỐC! Người dám!" vì sao rền vang lửa công tâm, lại phun ra một ngụm máu giương mắt lạnh lẽo Nhâm Bình sinh hận tiếng nói.

"Hừ! Ngu xuẩn mắt khôn, sắp chết đến nơi còn dám uy hiếp bản công tử!" Nhâm Bình sinh trong mắt nhãn quang lấp lóe hừ lạnh một tiếng nói.

"Hừ! Người cho rằng ta là hù dọa người, nói thực cho người biết người, ta Thanh Y Lâu thế nhưng là Thánh Hóa Giáo Bạch giáo chủ dưới trướng, vừa rồi ta đã phái người đi thông tri Thánh Hóa Giáo , chờ Bạch giáo chủ vừa đến, ta nhìn người như thế nào cần rồi" vì sao rền vang thần sắc bất biến tâm tư nhất chuyển, trong miệng nói ra.

Mọi người chung quanh nghe được vì sao rền vang lời này một mảnh xôn xao, Thánh Hóa Giáo là cái gì thế lực, trước hôm nay có lẽ căn bản không có mấy người nghe qua, nhưng là từ khi buổi sáng Bạch Cửu và Thẩm Lăng nhất chiến, Thánh Hóa Giáo danh chấn Tây Phong.

Một ngày thời gian đã sớm truyền khắp Tây Phong thành, trừ riêng lẻ vài người, Thánh Hóa Giáo uy danh người phương nào không biết người phương nào không hiểu.

Hiện tại vì sao rền vang lại còn nói, Thanh Y Lâu đã thuộc về Thánh Hóa Giáo, này tất cả mọi người mình bạch chỉ cần đối phương nói thật, này Thanh Y Lâu chỉ cần kiên trì đến Thánh Hóa Giáo đến, liền bình yên vô sự.

"Hừ! Nữ nhân này thông minh cũng, biết đất ta Thánh Giáo Hồ Bì" Từ Tam thần sắc khinh thường hừ lạnh một tiếng.

"Nếu như đối phương thực tình gia nhập ta Thánh Giáo, đến là cũng có thể tăng cường ta dạy thực lực, đây cũng là tại được không qua" cổ hai mắt nhìn Bạch Cửu thấp giọng nói.

Hai người tự nhiên không biết Bạch Cửu lần này tới Thanh Y Lâu, vốn chính là tướng thu phục Thanh Y Lâu vì chính mình sử dụng.

Hiện tại vì sao rền vang bệnh cấp loạn đầu y, nhưng là chính trúng Bạch Cửu ý muốn.

"Tốt! Hai người các người đừng nói nhảm, vị này bình sinh tuy nhiên thắng vì sao rền vang, nhưng nội lực cũng còn thừa không nhiều, hai người các người xuống dưới, cầm đến dưới, " Bạch Cửu thần sắc lạnh nhạt phân phó hai người.

"Thuộc hạ lĩnh mệnh" hai người không dám thất lễ khom người đáp.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Lĩnh Nam Thân Truyền

Nhâm Bình sáng tác vì là Lĩnh Nam phái tam đại thân truyền đệ tử một trong, tại Lĩnh Nam phái địa vị gần với sư môn mấy vị trưởng bối phía dưới, tại

chính mình thế hệ này các sư huynh đệ bên trong là hoàn toàn xứng đáng Lĩnh Quân Nhân Vật một trong.

Lần này Nhâm Bình sinh phụng sư môn chỉ mệnh, đến Khánh Dương phủ việc công, mấy canh giờ trước vừa vặn trở lại Tây Phong thành.

Vốn định trực tiếp về sư môn phục mệnh, không nghĩ tới nhận được sư môn truyền tin, để cho mình dò xét một phen hôm nay danh chấn Tây Phong Thánh Hòa Giáo, giáo chủ Bạch Cửu lai lịch thân phận.

Phong trần mệt mỏi Nhâm Bình sinh, mệt gần chết mấy tháng, vốn cho rằng có thể nghỉ ngơi một chút, không nghĩ tới nhưng lại nhận được sư môn nhiệm vụ.

Cứ việc đẩy mình oán khí, mặc kệ bình sinh nhưng vẫn là không dám chống lại sư mệnh, tuy nhiên nhiệm vụ cũng không muốn tìm thời hạn, dứt khoát Nhâm Bình sinh cũng không vội, lập tức dự định trước tiên ở nội thành nghỉ ngơi mấy ngày, chậm rãi tìm hiểu tin tức.

Lại nghe nói Thanh Y Lâu hôm nay là Hoa Khôi tranh tài thời gian, mặc kệ bình sinh lập tức cũng tiến vào Thanh Y Lâu, dự định nhìn xem náo nhiệt.

Lĩnh Nam phái làm Tây Phụng thành Đệ Nhất Thế Lực, môn hạ đệ tử đương nhiên sẽ không thiếu khuyết bạc, tồn chút bạc Nhâm Bình sinh lên tại lầu hai, nhưng không thú một mình uống rượu.

Mãi mới chờ đến lúc đến tranh tài bắt đầu, không nghĩ tới nhưng là một đám bắt nhập lưu nhân vật ở phía trên khoe khoang.

Nếu như chỉ là như thế, mặc kệ bình sinh cũng lười và những tiểu nhân vật này so đo.

Nhưng không nghĩ tới những này bắt nhập lưu tiểu nhân vật, thế mà mọi người được tôn sùng là cái gọi là Thập Đại Cao Thủ, hơn nữa còn thu hoạch được rất nhiều người tán thành lúc.

Nhâm Bình sinh lúc này hẳn không đi xuống, mặc kệ bình sinh cảm thấy mình phải làm chút gì, khiến cái này đồ nhà quê bọn họ kiến thức một chút cái gì gọi là đang tại cao thủ.

Chỉ là Nhâm Bình sinh không nghĩ tới, sự tình một phen khó khăn trắc trở về sau thế mà kéo ra Thánh Hòa Giáo.

Tuy nhiên Nhâm Bình sinh hôm nay mới trở về, nhưng là đối với Thánh Hòa Giáo nhưng cũng không phải hoàn toàn không biết gì cả, hiện tại Tây Phong thành khắp nơi đều là có quan hệ với Tây Phong thành sự tình, mặc kệ bình sinh chỉ là hơi nghe ngóng một chút liền rõ ràng hết thấy.

Nghe vì sao Tiêu Tiêu lời nói, mặc kệ bình sinh nhủ mảy lập tức khôi phục bình thân, ngao âm thanh đối với vì sao rền vang trầm giọng nói.

"Tạm thời không nói người là có hay không thật sự là Thánh Hòa Giáo người, coi như người thật sự là lại như thế nào, chẳng lẽ người cho rằng khiêng ra Thánh Hòa Giáo bản công từ liền sợ không thành, thật sự là trò cười."

"Hừ! Chớ tự lấy là, chờ Bạch Giáo tới người sợ là liền chạy trốn cơ hội đều không có."

Vì sao rền vang gặp Nhâm Bình sinh, không chút nào cảm Thánh Hòa Giáo để ở trong mắt, mặt ngoài thần sắc khó coi nhưng trong lòng thì vui vẻ.

Đối phương hiển nhiên không biết, Bạch Cửu giờ phút này vừa vặn tại Thanh Y Lâu bên trong.

"Thế mà không đem Bạch giáo chủ để ở trong mắt, thật sự là vô tri cuồng vọng." Vì sao rền vang giả bộ phần nộ đối Nhâm Bình sinh nổi giận mắng.

"Hừ! Coi như tới cũng là cho người nhét xác thôi" Nhâm Bình sinh lười nhác tại cùng đối phương nói nhảm, trong mắt hàn mang lóe lên, cầm trong tay trường kiếm một kiếm hướng về vì sao rền vang đâm tới.

Nhâm Bình sinh bất thành linh động thủ, vì sao rền vang thần sắc giật mình, hiển nhiên vì sao rền vang cũng không nghĩ tới đối phương như thế quả quyết.

Lúc này vì sao rền vang trong lòng lo lắng, nhưng là cũng đoán đo bất định Bạch Cửu có thể hay không ra tay giúp chính mình.

"Tiểu tử xem chiêu" lúc này hai cái đại hán áo đen từ lầu hai vút qua mà xuống, một cái cầm trong tay thép rồng kích động, một cái cầm trong tay trường đao hướng về Nhâm Bình sinh công tới.

Sau lưng hai người đánh tới, mặc kệ bình sinh lập tức chỉ có thể từ bỏ vì sao rền vang, thân hình vừa né tránh mở hai người hợp kích.

Mà một bên vì sao rền vang gặp hai người xuất thủ, gánh nặng trong lòng liền được giải khai lại thở dài một hơi, biết mình thành công.

Bạch Cửu mặc dù không có xuất thủ, nhưng giả nhập Thánh Hòa Giáo cổ hai Từ Tam xuất thủ, liền đã cho thấy Bạch Cửu thái độ.

"Chà chà! Vì sao rền vang người cũng sẽ có chặt vật như thế một ngày" cổ hai Từ Tam bức lui Nhâm Bình sinh về sau, Từ Tam cười trên nỗi đau của người khác nhìn xem vì sao rền vang cười nhạo nói.

Trường Nhạc Bang và Thanh Y Lâu cho tới nay liền ma sát không ngừng, Từ Tam đương nhiên và vì sao rền vang giao thủ số lần không ít.

Giúp đỡ thường xuyên không xuất thủ tình huống dưới, Từ Tam bọn người nhưng là chưa từng có thắng nổi, tới đa cũng chỉ là ngang tay, cái này khiến từ

trước sĩ diện Từ Tam khó mà tiếp nhận.

Hiện tại thật vất vả có chế giễu đối phương cơ hội, Từ Tam đương nhiên là sẽ không bỏ qua.

"Bản cô nương tại như thế nào chật vật, cũng so Từ Tam nguoi thành vì muốn tốt cho chó mất chủ nhiều."

Mặc dù biết đối phương đã là Bạch Cửu thủ hạ, hiện tại xuất thủ là đến giúp chính mình.

"Nhưng đối phương tất nhiên không cho mình sắc mặt tốt, vì sao rên vang lúc này cũng không lưu tình chút nào mặt châm chọc nói.

"Nguoi!" Từ Tam bị vì sao rên vang một câu chó mất chủ đâm chọc chỗ đau, biến sắc muốn muốn nổi giận.

"Tốt Tam Đệ, đừng quên chúng ta nhiệm vụ" một bên cổ hai kịp thời ngăn lại Từ Tam, ở bên cạnh nhắc nhở.

Từ Tam bị cổ hai một nhắc nhở, nhớ tới Bạch Cửu chỗ dẫn dò sự tình không để ý vì sao rên vang, tuy nhiên nhưng là cảm nộ hỏa chuyển dời đến Nhâm Bình ruột bên trên.

"Uy! Nói nguoi đâu, thức thời nhanh lên thúc thủ chịu trói, đi với ta gặp nhà ta giáo chủ, tính nhà nguoi Tam gia động thủ" Từ Tam âm mặt chỉ Nhâm Bình sinh nói.

Cổ hai mắt nhìn vì sao rên vang, đối với gậy đầu ra hiệu xem như bắt chuyện qua, lập tức tay cầm trường đao đứng tại Từ Tam bên người giương mắt lạnh lẽo mặc cho sinh.

tiểu thư đây không phải Trường Nhạc Bang cổ hai Từ Tam a, nghe qua là đã đầu nhập Thánh Hóa Giáo, nói như vậy hai người là phụng Bạch giáo chủ mệnh lệnh ra tay giúp chúng ta."

Một bên Tiểu Điệp đối với cổ hai Từ Tam cũng không lạ lẫm, gặp hai người ra tay trợ giúp nhóm người mình, lập tức thần sắc hưng phấn hỏi vì sao rên vang.

"Ân! Cho là Bạch giáo chủ mệnh lệnh, nếu không dựa vào chúng ta ở giữa ân oán, quả quyết sẽ không xuất thủ tương trợ chúng ta."

Vì sao rên vang nghi ngại chỉ chốc lát, cảm giác thương thế khôi phục một chút, phí hoài bản thân mình nói ra.

"Hừ! Lần này xem cái này không biết xấu hổ gia hòa, như thế nào phách lối."

Đạt được tiểu thư nhà mình khẳng định, Tiểu Điệp tâm tình trầm tĩnh lại, nhìn xem Nhâm Bình sinh hưng ác nói.

Một bên Nhâm Bình sinh giờ phút này sắc mặt tái xanh, từ khi hai người vừa đến, liền đoán được hai người khả năng cũng là Thánh Hóa Giáo người.

Tất nhiên cái này Thanh Y Lâu thật và Thánh Hóa Giáo có liên quan, mặc kệ bình sinh liên vốn định như vậy thôi lui, dù sao mình hiện tại thể đơn lực bạc, lưu được núi xanh không lo không có củi đốt.

Lại không nghĩ đối diện hai người như thế xem nhẹ chính mình, cái này khiến trời sinh tính kiêu ngạo Nhâm Bình sinh làm sao có thể nhẫn, coi như đối phương là Thánh Hóa Giáo lại như thế nào, chính mình thế nhưng là Tây Phong thành đệ nhất đại phái thân truyền đệ tử, so thân phận cũng chưa chắc so với đối phương kém.

"Thánh Hóa Giáo nguyên lai cũng bất quá như thế, thế mà liền phái hai cái phế vật tới đối phương bản công tử." Nhâm Bình sinh khinh thường xem hai người liếc một chút cười nhạo nói.

"Tuy nhiên công tử thân phận không tầm thường, thực lực cao siêu, nhưng ta Thánh Hóa Giáo lại không phải công tử có thể tùy ý bình luận, xin khuyên công tử thúc thủ chịu trói, chó có chọc ta hai huynh đệ động thủ" cổ Nhị Thần sắc bất biến trầm giọng nói.

"A! Nguoi biết thân phận ta" Nhâm Bình sinh nhượng mày hỏi.

"Nam Linh phái tam đại Thân Truyền một trong, một kiếm như có như không Nhâm Bình sinh" cổ hai mặt không biểu tình tiếp tục nói.

"Thờ ra! Ta ít có xuống núi không nghĩ tới, lại có thể có người biết bản công tử danh hào, tuy nhiên nguoi nếu biết bản công tử xuất thân Nam Linh phái thế mà còn dám xuống tay với ta, lá gan quả thực không nhỏ." Nhâm Bình sinh khẽ cười một tiếng đối với cổ hai đạo.

"Ta hai người phụng mệnh mời mặc cho công tử đi một chuyến, còn hi vọng mặc cho công tử tạo thuận lợi" cổ hai nhưng là không đáp vẫn không vội không được khô thanh bằng nói.

"Hừ! Muốn ta đi, vậy phải xem hai vị có bản lĩnh này hay không" Nhâm Bình sinh sầm mặt lại lạnh giọng nói.

"Đã như vậy, vậy thì phải tội" cổ hai lời tất, đưa cho Từ Tam một ánh mắt, hai người thân hình đồng thời nhất động công hướng về Nhâm Bình sinh.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Trần Ai Lạc Định

Chương 21: Trần Ai Lạc Định

Cổ hai Từ Tam hai người quen biết nhiều năm, không chỉ có chiến đấu kinh nghiệm phong phú, với lại phối hợp ăn ý.

Cổ hai trường đao xu thế mãnh mẽ, Đại Khai Đại Hợp chuyên công Nhâm Bình sinh hạ đường.

Từ Tam cầm trong tay thép rồng kích động, chiêu thức linh hoạt xảo trá, thẳng đến Nhâm Bình sinh lên nửa người yếu hại.

Nếu như là toàn thắng trạng thái dưới Nhâm Bình sinh, đừng nói cổ hai Từ Tam hai người, cũng là tại tăng thêm vì sao rền vang cũng chưa chắc là Nhâm Bình sinh đối thủ.

Tuy nhiên Nhâm Bình sinh mặc dù là Tam Lưu hậu kỳ cao thủ, nội lực so mấy người hùng hậu không ít, nhưng cũng có hạn.

Liên tục đấu mấy trận, đặc biệt là và vì sao rền vang một phen giao thủ về sau, nội lực sớm đã bị tiêu hao còn thừa không nhiều.

Cho nên đối mặt hai người vây công dưới, Nhâm Bình sinh trong lúc nhất thời tuy nhiên chiếm thượng phong, nhưng tỉ mỉ quan sát liền sẽ phát hiện cái trán đã gặp mồ hôi.

"Hắc! Nam Lĩnh phái tam đại Thân Truyền, cũng bất quá như thế a" Từ Tam tuy nhiên rõ ràng nhóm người mình chiếm nội lực đối phương không tốt tiện nghi, nhưng vẫn là chế giễu nói châm chọc nói.

"Hừ! Lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn hạ người, cũng dám kêu gào hướng về người dạng này mặt hàng bản công tử một cái có thể đánh mười cái" Nhâm Bình sinh một kiếm bức lui hai người mừng trả lại.

"Tam Đệ nhiều lời vô ích, tốc độ cầm xuống đối phương trở lại giao nộp" cổ hai trầm giọng đề điểm một câu cầm đao một lần nữa quán lên đối phương.

Đao mất ba người đã đấu trăm chiêu kiểu, lúc này cổ hai Từ Tam tuy nhiên vẫn như cũ chiêu thức tàn nhẫn tàn mãnh, nhưng từ hai người đã ướt trên lưng, có thể nhìn ra hai người cũng không có mặt ngoài như vậy thoải mái.

Mà Nhâm Bình sinh nhưng là càng thêm không chịu nổi, nội lực đã hao hết, sắc mặt tái nhợt cước bộ phù phiếm, mấy chiêu đi qua cổ hai bắt lấy một sơ hở nhất đao đánh bay đối phương trường kiếm.

Nhâm Bình còn sống muốn đang động thì một thanh trường đao đã gác ở trên bờ vai.

"Mặc cho công tử vẫn là ngoan ngoãn cùng ta đi gặp nhà ta giáo chủ đi, nếu không chó có trách ta ra tay vô tình, để cho công tử thất lạc Nam Lĩnh phái mặt mũi" cổ hai mặt không biểu tình mắt lạnh nhìn đối phương nói.

Nhâm Bình sinh trong lòng cũng rõ ràng, nếu như mình không phải Nam Lĩnh phái thân truyền đệ tử, đối phương chỉ sợ căn bản sẽ không cùng mình nói nhảm, trực tiếp một đao kết liễu chính mình dễ dàng hơn.

Mặc dù không tình nguyện, nhưng người ở dưới mái hiên cũng không có biện pháp chỉ có thể bất đắc dĩ nói "Đi thôi, ta cũng muốn gặp gặp danh chấn Tây Phong Bạch giáo chủ."

"Hừ! Tính người thức thò!" một bên Từ Tam hừ lạnh một tiếng đề ép Nhâm Bình sinh và cổ hai lượng người lên lầu hai, cầm đưa đến Bạch Cừ trước mặt.

Nhâm Bình sinh gặp hai người mang theo chính mình tiến vào lầu hai một gian bao sương, trong rạp một cái dung mạo thanh tú, một thân quần áo màu đen eo buộc Từ Kim Đại lung thiếu niên đang ngồi ở chính trung, hai mắt hơi meo một mặt nghiền ngẫm nhìn xem chính mình.

Cổ hai Từ Tam cầm Nhâm Bình sinh đưa đến Bạch Cừ trước mặt, khom người nói "Giáo chủ thuộc hạ may mắn không làm nhục mệnh."

"Ấn! Làm không tệ, buông hấn ra" Bạch Cừ thuận miệng động viên hai huynh đệ một tiếng, lập tức phân phó nói.

Cổ hai lượng người cũng không chậm trễ,

Buông ra Nhâm Bình sinh, có Bạch Cừ tại cái này, hai người cũng không sợ đối phương có thể lật ra bột nước tới.

Nhâm Bình sinh tuy nhiên trong lòng đã đoán được trước mắt thiếu niên này, cũng là hôm nay danh chấn Tây Phong Thánh Hóa Giáo người, nhưng chân thật nhận tin tức này, trong lòng vẫn là bị chấn động không nhẹ.

Phải biết trước mắt thiếu niên này nhìn niên kỷ nhiều nhất mười tám tả hữu, nhưng là tu vi cũng đã đạt tới chính mình vô mộng ngựa cũng không đuổi kịp nội lực Tiểu Thành nhị lưu cảnh giới.

Thiên tư không sai người muốn tu luyện đến nhị lưu cảnh giới, ít nhất cũng là đến ba bốn mươi tuổi mới có thể có dạng này tu vi.

Mà môn phái thế gia Hạch Tâm Đệ Tử muốn tu luyện tới nhị lưu cảnh giới, cũng cần tốn hao hải lượng tư nguyên mới có thể có nhìn tại ba mươi tuổi trước đó đạt được, mặc kệ bình sinh chính mình là thuộc về cái này.

Mà giống Bạch Cừ dạng này không đủ 20 cũng đã là nhị lưu cảnh giới thiên tài, mặc kệ bình sinh từng nghe từ sư phụ nói qua, chỉ có những thế gian đó đỉnh cấp đại phái và Danh Môn Thế Gia đệ tử mới có thể làm đến.

Hiện tại Nhâm Bình sinh ra chút mình bạch, vì sao đã nhà mình Nam Linh phái tại Tây Phong thành thế lực, nhưng vì sao đối với cái này bất thành linh toát ra Thánh Hóa Giáo cẩn thận như vậy cẩn thận.

Nếu như đối phương thật sự là cái nào đó đỉnh phong môn phái hoặc là Thế Gia Đệ Tử, nhóm người mình đặc tội đối phương, sợ rằng sẽ đưa tới Diệt Môn Chi Họa.

Nhâm Bình sinh có thể trở thành Nam Linh phái thế hệ trẻ tuổi Linh Quân Nhân Vật, dĩ nhiên không phải cái gì kẻ ngu dốt.

Những ý nghĩ này tại trong đầu lóe lên một cái rồi biến mất, lập tức thu hồi tự thân ngạo khí, thần thái cung kính đối với Bạch Cừ hành lễ nói "Nam Linh thân truyền đệ tử Nhâm Bình sinh gặp qua Bạch giáo chủ."

Bạch Cừ nhưng không biết, mặc kệ bình sinh chỉ là ứng vì chính mình tuổi còn trẻ liền muốn nhiều chuyện như vậy.

Nếu như Bạch Cừ biết lời nói, chỉ có thể nói câu nào bỏ năng lượng, vượt qua người tưởng tượng.

Bạch Cừ tuy nhiên khác biệt đối phương thái độ chuyển biến, nhưng cũng không có suy nghĩ nhiều, tất nhiên đối phương không có đặc tội chính mình, thái độ cũng không kém Bạch Cừ cũng sẽ không cho đối phương sắc mặt xem.

"Mặc cho công tử không phải ta Thánh Hóa Giáo bên trong người, không cần đa lễ" Bạch Cừ thần sắc bất biến, ngoài miệng khách khí nói.

"Đạt Giả Vi Sư, Bạch giáo chủ tu vi cao tuyệt tự nhiên là chúng ta tiền bối, tiền bối ở trước mặt lễ không thể bỏ" Nhâm Bình sinh nghiêm sắc mặt xu nịnh nói.

"Ha-Ha! Mặc cho công tử đến là cái giấy người" Bạch Cừ từ đầu tới đuôi cảm đối phương hành vi xem nhất thanh nhị sở, thấy đối phương thái độ chuyển biến to lớn như thế, bị đùa vui mừng cười nói.

"Đa tạ tiền bối khách lễ" Nhâm Bình sinh lại thần nhiên tiếp nhận, lập tức mở miệng nói "Còn không biết tiền bối mời hai vị đại ca gọi văn bối tới không biết có chuyện gì."

"Ân! Bản giáo chủ gọi người tới nhưng là vì là Thanh Y Lâu sự tình, bất quá vẫn là các loại vì sao rền vang té ở nói không muộn."

Bạch Cừ đơn giản ứng phó Nhâm Bình sinh một câu, lập tức đối với cổ hai phân phó nói.

"Người đi cảm vì sao Lâu Chủ mời đến "

"Được" cổ nhị thủ lĩnh mệnh quay người mà đi, không lâu mang theo vì sao rền vang và Tiểu Điệp hai người mà đến.

"Vì sao rền vang gặp qua Bạch giáo chủ" vì sao rền vang gặp Bạch Cừ tâm hóng cúi đầu đối với Bạch Cừ thi lễ, đứng ở một bên giữ im lặng.

Bạch Cừ cười thầm trong lòng, rõ ràng đối phương là sợ chính mình trách tội loạn kéo Thánh Hóa Giáo cái này Hồ Bì tội.

"Tiểu Điệp gặp qua Bạch giáo chủ" đi theo vì sao rền vang sau lưng Tiểu Điệp một mặt hiếu kỳ nhìn chăm chăm Bạch Cừ mở miệng nói.

"Ân! Không cần đa lễ" Bạch Cừ đối với tiểu cô nương này rất có hảo cảm, lập tức vừa cười vừa nói.

"Đa tạ Bạch giáo chủ" Tiểu Điệp gặp Bạch Cừ đối với mình thần thái hòa ái, ánh mắt một mẻo vui vẻ đáp lễ nói.

Bạch Cừ gặp người đến đông đủ, quét mắt mọi người lập tức đối với Nhâm Bình sinh nói.

"Mặc cho công tử hôm nay tại ta Thánh Hóa Giáo dưới trướng Thanh Y Lâu, đã thương ta thuộc hạ, không biết mặc cho công tử chuẩn bị như thế nào đoạn việc này."

Một mực trong lòng bất an vì sao rền vang, nghe được Bạch Cửu nói như vậy, trong lòng kinh ngạc tại Bạch Cửu lại có thể sẵn sàng vì chính mình ra mặt, ngẩng đầu nhìn về phía Bạch Cửu trong ánh mắt tràn đầy cảm kích. Dù sao hiện tại đã biết, đối phương Linh Nam phái đệ tử thân phận, nếu như Bạch Cửu không chịu vì chính mình chỗ dựa, đôi kia Thanh Y Lâu đã kích là hủy diệt.

Nhâm Bình sinh gặp Bạch Cửu đi thẳng vào vấn đề hỏi mình, biết chuyện hôm nay sợ là lừa gạt quá đi.

Bất quá đối phương lai lịch còn không có dò xét rõ ràng, chính mình lại không thể đắc tội đối phương, không duyên cớ vì sự môn trêu chọc cường địch, lập tức suy nghĩ chốc lát nói.

"Hết thấy bằng bạch giáo chủ làm chủ" nhưng là lại đem bóng da đá cho Bạch Cửu.

Bạch Cửu ám đạo đối phương đến là thông minh, đối phương tuy nhiên trên danh nghĩa đắc tội chính mình thuộc hạ, nhưng cũng chỉ là thương tổn vì sao rền vang lại không có giết người, với lại người không biết vô tội, nhưng là không tính là cái đại sự gì.

Đang nói đúng nhất phương thẳng đối với mình cung kính có thừa, nếu như mình đối với chút chuyện nhỏ này nín lấy không thả, đến là ra vẻ mình hẹp hòi không được.

Bạch Cửu nghĩ thông suốt lúc này khẽ cười một tiếng nói "Tất nhiên tại vì sao Lâu Chủ địa bàn, lúc này lại cùng có quan hệ, này về phần như thế nào đoạn vẫn là giao cho vì sao Lâu Chủ đi."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Thu Phục Thanh Y Lâu

Một bên vì sao rền vang nghe Bạch Cửu nói như vậy thần sắc sững sờ, hiển nhiên không nghĩ tới Bạch Cửu cầm bóng da đá cho mình, trong lúc nhất thời đến là đoán đo bất định.

Vì sao rền vang trong lòng mình bạch, hôm nay nếu như không có Bạch Cửu cho mình chỗ dựa, đừng nói làm cho đối phương như thế nào đền bù tổn thất chính mình.

Bằng vào thân phận đối phương địa vị, sợ là hôm nay chính mình Thanh Y Lâu muốn bị hủy bởi một.

Tuy nhiên trước mắt có Bạch Cửu vì chính mình chỗ dựa, nhưng cái này cũng không hề là Trường Cửu chi Kế.

Lần này Bạch Cửu ở đây có lẽ sẽ ra tay giúp người chính mình một lần, nhưng lần sau nếu như Nhâm Bình sinh hoặc là đừng thế lực đang tìm chính mình phiền phức, Bạch Cửu chưa chắc gặp gỡ xuất thủ lần nữa.

Vì sao rền vang trầm tư chỉ chốc lát, trong lòng có đáp án khom người nói "Lần này mặc cho công tử ở ta nơi này Thanh Y Lâu xuất thủ đã thương người, để cho ta Thanh Y Lâu danh tiếng mất hết.

ta vốn muốn cho mặc cho công tử ra mặt trước mọi người mặt cho ta Thanh Y Lâu xin lỗi, tuy nhiên mặc cho công tử xuất sinh Danh Môn Đại Phái, việc này sợ là mặc cho công tử không muốn làm." Vì sao rền vang mắt nhìn Nhâm Bình sinh ra tiếng nói.

"Không tệ, nếu như là hấn đền bù tổn thất Nhâm mỗ quyết không chối từ, nhưng nếu như là có bôi nhọ ta phái danh tiếng, mặc kệ một cái tuyệt sẽ không đáp ứng Nhâm Bình sinh nghiêm sắc mặt trầm giọng nói.

"Ta vì sao rền vang cũng sẽ không ép buộc, chỉ cần mặc cho công tử bồi thường ta Thanh Y Lâu năm ngàn lượng bạc, vậy chuyện này này kết thúc như thế nào" vì sao Tiêu Tiêu trên mặt ý cười hỏi.

"Năm ngàn lượng" Nhâm Bình sinh nghe xong, nhú mày.

Vì sao rền vang nhưng là không nói chuyện, chỉ là yên lặng không nói nhìn đối phương.

Bạch Cửu gặp vì sao rền vang xem miệng muốn năm ngàn lượng bạc làm đền bù tổn thất, ám đạo đối phương đến là thực có can đảm sự từ mở rộng miệng.

Nhâm Bình sinh bất quá là tại Thanh Y Lâu giết một cái dự thi Giang Hồ Tán Nhân, đang đánh thương tổn vì sao Tiêu Tiêu thôi, thế mà liền dám mở

miệng muốn năm ngàn lượng bạc làm đền bù tổn thất.

Tuy nhiên những này Bạch Cửu cũng không thèm để ý, mặc kệ là vốn là dự định giúp đối phương, vẫn là có ý định nhận đối phương Thanh Y Lâu thuộc về chính mình sử dụng, Bạch Cửu đương nhiên muốn đứng tại vì sao rền vang bên này.

Ngay sau đó Bạch Cửu thần sắc bất động nhìn về phía Nhâm Bình sinh ôn thanh nói "Mặc cho công tử cảm thấy vì sao Lâu Chủ điều kiện như thế nào, nhưng có khó xử chỗ."

Nhâm Bình sinh gấp nhìn xem vì sao Tiêu Tiêu, trong lòng không vui chột lóe lên, hiển nhiên đối phương ý vào Bạch Cửu ở đây, cho nên sư tử mở rộng miệng.

Tuy nhiên tuy nhiên đau lòng những bạc này, nhưng cũng không nghĩ đắc tội Bạch Cửu, lại tình thế mạnh hơn người Nhâm Bình sinh, nhưng cũng không có hấn biện pháp.

Ngay sau đó chỉ có thể mở miệng nói "Năm ngàn lượng vẫn bồi đến là không có dị nghị, chỉ là vẫn bồi trên thân tạm thời chỉ có hai ngàn lượng số lượng, nếu như vì sao Lâu Chủ đồng ý, vẫn bồi trước hết giao cho vì sao Lâu Chủ hai ngàn lượng, còn thừa ba ngàn lượng bạc các loại vẫn bồi về núi tự sẽ phái người đưa tới."

Bạch Cửu gặp Nhâm Bình sinh làm như thế nói thầm một tiếng không hô là đại phái đệ tử, giá trị con người quả nhiên phong phú lập tức quay đầu hỏi vì sao rền vang.

"Vì sao Lâu Chủ nghĩ như thế nào.

"

"Ta tin tưởng đã mặc cho công tử thân phận danh vọng, cũng quả quyết sẽ không lừa gạt ta cái này cô gái yếu đuối, ta cũng không có dị nghị. Vì sao rền vang thấy tốt thì lấy nhẹ giọng trả lời.

"Tốt! Đã ngại hai người đều không có dị nghị, vậy chuyện này đi qua như vậy coi như thôi, tu được tại xách." Bạch Cửu lập tức đánh nhịp quyết định nói.

Tại Bạch Cửu chứng kiến dưới, Nhâm Bình sinh cầm hai ngàn lượng Ngân Phiếu tại chỗ giao cho vì sao rền vang làm đền bù tổn thất.

Lập tức Nhâm Bình sinh đối với Bạch Cửu nói ". Vẫn bồi phụng sự môn chi mệnh ra ngoài làm việc, hôm nay mới trở về, tất nhiên việc này đã, vậy vẫn bồi sẽ không quấy rầy tiền bồi, về trước sư môn phục mệnh.

"Mặc cho công tử xin cứ tự nhiên" Bạch Cửu cười khách khí nói.

"Vậy vẫn bồi cáo từ" Nhâm Bình sinh lập tức đối với mọi người ôm quyền bắt chuyện qua quay người nhanh chóng rời đi.

Vì sao rền vang gặp Nhâm Bình sinh ly đi, lập tức quay người đối với Bạch Cửu khom người nói.

"Hôm nay đa tạ Bạch giáo chủ tương trợ, nếu không sợ là ta Thanh Y Lâu đã chỉ còn trên danh nghĩa, Bạch giáo chủ đại ân ta vì sao rền vang ghi nhớ trong lòng, về sau nếu có chênh lệch phái, rền vang tuyệt không chối từ" vì sao rền vang đối Bạch Cửu thành khẩn nói.

"Vì sao Lâu Chủ không cần đa lễ, nói đến hôm nay và Trường Nhạc Bang giao đấu còn muốn đa tạ ngại xuất thủ tương trợ." Bạch Cửu thần sắc ôn hòa khách khí nói.

"Bạch giáo chủ chớ có giữu cột tại ta, hôm nay coi như ta không xuất thủ, có Bạch giáo chủ tại hết thầy cũng làm bình yên vô sự, nói đến đến là rền vang xen vào việc của người khác." Vì sao rền vang thần sắc sa sút tự giữu nói.

"Tốt! Vì sao Lâu Chủ không cần như thế, bất kể như thế nào ngại ra tay trợ giúp ta Thánh Hóa Giáo đây là sự thật, ta giúp ngại cũng là tình phòng trong, lúc này như vậy dừng lại đi.

Bạch Cửu không muốn đối với việc này hao phí thời gian, lập tức nói lần này ta tới, nhưng là có việc muốn cùng vì sao Lâu Chủ thương lượng" Bạch Cửu thần sắc nghiêm nghị nhìn xem vì sao Tiêu Tiêu nói.

Vì sao rền vang trong lòng hơi động, nhìn bạch Bạch Cửu sau đó nói sợ sẽ là hôm nay tới Thanh Y Lâu con mắt, lập tức chấp tay nói "Bạch giáo chủ mời nói."

"Việc này nói đến cũng không phải một đôi lời có thể nói rõ ràng, bọn ngại đều trước tiên nhập tọa ta đang nói không muộn." Bạch Cửu khẽ cười một tiếng chỉ chứng nhân nói.

Vì sao rền vang mấy người lập tức lĩnh mệnh, lập tức riêng phần mình ngồi tại Bạch Cửu bốn phía.

"Bản giáo chủ ưa thích đi thẳng vào vấn đề, lần này tới tìm rền vang cô nương, cũng là hi vọng rền vang cô nương Thanh Y Lâu có thể gia nhập ta Thánh Hóa Giáo."

Bạch Cửu thấy mọi người nhập tọa, lập tức cũng không do dự đối vì sao rền vang nói thẳng.

"A!" Vì sao rền vang nghe được Bạch Cửu lần này tới Thanh Y Lâu lại là vì để chính mình gia nhập Thánh Hỏa Giáo lập tức kinh ngạc không thôi.

Tại vì sao rền vang trong lòng, Thánh Hỏa Giáo hiện tại danh tiếng như mặt trời ban trưa, muốn gia nhập Thánh Hỏa Giáo người đếm không hết, bên trong cũng không ít Tam Lưu cảnh giới cao thủ.

Chỉ là những người này không có môn lộ, sợ tùy tiện tiến đến bị Bạch Cửu xem nhẹ, cho nên trong lúc nhất thời vẫn còn ở quan vọng.

Nếu như Bạch Cửu mở rộng Phương Tiện Chi Môn, vì sao rền vang cam đoan so với chính mình Thanh Y Lâu cường thế lực, cũng có rất nhiều sẽ không chút do dự gia nhập Thánh Hỏa Giáo.

Dù sao Thánh Hỏa Giáo tuy nhiên sáng lập, nhưng không chịu nổi giáo chủ Bạch Cửu tiềm lực vô cùng a, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, Bạch Cửu tương lai trở thành nhất lưu cao thủ thuận lý thành chương, cũng là Tuyệt Đỉnh Cao Thủ cũng không phải là không thể được, đến lúc đó thuộc hạ mọi người địa vị có thể nghĩ.

"Thế nào, chẳng lẽ rền vang cô nương có cái gì khó nơi, không muốn gia nhập ta Thánh Hỏa Giáo" Bạch Cửu gấp vì sao Tiêu Tiêu không quan tâm nhú này nói.

Vì sao rền vang lấy lại tinh thần, thấy một lần Bạch Cửu thần sắc, mình bạch Bạch Cửu sợ là hiểu lầm lập tức vội vàng nói.

"Bạch giáo chủ chớ hiểu lầm, ta Thanh Y Lâu có tài đức gì, thế mà có thể làm cho Bạch giáo chủ nhìn trúng, Bạch giáo chủ muốn cho ta Thanh Y Lâu gia nhập Thánh Hỏa Giáo, là ta Thanh Y Lâu phúc phận, ta vì sao rền vang đương nhiên không có dị nghị.

"A! Tiêu Tiêu cô nương không được cân nhắc một phen" Bạch Cửu thần sắc giật mình nói.

Vì sao rền vang gấp Bạch Cửu kinh ngạc như thế lập tức nói "Giáo chủ tựa hồ cũng kinh ngạc, ta dễ dàng như thế đáp ứng gia nhập Thánh Hỏa Giáo."

"Là có chút kinh ngạc, tại ta muốn đến thà làm Kê Đầu chó vì là Phương Vĩ, làm thói quen đứng đầu một bang, ai cũng sẽ không thích trên đầu mình tại để lên một người đi." Bạch Cửu khẽ cười một tiếng hồi đáp.

"Ha ha! Lời này mặc dù không tệ, nhưng lại cũng không phải tại bất luận cái gì địa phương đều áp dụng, dù sao tại triều đình này không quản được Nam Cương nhưng là không thích hợp" vì sao Tiêu Tiêu vừa cười vừa nói.

"A! Nguyên nghe tường" Bạch Cửu kinh ngạc hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23 : Âm Mưu Sơ Hiện

"Giáo chủ khách khí, xa không nói chỉ nói cái này Tây Phong thành đi, Tây Phong thành bảy thành ích lợi đều bị Nhất Phái hai bảo ba trang chỗ chia cắt, lưu lại ba phần cũng là lớn nhất không có chất béo ba phần.

trừ cái này lục đại thế lực, còn lại lớn nhỏ bang hội nhiều vô số kể, nhỏ nhỏ ba phần ích lợi như thế nào đủ nuôi sống thủ hạ mọi người.

cho nên rất nhiều bang hội đều sẽ tự mưu sinh lộ, tuy nhiên trừ cá biệt lẫn lộn tốt hơn một chút một chút, hẳn chỉ có thể duy trì sinh kế.

Thánh Hỏa Giáo hiện tại danh tiếng hiển hách, càng có giáo chủ dạng này tiềm lực vô cùng thiên tài cao thủ, ta Thánh Hỏa Giáo quật khởi Thế bất khả đáng.

tuy nhiên Thánh Giáo sáng lập, trừ giáo chủ, cũng không có hấn cao thủ, cho nên hiện tại Tây Phong thành vô số cao thủ muốn gia nhập giáo chủ dưới trướng, nhưng không được môn.

tuy nhiên chỉ cần giáo chủ thả ra phong thanh, ngày thứ hai sợ là liền sẽ có vô số cao thủ nghe tiếng mà đến. Vì sao rền vang cười đối với Bạch Cửu nói.

Bạch Cửu nghe vì sao rền vang lời nói, thế mới biết, mình bây giờ thế mà thành bánh trái thơm ngon.

Tuy nhiên Bạch Cửu cũng không hối hận, tối thiểu nhất vì sao rền vang cái này Tam Lư hậu kỳ cao thủ vẫn là đáng giá chính mình tự thân xuất mã.

"Đã như vậy, vậy bản giáo chủ thành ý mời rền vang cô nương gia nhập ta Thánh Hóa Giáo, rền vang cô nương ngươi có bằng lòng hay không."

"Vì sao rền vang nguyện ý gia nhập Thánh Hóa Giáo vì là giáo chủ hiệu lực" vì sao rền vang thần sắc thành khẩn cung kính nói.

Vì sao rền vang vừa đáp ứng gia nhập Thánh Hóa Giáo, Bạch Cửu trong đầu liền liên tiếp hai tiếng nhẹ vang lên, Bạch Cửu lập tức mặt ngoài thần sắc bất động, phân thân tiến vào hệ thống, chỉ gặp hai đạo tin tức xuất hiện ở trước mắt.

Chi nhánh nhiệm vụ: Bộc lộ tài năng

Nhiệm vụ miêu tả: Nỗ lực phát triển, quảng nạp giáo chúng lời đồn giáo nghĩa.

Nhiệm vụ yêu cầu: Có được Nhị Lư Cao Thủ một người【 chủ ký sinh 】

Tam Lư Cao Thủ bốn người【 vì sao rền vang, cổ hai, Từ Tam, Tiểu Điệp 】

Phổ Thông Giáo Chúng một ngàn người:【 đạt được 】

Nhiệm vụ hạn lúc: Nửa năm

Nhiệm vụ khen thưởng: Giang hồ danh vọng: 10000, phổ thông tuyệt học một bản.

Nhiệm vụ nhắc nhở: Nhiệm vụ hoàn thành, khen thưởng đã cấp cho.

Chi nhánh nhiệm vụ: Xung bá Tây Phong thành

Nhiệm vụ miêu tả: Chỉ huy Thánh Hóa Giáo trở thành Tây Phong thành thế lực tối cường, xung bá Tây Phong thành, thuận ta thì sống nghịch ta thì chết.

Nhiệm vụ yêu cầu: Tây Phong thành cho nên thế lực cúi đầu xưng thần

Nhiệm vụ thời hạn: Một năm

Nhiệm vụ khen thưởng: Giang hồ danh vọng 50000, phổ thông tuyệt học một bản.

Bạch Cửu nhanh chóng đảo qua hai đoạn tin tức, lập tức rời khỏi hệ thống.

Tuy nhiên rất muốn nhìn một chút, chính mình vừa rời hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ khen thưởng tuyệt học bí tịch, nhưng bây giờ mọi người tại trận lại cũng chỉ có thể tạm thời cố nhịn xuống.

"Rền vang yên tâm, chỉ cần dùng tâm vì ta Thánh Hóa Giáo làm việc, ta sẽ không bạc đãi ngươi" Bạch Cửu tâm tình không tệ, cười đối với vì sao rền vang nói.

"Thuộc hạ ỏn thỏa toàn lực ứng phó, quyết không để cho giáo chủ thất vọng" vì sao rền vang trầm giọng bảo đảm nói.

"Tốt! Đã như vậy vậy bản giáo chủ liền đi trước, rền vang ngày mai mang theo Tiểu Điệp, đến trước kia Trường Nhạc Bang tổng đàn tới một chuyến liên tốt."

Bạch Cửu phân phó vì sao rền vang một tiếng, lập tức mang theo cổ hai Từ Tam quay người rời đi.

Gặp Bạch Cửu rời đi, đứng ở một bên Tiểu Điệp thần sắc hưng phấn đối với vì sao rền vang nói.

"Tiểu thư lần này chúng ta thật là thành thánh Hóa Giáo người, ta xem ai về sau còn dám tới chúng ta tại đây giương oai."

"Ân! Thánh Hóa Giáo sáng lập, vốn là thủ hạ không cái gì người có thể dùng được, chúng ta bây giờ gia nhập không thể nghi ngờ chiếm tiên cơ.

cho nên tiếp đó, chỉ cần thật tốt vì là giáo chủ hiệu lực, tương lai giáo chủ cũng sẽ không bạc đãi chúng ta, với lại nếu như tương lai giáo chủ tấn thăng làm Đỉnh Tiêm Cao Thủ, ta báo thù cũng có hi vọng" vì sao rền vang tràn đầy chờ mong nói ra.

"Tiểu thư ngươi lại muốn lão gia và phu nhân" Tiểu Điệp gặp vì sao rền vang như thế, biết tiểu thư nhà mình lại làm bị thương chuyện thương tâm.

"Thật nhỏ Điệp, không nói những này, ngươi đi thông tri bọn tỷ muội, cầm trong lâu cho nên Ngân Lượng đều lấy ra, thống kê một phen.

ta mình bạch tốt hiển cho giáo chủ, sớm ngày thu hoạch được tín nhiệm trở thành tâm phúc, vì sao rền vang miễn cưỡng cười một tiếng, đối với Tiểu Điệp phân phó nói.

"Tốt ta cái này đi" Tiểu Điệp lo lắng nhìn một chút tiểu thư nhà mình, quay người rời đi.

Bạch Cừ ba người ra Thanh Y Lâu, lúc này sắc trời đã tối xuống, Bạch Cừ mang theo sau lưng không quan tâm hai người thẳng đến Trường Nhạc tổng đàn.

Ngay tại lúc đó Tây Phong ngoài thành, một đầu thông hướng Lĩnh Nam phải phải qua trên đường, mặc kệ bình sinh đem kiếm gánh tại trên vai, chậm rãi hướng về Lĩnh Nam phải tiến đến.

Mấy trận giao đấu dễ cho Nhâm Bình sinh nội lực tiêu hao hầu như không còn, huống chi cũng không vội mà chạy về sư môn, cho nên Nhâm Bình sinh cũng không có dùng khinh công đi đường.

"Ai! Liều sống liều chết coi như, còn muốn tự mình rút dần bạc, trở lại nói cái gì cũng phải để cho sư phụ lão nhân gia ông ta cho ta bù lại."

Nhâm Bình sinh gấp đã rời nhà mình sư môn không xa, lập tức lại nghĩ tới chính mình hôm nay tao ngộ thần tiên nói.

"Lĩnh Nam phải thịnh uy hách chính là, tài lực hùng hậu, mặc kệ công tử làm thân truyền đệ tử làm gì vì là một chút Ngân Lượng buồn rầu."

Lúc này một thanh âm, từ Nhâm Bình ruột Hậu Truyện tới.

Nhâm Bình sinh lạnh cả tim toàn thân căng cứng, đột nhiên rút kiếm ra khỏi vỏ quay người phản nộ quát "Ai! Lén lén lút lút dám ở ta Lĩnh Nam phải trên địa bàn giương oai."

mặc cho công tử không cần khẩn trương, nơi này chính là Lĩnh Nam phải địa bàn.

Chỉ gặp lúc này một cái vóc người phúc hậu mặc y phục quân gia trung niên nhân, cười đi tới mở miệng nói.

"Vô Song bảo Thảm Lãng" Nhâm Bình sinh như rồng mây nói.

"Không sai chính là Thảm mỗ, không nghĩ tới mặc cho công tử thế mà nhận biết Thảm mỗ" Thảm Lãng kinh ngạc hỏi.

"Ta từng đi theo Gia Sư qua Vô Song bảo một lần, may mắn gặp qua Trầm tổng quản" Nhâm Bình sinh không làm rõ ràng được đối phương ý đồ đến, chỉ có thể tạm thời ứng phó nói.

"Ha ha! Tất nhiên công tử nhận biết ta, này tại được không qua, Thảm mỗ chính là phụng nhà ta bảo chủ chỉ mệnh tìm đến mặc cho công tử, muốn cho công tử cho người sư tôn mang phong mật tín."

Thảm Lãng nói, từ trong ngực móc ra một cái bịt kín phong thư nói ra.

"A! Nguyên lai Trầm tổng quản là vì việc này mà đến, này cảm tin giao cho Nhâm mỗ liền tốt, ta sẽ chuyển giao cho sư tôn."

Nhâm Bình sinh thấy đối phương nguyên lai là muốn cho chính mình cho nhà mình sư tôn mang tin, cũng liền buông xuống cảnh giác trầm giọng nói.

"Vậy thì đa tạ công tử."

Thảm Lãng thần sắc ôn hòa nói cảm tạ, lập tức hướng về phía trước mấy bước cảm mật tín đưa qua.

Nhâm Bình sinh cũng không nghi ngờ nó, tiếp nhận mật tín cảm trong tay nhìn một chút, liền đem bỏ vào trong ngực, lập tức vừa định và đối phương cáo từ một tiếng, sớm đi trở về sư môn.

Không nghĩ tới vừa mới ngẩng đầu, liền bị Thảm Lãng nhất chương đánh tới, đập vào trên đỉnh đầu, Thảm Lãng có ý đánh lên, mặc kệ bình sinh lại không có chút nào phòng bị, lập tức ngay cả một tia âm thanh đều không phát ra liền khí tuyệt thân vong.

"Hừ! Ngu xuẩn" Thảm Lãng thấy đối phương đã đều chết hết, tại đối phương trong ngực thu hồi phong thư, thấp giọng mĩa mai một câu, mấy cái lắc mình đã biến mất tại trên sơn đạo.

Thảm Lãng khinh công trác tuyệt, không cần thiết chỉ chớp lát đã chạy về Lạc Phong sườn núi Vô Song bảo.

Tiến vào Vô Song bảo, Thảm Lãng trực tiếp đi vào nhà mình lão gia Trầm Thiên nhai bên ngoài thư phòng thấp giọng nói "Lão gia lão nô trở về."

"Là Thảm Lãng a! Vào đi" trong thư phòng truyền đến Trầm Thiên nhai trung khí mùi phẫn âm thanh.

Thảm Lãng lập tức tiến vào thư phòng sau đó đóng cửa lại, ngồi đối diện trên ghế đọc sách Trầm Thiên nhai nói.

"Lão gia phân phó lão nô làm sự tình, đã làm thỏa đáng."

"Tốt! Xử lý không sai" Trầm Thiên nhai thả ra trong tay sách cười đối với Thảm Lãng tán thưởng nói.

"Vẫn là lão gia kế sách cao minh, hôm nay rất nhiều người đều nhìn thấy Nhâm Bình sinh và Thánh Hòa Giáo người lên xung đột."

hiện tại Nhâm Bình sinh vừa chết, Lĩnh Nam phải khẳng định sẽ phải người tìm đến Bạch Cừ phiền phức, đến lúc đó hai bên lên xung đột, ta Vô Song

bảo vừa vặn ngư ông đắc lợi sắc." Thảm Lăng thần sắc bội phục nhìn xem Trầm Thiên nhai nói.

ngươi nói không tệ, tuy nhiên Thảm Lăng ngươi nhưng là chỉ đoán đối với một nửa" Trầm Thiên nhai khẽ cười một tiếng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Tuyệt Học Phong Thần Thối

"Lão nô ngu dốt" Thảm Lăng nịnh nọt nói.

Trầm Thiên nhai khẽ cười nói "Ngươi đi theo ta nhiều năm, hẳn là rõ ràng tay ta đoạn, chỉ cần là cùng ta Vô Song bảo là địch, chưa từng có qua kết cục tốt."

Thảm Lăng nghĩ cũng phải, nhà mình đi theo Trầm Thiên nhai nhiều năm, đương nhiên biết rõ Trầm Thiên nhai, cũng không phải ngoại nhân miệng, Hiệp Can Nghĩa Đám làm người chính phái Vô Song Kiếm khách.

"Lần này Thánh Hóa Giáo dám đụng đến ta vất vả kinh doanh nhiều năm Trường Nhạc Bang, ảnh hưởng ta nhiều năm đại kế, ta há có thể dung đến xuống hẳn" Trầm Thiên nhai thần sắc âm hàn hung ác tiếng nói.

"Lão gia kia vì sao không mời từ xuất thủ, cầm này Bạch Cừ thuận tay diệt này Thánh Hóa Giáo, đã già gia tu vì đối phó Bạch Cừ, còn không phải dễ như trò bàn tay" Thảm Lăng nghi ngờ nói.

"Nếu như không phải có vẻ chiếu cố, ngươi còn không có mạng Phi nhi và thường hồi xuân tới ta liền đã xuất thủ" Trầm Thiên nhai phết mắt Thảm Lăng nói.

Đối với Trầm Thiên nhai tin tức như thế linh thông, Thảm Lăng cũng không kinh ngạc, Vô Song bảo làm Tây Phong thành lực đại Đình Tiêm Thế Lực, tại mất vì sao nhiều.

"Lão gia là bận tâm, Bạch Cừ lai lịch thân phận" Thảm Lăng nghe xong lời này trong nháy mắt kịp phản ứng thấp giọng hỏi.

"Không sai! Theo ta phái người điều tra kết quả đến xem, cái này Bạch Cừ là mấy ngày trước đó mới xuất hiện tại Tây Phong thành, hẳn hoàn toàn không biết, thật giống như bỗng dung từ đó hàng đồng dạng."

"Mặc kệ là tuổi còn trẻ liên tu vi cao thâm, vẫn là từ có thể xóa đi trước kia hành tung đến xem, đều không phải là người bình thường và thế lực có thể làm được, cho nên ta không thể không cẩn thận."

ta chịu nhục nhiều năm, nếu như tùy tiện hành động thiếu suy nghĩ, sợ là nhiều năm tâm huyết hủy hoại chỉ trong chốc lát a!" Trầm Thiên nhai vẻ mặt nghiêm túc giận dữ nói.

"Trách không được lão gia trước đó, ngăn cản thiếu gia đi tìm Bạch Cừ báo thù, hiện tại lúc này xác thực không thể xuất hiện chỗ sơ suất" Thảm Lăng thần sắc nghiêm nghị khẳng định nói.

"Tuy nhiên! Thánh Hóa Giáo như thế trước mặt mọi người đánh ta Vô Song bảo khuôn mặt, ta tuy vô pháp xuất thủ, nhưng Thánh Hóa Giáo cũng đừng hòng tốt hơn." Trầm Thiên nhai thần sắc dữ tợn giọng căm hận nói.

"Nguyên lai lão gia phái lão nô đi giết Nhâm Bình sinh, muốn giá họa cho Thánh Hóa Giáo" Thảm Lăng bừng tỉnh đại ngộ nói.

"Không sai! Tuy nhiên cái này là một. Hai là muốn cho Lĩnh Nam phái đi trước tìm kiếm."

Thánh Hóa Giáo mặc dù bây giờ nhìn phong quang, nhưng dù sao cũng là mới quật khởi, bên trong trừ Bạch Cừ cái này Nhị Lưu Cao Thủ bên ngoài, cũng chỉ có vừa đầu nhập Thánh Hóa Giáo cổ hai Từ Tam hai cái phế vật, còn lại tuy nhiên cũng là một chút không có nội lực bắt nhập lưu hạng người."

Lĩnh Nam phái truyền thừa nhiều năm, trong môn cao thủ rất nhiều, tùy tiện điều động mấy người cao thủ cũng không phải Thánh Hóa Giáo có thể ngăn cản.

đến lúc kia, ta không tin Bạch Cừ sau lưng thế lực còn ẩn tàng lại" Trầm Thiên nhai thần sắc âm tiếu nói ra.

"Thế nhưng là Linh Nam đương nhiệm môn chủ mở đầu Vô Niệm, đa mưu túc trí sợ là sẽ không dễ dàng mắc lừa a!" Thẩm Lăng suy nghĩ một phen có chút lo lắng nói.

"Ha ha! Không sai mở đầu Vô Niệm không chỉ tu vì là cao thâm, tài trí cũng là bất phàm, bất quá hẳn tuy là Linh Nam phái môn người, nhưng Linh Nam phái cũng không phải một mình hắn nói quên, tỉ như Nhất Kiếm Vô Huyết Phùng Tây Phạm" Trầm Thiên nhai có ý riêng đối với Thẩm Lăng nói.

"Nhâm Bình sinh sư tôn, Linh Nam phái đại trưởng lão Phùng Tây Phạm" Thẩm Lăng bưng tỉnh đại ngộ nói.

"Không sai!" Trầm Thiên nhai gật đầu nói.

"Lão gia quả nhiên tính toán không bỏ sót, lão nô bội phục." Thẩm Lăng vui lòng phục tùng nghiêm mặt nói.

"Tốt! Ngươi xuống dưới phân phó người tay, quan tâm kỹ càng hai phe động tĩnh, có việc trực tiếp tới tìm ta." Trầm Thiên nhai lập tức phân phó Thẩm Lăng nói.

"Người lão nô kia không quá rầy lão gia." Thẩm Lăng ứng một tiếng, lập tức lui ra ngoài.

"Hừ! Mở đầu Vô Niệm, ta muốn xem nhìn ngươi lần này như thế nào giải quyết việc này" Trầm Thiên nhai âm mặt, đối không có một ai thư phòng lắm bầm

Ngay tại lúc đó ban đầu Trường Nhạc Bang tổng đàn, hiện tại đã biến thành Thánh Hóa Giáo đến khi tổng đàn.

Nếu cũng không có thay đổi gì, Cao Thuận bọn người chỉ là phân phó thủ hạ thay cái Bảng Hiệu, tại treo lên Thánh Hóa Giáo dạy cờ a.

Canh giữ ở trước cửa giáo chúng gặp Bạch Cửu liền vội vàng hành lễ, Bạch Cửu hơi gật đầu ra hiệu, mang theo hai người trực tiếp đi vào sân sau.

Lập tức phân phát cổ hai Từ Tam hai người, không kịp chờ đợi tiến gian phòng, đóng kỹ cửa phòng lập tức ngồi xếp bằng phân thần tiến vào hệ thống.

Bạch Cửu lập tức mở ra thông tin cá nhân.

Tính danh: Bạch Cửu

Tuổi tác: Mười bảy

Giang hồ danh vọng: Thanh danh vang dội 【 10850 】

Tu vi: Nhị lưu trung kỳ

Nội công: Hàn Băng Chân Khí 【 thượng thừa trung cấp trong kỳ môn công 】

Ngoại Công: Sơ khuy môn kính: Hàn Băng Thần Chưởng 【 thượng thừa trung cấp Kỳ Môn Chưởng pháp luật 】

Ngoại Công: Sơ khuy môn kính: Võ nghệ cao cường 【 Hạ Thừa Hạ Cấp Bộ Pháp 】

Ngoại Công: Sơ khuy môn kính: Chuồn chuồn lướt nước 【 Hạ Thừa Hạ Cấp khinh công 】

Hắn tin tức Bạch Cửu chỉ là đại khái quét mắt một vòng, trong lòng đã quyết định, cảm trên người mình những này võ học thật tốt tăng lên một phen.

Lập tức nhìn thấy lấy giang hồ danh vọng cột bên trong, hơn một vạn giang hồ danh vọng, trái tim bất tranh khí một trận nhảy lên.

Đối với trước kia hoa một trăm danh vọng, đều tốt đau lòng rất lâu Bạch Cửu tới nói, không có so nhìn xem chính mình giang hồ danh vọng, thêm ra mấy cái số không càng kích động sự tình.

Như vậy cũng tốt so một cái mỗi tháng cảm mấy ngàn nhanh tiền lương người làm công, bất thành linh có một ngày phát hiện mình trong ngân hàng thêm ra mấy trăm vạn đồng dạng.

Bạch Cửu thật vất vả ổn định lại tâm thần, ấn mở thông tin cá nhân phía dưới nhiệm vụ khen thưởng nhắc nhở.

Trong nháy mắt bạch quang lóe lên, Bạch Cửu trong ngực liền thêm ra một bản đóng chỉ bí tịch, đã từng có một lần kinh nghiệm Bạch Cửu cũng không kinh ngạc.

Bất quá khi Bạch Cửu cảm lấy bí tịch, nhìn thấy bí tịch bên trên viết 【 Phong Thần Thối 】 ba chữ thời điểm, vừa ổn định lại trái tim lại bắt đầu kích động nhảy không ngừng.

Phong Thần Thối là Phong Vân bên trong Niếp Phong tiền kỳ thành danh tuyệt kỹ, ngâm phong vô tướng nghĩa, không chỉ có là một loại tốc độ cực nhanh, chiêu thức cùng sắc bén Thối Pháp, cũng là một loại thân pháp cực nhanh khinh công.

Phong Thần Thối người sáng lập là Tam Tuyệt Lão Nhân, cảm chính mình ba loại tuyệt kỹ, Thiên Sương Quyền pháp luật, Bài Vân Chưởng pháp luật,

Phong Thần Thối pháp luật, truyền cho Thiên Hạ Hội đứng đầu Hùng Bá.

Mà Hùng Bá lại truyền cho Niếp Phong, làm Phong Thần Thối tại Niếp Phong trong tay phát dương quang đại sau cùng càng là tại Phong Thần Thối trên cơ sở, sáng chế tuyệt học Thần Phong Động.

Bạch Cửu trong lòng hơi động, trong tay Phong Thần Thối bí tịch đã biến mất, đồng thời Bạch Cửu trong đầu thêm ra có quan hệ Phong Thần Thối hết thảy tin tức.

Phong Thần Thối 【 phổ thông thượng đẳng tuyệt học 】 tổng cộng Lục Thức phân biệt là.

Đệ Nhất Thức "Bộ Phong Tróc Ảnh" đã Kinh Công Thân Pháp làm chủ, chính là Phong Thần Thối pháp luật nhập môn tinh yếu, luyện thành này kiểu về sau, thân pháp vô ảnh nhanh như Lưu Tinh.

Đệ Nhị Thức "Phong Trung Kính Thảo" này kiểu đã tuyệt nhanh công kích tốc độ công kích đối thủ.

Đệ Tam Thức "Bạo Vũ Cuồng Phong" Thối Pháp như mưa to chiều nghiêng xuống, Thối Thế như cuồng phong mãnh liệt.

Đệ Tứ Thức "Nhanh chóng quyết đoán" lực đạo như sấm, thối khoái : nhanh chân như gió.

Đệ Ngũ Thức "Phong Quyển Lâu Tàn" này kiểu là quần thể công kích, thân hình nhanh chóng xoay tròn, mang theo bốn phía hết thảy vật thể công kích địch nhân.

Đệ Lục Thức "Thần Phong Nộ Hào, Phong Thần Thối tuyệt kỹ chiêu này sử xuất Mạn Thiên Thối Ảnh, không ai có thể ngăn cản.

Tuy nhiên đã tại hệ thống trợ giúp xuống học được Phong Thần Thối, nhưng muốn dùng để đối địch, nhưng vẫn là cần Bạch Cửu đi Diễn Võ Trường tốn hao danh vọng luyện tập một phen.

Nếu không chỉ có Hoa Giá Tử, lại không phát huy ra tuyệt học uy lực, liền như là sớm đã học được Hàn Băng Thần Chương đồng dạng.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Toàn Phương Vị Thăng Cấp

Trắng chín ý niệm tiến vào hệ thống Diễn Võ Trường, ứng là trắng Cửu Giang hồ danh vọng đã đạt tiêu chuẩn, cho nên Diễn Võ Trường trừ cơ bản nhất sơ cấp hình thức, hiện tại trung cấp và cao cấp cũng đều đã giải tỏa.

Trắng chín thử lựa chọn sơ cấp hình thức, hệ thống lúc này cho ra nhắc nhở.

Thượng Thừa Võ Học Hàn Băng Thần Chương, từ sơ khuy môn kính tăng lên tới hơi có thành, cần tiêu hao 500 giang hồ danh vọng.

Tăng lên tới lô hòa thuần thanh, cần 2500 giang hồ danh vọng, đằng sau cảnh giới cũng đều là gấp năm lần tại trước đó.

Mà phổ thông thượng đẳng tuyệt học, Phong Thần Thối ứng là trắng chín cái là cơ bản học được, ngay cả cơ bản nhất sơ khuy môn kính đều không đạt tới.

Cho nên tăng lên tới sơ khuy môn kính trắng chín cần tốn hao 500 giang hồ danh vọng.

Tại từ sơ khuy môn kính, tăng lên tới hơi có Tiểu Thành cần 2500 đồng dạng gấp bội.

Cứ tính toán như thế đến, trắng chín vừa không có che nóng hơi hơn một vạn danh vọng liền không có hơn phân nửa.

Tuy nhiên Bạch Cửu Minh trắng, nếu như không nỗ lực này giang hồ danh vọng, vậy mình trên thân võ học tại lợi hại, cũng căn bản phát huy không tác dụng.

Đến lúc đó tùy tiện tới một cái tu vi cùng mình không sai biệt lắm, võ học tăng thứ cao hơn chính mình, sợ là đều có thể đánh bại dễ dàng chính mình.

Cho nên trắng chín khế cần môi, tốn hao 3000 giang hồ danh vọng trước đem Hàn Băng Thần Chương, tăng lên tới lô hòa thuần thanh cảnh giới.

Lập tức lại tốn hao 3000 giang hồ danh vọng, cầm Phong Thần Thối tăng lên tới hơi có Tiểu Thành cảnh giới.

Hai môn võ học trực tiếp liền hao phí trắng chín 6000 giang hồ danh vọng.

Lập tức trắng chín lại tốn hao 2000 giang hồ danh vọng, đổi lấy hai khóa lục phẩm đan dược, thoát thai hoá cốt đan.

Nhưng là vì là Đỗ Thư sách và Lý Nghĩa chuẩn bị, hai người cũng là sớm nhất đi theo chính mình Nguyên Lão.

Hiện tại tuy nhiên Thánh Hóa Giáo Tam Lưu Cao Thủ, cũng đã có bốn người.

Nhưng Đỗ Thư sách ba người sớm nhất đi theo trắng chín, ba người là trắng chín làm việc cần cù chăm chỉ, trắng chín đương nhiên cũng sẽ không hẹp hòi.

Ngay sau đó lại nhìn đau đớn lấy hai khóa thoát thai hoá cốt đan, cho hai người tăng cao tu vi.

Cứ tính toán như thế tới trắng chín đã tiêu hao 8000 giang hồ danh vọng, chỉ còn lại có xem 2850 điểm danh vọng.

Tuy nhiên không có cách, trắng chín lại tốn hao 500 giang hồ danh vọng đổi lấy một bản, Hạ Thừa thượng đẳng Hoa Sơn Bảo Nguyên Kinh nội công tâm pháp.

Đây là dùng để để cho Cao Thuận ba người tu luyện ra nội lực, tốt đột phá đến Tam Lưu cảnh giới sử dụng, đang nói về sau trong giáo có người Trúc Cơ có thành tựu, trắng chín cũng sẽ ban thưởng để cho học tập.

Lúc này trắng chín trên thân chỉ còn lại có 2350 điểm danh vọng, có thể nói là kém một chút liền bị đánh về nguyên hình.

Trắng chín suy nghĩ chỉ chốc lát, vốn định giữ tiếp theo chút danh vọng dự bị, nhưng sau cùng suy nghĩ một chút, mình bây giờ không chỉ có và Vô Song bảo là tử địch, hôm nay cũng đem Linh Nam đưa cho đắc tội.

Hai phe này thế lực cũng không phải cái gì quá hùng mạnh,

Đến lúc đó nếu như đối phương đánh tới, lấy mình bây giờ nhị lưu trung kỳ thực lực nhưng là có vẻ hơi yếu kém.

Ngay sau đó liền không ở do dự, trước tiên tốn hao 210 điểm danh vọng đã thông Đệ Thất đầu Túc Thái Âm Tỳ Kinh, làm tu vi tăng lên tới nhị lưu hậu kỳ.

Sau đó lại tiêu hao 230 điểm danh vọng, đã thông điều thứ tám Thủ Thiếu Dương Tam Tiêu Kinh.

Vốn còn muốn một cỗ tác chọc tức, đang đã thông một đầu kinh mạch, chợt cảm giác mình chân khí trong cơ thể có chỗ dị động.

Trắng chín trong lòng hơi động, biến mình bạch là mình tu vi tăng lên quá nhanh dẫn dắt lên.

Cho nên trắng chín cũng liền tạm thời từ bỏ, đang đã thông một đầu kinh mạch trực tiếp đột phá đến Nhất Lưu Cảnh Giới dự định.

Trắng chín lập tức lần nữa mở ra đã phát sinh long trời lở đất biến hóa thông tin cá nhân.

Tính danh: Trắng chín

Tuổi tác: Mười bảy

Giang hồ danh vọng: Danh tiếng lên cao 【19 10- 10850】

Cảnh giới: Nhị lưu đỉnh phong

Nội công: Hàn Băng Chân Khí 【thượng thừa trung đẳng trong kỳ môn công】

Ngoại Công: Hàn Băng Thần Chương 【thượng thừa trung đẳng Kỳ Môn Chương pháp luật】

Cảnh giới: Lô hỏa thuần thanh

Ngoại Công: Phong Thần Thối pháp luật 【phổ thông thượng đẳng tuyệt học】

Cảnh giới: Hơi có Tiểu Thành

Ngoại Công: Võ nghệ cao cường 【Hạ Thừa hạ đẳng khinh công】

Cảnh giới: Sơ khuy môn kính

Ngoại Công: Chuồn chuồn lướt nước 【 Hạ Thừa hạ đẳng khinh công 】

Cảnh giới: Sơ khuy môn kính

Đại khái hiểu biết mình bây giờ chỗ Hội Vũ học về sau, sắc trời đã tối, trắng chín lần trực tiếp nhập định tu luyện lên nội công tới.

Thời gian cực nhanh, chờ trắng chín từ trong nhập định tỉnh lại, phát hiện đã là sáng sớm ngày thứ hai.

Đơn giản rửa mặt về sau, ăn xong điểm tâm, trắng chín phân phó thủ hạ tán đi.

Trong tiểu viện cũng chỉ còn lại có trắng chín một người, trắng chín thở ra một ngụm trọc khí, bắt đầu quen thuộc lên hàn băng thần chương gió êm dịu Thần Thối hai môn võ học.

Tuy nhiên trực tiếp tại hệ thống bên trong học tập, không có cái gì hậu di chứng, thật giống như chính mình vốn là tu hành môn võ học này nhiều năm.

Nhưng trắng chín vẫn là thói quen mỗi ngày sau khi đứng dậy, cảm chính mình sở hữu võ học thống nhất tu luyện một lần, làm đến ôn cố mà biết tân.

Lô hòa thuần thanh cảnh giới Hàn Băng Thần Chương sử dụng, và trắng chín lúc trước mới nhập môn Hàn Băng Thần Chương, quả thực là hai loại võ học.

Trước kia trắng chín sử dụng Hàn Băng Thần Chương, chỉ là cứng nhắc dùng bên trong chiêu thức một chiêu một thức đối địch.

Có thể thắng đối thủ, toàn bằng tự thân cao hơn đối thủ cảnh giới các loại Thượng Thừa Nội Công thêm ra nội lực.

Đang nhìn hiện tại trắng Cửu Hàn Băng Thần chương, đến lô hòa thuần thanh cấp bậc về sau, một chiêu một thức hạ bút thành văn.

Chiêu thức ở giữa nối liền một cách trôi chảy, Chương Kính mang theo tiếng xé gió bên tai không dứt.

Trắng chín một bộ chương pháp đánh xong, lập tức lại thử một chút Phong Thần Thối.

Phong Thần Thối pháp luật không hồ là tuyệt học cấp bậc võ học, trắng chín sử dụng xuất chiêu thứ nhất Bộ Phong Tróc Ảnh.

Chỉ gặp trắng chín thân thể nhẹ nhàng nhất động, trong nháy mắt mang theo một trận tàn ảnh, bên cạnh cây cỏ bị thổi ngổn ngang lộn xộn.

Chỉ là trong nháy mắt, trắng chín đã tại cái này không to nhỏ trong sân đi cái đi đi lại lại.

"Không hồ là tuyệt học công pháp trắng chín tán thán nói.

Bằng hiện tại tốc độ, trắng chín tin tưởng đừng nói Nhị Lưu Cao Thủ, liền các loại chính mình đồng dạng nhị lưu Đình Tiêm Cao Thủ, muốn cùng chính mình so tốc độ, trắng chín cũng có lòng tin cầm đối phương bỏ rơi mười đầu đường phố.

Có Phong Thần Thối, trắng chín tự tin cũng là gặp được nhất lưu cao thủ, mình coi như là đánh không lại, cũng có thể toàn thân trở ra.

Thử qua hai môn uy lực đại tăng võ học, trắng chín vừa lòng thỏa ý ra tiểu viện.

Đi thẳng tới trước kia Trường Nhạc Bang, hiện tại Thánh Hòa Giáo Phòng Nghị Sự.

Phòng Nghị Sự chỗ là một cái độc lập sân nhỏ, chiếm diện tích có phần rộng.

Trắng chín tiến vào đại viện, đã nhìn thấy không chỉ có Đỗ Thư sách Cao Thuận ba người, liền ngay cả cô hai Từ Tam hai người cũng tại.

Lúc này tất cả mọi người tại tất cả bận bịu tất cả sự tình, Thánh Hòa Giáo sự vụ lớn nhỏ trắng chín từ trước tới giờ không hỏi.

Bình thường chỉ có chuyện trọng yếu, Cao Thuận bọn người mới sẽ hướng về trắng chín bẩm báo, cho nên trắng chín giáo chủ này, nếu là thanh nhàn nhất.

Mọi người gặp trắng chín lập tức tiến lên chào "Giáo chủ."

"Ân! Các người trước tiên bận bịu các người, không cần phải để ý đến ta, chờ làm xong các người cùng một chỗ tiến đến, hôm nay ta có việc tuyên bố."

Trắng chín đối mọi người gật đầu bắt chuyện qua, vút xuống mọi người chính mình tiên tiến Phòng Nghị Sự, tại chính mình trên ghế bành, nhắm mắt dưỡng thần.

Chờ Cao Thuận bọn người, cảm trong tay sự tình hoàn toàn xử lý xong, đã là hơn nửa canh giờ về sau.

Mấy người tiến vào Phòng Nghị Sự, nhìn một chút trắng chín đang nghỉ ngơi, cũng không quấy rầy, yên lặng tại trắng chín lần mới vào tòa, yên lặng không nói.

Không lâu, Nhất Giáo chúng chạy vào quỳ trên mặt đất ôm quyền nói bẩm giáo chủ, Thanh Y Lô Chủ vì sao rên vang mang theo thủ hạ bên ngoài cầu

kiến giáo chủ."

Trắng chín híp mắt nói nhẹ giọng "Đề cho hấn vào đi."

"Vâng! Giáo chúng ứng một tiếng quay người rồi đi.

Theo một trận tiếng bước chân truyền đến, trong phòng nghị sự mọi người thấy nhìn ra ngoài.

Chỉ gặp vì sao rền vang một thân trang phục màu xanh, mang theo một mặt hưng phấn Tiểu Diệp đi tới.

Hai người tiến vào Phòng Nghị Sự cùng kêu lên đối với trắng chín khom người nói "Thuộc hạ gặp qua giáo chủ."

UU đọc sách hoan nghênh rộng lớn Thư Hữu quang lâm đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến đọc.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Phong Thưởng Mọi Người

"Miễn Lễ, nếu gia nhập vào Thánh Hòa Giáo, về sau cũng là người một nhà, không cần quá mức câu nệ."

Bạch Cửu Thần hình dáng ôn hòa đối với vì sao Tiêu Tiêu nói.

"Đa tạ giáo chủ" vì sao rền vang hai người đứng dậy nói cảm tạ.

"Tất nhiên người đã đến đông đủ, vậy ta liền nói mấy món sự tình."

Bạch Cửu gặp trước mắt Thánh Hòa Giáo cao tăng, đã toàn bộ đến đông đủ, lập tức lên tiếng nói.

Đường Hạ mọi người vội vàng ngồi nghiêm chỉnh, nhìn về phía trắng chín.

Bạch Cửu phất mắt chứng nhân nói "Làm một phương Tân Thế Lực, ta Thánh Hòa Giáo có thể có hiện tại quy mô, chư vị công không thể mặt" Bạch Cửu ngữ khí khẳng định nói.

"Ta đã từng đối với các ngươi mỗi người đều nói qua, chỉ cần dùng tâm vì bản tọa làm việc, vì ta Thánh Hòa Giáo làm việc, bản tọa sẽ không bạc đãi các ngươi bất kỳ một cái nào người.

chỉ cần các ngươi bỏ ra, liền có thể tại ta chỗ này trăm phần trăm thu hoạch được hồi báo, hiện tại ta cảm thực hiện ta hứa hẹn" Bạch Cửu khẽ cười một tiếng đối với Đường Hạ chứng nhân nói.

Mọi người nghe xong thần sắc đều kích động không thôi, liền ngay cả cổ hai Từ Tam hai người, tuy nhiên rõ ràng hai người mình mới nhập Thánh Hòa Giáo, đạt được ban thưởng cơ hội không lớn, tuy nhiên nhưng cũng là đây cõi lòng chờ mong nhìn về phía Bạch Cửu.

Đến ra sao rền vang và Tiểu Diệp lộ ra rất là bình tĩnh, dù sao hai người hôm nay mới tính chính thức nhập giáo, có cái gì tốt sự tình cũng không tới phiên không đến trên người mình.

Bạch Cửu tướng mọi người biểu hiện, để ở trong mắt lập tức nói "Đỗ Thư sách, Cao Thuận."

Nghe được trắng chín trước tiên hô hai người này tên, người khác cũng không kinh ngạc chút nào.

Cao Thuận, Đỗ Thư sách vở cũng là sớm nhất đi theo Bạch Cửu, hiện tại lại là Thánh Hòa Giáo phía dưới Địa Vị tối cao Tả Hữu Sứ lưỡng sứ.

Bạch Cửu trước tiên phong thưởng hai người, cũng tại mọi người trong dự liệu, thật muốn cảm hai người đặt ở sau cùng, mọi người mới sẽ cảm thấy có vấn đề đây.

Cao Thuận hai người nghe tiếng không dám thất lễ, vội vàng đứng dậy khom người nói "Có thuộc hạ."

Bạch Cửu có chút cảm thán nhìn xem hai người nói ". Các ngươi hai cái trước hết đi theo cùng ta, lúc ấy ta Thánh Hóa Giáo một nghèo hai trắng, ngay cả cái đặt chân địa phương đều không có, nhưng các ngươi lại như cũ cần cù chăm chỉ vì ta bôn tọa làm việc.

lúc trước bôn tọa đáp ứng các ngươi, hiện tại liền cho các ngươi.

Ngay sau đó, Bạch Cửu từ trong ngực lấy ra một cái bình sứ nhỏ, cười đối với Đỗ Thư Thư Đạo" sách sách gần nhất tu luyện như thế nào "

Đỗ Thư sách trong lòng nghi hoặc không thôi nhưng vẫn là trả lời "Hồi giáo chủ, thuộc hạ hiện tại đã ổn định Luyện Nhục cảnh giới, đang cố gắng đột phá Luyện Cốt cảnh giới".

"Không sai! Ngắn ngủi hơn mười ngày liền tu luyện thành Trúc Cơ nhị tầng, quả nhiên thiên phú bất phàm." Bạch Cửu cười, tán dương.

"PHỐC!" Bạch Cửu vừa dứt lời, phía dưới Lý Nghĩa đỏ bừng cả khuôn mặt che miệng toàn thân run rẩy cười rộ lên.

Bạch Cửu nhún mày quay người hỏi thăm "Lý Hắc tử, ngươi cười cái gì."

"Khụ khụ! Giáo chủ ta cũng không muốn cười,

Tuy nhiên nhưng là nhìn không được, mong rằng giáo chủ thấy lượng." Lý Nghĩa liền vội vàng đứng lên, một mặt ý cười nói.

"Thế nào, ta lời nói thật buồn cười a" Bạch Cửu thần sắc biến đổi, mắt mắt hù dọa Lý Nghĩa nói.

Lý Nghĩa gặp Bạch Cửu phát giận, hoảng sợ vội vàng nói "Giáo chủ hiểu lầm thuộc hạ, ta chỉ là nghe được giáo chủ khen Đỗ đại ca Tu Luyện Thiên Phú bất phàm, nhớ tới một số việc nhìn không được, kính xin giáo chủ chớ trách."

"A! Ngươi không tán đồng bôn tọa lời nói" Bạch Cửu mặt không biểu lộ nhìn đối phương nói.

"Giáo chủ lời nói thuộc hạ đương nhiên tán đồng, Đỗ đại ca xác thực thiên phú bất phàm, nhớ năm đó ta Lý Nghĩa tu luyện tới Trúc Cơ nhị tầng thế nhưng là hơn mấy tháng đây.

nhưng là giáo chủ ngài có phải hay không quên, Đỗ đại ca ngắn ngủi mười mấy ngày liền đến Trúc Cơ nhị tầng tuy nhiên thiên tài, nhưng là cùng giáo chủ ngài so tu luyện tốc độ, sợ là còn kém không ít đi, nếu như Đỗ đại ca là thiên tài, vậy ngài là cái gì" Lý Nghĩa nhìn chăm chăm Bạch Cửu Vần nói.

"Khụ! Bạch Cửu nghe xong lời này cười một tiếng nói bản giáo chủ không phải bình thường người, các ngươi vẫn là không nên cùng ta so, khỏi bị đá kích."

Mọi người nghe xong, đều gật đầu biểu thị đồng ý câu nói này, và Bạch Cửu so Tu Luyện Thiên Phú, xác thực sẽ đánh kích người.

Bạch Cửu nói xong không được tại phản ứng Lý Hắc tử, tiếp tục đối với Đỗ Thư Thư Đạo.

"Tuy nhiên tuy nhiên ngươi thiên phú bất phàm, nhưng muốn Trúc Cơ có thành tựu sợ cũng là cần thời gian mấy năm, đây là hết thấy thuận lợi không có bình cảnh tình huống dưới."

ta Thánh Hóa Giáo cần phát triển lớn mạnh, mà ngươi lại là ta Thánh Giáo cao tăng, tu vi quá thấp sợ rằng sẽ lực bất tòng tâm, cho nên ta hôm nay khen thưởng ngươi một khỏa lục phẩm đan dược, thoát thai hoá cốt đan."

"Lục phẩm đan dược!" Trong đường tất cả mọi người một mặt chấn kinh, mà Lý Hắc tử càng là lên tiếng kinh hô.

Mọi người tuy nhiên không biết, cái này thoát thai hoá cốt đan ra sao tác dụng.

Nhưng là chỉ nghe cao đến lục phẩm đẳng cấp, cũng đủ để đem mọi người chấn động không nhẹ.

Phải biết trong truyền thuyết lục phẩm đan dược, đừng nói cái này Tây Phương thành đỉnh phong Nhị Lưu Thế Lực, cũng là Khánh Dương phủ một chút nhất lưu đại phái cũng không thấy có được.

Hiện tại mọi người có thể khẳng định, Bạch Cửu nhất định là cái nào đó Đại Môn Phái hoặc là Thế Gia Công Tử.

Ứng vì là mặc kệ là Bạch Cửu, cái tuổi này tu vi cảnh giới, tốt hơn theo tay cầm đi ra đan dược, đều căn bản không phải người bình thường có thể tiếp xúc đến.

Bạch Cửu thấy mọi người biểu lộ, cũng minh bạch trong lòng mọi người suy nghĩ, tuy nhiên dạng này cũng đúng lúc , có thể để cho mình từ trong hệ thống xuất ra đồ vật, có cái xuất xứ.

Bạch Cửu tiến lên, cầm đan dược nhét vào khiếp sợ không thôi Đỗ Thư sách trong ngực cười nói.

"Viên thuốc này tên là thoát thai hoá cốt đan, đan như tên công hiệu cũng rất đơn giản.

phục dụng về sau có thể cho người phục dụng , trực tiếp nhảy qua phức tạp Trúc Cơ quá trình, trực tiếp Trúc Cơ đại thành.

nói cách khác ăn đan dược này, mặc kệ ngươi là Trúc Cơ cảnh giới gì, đều sẽ trực tiếp tăng lên tới Trúc Cơ Đại Thành Cảnh Giới cũng chính là Hoán Huyết cảnh đỉnh phong "

Bạch Cửu quay người trở lại chính mình ngồi lên, nhẹ giọng nói với mọi người bán ra thai Hoán Cốt đan công hiệu.

Nếu như nói trước đó, Bạch Cửu có thể xuất ra lục phẩm cấp bậc đan dược, đã để mọi người rung động dị thường lời nói.

Này nghe thoát thai hoán cốt đan công hiệu, mọi người tại đây đã không biết nên như thế nào biểu đạt chính mình tâm tình.

Cao Thuận bọn người thăm than, nhóm người mình vì là tu luyện tới Trúc Cơ đại thành, không biết nỗ lực nhiều tuổi năm, ăn nhiều tuổi khổ mới thành công.

Không nghĩ tới, hiện tại Bạch Cửu tùy tiện xuất ra một khóa đan dược, liền trực tiếp để cho một người Trúc Cơ hoàn thành, đuổi kịp người khác nhiều năm nỗ lực.

Đây là hạng gì nghịch thiên, mọi người cũng lần thứ nhất gián tiếp cảm nhận được người bình thường, và những đại phái đó Thế Gia Đệ Tử ở giữa chênh lệch.

"Tuy nhiên một khóa dùng để Trúc Cơ Đan thuốc thôi, chỉ cần các ngươi dụng tâm vì là Thánh Giáo làm việc, ta đương nhiên sẽ không bạc đãi các ngươi."

Bạch Cửu Thần sắc thoải mái, không thêm để ý chút nào nhìn xem mọi người nói.

"Chúng ta tuyệt sẽ không phụ lòng, giáo chủ đối với chúng ta hi vọng" Đỗ Thư sách nghe xong vội vàng cùng kêu lên ôm quyền nói.

"A! Đối với Lý Hắc tử, cũng cho ngươi một khóa, để cho ngươi sớm một chút Trúc Cơ có thành tựu, đột phá đến Tam Lưu càng làm tốt hơn ta dạy làm việc."

Bạch Cửu lập tức lại đem một viên khác thoát thai hoán cốt đan, lấy ra trực tiếp ném cho Lý Nghĩa.

"A! Ta cũng có" Lý Nghĩa thần sắc kích động không dám tin nói.

Sau đó vội vàng tiếp nhận, Bạch Cửu ném qua tới bình sứ nhỏ, thần sắc nghiêm nghị quý gối trắng chín trước người, đập ba cái khẩu đầu.

"Được không tất nhiên như thế, đây là các ngươi nên được đến, hai người các ngươi đi xuống trước đi." Bạch Cửu phát tay đối Đỗ Thư sách hai người phân phó nói.

"Cao Thuận" Bạch Cửu gấp hai người lui ra liền quay đầu đối với Cao Thuận nói.

"Có thuộc hạ" Cao Thuận thần tình kích động vội vàng đáp.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Cao Thuận Quy Tâm

Bạch Cửu gấp Cao Thuận thần tình kích động, vừa cười vừa nói "Lúc trước vẫn là bản tọa ép buộc ngươi, gia nhập ta dạy, hiện tại có thể từng hồi hận."

Cao Thuận nghe xong, thần sắc trịnh trọng nói "Thuộc hạ chưa bao giờ hối hận qua.

tuy nhiên lúc trước, là giáo chủ bức hiếp thuộc hạ nhập Thánh dạy, nhưng cũng chính là giáo chủ ngươi, để cho ta Cao Thuận lại lần nữa tìm về đã biến mất nhiều năm đầu chí.

nói đến, Cao Thuận còn muốn cảm kích giáo chủ, nếu như không phải ngươi cũng không có hiện tại Cao Thuận, sẽ chỉ còn lại một cái Ngồi ăn rồi chờ chết cao quân sự tình."

"Ân! Ta cũng chưa từng hối hận bức hiếp ngươi nhập giáo, ứng vì ngươi là một cái cũng xứng chức thuộc hạ.

bản giáo chủ vẫn là câu nói kia, người vì bản tọa làm việc, vì là Thánh Giáo người xuất lực, bản tọa liền sẽ cho các người muốn hết thầy, quyền lợi, tiền tài, còn có mộng tưởng."

Bạch Cửu cười nói xong, lập tức từ trong ngực lấy ra Hoa Sơn nội công Bảo Nguyên Kinh đưa cho đối phương.

"Bản tọa gặp người đã Trúc Cơ có thành tựu, cho nên thoát thai hoá cốt đan liền vô dụng nơi, liền cố ý tìm đến một bản nội công tâm pháp.

mặc dù chỉ là Hạ Thừa thượng đẳng nội công tâm pháp, nhưng thắng ở trung chính bình thân, tương lai chuyển tu tâm hán pháp luật, cũng sẽ không có ảnh hưởng chút nào."

Bạch Cửu nói cầm ôm xa sức lực bí tịch, giao cho Cao Thuận trong tay.

"Đa tạ giáo chủ! Cao Thuận hai tay tiếp nhận bí tịch, thần tình kích động cao giọng nói.

Không có người biết, bản này chỉ là Hạ Thừa Vô Học nội công tâm pháp đối với Cao Thuận nặng bực nào muốn.

Cao Thuận thời niên thiếu thiên phú bất phàm, niên kỷ tuy nhiên hai mươi lăm tuổi, liền đã Trúc Cơ có thành tựu.

Đây đối với một cái, không có chút nào tài nguyên tu luyện phổ thông bình dân tới nói, Cao Thuận đã có thể nói là thiên tài trong thiên tài.

Cao Thuận năm đó có chính mình kiêu ngạo, có chính mình mộng tưởng cho nên dứt khoát cự tuyệt, người nhà đưa ra để cho mình đi đầu quân một chút bang phái thế lực, thu hoạch được thưởng thức, nói không chừng ngày đó ta liền cơ hội, thu hoạch được nội công tâm pháp trở thành Tam Lưu Cao Thủ.

Nhưng lại đề nghị này lại bị Cao Thuận cự tuyệt, tại Cao Thuận trong lòng chính mình muốn bá sư, cũng phải tìm những Danh Môn đó đại phái tối thiểu nhất cũng phải là Nhất Lưu Thế Lực môn phái.

Cho nên Cao Thuận từ biệt người nhà, một mình tại Khánh Dương phủ xung quanh xông xáo, đã tìm có thể gia nhập một ít tông môn đại phái.

Đáng tiếc Cao Thuận tuy nhiên tại Tây Phụng thành bình dân bên trong, là hiếm có thiên tài, nhưng là đừng nói và những nhất lưu đó trong môn phái thiên kiêu so sánh.

Cũng là một chút nhị lưu tông môn đệ tử trẻ tuổi, tuổi còn trẻ chưa đầy 20, đều đã tu luyện ra nội lực trở thành Tam Lưu Cao Thủ, cho nên kết quả có thể nghĩ.

Cao Thuận hành tẩu Khánh Dương xung quanh nhiều năm, lại không có bất kỳ một cái nào tông môn nguyện ý tiếp nhận cái tuổi này lại lớn, lại là Đái Nghê Đầu Sư đệ tử.

Roi vào đường cùng, nản lòng thoái chí Cao Thuận lại lần nữa trở lại Tây Phong thành.

Lúc này Cao Thuận đã ba mươi 5,

Trong nhà phụ mẫu cũng đã chết đi.

Tâm như tro tàn Cao Thuận, dứt khoát gia nhập danh tiếng không hiện Trường Nhạc Bang, đi qua mấy năm nỗ lực lăn lộn cái chia phùng quân sự, thời gian cũng qua có chút tiêu dao thẳng đến gặp được Bạch Cửu.

"Thuộc hạ hai mươi lăm tuổi liền đã Trúc Cơ đại thành, hiện tại đã 40 có tại, vốn cho rằng đời này vô duyên dòm ngó Trúc Cơ phía trên cảnh giới, không nghĩ tới hôm nay lại có thể may mắn hoàn thành nhiều năm tâm nguyện. Cao Thuận thở dài một tiếng thấp giọng nói.

Lập tức Cao Thuận đột nhiên quỳ xuống thân hình, cầm bí tịch nâng ở trong hai tay, hai đầu gối đều quỳ đối Bạch Cửu cao giọng nói.

Cao Thuận hôm nay thề, Thánh Hóa không tắt, Cao Thuận không chết, giáo chủ chi ân, Tàn Khu tương báo, sinh là Thánh Giáo người, chết là Thánh Giáo quỷ."

"Tốt! Người không phụ ta, ta quyết không phụ người" Bạch Cửu gặp Cao Thuận hoàn toàn quy tâm tâm tình thật tốt, đứng dậy đỡ lên đối với Cao Thuận cam kết.

"Cao Thuận thề cùng ta dạy cùng tồn vong" Cao Thuận thần sắc trịnh trọng, đối Bạch Cửu khom người nói.

"Ta tin tưởng người" Bạch Cửu tán thưởng, vỗ vỗ bả vai nói ra.

"Thuộc hạ cáo lui trước" Cao Thuận lập tức nói một tiếng, trở lại chính mình trên ghế ngồi.

Bạch Cửu lập tức trở lại chính mình trên ghế bành, nhìn xem Đường Hạ mọi người trầm giọng nói.

"Bản tọa từ trước đến nay ưa thích có chuyện nói thẳng, đã các người đã gia nhập ta Thánh Hóa Giáo, kia chính là ta Bạch Cửu thủ hạ.

ta Bạch Cừu quy củ rất đơn giản, ta nói cái gì, các người muốn làm cái gì, đương nhiên ta cũng sẽ không ép buộc, phân phó các người sự tình, khẳng định là các người có thể làm được, cho nên các người nhớ kỹ, ta phân phó sự tình, không cần quá trình, chỉ cần kết quả. Trắng chín nói xong mắt nhìn mọi người tiếp tục nói.

hôm nay ban thường Cao Thuận, Đỗ Thư sách, Lý Nghĩa ba người, đây là bọn họ nên được, ứng vì bọn họ có công, mà các người không có tạm thời không có vì ta Thánh Hóa Giáo, làm ra bất luận cái gì công hiến, cho nên bọn họ sẽ không cho các người ban thưởng.

tuy nhiên các người chỉ cần nhớ kỹ, chỉ cần vì bản tọa làm việc, các người muốn cái gì, bản tọa đều sẽ từng cái thỏa mãn các người." Trắng chín nói xong nhìn thẳng Đường Hạ mọi người.

"Chúng ta nhất định toàn lực ứng phó, vì là giáo chủ phân ưu" mọi người liền vội vàng đứng lên cùng kêu lên nói.

"Tốt! Bản tọa rửa mắt mà đợi!" Bạch Cừu cười lớn tiếng đáp.

Lập tức Bạch Cừu nhìn xem vì sao rền vang nói ". Đây là vì sao rền vang, trước kia Thanh Y Lâu Lâu Chủ, hôm qua đã gia nhập ta Thánh Hóa Giáo.

Lập tức lại chỉ Tiểu Diệp nói ". Đây là Tiểu Diệp, là rền vang thị nữ, không nên nhìn tuổi không lớn lắm, nhưng là hàng thật giá thật Tam Lư Cao Thủ."

Bạch Cừu Chỉ lấy hai người, cảm giới thiệu cho Thánh Hóa Giáo đám người.

Nếu chủ yếu là giới thiệu cho Đỗ Thư sách, Cao Thuận, Lý Nghĩa chọc tức ba người, cô hai Từ Tam giống như vì sao rền vang là địch nhiều năm, sợ là so Bạch Cừu muốn hiểu biết đối phương.

"Ai nha! Ta cái ai da, lúc này mới bao lớn tiểu cô nương, cũng đã là Tam Lư Cao Thủ.

các người nói có giáo chủ một cái yêu nghiệt cũng coi như, cái này chúng ta nhận, dù sao giáo chủ là Lão Đại, nhưng bây giờ tùy tiện tới tiểu cô nương, tu vi liền so với chúng ta mấy người cao.

Cao Đại Ca, Đỗ đại ca các người nói, này chúng ta mặt mo để vào đâu a!"

Bạch Cừu vừa mới giới thiệu xong, Lý Nghĩa liền bắt đầu lớn tiếng kêu la.

Lúc đầu tâm tình không tệ Cao Thuận và Đỗ Thư sách, nghe được Bạch Cừu giới thiệu vì sao rền vang sau lưng Tiểu Diệp là Tam Lư Cao Thủ thì sắc mặt hai người cũng có chút không dễ nhìn.

Dù sao mình bọn người từng cái đại lão gia, tu vi thế mà không có một cái tiểu cô nương cao, mặt mũi này bên trên quả thật có chút đốt.

Ai biết Lý Nghĩa cái này Bồng Chùy, thế mà giống như sợ người khác không biết điểm ấy giống như, trực tiếp rộng mở lớn giọng kêu đi ra.

"Người cái Hắc Thán Đầu cầm miệng cho ta!" Cao Thuận nhìn xem tại chính mình và Đỗ Thư sách bên người, lưu lo không ngừng Lý Nghĩa tức giận nói.

"Ách! Cao Đại Ca ta thế nào, ta không có nói sai cái gì a, người ta vốn là so ta ba huynh đệ lợi hại a!" Lý Nghĩa không rõ ràng cho lắm tiếp tục nói.

"Bầm giáo chủ, Lý Nghĩa khẩu xuất cuồng ngôn, vũ nhục giáo chủ, thuộc hạ đề nghị cảm trách cảm ba mươi, răn đe."

Lúc này một bên Đỗ Thư sách, thần sắc nghiêm nghị bất thành linh lên tiếng nói.

Lời này vừa nói ra, trong sảnh yên tĩnh, liền ngay cả một bên Lý Nghĩa cũng không nghĩ tới, Đỗ Thư sách sẽ làm như vậy, lập tức gấp giọng nói.

ai! Ai! Đỗ đại ca người đây là hát cái nào xuất diễn a, ta lúc nào nhục mạ giáo chủ, người đừng cho là ta sách thiếu liền muốn khi dễ ta à".

Đỗ Thư sách khoe miệng cười khê, đối với Bạch Cừu Đạo "Bầm giáo chủ, Lý Nghĩa vừa rồi khẩu xuất cuồng ngôn, nhục mạ giáo chủ là yêu nghiệt, khinh thị giáo chủ uy nghiêm, thỉnh giáo người trách phạt."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Vì Sao Rền Vang Lễ Vật

Theo Đỗ Thư sách vừa mới nói xong, toàn bộ Phòng Nghị Sự hoàn toàn yên tĩnh.

"Ai! Ai! Đỗ đại ca ngươi làm cái gì vậy, ta lúc nào nhục mạ giáo chủ, con có thể ăn bậy lời nói không thể nói lung tung a, ta mặc dù là người thành thật, nhưng ngươi cũng không thể nhìn ta sách thiếu liền nói xấu ta đi."

Lý Nghĩa hơi sững sờ chỉ chốc lát kịp phản ứng, mấy bước chạy đến Đỗ Thư sách bên người cao giọng giải thích.

"Bầm giáo chủ, thuộc hạ tán thành sách sách đề nghị, ta Thánh Giáo tuy nhiên sáng lập, nhưng cái kia thủ quy củ nhưng là nhất định phải tuân thủ, giống Lý Nghĩa loại này xem thường giáo chủ uy nghiêm gia hòa, nhất định phải nghiêm trị không tha, tuyệt không nhân nhượng."

Lúc này một bên Cao Thuận ngoài dự liệu, cũng lên tiếng gia nhập thảo phạt Lý Nghĩa đại quân.

Lúc này giữa sân mọi người cũng đều hiểu được, Đỗ Thư sách và Cao Thuận hai người, hiển nhiên là đang trả thù vừa rồi Lý Nghĩa để cho hai người mất mặt sự tình.

Bạch Cửu cười thầm trong lòng, vốn định hù dọa một chút cái này Hắc Thán Đầu quên.

Nhưng nghĩ lại lại nghĩ một chút, nếu là không trị một chút Lý Nghĩa tật xấu này, về sau không biết phát sinh chuyện gì.

Vạn nhất ngày đó gia hòa này, phát hiện mình cái gì tư ẩn, không quản được chính mình miệng nói ra, vậy mình cái này làm giáo chủ coi như bựa vãi lớn.

Bạch Cửu Thần sắc bất biến, nhưng trong lòng đã có chủ ý, lập tức nghiêm mặt nói.

"Đã có người dám mạo phạm bổn tọa, người tới cầm Lý Nghĩa kéo xuống cầm thì ba mươi."

Theo Bạch Cửu vừa mới nói xong, chỉ thấy bốn tên giữ ở ngoài cửa giáo chúng xông tới, áp lấy Lý Nghĩa liền đi ra phía ngoài.

"Giáo chủ! Ta oan uổng a!" Lý Nghĩa kêu to bị kéo ra Phòng Nghị Sự.

"Được không dùng quần tên kia, đều ngồi đi." Bạch Cửu lắc đầu cười hướng mọi người nói.

"Rền vang có việc?" Nhưng là Bạch Cửu gặp Cao Thuận bốn người đã nhập tọa, nhưng vì sao rền vang và Tiểu Điệp nhưng vẫn là đứng không nhúc nhích.

"Thuộc hạ có việc, hướng về giáo chủ bẩm báo" vì sao rền vang hướng về phía trước hai bước, thần sắc cung kính trầm giọng nói.

"A! Ngươi có chuyện gì, cứ nói đừng ngại." Bạch Cửu Thần sắc hiếu kỳ nói ra.

"Tạ giáo chủ!" Vì sao rền vang cảm ơn trắng chín mới một lần nữa nói."Thuộc hạ đã gia nhập Thánh Hòa Giáo, này Thanh Y Lâu cũng tự nhiên biến thành ta Thánh Hòa Giáo sản nghiệp, thuộc hạ hôm nay đến, là muốn Tương Thanh áo lâu cho nên tài vật nộp lên giáo chủ."

"A!" Trắng chín trong lòng hơi động, liền minh bạch vì sao rền vang ý tứ.

Những bạc này không chỉ có là, vì sao rền vang vì biểu bày ra chính mình lòng trung thành, cũng là tại Thánh Hòa Giáo tấn thăng làm cửa hàng.

Vì sao Tiêu Tiêu ý tứ rất đơn giản, ta đã cầm sở hữu thân gia tánh mạng đều giao trong tay ngươi, ngươi nếu là còn không trọng dụng ta, quân chi là muốn để lòng người lạnh ngắt.

Minh bạch đối phương tâm tư, trắng chín tâm tư nhất chuyển cười hỏi.

"Cái kia không biết Thanh Y Lâu, những năm này lưu giữ bao nhiêu bạc đâu?"

"Hỏi giáo chủ,

Không nhiều không ít vừa vặn hai mươi vạn lượng." Vì sao rền vang âm thanh bình thản, nhưng trong giọng nói lại mang theo kiêu ngạo nói.

"Hai mươi vạn lượng bạc, quả nhiên hảo thủ đoạn."

Bạch Cửu cười tán dương, về phần đối phương trong giọng nói ngạo khí, trắng chín nhưng là tự động xem nhẹ.

Đối phương xác thực có kiêu ngạo tuổi nghề, có thể tại lợi ích đã bị chia cắt đến chỉ còn lại có ba phần Tây Phong trong thành, kinh doanh một nhà thanh lâu, liền kiếm được hai mươi vạn lượng bạc, há lại chỉ có từng đó là thủ đoạn tốt liền có thể làm đến.

"Giáo chủ, đây là hai mươi tám một vạn lượng Ngân Phiếu."

Lúc này vì sao rền vang từ trong ngực, lấy ra một cái cái hộp nhỏ, cầm hai tay đưa cho Bạch Cửu nói ra.

"Tốt! Tất nhiên rền vang tấm lòng thành, bổn tọa liền từ chối thì bất kính."

Trắng chín tiếp nhận hộp, thần sắc ôn hòa đối với vì sao rền vang nói.

"Vì là giáo chủ hiệu lực, là ta bản phận." Vì sao rền vang thần sắc nghiêm nghị khiêm tốn nói

"Ân! Tất nhiên rền vang người tài trí phi phạm, nếu như bốn tọa không đem lợi dụng, sợ là phụ lòng người đối với bản tọa tín nhiệm, như vậy đi! Vì sao rền vang nghe lệnh."

Bạch Cửu suy nghĩ chỉ chốc lát, cao giọng nói ra.

Vì sao rền vang nghe Bạch Cửu Như nói vậy, liền biết mình thành công đề xuống trong lòng vui sướng vội vàng nói

"Có thuộc hạ."

"Vì sao rền vang người mặc dù gia nhập ta Thánh Giáo ngày ngắn, nhưng là đối bản giáo nhưng là trung thành tuyệt đối, lại tài trí phi phạm

hiện tại bốn tọa bổ nhiệm người làm, Bản Giáo Ngũ Hành Kỳ Thanh Mộc cờ Kỳ Chủ, phụ trách ta Thánh Hỏa Giáo đối ngoại tình báo và nguồn kinh tế, người có bằng lòng hay không." Bạch Cửu cười, đối với vì sao Tiêu Tiêu nói.

Vì sao rền vang chỗ nào sẽ còn không nguyện ý, lập tức vội vàng nói "Thuộc hạ nguyện vì giáo chủ hiệu lực."

"Tốt! Người làm Ngũ Hành Kỳ một trong Thanh Mộc Kỳ Chủ, chương quản Bản Giáo tình báo, trách nhiệm trọng đại. Có cái gì khó khăn trực tiếp tới tìm ta liền có thể." Trắng Cửu Thần sắc ôn hòa. Phân phó nói.

"Thuộc hạ tuân mệnh" vì sao rền vang thần sắc trình trọng nói.

Đây là Đỗ Thư sách lại đứng dậy đối với trắng Cửu Đạo "Giáo chủ, thuộc hạ nói ra suy nghĩ của mình."

"Sách sách có việc nói thẳng, không cần khách khí" Bạch Cửu Chuyển thân thể đối với Đỗ Thư Thư Đạo.

"Cảm ơn giáo chủ" Đỗ Thư sách cảm ơn sau khi Bạch Cửu mới nói.

"Bản Giáo chức vụ, từ trước đến nay cũng là giáo chủ tự mình bổ nhiệm, giáo chủ có lẽ không cảm thấy, nhưng thuộc hạ nhưng là cảm giác có chút hỗn loạn.

trừ tả hữu lưỡng sứ vị trí mình xác, chỉ ở giáo chủ phía dưới, hần nhưng là không có mình xác phân chia, cho nên thuộc hạ cả gan đưa ra, còn quên giáo chủ đừng nên trách." Đỗ Thư Thư Thần sắc nghiêm nghị khom người nói.

Trắng chín lúc này mới phát hiện, Đỗ Thư sách nói quả thật không tệ, chính mình chỗ bổ nhiệm chức vụ, trừ tả hữu lưỡng sứ hần xác thực không có mình xác quy định quyền lợi lớn nhỏ, ai cao ai thấp.

"Sách sách nói không sai, nhưng là ta sợ sẩy." Trắng Cửu Thần sắc thành khẩn, thần nhiên đối với Đỗ Thư Thư Đạo.

"Giáo chủ không cần như thế, giáo chủ là Bản Giáo Định Hải Thần Châm, chuyện làm đều là vì Bản Giáo đại kế mà đi, loại chuyện nhỏ nhặt này sợ sẩy nhưng cũng là hần là" Đỗ Thư Thư Thần sắc chân thành nhìn xem Bạch Cửu Đạo.

"Sách sách nói không sai, giáo chủ nếu như tất cả mọi chuyện, đều nhất nhất hỏi đến, này nơi nào đến thời gian tu luyện, những chuyện nhỏ nhặt này, vốn là chúng ta làm thuộc hạ việc nằm trong phận sự." Lúc này Cao Thuận cũng thần sắc nghiêm nghị đứng dậy nói ra.

"Bẩm giáo chủ, thuộc hạ cảm thấy Tả Hữu Nhị Sứ hai vị đại nhân nói rất đúng, làm nhất phương thế lực đứng đầu, giáo chủ cần thiết chỉ là cân nhắc đại cục, hần giao cho chúng ta những này làm thuộc hạ chính là, nếu không muốn chúng ta tác dụng gì." Một bên vì sao rền vang cũng bắt đầu nói giúp vào.

"Tốt! Các người không cần phải nói, bốn tọa mình bạch các người tâm ý.

tuy nhiên tất nhiên hôm nay sách sách nói ra, vậy thì thật là tốt cảm lúc này duy nhất một lần giải quyết hết, tính về sau phiền phức."

Bạch Cửu ngăn cản, còn muốn tự an ủi mình mọi người, cười nói.

"Các người các loại, hãy cho ta nghỉ lại." Bạch Cửu phân phó mọi người một câu, cúi đầu rơi vào trầm tư.

Bạch Cửu cẩn thận hồi tưởng, kiếp trước những tiểu thuyết võ hiệp đó và trong phim ảnh, thế lực này chức vụ và quyền lợi phân chia, sau cùng đem ánh mắt nhắm tại, Minh Giáo và Nhật Nguyệt Thần Giáo trên thân.

Cẩn thận suy nghĩ chỉ chốc lát, hấp thu hai giáo tinh hoa, không lâu Bạch Cửu trong lòng đã có nghĩ sẵn trong đầu.

Lập tức trắng chín trầm giọng chứng nhân nói "Ta Thánh Hỏa Giáo tự mình phía dưới, có thể thiết lập trái Quang Minh Tả Sứ một tên, từ sách sách đảm nhiệm, về sau phụ trách ta Thánh Giáo đối ngoại sở hữu sự vật.

"Thuộc hạ tuân mệnh" Đỗ Thư sách khom người lĩnh mệnh.

Bạch Cửu tiếp tục nói "Thiết lập hắc ám Hữu Sứ một tên, từ Cao Thuận đảm nhiệm, phụ trách Đối Nội sở hữu sự vật, tà hữu lưỡng sứ quyền lợi chỉ ở ta phía dưới, Bản Giáo bắt luận kẻ nào không được vi phạm, kẻ trái lệnh trăm

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Bổng Nhiên Kinh Sợ

"Tà hữu lưỡng sứ phía dưới thiết lập bốn vị Hộ Giáo Pháp Vương, chuyên trách phụ trách bảo hộ Bản Giáo an toàn, tuy nhiên đúng hạn không có người tuyên, trước hết tạm thời trông chỗ đi!"

Bạch Cửu xoa xoa mi tâm bất đắc dĩ nói ra.

"Bốn vị Hộ Giáo Pháp Vương địa vị, chỉ ở bốn tọa cùng trái phải lưỡng sứ phía dưới, tuy nhiên lại không có nhúng tay Bản Giáo Giáo Vụ quyền lợi.

Chỉ phụ trách đối ngoại giết địch và hộ vệ Bản Giáo, bốn vị Pháp Vương phía dưới là Ngũ Hành Kỳ Chủ.

Ngũ Hành Kỳ có thể chia làm Liệt Hỏa Kỳ, người đối ngoại chém giết chinh chiến từ Lý Nghĩa vì là Kỳ Chủ.

"Thanh Mộc cò, phụ trách Bản Giáo tình báo và nguồn kinh tế, từ vì sao rền vang đảm nhiệm Kỳ Chủ." Bạch Cửu mất nhìn, vì sao rền vang nói.

"Thổ Hành cò phụ Bản Giáo hậu cần sự tình, tạm thời giao cho cỏ hai đi."

Tạm thời không có nhân thủ có thể dùng, Bạch Cửu chỉ có thể để cho cỏ hai tạm thời thay thế, bất kể thế nào nói, cỏ hai cũng là Tam Lưu trung kỳ cao thủ.

"Kim Hành cò giống như Liệt Hỏa Kỳ, phụ trách đối ngoại chém giết, hai cò luân thế tọa trấn tổng đàn, tạm thời để cho Từ Tam đảm nhiệm Kỳ Chủ.

"Thủy Hành cò phụ trách Bản Giáo Y Dược, tạm thời giao cho Tiểu Điệp đi."

Bạch Cửu nói xong, có chút đau đầu xoa xoa lông mày, tiếp tục nói bổ sung.

Ngũ Hành Kỳ Chủ phía dưới trong giáo giáo chúng, tạm thời chia làm Phổ Thông Giáo Chúng, tinh anh giáo chúng, Tiểu Kỳ, Tổng Kỳ, về phần còn lại như thế nào tuyển bạt, và tấn thăng sự tình liền giao cho các người đi."

Bạch Cửu cảm những này đại thể hệ thống chuẩn bị cho tốt, còn lại trực tiếp giao cho Cao Thuận, để bọn hắn đi đau đầu đi.

"Thuộc hạ tuân mệnh" Cao Thuận không có chút nào lời oán giận khom người lĩnh mệnh.

"Tốt! Các người xuống dưới an bài đi, chuẩn bị cho tốt trực tiếp tới nói cho bốn tọa là được." Bạch Cửu lập tức đối với mấy người phân phó nói.

"Là giáo chủ" mọi người cùng kêu lên đáp.

Chỉ là Cao Thuận bọn người vừa mới chuẩn bị rời đi, không nghĩ tới lúc này Nhất Giáo chúng chạy vào quỳ một chân trên đất ôm quyền nói.

"Bẩm báo giáo chủ, bên ngoài tới một nữ tử, tự xưng Thanh Y Lâu Đông Tuyết, nói yêu cầu thấy giáo chủ có việc gấp bẩm báo."

Bạch Cửu nghe xong nhủ mày, Bạch Cửu nhớ kỹ cái này Đông Tuyết chính là ngày đó, tại Thanh Y Lâu nhìn thấy qua tên là Sương nhi cô nương.

Tuy nhiên chính mình và đối phương vốn không quen biết, đối phương tìm chính mình lại có gì sự tình.

"Hồi giáo chủ, Đông Tuyết từ trước đến nay phụ trách ta Thanh Y Lâu Tình Báo Công Tác, lúc này Đông Tuyết chạy đến, chắc là có chuyện quan trọng phát sinh." Vì sao rền vang thần sắc biến đổi, gấp giọng đối với Bạch Cửu nói.

"A! Đã như vậy, liền đi mời Đông Tuyết cô nương tới Phòng Nghị Sự." Bạch Cửu lập tức cũng không do dự, đối với thủ hạ phân phó nói.

Bang chúng dẫn Bạch Cừ mệnh lệnh, không dám thất lễ bước nhanh mà đi.

Không lâu, một thân quần dài màu lam Đông Tuyết tại một cái giáo chúng chỉ huy dưới, bước nhanh tiến vào Phòng Nghị Sự.

Lúc này Đông Tuyết thần sắc, sớm đã không phụ ngày đó Bạch Cừ lần đầu gặp gỡ lúc lạnh nhạt, thấy một lần vì sao rền vang liền thần sắc kinh hoàng.

Chạy đến bên người lớn tiếng nói.

"Lâu Chủ ra đại sự."

Vì sao rền vang và Đông Tuyết giao nhau nhiều năm, còn là lần đầu tiên nhìn thấy đối phương bộ dáng như thế.

Ngay sau đó trấn an nói "Đông Tuyết đừng nóng vội, có việc từ từ nói, trước gặp qua Bạch giáo chủ."

Đông Tuyết lúc này mới tỉnh ngộ lại, lúc này chính mình không phải tại Thanh Y Lâu, mà là tại danh chấn Tây Phong Thánh Hòa Giáo tổng đàn.

Tỉnh ngộ lại Đông Tuyết, vội vàng ổn định tâm thần mình, đối Bạch Cừ khom người nói "Đông Tuyết gặp qua giáo chủ."

Bạch Cừ khẽ cười một tiếng nói "Đông Tuyết cô nương không cần khách khí, người lo lắng như thế, thế nhưng là có cái gì chuyện quan trọng phát sinh, không ngại nói ra mọi người cùng nhau giải quyết."

Đông Tuyết cũng biết, nhà mình Thanh Y Lâu đã cùng Thánh Hòa Giáo hợp làm một thể, lập tức cũng không do dự lên tiếng nói.

"Vừa rồi thuộc hạ thu đến tai mắt truyền đến tin tức, ở ngoài thành Lĩnh Nam phái không xa địa phương, phát hiện Lĩnh Nam phái thân truyền đệ tử Nhâm Bình sinh thi thể, là bị người nhất chương đánh nát đỉnh đầu giết chết." Đông Tuyết sắc mặt khó coi trầm giọng nói.

"Cái gì! Nhâm Bình sinh bị người giết."

Bạch Cừ nhíu mày, một mặt thất kinh hỏi.

Mà người khác cũng là một mặt chấn kinh, hôm qua sau khi trở về, Từ Tam đã sớm đem, chính mình đi theo Bạch Cừ Thanh Y Lâu đi qua nói cho đám người.

Cho nên mọi người đối với Nhâm Bình sinh, mặc dù không có gặp qua, nhưng cũng không xa lạ gì.

"Giáo chủ việc này sợ là có người có ý mà làm, con mắt rất đơn giản chính là muốn bóc lên, ta dạy và Lĩnh Nam phái đại chiến."

Một bên Đỗ Thư sách tâm tư nhất chuyển, liền đoán được có người muốn giá họa Thánh Hòa Giáo, lập tức sắc mặt âm trầm đối với Bạch Cừ nói.

Nếu không cần Đỗ Thư sách nói, Bạch Cừ cũng nghĩ đến điểm ấy.

Thánh Hòa Giáo những ngày này xuất tẩn danh tiếng, khó tránh khỏi sẽ không khiến cho hấn mấy đại đỉnh tiêm thể lực cừu thị.

Dù sao mình thể lực cường đại về sau, khẳng định sẽ tham dự vào Tây Phong thành lợi ích phân chia bên trong đi, cái này rõ ràng cho thấy mấy đại thể lực không muốn nhìn thấy kết quả.

Cho nên thừa dịp chính mình và Nhâm Bình sinh sôi sinh xung đột, cầm Nhâm Bình sinh sát chết, mượn nhờ Lĩnh Nam phái tay trừ bỏ chính mình, là cái lựa chọn tốt.

Mà Tây Phong thành thị có năng lực này, đơn giản cũng là Nhất Phái hai bảo ba trang.

Những thể lực này bên trong, Lĩnh Nam phái có thể loại bỏ, đến một lần tự xưng chính đạo môn phái, hành sự luôn luôn quang minh lỗi lạc, nếu quả thật muốn diệt chính mình Thánh Hòa Giáo, cần gì phải giết chết môn phái Thiên Tài Đệ Tử, vẽ vôi cho thêm chuyện ra đây.

Như vậy còn lại, cũng là hai bảo ba trang cái này năm nhà thể lực, cái này năm nhà thể lực mỗi nhà đều có hiềm nghi, không khỏi rõ ràng và Thánh Hòa Giáo, vốn là có khoảng cách Vô Song bảo, hiển nhiên hiềm nghi lớn nhất.

"Giáo chủ việc này sợ hơn phân nửa là Vô Song bảo gây nên" một bên vì sao rền vang lên tiếng nói.

"Thuộc hạ cũng đồng ý Thanh Mộc Kỳ Chủ lời nói, cho rằng Vô Song bảo hiềm nghi lớn nhất."

Cao Thuận cũng tương đối tán đồng, vì sao rền vang suy đoán, lập tức lên tiếng nói ra.

"Mặc kệ người nào trong bóng tối đối phó ta Thánh Hòa Giáo, những này hiện tại không có thời gian để ý tới, chúng ta bây giờ muốn làm, là như thế nào ứng đối Tây Phong thành, thể lực tối cường Lĩnh Nam phái." Đỗ Thư sách cắt ngang mấy người lời nói, hướng về Bạch Cừ nặng nề nói ra.

"Không sai! Bỏ tọa và sách sách ý nghĩ đồng dạng" Bạch Cừ đứng dậy, nhìn xem mọi người nói.

"Người giáo chủ kia có thể từng muốn tốt, ứng đối ra sao Linh Nam phái. " Đỗ Thư Văn Bản sắc mặt ngưng trọng hỏi.

Người khác cũng đều thần sắc nghiêm nghị nhìn về phía Bạch Cửu, hiển nhiên Linh Nam phái danh tiếng, cho mọi người áp lực rất lớn.

"Chư vị không cần kinh hoảng, đừng bảo là ta dạy vốn cũng không có sát Nhâm Bình sinh, liền xem như thật sát Nhâm Bình sinh, thì tính sao.

Linh Nam phái một mực được tôn là Tây Phong thành Đệ Nhất Thế Lực, bốn tọa đang muốn gặp bọn họ một chút đây." Bạch Cửu thần sắc lạnh nhạt đối mọi người ngạo tiếng nói.

"Giáo chủ có chắc chắn hay không" Cao Thuận có chút lo lắng hỏi.

"Ha ha! Cao Thuận ngươi khi nào gặp qua bốn tọa, làm qua không có nắm chắc sự tình" Bạch Cửu cười hỏi ngược lại.

Mọi người nghe Bạch Cửu tự tin như vậy, cũng đều tạm thời yên lòng.

"Tuy nhiên tuy nhiên ta không sợ Linh Nam phái, nhưng cũng không thể không làm chuẩn bị như vậy đi.

Cao Thuận người dẫn người tăng cường chung quanh cảnh giới, tùy thời chú ý xung quanh tình huống. Nếu như Linh Nam phái tới tập, không cần nghênh chiến trực tiếp thông tri ta, mang cổ hai Từ Tam đi thôi. Bạch Cửu đối với Cao Thuận phân phó nói.

Cao Thuận ba người lĩnh mệnh mà đi, Bạch Cửu lập tức lại đối vì sao rền vang nói.

"rền vang ngươi bây giờ trở lại phái đủ nhân thủ, một bên tìm hiểu Linh Nam phái động tĩnh, một bên trong bóng tối giúp ta tra một chút Vô Song bảo "

"Thuộc hạ cái này đi" vì sao rền vang lập tức cáo từ, mang theo Đông Tuyết chạy về Thanh Y Lâu.

"Sách sách ngươi đi thông tri Lý Nghĩa, sau đó cùng một chỗ phục dụng đan dược tốt tăng cường sức tự vệ." Bạch Cửu lại đối Đỗ Thư sách phân phó nói.

Đỗ Thư sách lĩnh mệnh vội vàng ra Phòng Nghị Sự, vội vàng đi tìm Lý Nghĩa.

Đào mắt gặp Phòng Nghị Sự chỉ còn lại có Bạch Cửu một người.

"Vô Song bảo, Linh Nam phái, ha ha! Thật sự là càng ngày càng có ý tứ." Bạch Cửu khoe miệng cười nhẹ, thấp giọng lẩm bẩm.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Con Dấu Buổi Trưa Lĩnh Bạch Hồ Khe

Từ Ngõ Lĩnh chiếm một diện tích trăm dặm, núi cao rừng rậm ít ai lui tới, trong núi kỳ trân dị thú, dược vật rất nhiều, cũng là trên trăm năm phân cũng số lượng cũng không ít.

Tây Phụng thành địa lý vị trí đặc thù, chắn mền buổi trưa lĩnh ba mặt vây quanh.

Nội thành bách tính, trừ trồng trọt lao động, lớn nhất thu nhập nơi phát ra, chính là tiến vào Từ Ngõ Lĩnh thu thập lâm sản dược tài.

Tại giao cho Bạch Hồ khe bên cạnh sắp đặt cửa khẩu lục đại Tây Phụng thành thế lực đối lấy trả thù lao.

Tuy nhiên đối lập lâm sản dược tài bản thân giá trị, những này trả thù lao không nguyên tác thân thể một phần trăm, nhưng đây đối với phổ thông người dân dùng để nuôi sống gia đình, nhưng cũng là đã đầy đủ.

Bạch Hồ khe là đi vào Từ Ngõ Lĩnh duy nhất một đầu Sơn Đạo, muốn từ hán địa phương lên núi cũng không phải không được, tuy nhiên né tránh dốc đứng. Độc Trùng mãnh thú rất nhiều, trừ phi tu vi võ học cực cao, nếu không có tiến vào không ra, huống chi chung quanh còn có lục đại thế lực tạo thành Tuần Sơn đệ tử, nếu rơi vào tay bắt được, đoạt lại việc này còn là nhỏ sự tình, mất mạng mới là đại sự.

Bạch Hồ khe có chút rộng rãi, cao ba trượng chiều dài chừng mười trượng. Lục đại thế lực hàng năm điều động mà đến phòng thủ đệ tử liền ở lại phụ cận.

Bạch Hổ khe bên cạnh cũng là vào sơn khẩu, không núi lớn ven đường bên trên, sắp đặt vài tờ cái bàn, lúc này ba tên Linh Nam phái đệ tử trẻ tuổi đang tại nói chuyện phiếm, tùy thân binh khí bị tùy ý để ở một bên.

"Tiêu sư huynh nghe nói người năm nay Thủ Sơn nhiệm vụ sau khi hoàn thành, liền sẽ bị Phùng trưởng lão thu làm ký danh đệ tử, học tập sư đệ ta ta trước tiên ở tại đây chúc mừng sư huynh."

Trong ba người một cái niên kỷ không lớn, bộ dáng tuấn tú đệ tử ngồi đối diện ở giữa người thanh niên nói.

Thanh niên hơn hai mươi tuổi, tướng mạo phổ thông chính là tuấn tú thanh niên trong miệng Tiêu sư huynh, cũng là Linh Nam phái Tam Đại Đệ Tử bên trong, trừ tam đại thân truyền đệ tử bên ngoài, có ít mấy tên rất có danh tiếng Thiên Tài Đệ Tử.

Tiêu Phong nghe nhà mình sư đệ lời nói cũng là có chút cảm thán, chính mình vốn là phổ thông người dân nhà xuất sinh, trong nhà trừ Tiêu Phong mình còn có năm cái Huynh Đệ Tỷ Muội.

Tiêu gia chỉ có Tiêu cha một cái sức lao động dựa vào trong nhà vài mẫu đất cần duy trì trong nhà sinh kế, tại Tiêu gia ăn không đủ no bụng là chuyện thường.

Tiêu Phong mười hai tuổi năm đó, Tiêu cha vì là gia tăng thu nhập, đi theo mấy tên Thái Dược tay già đòi, đi vào Từ Ngộ Linh Thái Dược, sau cùng nhưng là một đi không trở lại.

Tiêu cha rồi đi đối với Tiêu gia tới nói, quả thực là tai hoạ ngập đầu.

Dựa vào Tiêu mẫu một người, căn bản là duy trì không được Tiêu gia chi tiêu, Tiêu Phong làm trong nhà trưởng tử, chỉ có thể bất chấp nguy hiểm lên núi Thái Dược.

Không muốn lần thứ nhất thiếu chút nữa chết trong núi, còn tốt thời khắc sống còn, chần mèn buổi trưa dẫn bên trong Linh Nam phái một vị đệ tử trẻ tuổi cứu.

Đối phương gặp Tiêu Phong niên kỷ Ấu Tiểu, liền hỏi Tiêu Phong vì sao vào núi, Tiêu Phong lập tức cảm trong nhà mình tao ngộ nói ra.

Vị này Linh Nam phái đệ tử suy nghĩ một lát sau, thế mà mang theo Tiêu Phong trở lại Linh Nam phái, sau cùng không biết đối phương dùng cái gì thủ đoạn,

Linh Nam phái nhận Tiêu Phong nhập môn làm Tam Đại Đệ Tử.

Trở thành Linh Nam phái đệ tử về sau, Tiêu gia nan đề cũng đều giải quyết dễ dàng.

Tiêu Phong vốn là thiên phú bất phàm, tính cách lại dị thường kiên nghị, tại tăng thêm mang chính mình nhập môn đệ tử trẻ tuổi, dốc lòng trợ giúp.

Tuy nhiên ngắn ngủi thời gian tám năm, liền đã trở thành Tam Lưu trung kỳ cao thủ, tại thế hệ trẻ tuổi bên trong gần với ba vị thân truyền đệ tử.

Mà vị này nhiều năm qua, một mực trợ giúp Tiêu Phong đệ tử trẻ tuổi, cũng là Linh Nam phái tam đại thân truyền đệ tử bên trong Nhâm Bình sinh.

"Sư đệ có cố gắng tại ta, nếu như không phải Nhâm sư huynh đỡ đỡ phiền khổ cầu Phùng trưởng lão, nhiều năm chưa từng thu đồ đệ Phùng trưởng lão cũng sẽ không nhận ra" Tiêu Phong thần sắc cảm khái lên tiếng nói.

"Người nào không biết Tiêu sư huynh và Nhâm sư huynh, từ nhỏ đã quan hệ phi phàm thân như huynh đệ, mặc kệ sư huynh không giúp Tiêu sư huynh giúp ai" gầy gò sư đệ cười đối với Tiêu Phong nói.

"Đúng vậy a! Những năm này nhận được Nhâm sư huynh chiếu cố cùng ta, ta Tiêu Phong đã sớm đem xem như ta Thân Sinh Đại Ca." Tiêu Phong nhớ tới Nhâm Bình sinh, trong lòng trịnh trọng cảm kích nói.

Lúc này tuấn tú sư đệ bỗng nhiên nói "Tiêu sư có người tới."

Tiêu Phong nghe vậy hướng về nhìn lại, chỉ gặp kết nối Từ Ngộ dẫn và Tây Phong thành trên quan đạo, hai cái trang phục màu đen người mang trường kiếm người đàn ông, Chính Phi chạy mà đến.

"Là ta Linh Nam phái trong thành đóng giữ truyền tin đệ tử" một bên gầy gò sư đệ gặp hai người sau khi lên tiếng nói.

"Đi nghênh đón nhìn xem" Tiêu Phong trong lòng suy đoán sợ là phát sinh đại sự, nếu không xưa nay đã ổn trọng lấy xưng truyền tin đệ tử cũng sẽ không như thế cấp bách.

Tiêu Phong mang theo hai người cầm lấy binh khí, nhanh chân đón lấy hai người, không lâu liền và hai tên truyền tin đệ tử gặp nhau.

"Hai vị sư đệ, chuyện gì như thế kinh hoàng" Tiêu Phong đối với hai người thi lễ lên tiếng hỏi.

Hai vị truyền tin đệ tử gặp gặp được là nhà mình người trong môn phái, lập tức thở phào, nhìn kỹ nguyên lai là danh tiếng có phần Nghiễm Tiêu Phong.

Ngay sau đó bên trong một cái truyền tin đệ tử ôm quyền nói "Nguyên lai là Tiêu sư huynh, sư đệ hữu lễ."

"Gặp qua Tiêu sư huynh" một cái khác truyền tin đệ tử cũng lên tiếng nói.

"Hai vị sư đệ không cần đa lễ, không biết thế nhưng là có chuyện quan trọng phát sinh, nếu như không được liên quan đến trong môn cơ yếu có thể cáo tri vị huynh" Tiêu Phong thần sắc ôn hòa hỏi.

Hai vị truyền tin đệ tử liếc nhau, thần sắc do dự trong lúc nhất thời nhưng là không đáp.

Hai người yên lặng, để cho giữa song phương bầu không khí lâm vào xấu hổ.

Nếu dựa theo Lĩnh Nam trong phái môn quy, trong môn đệ tử không được hướng truyền tin đệ tử tìm hiểu tin tức.

Tuy nhiên người sống một đời, luôn luôn không thể rời bỏ nhân tình thế thái, tự mình để lộ một chút trọng yếu tin tức, những này truyền tin đệ tử cũng không phải không có làm qua, đương nhiên nhận chút chỗ tốt phí cũng là chuyện đương nhiên.

"Thật lớn mật, thế mà còn muốn nhận Tiêu sư huynh bạc, ta xem các ngươi những này truyền tin đệ tử là càng ngày càng trắng trợn, có tin ta hay không báo cáo Cháp Pháp Đường, nhốt ngươi bọn họ một năm nửa năm." Lúc này Tiêu Phong bên cạnh gầy gò sư đệ thần sắc phần nộ cao giọng nói.

"Không cần như thế, hai vị truyền tin sư đệ cũng là theo trong môn quy củ làm việc, làm gì làm khó hấn bọn họ." Một bên Tiêu Phong vỗ vỗ bả vai trấn an nói.

Hai vị truyền tin đệ tử gặp Tiêu Phong hiểu lầm, liếc nhau về sau, bên trong một người nói."

Ba vị sư đệ hiểu lầm, huynh đệ của ta hai người tuyệt không có muốn theo Tiêu sư huynh muốn chỗ tốt ý tứ, chỉ nói là tới đây sự tình còn cùng Tiêu sư huynh có quan hệ, cho nên ta hai người không biết nên như thế nào mở miệng."

"A! Cùng ta có quan hệ? Kính xin vị sư đệ này chỉ rõ." Tiêu Phong nghe xong đối phương nói việc này, thế mà cùng mình có quan hệ lập tức thành khẩn nhìn xem hai người nói.

"Nói cho Tiêu sư huynh có thể, nhưng sư đệ hi vọng Tiêu sư huynh tuyệt đối không thể xúc động, hết thảy chờ ta hai người báo cáo chương môn sau khi đang nói." Một cái khác truyền tin đệ tử cẩn thận từng li từng tí nhắc nhở.

"Hai vị yên tâm, Tiêu Phong tuyệt sẽ không liên lụy hai vị."

Tiêu Phong thấy đối phương như thế, trong lòng hiện lên một tia không rõ dự cảm, trầm giọng bảo đảm nói.

"Đã như vậy ta hai người cũng không gạt Tiêu sư huynh, hôm nay ta hai người nhận được tin tức, nói ta phái có một tên đệ tử bị người làm hại.

Ta hai người lúc này tiến đến, muốn đem vị này đệ tử thi thể thu liễm đưa về trong môn báo cáo, lại không nghĩ về phía sau mới phát hiện người chết lại là Nhâm sư huynh." Một truyền tin đệ tử cẩn thận từng li từng tí nhìn xem Tiêu Phong nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Phong Khởi Lĩnh Nam Phái

"Ngươi nói là vị nào Nhâm sư huynh."

Tiêu Phong sắc mặt đột nhiên thay đổi tái nhợt, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm đối phương bờ môi run rẩy hỏi.

Này truyền tin đệ tử gặp Tiêu Phong bộ dáng như thế, khề cán môi trầm giọng nói.

"Bị hại là thân truyền đệ tử Nhâm Bình sinh, mặc kệ sư huynh."

"Không có khả năng, ngươi gạt ta."

Tiêu Phong trong nháy mắt thần sắc biến đổi lớn, thân thể không kiềm lại được lui ra phía sau mấy bước, lắc đầu không thể tin được quát ầm lên.

"Tiêu sư huynh, trong môn tất cả mọi người biết, ngươi và Nhâm sư huynh quan hệ tốt nhất, nhưng là ta hai người đã cẩn thận đã kiểm tra, người chết đúng là Nhâm sư huynh."

Bên trong một cái truyền tin đệ tử, tâm tình nặng nề đối với Tiêu Phong nói.

Tiêu Phong nghe vậy, ngồi liệt trên mặt đất, ánh mắt trống rỗng nhìn về phía Tử Ngọ Lĩnh một chỗ sườn núi, ở đâu là Tiêu Phong lần thứ nhất gặp được Nhâm Bình sinh địa phương.

"Hai vị sư huynh, ta hai người còn muốn trở về sư môn, đem việc này báo cáo chương môn, cho nên xin từ biệt."

Hai vị truyền tin đệ tử, vội vã cầm Nhâm Bình sinh từ tin tức báo cáo, lập tức cáo từ chuẩn bị rời đi.

Nhâm sư huynh thi thể, hiện tại nơi nào."

Đã thấy Tiêu Phong cúi đầu trầm giọng hỏi.

Hai người liếc nhau lên tiếng nói "Tạm thời ủy thác nội thành Tề gia trang danh nghĩa Nghĩa Trang thay chiếu khán."

"Đa tạ hai vị sư đệ, về sau có việc cần trợ giúp, Tiêu Phong tuyệt không chối từ."

Tiêu Phong đứng dậy, sắc mặt tái nhợt thần sắc dờ dẫn, nói cảm tạ.

"Tiêu sư huynh nén bi thương, chúng ta cáo từ" hai người lập tức xin lỗi một tiếng quay người qua Bạch Hồ khe miệng, tiến vào Tử Ngọ Lĩnh hướng về ở vào sườn núi Lĩnh Nam phái tiến đến.

"Hai vị sư đệ, cái này Thủ Sơn chức trách liên tạm thời giao cho các ngươi, vì huynh muốn đi thành bên trong một chuyến, hi vọng các ngươi có thể lý giải." Tiêu Phong nhìn xem bên cạnh hai người, thần sắc thành khẩn lên tiếng nói.

Hai người vốn là và Tiêu Phong có chút thân cận, cũng minh bạch Nhâm Bình sinh ở Tiêu Phong trong lòng địa vị, biết không ngăn cản nội đối phương, chỉ có thể trả lời.

"Sư huynh cẩn thận, ghi nhớ không cần thiết xúc động, liên nhiệm sư huynh đều bị đối phương thủ đoạn thâm độc, Tiêu sư huynh nhưng chớ có phạm hồ đồ." Gầy gò sư đệ quan tâm nhắc nhở.

"Đa tạ sư đệ, vì huynh minh bạch, cáo từ." Tiêu Phong lập tức ly biệt hai người hướng tây Phong Thành chạy như bay.

"Ai! Hi vọng Tiêu sư huynh không nên vọng động, có thể bình an trở về." Tuấn tiểu sư đệ thán tiếng nói.

"Hi vọng như thế, đi thôi, tại kiên trì mấy ngày các loại Vô Song bảo người tới giao tiếp về sau, chúng ta Thủ Sơn nhiệm vụ cũng liền hoàn thành." Gầy gò sư đệ nói một câu hai người lập tức trở về Bạch Hồ khe.

Lĩnh Nam phái, ở vào Tử Ngọ Lĩnh chủ phong chỗ giữa sườn núi, xây dựa lưng vào núi đỉnh đài lầu các tán mát tại bốn phía.

Chính trướng là một chỗ, là chiếm diện tích mấy chục mẫu quảng trường, quảng trường phương bắc đứng vững một tòa đại điện, trên đại điện sách Trường Xuân Điện Tam Tự,

Tại Trường Xuân Điện bên trái cách đó không xa sắp đặt một cái cực lớn Đồng Chung.

Lúc này môn phái trên quảng trường, ngàn tên Lĩnh Nam phái đệ tử thống nhất trang phục màu đen cầm trong tay trường kiếm, tại hai tên thanh niên chỉ huy xuống luyện tập kiếm pháp.

"Đại sư huynh, ngươi nói Nhâm sư đệ lúc nào trở về a, hần đến là ở bên ngoài tiêu dao khoái hoạt, dáng vẻ này hai chúng ta mỗi ngày chịu khổ bị liên lụy." Bên trong một cái niên kỷ ít hơn, bộ dáng thanh tú thanh niên phản nản nói.

Được xưng làm đại sư huynh thanh niên không phải người khác, chính là Lĩnh Nam chương môn mở đầu Vô Niệm con trai, Lĩnh Nam đệ tam đại tu vi võ học đệ nhất nhân Trương Hành.

Trương Hành tuổi chưa qua hai mươi lăm, tu vi cũng đã là Tam Lưu đỉnh phong cảnh giới, tại tăng thêm xử sự làm người khiêm khiêm hữu lễ, tướng mạo anh tuấn, chỗ đã không gần như chỉ ở Lĩnh Nam phái chịu nữ đệ tử theo đuổi, cũng là hần mấy đại thế lực bên trong cũng không bình thường người ái mộ.

"Lâm sư đệ nếu như hâm mộ Nhâm sư đệ, lần sau trực tiếp tìm Vong Xuyên Sư Bá xin đi ra ngoài lịch luyện là đủ."

Trương Hành kiếm trong tay pháp luật liên tục, trì hoãn âm thanh đối với Lâm Dương nói.

"Vẫn là quên đi! Đại sư huynh cũng không phải không biết sư phụ ta mao bệnh, một mực nói cái gì giang hồ hiểm ác, nói ta không được tu luyện tới nhị lưu cảnh giới mơ tưởng xuống núi." Lâm Dương thần sắc bất đắc dĩ tỏ khổ nói.

"Vong Xuyên Sư Bá cũng là vì người tốt" Trương Hành cười an ủi Lâm Dương nói.

"Cái gì gọi là tốt với ta, người xem Nhâm sư đệ còn không phải thường xuyên xuống núi, cũng không gặp như thế nào." Lâm Dương hừ nhẹ một tiếng bất mãn nói ra.

"Ta cảm thấy trên núi, nhưng so sánh dưới núi tốt nhiều." Trương Hành mỉm cười nói.

Lâm Dương vừa định nói tiếp, đã thấy trong Trường Xuân Điện chạy ra một cái tuổi trẻ đệ tử, đệ tử trẻ tuổi vội vàng ra Trường Xuân Điện đi thẳng tới bên trái Đồng Chung trước, thôi động một bên động chuông.

"Thùng thùng! Liên tiếp chín tiếng tiếng vang, vang vọng toàn bộ Lĩnh Nam phái.

"Tiếng chuông vang chín lần, có đại sự phát sinh, " Trương Hành vẻ mặt nghiêm túc đối với Lâm Dương nói.

Lúc này Lâm Dương cũng thu liễm thần sắc, nghiêm nghị trầm giọng nói "Ta ký sự lên đây là lần thứ nhất."

Lúc này trẻ tuổi đệ tử, chạy đến Trương Hành trước mặt gấp giọng nói "Đại sư huynh, chương môn đệ người và lâm sư huynh đi đại điện."

"Tốt!" Trương Hành ứng một tiếng lập tức mang theo Lâm Dương hai người vội vàng tiến vào Trường Xuân Điện.

"Trương Hành hai người tiến vào trong đại điện, phát hiện Lĩnh Nam phái Đường Đại Chương Môn mở đầu Vô Niệm, sớm đã ngồi cao ở trên tòa, giờ phút này mặt không biểu tình bề mặc trầm tư.

Mở đầu Vô Niệm bên tay phải, thì ngồi một người tuổi chừng 40 phổ thông bộ dáng trung niên nhân, người này chính là Lĩnh Nam phái nhị trưởng lão Vong Xuyên, cũng là Lâm Dương sư phụ.

Vong Xuyên gặp Trương Hành hai người đến, phát tay ra hiệu hai người bình tĩnh đừng nóng.

Trương Hành hai người, cũng liền an nại quyết tâm bên trong nghi hoặc, và Lĩnh Nam phái rất nhiều Đường Chủ chấp sự đứng ở một bên tĩnh tâm chờ đợi.

Không lâu chỉ gặp một cái vóc người khôi ngô, bộ dáng uy nghiêm trung niên nam tử, một thân Hoa Phục eo buộc trường kiếm, bước nhanh đi tới.

"Gặp qua chương môn sư huynh, không biết chuyện gì như thế cấp bách, thế mà để cho sư huynh dùng tiếng chuông cho ta truyền tin."

Nam tử đứng vững, hướng về mở đầu Vô Niệm gặp qua lễ về sau, nghi hoặc hỏi.

Mở đầu Vô Niệm mở mắt ra, trong lòng thâm than một tiếng sau khi nói ". Sư đệ trước hết mời nhập tọa, ta tại tuyên bố không muộn."

"Tốt!" Trung niên nam tử ứng một tiếng, lúc này ngồi tại mở đầu Vô Niệm bên tay trái.

"Mọi người nhưng đến đủ" mở đầu Vô Niệm nhẹ giọng đối với một bên đệ tử trẻ tuổi hỏi.

"Hồi chương môn, tứ đại Đường Chủ, mười đại chấp sự đều đã đến đông đủ."

Mở đầu Vô Niệm lập tức đứng dậy hướng về phía trước mấy bước, nhìn xem trong điện chúng nhân nói "Hôm nay triệu tập chư vị đến đây, nhưng là có việc tuyên bố."

"Không biết ra sao sự tình, cần chương môn sư huynh triệu tập ta Lĩnh Nam sở hữu cao tăng." Một bên trung niên nam tử, trong lòng kìm nén không được hỏi.

Mở đầu Vô Niệm trong lòng thâm than một tiếng trầm giọng nói "Vừa rồi truyền tin đệ tử đến đây báo cáo, ta phái thân truyền đệ tử Nhâm Bình sinh bị người làm hại, địa điểm ngay tại Bạch Hồ khe cách đó không xa."

"Ba!" Theo mở đầu Vô Niệm âm thanh rơi xuống, ngồi tại tay trái bên cạnh trung niên nam tử sắc mặt biến đổi lớn, một chương vỡ xuống trực tiếp cảm một bên thạch án đập vỡ nát.

"Phùng sư huynh đừng vội, tạm chờ chương môn sư huynh nói hết lời." Một bên nhị trưởng lão, Vong Xuyên vội vàng lên tiếng khuyên can nói.

Họ Phùng nam tử không phải người khác, chính là Lĩnh Nam phái đại trưởng lão, mặc kệ bình sinh sư phụ, danh xưng Tây Phong thành kiếm thứ nhất khách, Nhất Kiếm Vô Huyết Phùng Tây Phạm."

"Chương môn sư huynh có biết, là người phương nào dám can đảm sát đệ tử ta."

Phùng Tây Phạm lại không để ý tới Vong Xuyên, thần sắc âm trầm lạnh giọng hỏi.

"Người phương nào ra tay tạm thời còn không xác định, tuy nhiên trước đó Bình nhi và nội thành Thánh Hòa Giáo, phát sinh qua xung đột." Mở đầu Vô

Niệm thần sắc bình tĩnh nói khẽ.

"Hừ! Thánh Hòa Giáo."

Phùng Tây Phạm hừ lạnh một tiếng, đứng dậy liền đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: 1 Kiếm Vô Huyết Phùng Tây Phạm

Chương 32: 1 Kiếm Vô Huyết Phùng Tây Phạm

"Sur đệ chậm đã" mở đầu Vô Niệm thần sắc biến đổi trầm giọng nói.

"Phùng sư huynh bình tĩnh đừng nóng, trước tạm nghe chương môn sư huynh một lời" một bên Vong Xuyên cũng liền bận khuyên can nói.

"Hừ! Hi vọng chương môn sư huynh, có thể cho ta cái hài lòng trả lời chắc chắn."

Phùng Tây Phạm thần sắc một trận biến ảo, hừ lạnh một tiếng nói ra.

"Sur đệ bình tĩnh đừng nóng, ta đã điều động trong môn đệ tử xuống núi tiến đến dò xét, chuyện này sư huynh, nhất định sẽ cho sư đệ một cái công đạo." Mở đầu Vô Niệm thần sắc trịnh trọng đối Phùng Tây Phạm nói.

"Điều tra thêm tra! Tra cái gì tra! Nói rõ cũng là này Thánh Hòa Giáo gây nên, có cái gì tốt tra." Phùng Tây Phạm bộ mặt tức giận, đột nhiên đứng người lên giận dữ hét.

"Phùng sư huynh người đây cũng là quá mức, sao có thể như thế nói chuyện với chương môn sư huynh." Vong Xuyên thần sắc giận dữ, bắt đầu lên tiếng nói.

"Người cầm miệng cho ta Vong Xuyên, ta nói chuyện với họ Trương, người có cái gì tuổi nghề xen vào." Phùng Tây Phạm đỏ bừng cả khuôn mặt, nổi giận đùng đùng đối với Vong Xuyên cao giọng quát.

"Họ Phùng người đừng quá mức phân, thật coi ta sợ người không thành" nhị trưởng lão Vong Xuyên sắc mặt kéo một phát, đứng dậy chỉ Phùng Tây Phạm thần sắc tái nhợt.

"Hừ hừ! Ta quá mức lại như thế nào, chỉ bằng người còn muốn cùng ta động thủ không thành." Phùng Tây Phạm thần sắc khinh thường nhìn xem Vong Xuyên giễu cợt nói.

"Người!" Vong Xuyên bị tức đỏ bừng cả khuôn mặt.

"Đủ!" Mắt thấy hai người muốn ra tay đánh nhau, một bên mở đầu Vô Niệm, lập tức găm thét một tiếng vung tay áo một cái.

Một cỗ nội lực bỗng phát ra, hình thành kinh phong cảm hai người cường ép đẩy ra.

"Hai vị sư đệ quá mức làm càn, thế mà ngay trước nhiều như vậy vẫn bối mặt động thủ, có thể từng cảm ta Linh Nam môn quy để ở trong mắt, có thể từng cảm ta người chương môn này để ở trong lòng." Mở đầu Vô Niệm sắc mặt khó coi, tức giận nói.

"Chương môn sư huynh bớt giận, là sư đệ làm càn" nhị trưởng lão Vong Xuyên liền vội vàng khom người xin lỗi nói.

"Hừ" Phùng Tây Phạm nhưng là hừ lạnh một tiếng, quay đầu sang chỗ khác giữ im lặng.

"Ai! Phùng sư đệ, ta biết trong lòng người oán trách, sư phụ năm đó cầm chức chương môn truyền cho ta, mà không có truyền cho người sự tình mà canh cánh trong lòng, đối với sư huynh có mang thành kiến." Mở đầu Vô Niệm nhìn xem Phùng Tây Phạm, than nhẹ một tiếng nói ra.

"Hừ! Ai mà thêm người chương môn này chi vị, cũng liền người coi hấn làm bảo bối." Phùng Tây Phạm nghe vậy, khinh thường cười lạnh phản bác.

Mở đầu Vô Niệm lại không để ý tới đối phương tiếp tục nói "Sư phụ cả một đời liền nhận ba người chúng ta đồ đệ, khi còn bé người ta ba người, cùng ăn

cùng ngủ, không phải thân huynh đệ lại càng hơn thân huynh đệ, nhưng người cuối cùng sẽ thay đổi, từ khi sư phụ cầm chức chương môn truyền cho ta sau khi qua đời, người liền thay đổi."

"Người Biến Tính nghiên cứu cực đoan quái gở, giết người vô số thủ đoạn tàn nhẫn, không có chút nào giống một cái chính đạo môn phái người."

"Cái gì là chính nói, cái gì là Tà Đạo? Còn không phải người nào lợi hại, ai nói quên." Phùng Tây Phạm thần sắc không chịu rét tiếng nói.

Mở đầu Vô Niệm thần sắc bất đắc dĩ nói ra "Năm đó sư đệ ngay tại lúc này cái bộ dáng này, cho nên ta mới đưa Bình nhi đưa đến Phùng sư đệ bên người, để cho Bình nhi bái người làm thầy, để người cảm trọng tâm chuyển dời đến Bình nhi cái này Y Bát Đệ Tử trên thân."

"Người còn biết ta một thân tâm huyết, đều ký thác vào Bình nhi trên thân, người nếu biết vì sao còn muốn ngăn cản ta vì là Bình nhi báo thù." Phùng Tây Phạm sắc mặt âm hàn, nhìn chăm chăm mở đầu Vô Niệm tức giận nói.

"Phùng sư đệ, ta Lĩnh Nam phái là chính đạo môn phái, không phải những tà ma ngoại đạo đó, làm việc phải quang minh lỗi lạc sư xuất nổi danh, mà không phải không phân tốt xấu, giết lung tung vô tội."

Người nói Thánh Hòa Giáo hại chết Bình nhi, có thể từng tận mắt nhìn thấy, người có chứng cứ gì? Ta đã phái người xuống núi điều tra, chỉ cần mấy ngày liền sẽ tra ra manh mối.

Đến lúc đó nếu thật là Thánh Hòa Giáo gây nên, ta mở đầu Vô Niệm không được báo thù cho Bình nhi, nếu không ta có gì thể diện ngồi tại cái này vị trí chương môn bên trên, chỉ là để cho sư đệ chờ một lát mấy ngày, sư đệ ngay cả chút lòng kiên trì ấy đều không a." Mở đầu Vô Niệm thần sắc thành khẩn thỉnh trọng nói.

Phùng Tây Phạm gặp mở đầu Vô Niệm nói như thế, trong lòng cũng liền để xuống tạm thời đi tìm Thánh Hòa Giáo báo thù ý nghĩ, tuy nhiên ngoài miệng vẫn là cường ngạnh nói.

"Hừ! Người là chương môn người nói quên, dù sao cũng không phải người đệ tử."

Theo Phùng Tây Phạm câu nói này rồi, Trường Xuân Điện mọi người thấy nhiều năm qua, mặc kệ gặp được chuyện gì đều thần sắc bình thản mở đầu Vô Niệm, trong nháy mắt sắc mặt tái nhợt yên lặng không nói.

"Phùng Tây Phạm người quá không biết tốt xấu." Một bên nhị trưởng lão Vong Xuyên thần sắc cực

Thay đổi, tức giận chỉ Phùng Tây Phạm mắng.

"Người muốn động thủ" Phùng Tây Phạm cũng không có chú ý tới, bên người mở đầu Vô Niệm biến hóa, thần sắc trào phúng khinh thường nói.

"Tốt Vong Xuyên sư đệ, sư huynh mệt mỏi."

Lập tức đối với trong điện chúng nhân nói "Hôm nay trước hết tản ra đi, không có ta mệnh lệnh, bất kỳ cái gì người không được tự mình xuống núi tìm Thánh Hòa Giáo báo thù, hết thảy chờ dò xét kết quả đi ra đang nói."

Mở đầu Vô Niệm phát tay ngăn lại Vong Xuyên, lập tức dặn dò mọi người hai câu, vội vàng quay người rời đi.

"Phùng Tây Phạm người thật không phải thứ gì." Vong Xuyên chỉ Phùng Tây Phạm giận mắng một tiếng, vội vàng đuổi theo ra đi.

"Hừ!" Phùng Tây Phạm gặp hai người rời đi, cũng hừ lạnh lạnh lẽo nhìn cũng không nhìn người khác liếc một chút, nhanh chân mà đi.

Vong Xuyên ra Trường Xuân Điện, vội vàng đuổi kịp mở đầu Vô Niệm nói ". Chương môn sư huynh không có sao chứ, Phùng sư huynh thật sự là quá phận."

"Sư đệ tiếp vì huynh đi một chút đi." Mở đầu Vô Niệm nhẹ nói một câu, đi đầu bước đi.

"Tốt" Vong Xuyên ứng một thân, vội vàng đuổi theo mở đầu Vô Niệm.

Phùng Tây Phạm ra Trường Xuân Điện, vốn định trực tiếp quay về chỗ mình ở, lại trong lúc vô tình nhìn thấy mở đầu Vô Niệm và Vong Xuyên tránh đi đám người, hướng về nơi xa bước đi.

Phùng Tây Phạm như rồng mây, trong lòng hơi động, lúc này yên lặng đi theo phía sau hai người.

Mở đầu Vô Niệm hai người không chút nào biết, sau lưng lại có thể có người theo đuôi, hai người đi chỉ chốc lát, đến một chỗ vắng vẻ Sơn Nhai nơi.

"Sư đệ còn nhớ đến nơi này." Mở đầu Vô Niệm nhẹ giọng hỏi bên cạnh Vong Xuyên.

"Đương nhiên nhớ kỹ, khi còn bé chương môn sư huynh, Phùng sư huynh còn có ta, thường xuyên đến tại đây vụng trộm uống rượu" Vong Xuyên thần sắc nhớ lại nói.

"Quang Âm như đao, trong nháy mắt liền mấy chục năm đi qua, chúng ta cũng từ ngây thơ thiếu niên biến thành lão đầu tử." Mở đầu Vô Niệm cảm khái

một tiếng nói ra.

"Đúng vậy a! Thời gian qua thật nhanh, trong nháy mắt nhất định mà đã Thành Tài, tại qua mấy năm liền có thể tiếp sư huynh ban, ai! Đáng tiếc Bình nhi." Vong Xuyên một mặt tiếc nuối thán tiếng nói.

"Đều tại ta, là ta không có kết thúc một cái phụ thân trách nhiệm, không chỉ có không thể để cho hắn đạt được sủng ái, còn hại hắn mất mạng." Mở đầu Vô Niệm sắc mặt tái nhợt, thần sắc sa sút tự trách nói.

"Sư huynh không cần như thế tự trách, đây là Bình nhi mệnh, ai cũng trách không được, chúng ta bây giờ có thể làm, cũng là tìm tới hung thủ cảm nghiệm xương thành tro, coi là Bình nhi trên trời có linh thiêng." Vong Xuyên thần sắc nghiêm nghị lạnh giọng nói.

"Đây cũng là ta cái này làm cha, hiện tại duy nhất có thể làm sự tình, chỉ là ta luôn cảm thấy việc này, không có đơn giản như vậy, cho nên mới tại không có tra rõ ràng trước đó, ngăn cản Phùng sư huynh không cho hành động thiếu suy nghĩ, chỉ tiếc Phùng sư đệ đối với ta thành kiến đã sâu." Mở đầu Vô Niệm thần sắc bất đắc dĩ giận dữ nói.

"Hừ! Phùng sư huynh có cái gì tuổi nghề, đối với sư huynh có thành kiến, nếu không phải năm đó sư huynh gặp hắn cơ khổ không nơi nương tựa, một thân một mình đáng thương, cầm trong tay lót Bình nhi giao cho hắn nuôi dưỡng làm đồ đệ, cũng sẽ không hại Bình nhi hiện tại thân chết." Vong Xuyên thần sắc bất mãn tức giận nói.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33 : Gặp Nhau Đông Lai

"Tốt sư đệ, việc này chớ có tại xích, tình đề cho Phùng sư đệ nghe qua, " mở đầu Vô Niệm phát tay ngăn lại Vong Xuyên lời kế tiếp.

"Hừ! Ta chính là không quen nhìn, cái kia không biết tốt xấu sắc mặt." Vong Xuyên hừ lạnh một tiếng, bất mãn nói.

"Đừng nói, trở về đi.

" mở đầu Vô Niệm nhẹ giọng cắt ngang Vong Xuyên lời nói, thân hình nặng nề quay người mà đi, Vong Xuyên trong lòng thờ dài một tiếng vội vàng đuổi theo đi.

Chờ mở đầu Vô Niệm hai người sau khi rời đi, giấu ở phía sau hai người cách đó không xa Phùng Tây Phạm, mới cước bộ vội vàng lách mình mà ra.

Lúc này Phùng Tây Phạm, sớm đã không còn trước đó bộ dáng, sắc mặt tái nhợt, thần sắc sa sút mặt mũi tràn đầy áy náy.

"Là ta có lỗi với sư huynh, cũng có lỗi với Bình nhi." Phùng Tây Phạm thất hồn lạc phách, thấp giọng lầm bầm.

"Buồn cười qua nhiều năm như vậy, ta cho rằng sư huynh thiếu nợ ta, khắp nơi cho hắn là địch, nhưng lại sư huynh vẫn là như trước kia đồng dạng chiếu cố ta, mà ta lại hại chết hắn Thân Sinh Nhi Tử.

Sư huynh yên tâm đi, ta sẽ tự mình đi tìm ra hung phạm, vì là Bình nhi báo thù" Phùng Tây Phạm đổi nơi xa mở đầu Vô Niệm bóng lưng bảo đảm nói.

Tập trung ý chí Phùng Tây Phạm gánh vác trường kiếm, vận chuyển khinh công hướng về Tây Phong thành bay lượn mà đi

Lúc đến buổi trưa, Tây Phong thành nổi danh nhất Đông Lai từ lâu, Bạch Cửu một thân lam sắc Hoa Phục một thân một mình, lên lầu hai tìm vị trí cạnh cửa sổ tọa hạ tới.

"Vị công tử này tới chút gì, đây là Bản Điểm bảng hiệu đồ ăn ngài nhìn một cái."

Bạch Cửu vừa ngồi xuống, điểm tiểu nhị liền cầm lấy thực đơn chào đón.

"Người giúp ta tuyển ba loại tốt nhất bảng hiệu đồ ăn, tại tới một bình Tây Phong Liệt là được."

Bạch Cửu thần sắc bình thản, đối với tiểu nhị phân phó nói.

"Tốt công tử ngài chờ một chút, đồ ăn rất nhanh liền tới." Tiểu nhị cười nói xong, quay người rời đi.

"Bạch Cừ nghiêng dựa vào bên cửa sổ, thần thái nhàn nhã nhìn xem trên đường người đến người đi, thể xác tinh thần trước đó chưa từng có buông lỏng.

Hôm nay cảm Thánh Hóa Giáo Nội Sự tình, phân phó mọi người về sau, Bạch Cừ liền đổi một thân thường phục, một thân một mình tại Tây Phong thành thật tốt đi dạo nửa ngày.

Bạch Cừ rõ ràng, dạng này thời gian tương lai sẽ càng ngày càng ít, cho nên cũng tạm thời a không đi nghĩ, có quan hệ Nhâm Bình sinh sự tình.

Đi dạo hơn nửa ngày, bụng rỗng tuếch, lúc này liền đến cái này Tây Phong thành, danh khí lớn nhất Đông Lai từ lâu tới nhét đầy cái bao tử.

"Công tử ngài thịt rượu." Thời gian không lâu điểm tiểu nhị liền đem thịt rượu bụng lên, thuận thực đặt ở Bạch Cừ trước mặt nói một tiếng chậm dùng, xoay người đi chào hỏi hân khách nhân.

Bạch Cừ gấp ba đạo bằng hiệu món ăn hương thơm đều đủ, lập tức thêm ăn nhỏ dãi, bắt đầu ăn như gió cuốn.

Thẳng đến ăn lưng dạ, Bạch Cừ mới thả chậm động tác, cho mình ngược lại chén Tây Phong Liệt để vào trong miệng, chậm rãi nhắm nháp.

Chính là giờ cơm thời gian, không lâu lâu hai đã đều đầy ngập khách,

Tam Giáo Cừ Lưu đủ loại nhân vật đều có.

Có một mặt phong trần Thương Nhân, cũng có cầm trong tay binh khí người trong giang hồ.

"Vị huynh đệ kia tại đây có thể từng có người."

Lúc này một cái tướng mạo phổ thông, thần sắc kiên nghị thanh niên đi đến Bạch Cừ bên cạnh, khách khí hỏi.

"Không có" Bạch Cừ nhìn đối phương liếc một chút trả lời.

"Đa tạ" thanh niên nói tiếng cảm ơn, ngồi tại Bạch Cừ đối diện, lập tức muốn một cân thịt bò chín và mấy cái bánh nướng, tự hành bắt đầu ăn.

Thanh niên động tác rất nhanh, một cân thịt bò mấy cái bánh nướng không lâu đã đều tiêu diệt sạch sẽ, thanh niên ăn uống no đủ, thần hải lòng đều uống trà dò xét bốn phía.

Bạch Cừ nếu một mực đang quan sát đối phương, ứng là trắng cừ phát hiện đối phương cũng là người mang võ nghệ người trong giang hồ, với lại thực lực không yếu, cho nên cảm thấy hứng thú.

"Muốn hay không uống một chén" Bạch Cừ thần sắc bình thản chỉ chỉ trên bàn tửu đối với thanh niên nói.

"Đa tạ vị huynh đệ kia, bất quá ta từ trước tới giờ không uống rượu." Thanh niên đối với Bạch Cừ cười một tiếng, cự tuyệt nói.

"Xưng hô như thế nào" Bạch Cừ cũng không thêm đề ý tiếp tục hỏi.

"Ta gọi Tiêu Phong, huynh đệ kêu cái gì" thanh niên khách khí hỏi.

"Ta gọi Bạch Triển Đường" Bạch Cừ thuận miệng biên cái tên nói.

Thanh niên không phải người khác, chính là từ Bạch Hồ khe chạy đến Lĩnh Nam phái đệ tử Tiêu Phong.

Tiêu Phong vào thành về sau, đi trước Tề gia trang danh nghĩa Nghĩa Trang, gặp Nhâm Bình sinh thi thể, sau đó tập trung ý chí chuẩn bị đi Thánh Hóa Giáo tìm hiểu một phen, hảo tỷ kỳ vì là Nhâm Bình sinh báo thù.

Tuy nhiên mới ra Tề gia trang liền trong bụng Không Không, lập tức phụ cận tìm nhà tửu lâu chuẩn bị ăn một chút gì, tại đi Thánh Hóa Giáo trả thù.

"Ta xem Tiêu huynh cũng là người trong giang hồ, nhưng vì sao Bất Ẩm tửu đâu? Phải biết, say rượu làm ca, nhân sinh bao nhiêu, Tiêu huynh không uống rượu thế nhưng là ít người sinh một vui thú lớn."

"A! Không nghĩ tới Bạch huynh đệ cũng là người trong giang hồ, ta đến là mất vụng về." Tiêu Phong kinh ngạc nhìn một chút, khách khí nói.

"Tam Cước Miêu công phu, tính không được người trong giang hồ." Bạch Cừ khẽ cười một tiếng nói ra.

"Không dối gạt Bạch huynh đệ, nhà ta từ nhỏ đã nghèo, đừng nói uống rượu cũng là nhét đầy cái bao tử cũng là vấn đề, tuy nhiên tiến vào sư môn sau khi tình huống tốt không ít, nhưng ta hàng năm đều muốn bạc sai người mang hộ về đến nhà, cho nên căn bản không có tiền nhân rồi uống rượu." Tiêu Phong thần sắc thần nhiên đối với Bạch Cừ nói.

Bạch Cừ nghe đối phương lời nói, trong nháy mắt đối trước mắt người thanh niên này có không ít hảo cảm.

Bạch Cừ nhớ kỹ có một câu, nói một người chỉ cần biết rằng hiểu kính phụ mẫu, này lại hồng cũng hồng không đến đi đâu, đương nhiên đây cũng không

phải là tuyệt đối.

"Tiêu nhị cầm một bầu rượu tới" Bạch Cừ lúc này cao giọng đối với điểm tiêu nhị hô.

Chỉ chốc lát tiêu nhị đem rượu đưa tới đặt ở Bạch Cừ trước mặt.

"Tiêu huynh nếu như nhìn lên ta, vậy hôm nay ta mời ngươi uống cái này nhân sinh bên trong chén thứ nhất tửu." Bạch Cừ một mặt ý cười nhìn xem Tiêu Phong nói.

"Bạch huynh đệ mời ta uống rượu, là nhìn lên ta Tiêu Phong, đa tạ."

Tiêu Phong cũng không khách khí, tiếp nhận bầu rượu rót một ly uống một hơi cạn sạch.

"Sảng khoái, ta Bạch mỗ liền ưa thích Tiêu huynh dạng này người thống khoái."

Bạch Cừ càng ngày càng thưởng thức, trước mắt cái này lần thứ nhất gặp mặt người đàn ông.

"Tới chúng ta hôm nay không say không về." Bạch Cừ cầm lấy bên cạnh tửu cười nói.

"Bạch huynh đệ chậm đã" Tiêu Phong lại lên tiếng ngăn cản nói.

Gặp Bạch Cừ một mặt hỏi thăm nhìn xem chính mình, Tiêu Phong trầm giọng nói.

"Nếu như là ngày thường gặp được Bạch huynh đệ, ta nhất định liều mình tiếp quân tử, và Bạch huynh đệ ngươi không say không về, nhưng hôm nay ta có chuyện quan trọng tại người, nhưng cũng không dám uống quá nhiều." Tiêu Phong mặt mũi tràn đầy áy náy, đối với Bạch Cừ nói.

"A! Nguyên lai Tiêu huynh có việc trong người, vậy ta liền không khuyên giải Tiêu huynh, nếu không uống say chậm trễ sự tình, Bạch mỗ cũng gánh không nổi." Bạch Cừ cười trừ ghẹo nói.

"Đa tạ Bạch huynh đệ thông cảm." Tiêu Phong thần sắc cảm kích, đối với Bạch Cừ nói.

"Không biết Tiêu huynh đệ không biết có chuyện gì? Nếu như thuận tiện lời nói có thể bẩm báo, Bạch mỗ có lẽ có thể đến giúp, Tiêu huynh cũng không nhất định" Bạch Cừ cười nhẹ hỏi.

Tiêu Phong gặp Bạch Cừ nói như thế, chần chờ chỉ chốc lát ám đạo đối phương nói không sai.

Chính mình mới đến, trong môn truyền tin đệ tử cũng tạm thời không được trong thành, chính mình đối với Thánh Hóa Giáo cũng không quá hiểu biết, giống như đối phương tìm hiểu tìm hiểu, nói không chừng có ngoài ý muốn thu hoạch.

Trong lòng có so đo, Tiêu Phong lập tức cũng không do dự hạ thấp giọng đối Bạch Cừ nói."

Bạch huynh đệ nếu không dám giấu giếm, ta là Linh Nam phái Tam Đại Đệ Tử, lần xuống núi này là vì ta phái thân truyền đệ tử Nhâm Bình sinh bị sát sự tình mà đến."

Linh Nam phái đệ tử, Bạch Cừ nghe vậy nhìn xem Tiêu Phong sửng sốt.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Ta Là Bạch Cừ

"Linh Nam phái đệ tử" Bạch Cừ thần sắc biến đổi nhìn xem Tiêu Phong hỏi.

"Không sai" Tiêu Phong thần sắc thành khẩn thân nhiên thừa nhận nói.

"Đến là không nghĩ tới Tiêu huynh đệ xuất sinh bất phàm, nhưng là thất kính, " Bạch Cừ thần sắc bình tĩnh xu nịnh nói.

"Bạch huynh đệ chó có trò cười cùng ta, Tiêu mỗ chỉ là trong môn Phổ Thông Đệ Tử" Tiêu Phong khiêm tốn trả lời.

"Tiêu huynh thế nhưng là vì người trong môn, mặc kệ bình sinh cái chết mà đến, việc này hiện tại thế nhưng là trong thành, đã lấy tới mọi người đều biết" Bạch Cửu nhìn xem Tiêu Phong nhẹ nói.

"A! Ta khi rảnh rồi nhưng mới đến tin tức, dùng cái gì tin tức, truyền nhanh như vậy." Tiêu Phong chau mày trầm giọng hỏi.

"Không chỉ có chuyện này đã chuẩn bị xô xao dư luận, cũng là hung thủ là người nào hiện tại cũng đã xác nhận." Bạch Cửu thần sắc nghiêm ngắc nói với Tiêu Phong.

"Cái gì?" Tiêu Phong một mặt giật mình, nhìn xem Bạch Cửu nghi hoặc sợ nói.

"Về phần tại sao, Tiêu huynh người tùy tiện tại lầu hai này kéo cá nhân, hỏi một chút biến biết." Bạch Cửu thần sắc lạnh nhạt nhìn xem Tiêu Phong nói.

Tiêu Phong trong lòng nghi hoặc, nhưng là việc quan hệ Nhâm Bình sinh sự tình, lập tức cũng không do dự, đứng dậy tả hữu dò xét một phen, chọn một cái cái bàn, ngồi đối diện lấy mấy cái cầm đao kiếm trong tay Giang Hồ Hán Tử nói.

"Chư vị đại ca quấy rầy một chút, huynh đệ muốn theo các vị đại ca nghe ngóng chút chuyện." Tiêu Phong sắc mặt thành khẩn, ngoài miệng khách khí nói.

Ngồi mấy người đại hán tuy nhiên tu vi không mạnh, nhưng nhiều năm bên ngoài hành tẩu nhãn lực phi phạm.

Bên trong một cái tướng mạo uy nghiêm, ả làm mấy người đứng đầu người đàn ông, quan sát tỉ mỉ Tiêu Phong một phen, lập tức thần sắc khẽ biến ánh mắt co rút lại.

Tuy nhiên người đàn ông lịch duyệt phi phạm, thần sắc trong nháy mắt cũng đã khôi phục bình thường, đứng dậy khách khí với Tiêu Phong ôm quyền nói.

"Vị huynh đệ kia khách khí, ở nhà dựa vào phụ mẫu, đi ra ngoài nhờ vả bằng hữu, huynh đệ có chuyện cứ hỏi, huynh đệ của ta bọn người biết gì nói này."

Tiêu Phong thấy đối phương khách khí như thế lập tức nói cảm ơn.

"Vậy thì đa tạ chư vị đại ca, huynh đệ ta muốn nghe được một chút, có quan hệ Linh Nam phân ra bình sinh sự tình."

"Nguyên lai là việc này, việc này hiện tại nội thành mọi người đều biết, tựa như là Linh Nam phân ra công tử và Thánh Hỏa Giáo giáo chủ Bạch Cửu, tại Thanh Y Lâu vì là Hoa Khôi Đông Tuyết lên xung đột, mặc kệ công tử không địch lại bị Bạch Cửu giết chết.

Uy nghiêm người đàn ông đơn giản, cảm tự mình biết tình huống nói cho Tiêu Phong.

Tiêu Phong trong lòng nghi hoặc lóe lên một cái rồi biến mất, thần sắc khách khí nói "Đa tạ vị đại ca kia, có nhiều quấy rầy cáo từ."

Tiện tay mà thôi" uy nghiêm người đàn ông nói một câu, đưa mắt nhìn Tiêu Phong rồi đi mới một lần nữa ngồi xuống.

"Đại ca người này sợ là không đơn giản" lúc này uy nghiêm người đàn ông bên người, một cái mặt ngựa thanh niên thấp giọng ở bên tai nói ra.

Uy nghiêm người đàn ông về mặt nghiêm túc nhẹ nhàng gật đầu nói "Rời đi trước đang nói."

Đi đầu dẫn đầu đứng dậy rồi đi,

Hắn bốn người không chút do dự theo sát sau khi.

Người đàn ông một hàng năm người ra Đông Lai từ lâu, cước bộ liên tục trực tiếp trở lại mấy người đặt chân một chỗ khách sạn.

Mấy người tiến vào khách sạn, ấn ý tiến vào cùng một cái gian phòng, mặt ngựa thanh niên sau cùng tiến đến, chen vào môn quay người đối với uy nghiêm người đàn ông nói.

"Đại ca thế nhưng là nhìn ra vừa rồi người kia lại lịch."

"Không tệ, huynh đệ của ta mấy người tuy nhiên võ công bất nhập lưu, nhưng vào Nam ra Bắc cũng coi như kiến thức rộng rãi, vừa rồi thanh niên kia không phải tầm thường người trong giang hồ, mà chính là Tây Phong thành Linh Nam phái đệ tử" uy nghiêm người đàn ông trầm giọng nói.

"Linh Nam phái đệ tử như là đã xuất hiện trong thành, xem ra Linh Nam phái và Thánh Hỏa Giáo một trận chiến này không thể tránh né, đại ca chúng ta vẫn là ngay lập tức rời đi cái này Tây Phong thành cho thỏa đáng, miễn cho chịu tác động đến." Mặt ngựa thanh niên thần sắc ngưng trọng nói.

"Tốt! Lập tức thu dọn đồ đạc, thừa dịp sắc trời còn sớm, trước tiên ra khỏi thành đang nói."

Mấy người hành sự không chút nào dây dưa dài dòng, lập tức thu thập hành trang trực tiếp rời khách sạn đi ra khỏi thành.

"Tìm hiểu như thế nào, Tiêu huynh muốn đến thu hoạch không nhỏ đi." Bạch Cửu cười nhẹ đối với đi về tới Tiêu Phong nói.

"Là có chút thu hoạch, nói đến còn muốn đa tạ Bạch huynh." Tiêu Phong thần sắc cảm kích nói.

"Không cần cảm ơn ta, chút chuyện này Tiêu huynh đệ trên đường cái tùy tiện kéo cá nhân, đều có thể biết những thứ này." Bạch Cửu không thèm để ý chút nào nói ra.

Tiêu Phong cảm kích liếc chín liếc một chút, lập tức nói.

"Không còn sớm nữa, ta còn có chút sự tình muốn làm, Bạch huynh đệ phủ thượng ở nơi nào, chờ Tiêu Phong cảm sự tình làm thỏa đáng, ta ôn hòa tiến đến bái phỏng."

Bạch Cửu một mặt ý cười nhưng là không trả lời mà hỏi lại nói.

"Tiêu huynh nhưng là muốn đi Thánh Hóa Giáo, vì là nhà mình sư huynh báo thù."

Tiêu Phong thần sắc giật mình, hiển nhiên không thăm nghĩ Bạch Cửu thế mà, nhìn ra chính mình dự định, lập tức thần nhiên nói.

"Không dối gạt Bạch huynh đệ, mặc kệ sư huynh đối với ta có tái tạo chi ân, thù này ta nhất định thị phi báo không thể."

"Thế nhưng là! Thánh Hóa Giáo người Bạch Cửu thế nhưng là nhị lưu cảnh giới cao thủ, Tiêu huynh cứ như vậy có nắm chắc, có thể thay nhà mình sư huynh báo thù." Bạch Cửu thần sắc bất biến nhìn xem Tiêu Phong nhạt âm thanh hỏi.

"Ta tự nhiên không phải là đối thủ, bất quá ta Tiêu mỗ há lại sợ chết hạng người, ta cái mạng này vốn là Nhâm sư huynh cứu, hôm nay coi như trả lại Nhâm sư huynh, vừa vặn trên hoàng tuyền lộ có cái bạn." Tiêu Phong thần sắc thần nhiên trịnh trọng nói.

"Tiêu huynh làm người Bạch mỗ bội phục, nếu Tiêu huynh muốn tìm Thánh Hóa báo thù, rất không cần phải phiền toái như vậy." Bạch Cửu một mặt có ý riêng nói ra.

"A! Bạch huynh đệ chỉ giáo cho?" Tiêu Phong không hiểu ra sao nhìn xem Bạch Cửu nói.

"Rất đơn giản, ngươi muốn tìm người xa tận chân trời." Bạch Cửu thần sắc thoải mái đối với Tiêu Phong nói

"Có ý tứ gì, chẳng lẽ Bạch huynh ngươi là Thánh Hóa Giáo bên trong người?" Tiêu Phong trong lòng hơi động nhủ mảy may nhìn xem Bạch Cửu hỏi.

"Không sai! Tiêu huynh cần phải sát ta, vì là nhà mình sư huynh báo thù." Bạch Cửu nhìn chăm chăm Tiêu Phong thần sắc bất biến hỏi.

Tiêu Phong nhìn chăm chăm Bạch Cửu xem phim khác, thần sắc chân thành nói.

"Oan có đầu nợ có chủ, Bạch huynh đệ mặc dù là Thánh Hóa Giáo người, nhưng lại cũng không phải là hung thủ, ta Tiêu Phong sẽ không đối với ngươi tự dung ra tay, tuy nhiên nếu như có một ngày ngươi ta hai phái đại chiến, đến lúc đó ta Tiêu Phong tuyệt sẽ không thủ hạ lưu tình."

"Sợ là ta nói không đủ rõ ràng, để cho Tiêu huynh đệ hiểu lầm, ta không chỉ có là Thánh Hóa Giáo người, cũng là trong thành thịnh truyền giết chết sư huynh của ngươi hung thủ, Tiêu huynh hiện tại có thể minh bạch ta là người phương nào không." Bạch Cửu một mặt nghiền ngẫm nhìn chăm chăm Tiêu Phong nói ra.

"Ngươi là Thánh Hóa Giáo người Bạch Cửu" Tiêu Phong thần sắc biến đổi lớn, hoảng sợ nói.

"Ta là Bạch Cửu" Bạch Cửu thần sắc bình tĩnh thần nhiên thừa nhận nói.

Trong lúc nhất thời hai người yên lặng không nói, không khí ngột ngạt dị thường.

Tiêu Phong giờ phút này vẫn không thể tin được, cùng mình cùng một chỗ nâng cốc ngôn hoan Thiếu Niên Công Tử, thế mà cũng là danh chấn Tây Phong Thánh Hóa Giáo người Bạch Cửu, nhưng là Tiêu Phong trong lòng cũng rõ ràng, đối phương cũng không cần thiết lừa gạt mình.

Tiêu Phong đã từng lấy vì là, khi nhìn thấy Bạch Cửu thì chính mình phản ứng đầu tiên lại là không chút do dự xông đi lên vì là Nhâm Bình sinh báo thù, mặc kệ kết quả như thế nào, chính mình cũng hẳn là làm như thế.

Nhưng lúc này Tiêu Phong nhưng là chẳng biết tại sao, nhìn xem Bạch Cửu sinh không nổi một tia sát ý, trừ chính mình đối với đối phương hảo cảm bên ngoài, Tiêu Phong trong lòng còn có một số không hiểu chỗ muốn tự mình hỏi đối phương.

"Ngươi vì sao muốn sát sư huynh của ta" yên lặng chỉ chớp lát, Tiêu Phong lên tiếng đánh vỡ bình tĩnh.

Chương 35: Nghĩa Trang Bị Tập Kích

Đôi mắt Tiêu Phong hồi thẩm, Bạch Cừ khẽ cười một tiếng cầm chén rượu lên uống một hơi cạn sạch theo tiếng nói.

"Sư huynh của ngươi không phải ta sát."

"Ngươi dám làm không dám nhận? Nội thành người nào không biết là ngươi cùng ta sư huynh đánh nhau, sát sư huynh của ta."

Tiêu Phong thần sắc biến đổi tức giận nói.

"Ta từ trước đến nay có chuyện nói thẳng, không phải ta làm sự tình, ta tại sao phải thừa nhận, liền ứng vì là có người nói ta là hung thủ, ta muốn thừa nhận? Vậy ta còn nói là ngươi giết ngươi sư huynh đây."

Bạch Cừ khẽ cười một tiếng, nhìn xem Tiêu Phong trêu đùa.

"Hoang đường, ta Lĩnh Nam trong phái người nào không biết, ta và Nhâm sư huynh tình như thủ túc, ta như thế nào xuống loại độc này chết."

Tiêu Phong gặp Bạch Cừ như thế, hồ ngôn loạn ngữ sắc mặt âm u tiếng nói.

"Dưới đĩa đèn thì tối nha, khó nhất người hạ thủ, hiềm nghi mới lớn nhất à." Bạch Cừ mắt nhìn Tiêu Phong thần sắc ngoạ vị đạo.

"Nói vớ nói vẩn, cường từ đoạt lý, không nghĩ tới đường đường Thánh Hòa Giáo giáo chủ Nhị Lưu Cao Thủ, cư nhiên như thế bỉ ổi vô sỉ."

Tiêu Phong bị Bạch Cừ chọc tức không nhẹ, sắc mặt tái xanh tức giận mắng.

"Hắc! Miệng nhiều người xói chảy vàng ta lười giải thích, tùy ngươi Lĩnh Nam phái tới báo thù." Bạch Cừ thần sắc thoải mái không thèm để ý chút nào nói.

"Ngươi thật không có sát sư huynh của ta" Tiêu Phong gặp Bạch Cừ như thế hành động, lập tức nhướng mày trầm giọng hỏi.

"Thật không có" Bạch Cừ thần sắc bất đắc dĩ trả lời.

"Vậy ngươi nói sư huynh của ta là bị người nào làm hại" Tiêu Phong thuận miệng hỏi.

"Nếu như ngươi hỏi người khác, có lẽ thật đúng là không biết, nhưng là hỏi ta, ngươi thật đúng là hỏi đối với người."

Bạch Cừ để bầu rượu xuống nhìn xem Tiêu Phong nói.

"A! Vậy ngươi nói, đến đúng đúng người nào hại ta sư huynh."

Tiêu Phong thần sắc nghiêm nghị nghi ngờ không thôi nhìn chăm chăm Bạch Cừ hỏi.

"Vô Song bảo" Bạch Cừ nhìn đối phương liếc một chút thần sắc lạnh nhạt lên tiếng nói.

"Tuyệt không có khả năng, Vô Song bảo cùng ta Lĩnh Nam phái giao nhau mấy chục năm, như thế nào sẽ hại ta phái đệ tử."

Huống chi Tây Phong nội thành ai không biết, Vô Song bảo chủ Vô Song Kiếm khách Trâm Thiên nhai, Nhân Nghĩa Vô Song, há lại cho ngươi ở chỗ này vì là cho mình giải vây, nói xấu Người tốt."

Tiêu Phong nghe Bạch Cừ lời nói thần sắc biến đổi, chỉ Bạch Cừ tức giận nói.

"Ngươi không tin quên, dù sao chết là sư huynh của ngươi cùng ta lại không có quan hệ."

Bạch Cừ thần sắc bình thản không có vấn đề nói.

Tiêu Phong gặp Bạch Cừ bộ dáng như thế, trong lòng đến là trong lúc nhất thời không nắm được chủ ý.

Suy nghĩ chỉ chốc lát ngắt đầu nhìn Bạch Cừ nói ". Ngươi nói là Vô Song bảo sát sư huynh của ta, ngươi nhưng có chứng cứ."

"Chứng cứ cũng có, tuy nhiên coi như tìm tới, ngươi sợ là cũng không tin." Bạch Cừ mắt nhìn Tiêu Phong nói ra.

"Chúng có gì."

Tiêu Phong thần sắc giật mình nhìn xem Bạch Cừ,

Hiển nhiên không nghĩ tới Bạch Cừ thật có chứng cứ.

"Đến lúc đó ngươi tự nhiên biết, đi thôi! Dẫn ta đi gặp Nhâm Bình sinh thi thể, chứng cứ ngay tại trên người hắn."

Bạch Cừ đứng dậy, đối Tiêu Phong nói một câu lập tức đi xuống lầu.

Tiêu Phong nghe vậy không dám chân chờ, vội vàng theo sát sau khi.

Hai người ra Đông Lai từ lâu, Bạch Cừ đối với Tiêu Phong nói ". Nhâm Bình sinh thi thể ở nơi nào, phía trước dẫn đường, đối với tốt nhất nhanh lên, vạn nhất hung thủ đoạt tại chúng ta trước đó, Hủy Thi Diệt Tích, vậy coi như có chơi."

Bạch Cừ âm thanh bình thản nhìn xem Tiêu Phong nói ra.

Tiêu Phong vốn còn muốn hỏi nhiều vài câu, nghe Bạch Cừ lời nói lập tức không dám nhiều lời, vội vàng ở phía trước dẫn đường.

Hai người buồn bực đầu đi đường, không lâu liền tới đến và Tuyên Đức phường liên tiếp an bình phường.

An bình phường là Tây Phong thành ba trong trang, Tề gia trang địa bàn, toàn bộ an bình phường đều tại Tề gia trong lòng bàn tay.

Đủ vốn là đời đời buôn bán, tuy nhiên trong gia tộc không thiếu võ công cao thâm hạng người, nhưng đại bộ phận gia tộc tử đệ, vẫn là đã sủng làm chủ.

Tề gia Nghĩa Trang tại an bình phường phía tây nhất, vị trí vắng vẻ không có người ở.

Tiêu Phong phía trước mê đầu dẫn đường, hai người không lâu sau liền đến một tòa chiếm diện tích vài mẫu đại viện trước.

Đại viện tường rào cao ngất, màu đỏ thắm đại môn chính trướng treo một khối viết Tề gia Nghĩa Trang Bảng Hiệu.

"Cũng là cái này" Bạch Cừ tả hữu dò xét một phen lên tiếng nói.

"Ân" Tiêu Phong ứng Bạch Cừ một tiếng, lập tức tiến lên mấy bước, bắt lấy vòng cửa "Ba! Ba" gõ hai tiếng, sau đó lui ra phía sau một bước tận tâm chờ đợi.

Thời gian không chỉ có một trận tiếng bước chân truyền đến, lập tức đại môn mở ra, một người tuổi chừng sáu mươi hắc y lão già đi tới.

"Tề Lão lại phải làm phiền ngươi."

Tiêu Phong gặp lão già, thi lễ khách khí nói.

"Nguyên lai là Linh Nam phái Tiêu công tử, là tới thăm ngươi sư huynh đi, đi theo ta."

Lão già hiển nhiên đối với Tiêu Phong còn có Ảnh Tượng, lập tức nói một câu quay người ở phía trước dẫn đường.

Bạch Cừ và Tiêu Phong vội vàng đi vội mấy bước, theo sau.

"Ngươi thật giống như đối với nơi này có chút quen thuộc."

Bạch Cừ mắt nhìn bên cạnh Tiêu Phong, hiếu kỳ hỏi.

"Tề Lão tuy nhiên không biết võ công, nhưng là tại Tề gia trang nhưng là bối phận tối cao một cái duy nhất còn rất dài tồn tại ở thế nhân, ta và Tề gia Tam Công Tử là bạn tốt, cho nên và Tề Lão gặp qua vài lần."

Tiêu Phong cũng không được giấu diếm, nói khẽ với Bạch Cừ giải thích nói.

Hai người đi theo Tề Lão hành tẩu chỉ chốc lát, vòng qua Tiền Viện đi vào hậu viện một gian đơn độc Tiểu Viện Từ trước.

Tề Lão đối với Tiêu Phong gật đầu bắt chuyện qua, quay người rời đi, từ đầu đứng chỗ đều không có liếc chín liếc một chút.

Bạch Cừ làm chuẩn lần trước chân mày đầu hơi nhíu, lập tức đối với Tiêu Phong nói ". Nhâm Bình sinh thi thể ngay ở chỗ này?"

"Ân!" Ta sáng nay mới đến qua, không có sai."

Tiêu Phong thần sắc khẳng định nói ra.

"Đi vào nhìn xem" Bạch Cừ lập tức dẫn đầu, đẩy ra tiểu viện đại môn.

Bạch Cừ vừa mở cửa lớn ra, chỉ gặp trước mắt một bóng người bỗng nhiên từ trước mắt chợt lóe lên, tốc độ cực nhanh bay lượn mà đi.

"Hồng bát! Có người muốn phá hư chứng cứ, người đi vào trước nhìn xem, ta đi một chút liền đến."

Bạch Cửu trong nháy mắt kịp phản ứng, dặn dò Tiêu Phong một câu, thân hình dừng lại, Phong Thần Thối bên trong Nhất Thức Bộ Phong Tróc Ảnh dừng ra, thân thể mang theo một trận tàn ảnh, trong nháy mắt đuổi theo.

Giống như sau lưng Bạch Cửu Tiêu Phong, chỉ nghe Bạch Cửu dặn dò một câu, tiếp theo thân thể nhoáng một cái, trực tiếp liền mang theo tàn ảnh tốc độ cực nhanh biến mất tại trước mắt mình.

Tiêu Phong xuất sinh Lĩnh Nam phái dạng này Đại Môn Phái, không phải là chưa từng thấy qua cao thâm khinh công, nhưng lại từ trước tới nay chưa từng gặp qua, tốc độ nhanh như vậy, dường như như cuồng phong thân pháp.

Thẳng đến Bạch Cửu biến mất trong tầm mắt, Tiêu Phong tài hoàn quá thần đến, nhớ tới Bạch Cửu dặn dò sự tình, vội vàng mấy bước chạy đến trong sân chính đường bên trong.

Tiêu Phong tiến vào chính đường, mở ra đặt ở trung gian Lê Hoa làm bằng gỗ thành quan tài, gặp Nhâm Bình sinh thi thể vẫn còn sống trong lòng thờ phào.

"Bỗng nhiên Tiêu Phong phát giác được, sau lưng có chưởng phong đánh tới, vội vàng một cái lách mình né tránh, lập tức đang lúc trở tay rút tay ra bên trong trường kiếm, cũng không quay đầu lại cũng là một cái đâm thẳng.

"Không biết tự lượng sức mình" theo hừ lạnh một tiếng truyền đến, Tiêu Phong trường kiếm trong tay bên trên đột nhiên truyền đến một cỗ sức lực lớn, Tiêu Phong thân thể liền lùi lại năm bước, mới tan mất bên trong lực đạo.

"Người là ai!" Tiêu Phong vẻ mặt nghiêm túc nhìn xem tập kích chính mình che mặt hắc y nhân nói.

"Người sắp chết, nơi nào đến nói nhảm nhiều như vậy, vừa vặn tiến đưa các người sư huynh đệ cùng một chỗ chung phó Hoàng Tuyền."

Hắc y nhân căn bản không tiếp lời, tà tiếu một tiếng trực tiếp hướng về Tiêu Phong vọt tới.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Mạc Hậu Hắc Thủ

Người áo đen bật mặt nhe răng cười một tiếng, hướng về Tiêu Phong nhất chưởng công tới, trên bàn tay nội lực hiển hóa kinh phong tùy ý.

Tiêu Phong xuất sinh Lĩnh Nam phái kiến thức rộng rãi, thấy một lần hắc y nhân xuất thủ trong lòng cũng là trầm xuống.

Đối phương có thể nội lực hiển hiện ra, hiển nhiên là nhị lưu cảnh giới cao thủ, Tiêu Phong tuy nhiên thân thủ bất phạm, nhưng cũng không có cuồng vọng đến cho rằng, đã chính mình Tam Lưu trung kỳ cảnh giới đối kháng Nhị Lưu Cao Thủ cấp độ.

Tuy nhiên hắc y nhân mục tiêu hiển nhiên là Nhâm Bình sinh, Tiêu Phong quả quyết không thể quên ân phụ nghĩa, trở mắt nhìn đối phương tại trước mắt mình, đối với Nhâm Bình sinh mưu đồ làm loạn.

Tiêu Phong trong lòng rõ ràng nếu như chính diện chiến đấu, chính mình khẳng định tại trong tay đối phương đừng đi mấy chiêu.

Ngay sau đó Tiêu Phong chân đạp Bộ Pháp, cầm trong tay trường kiếm và hắc y nhân du đấu cùng một chỗ.

Tiêu Phong con mắt rất đơn giản, chính mình chỉ cần ngăn chặn đối phương, chờ Bạch Cửu đến hết thấy liền giải quyết dễ dàng.

Hắc y nhân gặp Tiêu Phong trên nhảy dưới tránh, tà đột hữu hiểm căn bản không cùng chính mình chính diện giao thủ. Làm sao không mình bạch đối phương dự định.

Ngay sau đó cười lạnh một tiếng, trong mắt hàn quang lấp lóe, không được tại giấu dốt toàn lực xuất thủ.

Giao thủ mấy chiêu hạ xuống, Tiêu Phong thấy mình phương pháp có hiệu quả trong lòng buông lỏng.

Chính mình chính diện chiến đấu, tuy nhiên không phải đối phương đối thủ, nhưng toàn lực du đấu trong lúc nhất thời, thế mà ngăn chặn đối phương. Đây biết ý nghĩ này vừa dứt, Tiêu Phong chỉ thấy hắc y nhân chưởng pháp biến đổi, thân hình đột nhiên nhanh như tạt phong, trong nháy mắt liền đến trước mắt mình.

"Không tốt!" Tiêu Phong gặp này thầm nghĩ trong lòng một tiếng, mắt thấy né tránh không kịp, chỉ có thể hai tay che ở trước ngực, ngay sau đó hắc y nhân nhất chưởng khắc ở Tiêu Phong ở ngực.

"PHỐC!" Tiêu Phong miệng phun máu tươi, bị hắc y nhân nhất chưởng đánh bay đâm vào trên tường.

"Khục! Khục!" Tiêu Phong ho ra hai cái tọt huyết, cảm thụ một chút chính mình thương thế, phát hiện không chỉ có ngũ tạng lục phủ thụ thương rất nặng, hai tay đã gãy xương.

Tuy nhiên Tiêu Phong trong lòng vạn phần may mắn, nếu như mình không phải mới vừa cầm hai tay ngăn tại trước ngực, vậy bây giờ chính mình chỉ sợ cũng không phải thụ thương đơn giản như vậy.

"Hừ! Mạng nhỏ đến là so người người sư huynh kia mạnh không ít."

Hắc y nhân gặp Tiêu Phong, rắn rắn chắc chắc tiếp nhận chính mình toàn lực nhất chưởng, thế mà còn có thể sống sót, có chút ngoài ý muốn hừ lạnh một tiếng.

Tiêu Phong gian nan đứng dậy, thở hổn hển gắt gao nhìn chăm chăm hắc y nhân nói.

"Bạch giáo chủ quả nhiên không có gạt ta, không nghĩ tới giết chết sư huynh của ta thế mà thật là các người Vô Song bảo."

"Ồ! Người như thế nào biết được ta là Vô Song bảo người." Nghe xong Tiêu Phong nói như vậy, hắc y nhân thần sắc biến đổi, có chút ngoài ý muốn nhìn xem Tiêu Phong nói.

"Khục! Khục! , lúc đầu ta cũng không tin cùng ta Lĩnh Nam phái giao nhau mấy chục năm Vô Song bảo, thế mà lại là giết chết sư huynh của ta hung thủ, thẳng đến và một người giao thủ, ta nhưng là tin tưởng Bạch giáo chủ lời nói." Tiêu Phong nhìn chăm chăm đối phương nói.

"Người thế mà từ ta võ công bên trong, liền có thể nhìn ra ta lai lịch xác thực bất phàm" Hắc y nhân cười lạnh một tiếng nói.

"Nếu như ta không có đoán sai lời nói, các hạ chắc hẳn chính là Vô Song bảo Đại Tổng Quản Thẩm Lăng đi."

Tiêu Phong nhìn đối phương ngữ khí khẳng định nói.

"Hừ! Người là như thế nào nhìn ra lão phu thân phận."

"Thẩm Lăng nghe Tiêu Phong lời nói, giật xuống trên mặt khăn lạnh giọng hỏi.

Tiêu Phong thần sắc tái nhợt nhìn xem Thẩm Lăng nói ". Ta vốn chỉ là suy đoán, không nghĩ tới thật đúng là người."

"Phải thì như thế nào, người cho rằng người hôm nay còn có cơ hội còn sống ra ngoài a."

Thẩm Lăng thần sắc bình thản không thêm để ý chút nào lên tiếng nói.

"Ta Lĩnh Nam phái từ trước đến nay người Vô Song bảo tốt hơn, ta phái bên trong đại trưởng lão Phùng Sư Bá, càng là và nhà người bảo chủ là nhiều năm tri kỷ."

nếu như không phải vừa rồi, gặp người sử xuất Vô Song bảo độc môn võ học Phong Lôi Chưởng pháp luật, ta như thế nào cũng không tin, các người thế mà cũng là hại chết ta Nhâm sư huynh người." Tiêu Phong sắc mặt khó coi tức giận nói.

"A! Nguyên lai là gặp qua ta Vô Song bảo Phong Lôi Chưởng pháp luật, trách không được có thể đoán ra lão phu thân phận." Thẩm Lăng thần sắc giật mình trầm giọng nói.

"Phong Lôi Chưởng pháp luật là Vô Song bảo độc môn hạch tâm võ học , bình thường người căn bản không có tuổi nghề học tập, mà Vô Song bảo có tư cách học tập này môn chưởng pháp, tu vi lại là nhị lưu nhân vật chỉ có hai người."

bảo chủ Trầm Thiên nhai kiên quyết, sẽ không bỏ kiếm học tập chưởng pháp, này còn lại cũng chỉ có người cái này ngày thường điều thấp, thâm tàng bất lộ Trầm tông quân."

Tiêu Phong lạnh lùng nhìn chăm chăm Thẩm Lăng nói.

"Hừ! Người là có hay không còn vọng tưởng, này Bạch Cửu đến đây cứu người."

Thẩm Lăng kinh nghiệm giang hồ phong phú, như thế nào sẽ nhìn không ra Tiêu Phong loại này rõ ràng thoát thời gian hành vi, lập tức nhìn đối phương châm chọc nói.

Vốn là trong lòng lo lắng Tiêu Phong, nghe đối phương lời nói lập tức trong lòng cảm giác nặng nề, sắc mặt âm u lặng yên không nói.

"Thời gian không còn sớm, liền để lão phu tiễn đưa ngươi và sư huynh của ngươi đi đoàn tụ đi."

Thảm Lãng thần sắc dữ tợn cười lạnh một tiếng, một chương võ hướng về Tiêu Phong.

Mắt thấy Thảm Lãng công tới, Tiêu Phong muốn phản kháng, nhưng lại toàn thân trên dưới không có một tia khí lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem Thảm Lãng hướng mình công tới.

"Đi chết" Thảm Lãng mấy bước vượt đến Tiêu Phong bên cạnh, nhẹ răng cười một tiếng một chương võ xuống.

Tiêu Phong mắt thấy chính mình vô pháp may mắn thoát khỏi, dứt khoát từ bỏ chống lại, thần nhiên đối mặt Thảm Lãng, chỉ là không thể thay Nhâm Bình sinh báo thù, cái này khiến Tiêu Phong có chút tiếc nuối.

Mắt thấy Tiêu Phong liền có chết tại Thảm Lãng dưới lòng bàn tay, bỗng nhiên trong phòng cuồng phong gào thét, đi theo Thảm Lãng liền thấy hoa mắt, ngay sau đó ở ngực tê rần, trực tiếp đánh vỡ cửa sổ bay rót ra ngoài. UU đọc sách

"Không có sao chứ" thẳng đến âm thanh truyền đến, Tiêu Phong mới kịp phản ứng là Bạch Cừu bất thành linh hiện thân cứu mình.

Tiêu Phong trong lòng chán kinh tại Bạch Cừu tu vi võ học, thẳng đến gặp Bạch Cừu muốn hỏi, mới miễn cưỡng giữ vững tinh thần nói.

"Đa tạ Bạch giáo chủ cứu giúp, chịu bị thương tuy nhiên chết không được."

Tiêu Phong thần sắc cảm kích, đối với Bạch Cừu nói.

"Không tốt! Bạch giáo chủ mau đuổi theo, tu muốn để Thảm Lãng trốn."

Tiêu Phong bỗng nhiên nghĩ đến Thảm Lãng còn chưa chết, vội vàng đối với Bạch Cừu nói.

"Không cần truy, đã sớm chạy, nếu như không phải sợ ta đuổi theo ra đi, tại đi ra cá nhân muốn cái mạng nhỏ ngươi, chỉ bằng hán Thảm Lãng còn trốn không thoát tay ta tâm." Bạch Cừu mắt nhìn Tiêu Phong nói khẽ.

Bạch Cừu nói như thế, để cho Tiêu Phong trong lúc nhất thời lúng túng không thôi.

"Như thế nào hiện tại tin tưởng, ta không có giết ngươi sư huynh đi."

Bạch Cừu cũng không để ý đối phương nghĩ như thế nào, cảm Tiêu Phong đỡ đến một bên thảo trên nệm, giống như cười mà không phải cười nhìn đối phương nói.

"Là ta làm tin nghe đồn, hiểu lầm Bạch giáo chủ, Bạch giáo chủ yên tâm, ta sẽ báo cáo trong môn, đem việc này chân tướng nói rõ ràng." Tiêu Phong thần sắc trịnh trọng thành khẩn nói.

"Liên ngươi dạng này, hiện tại còn muốn quay về Lĩnh Nam phái, chúng ta đánh vỡ Vô Song bảo âm mưu, ngươi cho rằng bọn họ sẽ thả ngươi rồi đi nội thành trở lại báo tin, ta dám khẳng định ngươi vừa thò đầu ra, chờ đợi ngươi chính là một nhóm lớn Vô Song bảo cao thủ." Bạch Cừu phiết mắt đối phương lắc đầu nói ra.

"Thật là như thế nào cho phải" Tiêu Phong trong lúc nhất thời, nhưng là không có chủ ý.

"Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, Binh đến Tương chán, Nước đến Đất chặn, Vô Song bảo có cái gì chiêu thức, tận lực bồi tiếp." Bạch Cừu thần sắc bình thản không quan trọng khẽ cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Nghĩa Trang Tê Lão

"Tiêu công tử đây là phát sinh chuyện gì."

Đã thấy lúc này Tề Lão vội vàng từ bên ngoài chạy vào, thần sắc kinh ngạc nhìn xem Tiêu Phong hai người nói.

"Khụ khụ! Vừa rồi có người không chỉ có muốn phá hư sư huynh của ta thì thế, còn muốn sát ta, còn tốt Bạch huynh kịp thời đuổi tới cứu ta nhất mệnh."

Tiêu Phong và Tề gia Tam Công Tử quan hệ phi phạm, cho nên và Tề Lão cũng không xa lạ gì, lập tức cũng không được giấu diếm lên tiếng nói ra.

"Tiêu công tử thụ thương, đi tới trước ta trong phòng thoa bị thương thuốc đang nói không muộn."

Tề Lão thấy một lần Tiêu Phong thụ thương có chút nghiêm trọng, lập tức vội vàng nói.

"Này đa tạ Tề Lão."

Tiêu Phong rõ ràng chính mình thương thế rất nặng, lập tức cũng không được già mồm khách khí nói ra.

"Tiêu công tử cùng nhà ta Tam Công Tử là bạn tốt, những này là hẳn là." Tề Lão thần sắc thành khẩn lên tiếng nói.

"Đi nhanh đi! Chớ có trì hoãn."

Tề Lão nói một câu, lập tức mang theo Bạch Cửu lưỡng người ra tiểu viện.

Tề Lão chỗ ở ở vào Nghĩa Trang Tiền Viện, mấy người đi chỉ chớp lát liền đến địa giới.

Cầm Tiêu Phong đi vào trong phòng, Tề Lão thủ pháp lão luyện cầm Tiêu Phong hai tay nối liền, xoa bên trên chấn thương thuốc.

Lập tức lại lấy ra một khóa, liệu thương dùng đan dược cho Tiêu Phong ăn vào.

"Đợi thật lâu Tiểu Hoàn Đan dược hiệu phát huy, liền có thể tạm thời ổn định người thương xu thế, tuy nhiên cái này Tiểu Hoàn Đan công hiệu có hạn, muốn hoàn toàn chữa cho tốt người nội thương, sợ là muốn nhiều điều dưỡng mấy ngày."

Tề Lão kiểm tra xuống Tiêu Phong thương thế, lập tức đối với nói ra.

"Đa tạ Tề Lão."

Tiêu Phong thần sắc cảm kích, nhìn đối phương nói ra.

"Tiêu công tử chớ có khách khí với lão hủ, đối với vị công tử này là."

Tề Lão tiếng nói nhất chuyển, đối đứng tại một bên giữ im lặng Bạch Cửu nói.

"Ta gọi Bạch Cửu."

Bạch Cửu thần sắc bình tĩnh, híp mắt trả lời.

"Nguyên lai là Bạch Công Tử."

Tề Lão thần sắc bất biến, khách khí hô.

Đối phương nghe Bạch Cửu tên, không có bất kỳ cái gì vẻ kinh ngạc, hiển nhiên cũng không có chưa từng nghe qua, Thánh Hỏa Giáo Bạch Cửu danh tiếng.

"Nếu như không phải vừa rồi nghe được tiếng vang, lão hủ còn không biết có người lá gan to lớn như thế, lại dám tại ta Tề gia trang trên địa bàn, như thế tùy ý làm bậy, Tiêu công tử nhưng biết đối phương lai lịch."

Tề Lão biến sắc, sắc mặt tái xanh hỏi Tiêu Phong.

"Là Vô Song bảo Thảm Lãng."

Tiêu Phong sắc mặt tái nhợt giọng căm hận nói.

"Vô Song bảo Trảm tổng quản, không thể nào! Có phải là hay không lúc ấy tình huống khẩn cấp, Tiêu công tử nhận lầm người."

Vô Song bảo xưa nay đã danh tiếng vô cùng tốt, đương đại Vô Song bảo chủ Trảm Thiên nhai, càng là Nhân Nghĩa Vô Song, như thế nào hành thích Tiêu công tử, trong lúc này có tồn tại hay không hiểu lầm."

Tề Lão nghe xong Tiêu Phong lời nói,

Thần sắc kinh ngạc giật mình nói.

"Tề Lão có lẽ không biết, cái này Vô Song bảo Thẩm Lăng không chỉ có muốn sát ta, sư huynh của ta Nhâm Bình sinh cũng là chết vào tay đối phương."

Tiêu Phong nghiêng răng nghiêng lợi trầm giọng nói.

"Ai! Lão hủ từ khi mười năm trước đi tới nơi này Nghĩa Trang về sau, liền tại cũng chưa từng bước ra qua một bước, không nghĩ tới Vô Song bảo thể mà thay đổi như thế hành động."

Tề Lão thần sắc phiền muộn cảm thán nói.

"Này Tiêu công tử đón lấy có tính toán gì không."

Tề Lão cảm khái chỉ chốc lát, quay đầu hỏi Tiêu Phong.

"Lúc này chuyện rất quan trọng, nhưng là ta hiện tại thân chịu nội thương, ta phái truyền tin đệ tử lại không được trong thành, cho nên ta muốn đi Tề gia một chuyến, tự mình gặp mặt Tề trang chủ, để cho Tề trang chủ giúp ta một phen."

Tiêu Phong thần sắc trịnh trọng nói với Tề Lão.

"Tất nhiên Tiêu công tử tính toán như vậy, vậy ta đây liền phóng ra Phi Ưng thông tri trang chủ, để cho phái người đến đây tiếp ứng Tiêu công tử."

Tề Lão lập tức ứng một tiếng, quay người mà đi.

"Người muốn đi Tề gia trang." Bạch Cửu thần sắc bình thản phiết mắt Tiêu Phong lên tiếng nói.

"Không tệ, hiện tại trên người của ta trọng thương, ngoài thành lại có hay không song bảo người ôm cây đợi thỏ, chỉ có thể cầu trợ ở Tề gia trang.

hi vọng đối phương có thể xem ở ta Lĩnh Nam phái trên mặt mũi, giúp ta một chút sức lực, có ở đây không đi cũng có thể làm cho đối phương giúp ta đem tin tức báo cáo sư môn." Tiêu Phong không chút do dự gật đầu thừa nhận nói.

"Đã người mình đã quyết định, vậy ta cũng không tại nhiều xen vào chuyện bao đồng, xin từ biệt đi."

Bạch Cửu gặp Tiêu Phong đã quyết định chú ý, lập tức cũng liền không tại nhiều nói.

"Việc này mặc dù ứng Bạch giáo chủ mà lên, nhưng lại và Bạch giáo chủ đồng thời không trực tiếp quan hệ, Tiêu Phong cũng không nguyện ý tại phiền phức Bạch giáo chủ, xin từ biệt, Bạch giáo chủ ân tình, ta tuyệt sẽ không quên."

Tiêu Phong thần sắc trịnh trọng, nhìn xem Bạch Cửu cảm kích nói.

"Tiện tay mà thôi, ai bảo ta nhìn người thuận mắt đâu, tốt người tự cầu phúc đi."

Bạch Cửu nói với Tiêu Phong một câu, trực tiếp ra khỏi phòng tử, sử dụng Phong Thần Thối, trong nháy mắt bay lượn mà đi.

Bạch Cửu vừa đi Tề Lão liền đi tiến đến, thấy chỉ có Tiêu Phong một người liền hỏi.

"Vị nào Bạch Công Tử đây."

"Bạch huynh có việc, trước hết rời đi" Tiêu Phong thần sắc bất biến nói ra.

"Thì ra là thế, lão hủ đã thả ra Phi Ưng, trong trang buổi chiều hẳn là liền sẽ phái người tới, Tiêu công tử trước hết nghỉ ngơi một chút đi, ta sẽ không quấy rầy."

Tề Lão đơn giản khách khí vài câu, quay người rời phòng.

Ngay tại lúc đó Lạc Phong sườn núi Vô Song bảo bên ngoài, Thẩm Lăng cố nén tự thân thương thế tiến vào Vô Song bảo về sau, trực tiếp đi vào Trầm Thiên nhai thư phòng.

Trầm Thiên nhai gặp Thẩm Lăng tiến đến, dò xét đối phương liếc một chút biến sắc nói ". Người thụ thương"

"Khụ khụ! Quay về lão gia, là trong lúc vô tình đụng phải Bạch Cửu, bị gây thương tích." Thẩm Lăng sắc mặt tái nhợt trầm giọng nói.

Trầm Thiên nhai gặp Thẩm Lăng bộ dáng như thế, âm mặt từ bàn đọc sách bên trong lấy ra một cái bình sứ ném cho Thẩm Lăng nói.

"Trước tiên ăn vào khóa này Tiểu Hoàn Đan, hẳn đợi chút nữa đang nói."

"Đa tạ lão gia" Thẩm Lăng nói tiếng cảm ơn, tiếp nhận Trầm Thiên nhai trong tay Tiểu Hoàn Đan, để vào trong miệng nuốt xuống.

Trầm Thiên nhai làm Vô Song Bảo Bảo người, chỗ sưu tầm đan dược vốn cũng không phải là Phàm Phẩm, Thẩm Lăng ăn vào đan dược không lâu, đã tạm thời bình ổn tự thân thương thế.

Trầm Thiên nhai gấp thương thế tạm thời ổn định lại, phiết mắt đối phương lên tiếng nói.

"Nói đi! Đến chuyện gì xảy ra."

"Hồi lão gia, lão nô hôm nay phụng lão gia chi mệnh, tiến đến Tề gia Nghĩa Trang cho Tề gia lão quái vật truyền lời, UU đọc sách không nghĩ tới gặp được Bạch Cừ và Linh Nam phân ra bình sinh sự đệ."

lão nô tìm hiểu một phen, mới biết được hai người lần này là vì điều tra Nhâm Bình sinh tử bởi vì.

"Lão nô sợ hai người tìm tới chứng cứ, ảnh hưởng lão gia kế hoạch, liền để Tề gia lão quái vật dẫn đi Bạch Cừ, muốn giết Nhâm Bình sinh sự đệ."

"Lại không nghĩ rằng thời khắc sống còn Bạch Cừ chợt phát hiện thân thể, này Bạch Cừ mấy ngày không thấy, công lực càng cao thâm mật trắc."

một chiêu liền đem lão nô đánh thành trọng thương."

Thẩm Lăng đơn giản cảm chuyện đã xảy ra, giảng cho Trầm Thiên nhai.

"A! Này Bạch Cừ tu vi thế mà tinh tiến nhanh như vậy, người thế mà dưới tay không đi qua một chiêu."

Trầm Thiên nhai chau mày, nhìn xem Thẩm Lăng kinh ngạc nói.

"Tuy nhiên Bạch Cừ là đánh lén xuất thủ, nhưng lão nô có thể cảm giác được, xác thực và Bạch Cừ có chút chênh lệch" Thẩm Lăng thần sắc hồ thẹn nói.

"Cái này Bạch Cừ đúng là phiền phức, phân phó nghiêm ra khỏi thành yếu đạo, tuyệt không thể làm cho đối phương đem tin tức tiết lộ cho Linh Nam phái, về phần Bạch Cừ ta sẽ tự mình xuất thủ. Trầm Thiên nhai suy nghĩ một lát sau trầm giọng nói.

"Là lão gia, lão nô cái này đi làm." Thẩm Lăng vội vàng ứng tiếng nói.

Lúc này bỗng nhiên ngoài cửa có hạ nhân đến đây bẩm báo, nói Linh Nam phái đại trưởng lão Phùng Tây Phạm đến đây bái phỏng, hiện tại đã ở phòng khách các loại.

"Lão gia cái này Phùng Tây Phạm lúc này tới ta Vô Song bảo, phải chăng phát giác cái gì." Thẩm Lăng có chút lo lắng nhìn xem Trầm Thiên nhai nói.

"Cái này Phùng Tây Phạm tới thật là đúng lúc, người đi xuống trước đi ta đi chiêu cố vị này Linh Nam phái đại trưởng lão."

Trầm Thiên nhai tâm tư nhất chuyển, khẽ cười một tiếng trực tiếp hướng về phòng khách mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Nhân Sinh Như Kịch

Vô Song bảo trong phòng khách, Phùng Tây Phạm một thân Hoa Phục an toàn ngồi ở một bên, tĩnh tâm các loại Trầm Thiên nhai, tuy nhiên trong lòng không kiên nhẫn nhưng là không có nửa phần hiển lộ ra.

Theo một trận tiếng bước chân truyền đến, Phùng Tây Phạm giương mắt nhìn lên, chỉ gặp Trầm Thiên nhai một thân Cao Quan cẩm y, Long Hành Hồ Bộ bước nhanh đi tới.

"Phùng huynh năm gần đây vừa vận rất tốt, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a."

Trầm Thiên nhai nhìn thấy Phùng Tây Phạm, thần sắc kinh hi cười lớn.

"Trên núi kham khổ, tuy nhiên vẫn còn qua xuống dưới, không giống Thẩm huynh như vậy com ngon áo đẹp, qua tiêu điều tự tại." Phùng Tây Phạm đứng dậy cười đối với Trầm Thiên nhai trả lời.

"Bằng Phùng huynh Tây Phong kiếm thứ nhất tên tuổi, nếu như muốn những này, còn không phải dễ như trở bàn tay dễ như trở bàn tay." Trầm Thiên nhai

cười xu nịnh nói.

"Ngay trước Thảm huynh mặt, ta cũng không dám tự xưng Tây Phong kiếm thứ nhất."

Phùng Tây Phạm nghiêm sắc mặt, thành khẩn nói ra.

"Được, Phùng huynh người ta giao nhau nhiều năm, còn khách sáo cái gì, nhanh tòa nhanh tòa." Trầm Thiên nhai lập tức khách khí mời Phùng Tây Phạm nhập tọa.

Hai người là nhiều năm Lão Hữu, tự nhiên rõ ràng đối phương bản tính, hai người cũng không khách khí tự hành nhập tọa, sau đó tự có hạ nhân bưng tới thượng đẳng Trà xanh bánh ngọt.

"Nhất Nhập Giang Hồ Tuế Nguyệt Thôi, lần trước vẫn là ba năm trước đây Phùng huynh mang theo Lệnh Đồ tới ta cái này Vô Song bảo làm khách, không nghĩ tới trong nháy mắt đã qua ba năm.

Lệnh Đồ sự tình ta cũng có nghe thấy, chắc hẳn lần này Phùng huynh xuống núi, là vì việc này đến đây đi."

Hai người đơn giản ôn chuyện vài câu, Trầm Thiên nhai liền mở miệng đối với Phùng Tây Phạm nói thẳng.

Phùng Tây Phạm đối với Trầm Thiên nhai, có thể đoán được chính mình ý đồ đến cũng không kinh ngạc.

Vô Song bảo làm Tây Phong thành gần với Linh Nam phái thế lực, nguồn tin tức đương nhiên sẽ không so nhà mình môn phái kém, ngược lại ứng vì là địa lý vị trí quan hệ, xuất sắc hơn không ít.

Phùng Tây Phạm lần này tới Vô Song bảo, cũng là chạy đối phương tin tức linh thông muốn đến tìm hiểu một chút.

"Không dối gạt Thảm huynh, ta lần này đến đây chính là vì ta này đồ nhi Nhâm Bình sinh sự tình mà đến, tuy nhiên Thảm huynh người cũng rõ ràng, ta rất ít xuống núi, cho nên lần này nhưng là muốn từ người tại đây, tìm hiểu một chút liên quan tới Thánh Hòa Giáo sự tình."

Phùng Tây Phạm thần sắc thành khẩn, nhìn xem Trầm Thiên nhai nói.

"Phùng huynh kính xin nén bi thương, liên quan tới Lệnh Đồ và Thánh Hòa Giáo sự tình, ta Vô Song bảo xác thực biết một chút tin tức, tất nhiên Phùng huynh hỏi, lấy người ta ở giữa giao tình, ta đương nhiên sẽ không giấu diếm."

Trầm Thiên nhai nghiêm sắc mặt nhìn xem Phùng Tây Phạm bảo đảm nói.

"Đa tạ Thảm huynh" Phùng Tây Phạm hai tay ôm quyền, cảm kích nói ra.

"Không cần khách khí, theo ta được biết Lệnh Đồ là bị Thánh Hòa Giáo giáo chủ Bạch Cửu làm hại, về phần nguyên nhân tựa như là vì là trong thành Thanh Y Lâu một cái tên là Đông Tuyết nữ tử." Trầm Thiên nhai suy tư một phen, đối Phùng Tây Phạm trầm giọng nói ra.

Tại Linh Nam phái Trường Xuân Điện bên trên,

Phùng Tây Phạm chỉ biết mình đồ đệ, là bị Thánh Hòa Giáo người Bạch Cửu giết chết, về phần nguyên nhân nhưng là không rõ lắm.

Hiện tại nghe xong Trầm Thiên nhai nói, đồ đệ mình lại là làm một cái nữ tử và đối phương lên xung đột, mới bị đối phương giết chết, Phùng Tây Phạm phản ứng đầu tiên cũng là không có khả năng.

Phùng Tây Phạm từ nhỏ nuôi dưỡng Nhâm Bình sinh trưởng lớn, cẩn thận dạy bảo nếu như muốn nói đối với Nhâm Bình sinh hiểu biết, Phùng Tây Phạm có thể khẳng định nói mình tuyệt đối là thứ nhất, cũng là Nhâm Bình sinh thân sinh phụ thân, mở đầu Vô Niệm cũng so ra kém chính mình.

Nhâm Bình sinh tuy nhiên tuy nhiên tính cách cao ngạo, nhưng là kinh nghiệm giang hồ phong phú có được dần được.

Tuyệt đối sẽ không làm một cái nữ tử, liền và tu vi cao hơn chính mình một cái cấp độ Bạch Cửu là địch.

Phùng Tây Phạm trực giác nói với chính mình, cái này bên trong nhất định còn có ẩn tình khác.

Tuy nhiên những ý niệm này, chỉ là tại Phùng Tây Phạm trong lòng lóe lên một cái rồi biến mất, sắc mặt bình tĩnh Phùng Tây Phạm cảm kích mắt nhìn Trầm Thiên nhai tiếp tục nói.

"Đa tạ Thảm huynh bẩm báo, không biết Thảm huynh đối với Thánh Hòa Giáo có thể từng hiểu biết."

Trầm Thiên nhai tự nhiên không biết, Phùng Tây Phạm suy nghĩ trong lòng, tại Trầm Thiên nhai trong lòng, Phùng Tây Phạm vẫn là cái kia tính cách quái gở, thủ đoạn tàn bạo Linh Nam phái đại trưởng lão.

"Phùng huynh cái này thật đúng là hỏi đối với người, cái này Tây Phong nội thành nếu như muốn tìm ra một cái đối với Thánh Hòa Giáo hiểu biết thế lực, ta Vô Song bảo có thể nói thứ nhất, tuyệt không có người dám xưng thứ hai." Trầm Thiên nhai thần sắc đáng chất thán tiếng nói.

"Không dối gạt Phùng huynh, chắc hẳn mấy ngày trước đây sự tình Phùng huynh cũng có nghe thấy đi." Trầm Thiên nhai thần sắc bất đắc dĩ thấp giọng nói.

"A! Ta đây đến là có chỗ nghe thấy, tuy nhiên lại không biết cụ thể là vì chuyện gì." Phùng Tây Phạm thần sắc ngạc nhiên hỏi.

"Ai! Ta có một người thường xuân, thiên phú không tầm thường ngăn ngại mấy năm đã Học Hữu thành, Học Hữu thành sau khi ta đệ tử này, trong thành mở mấy gian đồ phường, sinh ý mặc dù không tệ, nhưng thu hoạch lợi nhuận tám thành nhưng là đều dùng để tiếp tế trong thành nghèo khó bách tính.

lại không nghĩ rằng Thánh Hóa Giáo gấp nóng mắt, thế mà cưỡng ép xuất thủ, sát đệ tử ta thù hạ mấy người, liền ngay cả ta đệ tử kia thường xuân và trưởng tử cũng thương tổn dưới tay.

nếu như không phải ta lưu thêm cái tâm nhãn, điều động Thảm Lăng trong bóng tối bảo hộ, chỉ sợ ta muốn người đầu bạc tiễn người đầu xanh." Trầm Thiên nhai bất đắc dĩ mọc ra âm thanh đối với Phùng Tây Phạm giải thích nói.

Phùng Tây Phạm nghe Trầm Thiên nhai lời nói, chau mày đối với vốn không che mặt Thánh Hóa Giáo, không có tồn tại sinh ra căm ghét, lập tức nghi hoặc nhìn xem Trầm Thiên nhai nói.

"Chẳng lẽ này Thánh Hóa Giáo giáo chủ Bạch Cửu, tu vi tuyệt đỉnh ngay cả Thảm huynh cũng không là đối thủ, nếu không Thảm huynh vì sao không đi tìm thù ngược lại lựa chọn dàn xếp ổn thỏa. UU đọc sách "

"Ta đến chưa từng và này Bạch Cửu giao thủ, bất quá ta thù hạ tổng quản Thảm Lăng và gặp một lần, từ thân thù đến xem, muốn đến là mới vào nhị lưu cảnh giới không lâu." Trầm Thiên nhai suy nghĩ chỉ chốc lát trả lời.

"Nếu như ta nhớ không lầm, Thảm huynh ba năm trước đây cũng đã là nhị lưu hậu kỳ tu vi, coi như mấy năm này không có chút nào tinh tiến, cũng không cần sợ một cái mới đi vào nhị lưu tiểu bối đi." Phùng Tây Phạm mắt nhìn Trầm Thiên nhai nói ra.

"Ta Trầm Thiên nhai Học Hữu thành nhiều năm, đừng nói một cái mới vào nhị lưu tiểu bối, cũng là đối mặt Nhất Lưu Cảnh Giới đại cao thủ, ta cũng sẽ không có sợ hãi.

nhưng cũng tiếc ta Trầm Thiên nhai không phải người cô đơn một cái, ta Vô Song bảo đệ tử rất nhiều, ta quả quyết không thể vì chính mình thù riêng, để bọn hắn lâm vào trong nguy cơ." Trầm Thiên nhai thần sắc phiền muộn khổ sở nói.

"Chẳng lẽ đối phương bối cảnh thâm hậu." Phùng Tây Phạm trong lòng hơi động, kinh ngạc lên tiếng hỏi.

"Cái này tạm thời vô pháp xác định, tuy nhiên Phùng huynh người thử tưởng tượng, tuổi chưa qua 20 liền đã tu luyện tới nhị lưu cảnh giới, với lại xuất sinh lai lịch không có dấu vết mà tìm kiếm, nếu như sau lưng không có bối cảnh, làm sao có thể làm đến những thứ này." Trầm Thiên nhai nhìn xem Phùng Tây Phạm hỏi ngược lại.

"Thảm huynh nói không sai, người ta cũng là người tập võ, đương nhiên biết rõ người luyện võ muốn tại hai mươi tuổi trước đó tu vi đạt tới nhị lưu, cũng không đủ tư nguyên và tích súc là căn bản không có khả năng sự tình, Thảm huynh có chỗ lo lắng cũng là hợp tình lý." Phùng Tây Phạm đối với Thảm giáo chủ ý nghĩ có chút đồng ý, đồng thời cũng minh bạch nhà mình chương môn sư huynh mở đầu Vô Niệm lo lắng.

"Ai! Nói đến ta đến là cùng Phùng huynh Đồng Bệnh Tương Liên, biết rõ là Thánh Hóa Giáo gây nên, lại đối với đối phương không thể làm gì, thật là sống biệt khuất a." Trầm Thiên nhai phết liếc một chút Phùng Tây Phạm có ý riêng thờ dài nói.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Lại Đến Thanh Y lâu

"Hừ! Coi như Thánh Hóa Giáo bối cảnh thâm hậu lại như thế nào, ta giống Thảm huynh Gia Đại Nghiệp Đại, ta người cô đơn một cái, chờ ta tra rõ ràng về sau, nếu thật là Thánh Hóa Giáo Bạch Cửu sát đồ nhi ta, ta trực tiếp thoát ly sư môn, cầm trong tay trường kiếm giết đến tận cửa đi, để cho hắn Thánh Hóa Giáo gà chó không yên." Phùng Tây Phạm thần sắc lạnh lùng, lạnh giọng nói ra.

"Ai! Phùng huynh làm như thế, mới xem như cái chân chính giang hồ Kiếm Khách, đến là để cho ta hăm mộ phi phạm."

Trầm Thiên nhai thần sắc tán thưởng, nhìn xem Phùng Tây Phạm nói.

"Thẩm huynh yên tâm , chờ ta giết đến tận Thánh Hóa Giáo, tự nhiên sẽ cầm Thẩm huynh thù, cùng một chỗ và đối phương thanh tẩy rõ ràng." Phùng Tây Phạm lập tức đứng dậy, ôm quyền cam kết.

"Như vậy đa tạ Phùng huynh, ta ở chỗ này cầu chúc Phùng huynh mã đáo thành công." Trầm Thiên nhai liền vội vàng đứng lên đáp lễ nói.

"Thẩm huynh yên tâm chính là, hôm nay nhiều lời quấy rầy, ta còn muốn tiến đến Tề gia, gặp ta này chết đi đồ nhi một mặt, trước hết cáo từ." Phùng Tây Phạm tiếng nói nhất chuyển, thần sắc trịnh trọng cáo từ nói.

"Phùng huynh đi tốt."

Trầm Thiên nhai nghe được Phùng Tây Phạm muốn đi Tề gia Nghĩa Trang, thần sắc nhất động lập tức khách khí lên tiếng nói.

Phùng Tây Phạm lập tức cũng không chậm trễ, gánh vác trường kiếm nhanh chân quay người rời đi.

Gặp Phùng Tây Phạm rời đi, giấu ở phòng khách thiên phòng Thẩm Lăng đi tới trầm giọng nói.

"Lão gia cảm thấy cái này Phùng Tây Phạm, coi là thật sẽ đi tìm Bạch Cừ báo thù."

"Yên tâm đi! Ta và Phùng Tây Phạm quen biết nhiều năm, rõ ràng bản tính, người này Chí Đại Tài Sợ, tính cách xúc động, tuyệt ra tay với sẽ." Trầm Thiên nhai khẽ cười một tiếng nói với Thẩm Lăng.

tuy nhiên trước đó, còn muốn cho Phùng Tây Phạm cái này đoàn hóa thiêu vượng hơn một chút, người lập tức Phi Ưng truyền thư cho Tề gia lão quái vật, liền nói Phùng Tây Phạm muốn đi hấn chỗ nào, để cho hấn chuẩn bị cẩn thận một phen."

Trầm Thiên nhai thần sắc tự đắc, tà tiếu một tiếng đối với Thẩm Lăng phản phó nói.

"Lão nô cái này đi làm." Thẩm Lăng cũng âm hiểm cười phối hợp ứng một tiếng bước nhanh mà đi.

Ngay tại lúc đó Bạch Cừ rời đi Tề gia Nghĩa Trang, sử dụng Phong Thần Thối tốc độ cực nhanh, cước bộ nhất động cũng là hơn một trượng khoảng cách, tung người một cái đã tại mấy trượng bên ngoài, thời gian không dài liền rời đi an bình phường trở lại Tuyên Đức phường.

Quay về Tuyên Đức phường, Bạch Cừ không được đang dùng khinh công đi đường, một là tuyệt học cấp bậc Phong Thần Thối, có chút tiêu hao nội lực, hai là cũng không muốn quá so chiều đông đưa.

Tri hoãn hạ thân tới Bạch Cừ, lại không vội mà quay về Thánh Hóa Giáo tổng đàn, mà chính là đi vòng Hường Thanh Y lâu bước đi.

Thời gian không dài, một tòa thanh sắc tam tầng lầu các đã ngay trước mắt.

Tuy nhiên chỉ Thanh Y Lâu hai lần, lần đầu tiên tới là đã khách nhân thân phận.

Cái này lần thứ hai đến, dĩ nhiên đã thành toà này Tây Phong thành danh âm thanh hiển hách thanh lâu đứng đầu.

Bạch Cừ vừa tới trước cửa, chỉ thấy lần trước tiếp đãi chính mình cái kia Tiểu Tư, một mặt cung kính chạy tới xoay người đối Bạch Cừ nói.

"Bạch Công Tử nhà ta Lâu Chủ,

Đã tại lầu ba xin đợi lâu ngày, tiểu cái này mang ngài đi."

Tiểu Tư như thế làm dáng, hiển nhiên rõ ràng Bạch Cừ thân phận.

Đối với vì sao rền vang tin tức như thế linh thông, Bạch Cừ đến là có chút kinh ngạc, lại gặp Tiểu Tư có chút thông minh lập tức nói "Người tên gì."

Tiểu Tư thần sắc gặp Bạch Cừ hỏi thăm chính mình tên, lập tức trong lòng kích động không thôi, dù sao hấn nhưng là rõ ràng trước mắt thiếu niên này công tử, thế nhưng là nhà mình chân chính chủ nhân.

Ngay sau đó thần sắc kích động nói ". Tiểu nhân Lai Phúc."

"Lai Phúc, tên đến là không tệ, về sau thật tốt làm việc, ta sẽ không bạc đãi ngươi."

Bạch Cừ khẽ cười một tiếng động viên một câu, dù sao Lai Phúc cũng coi là nhà mình thủ hạ.

"Tiểu nhất định nỗ lực, cảm giác không cô phụ công tử hi vọng." Lai Phúc liền vội vàng gật đầu bảo đảm nói.

"Đi trước dẫn đường, đừng để cho nhà ngươi Lâu Chủ sốt ruột chờ." Bạch Cừ cười nói một tiếng.

Ngay sau đó Lai Phúc phía trước dẫn đường, Bạch Cừ đi theo về sau, hai người thông suốt thẳng tới lầu ba.

Canh giữ ở cửa ra vào hai người mặc trang phục, eo buộc Đoàn Kiếm nữ tử, gặp Bạch Cừ vội vàng cung kính hành lễ nói.

"Tham kiến giáo chủ.

Đối với mình thủ hạ người, chỉ cần không đáng chính mình kiêng kỵ Bạch Cửu từ trước đến nay là có chút ôn hòa, lập tức thần thái ôn hòa gật đầu ra hiệu.

Bên trên lầu ba, chỉ thấy vì sao rền vang mang theo ba người sớm đã các loại lầu ngày.

Sau lưng mấy người Bạch Cửu cũng không xa lạ gì, Tiểu Diệp, Hoa Khôi Đông Tuyết còn có tiếp đãi qua chính mình Văn Lan.

Chúng nữ gặp Bạch Cửu, liền vội vàng hành lễ nói ". Tham kiến giáo chủ."

"Không cần đa lễ" Bạch Cửu nhẹ nói nói.

"Giáo chủ mời vào bên trong" vì sao rền vang nói một câu, lập tức phía trước dẫn đường, cảm Bạch Cửu mời đến một gian trang phục hào hoa gian phòng bên trong.

Mấy người tiến gian phòng riêng phần mình nhập tọa, Lai Phúc vội vàng dâng trà đổ nước.

"Giáo chủ này đến, thế nhưng là có việc phân phó."

Mới vừa vào tòa, vì sao rền vang liền theo không chịu nổi đứng dậy dò hỏi.

"Là có chút việc phân phó người, thuận tiện cũng tới nhìn xem người cái này Thanh Mộc cờ chuẩn bị như thế nào." Bạch Cửu đặt chén trà xuống cười nói.

"Ta cái này Thanh Mộc Đường dựng đứng lên đến là đơn giản, chỉ là cảm nguyên lai trong lầu tình báo hệ thống, chỉnh lý phân loại một lần nữa phân phối liền có thể, đến là Tiểu Diệp Thủy Hành cờ hiện tại vẫn là Tiểu Diệp người cô đơn một cái."

Vì sao rền vang hé miệng cười một tiếng, mắt nhìn sắc mặt kéo Lão trưởng Tiểu Diệp quay đầu đối với Bạch Cửu nói.

Nghe được tiểu thư nhà mình nói như vậy, vốn là tâm tình không tốt Tiểu Diệp, thần sắc càng lộ vẻ ủy khuất cúi đầu không nói.

Bạch Cửu gặp Tiểu Diệp bộ dáng như vậy, cũng là nhưc đầu không thôi, Tiểu Diệp tuy nhiên tu vi võ học bất phàm, tuổi còn trẻ đã là Tam Lưu cảnh giới. UU đọc sách

Nhưng là tiểu cô nương lịch duyệt khuyết thiếu, nhường một chút từ rồi đi vì sao rền vang một mình tại Thánh Hóa Giáo trường quản Thủy Hành cờ, nhưng là là ép buộc.

Bất quá đối với việc này, Bạch Cửu nhưng là không có cách nào, ai bảo Bạch Cửu quật khởi quá nhanh, thủ hạ không thể dùng người đâu.

Vì sao rền vang gặp Bạch Cửu đầu đầu bộ dáng, nhẹ giọng cười nói "Giáo chủ đừng vội, thuộc hạ đến là có cái chủ ý cũng là không biết giáo chủ có đồng ý hay không."

"A! Nói nghe một chút" Bạch Cửu thần sắc bất biến nhìn xem vì sao rền vang hỏi.

"Tiểu Diệp thu nhỏ đi theo bên cạnh ta, trừ tập võ chưa từng tiếp xúc hấn sự tình, giáo chủ hiện tại để cho Tiểu Diệp đảm nhiệm Thủy Hành cờ Kỳ Chủ, Tiểu Diệp sợ là trừ tu vi, hấn phương diện căn bản không thể đảm nhiệm." Vì sao rền vang thần sắc thần nhiên phân tích nói.

"Người nói không tệ, tuy nhiên người cũng cần phải rõ ràng bốn tọa hiện tại trong tay, xác thực không có thí sinh thích hợp." Bạch Cửu bắt đầu nói khẽ.

"Giáo chủ quật khởi tốc độ quá nhanh, thủ hạ thế lực nhưng là mới vừa vận sáng lập không lâu, có những vấn đề này nhưng là hợp tình hợp lý, tuy nhiên chỉ cần vượt qua Ma Hợp Kỳ, tự nhiên hết thủy nước chảy thành sông." Vì sao rền vang thành khẩn nói với Bạch Cửu.

"Người có gì biện pháp giải quyết" Bạch Cửu nhìn xem vì sao rền vang hỏi.

"Tu vi cao thâm, lại hành sự lão luyện người không có, tuy nhiên đến là có một cái điều hoà biện pháp, chỉ cần tìm một cái đáng tin cậy người, tới phụ trợ Tiểu Diệp quản lý Thủy Hành cờ không liền có thể lấy." Vì sao rền vang nhẹ giọng một tiếng cảm chính mình biện pháp nói ra.

"A! Cái này đến là cái không sai chủ ý, vậy người trong lòng nhưng có thí sinh thích hợp." Bạch Cửu đến là có chút đồng ý vì sao rền vang ý kiến.

"Giáo chủ cảm thấy Đông Tuyết như thế nào" vì sao rền vang phiết mắt một bên Đông Tuyết, quay người đối với Bạch Cửu nói.

Chương 40: Tây Phong Tề Gia

Bạch Cửu gấp vì sao rền vang đề cử Đông Tuyết, phụ tá Tiểu Diệp quản lý Thủy Hành cò, nhưng trong lòng cũng có chút đồng ý.

Đến một lần đối phương và Tiểu Diệp tình như tỷ muội, lại là Thanh Y Lâu người, biết căn biết ngược lại là đáng tin cậy.

Thứ hai đối phương tuy nhiên không biết võ công, nhưng từ tổ chức Hoa Khôi tranh tài trong chuyện này, liền có thể nhìn ra xác thực tài trí bất phàm

"Không sai! Người kiểu nói này bản giáo chủ đến cũng cảm thấy, Đông Tuyết có chút phù hợp, vậy liền để Đông Tuyết về sau ở tại Thủy Hành cò, phụ trợ Tiểu Diệp đi."

Bạch Cửu mắt nhìn, thần sắc có chút khản trương Đông Tuyết lên tiếng nói.

"Còn không mau cảm ơn giáo chủ."

Vì sao rền vang gấp Bạch Cửu đáp ứng, trong lòng cao hứng không thôi, lập tức quay người đối với một bên Tiểu Diệp và Đông Tuyết nhắc nhở.

Tiểu Diệp giờ phút này cũng một mặt hoan hỉ, lôi kéo Đông Tuyết đối với Bạch Cửu khom mình hành lễ nói ". Đa tạ giáo chủ."

"Đông Tuyết tuyệt không phụ lòng giáo chủ hi vọng, ôn hòa dụng tâm trợ giúp Tiểu Diệp." Một bên Đông Tuyết cũng thần sắc nghiêm nghị bảo đảm nói.

"Ân! Các người vốn là quen biết nhiều năm, cùng một chỗ làm việc khẳng định làm ít công to, bốn tọa chờ mong các người Thủy Hành cò biểu hiện, có khó khăn có thể trực tiếp đến đây tìm ta." Bạch Cửu thần thái bình thản nhìn xem hai người nói.

"Thuộc hạ minh bạch" hai người lĩnh mệnh lui lại xuống dưới.

"Đối với còn không biết giáo chủ lần này đến đây, cần làm chuyện gì." Lúc này một bên vì sao rền vang lên tiếng dò hỏi.

"Ân! Lần này đến đây, là muốn hỏi thăm một chút liên quan tới Tề gia trang sự tình, người đối với cái này Tề gia trang có thể giải." Bạch Cửu lập tức nhìn xem vì sao rền vang, nói ra ý đồ đến.

"Tề gia trang thuộc hạ đến là có chỗ nghe thấy, tuy nhiên Vân Lan luôn luôn phụ trách tình báo chính lý phân tích, giáo chủ có thể trực tiếp hỏi thăm Vân Lan." Vì sao rền vang lập tức, nhìn xem bên cạnh Vân Lan nói.

"A! Đây Vân Lan người liền cho bốn tọa nói một chút, cái này có quan hệ Tề gia trang sự tình." Bạch Cửu lập tức đối với Vân Lan nói.

"Vân Lan tuân mệnh" Vân Lan lập tức tiến lên hai bước, đối với Bạch Cửu thi lễ trầm giọng nói.

"Tề gia trang là trăm năm trước tới đem đến cái này Tây Phong thành, so với hấn Bản Thổ Thế Lực, Tề gia có thể nói là cái Ngoại Lai Hộ.

lúc đầu Tề gia danh tiếng không hiện, chỉ có một tên Tam Lưu Cao Thủ tọa trấn, tại cái này Tây Phong thành bất quá là cái Phổ Thông Gia Tộc.

nhưng tuy nhiên mấy năm, Tề gia lần lượt hiện ra mấy vị thiên phú tuyệt hảo tộc nhân, tuy nhiên mấy chục năm liền đem Tề gia từ một cái tiểu gia tộc, phát triển thành Tây Phong thành Đỉnh Tiêm Thế Lực một trong.

Tề gia lúc huy hoàng nhất đội, trong gia tộc đã từng có năm vị Nhị Lưu Cao Thủ tọa trấn, gia chủ Tề Thiên đi càng là nhị lưu đỉnh phong cảnh giới cao thủ, tùy thời cũng có thể đột phá đến Nhất Lưu Cảnh Giới, là lúc ấy Tây Phong thành danh phò nếu đệ nhất cao thủ.

"A! Chiều người nói như vậy, Tề gia cho là nửa đường phát sinh đại sự, nếu không hiện tại Tề gia quả quyết sẽ không xếp tại lục đại thế lực mặt.

" Bạch Cửu tâm tư nhất động, lập tức nói ra.

"Giáo chủ đoán không tệ, hai mươi năm trước Tề gia chẳng biết tại sao, trong vòng một đêm năm tên Nhị Lưu Cao Thủ đoàn thể biến mất, âm thanh không thấy chết không thấy xác, chuyện này lúc ấy không gần như chỉ ở Tề gia, cũng là Tây Phong thành cũng tạo thành oanh động. Vân Lan tiếp tục nói.

"Tề gia rất nhiều cao thủ biến mất không lâu, Tề gia đã từng đắc tội thế lực khắp nơi nóng mắt Tề gia gia nghiệp, đoàn thể xuất thủ hướng về muốn chia cắt Tề gia.

thời khắc mấu chốt, vẫn là Vô Song bảo xuất thủ, bảo trụ Tề gia, sau đó mấy năm Tề gia cuối cùng dựa vào tích súc, lại có một người trở thành nhị lưu cảnh giới cao thủ, mới tính bảo trụ Tề gia trang hiện tại địa vị, người này ngay tại lúc này Tề gia gia chủ tề khiếu trời."

Vân Lan âm thanh vững vàng, cảm tự mình biết hết thầy đối với Bạch Cửu toàn bộ đỡ ra.

"A! Nhưng biết Tề gia cao thủ vì sao đoàn thể mất tích." Bạch Cửu nhíu mày, nhìn xem Vân Lan hỏi.

"Không biết, qua nhiều năm như vậy một mực truy tung chuyện này thế lực số lượng cũng không ít, nhưng đối với Tề gia cao thủ đến đi nơi nào, vẫn là bị người làm hại, đều hoàn toàn không biết gì cả" Vân Lan lắc đầu đối với Bạch Cửu giải thích nói.

"Nói như vậy đứng lên, Vô Song bảo có ân với Tề gia, hai nhà quan hệ cho là không tầm thường" Bạch Cửu nghi vấn hỏi.

"Không sai! Tề gia trang tuy nhiên chỉ có tề khiếu Thiên Nhất cái Nhị Lưu Cao Thủ giữ thể diện, tại mấy đại đình tiêm trong thế lực, xếp hạng tại cuối cùng nhất, nhưng Tề gia tài lực nhưng là Tây Phong nội thành hùng hậu nhất.

Tề gia đệ tử tuy nhiên Vô Đạo Tu Vi không được, nhưng ở buôn bán phía trên cũng là cao thủ, Tề gia sản nghiệp trải rộng Tây Phong thành các nơi, cũng là tại Khánh Dương phủ cũng có rất có danh tiếng.

mà chỉ có tài lực, nếu như không có thực lực thủ hộ, sợ là sớm đã bị hấn thực lực chia cắt sạch sẽ, cho nên Tề gia trang hàng năm đều sẽ cảm một phần ba ích lợi phân cho Vô Song bảo, duy trì hai nhà quan hệ tìm kiếm che chở." Vân Lan trầm giọng đối với Bạch Cửu giải thích nói.

"Ân! Từ hiện tại bắt đầu, ngươi Thanh Mộc cờ phân ra một nửa nhân thủ đến, cho ta thật tốt quyết định chết Tề gia."

Bạch Cửu suy nghĩ chỉ chớp lát, đối với vì sao rền vang và Vân Lan phân phó nói.

Hai người tuy nhiên không biết Bạch Cửu, tại sao phải nhìn chăm chăm Tề gia, nhưng là vẫn không chút do dự, khom người lĩnh mệnh.

"Còn có hiện tại Bản Giáo thụ địch rất nhiều, tuy nhiên các ngươi gia nhập Bản Giáo chuyện này có chút bí ẩn, nhưng thiên hạ không có không lọt gió tường, vì ngươi các loại lý do an toàn, ta xem các ngươi vẫn là toàn bộ đến tổng đàn bên kia đi thôi.

đến một lần hành sự thuận tiện, thuận tiện tin tức truyền lại, thứ hai an toàn bên trên cũng không có vấn đề, các ngươi ý như thế nào." Bạch Cửu nhìn xem mấy người phân phó nói.

"Giáo chủ quan tâm như vậy chúng ta an nguy, là chúng ta phúc khí, chúng thuộc hạ người đương nhiên không có dị nghị."

Vì sao rền vang mấy người, không có chút ý nghĩa nào đồng ý nói.

"Tốt đã như vậy, các ngươi liền chuẩn bị một phen, UU đọc sách ngày mai liền đến đây đi, ta sẽ phân phó Cao Thuận cho các ngươi đưa ra địa phương, sẽ không ủy khuất các ngươi."

Bạch Cửu khẽ cười một tiếng, nhìn xem mấy người nói ra.

"Đa tạ giáo chủ hậu ái." Vì sao rền vang mấy người vội vàng nói tạ.

"Ân! Vậy bản tọa liền đi về trước, đừng quên bản tọa dặn dò sự tình, vừa có tin tức trực tiếp tới bẩm báo bản tọa là đủ."

Cảm sự tình phân phó, Bạch Cửu lập tức cũng không tại nhiều góc, dặn dò mọi người vài câu, trực tiếp rời đi Thanh Y Lâu, quay người quay về tổng đàn.

Ngay tại lúc đó, ra Vô Song bảo Phùng Tây Phạm không chút nào dừng lại, sử dụng khinh công hướng về an bình phường Tề gia Nghĩa Trang, bay lượn mà đi.

Phùng Tây Phạm đột phá nhị lưu cảnh giới nhiều năm, hiện tại sớm đã là nhị lưu hậu kỳ cảnh giới, nội lực Tiểu Hữu Sở Thành, thân hình cực nhanh, không lâu cũng đã đến đông đủ nhà ngoài cửa nghĩa trang.

Mấy bước hướng về phía trước nắm lên màu đỏ thẫm trên cửa chính vòng cửa, khẽ chọc vài tiếng các loại chỉ chớp lát, nhưng là không có người mở ra môn, liên tục mấy lần về sau, Phùng Tây Phạm trong lòng hiện lên không rõ cảm giác, lập tức trên cửa nhẹ nhàng đẩy, lại không nghĩ rằng đại môn "Két" một tiếng bị tự tiện mở ra.

Phùng Tây Phạm cảm phía sau trường kiếm gỡ xuống, nắm trong tay địa phương tốt liền rút kiếm, lập tức cảnh giác chậm rãi thực sự môn mà vào.

Trong nghĩa trang yên tĩnh dị thường, trừ bị gió thổi lên lá rụng phát ra vù vù âm thanh bên ngoài, hoàn toàn yên tĩnh.

Phùng Tây Phạm Nhãn Quan lục lộ, từng bước một sát bên cầm Tiền Viện điều tra một phen, nhưng đều là không có một ai, Phùng Tây Phạm thế nhưng là nhớ kỹ đủ Nghĩa Trang thế nhưng là đặc biệt có người chăm sóc.

Trong lòng cảnh giác không giảm, Phùng Tây Phạm chậm rãi, đến trong hậu viện.

Bỗng nhiên Phùng Tây Phạm thần sắc cứng lại, chỉ gặp trong hậu viện một cái độc lập tiểu viện đại môn tứ phần ngũ liệt, bên trên một mảnh đỏ tươi.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Hận Ý Ngập Trời

Tiểu viện đại môn tứ phân ngũ liệt bị ném ở một bên, bên trên một mảnh đỏ tươi.

Phùng Tây Phạm đồng tử co rút lại, trên giang hồ giết người vô số, không cần cẩn thận phân biệt, liền biết đó là máu người.

Chăm chú trường kiếm trong tay, Phùng Tây Phạm toàn thân độ cao đề phòng chậm rãi bước qua đại môn tiến vào tiểu viện.

Đi vào tiểu viện, chỉ gặp trong viện loạn thất bát tao lộn xộn không chịu nổi, bốn phía tán lạc mấy bãi máu, một người tuổi chừng lục tuần lão giả áo xám, máu me khắp người nằm trên mặt đất kéo dài hơi tàn.

Phùng Tây Phạm có chút cẩn thận, gặp lão giả vết thương chằng chịt, sinh cơ yếu ớt, nhưng cũng không có vội vã tiến lên hỏi thăm.

Trong bóng tối nội lực vận chuyển, cảnh giác tiến lên khoảng cách lão giả ba bước xa địa phương đứng vững, nhìn đối phương nói.

"Nếu muốn mạng sống, ta hỏi ngươi đáp, nếu không ta không ngại tiễn ngươi một đoạn đường."

Lão giả tóc tai rối bời mắt, thần không có chút nào quang trạch, khóe miệng treo vết máu.

Lão giả nghe Phùng Tây Phạm lời nói, khô nứt bờ môi mở ra khó nhọc nói.

"Không biết là vị nào Giang Hồ Đồng Đạo, ta là Tề gia phụ trách chăm sóc Nghĩa Trang Tề Lão."

"Ngươi là Tề gia người?" Phùng Tây Phạm nghe lão giả lời nói, khẽ cau mày lên tiếng hỏi.

"Không tệ, lão hủ chính là người nhà họ Tề." Lão giả không phải người khác, chính là trước đây không lâu và Bạch Cửu gặp qua Tề Lão.

"Đã ngươi là Tề gia người, xem ở hai nhà chúng ta giao tình bên trên, ta nhưng là không thể thấy chết không cứu.

đây là Bát Phẩm Hồi Xuân Đan, có thể ổn định ngươi thương xu thế."

Phùng Tây Phạm gặp lão giả là Tề gia người, lúc này thần sắc hòa hoãn không ít, lại gặp thương thế rất nặng, lúc này từ trong ngực xuất ra tùy thân mạng theo Liệu Thương Đan Dược, lấy ra một khóa cầm cho Tề Lão ăn vào.

Hồi Xuân Đan là Linh Nam phái Bí Truyền thánh dược chữa thương, không nói tại Tây Phong thành, cũng là tại Khánh Dương phủ cũng là rất có danh khí.

Chỉ là luyện chế trình tự làm việc phức tạp, cần thiết trân quý dược tài rất nhiều, cho nên cũng là Linh Nam phái chính mình, cũng bắt quá hàng năm sản xuất mấy chục khóa mà thôi.

Hồi Xuân Đan không hồ là Bát Phẩm đan dược, Tề Lão ăn vào đan dược không lâu, sắc mặt tái nhợt đã lộ ra hồng nhuận phon phốt, Phùng Tây Phạm cầm vèn vèn thẳng đỡ lên theo tường mà ngồi.

"Đa tạ vị đại hiệp này, còn không biết xưng hô như thế nào."

Thần sắc tốt không ít Tề Lão, nhìn xem Phùng Tây Phạm thần sắc cảm kích nói.

"Ta là Linh Nam phái Phùng Tây Phạm"

Phùng Tây Phạm cũng không được giấu diếm thân phận mình, nói thẳng nói.

"Nguyên lai là Tây Phong kiếm thứ nhất trước mắt, lão hủ tuy nhiên không biết võ đạo, nhưng đến là thường xuyên nghe người trong gia tộc nhắc lên Phùng đại hiệp, đối với đại hiệp tên, sớm đã như sấm bên tai."

Tề Lão một mặt chấn kinh, đối với Phùng Tây Phạm xu nịnh nói.

"Tây Phong kiếm thứ nhất không thể coi là thật, bất quá là giang hồ bằng hữu thổi phồng tại ta a.

"không có người không thích nghe lời dễ nghe,

Phùng Tây Phạm trong lòng xếp hợp lý Lão lấy lòng có chút hưởng thụ, nhưng là mặt ngoài thần sắc bất biến, ngoài miệng không thêm để ý chút nào khiêm tốn nói.

"Đúng, không biết tại đây phát sinh chuyện gì, ta nghe nói ta này đồ nhi Nhâm Bình sinh thi thể, tạm thời đặt ở ngươì Tề gia cái này Nghĩa Trang bên trong, không biết an trí ở nơi nào, ta muốn đi xem."

Phùng Tây Phạm và đối phương khách sáo hai câu, lập tức nói thẳng ra bản thân con mắt.

"Nguyên lai Phùng đại hiệp là vì Lệnh Đồ mà đến, về phần an trí Lệnh Đồ địa phương nha."

Tề Lão nói tới chỗ này, nhưng là thần sắc khó xử ấp úng đứng lên.

Phùng Tây Phạm gặp bộ dáng không có tồn tại trong lòng máy động, sắc mặt đột nhiên biến đổi trầm giọng nói "Có chuyện nói thẳng."

Tề Lão gặp Phùng Tây Phạm nổi giận, lập tức thần sắc hồ thẹn nói "Ai! Dù sao Phùng đại hiệp sớm muộn cũng sẽ biết được, lão hủ cũng không gạt lấy Phùng đại hiệp."

"Mấy canh giờ trước đó, mặc kệ công tử đúng là bị Quý Phái đệ tử an trí tại ta Tề gia Nghĩa Trang, địa phương không phải nơi khác, chính là nơi đây." Tề Lão thần sắc bất đắc dĩ thán tiếng nói.

"Tại đây?" Phùng Tây Phạm nghe vậy truy vấn một câu, gặp Tề Lão gật đầu xác nhận, vội vàng bước nhanh xông vào trong phòng.

Phùng Tây Phạm xông vào trong phòng, chỉ gặp gian phòng tán loạn không chịu nổi, một mảnh hỗn độn.

Trung gian bày đặt một cái Lê Hoa mộc chế quan tài, lúc này nắp quan tài sớm đã không cánh mà bay, trong quan tài trừ một thanh liên vô trường kiếm, căn bản không thấy Nhâm Bình ruột ảnh.

Phùng Tây Phạm sắc mặt tái xanh lấy ra trường kiếm, quay người ra khỏi phòng đi đến Tề Lão bên người lạnh giọng nói "Người đâu."

Tề Lão gặp Phùng Tây Phạm bộ dáng như thế, cũng không dám nhiều lời, cẩn thận từng li từng tí nói.

"Nửa canh giờ trước, lão hủ đang tại Tiễn Viện nghỉ ngơi, không nghĩ tới lúc này, tiến đến mấy cái hắc y cách ăn mặc người đàn ông.

mấy người sau khi đi vào, liền nói và mặc cho công tử là khi còn sống hảo hữu, lần này nghe nói mặc cho công tử bất hạnh bỏ mình, đặc địa đến đây bái tế.

lão hủ gặp mấy người sắc mặt hiện lạnh không giống Người xấu, đặc biệt là dẫn đầu Thiếu Niên Công Tử, thái độ khiêm tốn hữu lễ, liền không có suy nghĩ nhiều, lập tức mang mấy người đến nơi đây.

"Ai! Lại không nghĩ rằng mấy người kia Lang từ dã tâm, phát rồ gặp mặc cho công tử thi thể, liền bộc lộ bộ mặt hung ác, thế mà dùng đao kiếm, cầm mặc cho công tử toàn thân vết máu tươi chảy đầm đìa, sau cùng thế mà còn nói muốn dẫn mặc cho công tử thi thể trở lại phơi bày ba ngày.

mấy người như thế hành động, lão hủ đương nhiên sẽ không ngồi yên không lý đến, đáng tiếc lão hủ căn bản sẽ không võ nghệ, trực tiếp bị đối phương nhát chưởng đả thương trên mặt đất, chỉ có thể trở mặt nhìn xem mấy người mang theo mặc cho công tử thi thể rồi đi. Tề Lão thần sắc hồ thẹn nói với Phùng Tây Phạm.

Nghe Tề Lão lời nói, Phùng Tây Phạm trong nháy mắt hai mắt đỏ bừng, khuôn mặt dữ tợn lửa giận trong lòng tại cũng áp chế không nổi.

Ngay sau đó mặt lạnh nhìn Tề Lão lạnh giọng nói "Đối phương có biết nhà ta đồ nhi là Linh Nam phái đệ tử."

"Lão hủ vì để đối phương có vẻ chiếu cố, không chỉ có báo ta Tề gia danh hào, cũng là Quý Phái danh hào cũng đều nói ra, bất quá đối phương nhưng căn bản không hề có kỵ, vẫn làm theo ý mình." Tề Lão thần sắc sa sút nói ra.

"Rất tốt! Thế mà không đem ta Linh Nam phái để ở trong mắt, còn dám làm tiện đệ tử ta thi thể, UU đọc sách thù này không được báo ta như thế nào đối mặt chưởng môn sư huynh, như thế nào xứng làm Bình nhi sư phụ."

Phùng Tây Phạm tức thì nóng giận ngược lại cười, Trang nếu Phong Ma lớn tiếng giận dữ hét.

"Tất nhiên bọn họ ngông cuồng như thế, không để ý chút nào kị ta Linh Nam phái, có thể từng lưu lại danh hào." Phùng Tây Phạm đột nhiên quay đầu, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn chăm chăm Tề Lão hỏi.

Tề Lão cúi đầu suy tư chỉ chốc lát ngừng đầu lên nói "Đối phương cũng không từng báo ra chính mình danh hào, tuy nhiên lão hủ nhớ kỹ mấy người trên quần áo, đều ẩn có một cái hóa điểm đồ án, mà dẫn đầu Thiếu Niên Công Tử, lão hủ nghe hán mấy người xưng là Bạch giáo chủ."

"Hóa điểm đồ án, Bạch giáo chủ.

tốt! Rất tốt! Thánh Hòa Giáo, tốt một cái Thánh Hòa Giáo người Bạch Cừu."

Nghe Tề Lão lời nói, Phùng Tây Phạm trong nháy mắt liền nghĩ đến, việc này là Thánh Hòa Giáo gây nên.

Lĩnh Nam phái tại Tây Phong thành xưng bá nhiều năm, tuy nhiên trong bóng tối có không ít người cừu thị Lĩnh Nam phái, nhưng lại căn bản không có cái kia thế lực, dám đứng tại ngoài sáng lên và Lĩnh Nam phái chống lại.

Cũng chỉ có gần nhất mới quật khởi Thánh Hòa Giáo, dám như thế không hề có kỵ khiêu khích Lĩnh Nam phái.

Cũng chỉ có Thánh Hòa Giáo dám, như thế xem thường Lĩnh Nam phái, không chỉ có sát chính mình đệ tử, chương môn sư huynh Thân Sinh Nhi Tử, còn dám đi loại này tâng tặn lương tâm phơi bày hành vi.

Nghĩ thông suốt những này, Phùng Tây Phạm khí huyết dâng lên, lập tức nơi đó còn quản hấn Thánh Hòa Giáo là Long Đàm vẫn là hang cọp.

Về phần Thánh Hòa Giáo đứng phía sau thế lực, trực tiếp bị Phùng Tây Phạm không hề để tâm

Phùng Tây Phạm quay người dặm chân mà đi, ở trong lòng giờ phút này vì là có giết hết Thánh Hòa Giáo người, cầm Bạch Cừu đầu người treo lên thật cao, mới có thể rửa sạch Lĩnh Nam phái sỉ nhục, mới có thể vì nhà mình đệ tử báo thù, mới có thể giảm bớt đối với mở đầu Vô Niệm áy náy.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Âm Mưu Chợt Hiện

Tề Lão gặp Phùng Tây Phạm một thân sát khí bay lượn mà đi, tà tiếu một tiếng tại bộ ngực mình vỗ, há mồm phun ra một khóa ngón cái kích cỡ tương đương lực sắc viên thuốc.

"Hắc! Lần này còn may mà cái này tán công hoàn, nếu không thật đúng là lừa gạt không được cái này Phùng Tây Phạm, đón lấy nên trò vui ra sân thời điểm."

Tề Lão sắp tán công hoàn thu hồi bỏ vào trong ngực, thần sắc âm u cười tà nói.

Trời chiều lặn về phía tây, vừa mới vào đêm, Tuyên Đức phường Thánh Hòa Giáo tổng đàn.

Bạch Cừu một thân màu trắng rộng rãi trường bào, ngồi trong phòng phân thần tiến vào hệ thống bên trong, lập tức ấn mở thông tin cá nhân bên trong chưa nói bày ra, hai đạo tin tức đập vào mi mắt.

"Chúc mừng chủ ký sinh thu hoạch được cao thủ Tiêu Phong chú ý, thu hoạch được giang hồ danh vọng 200 điểm.

Đối với Tiêu Phong là Tam Lưu Cao Thủ, Bạch Cừu sớm đã đoán được điểm ấy, chỉ là không biết cụ thể cảnh giới, hiện tại bằng vào hệ thống cho ra giang hồ danh vọng, Bạch Cừu rất đơn giản liền thôi toán ra đối phương là Tam Lưu trung kỳ cảnh giới.

Hệ thống căn cứ tu vi võ học cao thấp, cho ra danh vọng không đồng nhất mà cùng, Tam Lưu sơ kỳ là 100 giang hồ danh vọng, Tam Lưu trung kỳ 200 trăm.

Đến Tam Lưu đỉnh phong cảnh giới liền sẽ cho 400 giang hồ danh vọng, thu hoạch được nhị lưu sơ kỳ cao thủ chú ý cũng là 500 giang hồ danh vọng, cứ thế mà suy ra mỗi cao hơn một cảnh giới thêm ra 100 giang hồ danh vọng.

Bạch Cừu ngưng thần hướng về một cái khác cái tin tức nhìn lại, chỉ gặp được biểu hiện nói.

chúc mừng chủ ký sinh, thu hoạch được cao thủ Tề Lão chú ý, thu hoạch được giang hồ danh vọng 800 Điểm.

Bỗng nhiên thu hoạch được 800 Điểm giang hồ danh vọng, để cho Bạch Cừu ngăn người, ban ngày cùng Tiêu Phong tại Tề gia Nghĩa Trang gặp phải lão già kia thời điểm, Bạch Cừu cũng cảm giác đối phương không đơn giản.

Hoài nghi người mang võ công, cho nên sau khi trở về mới có thể tận lực nghe ngóng một phen Tề gia tình huống.

Khi biết Tề gia thế mà và Vô Song bảo quan hệ phi phạm về sau, càng làm cho thủ hạ Thanh Mộc càng gấp chăm chăm Tề gia.

Dù sao mình hiện tại và Vô Song bảo đã kết thù, đối phương và Vô Song bảo giao tình không ít, ai biết có thể hay không gây bất lợi cho Thánh Hóa Giáo.

Căn cứ hệ thống cho ra danh vọng đơn giản thôi toán, cái này Tề gia Nghĩa Trang phổ thông lão già, lại là cái thâm tàng bất lộ nhị lưu Đền Phong Cao Thủ.

Phải biết tại Tây Phong thành bên ngoài, nhị lưu Đền Phong Cao Thủ chỉ có một người, cái kia chính là Lĩnh Nam phái chương môn mở đầu Vô Niệm.

Lĩnh Nam phái có thể ổn thỏa Tây Phong thành Đệ Nhất Thế Lực Bảo Tọa, có thể đã nói đại bộ phận nguyên nhân, cũng là ứng vì là có mở đầu Vô Niệm lực áp hấn thế lực Thủ Lĩnh một đầu thực lực.

Hiện tại một cái bài danh tại lực đại thế lực mặt Tề gia, thế mà đều ẩn giấu đi một cái nhị lưu đỉnh phong cảnh giới cao thủ.

Vậy hẳn mấy nhà bài danh tại Tề gia phía trên đâu, ai biết có phải hay không cũng ẩn giấu đi cao như vậy tay.

"Đến xem cái này Tây Phong thành nước rất sâu a, vẫn là đến tăng tốc ổn định trong cơ thể nội lực tốc độ,

Dạng này mới có thể tiếp tục dùng danh vọng tăng lên chính mình tu vi.

Chỉ cần mình cảm tu vi tăng lên tới Nhất Lưu Cảnh Giới, mặc kệ phát sinh sự tình gì, cũng đều có thể bình tĩnh bởi vì đúng.

Nghĩ tới đây Bạch Cửu thần niệm rời khỏi hệ thống, ngưng thần tĩnh tâm bắt đầu tu luyện trong cơ thể Hàn Băng Chân Khí.

Này biết nội lực vừa vận chuyển mấy chu thiên, ngoài cửa liền truyền đến mới từ Phân Đàn triệu hồi đến, phụ trách Bạch Cửu thường ngày sinh hoạt thường ngày Trương Long âm thanh.

"Thuộc hạ Trương Long có việc gấp bẩm báo giáo chủ." Ngoài cửa truyền đến Trương Long hơi có vẻ lo lắng âm thanh.

Cái này khiến Bạch Cửu trong lòng một kỳ, từ khi đối phương nhập Thánh Hóa Giáo, liền một mực phụ trách chính mình thường ngày sinh hoạt thường ngày.

Bạch Cửu trong mắt Trương Long, tính tình trung hậu vững vàng, trừ phi có đại sự phát sinh, nếu không tuyệt không có khả năng như vậy lo lắng.

"Tiến đến." Bạch Cửu lập tức từ trong tu luyện rời khỏi, lên tiếng nói.

"Két" một tiếng Trương Long đẩy cửa vào, gặp Bạch Cửu liền vội vàng khom người nói "Thuộc hạ tham kiến giáo chủ, quý rầy giáo chủ luyện công còn quên giáo chủ trách phạt."

Bạch Cửu Kiến Thần sắc khản trương, cái trán đầy mồ hôi, thần sắc hiếu kỳ nói.

"Bồn tọa cũng là vừa mới nhập định, tha thứ người vô tội, đến phát sinh chuyện gì, để người hốt hoảng như vậy."

Phàm là người tập võ, kiêng kỵ nhất luyện công thời điểm bị người khác quấy rầy.

Nếu không phải chuyện quá khẩn cấp, Trương Long cũng sẽ không bốc lên bị Bạch Cửu trách phạt nguy hiểm đến đây, hiện tại gặp Bạch Cửu không trách tội chính mình lập tức thờ phào nói.

"Vừa rồi gác đêm giáo chúng tới báo, nói tại ta dạy lâu các đỉnh đầu, chẳng biết lúc nào lại cúp lấy một cổ thi thể.

ứng vì là sắc trời đã tối, thấy không rõ lắm, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, cho nên liền đem lúc này bẩm báo đến thuộc hạ tại đây.

"A! Ta đường đường Thánh Hóa Giáo tổng đàn, thế mà bị nhân thần không biết quý không hay cảm một người rơi tại thượng diện, mà các người thế mà đều không có phát hiện.

không biết là đối phương tu vi quá cao, vẫn là ta dạy phòng thủ quá kém đâu?

Bạch Cửu nghe Trương Long lời nói, phớt mắt đối phương có ý riêng lên tiếng nói.

Trương Long nghe Bạch Cửu nói như vậy, trong lòng chỗ nào còn không rõ ràng lắm, Bạch Cửu nói là nhóm người mình vô năng, bị đối phương sờ đến cửa nhà cũng không biết.

Ngay sau đó nhưng cũng không dám phản bác, chỉ có thể cúi đầu không dám nhiều lời.

"Ai! Tốt, nếu cũng không thể trách các người, các người dù sao tu vi quá thấp, coi như phòng thủ đang nghiêm mật, cũng sẽ để cho một chút tu vi bất phạm, khinh công không tầm thường cao thủ lợi dụng sơ hở.

đi thôi! Đi xem một chút."

Bạch Cửu trong lòng có chút khí muộn, cũng không có trách tội Trương Long ý tứ.

Dù sao người trong nhà, biết chuyện nhà mình, Thánh Hóa Giáo hiện tại trừ vì sao rền vang mấy người bên ngoài, xác thực không có có thể xuất ra cao thủ.

Bạch Cửu trong lòng thậm chí đã bắt đầu do dự, phải chăng tiếp thu một chút Giang Hồ Tán Nhân, gia nhập Thánh Hóa Giáo tới bổ sung nhà mình cao thủ không đủ đoàn bản.

Trương Long phía trước dẫn đường, Bạch Cửu theo sát về sau, ra Bạch Cửu chỗ ở sau khi.

Lại có đặc biệt phụ trách, Bạch Cửu an toàn hơn mười giáo chúng, đi mà ra giữ im lặng giống như sau lưng Bạch Cửu.

Mặc dù là tại nhà mình tổng đàn, nhưng những này giáo chúng lại không hề buông lỏng cảnh giác, thần sắc nghiêm nghị quan sát bốn phía.

Bạch Cửu đối với những này giáo chúng biểu hiện coi như hải lòng, những người này tuy nhiên tu vi không cao, nhưng lại đều tận trung cương vị công tác, cũng đều là thanh niên trắng hán, chỉ cần dùng tâm bồi dưỡng, đợi một thời gian tất nhiên sẽ trở thành Thánh Hóa Giáo tinh anh.

Bạch Cửu tại mọi người hộ vệ dưới đi chỉ chớp lát, UU đọc sách liền đến nơi khởi nguồn điểm.

Lúc này lầu các đèn trước hỏa thông minh, Cao Thuận, Đỗ Thư sách các loại Thánh Hóa Giáo cao tăng đều là tại.

Mọi người gặp Bạch Cửu đến, vội vàng hướng Bạch Cửu hành lễ lui qua hai bên.

Bạch Cửu gật đầu xem như giống như mọi người bắt chuyện qua, lập tức ngừng đầu nhìn lại, chỉ gặp Thánh Hóa Giáo lầu các bên trên, một người bị dùng dây thừng treo ở giữa không trung.

"Đi cảm người trước tiên lấy xuống, nhìn xem là ai, bốn tọa đến là muốn nhìn xem, là người phương nào dám như thế trắng trợn khiêu khích Bản Giáo."

Bạch Cửu thần sắc trầm xuống, nhìn chăm chăm giữa không trung bóng người, cũng không quay đầu lại đối với sau lưng mọi người phân phó nói.

Trong mấy người làm số vì sao rền vang võ công tối cao, cổ hai Từ Tam thứ hai, tại sau cùng cũng là Tam Lư sơ kỳ Tiểu Diệp và hôm nay vừa Đột Phá Cảnh Giới Đỗ Thư sách, Cao Thuận, Lý Nghĩa ba người.

Vì sao rền vang võ công tối cao, lập tức liền muốn động thủ, đã thấy lúc này Từ Tam lên tiếng nói.

"Vẫn là để ta tới đi, tuy nhiên luận võ công ta khả năng không phải vì sao Kỳ Chủ đối thủ, nhưng là đi lên cứu cá nhân vẫn có thể làm đến."

Vì sao rền vang thấy như thế nói, cũng làm như xuống ngừng thân hình.

Từ Tam biểu hiện như thế tích cực, đương nhiên là muốn báo đáp Bạch Cửu đối với tín nhiệm chỉ ân.

Lúc này Từ Tam thân hình nhất động, bước chân ngay cả thực sự mượn lực lầu các bốn phía cạnh góc, dùng cả tay chân mấy lần liền lên mái nhà.

Từ Tam bên trên lầu các đỉnh đầu, bắt lấy dây thừng đột nhiên dùng lực bên trên rồi, mấy lần liền đem dãn tại không trung người kéo đến trước người mình.

Tri hoãn khẩu khí, Từ Tam đang muốn ôm đối phương quay người mà xuống, hướng về Bạch Cửu phục mệnh.

Lại không nghĩ, nhờ ánh trắng xem xét đối phương khuôn mặt, trong nháy mắt hít vào miệng hơi lạnh.

Một mặt thật không thể tin thất thanh nói "Nhâm Bình sinh "

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43 : Tiểu Nhân Vật Trí Tuệ

Đúng lúc này, bỗng nhiên truyền đến gầm lên giận dữ "Muốn chết" theo âm thanh rơi xuống. Từ Tam toàn thân lông tơ đứng thẳng, thấy lạnh cả người từ trong lòng dâng lên.

Sau lưng phảng phất có một đạo lợi kiếm treo đỉnh đầu, để cho Từ Tam không dám động đây mảy may, có chút dị động liền sẽ đầu một nơi thân một nẻo.

Tuy nhiên Từ Tam cũng không phải giang hồ Gà mờ, trong lòng rõ ràng đây bất quá là mình bị cao thủ khí thế khóa chặt, sinh ra ảo giác.

Nếu như mình thật đứng tại chỗ, mới là hẳn phải chết không nghi ngờ.

Từ Tam làm hung tính đại phát, trong lòng gầm thét một tiếng hướng về phía trước đập mạnh, thân thể hướng về phía trước đột nhiên đánh tới, trực tiếp từ chùng mười trượng mái nhà lao thẳng tới xuống.

Lầu các cách xa mặt đất tiếp cận mười trượng, tuy nhiên Từ Tam dạng này té xuống cũng là cử tử nhất sinh, nhưng dù sao cũng so đứng tại chỗ bị người khác sát muốn tốt.

"Muốn chạy, không biết tự lượng sức mình." Không đợi Từ Tam thở phào, ngay sau đó sau lưng truyền đến một tiếng lạnh lùng chế giễu âm thanh.

Từ Tam miễn cưỡng về phía sau cong lên, liền nhìn thấy một cái khuôn mặt uy nghiêm trung niên nhân, cầm trong tay trường kiếm hướng mình bay lượn mà đến.

Trung niên nhân thân pháp cực nhanh, trong nháy mắt đã đuổi kịp Từ Tam, Từ Tam thấy trường kiếm phía trên mang theo kiếm mang, trong lòng một khổ, biết hôm nay chính mình sợ là trốn không kéo.

Đối phương có thể nội lực hiển hóa ra kiếm mang, hiển nhiên là Nhị Lưu Cao Thủ.

Liền xem như cùng là Nhị Lưu Cao Thủ Bạch Cửu, muốn cứu mình, đối phương cách mình gần như thế, Bạch Cửu sợ là cũng tới không vội xuất thủ.

Từ Tam nghĩ tới đây trong lòng thở dài một tiếng, mắt nhắm lại dứt khoát từ bỏ chống lại.

Mất thấy Từ Tam muốn mất mạng tại trung niên người dưới trường kiếm, Từ Tam đột nhiên hạ xuống thân thể bị người ôm chặt lấy, ngay sau đó bên tai truyền đến Bạch Cửu âm thanh.

"Chính mình không xuống, chẳng lẽ còn muốn ta tiếp tục ôm người không thành."

Vốn cho rằng hẳn phải chết không nghi ngờ Từ Tam, vội vàng thật mở tròn mắt, chỉ thấy chính mình thế mà người đã ở dưới lầu vừa rồi vị trí.

Chà chà ánh mắt, xác nhận chính mình không phải xuất hiện ảo giác, chỉ thấy chung quanh Cao Thuận bốn người, thần sắc quái dị nhìn xem chính mình.

Chưa tính hồn Từ Tam trong lúc nhất thời còn không có kịp phản ứng, còn tốt cổ Nhị Thanh khục một tiếng nhắc nhở.

"Tam Đệ còn không xuống, còn muốn để cho giáo chủ ôm người không thành."

Từ Tam nghe xong lúc này mới phát giác, chính mình thế mà bị Bạch Cửu ôm vào trong ngực.

Vội vàng ngẩng đầu nhìn về phía Bạch Cửu, chỉ gặp Bạch Cửu Chính Thần sắc âm trầm nhìn mình chăm chăm.

Từ Tam da đầu tê rần, vội vàng buông ra Bạch Cửu, thần sắc xấu hổ nhìn xem Bạch Cửu không dám lên tiếng.

Bạch Cửu trong lòng phiền muộn, trừng đối phương liếc một chút, nhưng cũng không có quái tội Từ Tam.

Tuy nói ôm một người nam nhân, để cho Bạch Cửu toàn thân trên dưới đều không thoải mái, nhưng Từ Tam là mình thuộc hạ.

Bạch Cửu đương nhiên sẽ không nhìn xem dưới tay mình người, ngay trước chính mình mặt, bị người tùy ý Diệt Sát.

Thầm nghĩ tại đây Bạch Cửu ánh mắt hơi meo,

Thần sắc âm hàn đối đứng tại mái nhà trung niên nhân trầm giọng nói.

"Người là người phương nào, lá gan không nhỏ không chỉ có ban đêm xông vào Bản Giáo tổng đàn, còn đối với bản tọa thủ hạ xuất thủ, nói ra cái ta không giết người lý do, nhớ kỹ người chỉ có một lần cơ hội."

"Ha-Ha! Quả nhiên và trong truyền thuyết đồng dạng hung hăng can quấy, không cần người cho ta cơ hội, hôm nay người không giết ta, ta cũng phải đồ người cái này Thánh Hóa Giáo."

Trung niên nhân đầy mang hận ý âm thanh, xa xa truyền đến.

"Hừ! Diệt ta Thánh Hóa Giáo, miệng người chọc tức đến không phải bình thường lớn, cũng không biết thủ hạ bản lĩnh thật sự như thế nào."

Bạch Cửu nghe đối phương lời nói, hừ lạnh một tiếng chậm chạp nói.

"Ha-Ha! Ta Phùng Tây Phạm từ trước đến nay nhất ngôn cửu đỉnh, hôm nay nói đồ nguoi Thánh Hỏa Giáo liền nhất định sẽ đồ nguoi Thánh Hỏa Giáo, hiện tại ta liền để nguoi xem một chút, ta có bản lĩnh này hay không."

"Linh Nam phái đại trưởng lão, Nhất Kiếm Vô Huyết Phùng Tây Phạm." Nghe đối phương tự giới thiệu, Bạch Cửu nhướng mày.

Tuy nhiên Phùng Tây Phạm căn bản là không có cho, Bạch Cửu suy nghĩ nhiều cơ hội.

Theo vừa mới nói xong, thân ảnh như Hùng Ưng từ hơn mười trượng mái nhà nhảy xuống, không trung ngay cả thực sự mấy bước, thân hình nhanh như thiểm điện, cầm trong tay trường kiếm hướng về Bạch Cửu đánh tới.

"Các nguoi lui ra phía sau, không nên nhúng tay."

Bạch Cửu lo lắng Cao Thuận bọn nguoi bị đối phương làm bị thương, lập tức phân phó chúng nhân nói.

Lập tức thân hình nhất động, Phong Thần Thối dùng ra, lưu lại một đạo tàn ảnh đã vừa vọt mà lên.

Phùng Tây Phạm kiếm pháp như thần, dài gần tấc kiếm mang để cho kiếm pháp càng hung hiểm hơn, lực phá hoại càng thêm kinh người.

Phùng Tây Phạm gặp Bạch Cửu vừa vọt mà lên, cười lạnh một tiếng, lập tức đầy trời kiếm ảnh hướng về Bạch Cửu bao phủ xuống.

Phùng Tây Phạm kiếm pháp cao siêu, đồng dạng một bộ Từ Ngộ Kiếm Pháp, mặc kệ bình sinh căn bản không có cách nào vì sao so sánh, nhưng coi như Phùng Tây Phạm kiếm pháp như thế nào tinh diệu, nhưng căn bản ngay cả Bạch Cửu quần áo đều không đụng tới.

Hai nguoi giao thủ tốc độ cực nhanh, nháy mắt đã đấu một trăm chiêu.

Lúc này Phùng Tây Phạm cũng đã phát hiện, chính mình căn bản là không đủ thương được Bạch Cửu.

Chính mình toàn lực xuất thủ, tuy nhiên nhìn kiếm ảnh liên tục chưa phát giác, làm cho Bạch Cửu bốn phía né tránh, chiếm thượng phong.

Nhưng chỉ có Phùng Tây Phạm chính mình rõ ràng, Bạch Cửu tốc độ là như thế nào nhanh chóng.

Phùng Tây Phạm trong lòng thậm chí đang nghĩ, nếu như Bạch Cửu toàn lực xuất thủ, không biết chính mình có thể hay không trong tay, đi qua mười chiêu.

Bạch Cửu nếu một mực, cũng chỉ là sử dụng Phong Thần Thối bên trong Bộ Phong Tróc Ảnh, tới tránh né đối phương tiến công, căn bản không có chủ động xuất thủ công kích.

Cũng không phải Bạch Cửu nhân từ nương tay, mà chính là suy nghĩ một chút nhìn xem những này Tây Phong thành tất cả đại cao thủ, cùng mình ở giữa chênh lệch.

Hai cũng là cảm thấy lúc này rất có kỳ quặc, không muốn bị nguoi làm đoạt dùng.

Bạch Cửu bên này và Phùng Tây Phạm, nguoi tới ta đi đánh bắt ngờ Nhạc Hồ, đứng ở đằng xa quan chiến Thánh Hỏa Giáo mọi nguoi, nhưng là có chút lo lắng Bạch Cửu an nguy.

"Tiểu thư cái này Phùng Tây Phạm thành danh nhiều năm, kiếm pháp cao siêu, nếu là giáo chủ thua làm sao bây giờ."

Đứng tại vì sao rền vang bên cạnh Tiểu Điệp, một mặt khăn trương nhìn xem giữa sân Bạch Cửu, thần sắc lo lắng hỏi vì sao rền vang.

Vì sao rền vang đang chờ trả lời, UU đọc sách lại không nghĩ lúc này một bên Từ Tam bắt mắt lên tiếng nói.

"Tiểu Điệp muội tử, không phải ta cậy già lên mặt giáo huấn nguoi, ta liền muốn hỏi nguoi, nguoi có phải hay không quên mình bây giờ thân phận.

nguoi phải nhớ kỹ, nguoi bây giờ là Thánh Hỏa Giáo Thủy Hành cờ Kỳ Chủ, không phải là Thanh Y Lâu cái kia tiểu thị nữ.

làm Bản Giáo cao tăng, nguoi thế mà trường nguoi khác chí khí, diệt nhà mình uy phong.

cái này hiện tại cũng liền chúng ta mấy cái nguoi ở chỗ này, nếu là ngày đó và Linh Nam phái đại chiến, còn chưa bắt đầu động thủ đâu, nguoi liền đến một câu như vậy.

ta hỏi nguoi, nguoi để cho thủ hạ huynh đệ còn có thể có cái gì đầu chí, còn như thế nào và đối phương liều mạng." Từ Tam thần sắc thần thái trịnh trọng, nhìn xem Tiểu Điệp nói.

Từ Tam một bên cổ hai, có chút khác biệt xem nhà mình Tam Đệ liếc một chút.

Người khác có lẽ không biết, nhưng là cùng Từ Tam giao nhau nhiều năm cổ hai, làm sao có thể nhìn không ra, Từ Tam lời này công khai nói là cho Tiểu Diệp nghe, nếu nói là cho ở đây Cao Thuận mấy người nghe.

Từ Tam tuy nhiên tu vi không cao, nhưng là tại Trường Nhạc Bang sờ soạng lần mò nhiều năm.

Muốn nói đơn đả độc đầu có lẽ không được, nhưng muốn nói như thế nào mang theo thủ hạ huynh đệ và đối phương liều mạng, nhưng là kinh nghiệm phong phú.

Mắt thấy Cao Thuận bọn người thần sắc lo lắng, sĩ khí sa sút để cho bốn phía không khí ngột ngạt, lập tức mở miệng nhắc nhở.

Đỗ Thư sách mấy người, vốn cũng không phải là kẻ ngu dốt, đi qua Từ Tam nói như vậy, lập tức cũng đều kịp phản ứng. Trong lòng âm thầm hổ thẹn, nhóm người mình ngày thường còn có chút xem thường đối phương.

Há không biết trời sinh ta tài tất hữu dụng, mỗi người đều sẽ có chính mình dài ngắn chỗ, chỉ cần gọi về phát huy chính mình sở trường, chắc chắn sẽ có thu hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Thắng Bại Đã Định

"Đa tạ Từ huynh đề điểm."

Kịp phản ứng Đỗ Thư sách, lập tức nghiêm sắc mặt đối với Từ Tam cảm kích nói.

"Đỗ tà sử chó có khách khí, ta cũng là Thánh Hóa Giáo người, làm những này nhưng là chuyện bốn phận."

Từ Tam vẫn là đệ nhất gặp, Đỗ Thư sách đối với mình khách khí như vậy, lập tức vội vàng hoàn lễ khách khí nói ra.

"Sách sách nói không tẻ, lần này xác thực muốn nhiều cảm ơn ba người nhắc nhở."

nói trở lại, chúng ta mấy người thật sự là hổ thẹn tại giáo chủ, giáo chủ liều chết phía trước và đối thủ chém giết, chúng ta mấy cái không chỉ có giúp không được gì, còn ở nơi này nói ừ ừ lời nói, thật sự là phụ lòng giáo chủ đối với chúng ta hi vọng."

Một bên Cao Thuận lúc này cũng một mặt nghiêm nghị nhìn xem mọi người, tràn đầy áy náy trầm giọng nói.

"Ta cũng liền nói một chút mà thôi, giáo chủ thần công cái thế, kia cái gì Phùng Tây Phạm, đương nhiên không phải là giáo chủ đối thủ."

"mấy người như thế làm đáng, nhưng là để cho đứng tại vì sao rên vang bên cạnh Tiểu Diệp, sắc mặt đỏ bừng xấu hổ không được, lập tức vội vàng thấp giọng giải thích.

Dù sao nói đến, chuyện này cũng là Tiểu Diệp thất ngôn nói gây nên.

Tiểu Diệp sau lưng Đông Tuyết, gặp Tiểu Diệp thần sắc áy náy, trong lòng không đành lòng lập tức lên tiếng nói.

"Tiểu Diệp tuổi nhỏ không che đầy miệng, còn quên Chư Vị Đại Nhân, chó nên trách tội năng."

Cao Thuận mấy người gặp Đông Tuyết nói như vậy, tại gặp Tiểu Diệp xác thực giờ phút này thần sắc sa sút, lập tức cũng đều không tại nhiều nói, yên lặng không nói.

Một bên vì sao rên vang phát giác được, mọi người quan hệ thay đổi vì diệu, không khí chung quanh kiềm chế, lông mày hơi nhíu.

Vì sao rên vang rõ ràng phát giác được, Cao Thuận bọn người cùng mình mấy người ở giữa đã sinh ra một tia ngăn cách.

Mặc dù chỉ là một kiện không có ý nghĩa việc nhỏ, nhưng mọi việc chỉ cần chôn xuống chủng tử.

Một ngày nào đó chủng tử sẽ phá đất mà lên, đã xảy ra là không thể ngăn cản, cái này rõ ràng và vì sao rên vang gia nhập Thánh Hóa Giáo dự tính ban đầu không hợp.

Vì sao rền vang chỉ sờ dĩ không chút do dự gia nhập Thánh Hóa Giáo, thứ nhất là Thanh Y Lâu, đúng là Tây Phong thành cần một cái chỗ dựa.

Nếu không Ngày vào Đầu Kim Thanh Y Lâu, sớm muộn muốn bị nóng mất hần thể lực chỗ chia cắt.

Nhưng là nếu để cho vì sao rền vang, tùy tiện gia nhập nội thành lục đại thể lực, trở thành cấp dưới thể lực, vì sao rền vang nhưng là cũng không nguyện ý.

Những này Đỉnh Tiêm Thế Lực bên trong, vốn là cao thủ rất nhiều, vì sao rền vang Tam Lư hậu kỳ cảnh giới, căn bản là dẫn không dậy nổi đối phương coi trọng.

Huống chi những thể lực này bên trong, quan hệ rắc rối phức tạp, vì sao rền vang cũng không muốn pha trộn tiến vào, tranh vào vùng nước đục.

Mà Bạch Cửu thì chính là vì sao rền vang, hài lòng nhất đầu nhập vào nhân tuyến.

Kể từ ngày đó, Bạch Cửu đại phát thần uy, cảm nhĩ lưu cảnh giới Thẩm Lăng kinh sợ thối lui, vì sao rền vang liền đã âm thầm quyết định đầu nhập vào Bạch Cửu.

Bạch Cửu không chỉ có tuổi còn trẻ, liên tu vi siêu tuyệt tiềm lực vô cùng, tương lai nói không chừng,

Có quên dòm ngó Tuyệt Đỉnh Cảnh Giới.

Với lại sau lưng Thánh Hóa Giáo cũng mới sáng lập không lâu, Tiểu Miêu hai ba con.

Căn bản không có người có thể dùng được, tình huống như vậy đang phù hợp vì sao rền vang lợi ích.

Không chỉ có thể tìm tới, một cái tiềm lực vô cùng chỗ dựa, còn có thể nhanh chóng hơn, trở thành thủ hạ trong thể lực cao tầng.

Cho nên khi Bạch Cửu mời vì sao rền vang gia nhập thì vì sao rền vang căn bản là không có có chút do dự, liền đáp ứng hạ xuống.

Bỏ ra các loại nỗ lực, hiện tại vì sao rền vang cũng coi như đạt tới chính mình lúc trước con mắt.

Chính mình không chỉ có đứng hàng gần với tả hữu lưỡng sứ, và tứ đại Hộ Giáo Pháp Vương, đặt song song Ngũ Hành Kỳ Chủ.

Liền ngay cả mình thiếp thân thị nữ Tiểu Diệp, thủ hạ Đông Tuyết cũng đều thu hoạch được Bạch Cửu sơ bộ tín nhiệm, bị ủy thác trách nhiệm.

Tại Thánh Hóa Giáo bên trong, vì sao rền vang ba người có thể nói cũng coi là một phương thể lực nhỏ.

Tuy nhiên vì sao rền vang có thể căn bản không nghĩ tới, chơi cái gì tranh Quyền đoạt Lợi trò xiếc.

Vì sao rền vang nhìn trúng, là Bạch Cửu tương lai, Bạch Cửu tiềm lực.

Hắn hết thấy, căn bản là không có có để ở trong lòng, ứng vì sao rền vang rõ ràng, Thánh Hóa Giáo nếu như rời đi Bạch Cửu, trên căn bản không được Thai Diện.

Mất thấy nhóm người mình và Cao Thuận bọn người sinh ra hiểu lầm, vì sao rền vang lập tức chỉ có thể lên tiếng hướng mọi người nói.

"Chư vị không cần như thế, tuy nhiên Phùng Tây Phạm bên ngoài chiếm thượng phong, nhưng lại giống như không phải giáo chủ đối thủ, cho nên chư vị lo lắng nhưng là dư thừa."

"A! Kính xin vì sao Kỳ Chủ chỉ rõ."

Đỗ Thư sách trong lòng mình bạch, mọi người tại đây bên trong, võ công tối cao, kiến thức rộng rãi người làm số vì sao rền vang, thấy như thế nói một chút, lập tức khách khí thỉnh giáo.

Hắn mấy người gặp vì sao rền vang nói như vậy, cũng đều quay người xem giống vì sao rền vang, chờ đợi giải thích.

Thấy mình thành công hấp dẫn, mọi người chú ý lực, vì sao rền vang bật cười lớn nói.

"Rền vang mặc dù mới đi theo giáo chủ không lâu, nhưng cũng biết giáo chủ đối địch, bình thường cũng là sử dụng chưởng pháp, lúc này giáo chủ và Phùng Tây Phạm giao thủ lâu như vậy, Phùng Tây Phạm lại ngay cả giáo chủ chân chính đối địch thủ đoạn đều chưa từng bức ra, chỉ bằng điểm ấy, các vị chẳng lẽ còn cho rằng, giáo chủ sẽ rơi vào hạ phong không thành."

Mọi người nghe xong vì sao rền vang lời nói, lúc này suy nghĩ một chút thật đúng là như đối phương nói tới như thế.

Bạch Cửu xuất thủ số lần không ít, mỗi lần xuất thủ cũng là sử dụng một bộ tinh diệu dị thường chưởng pháp tới đối địch.

Nhưng lần này và Phùng Tây Phạm giao thủ, từ đầu tới đuôi nhưng là căn bản là không có có chủ động công kích.

Nghĩ rõ ràng những này, mọi người lúc này buông xuống lo lắng, thần thái thoải mái xem giống trong tràng.

Lúc này Bạch Cửu thần thái thoải mái, đi bộ nhàn nhã du tẩu cùng Phùng Tây Phạm xung quanh.

Mặc kệ Phùng Tây Phạm kiếm chiêu như thế nào tinh diệu, tốc độ như thế nào nhanh chóng, mỗi lần cũng là ngay lúc sắp đụng phải Bạch Cửu, UU xem liền lại bị Bạch Cửu thoải mái tránh thoát.

Dần dần, Phùng Tây Phạm nội lực tiêu hao hơn phân nửa, cái trán đã gặp mồ hôi.

Bạch Cửu gặp bộ dáng, một cái lướt ngang thoải mái tránh thoát đối phương kiếm chiêu, thần sắc bình thản lên tiếng nói.

"Nếu như đây chính là người toàn bộ thực lực, này Tây Phong kiếm thứ nhất danh hào cũng bất quá như thế."

Lúc này Phùng Tây Phạm trong lòng cũng đã rõ ràng, mình tuyệt đối không phải đối phương đối thủ, giờ phút này gặp Bạch Cửu tạm thời dừng tay, lập tức cũng không được tại tiến công, ổn định thân hình trong bóng tối khôi phục tiêu hao nội lực.

"Làm sao? Người tuyên bố muốn diệt ta Thánh Hóa Giáo, liền chút thực lực ấy a."

Bạch Cửu gặp Phùng Tây Phạm âm mặt, nhìn mình chăm chăm yên lặng không nói, lập tức mặt không đổi sắc lên tiếng châm chọc nói.

Thành danh nhiều năm Phùng Tây Phạm, hành tẩu giang hồ nhiều năm, chưa từng gặp qua có người dám như thế tự nhủ lời nói.

Tuy nhiên rõ ràng thực lực mình không được Bạch Cửu, nhưng lại không chút nào yếu thế lạnh giọng nói.

"Ta liền xem như chỉ là hư danh lại như thế nào, dù sao cũng so như người loại này phát rồ, dám làm không dám nhận hạng người mạnh gấp trăm lần."

Bạch Cửu nghe vậy khẽ cười một tiếng "Bồn tọa từ trước đến nay người sáng khoái nói chuyện sáng khoái, làm việc dám làm dám chịu, bồn tọa ngược lại là làm cái gì phát rồ sự tình, người đến nói là tới nghe một chút."

Phùng Tây Phạm gặp Bạch Cửu nói như vậy, hai mắt tràn đầy đùa cợt chi sắc, cười lạnh khinh thường nói.

"Tốt! Đã người nói như thế, vậy ta hỏi người, người sát đệ tử ta Nhâm Bình sinh cũng coi như, vì sao còn muốn đem thi thể từ Tề gia Nghĩa Trang cướp đi, treo ở người Thánh Hóa Giáo phơi thầy ba ngày, để cho sau khi chết cũng phải chịu này vũ nhục."

Bạch Cửu nghe Phùng Tây Phạm nói như vậy, chau mày nhìn xem nói.

"Người nói vừa rồi treo ở người bề trên, là Nhâm Bình sinh? ."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Lầu Các Dạ Đàn

Bạch Cửu Kiến Thần hình dáng không giống làm nguy, cũng coi như mình bạch đối phương vì sao như vậy hận chính mình.

Nếu có người đem chính mình, quan tâm người giết về sau, còn muốn phơi thầy vũ nhục.

Bạch Cửu dám khẳng định, mình tuyệt đối so Phùng Tây Phạm làm còn muốn cố chấp cấp tiến.

Mình bạch đối phương đến đây nguyên nhân, vốn là đối không có sát ý Bạch Cửu, trong lòng cũng đã dự định không đang vì khó đối phương.

"Mặc kệ người tin hay không, người đệ tử Nhâm Bình sinh không phải bồn tọa giết chết, bồn tọa cũng không có yêu thi thể đam mê, về phần Nhâm Bình sinh vì sao ở đây, ta nhưng là căn bản không biết."

"Hoang đường! Đệ tử ta hiện tại, tại người Thánh Hóa Giáo bên trong phát hiện, người nói không phải người Thánh Hóa Giáo gây nên, vậy người nói cho ta biết là ai?"

ai có thể tại người Bạch Cửu dưới mí mắt, làm đến việc này." Phùng Tây Phạm trường kiếm trong tay nắm chặt, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn xem Bạch

Cửu nói.

"Nói thực cho ngươi biết ngươi, bốn tọa cũng là vừa rồi nghe thủ hạ bẩm báo, vừa mới ở đây, căn bản không biết bị dán tại mái nhà ngươi, là ngươi đệ tử Nhâm Bình sinh." Bạch Cửu thần sắc bất biến, nói thẳng.

"Ha-Ha! Trò cười nơi này là của ngươi bàn, đúng sai, còn không phải từ ngươi thuận miệng quyết định."

Phùng Tây Phạm gặp Bạch Cửu đến lúc này, còn không chịu thừa nhận, lập tức giận quá thành cười nói.

Bạch Cửu gặp không buông tha, suy nghĩ một phen lên tiếng nói nếu có một người có thể chứng minh, mặc kệ bình sinh cái chết không có quan hệ gì với ta.

"Người nào?" Thần sắc tái nhợt Phùng Tây Phạm nghe vậy, thần sắc tràn đầy không tin hỏi.

"Ngươi Linh Nam phái Tam Đại Đệ Tử Tiêu Phong."

Bạch Cửu cũng không được đang giấu giếm, lập tức cầm Tiêu Phong nói ra.

"Tiêu Phong" bản còn tưởng rằng Bạch Cửu là hồ ngôn loạn ngữ, vì chính mình giải vây Phùng Tây Phạm, nghe được Bạch Cửu nói ra Tiêu Phong tên, thần sắc biến đổi kinh nghi hỏi ngược lại.

"Không tệ, chính là ngươi Tiêu Phong, Tiêu Phong là ngươi Linh Nam phái đệ tử, ta nghĩ ngươi hẳn là so ta rõ ràng bản tính" Bạch Cửu nhìn đối phương liếc một chút nói khẽ.

Phùng Tây Phạm đối với Tiêu Phong đương nhiên không xa lạ gì, ứng vì là Tiêu Phong từ nhỏ cùng Nhâm Bình sinh quan hệ, Phùng Tây Phạm có thể nói đối với Tiêu Phong cũng có chút quen thuộc.

Cũng đang ứng vì là cái tăng quan hệ này, đương nhiên bình sinh cầu tình để cho mình thu làm đệ tử thời điểm, Phùng Tây Phạm mới chịu đáp ứng.

Nếu không muốn bại Tây Phong kiếm thứ nhất vì sư người, vì sao nhiều.

Nhưng là qua nhiều năm như vậy, nhưng vì sao không có người nào thành công, ngược lại Phùng Tây Phạm sẽ nhận một cái, phổ thông Tam Đại Đệ Tử làm đồ đệ đây.

"Ngươi nói ta Linh Nam đệ tử Tiêu Phong, có thể chứng minh ngươi trong sạch, ta tạm thời tin tưởng ngươi, vậy ngươi nói cho ta biết Tiêu Phong bây giờ đang nơi nào."

Phùng Tây Phạm ứng vì là Tiêu Phong quan hệ, giờ phút này đối với Bạch Cửu có phải là hay không hung thủ, cũng có sinh ra do dự.

Nếu trừ Tiêu Phong quan hệ bên ngoài, cũng và Bạch Cửu tu vi có quan hệ.

Phùng Tây Phạm tự nhận, tại Tây Phong nội thành có thể thắng được người một nhà, không cao hơn ba người.

Mà vừa rồi chính mình toàn lực xuất thủ phía dưới, lại bị Bạch Cửu tùy tiện áp chế, từ điểm đó liền có thể nhìn ra Bạch Cửu tu vi cao thâm cỡ nào.

Phùng Tây Phạm thậm chí hoài nghi, cũng là nhà mình chương môn sư huynh mở đầu Vô Niệm tự mình đến đây, hai người thắng bại cũng tại chia năm năm bên ngoài.

Lấy Bạch Cửu thân thủ tăng thêm bối cảnh thâm hậu, coi như sát Nhâm Bình sinh, cũng hoàn toàn không cần thiết che che lấp lấp, nhưng bây giờ Bạch Cửu lại không chút do dự phủ nhận, xưng cũng không đối với Nhâm Bình sinh hạ tay, vậy thì chứng minh Nhâm Bình sinh cái chết, có lẽ thật giống như Bạch Cửu không có quan hệ.

Nếu những vấn đề này, lấy Phùng Tây Phạm kinh nghiệm giang hồ, đã sớm hẳn là nghĩ rõ ràng.

Tuy nhiên từ khi sau khi xuống núi liên tiếp bị kích thích, Phùng Tây Phạm sớm đã bị cừu hận choáng váng đầu óc, cho tới giờ khắc này mới kịp phản ứng.

"Đối với Tiêu Phong, bốn tọa cũng chỉ là hôm nay tại trong thành trong lúc vô tình gặp được, sau đó đi theo đi Tề gia Nghĩa Trang một chuyến, sau cùng bốn tọa trước hết đi rồi đi, về phần về sau sự tình, ta nhưng là không rõ lắm."

Bạch Cửu phất Phùng Tây Phạm liếc một chút, lập tức cầm hôm nay gặp được Tiêu Phong sự tình nói ra.

Tuy nhiên lại không có nói cho đối phương biết, Tiêu Phong nếu là biết được Vô Song báo, là sát hại Nhâm Bình sinh hung thủ sự tình, chạy đến Tề gia Tị Nạn đi.

"Tề gia an bình phường Nghĩa Trang" Phùng Tây Phạm nhướng mày, kinh nghi hỏi.

"Không sai! Nghĩa Trang bên trong có cái gọi là Tề Lão người, phụ trách quản lý." Bạch Cửu lập tức trả lời.

"Tề gia" kinh nghiệm giảng hồ phong phú Phùng Tây Phạm nghe vậy, ánh mắt lấp lóe.

Nhiều năm trực giác nói với chính mình, Bạch Cửu cũng không có lừa gạt mình, cũng không có lừa gạt mình tất yếu, này vấn đề rất rõ ràng, nằm ở chỗ trong nghĩa trang lão già kia trên thân.

Nghĩ thông suốt những này, Phùng Tây Phạm lúc này liếc chín liếc một chút, lập tức nói."

thị phi khúc chiết, chờ ta biết rõ ràng sau khi tự sẽ tới tìm ngươi, nếu như ngươi lời nói không ngoa, ta tự nhiên đến cửa thỉnh tội.

nhưng nếu như phát hiện ngươi dám lừa ta, ta Phùng Tây Phạm nhất định và ngươi không chết không nghỉ "

Phùng Tây Phạm thả xong ngoan thoại, lúc này không được tại dừng lại, thân hình chớp động đã phiêu nhiên mà đi.

Thánh Hòa Giáo mọi người gặp Phùng Tây Phạm rồi đi, vội vàng đuổi tới Bạch Cửu trước người kinh nghi nói.

"Giáo chủ đến phát sinh chuyện gì, này họ Phùng làm sao lại như thế đi."

Nhưng là trong mọi người Lý Nghĩa, đi đầu kìm nén không được lên tiếng hỏi.

Bạch Cửu gặp hân người cũng là một mặt hiếu kỳ, lập tức nói ra "Lúc này nói rất dài dòng, trong lúc nhất thời nói không rõ ràng, bốn tọa hiện tại có việc đi ra ngoài một chuyến, các ngươi cần thủ môn hộ chớ có tại để cho người khác lợi dụng sơ hở."

Bạch Cửu lập tức phân phó mọi người một tiếng, thân ảnh phảng phát Cuồng Phong, UU đọc sách trong chớp mắt liền đã biến mất tại mọi người trong tầm mắt.

"Chà chà! Giáo chủ tốc độ này thật sự là tuyệt, ta Lý Nghĩa cho tới bây giờ chưa thấy qua nhanh như vậy khinh công đâu, trước kia làm sao chưa thấy qua."

Thánh Hòa Giáo mọi người, bị Bạch Cửu ngón khinh công này chấn động không nhẹ, Lý Nghĩa lập tức hâm mộ dị thường nói ra.

"Ngươi cho rằng ngươi là ai, giáo chủ biết cái gì thần công chẳng lẽ còn đều muốn hưởng về ngươi thông báo không thành." Cao Thuận trừng Lý Nghĩa liếc một chút mắg.

Lý Nghĩa nghe vậy, vội vàng co lại rút cổ không dám, không dám lẩm miệng.

"Đêm nay chúng ta bị người ở ngay trước mắt chạm vào đến, lại không có chút nào phát giác, tuy nhiên giáo chủ không trách chúng ta, nhưng chúng ta lại không thể xem như chuyện này không có phát sinh.

cho nên ta đề nghị chúng ta sáu người, mỗi hai người một tổ phụ trách đêm khuya tuần tra, đêm nay liền từ ta và cao Hữu Sứ phụ trách, chur vị nghĩ như thế nào." Nhưng là lúc này Đỗ Thư Thư sắc nghiêm nghị đối chúng nhân nói.

Đỗ Thư sách đề nghị, mọi người ngược lại là đều có chút đồng ý, loại chuyện này phát sinh một lần đã đủ, nếu như thường xuyên phát sinh, này mọi người cũng không có mặt mũi, ngồi tại hiện tại vị trí này bên trên.

Đỗ Thư sách thấy mọi người, đều đồng ý chính mình đề nghị, lập tức trầm giọng nói "Vậy tối nay liền giao cho ta và cao Hữu Sứ đi, sắc trời đã tối chur vị sớm nghỉ ngơi một chút đi."

Mọi người lập tức tán đi, chỉ để lại Cao Thuận và Đỗ Thư sách phụ trách gác đêm, hai người trực tiếp lên lầu bốn, tìm một cái gần cửa sổ gian phòng, thuận tiện quan sát toàn bộ Thánh Hòa Giáo động tĩnh.

"Cao Đại Ca không biết có câu nói làm giảng không làm giảng."

Hai người nhập tọa về sau, Đỗ Thư sách mắt nhìn Cao Thuận lên tiếng nói.

Cao Thuận nghe vậy rất là tò mò, thần sắc chân thành nói "Sách sách ngươi ta tuy nhiên quen biết ngày ngắn, nhưng giao nhau tâm đầu ý hợp có chuyện cứ nói đừng ngại."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Đoạn Âm Thủ Tề Thiên Quân

"Đã như vậy ta cứ việc nói thẳng, hai người chúng ta đi theo giáo chủ lâu nhất, giáo chủ cũng thực tình đối đãi với chúng ta.

không chỉ có cho người ta tài trí hơn người địa vị, càng là ban thưởng đan dược công pháp tới tăng cường người thực lực của ta, có thể thấy được giáo chủ là cái nhớ tình bạn cũ người." Đỗ Thư sách âm thanh trầm ổn nói.

"Giáo chủ đối đãi thủ hạ người từ trước đến nay khoan hậu, đối với hai người chúng ta càng là ân cùng tái tạo." Cao Thuận thần sắc trình trọng gật đầu nói.

"Tất nhiên Cao Đại Ca rõ ràng điểm ấy, nên rõ ràng người ta muốn làm, cũng là phụ trợ giáo chủ trừ tính chung ta dạy sở hữu sự vật.

mặc kệ gặp được bất cứ chuyện gì, đều không nên pha tạp bất luận cái gì một cái nhân tình tự và ân oán, chúng ta muốn làm ổn định ta Thánh Giáo, để cho toàn lực ứng phó nhanh chóng phát triển.

dạng này mới có thể giúp đến giáo chủ, mà không phải mỗi lần đều để giáo chủ một người một mình nghênh địch, nếu không giáo chủ muốn chúng ta những này thủ hạ tác dụng gì." Đỗ Thư Thư Thần sắc nghiêm nghị trầm giọng nói.

"Sách sách nói là vừa rồi người ta đối với vì sao rền vang mấy người thái độ, có thể sẽ để cho hiểu lầm? ."

Cao Thuận tâm tư linh hoạt, trải qua Đỗ Thư sách một nhắc nhở, lập tức liền minh bạch đối phương ý tứ.

"Không sai! Vừa rồi tuy nhiên sự tình ra có nguyên nhân, nhưng hai người chúng ta vừa rồi thái độ sợ là sẽ phải để cho vì sao rền vang hiểu lầm, khiến cho cùng chúng ta ở giữa sinh ra ngăn cách.

ta cũng là sau đó mới kịp phản ứng điểm ấy, tuy nhiên còn tốt chỉ là việc nhỏ.

cho nên ta chính là muốn đem việc này, và Cao Đại Ca nói rõ ràng, tỉnh về sau người ta không chú ý, khiến cho song phương hiểu lầm, phụ lòng giáo chủ đối với người ta tín nhiệm." Đỗ Thư sách nhìn xem Cao Thuận chân thành nói.

"Đa tạ sách sách nhắc nhở, nếu không nhưng là thẹn với cảm trong giáo sự vật giao cho chúng ta giáo chủ." Cao Thuận nghe xong chân tâm thực ý, đối với Đỗ Thư sách cảm kích nói.

"Cao Đại Ca không cần như thế." Đỗ Thư Thư Thần sắc trình trọng mắt nhìn đối phương nhẹ giọng trả lời.

"Sách sách người xem dạng này như thế nào, ta thủ đầu hôm, người thủ sau nửa đêm, dạng này hai người chúng ta thay nhau nghỉ ngơi, có thể thời khắc duy trì cảnh giác." Cao Thuận trầm tư chỉ chốc lát đề nghị.

"Có thể" Đỗ Thư sách nghĩ một hồi, liền gật đầu đồng ý Cao Thuận đề nghị.

"Này sách sách nghỉ ngơi trước đi, đến lúc đó ta tự sẽ đánh thức người." Cao Thuận mắt nhìn, bóng đêm đối với Đỗ Thư Thư Đạo.

Đỗ Thư sách lập tức, tựa ở vừa cùng áo mà ngủ.

Ngay tại lúc đó ra Thánh Hòa Giáo Bạch Cửu, toàn lực thi triển Phong Thần Thối, tốc độ gấp nhanh, tuy nhiên chỉ chốc lát liền thấy triển khai khinh công, phảng phất Đại Nhạn Phùng Tây Phạm.

Bạch Cửu gấp đã đuổi theo đối phương cước bộ, lập tức chậm dần tốc độ, xa xa theo sau đuôi.

Phùng Tây Phạm nội lực Tiểu Thành công lực thâm hậu, toàn lực bay lượn không lâu thay đổi đến an bình phùng địa giới.

Đến an bình phùng địa giới, Phùng Tây Phạm lại từ bỏ khinh công đi đường, đổi dùng đi bộ lặng yên Vô Tích,

Hướng về Tề gia Nghĩa Trang mà đi.

Bạch Cửu gặp Phùng Tây Phạm như thế làm việc, ám đạo đối phương không hồ là Lão Giang Hồ, biết khinh công đi đường có thể bị phát hiện, cho nên từ bỏ khinh công, đổi dùng loại phương thức này tiến lên.

Bạch Cửu lập tức cũng không được đang sử dụng khinh công, theo sát sau khi hai người không lâu liền đến đông đủ nhà bên ngoài nghĩa trang.

Lập tức Bạch Cửu liền nhìn thấy, Phùng Tây Phạm thân hình nhất động, nhẹ nhàng linh hoạt vượt qua trượng cao tường ngoài tiến vào Nghĩa Trang.

Bạch Cửu các loại chỉ chốc lát, mới có dạng học dạng tiến vào Nghĩa Trang.

Đêm khuya Tề gia nghĩa, trang càng lộ vẻ âm u, trừ mấy ngọn Đại Hồng Đăng Lung chiếu sáng địa phương bên ngoài, bốn phía đen kịt một màu.

Bạch Cửu ẩn thân tại một cây đại thụ về sau, quan sát tỉ mỉ tìm chỉ chốc lát, nhưng căn bản không có nhìn thấy, Phùng Tây Phạm thân ảnh.

Bạch Cửu nhíu mày, lập tức suy đoán đối phương có thể là trước khi đi viện về phía sau viện, đang lúc chuẩn bị về phía sau viện thời điểm.

Hai cái thân ảnh đột nhiên từ hậu viện nhanh chóng bắn mà đến, Bạch Cửu ngưng thần xem xét không phải người khác, phía trước chính là Phùng Tây Phạm, mà sau lưng thân ảnh Bạch Cửu cũng đã gặp, chính là một thân Hôi Sắc Trường Bào Tề Lão.

"Hắc hắc! Tất nhiên đến, còn muốn đi nha."

Tề Lão khinh công rõ ràng cao hơn Phùng Tây Phạm không ít, mấy cái lắc mình liền đã đuổi kịp Phùng Tây Phạm, cách không một quyền công hướng về Phùng Tây Phạm.

Vốn không muốn ham chiến Phùng Tây Phạm, bắt đắc dĩ chỉ có thể quay người đánh ra nhất chiêu, và đối phương liều mạng một chiêu.

"Phanh! Hai người liều mạng một chiêu, nhưng là không nghĩ tới ăn thiệt thòi lại là Phùng Tây Phạm.

Chỉ gặp Phùng Tây Phạm, trực tiếp bị Tề Lão một quyền kích ngay cả chân ba bước mới tan mất quyền kinh.

Mà trái lại Tề Lão nhưng là trực tiếp một cái xoay người, vững vàng rơi vào Phùng Tây Phạm trước đó, ngăn trở Phùng Tây Phạm đường đi.

"Các hạ ý gì, người Tề gia cùng ta Linh Nam phái quan hệ không ít, vì sao bất thành linh ra tay với ta, còn ngăn cản ta rời đi."

Lấy lại sức được Phùng Tây Phạm, thần sắc âm trầm nhìn xem Tề Lão nói.

"Hắc! Thiếu cho lão hủ già vờ già vịt, tất nhiên phát hiện ta bí mật, người cho rằng người còn có thể sống người rời đi a." Tề Lão thần sắc âm u tà tiếu một tiếng, lạnh giọng nói.

Phùng Tây Phạm thấy đối phương bộ dáng như thế, trong lòng cảm giác nặng nề.

Phùng Tây Phạm cũng không nghĩ tới, chính mình chỉ là cảm giác Tề gia có vấn đề, cho nên mới sẽ muốn đến cái này Tề gia Nghĩa Trang tìm hiểu một phen.

Ai biết tiến vào Nghĩa Trang về sau, trong lúc vô tình thể mà phát hiện, cái này hôm nay mình đã từng thấy Tề gia phổ thông lão già, lại là cái thâm tàng bất lộ võ học cao thủ.

Sự tình ra khác thường tất có yêu, Phùng Tây Phạm vốn định đi đầu thối lui, chờ ban ngày tại tới xem xét.

Lại không nghĩ rằng Tề Lão, Cẩm Tri Lực kinh người, chính mình chỉ là nhìn nhiều đối phương hai mắt, thế mà liền bại lộ hành tung, khiến cho đối phương trực tiếp xuất thủ.

Phùng Tây Phạm thấy đối phương xuất thủ, lập tức cũng không chút nào do dự nghênh đón.

Ai biết hai người giao thủ một cái, Phùng Tây Phạm liền phát hiện đối phương tu vi cực cao, tại phía xa chính mình suy đoán phía trên.

Tề Lão không chỉ có là cái hàng thật giá thật Nhị Lưu Cao Thủ, hơn nữa còn là và nhà mình chương môn sư huynh đồng dạng nhị lưu Diên Phong Cao Thủ. UU đọc sách

Chỉ và đối phương giao thủ mấy chiêu, Phùng Tây Phạm liền đã mau ngăn cản không được.

Ngay sau đó Phùng Tây Phạm giả thoái nhất thương, không được tại ham chiến, trực tiếp thi triển khinh công xoay người bỏ chạy.

Lại không nghĩ rằng đối phương không chỉ có công phu quyền cước lợi hại, liền ngay cả Khinh Công Thân Pháp cũng là cao thâm mật trắc, vừa mới ra hậu viện liền bị đối phương một chiêu bức dừng thân hình.

"Tại hạ chỉ là trong lúc vô tình quấy rầy tiền bối luyện công, cũng không phải cái đại sự gì, tiền bối tội gì khó xử tại ta."

Phùng Tây Phạm ánh mắt khẽ nhúc nhích, thần sắc trải qua lượng giữ vững bình tĩnh nhìn xem địa phương nói.

"Hừ! Lão phu hành tẩu giang hồ nhiều năm, chỉ bằng người cũng muốn đối với lão phu nói láo, người như là đã đoán được lão phu thân phận, người cho là ta còn có thể bỏ mặc người rời đi a." Tề Lão thần sắc dày đặc đối với Phùng Tây Phạm, hừ lạnh nói.

Phùng Tây Phạm cũng không nghĩ tới, đối phương quan sát tinh tế, bằng vào mới vừa rồi cùng đối phương liều mạng một chiêu, mình quả thật cơ bản xác nhận thân phận đối phương.

Lúc này thấy đối phương làm như thế, hiển nhiên là không muốn sống lấy thả chính mình rời đi.

Ngay sau đó dứt khoát cũng không được đang giấu giếm, mắt lạnh nhìn đối phương nói ". Tề gia đến là ẩn tàng đủ sâu, chẳng ai ngờ rằng năm đó danh chấn Tây Phong Tề gia Ngũ Lão một trong đoạn Âm Thủ Tề Thiên quân không chỉ có không chết, còn tu vi thêm gần một bước, liền giấu ở cái này nhỏ nhỏ Nghĩa Trang bên trong."

"Hắc hắc! Ngươi quả nhiên đoán được lão phu thân phận" Tề Lão gặp Phùng Tây Phạm gọi ra thân phận của mình, không có chút nào ngoài ý muốn cười lạnh nói.

Giữa hai người đối thoại, để cho giấu ở phía sau cây Bạch Cừu trong lòng hơi động, đột nhiên nhớ tới Vân Lan đã nói với chính mình năm đó chỉ huy Tề gia đứng tại Tây Phong thành đỉnh phong năm vị Tề gia thiên tài tộc nhân, mà Tề Lão cũng chính là Tề Thiên quân hiển nhiên cũng là năm đó năm vị thiên tài bên trong một vị.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Hận Thủy Kiếm

Phùng Tây Phạm lời nói, để cho giấu ở một bên Bạch Cừu chấn động trong lòng.

Bạch Cừu không nghĩ tới, cái này mình đã từng thấy Tề gia phổ thông lão già, thế mà lại là Vân Lan tự nhủ qua, năm đó chỉ huy Tề gia, đứng tại Tây Phong thành đỉnh phong năm vị Tề gia thiên tài một trong.

Phùng Tây Phạm giờ phút này tâm thần ngưng trọng, Tề gia làm Tây Phong nội thành duy nhất Ngoại Lai Thế Lực.

Năm đó có thể vấn đỉnh Đệ Nhất Thế Lực Bảo Tọa, có thể nói toàn bộ nhờ Tề Thiên quân và hán bốn vị Tề gia cao thủ.

Mà Tề Thiên quân tại trong năm người, vô công gần với lúc ấy Tề gia đứng đầu Tề Thiên đi.

Tề Thiên đi hai mươi năm trước, cũng đã là nhị lưu hậu kỳ cao thủ.

Khi đó Tề gia uy danh như mặt trời ban trưa, Tề Thiên quân mặc kệ là thân phận vẫn là địa vị, căn bản không phải lúc ấy vừa mới đột phá Tam Lưu cảnh giới Phùng Tây Phạm, có thể bằng được.

Mới vừa rồi cùng đối phương liều mạng một chiêu, nhị lưu hậu kỳ cảnh giới chính mình thế mà, thế mà kém chút bị đối phương một chiêu trọng thương.

Trong nháy mắt Phùng Tây Phạm liền phát giác, song phương thực lực sai biệt.

Tề Thiên quân không chỉ tu vi là là nhị lưu đỉnh phong cảnh giới, chỉ sợ sẽ là tại nhị lưu đỉnh phong bên trong cũng là tối cao cấp tồn tại.

Tề Thiên quân gặp Phùng Tây Phạm, một cái nói toạc ra thân phận của mình, vẻ kinh ngạc lóe lên một cái rồi biến mất, tà tiểu một tiếng lạnh giọng nói.

"Không nghĩ tới lão phu tiêu thân thể kiếm dấu vết nhiều năm, còn có người nhớ kỹ lão phu, thật là làm cho lão phu có chút ngoài ý muốn a."

Phùng Tây Phạm vẻ mặt nghiêm túc, âm mặt trầm giọng nói "Năm đó Tề gia, tu vi gần với Tề Thiên Hành Thiên mới Tề Thiên quân, thủ đoạn độc ác, không chỉ có ưa thích giết người, càng ưa thích cầm đối thủ nhốt lại.

một bộ bảy mươi hai đường đoạn Âm Thủ, không biết trăm bao nhiêu người trong giang hồ, năm đó ta may mắn gặp qua bộ này võ công, tại Tây Phong thành biết bộ này võ công chỉ có Tề Thiên quân một người, muốn đoán được thân phận của ngươi, cũng không khó.

"Không nghĩ tới nhiều năm như vậy, thế mà còn có người đối với lão phu sự tích như thế hiểu biết, ngươi là Linh Nam phái đương nhiệm đại trưởng lão, nói như vậy ngươi Linh Nam phái đến là thật quan tâm ta Tề gia nha."

Tề Thiên quân trong mắt hàn quang lóe lên, cười lạnh một tiếng nhìn xem Phùng Tây Phạm nói ra.

"Không tệ, năm đó ngươi Tề gia ngũ đại cao thủ đoàn thể mất tích, ta Linh Nam phái là đối ngươi Tề gia điều tra một phen, đáng tiếc lại không có may mắn mỗi."

Phùng Tây Phạm gặp lời nói đã nói ra, lập tức thần sắc thần nhiên nói thẳng.

"Chà chà! Ngươi đến là đủ thẳng thắn, nếu như ngươi không phải Linh Nam phái người, ta có lẽ sẽ còn tha cho ngươi nhất mệnh, nhưng là thân phận của ngươi đã quyết định, ngươi hôm nay phải chết."

Tề Thiên quân thần sắc tức hận, nhìn xem Phùng Tây Phạm giả mù sa mưa lên tiếng nói.

"Hừ! Tuy nhiên ngươi Tề Thiên quân thành danh nhiều năm, nhưng chớ có cho là ta thật sợ ngươi, há không biết Trường Giang Sóng sau đê Sóng trước, cẩn thận lật thuyền trong mương, chết cũng không ai nhặt xác."

Phùng Tây Phạm thấy đối phương một bức ăn chắc chính mình bộ dáng.

Trong lòng giận dữ lạnh giọng nói ra.

"Hắc! Khẩu khí không nhỏ, chớ có thật sự cho rằng người khác gọi ngươi vì là Tây Phong kiếm thứ nhất, ngươi liền thật coi chính mình cỡ nào không dạy nôi, hôm nay lão phu liền để ngươi xem một chút, nhị lưu đỉnh phong và nhị lưu hậu kỳ chênh lệch."

"Tề Thiên quân cười lạnh một tiếng, đã vừa vận mà lên, thân pháp nhanh như Lưu Tinh, trong nháy mắt đã đến Phùng Tây Phạm bên người, một đôi Thiết Trảo, mang theo tiếng xé gió hướng về Phùng Tây Phạm công tới."

Phùng Tây Phạm trà trộn giang hồ nhiều năm, có thể lẫn lộn đến cái Tây Phong kiếm thứ nhất danh hào, dĩ nhiên không phải chỉ là hư danh hạng người."

Một cái Thiết Bàn Kiều hiện lên Tề Thiên quân công kích, lập tức trường kiếm trong tay kiếm mang chột hiện, phát ra chói tai tiếng xé gió, đâm về Tề Thiên quân mặt."

"Hừ! Đến là có chút thủ đoạn, tuy nhiên gặp được ta tính ngươi không may."

Tề Thiên quân gặp Phùng Tây Phạm một chiêu này thanh thế kinh người, tán thưởng một câu sau đó cười lạnh một tiếng, thế mà không tránh né chút nào nhất trảo hướng về Phùng Tây Phạm trường kiếm chộp tới."

"Cuồng vọng!" Phùng Tây Phạm thấy đối phương, lại dám dùng tay không cùng mình trường kiếm chống lại, lập tức giận mắng một tiếng."

Phải biết Phùng Tây Phạm làm Linh Nam phái đại trưởng lão, trường kiếm trong tay há có thể là phàm phẩm."

Phùng Tây Phạm Bội Kiếm, là năm đó sư viễn phó Khánh Dương phủ, tìm một vị Chú Kiếm Đại Sư đặc biệt vì là đặt trước làm, kiếm tên hận nước, là một thanh chính công thượng phẩm lợi khí, tại Tây Phong thành có thể nói chỉ này một thanh."

Trong giang hồ phổ thông người tập võ, binh khí trong tay bất quá là phổ thông Thiết Tượng chế tạo, Phổ Thông Binh Khí căn bản bất nhập lưu."

Phổ Thông Binh Khí phía trên, căn cứ chất liệu và rèn đúc thủ pháp khác biệt, chế tạo ra tới binh khí đơn giản có thể chia làm, Thập Đoạn, Bách Đoán, lợi khí, Danh Khí, Bảo Binh, thần binh, Thập Đoạn và Bách Đoán cấp bậc binh khí, chỉ cần chịu tổn hao tiền tài, đến là không khó thu hoạch được."

Nhưng từ lợi khí cấp bậc binh khí bắt đầu, cũng không phải là tiền có thể mua được."

Không nói một chút chú kiếm sư tính cách cổ quái, đều có các quy củ."

Cũng là đại đa số hoặc là thân ở đại thế lực, hoặc là hành tung lơ lửng không cố định, cũng không phải người bình thường có thể gặp được đến đến."

Coi như may mắn gặp được, đối phương cũng chưa chắc sẽ phản ứng ngươi."

Phùng Tây Phạm trong tay hận Thủy Kiếm, vẫn là vị kia Chú Kiếm Đại Sư năm đó thiếu Phùng Tây Phạm sư phụ một cái nhân tình, phá lệ vì là chế tạo."

Đừng nói toàn bộ Linh Nam phái, cũng là Tây Phong thành cũng chỉ này một thanh, phải biết Linh Nam phái chương môn mở đầu Vô Niệm, trong tay Bội Kiếm cũng chỉ là trung phẩm lợi khí."

Gặp Tề Thiên quân lại muốn tay không tiếp chính mình hận Thủy Kiếm, Phùng Tây Phạm trong lòng cười lạnh một tiếng, dùng sử toàn lực, hận Thủy Kiếm thanh thế đột ngột tăng."

"Đốt!" một tiếng Phùng Tây Phạm thần sắc chấn động mãnh liệt, một mặt thật không thể tin nhìn xem Tề Thiên quân."

Chỉ chớp mắt phút này Tề Thiên quân, UU đọc sách tay phải vững vàng bắt lấy hận Thủy Kiếm, thượng phẩm lợi khí hận Thủy Kiếm, thế mà đối không có tạo thành một điểm thương tổn."

"Làm sao có khả năng!" Dù là Phùng Tây Phạm kiến thức rộng rãi, cũng là bị đối phương chiêu này, Không Thủ Tiếp Bạch Nhận nhiều tâm thần không thể thất thanh nói."

"Hừ! Thật sự là cô lậu quả văn, ngươi chẳng lẽ coi là chỉ bằng một cái hận Thủy Kiếm, liền có thể hoành hành không sợ không thành."

Tề Thiên quân thừa dịp Phùng Tây Phạm thất thần, nhất chương cầm Phùng Tây Phạm đã thương túm lấy hận Thủy Kiếm, cầm trong tay khinh thường nhìn xem Phùng Tây Phạm nói."

"PHỐC! Phùng Tây Phạm bỗng nhiên thất thần, bị vốn là tu vi cao hơn chính mình Tề Thiên quân đánh lén, lập tức bị nhất chương khắc ở ở ngực, miệng phun máu tươi té ngã trên đất."

"Khục! Đừng cho là ta Phùng Tây Phạm là ba tuổi tiểu hài tử, muốn Không Thủ Tiếp Bạch Nhận, đừng nói ngươi Tề Thiên quân mới nhĩ lưu cảnh giới, liền xem như nhất lưu cao thủ cũng làm không được, chỉ có đả thông thiên địa song cầu, trở thành Tông Sư Cảnh Giới hình thành Hộ Thể Cường Khí mới có thể làm đến."

"Chẳng lẽ ngươi Tề Thiên quân, cho là ngươi là Tông Sư Cao Thủ không thành" Phùng Tây Phạm phun ra trong miệng tụ huyết, trì hoãn khẩu khí, khôi phục tinh táo về sau, thần sắc đùa cợt nhìn xem Tề Thiên quân châm chọc nói.

"A! Coi như có chút nhãn lực, ngươi đoán được không tề, lão phu sở dĩ dám tay không tiếp ngươi hận Thủy Kiếm, thế nhưng là toàn bằng mượn hai cái bao tay này."

Tề Thiên quân hơi có chút ngoài ý muốn xem Phùng Tây Phạm liếc một chút, lập tức xòe bàn tay ra, đối Phùng Tây Phạm phát tay nói ra.

Phùng Tây Phạm nghe vậy nhìn lại, chỉ gấp trên tay quả nhiên mang theo một đôi mỏng nếu Bạch Chỉ hắc sắc thủ sáo.

Trước đó ứng vì là sắc trời tối tăm không có chú ý, nhưng là giống như vốn không có phát hiện.

"Có thể tiếp được ta hận Thủy Kiếm mà không hư hại chút nào, chắc hẳn không phải Phàm Phẩm đi." Phùng Tây Phạm vẻ mặt nghiêm túc lên tiếng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Giang Hồ Danh Khí

"Hắc! Ngươi ngược lại là đoán không tề, này đôi Thiên Tầm thủ sáo, thế nhưng là có lai lịch lớn."

không sợ nói cho ngươi biết, hai cái bao tay này thế nhưng là hàng thật giá thật giang hồ Danh Khí, đừng nói ngươi hận Thủy Kiếm, cũng là trong cùng cấp bậc cũng là đỉnh phong tồn tại." Tề Thiên quân thần sắc tự đắc nhìn xem Phùng Tây Phạm nói.

"Danh Khí" không chỉ có là Phùng Tây Phạm, liền ngay cả ẩn thân một bên Bạch Cửu nghe vậy cũng là tâm thần chấn động.

Tề Thiên quân gặp Phùng Tây Phạm một mặt chấn kinh, khẽ cười một tiếng tiếp tục nói.

"Này đôi Thiên Tầm thủ sáo, thế nhưng là Nam Cương đại phái Nhất Lưu Thế Lực, Ngũ Độc Giáo ba kiện Trấn Giáo Chi Bảo một trong cửu thiên Tầm Tỉ tay."

Nam Cương Nhất Lưu Thế Lực Ngũ Độc Giáo Trấn Giáo Chi Bảo, Phùng Tây Phạm cũng không nghĩ tới, hai cái bao tay này thế mà lai lịch to lớn như thế.

Ngũ Độc Giáo là Nam Cương có ít Nhất Lưu Thế Lực một trong, tại Nam Cương uy danh hiển hách.

Ngay tại bên trong Cửu Châu, cũng là có chút danh tiếng, Phùng Tây Phạm tuy nhiên sống Tây Phong thành, nhưng cũng là đối với danh tiếng có chỗ nghe thấy.

"Hắc! Ngươi có thể chết ở cái này Ngũ Độc Giáo Danh Khí trong tay, cũng coi như chết tên gọi, lão phu hiện tại liền tiễn ngươi lên đường, cho ngươi đi cùng ngươi đồ đệ."

Tề Thiên quân cầm hận Thủy Kiếm cầm ở một bên, cười tà nói.

"Hừ! Ta xác thực không phải đối thủ của ngươi, nhưng ngươi đừng tưởng rằng nổi danh khí gia thân, coi như thật nắm vững thắng lợi."

Phùng Tây Phạm lập tức hừ lạnh một tiếng, từ trong ngực lấy ra một cái hắc sắc hộp nhỏ, từ đó lấy ra một khóa lớn chừng ngón cái hắc sắc đan dược, nuốt vào trong miệng.

"Thiên Ma Giải Thể đan" Tề Thiên Quân Mi đầu nhú một cái, nhìn chăm chăm Phùng Tây Phạm âm thanh lạnh lùng nói.

"Không tề, ngươi ngược lại là kiến thức bất phàm." Phùng Tây Phạm thần sắc bình thản nhìn đối phương nói.

"Hừ! Không thăm nghĩ trên người người thế mà lại có, tại Nam Cương thất truyền nhiều năm, Ngũ Phẩm đan được Thiên Ma Giải Thể đan. Tề Thiên quân sắc âm trầm nói ra, lập tức tiếng nói nhất chuyển lại nói.

tuy nhiên Thiên Ma Giải Thể đan được lực hung mãnh, ăn vào về sau trong thời gian ngắn, mặc dù sẽ nội lực bạo tăng mấy lần, nhưng đại giới nhưng là kinh mạch hủy hết, người đến là rất có đảm lượng."

"Hừ! Ta coi như biến thành phế nhân, cũng phải kéo lên người Tề Thiên quân chôn cùng, tiếp chiêu đi."

Phùng Tây Phạm trong lòng biết chính mình thời gian không nhiều, lập tức chỗ nào còn có thể cùng đối phương nói nhảm, trực tiếp thân hình nhất động, hướng về Tề Thiên quân đánh tới.

Tề Thiên quân gặp Phùng Tây Phạm công tới, thanh thể kinh người, toàn thân nội lực mang theo kinh phong, cào đến gương mặt đau nhức.

Ngay sau đó không dám thất lễ, treo lên mười hai vạn phần cảnh giác và Phùng Tây Phạm đấu cùng một chỗ.

Phùng Tây Phạm tuy nhiên lấy kiếm pháp luật lấy xung, nhưng không có nghĩa là sẽ không công phu quyền cước.

Đối với kiếm pháp tới nói, công phu quyền cước có lẽ không tính là cao cỡ nào cực kỳ, nhưng là tối thiểu nhất đơn thuần vô cùng.

Giờ khắc này ở tăng thêm, hiện tại hùng hậu vô cùng nội lực, thanh thể bạo đại uy lực kinh người, trong lúc nhất thời đại chiếm thượng phong.

Phùng Tây Phạm một quyền đánh ra, liền có nội lực hiển hiện ra hình thành quyền ảnh ngăn ngại ly thể, quyền ảnh trùng điệp bao phủ hướng về Tề Thiên quân.

Tề Thiên quân cũng không nghĩ tới, chỉ là ăn một khóa Thiên Ma Giải Thể đan, Phùng Tây Phạm thế mà liền có thể miễn cưỡng hướng về Nhất Lưu Cảnh Giới cao thủ, Nội Lực Ngoại Phóng ly thể công kích mình, trong lúc nhất thời căn bản không phải Phùng Tây Phạm đối thủ, chỉ có thể miễn cưỡng ngăn cản.

Bạch Cửu ẩn thân một bên, đêm nay đến là mở rộng tầm mắt, hai người trà trộn giang hồ nhiều năm, chiến đấu kinh nghiệm phong phú, Bạch Cửu ở bên quan sát đến cũng là được lợi rất nhiều.

Đặc biệt là gặp đại phát thần uy Phùng Tây Phạm, Nội Lực Ngoại Phóng.

Phùng Tây Phạm hai người, giao thủ tốc độ cực nhanh, trong khoảng thời gian ngắn 50 chiêu đã qua.

Lúc này Phùng Tây Phạm trong cơ thể, Thiên Ma Giải Thể đan được hiệu mới đi qua một nửa, mà Tề Thiên quân cũng đã bắt đầu, ngăn cản không nổi Phùng Tây Phạm tiến công.

"Hừ! Người không phải tự kiểm chế nội lực khí tại người, ăn chắc ta a, làm sao hiện tại thay đổi chất vật như vậy."

Trước đó bị đối phương chuẩn bị, nội lực trong bụng chọc tức Phùng Tây Phạm, lúc này thấy Tề Thiên quân đã ngăn cản không nổi công kích mình, thân hình chất vật bắt đầu tả hữu tránh né, lập tức lạnh giọng giễu cợt nói.

"Hừ! Tuy nhiên mượn nhờ đan dược lực lượng, lão phu ngược lại muốn xem xem, chờ được lực thoát qua một cái, người còn như thế nào cản trở."

Tề Thiên quân sắc mặt tái xanh, ngữ khí dày đặc phản kích nói.

"Hắc! Liền sợ người mất mạng, chờ đến lúc đó."

Phùng Tây Phạm cười lạnh một tiếng nói xong, bỗng nhiên quyền thức biến đổi đột nhiên một chiêu công kích trực tiếp Tề Thiên quân mặt.

Tề Thiên quân nói thầm một tiếng không tốt, vội vàng sử xuất tất cả vốn liếng, cuối cùng miễn cưỡng tránh thoát một kích.

Lại không nghĩ còn chưa tới gấp thở phào, liền ở ngực tê rần, bị Phùng Tây Phạm một chân thấm dò tại ở ngực bay rót ra ngoài.

Phùng Tây Phạm đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, một cái lách mình cầm lấy ném ở một bên hận Thủy Kiếm.

Lập tức vừa vịn mà lên, liền chuẩn bị thừa cơ sát Tề Thiên quân, không cho đối phương may mắn thở dốc cơ hội, tình đến lúc đó đêm dài lắm mộng.

Lại không nghĩ lúc này, một thân ảnh đáp lấy bóng đêm, từ đằng xa bay lượn mà đến.

Người đến là trung niên nhân người đàn ông, dung mạo bất phàm, một thân Tử Sắc Trường Bào, eo buộc Tử Kim Ngọc Đái, cầm trong tay một thanh liên vũ trường kiếm, thân hình tung bay mà đến, phảng phất giọt tiên hàng lâm.

"Phùng huynh đừng vội, ta tới giúp người."

Từ Bào trung niên nhân thân hình động liên tục, đã đến Phùng Tây Phạm bên người, lập tức nói với Phùng Tây Phạm.

"Thẩm huynh? Làm sao ngươi tới."

Phùng Tây Phạm gặp Từ Bào trung niên nhân, thần sắc sững sờ, lập tức kinh hi hỏi.

Một bên Bạch Cửu nghe vậy, mới biết được Từ Bào trung niên nhân thế mà chính là, tại Tây Phong thành danh xưng Nhân Nghĩa Vô Song Vô Song Kiếm khách Trầm Thiên nhai.

Bạch Cửu gặp dung mạo không tầm thường, UU đọc sách khí chất phi phàm một bộ người khiêm tốn bộ dáng.

Nếu như không phải rõ ràng đối phương là ai, Bạch Cửu thật đúng là rất khó đối với sinh ra căm ghét lòng.

"Phùng huynh chớ có quên, nơi này chính là Tây Phong thành, ta Vô Song bảo hùng ngồi tại đây nhiều năm, trải qua Đệ ngũ, nội thành sự tình ít có có thể giấu diếm được ta.

ta nhận được tin tức, nghe nói ngươi đi Thánh Hóa Giáo trả thù, sợ ngươi gặp nguy hiểm vội vàng chạy tới, lại không nghĩ rằng dốc sức cái khoảng trống.

đành phải bắt cái Thánh Hóa Giáo người, mới thăm dò ngươi tới nơi này, lập tức vội vàng dám tới, còn tốt vì huynh không tới chậm, nếu không ngươi nếu là có cái không hay xảy ra, ta nhưng là tại tâm khó có thể bình an."

Trầm Thiên nhai thần sắc ảm, ngữ khí chân thành tha thiết nhìn xem Phùng Tây Phạm nói ra.

Phùng Tây Phạm nghe Trầm Thiên nhai lời nói, trong lòng cảm động dị thường lập tức, thần sắc cảm kích nói ra."

làm phiền Thẩm huynh vì ta an nguy bốn phía bên ba, ta thật sự là băn khoăn, lần này ân tình ta Phùng Tây Phạm Vĩnh Sinh không quên."

"Chớ có khách khí, ngươi ta giao nhau nhiều năm làm gì cùng ta khách khí như thế." Trầm Thiên nhai giả bộ sinh khí nói với Phùng Tây Phạm

"Tốt! Là ta già mồm, ta cho Thẩm huynh bồi tội." Phùng Tây Phạm lập tức cười một tiếng, lấy đối với Trầm Thiên nhai ôm quyền nói.

"Phùng huynh không cần như thế, đối với người này là ai."

Trầm Thiên nhai thần sắc hơi động, hiếu kỳ đối với Phùng Tây Phạm hỏi.

"Người này Thẩm huynh nghĩ là cũng nghe qua, không phải người khác chính là năm đó Tề gia Ngũ Lão một trong, đoạn Âm Thủ Tề Thiên quân." Phùng Tây Phạm chỉ té ngã trên đất, thương thế rất nặng Tề Thiên Quân Đạo.

"Tề gia Ngũ Lão, Tề Thiên quân? Hắn không phải đã biến mất hai mươi năm a." Trầm Thiên nhai một mặt kinh ngạc nhìn xem Phùng Tây Phạm nói.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Nhân Nghĩa Vô Song

"Thẩm huynh nói không tệ, nếu như hôm nay không phải gặp được cái này Tề Thiên quân, chúng ta những người này đều cho là bọn họ có lẽ đã chết, dù sao bọn họ Tề gia Ngũ Lão đã biến mất có hai mươi năm."

hiện tại xem ra Tề gia nhất định mưu đồ quá lớn, nếu không cũng sẽ không để nhà mình ngủ đại cao thủ, mai danh ẩn tính hai mươi năm lâu.

nếu như không phải hôm nay bị ta đánh vỡ, sợ là chúng ta đến bây giờ còn bị mơ mơ màng màng."

Phùng Tây Phạm chỉ Tề Thiên quân, quay đầu đối với Trầm Thiên nhai giải thích nói.

"Nếu quả thật như Phùng huynh nói, này Tề gia sợ là tất có tính toán, cũng là không biết cụ thể ra sao bí mật."

Trầm Thiên nhai trầm tư chỉ chốc lát, ngừng đầu đối với Phùng Tây Phạm nói.

"Muốn biết, hỏi một chút cái này Tề Thiên quân liền biết, ta cũng không tin gõ không ra miệng hắn."

Phùng Tây Phạm sầm mặt lại lạnh lùng nhìn xem Tề Thiên Quân Đạo. Lập tức liền cầm trong tay trường kiếm, hướng về Tề Thiên quân đi đến.

Lại không nghĩ vừa đi hai bước, thân thể một cái vội vàng sắc mặt đột nhiên tái nhợt một mảnh, nửa quỳ trên mặt đất toàn thân không ngừng run rẩy.

Trầm Thiên nhai gặp Phùng Tây Phạm bộ dáng như thế, ánh mắt một trận ba động thân thể bất động, ngoài miệng lại tràn đầy quan tâm hỏi.

"Phùng huynh đây là làm sao, chẳng lẽ là thụ thương không thành."

Phạm tây phạm giờ phút này đầu đầy là mồ hôi, ráng chống đỡ lấy toàn tâm đau đớn nói.

"Thẩm huynh nhưng là không biết, cái này Tề Thiên quân là nhị lưu đỉnh phong cảnh giới, lại không biết từ nơi nào đạt được, Nam Cương Ngũ Độc Giáo Trấn Giáo Chi Bảo, giang hồ Danh Khí cửu thiên Tầm Tỉ tay.

ta nơi nào sẽ là đối thủ, vì là bảo mệnh nhưng là ăn, năm đó du lịch bên trong trong lúc vô tình đạt được, một khóa Thiên Ma Giải Thể đan.

vừa rồi chỉ lo đến nói chuyện với Thẩm huynh, nhưng là quên thời gian, giờ phút này được lực đã tiêu tán, nhưng là hậu di chứng phát tác."

"A! Vậy bây giờ nên làm thế nào cho phải."

Đứng sau lưng Phùng Tây Phạm Trầm Thiên nhai nghe vậy, thần sắc biến đổi, khóe miệng cười tà nói.

Toàn tâm đau đớn, để cho Phùng Tây Phạm tâm thần mệt mỏi, giống như vốn không có chú ý tới Trầm Thiên nhai ngữ khí, đã phát sinh biến hóa, cổ nện thống khổ miễn cưỡng nói.

"Nơi đây không nên ở lâu, Thẩm huynh trước hết giết cái này Tề Thiên quân, sau đó ngươi ta rời đi trước đang nói, nếu không vạn nhất này Tề gia hấn bốn người còn sống, cũng ở phụ cận đây chúng ta sợ là ngăn cản không được."

"Tốt! Ta biết."

Trầm Thiên nhai lúc này ứng một tiếng, đi đầu vòng qua Phùng Tây Phạm hướng về, mấy bước liền đến Tề Thiên quân bên người.

Phùng Tây Phạm lập tức lo lắng thúc giục nói "Thẩm huynh mau mau động thủ chớ có chần chừ, người này là họa một phương, giết người vô số, chết cũng coi là ta Tây Phong thành làm chuyện tốt."

Nghe Phùng Tây Phạm lời nói, Trầm Thiên nhai chút nữa xem Phùng Tây Phạm liếc một chút.

Lập tức ánh mắt bên trong tràn đầy đùa cợt, khẽ cười một tiếng từ trong ngực lấy ra một bình đan dược, xuất ra một khóa cảm để vào Tề Thiên quân trong miệng.

Một mực nhìn xem Trầm Thiên nhai Phùng Tây Phạm thấy đối phương như thế làm việc, thần sắc kinh nghi tràn đầy nghi hoặc mở miệng nói.

"Thẩm huynh ngươi làm cái gì vậy."

Lúc này ăn vào đan dược, thương thể khôi phục không ít Tề Thiên quân.

"Phốc phốc" một tiếng tiếng cười, lập tức tràn đầy trào phúng nhìn xem Phùng Tây Phạm nói.

"Ngươi thật sự là ngu xuẩn đủ có thể, Thẩm bảo chủ rõ ràng cho thấy đang vì ta liệu thương, ngươi không được đều nhìn thấy a, còn hỏi cái gì."

Phùng Tây Phạm trong lòng cảm giác nặng nề, tràn đầy không tin nhìn xem Tề Thiên Quân Đạo.

"Thẩm huynh cùng ta giao nhau nhiều năm, ta rõ ràng làm người, hấn như thế nào làm như thế, người thân đau đớn kẻ thù sung sướng sự tình."

"Ha-Ha! Đây là đòi ta nghe được buồn cười nhất trò cười, nên nói ngươi vô tri đầu, vẫn là nói ngươi ngây thơ? Ngươi nói ngươi hiểu biết Thẩm bảo chủ? . " Tề Thiên quân thần sắc khêu khích trêu chọc đối với Phùng Tây Phạm hỏi.

Lập tức không đợi Phùng Tây Phạm trả lời, liền tiếp hỏi.

"Vậy ngươi biết không biết, Thẩm bảo chủ vừa rồi sờ đi và ngươi nói nhầm lâu như vậy, chính là vì để ngươi Thiên Ma Giải Thể đan dược lực tiêu tán.

" Tề Thiên quân nói xem Trầm Thiên nhai liếc một chút, lập tức tràn đầy chế giễu nhìn xem Phùng Tây Phạm.

"Hấn nói là thật? . "

Nghe Tề Thiên quân lời nói, Phùng Tây Phạm một trái tim dần dần chìm xuống, nhưng vẫn là ôm may mắn tâm lý, nhìn chăm chăm Trầm Thiên nhai hỏi.

"Không tệ, xác thực như hấn nói, nếu không ngươi cho là ta dựa vào cái gì lãng phí thời gian, và ngươi tốn nhiều môi lưỡi."

Trầm Thiên nhai thần sắc bình tĩnh, nhìn thẳng Phùng Tây Phạm cười lạnh nói.

Phùng Tây Phạm thuận ở giữa nộ hỏa dâng lên, làm sao cũng không tới cùng mình giao nhau tâm đầu ý hợp Trầm Thiên nhai, thế mà lại hại chính mình.

Đầy ngập nộ hỏa, đã để Phùng Tây Phạm quên trên thân đau đớn.

"Tại sao phải làm như thế." Sắc mặt tái xanh Phùng Tây Phạm, nghiêng răng nghiêng lợi trầm giọng hỏi.

"Ta làm như vậy cần lý do a? Người xúc phạm ta lợi ích cho nên người muốn chết, dù sao cũng là chết, dùng cái gì phương pháp trọng yếu sao? ." Trầm Thiên nhai thần sắc lạnh nhạt, khinh miệt nói.

"Thật không nghĩ tới, người lại là như thế thấy lợi quên nghĩa, bị ỏi người vô sỉ, thật sự là xấu hổ người ngừ."

Phùng Tây Phạm thấy đối phương nói như thế, hoàn toàn là từ bỏ trong lòng một điểm cuối cùng may mắn, lạnh lẽo âm thanh nổi giận mắng.

"Chỉ cần có thể đạt tới con mắt, dùng cái gì thủ đoạn trọng yếu sao? Người thắng làm vua Bại giả khầu, lịch sử luôn luôn là từ người thắng lợi lập." Trầm Thiên nhai thần sắc bình thản, không có chút nào ba động nói khể.

"Hắc hắc! Người có lẽ còn không biết, người này đồ nhi chết, cũng là Thẩm bảo chủ phái người ra tay, cầm treo tiên thi vu oan cho Thánh Hòa Giáo, cũng là ta chịu Thẩm bảo chủ nhờ làm.

đối với còn có một cái các người Lĩnh Nam phái đệ tử, UU đọc sách gọi Tiêu Phong, cũng bị lão phu thuận tay cho chém tứ chi, băm cho chó ăn."

Tề Thiên quân bỗng nhiên cười trên nỗi đau của người khác, nhìn xem Phùng Tây Phạm cười tà nói ra.

Nghe Tề Thiên quân lời nói, Phùng Tây Phạm trong lòng đau xót, một cổ tê tâm liệt phế đau nhức tràn ngập toàn thân, trong đầu trống rỗng, trong tai Tề Thiên quân lời nói một mực đang bên tai bao quanh.

Cách đó không xa Bạch Cửu cảm thấy người đối thoại, nghe rõ rõ ràng sờ, cũng không nghĩ tới danh truyền Tây Phong, Nhân Nghĩa Vô Song Trầm Thiên nhai.

Lại là như thế hành sự tàn nhẫn, không từ thủ đoạn người, loại này thủ đoạn có thể nói, đã không có chút nào đáng nói.

Bạch Cửu than nhẹ một tiếng, mắt nhìn trước người không xa phảng phất mất đi hồn phách Phùng Tây Phạm, trong lòng đến là có chút đáng thương đối phương.

"Đi đừng nói nhảm, sớm một chút đem hấn giải quyết hết, tình đêm dài lắm mộng."

Trầm Thiên nhai nhìn xem Phùng Tây Phạm bộ dáng, trong lòng không khỏi một trận bức bối, lập tức lạnh giọng xếp hợp lý Thiên Quân nói.

Tề Thiên quân phỉết mắt Trầm Thiên nhai, ánh mắt hiện lên khinh thường nhưng cũng không được phản bác, lập tức đứng dậy mấy bước đi đến Phùng Tây Phạm bên cạnh.

Tùy thời nhặt lên bị ném trên mặt đất hận Thủy Kiếm, Tề Thiên quân gặp Phùng Tây Phạm vẫn ánh mắt tan rã không hề có động tĩnh gì, lập tức khoe miệng cười khể, một kiếm hướng về Phùng Tây Phạm đầu gọt đi.

Ai biết Tề Thiên quân vừa mới động, bỗng nhiên bên tai truyền đến một trận cuồng phong.

Lập tức vốn là thụ thương Tề Thiên quân còn không có kịp phản ứng, đã bị đột nhiên hiện thân Bạch Cửu một chân đá bay, miệng phun máu tươi phảng phất bao tải bay rớt ra ngoài.

Cầm Tề Thiên quân một chiêu giải quyết, Bạch Cửu thật sâu mắt nhìn Trầm Thiên nhai, lúc này nhặt lên hận Thủy Kiếm, thân thể nhất động đã mang theo Phùng Tây Phạm, nhanh như tạt phong biến mất ở trong màn đêm.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Phi Thiên Bảo Giấu

"Khụ khụ!" Các loại Bạch Cửu thân ảnh biến mất, bị Bạch Cửu một chiêu trọng thương Tề Thiên quân, mới che ngực miễn cưỡng đứng dậy.

Liên tiếp hai lần thụ thương, để cho Tề Thiên quân thương thế tăng thêm, có chút động tác, liền khiến động thương thế ho ra một ngụm máu tươi tới.

Tề Thiên quân che ngực, sắc mặt tái xanh nhìn chằm chằm Trầm Thiên nhai nói.

"Vừa rồi người kia là ai, ngươi vì sao không xuất thủ cản bọn họ lại, hiện tại để bọn hắn chạy, nhất định để lộ tin tức, hiện tại như thế nào cho phải."

Tề Thiên quân cũng không có nhìn thấy Bạch Cửu, cho nên cũng không có để ý, hiện tại Tề Thiên quân chỉ lo lắng bởi vì việc này, ảnh hưởng đến nhóm người mình đại kế.

Trầm Thiên nhai phết Tề Thiên quân liếc một chút, âm thanh lạnh lùng nói.

"Ngươi cho rằng ta không muốn ra tay a, chỉ là đối phương không chỉ tu vi là và ngươi ta so sánh không hề yếu, Kinh Thân Công Phu ngươi cũng từng được lĩnh giáo, ngươi cho rằng ngăn lại a."

Tề Thiên quân nghe Trầm Thiên nhai nói như vậy, cũng không phản bác, dù sao vừa rồi người kia kinh công xác thực.

Đừng nói chính mình vốn là thụ thương, chính là mình toàn thắng thời kỳ, chỉ riêng kinh công mà nói, đối phương hoàn toàn có thể vùng chính mình mấy con phố.

"Vậy bây giờ như thế nào cho phải, sự tình đã bại lộ, chúng ta nếu là không còn sớm làm ứng đối, sợ là nhiều năm nỗ lực muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát."

Tề Thiên quân một mặt bức bối, nhìn xem Trầm Thiên nhai vội vã nói ra.

Trầm Thiên nhai suy nghĩ chỉ chốc lát, trầm giọng nói.

"Việc đã đến nước này, không có hẳn biện pháp, chỉ có thể sớm hành động cầm Đoạn Hồn treo đồ vật lấy ra.

Chỉ cần vật tới tay, đừng nói Linh Nam phái cũng là toàn bộ Khánh Dương phủ địa giới, chúng ta cũng đủ để hoành hành một phương."

"Ngươi nói là tăng tốc tiến độ, đã thông Phi Thiên bảo tàng? " Tề Thiên quân nghe vậy thần sắc biến đổi, kinh ngạc lên tiếng nói.

"Không sai! Ta chính là ý tứ này." Trầm Thiên nhai thần sắc lạnh nhạt gật đầu ca ngợi.

"Nói đến cái này Phi Thiên trộm Hàn cực kỳ, lúc còn sống thế nhưng là nhất lưu cao thủ, cũng là tại Nam Cương nhất lưu cao thủ bên trong cũng là đỉnh phong tồn tại.

nếu không phải hành sự không kiêng nể gì cả, cũng sẽ không sau cùng rơi vào phơi thây hoang dã, không người nhặt xác kết cục."

Nhớ tới Phi Thiên trộm Hàn cực kỳ kết cục, Tề Thiên quân hơi xúc động nói.

"Hừ! Bất quá là cái tự phụ ngu xuẩn thôi, ý vào một bộ kinh công tuyệt học, thế mà tự phụ đến không đem Nam Hoang các đại thế lực để ở trong mắt.

không kiêng nể gì cả trộm lấy các đại môn phái bảo vật bí tịch, sau cùng thu hoạch được kết quả như vậy trách ai."

Trầm Thiên nhai thần sắc khinh thường châm chọc nói, tuy nhiên Hàn cực kỳ một thân tu vi võ học kinh người, nhưng là hành sự cao điệu, không biết Bảo Thân Chi Đạo tại Trầm Thiên nhai xem ra, nhưng là vô cùng ngu xuẩn mẫn phu hành vi.

"Thậm chí bảo chủ nói không tệ, cái này Hàn cực kỳ tuy nhiên một thân thích võ nghệ thuật, nhưng là não tử không đủ linh quang, thế mà thích một cái Thanh Lâu Nữ Tử.

Sau cùng bị bán đứng, rơi vào cái đầu một nơi thân một nẻo kết cục, thật sự là mất hết người trong giang hồ mặt mũi, thẹn với một thân võ học.

Tề Thiên quân đối với Trầm Thiên nhai lời nói có chút đồng ý, cũng cảm thấy đối phương chết đủ uất ức.

"Nói đến ngươi Tề gia còn muốn cảm tạ Phi Thiên trộm, nếu như không phải ngươi Tề gia trong lúc vô tình, đạt được Phi Thiên Bảo Đồ, hiện tại cũng vẫn chỉ là Đôn Hoàng phủ một cái Tam Lưu tiểu gia tộc, cũng sẽ không có hiện tại thành tựu.

" Trầm Thiên nhai phết mắt Tề Thiên quân, thần sắc nghiền ngẫm lên tiếng nói.

"Lời này không tệ, ta Tề gia có thể có hôm nay thành tựu, đúng là nhờ có Phi Thiên trộm lưu lại đồ vật.

tuy nhiên vì thế ta Tề gia này bỏ ra, thậm chí trọng đại giới, đặc biệt là hai mươi năm trước vì là xông qua bảo tàng nhị tầng, ta Tề gia bao quát gia chủ ở bên trong cao thủ toàn bộ mất mạng bên trong.

Nếu như không phải mệnh ta lớn, sợ là từ lâu chết ở chính giữa." Tề Thiên quân thần sắc sa sút thờ dãi nói.

"Hừ! Là người Tề gia năm đó bị bùng lầy quá cao, quá đặc ý Vong Hình, lại muốn xông vào cơ quan trùng trùng điệp điệp nhị tầng, nếu không làm tốt vạn toàn chuẩn bị, tội gì rơi kết quả như vậy."

Trầm Thiên nhai nghe vậy, khinh thường phiết mắt Tề Thiên quân giễu cợt nói.

Tề Thiên quân trong mắt hung quang lóe lên một cái rồi biến mất, cổ nén lửa giận trong lòng, ngữ khí tận lực giữ vững bình tĩnh trầm giọng nói.

"Đi qua nhiều năm nỗ lực, chúng ta hai nhà cuối cùng đã thông đệ nhị tầng, nhưng là tầng cuối cùng cơ quan lại ngăn trở chúng ta trọn vẹn tháng ba lâu.

Hiện tại Thẩm bảo chủ nói tăng tốc tiến độ, lại không biết có gì biện pháp giải quyết."

Trầm Thiên nhai như thế nào nghe không ra, Tề Thiên quân trong giọng nói nộ hóa, tuy nhiên Trầm Thiên nhai lại không thêm để ý chút nào.

Hiện tại Tề gia, sớm đã không phải năm đó ngủ đại cao thủ uy chấn Tây Phong thời điểm.

Tuy nhiên còn có một cái núp trong bóng tối Tề Thiên quân tọa trấn, nhưng sớm đã là hoa cúc xế chiều, dựa vào bản thân Vô Song bảo thực lực, căn bản không sợ đối phương.

"Yên tâm đi! Tháng trước ta nhận được tin tức, Đường Gia Bảo Đường trút mưa đi quan hệ, tổn hao trọng kim mời Đường Môn Nam Cương Phân Đà Cơ Quan Sư, tới Đường Gia Bảo làm khách.

tính toán thời gian ba ngày về sau liền sẽ đến, đến lúc đó mời vị này Cơ Quan Sư xuất thủ, cũng không thành vấn đề."

Trầm Thiên nhai thần sắc bất biến, phí hoài bản thân mình đối với nói ra.

"Bên trong Thục Quận Đường Môn?" Tề Thiên quân nghe vậy một mặt thất kinh hỏi.

"Là Thục Quận cái kia Đường Môn, tuy nhiên Nam Cương vị này Cơ Quan Sư chỉ là Đường Môn Nam Cương Phân Đà người, hần Đường Gia Bảo có bản lĩnh gì có thể mời được, Thục Quận Đường Môn Từ Đệ."

Trầm Thiên nhai gặp Tề Thiên quân hiểu lầm, lập tức thần sắc lên tiếng giải thích nói.

"Thì ra là thế, tuy nhiên Nam Cương Đường Môn Phân Đà cũng phân thuộc Đường Môn, nhưng nói đến chẳng qua là Đường Môn tại Nam Cương, UU đọc sách thiết lập đặc biệt thu thập các loại Độc Vật, làm việc địa điểm thôi, ta liền nói hần Đường Gia Bảo nào có lớn như vậy mặt mũi."

Tề Thiên quân hiểu biết tình huống thật về sau, thần sắc khôi phục lại bình tĩnh khinh thường nói.

Trầm Thiên nhai gặp Tề Thiên Quân Như nói vậy, trong mắt khinh thường chột lóe lên, trong lòng thầm mắng đối phương vô cùng ngu xuẩn.

Liền đối phương chỉ là Đường Môn tại Nam Cương một cái đệ tử bình thường, nhưng đến là xuất sinh Đường Môn.

Đường Môn làm trong giang hồ có ít đỉnh phong đại phái, liền xem như Phổ Thông Đệ Tử, cũng không phải nhóm người mình có thể xem nhẹ.

"Tất nhiên Thẩm bảo chủ đã làm tốt chuẩn bị, vậy ta cũng liền không tại nhiều nói.

chỉ là lần này Phùng Tây Phạm được người cứu đi, người ta hại chết Lĩnh Nam phái đệ tử sự tình, tất nhiên sẽ bị biết được, đến lúc đó Lĩnh Nam phái đánh tới cửa nên như thế nào ứng đối."

Tề Thiên quân nhớ tới được cứu đi Phùng Tây Phạm, nhướng mày nhìn xem Trầm Thiên nhai hỏi.

"Còn có thể có biện pháp gì, như là đã vạch mặt, vậy cũng chỉ có thể xem riêng phần mình thủ đoạn.

người ta kín đáo chuẩn bị nhiều năm, không phải liền là muốn nhất cử tiêu diệt hần thế lực, xưng hùng Tây Phong thành a, dứt khoát lần này liền một lần đúng chỗ tính phiền phức." Trầm Thiên nhai thần sắc tự tin không có vấn đề nói.

"Như thế phải chăng quá mức mạo hiểm, tuy nhiên người ta hai nhà liên thủ, không sợ bất luận cái gì một nhà đơn độc thế lực, nhưng nếu để cho hần mấy nhà liên hợp lại, chúng ta sợ là ngăn cản không được."

Tề Thiên quân không nghĩ tới, Trầm Thiên nhai lại muốn nhất cử cầm nội thành rất nhiều thế lực toàn bộ cầm xuống, lập tức về mặt nghiêm túc kinh nghi nói.

"Nếu như chúng ta cầm Phi Thiên bảo tàng tin tức để lộ ra đi, người cho rằng bọn họ sẽ còn liên thủ a." Trầm Thiên nhai trên khóe miệng giương, khẽ cười một tiếng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Trương Vô Niệm Địch Thân Tới

"Người là muốn cầm Phi Thiên bảo tàng tin tức để lộ ra ngoài, để cho các đại thế lực tàn sát lẫn nhau, chúng ta sau cùng xuất thủ ngồi hưởng thành." "

Tề Thiên quân nghe vậy, trong nháy mắt minh bạch Trầm Thiên nhai dự định, lập tức lên tiếng nói.

"Không sai ta đang có ý này, người ta hiện tại chia ra hành động đem tin tức tung ra ngoài, sau đó chờ đợi thời cơ xuất thủ là đủ." Trầm Thiên nhai lập tức phản phó Tề Thiên Quân Đạo.

"Đã như vậy, vậy ta hiện tại liền chạy về nhà tộc, phản phó người trong gia tộc lấy tay chuyện này."

Tổng Thiên quân lập tức cũng không được tại dừng lại, không để ý tự thân thương thế vội vàng bay lượn mà đi, hướng về Tề gia trang tiến đến.

"Tề gia quả nhiên cũng là ngu xuẩn, không đáng để lo, đến là Thánh Hóa Giáo Bạch Cửu, thế mà lại xuất thủ cứu đi Phùng Tây Phạm, đến là để cho ta có chút ngoài ý muốn."

Trầm Thiên nhai phớt mắt nhanh chóng rời đi Tề Thiên quân, thần sắc khinh thường nói một tiếng, lập tức nhớ tới vừa rồi xuất thủ cứu đi Phùng Tây Phạm Bạch Cửu, nhũ mảy lấm bầm.

"Hắc! Quên coi như Bạch Cửu và Trương Vô Niệm liên thủ lại như thế nào, mấy ngày trước đó ta có lẽ sẽ bận tâm một phen, hiện tại bất quá là hai cái cường tráng điểm con kiến hôi thôi, tiện tay bóp chết là được."

Trầm Thiên nhai lập tức lông mày buông lỏng khôi phục thái độ bình thường, không tại nhiều muốn quay người cấp tốc rời đi, trong chớp mắt đã biến mất ở trong màn đêm.

Thánh Hóa Giáo tổng đàn, phụ trách gác đêm Đỗ Thư Thư Cương đôi Cao Thuận đi nghỉ ngơi, chính mình ngồi ngay ngắn ở phía trước cửa sổ dò xét bốn phía.

Bỗng nhiên trước mắt một cái Hắc Ảnh hiện lên, Đỗ Thư sách còn không có kịp phản ứng, Bạch Cửu đã đứng trong phòng.

"Giáo chủ, người này là Linh Nam phái Phùng Tây Phạm? ."

Đỗ Thư sách gặp Bạch Cửu, đầu tiên là thi lễ, lập tức mắt nhìn Bạch Cửu trên lưng Phùng Tây Phạm kinh ngạc nói.

Lúc này ở một bên ngủ gật Cao Thuận cũng tỉnh lại, liền vội vàng đứng lên, cầm Bạch Cửu trên lưng Phùng Tây Phạm đỡ đến một cái ghế bên trên.

Lập tức gặp Phùng Tây Phạm mồ hôi đầm đìa, hôn mê bất tỉnh lên tiếng hỏi "Cái này Phùng Tây Phạm làm sao."

Bạch Cửu cầm lấy trên bàn Trà xanh, rót một ly một uống theo hết sạch nói ngay.

"Kinh mạch đứt đoạn, võ công toàn bộ phế."

Cao Thuận hai người nghe vậy giật nảy cả mình, trước đó thấy đối phương, vẫn là danh môn Tây Phong Linh Nam phái Nhị Lưu Cao Thủ.

Chưa từng nghĩ một hồi không thấy, đối phương liền võ công hoàn toàn biến mất, kinh mạch đứt đoạn.

Bạch Cửu gặp hai người biểu lộ, lập tức cũng không được giấu diếm, cầm chính mình chứng kiến hết thấy, đều nói cho hai người.

Đỗ Thư sách và Cao Thuận hai người, hiển nhiên cũng không nghĩ tới một kiện bởi vì Nhâm Bình sinh dẫn phát sự tình, thế mà phía sau tình huống như vậy phức tạp.

"Cái này Phùng Tây Phạm coi như và Bản Giáo là địch không phải bạn, giáo chủ vì sao muốn cứu hắn."

Cao Thuận thần sắc không hiểu mắt nhìn Phùng Tây Phạm, quay người hiếu kỳ hỏi Bạch Cửu.

"Rất đơn giản, cứu Phùng Tây Phạm một có thể chứng minh ta Thánh Hóa Giáo trong sạch.

Hai có thể cho Linh Nam phái chú ý lực, tập trung đến Vô Song bảo phía trên, nếu như có thể dẫn phát hai phe đại chiến này tại được không qua, Bản

Giáo vừa vặn có thể thừa cơ phát triển lớn mạnh."

Bạch Cửu xem hai người liếc một chút, cảm chính mình dự định nói ra.

"Vậy nếu như Linh Nam phái không cùng Vô Song bảo trở mặt, giáo chủ dự định chẳng phải là thất bại, không công để cho Vô Song bảo ghi hận." Đỗ Thư sách suy nghĩ sâu xa chỉ chốc lát trầm giọng nói.

"Bản Giáo vốn là và Vô Song bảo là địch không phải bạn, nợ cớ nào không lo, nếu như không phải Bản Giáo hiện tại đặt chân duy vững vàng.

Tùy tiện xuất thủ, sợ hấn mấy nhà liên hợp lại cùng ta Thánh Hóa Giáo chống lại, bốn tọa đã sớm trực tiếp đối với Vô Song bảo động thủ, chỗ nào sẽ còn như thế phiền phức, tổn sức trắc trở." Bạch Cửu xoa xoa mi tâm thần tiếng nói.

"Người giáo chủ kia chuẩn bị, như thế nào an trí cái này Phùng Tây Phạm" Cao Thuận lập tức lên tiếng hỏi.

"Người phái người tìm Gian Khách phòng, cảm an trí hạ xuống phái người chiếu cố, hùng đông liên phái người đi Linh Nam phái, để bọn hấn cảm người đón về, còn lại liền không có quan hệ gì với chúng ta."

Bạch Cửu ngẫm lại, lúc này đối với Cao Thuận phản phó nói.

"Thuộc hạ tuân mệnh" Cao Thuận vội vàng lĩnh mệnh.

"Vậy bản tọa đi nghỉ trước, còn lại sự tình các người tự hành an bài liền tốt."

Bạch Cửu lập tức dặn dò hai người một tiếng, trực tiếp sử dụng khinh công, từ cửa sổ nhảy ra, mấy cái lác mình đã trở lại chỗ mình ở, tiến gian phòng ngã đầu liền ngủ.

Chờ Bạch Cửu ngày thứ hai tỉnh lại, đã mặt trời lên cao, dùng qua Trương Long bụng tới đồ ăn, dứt khoát ngay tại trong sân thuần thực từ bản thân hai bộ võ công đứng lên.

Lần tập luyện này nhưng là quên thời gian, thẳng đến Trương Long tiến đến bẩm báo, nói Linh Nam phái phái người tới đón Phùng Tây Phạm người đã đến.

Đối phương biết được chuyện đã xảy ra, muốn gặp Bạch Cửu một mặt, ở trước mặt nói lời cảm tạ.

Bạch Cửu nghe vậy dừng thân hình, ngẫm lại quyết định đi gặp đối phương, lập tức đổi một bộ ấn có Thánh Hóa Giáo đồ án trường bào màu lam, lúc này hướng về Phòng Nghị Sự mà đi.

Lúc này trong phòng nghị sự, Cao Thuận và Đỗ Thư sách dẫn theo Thánh Hóa Giáo mọi người ngồi tại tay trái bên cạnh.

Mà đối diện trừ đã tỉnh lại Phùng Tây Phạm, còn có ba tên Linh Nam phái người.

Một cái bộ dáng nho nhã, một thân phở thông màu đen Trường Sam trung niên nhân, và hai cái Nhất Khí chất không tầm thường người mang trường kiếm thanh niên.

"Đỗ tả sử, nhà người giáo chủ chuyện gì có thể tới, chúng ta thế nhưng là các loại nửa canh giờ, chớ có cho là Quý Giáo giáo chủ cứu ta Phùng Sư Bá, liền có thể như thế khinh thị ta Linh Nam phái."

Lúc này hai cái thanh niên bên trong, bộ dáng tuấn tiểu thanh niên thần sắc không kiên nhẫn đứng dậy đối với Đỗ Thư sách trầm giọng nói.

Đỗ Thư sách là Thánh Hóa Giáo Quang Minh Tả Sử, phụ trách Thánh Hóa Giáo đối ngoại tất cả mọi chuyện.

Cái này tiếp đãi Linh Nam phái sự tình, đương nhiên cũng là đã Đỗ Thư sách dẫn đầu, là lấy tuấn tiểu thanh niên mới có thể như thế một ta hỏi.

"Ta đã phái người tiến đến bẩm báo giáo chủ, UU đọc sách bất quá ta gia giáo người đang luyện công, chờ sau khi thu công, tự nhiên sẽ tới gặp các người."

Đỗ là sách phiết mắt tuấn tiểu thanh niên, thần sắc lạnh nhạt nói.

"Vậy người ý là, nhà người giáo chủ bế quan cái mười ngày nửa tháng, chúng ta chẳng phải là một mực muốn ở chỗ này các loại."

Tuấn tiểu thanh niên nghe xong Đỗ Thư sách lời nói, thần sắc biến đổi nổi giận đùng đùng, nhìn xem Đỗ Thư Thư Đạo.

"Không sai! Ta chính là ý tứ này, người Linh Nam phái nếu như chờ không vội, có thể tự động rời đi, ta dạy tuyệt không ngăn trở, nếu là còn muốn gặp nhà ta giáo chủ, xin mời an an tĩnh tĩnh chờ lấy."

Đỗ Thư Thư Thần sắc trầm xuống, xem Linh Nam phái mọi người âm thanh lạnh lùng nói.

"Cuồng vọng! Người Thánh Hóa Giáo khoe khoang thật to lớn, người cũng đã biết bên cạnh ta là người phương nào."

Tuần tiểu thanh niên gặp Đỗ Thư sách nói như thế, không chút nào cảm nhà mình Linh Nam phái để ở trong mắt, gầm thét một tiếng nói ra.

"Hừ! Ta xem là người tiểu tử này cuồng vọng, tại đây cũng không phải người Linh Nam phái, khắp nơi tại đây gọi bậy, tin hay không người Lý đại gia đem người tới, đưa đến sát vách Di Hồng Viện đi."

Ngồi tại Cao Thuận bên người Lý Nghĩa thấy đối phương ngông cuồng như thế, lập tức hừ lạnh một tiếng nhìn chằm chằm tuần tiểu thanh niên nói.

"Người!" Thanh niên đang còn muốn nói, lại không nghĩ lúc này ngồi ở giữa nho nhã trung niên nhân nói khề.

"Tốt Lâm Dương, chớ có mất lễ phép, khách theo người liền, chúng ta là khách nhân tinh tâm nghe Chủ Nhân Gia an bài chính là, huống chi Bạch giáo chủ cứu người Phùng Sư Bá, đối phương có ân cùng ta Linh Nam phái, người có thể nào nói như thế."

Nho nhã trung niên nhân không phải người khác, chính là Linh Nam phái chương môn, Trương Vô Niệm.

Lâm Dương gặp nhà mình chương môn lên tiếng, lập tức hừ lạnh một tiếng, không tại nhiều nói cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Bạch Cửu Yêu Cầu

"Hắc hắc! Rất nghe lời" Lý Nghĩa cười trên nỗi đau của người khác cười đầy giọng nói.

Trương Vô Niệm phảng phất không có nghe được Lý Nghĩa lời nói, thần sắc vẫn bình thản ôn hòa.

Toàn thân trên dưới không có một chút không kiên nhẫn, không nói hấn, chỉ bằng phần khí độ này, liền không thẹn vì là Linh Nam phái chương môn.

Thời gian không lâu theo một trận tiếng bước chân truyền đến, Bạch Cửu thần thái thoải mái chậm rãi đi tới.

Đỗ Thư sách mọi người liền vội vàng đứng lên chào, Bạch Cửu thấy mọi người đều tại, lập tức gật đầu xem như đáp lễ, lập tức đi đến trung gian vị trí của mình, nhiều tuổi nhập tọa.

Bạch Cửu nhập tọa về sau, mắt nhìn Phùng Tây Phạm bên cạnh Linh Nam phái mấy người lên tiếng nói.

"Nghe nói các người muốn gặp bốn tọa, hiện tại bốn tọa đến, các người có lời gì có thể nói."

Linh Nam phái mấy người gặp Bạch Cửu như thế làm việc, trừ Trương Vô Niệm, vẫn thần sắc bất biến bên ngoài, hấn mấy người bao quát Phùng Tây Phạm sắc mặt trong nháy mắt đều thay đổi khó nhìn lên."

Phùng Tây Phạm lập tức sắc mặt khó coi, nhìn xem Bạch Cửu nói.

"Bạch giáo chủ người có thể xuất thủ cứu ta, ta Phùng Tây Phạm vô cùng cảm kích, nhưng là còn hi vọng Bạch giáo chủ chớ có cho là, như thế ta Linh Nam phái liền có thể tùy ý bị người khi nhục."

"Hừ! Bốn tọa nếu như nhớ kỹ không tệt, là các người muốn gặp bốn tọa.

Bốn tọa có thể trong trăm công ngàn việc, nhìn chút thời gian tới gặp các người, đã là rất cho người Linh Nam phái mặt mũi, các người không cảm kích bốn tọa coi như, thế mà còn như thế nói với bốn tọa lời nói, người ra sao rắp tâm."

Bạch Cửu lập tức sắc mặt kéo một phát, híp mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Phùng Tây Phạm nói.

Phùng Tây Phạm gặp Bạch Cửu nói như thế, lập tức hừ lạnh một tiếng nói.

"Đừng tưởng rằng nơi này là người Thánh Hòa Giáo địa bàn, người liền có thể muốn làm gì thì làm."

"Đi Phùng sư đệ, người có thể nào đối với Bạch giáo chủ nói như thế, dù sao cũng là Bạch giáo chủ cứu người, người lui xuống trước đi."

Lúc này một mực thần sắc bình thản Trương Vô Niệm, trầm giọng nói với Phùng Tây Phạm.

"Hừ!" Phùng Tây Phạm lập tức hừ lạnh một tiếng không nói chuyện, âm mặt ngồi ở một bên.

Bạch Cửu thần sắc hơi động, nhưng là trong lòng đối với nho nhã nam tử thân phận, đã đoán cái tám chín không rời mười.

Quả nhiên lúc này chỉ thấy nho nhã nam tử, chấp tay đối với Bạch Cửu nói.

"Ta là Phùng Tây Phạm sư huynh, cũng là Linh Nam phái trưởng môn Trương Vô Niệm, đa tạ Bạch giáo chủ mỗi lần xuất thủ cứu ta sư đệ."

Như là đã đoán được thân phận đối phương, Bạch Cửu lập tức cũng không kinh ngạc, thần sắc bình thản nói.

"Nguyên lai là Linh Nam phái Trương trưởng môn ở trước mặt, thất kính thất kính."

"Bạch giáo chủ khách khí, Phùng sư đệ đã đem sở hữu sự tình đều đã nói cho ta biết, đoạn thời gian trước ngộ nhận là Bạch giáo chủ, hại ta trong phái đệ tử Nhâm Bình sinh, có nhiều đắc tội còn quên Bạch giáo chủ có thể bắt kẻ hiềm khích lúc trước, trách tội ta Linh Nam phái."

Trương Vô Niệm thần sắc thành khẩn nhìn xem Bạch Cửu ngữ khí chân thành tha thiết xin lỗi nói.

"Bồn tọa chỉ là không muốn thay người khác công hắc oa thôi, cứu người sư đệ cũng là vì bồn tọa chính mình." Bạch Cửu thần sắc đạm mạc lên tiếng nói.

"Bạch giáo chủ lòng dạ rộng lớn, quả nhiên bất phạm, về sau nếu như có việc cần ta Linh Nam trợ, ta Linh Nam phái quyết không chối từ." Trương Vô Niệm lập tức thành khẩn hứa hẹn nói.

"Đa tạ Trương trưởng môn hảo ý, nếu quả thật có một ngày như vậy, bồn tọa sẽ xem xét."

Bạch Cửu thấy đối phương nói chuyện khách khí, cũng không để bác đối phương mặt mũi lập tức thuận miệng ứng câu.

"Nếu hôm nay tới Quý Giáo, một là muốn gặp một lần Bạch giáo chủ vị này tuổi trẻ Tuấn Kiệt, hai nhưng là có chuyện muốn cùng Bạch giáo chủ thương nghị một phen."

Trương Vô Niệm hơi trầm mặc, ngừng đầu đối với Bạch Cửu trầm giọng nói ra.

Bạch Cửu đã sớm đoán được, Linh Nam phái Trương Vô Niệm muốn gặp chính mình, chỉ sợ không phải vẹn vẹn vì là cảm tạ chính mình, cứu Phùng Tây Phạm đơn giản như vậy.

Tuy nhiên như là đã thấy đối phương, Bạch Cửu cũng định nghe nghe đối phương tìm chính mình đến tột cùng không biết có chuyện gì.

Cho nên khi nhìn xuống lấy đối phương nói ". Trương trưởng môn có việc nói thẳng."

"Tốt! Tất nhiên Bạch giáo chủ người sáng khoái nói chuyện sáng khoái, tầm kia một cái cứ việc nói thẳng."

Trương Vô Niệm lập tức cũng không được đang chần chờ, thần sắc trịnh trọng nhìn xem Bạch Cửu nói.

"Bạch giáo chủ hẳn phải biết, lần này Vô Song bảo Trầm Thiên nhai, liên hợp Tề gia trang Tề Thiên quân, không chỉ có giết chết ta phái đệ tử Nhâm Bình sinh và Tiêu Phong, càng là hại ta sư đệ kinh mạch hủy hết."

Thù này nếu như không được báo, ta Linh Nam phái dùng cái gì tại Tây Phong thành đặt chân, ta lại như thế nào hướng trong môn phái đệ tử của hắn dặn dò, càng là thẹn với ta Linh Nam phái sư môn tiền bối."

Trương Vô Niệm thần sắc nghiêm nghị nhìn xem Bạch Cửu, trầm giọng nói ra.

"A! Đã như vậy, Trương trưởng môn trực tiếp đi tìm Vô Song bảo và Tề gia trang báo thù chính là, bồn tọa tin tưởng lấy người Linh Nam phái tích súc, muốn diệt hai nhà sợ cũng không phải việc khó."

Bạch Cửu nếu đã đoán được đối phương ý tứ, chỉ là ra vẻ không biết lên tiếng nói.

"Ai! Bạch giáo chủ cũng nên rõ ràng, này Tề gia Tề Thiên quân sớm đã là nhị lưu đỉnh phong cảnh giới cao thủ, mà ẩn tàng ẩn núp nhiều năm Trầm Thiên nhai, cũng là nhị lưu đỉnh phong cảnh giới."

Ta mặc dù nhiều năm trước liền đã đột phá đến nhị lưu cảnh giới, nhưng một thân một mình nhưng cũng không có tự tin cầm xuống hai người."

Trương Vô Niệm gặp Bạch Cửu không tiếp chính mình lời nói gốc rễ, lập tức chỉ có thể cảm sự tình làm rõ.

"Trương trưởng môn ý là, muốn ta xuất thủ trợ người Linh Nam phái, diệt Vô Song bảo và Tề gia trang? ."

Bạch Cửu thần sắc bất biến, ngữ khí bình thản hỏi ngược lại.

"Không sai! Trương mỗ chính là ý này, còn quên Bạch giáo chủ có thể bắt kẻ hiềm khích lúc trước, trợ giúp ta Lĩnh Nam một lần.

"Giúp người Lĩnh Nam diệt hai nhà này, ta Thánh Hòa Giáo có thể được đến cái gì."

Bạch Cửu lập tức suy nghĩ chỉ chốc lát, lập tức trầm giọng hỏi.

"Hai nhà tại Tây Phong bên trong sở hữu sản nghiệp như thế nào." Trương Vô Niệm trầm tư chỉ chốc lát nói ra. UU đọc sách

"Ta tất nhiên trợ giúp người diệt hai nhà, hai nhà lợi ích vốn là hẳn là giao ta ta Thánh Hòa Giáo, Trương chương môn được không địa đạo, lại muốn tay không bắt sói."

Bạch Cửu thần sắc biến đổi, cười lạnh một tiếng mà mai nhìn xem Trương Vô Niệm nói ra.

"Bạch giáo chủ lời ấy sai rồi, tấn công hai nhà ta Lĩnh Nam phái khẳng định cũng sẽ xuất thủ, diệt hai nhà về sau, ta Lĩnh Nam Party hai nhà không mấy may mắn, Bạch giáo chủ còn không hài lòng, phải chăng quá tham lam."

Trương Vô Niệm gặp Bạch Cửu thế mà sư tử mở rộng miệng, lập tức ánh mắt một meo không vui nói ra.

"Hắc! Ta Thánh Hòa Giáo mới sáng lập không lâu, không giống người lĩnh phái Gia Đại Nghiệp Đại, đương nhiên là có thể cỡ nào vót một điểm, là một điểm."

Bạch Cửu khẽ cười một tiếng nói thẳng.

"Này Bạch giáo chủ còn có cái gì yêu cầu. Trực tiếp nói ra là được."

Trương Vô Niệm thần thái lần nữa khôi phục lạnh nhạt, nói với Bạch Cửu.

Ta yêu cầu rất đơn giản, ta không chỉ có muốn hai nhà sở hữu cho nên lợi ích, còn muốn người Lĩnh Nam một phần ba lợi ích như thế nào." Bạch Cửu tiếng nói nhất chuyển thần thái nghiền ngẫm nhìn xem Trương Vô Niệm nói.

"Đây tuyệt đối không có khả năng, Bạch giáo chủ là đang tiêu khiển Trương mỗ a."

Trương Vô Niệm sắc mặt tức giận lên một cái rồi biến mất, lập tức lạnh giọng nói.

"Đã như vậy cái kia chính là không có đàm luận, Trương chương môn xin cứ tự nhiên, bản tọa còn có chút sự tình phải xử lý, liền không được phụng bồi."

A không muốn lúc này ngoài cửa thủ hạ đến đây bắt bớ, ngoài cửa có một người tự xưng Vô Song bảo người, muốn cầu kiến Bạch Cửu.

"Ngô cái chốt bảo người tới gặp ta làm gì, Bạch Cửu trong lòng nghi hoặc không thôi, bất quá khi xuống vẫn là phân phó thủ hạ cầm đối phương mang tới.

Thời gian không lâu một cái tuổi trẻ Gia Bộc cách ăn mặc thanh niên đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53 : Phong Ba Dần Dần Lên

Trương Vô Niệm gặp Bạch Cửu thái độ cứng rắn như thế, nhú mày lập tức lên tiếng nói "Bạch giáo chủ chậm đã."

Bạch Cửu nghe Trương Vô Niệm gọi lại chính mình, khoe miệng giương nhẹ quay người nhìn đối phương nói ". Trương chương môn còn có chuyện gì."

Trương Vô Niệm thật sâu liếc chín liếc một chút, lập tức nghiêm mặt nói.

"Bạch giáo chủ, người ta sao không nói trắng ra, người Thánh Hòa Giáo cùng ta Lĩnh Nam phái liên thủ Lợi nhiều hơn Hại, ta nhưng là không biết, Bạch giáo chủ vì sao muốn cự tuyệt.

Chẳng lẽ vẫn là đối lại trước ta Lĩnh Nam phái mạo phạm sự tình, có mang thành kiến? Như thế người ta hai phái, không ngại dứt bỏ thành kiến, thẳng

thần nói một chút như thế nào."

Bạch Cửu gặp Trương Vô Niệm nói như vậy, cũng liền nói thẳng nói. "Trương chương môn ta nghĩ ngươi hẳn là trong lòng rõ ràng, ta sở dĩ đưa ra vừa rồi điều kiện, cũng là uốn lượn cự tuyệt ngươi và người Linh Nam phái liên thủ."

Trương Vô Niệm nghe vậy thần sắc bình thản hỏi thăm "Vì sao? Hợp tác cùng có lợi, Bạch giáo chủ vì sao muốn cự tuyệt."

Bạch Cửu khẽ cười một tiếng nhìn xem Trương Vô Niệm nói ". Bản giáo chủ tuy nhiên và Vô Song bảo cũng có xung đột, nhưng cùng các ngươi hai nhà so sánh, coi như kém nhiều.

"Đang nói bốn tọa và Tề gia trang không oán không cừ, cần gì phải đi làm một điểm lợi ích, cầm bốn tọa thủ hạ huynh đệ tánh mạng đi tranh đoạt vùng nước đục này đây."

Trương Vô Niệm nghe được Bạch Cửu nói như vậy, trong lòng cũng đã xác định, Bạch Cửu đúng là không có tính toán và nhà mình Linh Nam phái liên thủ.

Nghĩ tới đây, Trương Vô Niệm trong lòng có chút nặng nề, Linh Nam phái chỉ có chính mình một cái là nhị lưu đỉnh phong cảnh giới, còn lại nhị trường lão Vong Xuyên giống như Phùng Tây Phạm, chỉ là nhị lưu hậu kỳ tu vi.

Nếu như trước đó, Linh Nam phái đúng là cái này Tây Phong nội thành Đệ Nhất Thế Lực, nhưng là chuyện bây giờ hiển nhiên đã vượt qua mong muốn.

Không chỉ có Vô Song bảo Trầm Thiên nhai, bất thành linh thể hiện ra nhị lưu đỉnh phong cảnh giới tu vi, liền ngay cả xưa nay điệu thấp Tề gia trang, thế mà cũng xuất hiện cái nhị lưu đỉnh phong cảnh giới Tề Thiên quân.

Vô Song bảo và Tề gia trang liên thủ, hiển nhiên đã không phải Linh Nam phái một nhà có thể chống lại.

Cho nên lúc đầu chỉ là xuống núi, muốn tự mình tiếp Phùng Tây Phạm về núi Trương Vô Niệm.

Làm hiểu biết những này sau khi tình huống về sau, mới có thể muốn gặp Bạch Cửu một mặt, thúc đẩy Linh Nam phái và Thánh Hóa Giáo kết minh sự tình, lại không nghĩ Bạch Cửu thế mà, không chút do dự cự tuyệt.

Bạch Cửu thấy mình cự tuyệt về sau, Trương Vô Niệm cúi đầu suy nghĩ sâu xa yên lặng không nói, cũng không được thúc giục đối phương.

Dù sao Bạch Cửu đã quyết định chủ yếu, để cho Linh Nam phái đi ra ngoài trước hấp dẫn hòa lực.

Chờ hai phe đánh không sai biệt lắm, tại ra ngoài thu thập Tàn Cục, vớt chỗ tốt.

Nếu là hiện tại đáp ứng và Linh Nam phái liên thủ, này đến lúc đó coi như đối mặt đối đầu Vô Song bảo và Tề gia trang, Bạch Cửu đến là không sợ.

Chỉ là không muốn để cho dưới tay mình, không công mất mạng, dù sao Bạch Cửu không phải người cô đơn,

Mà chính là Thánh Hóa Giáo giáo chủ.

Trong sảnh song phương trong lúc nhất thời không khí ngột ngạt, trầm tĩnh dị thường.

Tuy nhiên theo một trận tiếng bước chân truyền đến, vội vàng đi tới Trương Long để cho trong đại sảnh bầu không khí hòa hoãn không ít. .

Chỉ gặp Trương Long thần sắc vội vàng, đi thẳng tới Bạch Cửu bên người thi lễ, lập tức cầm một cái ống trúc giao cho Bạch Cửu nói.

"Giáo chủ đây là Thanh Mộc cờ vừa rồi truyền lên tin tức."

"A!" Bạch Cửu nghe xong lập tức cầm ống trúc mở ra, từ đó lấy ra giấu ở bên trong Thư Tín, lập tức cầm mở ra.

Bạch Cửu cầm đến trong tay, đại khái xem một lần, lập tức chau mày, ra hiệu Trương Long đem tin tức cho Đỗ Thư sách bọn người.

Trương Long nghe vậy, liền tranh thủ tin tức truyền cho Đỗ Thư sách, Đỗ Thư sách gặp Bạch Cửu như thế biểu lộ, trong lòng rõ ràng đoán chừng là phát sinh đại sự, lập tức không dám thất lễ.

Đỗ Thư sách sau khi xem xong lập tức lại đem truyền cho Cao Thuận bọn người, không bao lâu Thánh Hóa Giáo mấy người đều đã xem một lần.

Bạch Cửu thấy mọi người đều đã xem hoàn tất lập tức trầm giọng nói "Các ngươi có ai có thể từng nghe nói chuyện này."

Đỗ Thư sách các loại Thánh Hóa Giáo cao tăng theo là lắc đầu, biểu thị không biết, Bạch Cửu trong lòng thầm than một tiếng, nhưng cũng biết cái này cũng hợp tình hợp lý, dù sao mọi người đi theo Bạch Cửu trước đó, cũng đều là tại tăng pha trộn.

Lập tức Bạch Cửu phớt mắt Trương Vô Niệm, thầm nghĩ trong lòng đã Linh Nam phái tích súc sợ là sẽ phải biết một chút tin chi tiết.

Ngay sau đó đối với cúi đầu trầm tư Trương Vô Niệm nói ". Trương chương môn có thể từng nghe qua Phi Thiên bảo tàng sự tình."

"Phi Thiên bảo tàng" bị Bạch Cừu cắt ngang suy nghĩ Trương Vô Niệm, thần sắc sững sờ truy vấn.

"Không tệ, Trương chương môn xem xét cái này liền biết." Lập tức Bạch Cừu ra hiệu Trương Long cầm Thư Tín giao cho Trương Vô Niệm.

Trương Vô Niệm từ Trương Long trong tay tiếp nhận Thư Tín, mở ra xem chỉ thấy phía trên viết bảy chữ, quên hồn nhai, Phi Thiên bảo tàng."

Bạch Cừu gặp Trương Vô Niệm nhìn qua Thư Tín về sau, thần sắc khác thường lập tức truy vấn "Trương chương môn thế nhưng là biết chút ít tin tức."

Trương Vô Niệm gặp Bạch Cừu mở miệng hỏi thăm, cũng không được giấu diếm liền nói ngay.

"Quên hồn nhai là địa danh, nói hần là ta Tây Phong thành thông hướng ngoại giới chỗ kia trăm trượng vách núi, về phần cái này Phi Thiên bảo tàng bốn chữ nhưng là rất nhiều lai lịch."

"A! Nguyên nghe tường."

Bạch Cừu gặp Trương Vô Niệm thế mà biết việc này, lập tức lên tiếng nói.

Bạch Cừu tuy nhiên cự tuyệt liên thủ với chính mình, nhưng Trương Vô Niệm nhưng cũng không có giấu diếm Bạch Cừu ý tứ lập tức nói ra.

"Ba mươi năm trước, Nam Cương ra một vị lấy khinh công nổi tiếng nhất lưu cao thủ Hàn cực kỳ, Hàn cực kỳ tu vi của người này bất phàm, coi như tại nhất lưu cao thủ bên trong, cũng là đỉnh phong tồn tại.

Riêng là Hàn cực kỳ người mang tuyệt học cấp Khinh Công Thân Pháp, làm cũng là đối mặt nhiều tên nhất lưu cao thủ vây công, cũng có thể thoải mái toàn thân trở ra."

Cái này Hàn cực kỳ cả đời không có từng yêu thích, liền ưa thích thu thập các loại Võ Học Bí tịch và Kỳ Trân Dị Bảo, UU đọc sách vì thế không ít vào xem Nam Cương các đại môn phái.

Tuy nhiên ý vào một thân khinh công, nhưng là mỗi lần đều có thể trốn qua các đại môn phái bao vây, thẳng đến sau cùng các đại môn phái dùng một nữ tử thiết kế, mới cuối cùng cầm chém giết.

Hàn cực kỳ sau khi chết, nhiều năm tích góp bị chia cắt không còn, tuy nhiên nghe đồn Hàn siêu sinh trước, cầm một chút có chút trân quý bí tịch và bảo vật giấu ở Nam Cương một chỗ, cầm chế thành một bộ tàng bảo đồ, xem như cho mình để đường rút lui."

"Người ý là, Phi Thiên bảo tàng cũng là Hàn cực kỳ lưu lại Tàng Bảo Chi Địa? ." Bạch Cừu nghe Trương Vô Niệm nói xong, lập tức hiếu kỳ nói.

Trương Vô Niệm nghe vậy gật đầu nói "Không tệ, Hàn siêu sinh trước lấy khinh công nổi tiếng, cho nên bị Nam Cương người trong giang hồ, xưng là Phi Thiên trộm, cái này Phi Thiên bảo tàng, nói cũng là Hàn cực kỳ lưu lại bảo tàng."

"Đúng, còn không biết Bạch giáo chủ là từ chỗ nào đạt được, cái này Phi Thiên bảo tàng tại quên Hồn Nhai tin tức, phải biết qua nhiều năm như vậy, Nam Cương rất nhiều giang hồ người thế nhưng là một mực đang tìm kiếm cái này Phi Thiên bảo tàng." Trương Vô Niệm thần sắc hiếu kỳ nhìn xem Bạch Cừu hỏi.

Bạch Cừu thấy đối phương hỏi như thế, cũng không được giấu diếm nói khẽ "Tin tức này là bốn tọa thủ hạ Thanh Mộc cò truyền đến, nghe nói là tại trong thành trong lúc vô tình nghe được."

"A! Phi Thiên bảo tàng hạng gì tài phú, nếu quả thật bị người đến tàng bảo địa điểm, đến lại như thế nào sẽ đem tin tức tiết lộ ra ngoài.

Hoặc là tin tức là giả, bất quá là lời đồn nhảm, nhưng nếu như tin tức thật, vậy chuyện này sợ là không có đơn giản như vậy." Trương Vô Niệm mắt nhìn Bạch Cừu, có ý riêng đối với Bạch Cừu nói.

"Mặc kệ thật giả, tin tức truyền đi về sau, cũng ngăn không được tre già măng mọc người." Bạch Cừu thần thái thoải mái, khẽ cười một tiếng đối với Trương Vô Niệm cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Tề Tụ Quên Hồn Nhai

"Giang hồ người truy đuổi danh lợi, nếu như Phi Thiên bảo tàng thật tại quên Hồn Nhai, không nói người khác, chính là ta Linh Nam phái cũng chắc chắn tiến về." Trương Vô Niệm thần sắc thản nhiên ngay thẳng nói.

"Trương chương môn ngược lại là đủ ngay thẳng, so này lừa đời lấy tiếng Trảm Thiên nhai mạnh hơn." Bạch Cửu nhìn xem Trương Vô Niệm vừa cười vừa nói.

"Nếu như tin tức xác nhận, nhưng lại không biết Bạch giáo chủ có thể hay không cũng đi tập hợp một phen náo nhiệt." Trương Vô Niệm ánh mắt nhất động đối với Bạch Cửu hỏi.

Bạch Cửu nghe vậy khẽ cười một tiếng đáp "Đi, đương nhiên đi, vì sao không đi."

"Đã như vậy, tạm kia một cái liên cáo từ, chờ tin tức xác nhận về sau, chúng ta quên Hồn Nhai tại gặp." Nghe Bạch Cửu đáp án, Trương Vô Niệm thần sắc bất biến, lúc này đứng dậy đối với Bạch Cửu cáo từ nói.

"Trương chương môn đi thông thả." Bạch Cửu gặp Trương Vô Niệm đưa ra chào từ biệt, đứng dậy ôm quyền đối với khách khí một câu.

Trương Vô Niệm lúc này cũng không ngừng lại, mang theo Phùng Tây Phạm bọn người quay người bước nhanh mà đi.

"Giáo chủ, cái này Phi Thiên bảo tàng ta dạy thật muốn nhúng tay vào a, thuộc hạ tổng cảm giác cảm thấy việc này sợ là cái bẫy rập."

Nhưng là một bên Đỗ Thư sách, gặp Linh Nam đám người rời đi, kiềm chế không được đối với Bạch Cửu hỏi.

Bạch Cửu nghe vậy, trong lòng rõ ràng đối phương lo lắng lập tức cười nói.

"Liên xem như bẫy rập, cũng cũng mê người không phải sao, các người chuẩn bị một phen, nhiều hơn chú ý nội thành tin tức, hết thấy bốn tọa tự do dự định."

Gặp Bạch Cửu nói như vậy, mọi người lập tức cũng không tại nhiều nói cái gì.

Về mặt nghiêm túc rời đi Phòng Nghị Sự riêng phần mình đi làm chuẩn bị, Bạch Cửu gặp mấy người thần sắc cười thầm trong lòng.

Bạch Cửu đương nhiên không thể nói cho Đỗ Thư sách mấy người, chính mình sợ đi quên Hồn Nhai, cũng không phải vì sao Phi Thiên bảo tàng, mà chính là vì là giang hồ danh vọng.

Lần này ứng vì là Phi Thiên bảo tàng sự tình, Tây Phong nội thành các đại thế lực, khẳng định dốc toàn bộ lực lượng.

Đến lúc đó thế lực khắp nơi tụ tập, đúng lúc là Bạch Cửu xoát giang hồ danh vọng nơi tốt, tốt như vậy sự tình, Bạch Cửu đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Lập tức Bạch Cửu mở ra hệ thống, ấn mở chưa hệ thống nhắc nhở, bên trong mấy đạo tin tức xoát đi ra.

"Chúc mừng chủ ký sinh, thu hoạch được nhị lưu Điện Phong Cao Thủ Trảm Thiên nhai chú ý, thu hoạch được giang hồ danh vọng 800 Điểm

"Chúc mừng chủ ký sinh, thu hoạch được nhị lưu Điện Phong Cao Thủ Trương Vô Niệm chú ý, thu hoạch được giang hồ danh vọng 800 Điểm

"Chúc mừng chủ ký sinh, thu hoạch được Tam Lưu Điện Phong Cao Thủ Trương Hành chú ý, thu hoạch được giang hồ danh vọng 400 điểm

"Chúc mừng chủ ký sinh, thu hoạch được Tam Lưu hậu kỳ cao thủ Lâm Dương chú ý, thu hoạch được giang hồ danh vọng 300 điểm

Bạch Cửu cũng không nghĩ tới chỉ là ngắn ngủi hai ngày thời gian, chính mình liền lại thêm ra 2300 điểm giang hồ danh vọng.

Tăng thêm chính mình lúc đầu dự lưu lại 19 10 điểm, trên thân giang hồ danh vọng thành linh đã đạt tới 421 0 điểm

421 0 điểm giang hồ danh vọng, đã đầy đủ Bạch Cửu đối lấy một bộ phổ thông Thượng Thừa Võ Học.

Tuy nhiên Bạch Cửu trên thân võ học không phải lên ngôi kỳ công, cũng là tuyệt học, đối với phổ thông Thượng Thừa Võ Học, lại không để vào mắt.

Cho nên Bạch Cửu quyết định, tạm thời không sử dụng những này danh vọng, chờ lần này sự tình, kiếm lời đủ giang hồ danh vọng.

Đến lúc đó mặc kệ là dùng tới đối lấy võ học, vẫn là dùng đến để thăng tu vi, còn không sợ giang hồ danh vọng không đủ dùng.

Sau đó hai ngày thời gian, Bạch Cửu trừ ngẫu nhiên xử lý một chút trong giáo sự tình, phần lớn thời gian đều tại tu luyện nội lực bên trong vượt qua.

Để cầu cảm chính mình thông qua hệ thống tăng cao tu vi, mang đến căn cơ bất ổn ổn định lại, đi qua hai ngày nỗ lực, đến là hiệu quả rõ rệt.

Mà trong hai ngày này, Tây Phong nội thành có quan hệ với Phi Thiên bảo tàng tại quên hồn nhai tin tức, sớm đã chuẩn bị đầy thành Phong Ngự, chỉ cần

là cái khách giang hồ, đều đối với chuyện này cũng có nghe qua.

Cũng may mấn Tây Phong thành vị trí vắng vẻ, trong lúc nhất thời tin tức không có truyền đi.

Nếu không chỉ sợ không chỉ Khánh Dương phủ các đại phái, cũng là Nam Cương Đình Tiêm Thế Lực, sợ cũng sẽ nghe tiếng mà đến.

Lúc này Thánh Hóa Giáo trong phòng nghị sự, Bạch Cửu ngồi tại chủ vị, nghe Đường Hạ vì sao rền vang bọn người đối với mình báo cáo thể lực khắp nơi tin tức mới nhất.

"Nói như vậy, hiện tại trừ ta Thánh Hóa Giáo còn không có động tác, nội thành cho nên thể lực đều điều động cao thủ đi quên hồn nhai? "

Bạch Cửu nghe vì sao rền vang bẩm báo về sau, lên tiếng dò hỏi.

"Không tệ, liền ngay cả lấy Linh Nam phái cầm đầu mấy đại đình tiêm thế lực, cũng tại hôm nay cao thủ ra hết, xuất phát đi quên phách nhai." Vì sao rền vang thần sắc nghiêm nghị nói ra.

"Linh Nam Phái Biệt là ai dẫn đội? " Bạch Cửu lập tức dò hỏi.

Vì sao rền vang thần sắc bất biến, phi hoài bản thân mình nói ". Căn cứ dò thăm tin tức, Linh Nam phái lần này từ chương môn Trương Vô Niệm tự mình dẫn đội, đi theo còn có nhị trưởng lão Vong Xuyên, thân truyền đệ tử Lâm Dương và mười tên Tam Lưu sơ kỳ tinh anh đệ tử."

"Chà chà! Mười tên Tam Lưu Cao Thủ, không hổ là Linh Nam phái quả nhiên là tích súc bất phàm " Bạch Cửu nghe vậy hơi có vẻ giật mình nói ra.

"Linh Nam phái làm Tây Phong Đệ Nhất Thế Lực, có này tích súc cũng thuộc về bình thường, hấn tất cả đại đình tiêm thế lực, cũng đều điều động nhiều thì năm người, ít thì ba người Tam Lưu Cao Thủ đi theo."

Vì sao rền vang lúc này, cảm các đại thế lực điều động cao thủ nhân số, đại khái bẩm báo một phen.

"Nói như vậy hiện tại quên hồn nhai, chẳng phải là ít nhất cũng có mấy chục Danh Lưu cao thủ."

Nghe vì sao rền vang nói như vậy, ngồi ở một bên Lý Nghĩa nghe vậy giật mình nói.

"Tính cả nội thành Tam Lưu Thế Lực bên trong cao thủ, nhân số chỉ nhiều không ít." Vì sao rền vang thần sắc nặng nề lên tiếng nói.

"Cái này!" Nghe vì sao rền vang nói như vậy, không chỉ có Lý Nghĩa liền ngay cả Đỗ Thư sách và Cao Thuận đám người, trong lòng cũng chưa phát giác sinh ra cảm giác cấp bách.

Mấy người vốn cho rằng đột phá Tam Lưu cảnh giới, nhóm người mình làm sao cũng coi như cao thủ. UU đọc sách

Không nghĩ tới bình thường không rõ ràng, hiện tại cẩn thận tính toán mới biết được, cùng mình bọn người thân thù không sai biệt lắm Tam Lưu Cao Thủ, liền có vài chục tên.

Mà so với chính mình bọn người mạnh, sợ cũng nhân số không ít, nếu như có ở đây không nỗ lực tu luyện, nhóm người mình sợ là sau cùng sẽ cùng không hơn Thánh Hóa Giáo phát triển, sớm muộn sẽ bị đào thải rơi.

"Vô Song bảo và Tề gia trang có những cao thủ kia xuất động." Bạch Cửu suy nghĩ một phen trầm giọng hỏi.

"Vô Song bảo từ Trầm Thiên nhai dẫn đội, đi theo trừ tổng quản Thảm Lăng và đệ tử thường xuân bên ngoài, còn có năm tên Tam Lưu cảnh giới đệ tử.

Mà Tề gia trang cũng từ trang chủ, tề khiếu thiên hòa Tề Thiên quân mang năm tên Tề gia đệ tử, tiến về quên Hồn Nhai." Vì sao rền vang ngưng âm thanh đối với Bạch Cửu nói.

"Vậy bây giờ các phương nhưng có động tác." Bạch Cửu nhẹ giọng tiếp tục nói.

"Tạm thời đến là đều bình an vô sự, tuy nhiên các đại thế lực đã quyết định ngày mai buổi trưa, thống nhất tiến vào Phi Thiên bảo tàng" vì sao rền vang cung kính trả lời.

"Tốt! Đã như vậy ta Thánh Hóa Giáo cũng không thể rơi người về sau, sáng sớm ngày mai chúng ta liền xuất phát, tiến về quên phách sườn núi." Bạch Cửu lúc này đánh nhịp quyết định nói.

"Giáo chủ chuẩn bị mang bao nhiêu người tiến đến." Cao Thuận nghe vậy lên tiếng dò hỏi.

Bạch Cửu lập tức suy nghĩ chốc lát nói "Chuyến này nhân số không nên quá nhiều, rền vang tin tức linh thông, tu vi cũng không yếu quên một cái, tại mang lên sách sách, Lý Nghĩa và Từ Tam đi, người khác liền lưu tại trong giáo để phòng sự tình có biến."

Mọi người gặp Bạch Cửu phân phó như thế, lập tức vội vàng lĩnh mệnh, riêng phần mình tiến đến chuẩn bị.

Sáng sớm hôm sau, Bạch Cửu một thân áo bào đen, eo buộc Từ Kim mang, mang theo Đỗ Thư sách mấy người, cười lên sớm đã chuẩn bị kỹ càng

Khoái Mã, ra Tây Phong thành thẳng đến ngoài mười dặm quên hồn nhai.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Hồi Âm Cốc

Tây Phong thành ở vào Khánh Dương phủ lớn nhất phương bắc mặt, ba mặt chắn mền buổi trưa linh mây quanh, chỉ có một đầu mặt phía nam Quan Đạo là thông hướng ngoại giới duy nhất một đầu đường ra.

Bởi vì đầu này Quan Đạo tu kiến tại trên vách núi đá, đường dốc đứng khó đi, chiều dài người đi đường trượt chân rơi xuống mà chết, thường này ngày xưa liền đến cái mười dặm Đoạn Hồn đường xung hồ.

Sáng sớm, theo một trận tiếng vó ngựa từ xa mà đến gần, đánh vỡ Đoạn Hồn đường thanh tịnh.

Theo âm thanh từ vườn xa tiến vào, chỉ gặp năm thân ảnh từ đằng xa giục ngựa mà đến.

Đến phụ cận nhưng là năm cái người mặc trường bào màu đen, thân thể Bội Đạo kiếm người giang hồ, năm người không phải người khác, chính là chạy tới quên hồn nhai Bạch Cửu bọn người.

Một trận Mã Minh Bạch Cửu ngừng tọa hạ tuần mã, dò xét một phen giống như Thiên Thê Đoạn Hồn đường, nhìn xem sắc trời lập tức đối với bên cạnh vì sao rền vang hỏi.

"Còn bao lâu có thể tới quên hồn nhai."

Vì sao rền vang nghe vậy, xử lý bởi vì đi đường hơi có vẻ lộn xộn tóc dài, bốn phía dò xét một phen thét dài nói.

"Hồi giáo chủ, chúng ta đã đuổi hai phần ba lộ trình, ra rồi thúc ngựa lành nghề một khác đồng hồ, liền có thể đến quên hồn nhai trước hồi âm cốc, các đại thể lực hiện tại cũng ở nơi nào đóng quân."

Bạch Cửu nghe xong thần sắc hơi động, lập tức xem mấy người liếc một chút phân phó nói.

"Chờ tới đất giới, các người nhìn ta ánh mắt làm việc, chớ có hành động thiếu suy nghĩ, để cho người khác kiếm tiện nghi."

Đỗ Thư sách mấy người nghe vậy, gật đầu nói phải tỏ ra hiểu rõ.

Lần nữa phân phó mấy người một phen, Bạch Cửu đi đầu dẫn đầu mấy người ra rồi thúc ngựa, thẳng đến hồi âm cốc.

Hồi âm cốc dài gần ngàn trượng bao quát mấy chục trượng, là một cái tứ phía bị chung quanh vách đá vây quanh sơn cốc.

Hồi âm cốc hai đầu đều có một cái cửa ra, một bên kết nối thông hướng Tây Phong thành Đoạn Hồn đường, một bên kết nối quên hồn nhai.

Bởi vì tứ phía cũng là vách núi, hơi phát ra điểm âm thanh, đều sẽ bởi vì bốn phía vách núi quan hệ sinh ra hồi âm, như vậy mệnh danh.

Lúc này lúc đầu quanh năm suốt tháng, trừ qua lại Hành Thương mới có thể vào xem, hán thời gian không có một ai hồi âm cốc, sớm đã không có ngày xưa bình an.

Trong sơn cốc phi thường náo nhiệt, huyền náo thanh âm chưa phát giác bên tai, các loại trang phục người giang hồ, hô bằng gọi hữu, uống rượu ôn chuyện, cao giọng nói chuyện với nhau.

Tới gần Đoạn Hồn đường bên này lối ra bên cạnh, hơn mười một thân màu xám Đoản Đả quần áo người đàn ông, vây quanh một tên tuổi chừng năm mươi tuổi lão giả tóc trắng, mặc không ra tiếng.

Lúc này gặp bên trong một cái hơn ba mươi tuổi, dáng người khôi ngô trên mặt có đầu Dao Ba Nam Tử, thần sắc giãy dụa một phen về sau, nhìn xem lão giả tóc trắng nói.

"Lão Đại, ta mặt sẹo liền không rõ, ta cuồng phong đường tất nhiên tới này hồi âm cốc, đương nhiên là hướng về phía quên hồn nhai bên trên bảo tàng tới."

Đã như vậy, vì sao không được trước tiên tìm rời Tàng Bảo Động gần địa phương, chiếm cái vị trí, lại muốn trốn ở cái này nơi hẻo lánh bên trong.

"

Mặt sẹo người đàn ông hiển nhiên tại trong nhóm người này hơi có chút uy vọng, mọi người nghe xong mặt sẹo dẫn đầu hỏi thăm, lập tức cũng đều lao nhao hỏi thăm về tới.

Vốn là thần sắc buồn rầu lão giả tóc trắng, bị mấy người nhao nhao bức bối không chịu nổi, lập tức khuôn mặt kéo một phát, sắc mặt tái xanh cầm trong tay liên vô trường đao, mãnh mẽ hướng về mặt đất vỗ, chỉ mọi người tức giận nói.

"Các ngươi biết cái gì, các ngươi cho là ta mẹ nó không biết vượt lên trước đi vào chiếm cái tiên cơ a.

Uổng các ngươi còn cùng ta lăn lộn giang hồ nhiều năm như vậy, nào từ dài đến đi đâu, cũng không nhìn một chút hiện tại tới cũng là chút thế lực này, chỉ bằng chúng ta cái này Tiểu Miêu hai ba con, đừng nói ngươi không chiếm được bảo tàng, cũng là ngươi đạt được, ngươi cho là chúng ta có mệnh hưởng a."

Lão giả tóc trắng không phải người khác, chính là Tây Phong nội thành Tam Lưu bang hội cuồng phong đường Lão Đại ruộng chuyên nhất, ứng vì là am hiểu một tay Cuồng Phong Đao Pháp, bác một cái cuồng phong đao danh hào ngược lại là tại Tây Phong thành cũng coi như nhân vật có tiếng tăm.

Ruộng chuyên nhất pha trộn giang hồ nhiều năm, thủ hạ huynh đệ nhiều số cũng là tự mình một tay mang theo đến, đối với ruộng chuyên nhất trung thành tuyệt đối.

Là lấy ruộng chuyên nhất tại cuồng phong đường giống tới nói một không hai, mọi người gặp nhà mình Lão Đại nổi giận, vội vàng yên tĩnh âm thanh không dám lên tiếng.

Những hán tử này dù sao cũng là đi theo ruộng chuyên nhất nhiều năm sinh tử huynh đệ, ruộng chuyên nhất thấy mọi người bộ dáng, cũng không đành lòng trách cứ thờ dài nói

"Các ngươi cũng đừng trách đại ca, cái này Phi Thiên bảo tàng tuy nhiên đối với chúng ta những này Tiểu Bang Phái tới nói, không chỉ có là cái kỳ ngộ, đồng thời cũng thế, tùy thời đều có thể tiến đưa chúng ta đi gặp Diêm Vương lão gia bùa đòi mạng.

Nếu như ta không cẩn thận cẩn thận một chút, để cho các ngươi không công mất mạng, vậy ta như thế nào đối với các ngươi người nhà dặn dò."

Mọi người nghe xong, nguyên lai mình lão đại là lo lắng cho mình bọn người an nguy, trong lòng vừa cảm động vừa áy náy.

Dẫn đầu mặt sẹo nghe ruộng chuyên nhất lời nói, lập tức bịch một tiếng quỳ trên mặt đất, sắc mặt đỏ bừng cúi đầu hổ thẹn nói.

"Lão đại là ta mặt sẹo sai, coi là Lão Đại lớn tuổi thay đổi sợ chết, cho nên mới sẽ cùng huynh đệ bọn họ hiểu lầm Lão Đại, kính xin Lão Đại trách phạt ta mặt sẹo."

"Ai! Các ngươi dạng này hiểu lầm ta, nếu cũng không trách các ngươi, từ khi Cửu Trọng bị Lĩnh Nam phân ra bằng sinh nhất chương đánh chết về sau, ta thật tâm bên trong đã có rời khỏi giang hồ chỉ ý.

Nếu như không phải lần này Phi Thiên bảo tàng xuất thế, ta chỉ sợ đã an trí các vị huynh đệ, giải tán cuồng phong đường, an tâm làm ông nhà giàu."

Ruộng chuyên nhất tiến lên hai bước cầm mặt sẹo đỡ dậy, thờ dài một tiếng nói với mọi người.

"Lão đại hảo tốt, tại sao phải giải tán cuồng phong đường a."

Mặt sẹo nghe xong ruộng chuyên nhất lời này, một mặt thất kinh hỏi, UU đọc sách hẳn mọi người cũng là một mặt kinh ngạc không hiểu.

"Ai! Các ngươi cũng biết trước đó vài ngày, Cửu Trọng bởi vì tại Thanh Y Lâu, và Lĩnh Nam phái thân truyền đệ tử Nhâm Bình sinh sôi sinh xung đột, bị đối phương nhất chương đánh chết sự tình đi."

"Cái này cùng Lão Đại muốn giải tán cuồng phong đường có cái gì quan hệ, tuy nhiên Cửu Trọng và này Nhâm Bình sinh sôi sinh xung đột, nhưng là Cửu Trọng đã bị đối phương sát sự tình.

Chẳng lẽ hẳn Lĩnh Nam phái giết người không hết hận, còn muốn để lộ hận giết chúng ta tất cả mọi người không thành." Mặt sẹo một mặt phẫn hận trầm giọng nói.

"Cái này đến là sẽ không, tuy nhiên sau cùng Nhâm Bình sinh vấn đề thân tử, đến nay cũng không có xác nhận là người phương nào gây nên.

Lần này Phi Thiên bảo tàng xuất thế, Lĩnh Nam phái Trương chương môn tự mình mang theo trong môn cao thủ về đến âm cốc, đối phương tuy nhiên sẽ không chủ động tìm ta các loại phiền phức, nhưng trong môn phái và Nhâm Bình sinh giao hảo đệ tử, sợ là sẽ không để cho chúng ta tốt hơn a."

Ruộng chuyên nhất thần sắc ngưng trọng, đối với mình thủ hạ mọi người giải thích nói.

"Nguyên lai Lão Đại mang bọn ta trốn ở chỗ này, là vì né tránh Lĩnh Nam phái đệ tử" mặt sẹo bọn người lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ.

"Lĩnh Nam phái nguyên nhân là bên trong một trong đi, nếu cũng là ta đã chán ghét mỗi ngày chém chém giết giết thời gian, chỉ muốn rời khỏi giang hồ, tìm Tiêu Thiếp thật tốt qua mấy năm thời gian, dù sao ta cũng số tuổi không nhỏ."

Ruộng chuyên nhất cười đối với mặt thọc đám người nói.

"Hừ! Nhân Tại Giang Hồ Sinh Bất Do Kỳ, người cho rằng cái này giang hồ là người muốn tới thì tới, nói đi là đi a."

Theo một tiếng khinh thường tiếng hừ lạnh, chỉ gặp bốn cái trang phục màu đen gánh vác trường kiếm thanh niên, tại một cái đồng dạng quần áo đáng người tuần lã thanh niên chỉ huy dưới, chẳng biết lúc nào đã đứng tại cuồng phong đường bọn người sau lưng.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Lễ Cuồng Phong Đường

"Lĩnh Nam phái, thân truyền đệ tử Lâm Dương."

Ruộng chuyên nhất bọn người nghe tiếng, liền vội vàng xoay người về phía sau nhìn lại, gặp mấy người về sau, ruộng chuyên nhất về mặt nghiêm túc thấp giọng nói.

Lâm Dương thấy đối phương thế mà liếc một chút nhận ra mình thân phận, có chút ngoài ý muốn nhìn một chút ruộng chuyên nhất.

"Người đến là có chút nhãn lực, thế mà nhận biết ta."

Từ khi Nhâm Bình sinh bị người giết chết về sau, ruộng chuyên nhất sợ Lĩnh Nam phái tới đến cửa tìm chính mình cuồng phong đường phiền phức.

Đối với Lĩnh Nam phái thế nhưng là làm một phen tra xét rõ ràng, vì là chính là sợ có một ngày, đụng phải Lĩnh Nam phái đệ tử, làm cho đối phương tìm tới nhục điểm, mượn đề tài để nói chuyện của mình cảm Nhâm Bình sinh sự tình quái trên người mình.

Cho nên đối với Lâm Dương cái này Lĩnh Nam phái thân truyền đệ tử, cũng không lạ lắm.

"Lâm thiếu hiệp là cao quý ta Tây Phong thành đệ nhất đại phái, Lĩnh Nam phái tam đại thân truyền đệ tử một trong, Diễm mỗ đương nhiên như sấm bên tai, đáng tiếc một mực vô duyên thấy Lâm thiếu hiệp phong thái, hôm nay nhìn thấy Lâm thiếu hiệp, quả nhiên khí độ bất phàm."

Tuy nhiên Lĩnh Nam phái sát dưới tay mình, nhưng hình thức mạnh hơn người, trong giang hồ giống tới là từ trong tay đao kiếm, quyết định địa vị và quyền nói chuyện.

Ruộng chuyên nhất chỉ có thể trái lương tâm, đối Lâm Dương lấy lòng một phen, để đối phương không tìm đến chính mình phiền phức.

Tuy nhiên hiển nhiên ruộng chuyên nhất ý nghĩ thất bại, Lâm Dương nghe ruộng chuyên nhất lời nói, thần sắc khinh miệt nhìn xem ruộng chuyên nhất nói.

"Ít nói lời vô ích, người hẳn phải biết ta hôm nay tới không biết có chuyện gì."

Cuồng phong đường bọn người vì là né tránh Lĩnh Nam phái, tuyền địa phương tương đối vắng vẻ.

Nhưng hồi âm cốc vốn cũng không lớn, hiện tại một chút tràn vào Tây Phong nội thành các đại thế lực, còn có một số Giang Hồ Tán Nhân, trọn vẹn hơn nghìn người.

Cái gọi là vắng vẻ địa giới, chỉ là đối lập hẳn địa phương nhân số ít một chút a.

Lúc này chung quanh không ít Giang Hồ Tán Nhân, và một chút và ruộng chuyên nhất ôm đồng dạng kiếm tiện nghi Tiểu Bang Hội, hiển nhiên đã phát hiện cuồng phong đường bên này sự tình, lập tức đều vây tới, đứng tại bốn phía chờ lấy xem kịch.

"Ồ! Lý đại ca nếu như ta nhớ không lầm lời nói, cái kia hẳn là là Lĩnh Nam phái thân truyền đệ tử Lâm Dương thiếu hiệp đi, cái này cuồng phong đường ruộng chuyên nhất ăn gan báo, lại dám và Lâm thiếu hiệp không qua được."

Trong đám người một cái sắc mặt tái nhợt thanh niên, gặp giữa sân tình huống, lập tức đối với trước người một vị đeo đao thanh niên hỏi.

Thanh niên xoay người nhìn lại nguyên lai là người quen, lập tức ôm quyền nói.

"Nguyên lai là Tống hiền đệ, việc này ngươi đến là hỏi đối với người, ngày đó ta vừa lúc ở Thanh Y Lâu, chuyện đã xảy ra ta thế nhưng là nhất thanh nhị sở."

"A! Vậy kính xin Lý đại ca nói nghe một chút." Tái nhọt thanh niên lập tức hiếu kỳ hỏi.

Dạng này sự tình tại xung quanh vây xem trong đám người, khắp nơi có thể thấy được.

Tin tức linh thông, vừa vặn có thể thông qua khe khoang tin tức, chiếm được một chút thời phòng kiếm chút danh tiếng.

Tin tức không linh thông hạng người, cũng vừa dễ dàng tiến lên thông qua tìm hiểu tin tức kết giao một phen.

Thời gian không dài, vây xem mọi người cũng đều rõ ràng, vì sao Lĩnh Nam thân truyền đệ tử Lâm Dương, sẽ tìm một cái Tam Lưu bang hội cuồng phong đường phiền phức.

Mà lúc này tin tức đã khuếch tán, bốn phía đám đến người trong giang hồ càng ngày càng nhiều, trong khoảng thời gian ngắn bên trong đã tụ tập hơn trăm người.

Ruộng chuyên nhất thấy chung quanh người trong giang hồ rất nhiều, tâm thần nhất chuyển lập tức có ý nâng cao thanh âm nói.

"Ta đương nhiên minh bạch Lâm thiếu hiệp tìm ta ruộng chuyên nhất cần làm chuyện gì, Ta tin tưởng chung quanh xem nào nhiệt giang hồ trong bằng hữu, không ít cũng đều rõ ràng chuyện đã xảy ra.

Ta trong bang Trương Cửu nặng, tuy nhiên đối với người Lĩnh Nam phái thân truyền đệ tử Nhâm Bình sinh bất kính trước đây, nhưng hấn cũng đã vì thế trả giá đắt, chẳng lẽ Lâm thiếu hiệp còn muốn vì chuyện này khó xử ta cuồng phong đường không thành."

"Hừ! Ngươi cuồng phong đường phế vật đắc tội sư đệ ta trước đây, chết chưa hết tội.

Thế nhưng là nếu như không phải là bởi vì ngươi cuồng phong đường Trương Cửu nặng, dẫn sư đệ ta xuất thủ, sư đệ ta cũng sẽ không thảm tạo đột tử, trách nhiệm này ngươi cuồng phong đường không được gánh người nào gánh." Lâm Dương âm mặt, thần sắc lạnh lùng nhìn xem ruộng chuyên nhất âm thanh lạnh lùng nói.

Ruộng chuyên nhất không nghĩ tới, Lâm Dương thế mà ngay trước nhiều người như vậy mặt lật ngược phải trái, cường ép cảm Nhâm Bình sinh cái chết quái tại nhà mình trên đầu, lập tức sắc mặt khó coi nói.

"Lâm thiếu hiệp là cao quý ta Tây Phong thành đệ nhất đại phái thân truyền đệ tử, hành sự tối thiểu nhất muốn đem cái chữ lý đi.

Toàn bộ Tây Phong thành người nào không biết, quý sư đệ là chết tại Thánh Hóa Giáo người tay, Lâm thiếu hiệp không đi tìm Thánh Hóa Giáo phiền phức, lại tới khó xử ta cuồng phong đường, chẳng lẽ là gặp ta cuồng phong đường mềm yếu có thể bắt nạt không thành."

Chung quanh người cũng là Tây Phong thành người, đương nhiên cũng nghe qua Thánh Hóa Giáo sát Nhâm Bình sinh việc này.

Lúc này nghe ruộng chuyên nhất nói như vậy, cũng cảm thấy cái này Lâm Dương là không dám tìm Thánh Hóa Giáo phiền phức, cảm chọc tức roi tại cuồng phong đường cái này quả hồng mềm trên thân, lập tức nghị luận âm ỉ thần sắc dị dạng nhìn xem Lâm Dương bọn người.

Lâm Dương thấy chung quanh mọi người nghe ruộng chuyên nhất lời nói, đều nghị luận âm ỉ cầm đầu mâu chỉ hướng chính mình, lập tức thần sắc trầm xuống.

Lâm Dương đương nhiên đã biết, giết chết Nhâm Bình người sống không có quan hệ gì với Thánh Hóa Giáo, là Vô Song bảo Trảm Thiên nhai gây nên.

Nhưng Lâm Dương và Trương Hành, mặc kệ bình sinh ba người từ nhỏ quan hệ phi phàm, hiện tại Nhâm Bình sinh bị người hại chết, Lâm Dương tâm tình có thể nghĩ.

Đối với cuồng phong Đường Lâm dương trong lòng một mực có chút cừ thù, ứng vì là theo Lâm Dương, nếu như không phải cuồng phong đường Trương Cửu nặng gây Nhâm Bình sinh ra tay, nhà mình sư đệ cũng sẽ không chết.

Cho nên vừa rồi nghe thủ hạ sư đệ nói, nhìn thấy cuồng phong đường người, lúc này mới mang theo mấy cái sư huynh đệ đến đây tìm cuồng phong đường phiền phức, dự định giáo huấn đối phương một phen xuất nộ ác khí.

Hiện tại gặp ruộng chuyên nhất mấy câu, liền để mọi người chung quanh cầm đầu mâu chỉ hướng chính mình, tuy nhiên Lâm Dương giống tới không thêm để ý những này, nhưng vì là nhà mình môn phái danh tiếng, nhưng cũng không thể không hề cố kỵ.

Lập tức Lâm Dương trầm tư một phen, đột nhiên ngẩng đầu nhìn ruộng chuyên nhất nói.

"Tốt! Đã ngươi nói như thế, ta Lâm Dương cũng không được khi dễ ngươi, tuy nhiên việc này ngọn nguồn vẫn là ngươi cuồng phong đường gây nên, điểm ấy ngươi có nhận hay không."

Ruộng chuyên nhất nghe vậy trong lòng cảm giác nặng nề, nhưng cũng không thể thở phào nhận, chỉ có thể sắc mặt khó xem một chút đầu nói ". Nhận."

"Thống khoái! Đã như vậy, vậy ta cũng không được khi dễ người cuồng phong đường, chỉ cần người cuồng phong đường phái ra một người tới, UU đọc sách đón lấy ta nhất chương, việc này từ đó như vậy làm thôi, ta Lâm Dương cam đoan, tại cũng sẽ không tìm cuồng phong đường phiền phức, như thế nào? ."

Lâm Dương nhìn xem ruộng chuyên nhất, khẽ cười một tiếng hỏi.

Theo Lâm Dương dứt lời, không chỉ có ruộng chuyên nhất trong lòng cảm giác nặng nề, liền ngay cả chung quanh xem kịch mọi người cũng đều vỡ tổ.

Tất cả mọi người là Tây Phong thành người, hai người tu vi vốn cũng không phải là bí mật.

Lâm Dương là ai, đây chính là Lĩnh Nam phái thân truyền đệ tử, Lĩnh Nam hơn ngàn trong các đệ tử lớn nhất siêu quần bạt tụy ba người.

Tu vi thế nhưng là Tam Lưu hậu kỳ cảnh giới, tại Tây Phong thành thế hệ trẻ tuổi bên trong có thể nói là hưởng dự danh thiên tài.

Mà trái lại ruộng chuyên nhất, tuy nhiên tập võ lâu ngày, nhưng cũng chỉ là có chút danh tiếng Tam Lưu sơ kỳ cao thủ a.

Hai người thế nhưng là kém hai cái cảnh giới, tuy nhiên Lâm Dương nói chỉ cần tiếp một chiêu.

Nhưng là Tam Lưu hậu kỳ Lâm Dương toàn lực xuất thủ, một chiêu phía dưới ruộng chuyên nhất không chết, cũng phải trọng thương.

Cuồng phong đường mọi người nghe xong Lâm Dương yêu cầu, nhất thời kinh sợ dị thường lại không có biện pháp, ai bảo đối phương không chỉ có võ công cao cường, phía sau lại có Lĩnh Nam phái chỗ dựa đây.

Ruộng chuyên nhất biết, chính mình nhất định phải tiếp Lâm Dương một chiêu này, nếu không về sau Lĩnh Nam phái, sợ là sẽ không dễ dàng buông tha mình và thủ hạ mọi người.

Mặc dù biết lần này sợ là cừu tử nhất sinh, nhưng cũng không e ngại, chỉ là có chút không yên lòng, trong nhà mình Thê Nhi và thủ hạ huynh đệ.

Không quá sớm tại bước vào trong giang hồ một khắc này, ruộng chuyên nhất liền đối với giờ khắc này chuẩn bị sẵn sàng, lập tức thần sắc lạnh nhạt, liền chuẩn bị tiến lên tiếp Lâm Dương nhất chương.

Lại không nghĩ lúc này ruộng chuyên nhất bên cạnh mặt sẹo đột nhiên đứng dậy, đối với bên cạnh mấy tên cuồng phong đường bang chúng giận hô một tiếng "Ngăn lại Lão Đại."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Cái Gọi Là Giang Hồ

Mặt sẹo ra lệnh một tiếng, mấy tên bang chúng may mắn cũng không chậm trễ, vừa vặn mà thượng tướng ruộng chuyên nhất gắt gao ôm lấy.

Cuồng phong đường bên này phát sinh biến cố, không chỉ có để cho Lâm Dương nghi hoặc, liền ngay cả mọi người chung quanh cũng là không có manh mối nào.

Ruộng chuyên nhất và mặt sẹo giao nhau nhiều năm, đối với mình thủ hạ huynh đệ có chút tín nhiệm, liền xem như giờ phút này bị mấy người ôm lấy, cũng không thấy gay gắt, chỉ là nhúu mày nhìn xem mặt sẹo nói ". Người mẹ nó tóc điên? ."

Mặt sẹo nghe vậy lên tiếng cười một tiếng cao giọng nói.

"Lão Đại người nhiều năm trước tới nay, đối đãi chúng ta thủ hạ huynh đệ không tệ, mỗi lần huynh đệ gặp nạn đều là người đứng ra, huống chi Lão Đại Thê Nhi hoàn thiện, có thể nào để người lấy thân thể phạm hiểm."

Ta mặt sẹo người cô đơn một cái, chết không có gì đáng tiếc, lần này liền để ta tại chúng huynh đệ trước mặt lộ thứ khuôn mặt đi."

Ruộng chuyên nhất nghe mặt sẹo lời nói, trong nháy mắt mình bạch mặt sẹo lại muốn thay mình ngành kháng Lâm Dương nhất chương.

Chính mình Tam Lưu sơ kỳ tu vì đều cửu tử nhất sinh, hướng chi mới là Trúc Cơ Cảnh Giới mặt sẹo, đây quả thực là đi chịu chết.

Nghĩ tới đây, ruộng chuyên nhất trong nháy mắt nhiệt huyết dâng lên, sắc mặt đỏ bừng nhìn chăm chăm mặt sẹo phần nộ quát "Người mẹ nó cút ngay cho ta trở về, người thì tính là cái gì, thế mà đầu tư tiện làm chủ, người còn có hay không đem ta để vào mắt."

Lúc này mọi người chung quanh cũng đều mình bạch mặt sẹo dự định, mặc dù đối phương chỉ là cái không có ý nghĩa tiểu nhân vật, nhưng lại để cho mọi người bội phục làm người, thử hỏi thế gian lại có mấy người, đối mặt tử vong đứng ra đây."

Mặt sẹo thần sắc thoải mái nhìn xem ruộng chuyên nhất nói ". Lão Đại người quản ta nhiều năm như vậy, hôm nay ta coi như không nghe người."

Mặt sẹo nói xong cười lớn một tiếng, mấy bước liền đi tới Lâm Dương đối diện, nhìn xem Lâm Dương nói.

"Lâm thiếu hiệp nói, chỉ cần ta cuồng phong đường có người tiếp người nhất chương, trước kia sự tình liên chuyện cũ sẽ bỏ qua, ta mặt sẹo cũng là cuồng phong đường người, hẳn là cũng có tư cách tiếp Lâm thiếu hiệp nhất chương đi."

"Người lần trở lại cho ta" cuồng phong đường bên này ruộng chuyên nhất nhìn xem mặt sẹo tiến lên, gầm lên muốn hất ra thủ hạ, đáng tiếc hán mấy người đã sớm và mặt sẹo thương nghị tốt, bảy tám người gắt gao ôm lấy ruộng chuyên nhất, ruộng chuyên nhất trong lúc nhất thời căn bản không tránh thoát.

Lâm Dương trong lòng xoắn xuýt, thần sắc có chút phức tạp nhìn xem mặt sẹo.

Hiện thực tình phát triển thành dạng này, cũng vượt qua Lâm Dương đoán trước.

Lâm Dương vốn không có dự định sát ruộng chuyên nhất, chỉ là dự định cảm ruộng chuyên nhất đánh thành trọng thương, cũng coi như cho mình sư đệ báo thù.

Lấy ruộng chuyên nhất, Tam Lưu cảnh giới thực lực, chỉ cần mình không phải toàn lực xuất thủ, tối đa cũng liền để đối phương nằm trên giường mấy tháng.

Nhưng không nghĩ nói, ruộng chuyên nhất cư nhiên như thế chịu thủ hạ ủng hộ, cam nguyện có người vì ruộng chuyên nhất tiếp chính mình một chiêu.

Với lại đối phương vẫn là một cái bất nhập lưu, Trúc Cơ cảnh tiểu nhân vật.

Nhìn xem mặt sẹo, lúc này Lâm Dương trong lòng đến là không muốn làm khó đối phương.

Nhưng là Lâm Dương làm Linh Nam phái đệ tử, lời nói và việc làm không chỉ có đại biểu cho chính mình, càng là đại biểu cho Linh Nam phái.

Chung quanh vây xem. Người trong giang hồ rất nhiều, việc đã đến nước này, cũng đã không phải Lâm Dương có thể chi phối.

Mặc kệ là trên danh nghĩa, vì là thay mình sư đệ báo thù, vẫn là vì là Linh Nam phái uy tín, Lâm Dương đều nhất định muốn xuất thủ.

"Nếu như không có vấn đề, kính xin Lâm thiếu hiệp ra tay đi."

Mặt sẹo thần sắc thân nhiên nhìn thẳng Lâm Dương, không sợ hãi chút nào lên tiếng nói.

Lâm Dương nghe vậy, ánh mắt phức tạp xem đao sẹo liếc một chút trầm giọng nói "Được."

Lập tức Lâm Dương ổn định tâm thần, thở dài ra một hơi ngưng thần tĩnh khí, thật sâu xem đao sẹo liếc một chút. Lập tức tay phải nhất động, đột nhiên nhất chương hướng về mặt sẹo ở ngực vỗ tới.

Lâm Dương dù sao cũng là Tam Lưu hậu kỳ cao thủ, tuy nhiên trong lòng cũng không muốn sát đối phương, trong tay lực đạo đã co rút lại đến nhỏ nhất.

Nhưng một chương này nếu như đánh trúng mặt sẹo, cũng không phải mặt sẹo cái này Trúc Cơ cảnh bất nhập lưu tiểu nhân vật, có thể chống lại.

Mặt sẹo thần sắc thân nhiên, khóe miệng treo lên một tia cười khê, nhìn xem Lâm Dương nhất chương hướng mình đánh tới, căn bản là không có làm bất luận cái gì ngăn cản.

Bởi vì mặt sẹo trong lòng rõ ràng, chính mình bất kể như thế nào ngăn cản tránh né, cũng là uống phí công phu, giữa hai người chênh lệch thực sự quá lớn, căn bản không thể vượt qua.

Đã như vậy, mặt sẹo đến là muốn chết thoải mái một điểm.

Mắt thấy mặt sẹo sẽ chết tại Lâm Dương dưới lòng bàn tay, ruộng chuyên nhất thần sắc thống khổ hai mắt nhắm lại, hai hàng thanh lệ từ khóe mắt nhỏ xuống.

Mà cuồng phong đường mọi người lúc này cũng buông ra ruộng chuyên nhất, thần sắc sa sút cúi đầu không nói.

Chung quanh xem kịch mọi người, cũng đối mặt sẻo cái này có Tình có Nghĩa người đàn ông mà cảm thấy tiếc hận, đều là lác đầu thờ dài.

Lúc này trong đám người một thân ảnh nhanh như thiểm điện, mọi người tại đây đều chỉ cảm giác thấy hoa mắt.

Đang nhìn đi thì đã thấy Lâm Dương nhất chương thế mà đã thất bại, mà Lâm Dương trước người cách đó không xa đang đứng hai người.

Một cái là thần sắc kinh nghi mặt sẻo, một tên khác nhưng là một cái một thân trường bào màu đen, eo buộc Tử Kim mang, thần sắc lạnh nhạt thiếu niên.

Mọi người tại đây làm sao cũng không nghĩ tới, thời khắc sống còn lại có thể có người xuất thủ cứu mặt sẻo.

Mà có thể từ Lâm Dương trong tay đem mặt sẻo cứu, liền cho thấy cái này áo bào đen thiếu niên tu vi không kém Lâm Dương, đang nhìn ăn mặc cách ăn mặc bất phàm, hiển nhiên lai lịch cũng không đơn giản.

Lúc này ruộng chuyên nhất gặp có người xuất thủ cứu mặt sẻo, mừng rỡ như điên vội vàng mấy bước tiến lên, một chân cầm mặt sẻo đá ngã trên mặt đất tức giận mắng.

"Người mẹ nó càng ngày càng không đem ta để ở trong mắt, người nào cho người lá gan tự chủ trương a! ."

Mặt sẻo gặp nhà mình Lão Đại hai mắt đỏ bừng, UU đọc sách biết là quan tâm chính mình, cũng không tức giận cười ngây ngô hai tiếng nói.

"Lão Đại chưa chút cho ta mặt mũi, chung quanh nhiều người như vậy người để cho ta về sau làm sao trên giang hồ lăn lộn."

Ruộng chuyên nhất nghe vậy cũng minh bạch chính mình thất thố, hung hăng trừng liếc một chút mặt sẻo lập tức kéo mặt sẻo, chuẩn bị cho cứu mặt sẻo áo bào đen thiếu niên nói tạ.

"Nguyên lai là Thánh Hòa Giáo Bạch giáo chủ, lại không biết vì sao xen vào việc của người khác."

Vừa mới tâm tình ổn định lại ruộng chuyên nhất, nghe xong Lâm Dương nói như vậy, dưới chân một cái vội vàng kém chút té ngã trên đất, còn tốt một bên mặt sẻo đỡ lại.

"Lão Đại không có sao chứ." Một bên mặt sẻo thần sắc nghi hoặc quan tâm nói.

Ruộng chuyên nhất nhưng là không để ý tới mặt sẻo, vội vàng ngăn đầu vội vàng dò xét bên cạnh mình áo bào đen thiếu niên.

Chỉ gặp quả nhiên tại trường bào màu đen trên cánh tay trái, in một đóa ngọn lửa màu tím.

Ruộng chuyên nhất tuy nhiên không cùng trong truyền thuyết Thánh Hòa Giáo, đánh qua giao cho.

Nhưng lại cũng nhận biết, đây chính là danh truyền Tây Phong thành mới quật khởi Đình Tiêm Thế Lực, Thánh Hòa Giáo ký hiệu.

Tại xem xét đối phương niên kỷ, không phải là và trong truyền thuyết Thánh Hòa Giáo giáo chủ Bạch Cửu tương tự a, lập tức rung động trong lòng tột đỉnh.

Đừng nói ruộng chuyên nhất, cũng là chung quanh xem kịch mọi người, cũng đều bị Lâm Dương lời nói cho kinh sợ đến.

Mà lúc này trong đám người, cũng có gặp qua Bạch Cửu người, nhận ra Bạch Cửu thân phận, lập tức áo bào đen thiếu niên cũng là Thánh Hòa Giáo Bạch Cửu tín tức, trong nháy mắt liền truyền đi.

Lúc này đứng ở trong sân Bạch Cửu, mặt ngoài thần sắc bất biến, nội tâm nhưng là đề nổ hoa.

Đối với Bạch Cửu tới nói, hạnh phúc nhất sự tình, chính là nhìn xem chính mình giang hồ danh vọng, mấy trăm mấy trăm dâng đi lên.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Vạn Chúng Chú Mục

Nhìn xem trước kia chỗ không có tốc độ, dâng lên giang hồ danh vọng, Bạch Cửu âm đạo lần này đến là tới đối với đối phương.

Thực sự Lâm Dương mới xuất hiện về sau, Bạch Cửu cũng đứng lúc mang theo Thánh Hóa Giáo mọi người vừa đuổi tới hồi âm cốc.

Tiến cốc chỉ thấy tại đây tụ tập rất nhiều Giang Hồ Nhân Sĩ, liền xuống ngựa mang theo mọi người đứng lên đến, tiếp theo liền nhìn thấy đón lấy một màn.

Về phần tại sao xuất thủ cứu mặt sẹo, một là gặp mặt sẹo có Tình có Nghĩa Bạch Cửu có chút thương thức.

Hai đương nhiên là vì là giang hồ danh vọng, giờ phút này gặp giang hồ danh vọng đã đình chỉ tăng trưởng, Bạch Cửu cẩn thận tính toán, liền cái này một chút thời gian.

Bạch Cửu liền kiểm lời 260 0 điểm giang hồ danh vọng, tăng thêm bản thân hơn 4000 chút, Bạch Cửu giang hồ danh vọng đã đạt tới trước đó chưa từng có hơn 6600 điểm.

Mặc kệ là dùng đến đề thăng tự thân tu vi, vẫn là đòi lấy thần binh võ học, đều đã nhưng đầy đủ.

Đương nhiên nếu là Bạch Cửu muốn đòi lấy ngưỡng mộ trong lòng, tuyệt học cấp võ học, còn cần cố gắng nhiều hơn.

Rời khỏi hệ thống, Bạch Cửu thần sắc đậm nhạt phiết liếc một chút, sắc mặt khó coi Lâm Dương nói khẽ.

"Tại ta không có thay đổi chủ ý trước đó, ngươi tốt nhất chạy xa một chút, nếu không liền đợi đến Trương Vô Niệm tự mình đến tiếp ngươi đi." Lâm Dương lúc này sắc mặt tái xanh, nghe Bạch Cửu lời nói, thần sắc khó coi nhìn xem Bạch Cửu nói.

"Bạch giáo chủ vô cớ nhúng tay, ta Lĩnh Nam phái và cuồng phong đường ân oán, phải chăng quá không đem ta Lĩnh Nam phái để ở trong mắt."

Bạch Cửu nghe Lâm Dương lời nói, khẽ cười một tiếng lập tức thần sắc biến đổi, gương mặt lạnh lẽo Lâm Dương nói.

"Lấy thân phận của ngươi, hẳn là rõ ràng Nhâm Bình sinh sự tình căn bản và cuồng phong đường không quan hệ, đừng muốn tại cái này giống như bồn tọa nói nhảm".

Lâm Dương đương nhiên biết rõ, giết chết Nhâm Bình sinh là Vô Song bảo Trầm Thiên nhai, cuồng phong đường chỉ là không khỏi nằm thương a.

Lần này Lâm Dương cũng chỉ là, muốn tại cuồng phong đường trên thân xả giận, lại không nghĩ rằng thế mà dẫn Bạch Cửu xuất thủ.

Gặp Bạch Cửu ra tay trợ giúp cuồng phong đường, Lâm Dương trong lòng liền đã có thoái ý.

Tuy nhiên Lâm Dương dù sao giờ này khắc này, đại biểu là Lĩnh Nam phái, nếu như gặp Bạch Cửu liền xám xịt rút đi, này người khác sẽ coi là Lĩnh Nam phái sợ hãi Thánh Hóa Giáo.

Lâm Dương đương nhiên không thể bởi vì chính mình hành vi cá nhân, ảnh hưởng đến sư môn uy vọng.

Nhưng Bạch Cửu tu vi cao thâm, giống như vốn không phải Lâm Dương có thể chống lại, là lấy Lâm Dương quyết định nói vài lời lời xã giao liền đi.

Lại không nghĩ rằng Bạch Cửu thái độ cứng rắn như thế, không chút nào cho nhà mình Lĩnh Nam phái mặt mũi.

"Bạch giáo chủ chẳng lẽ còn muốn, lấy lớn hiếp nhỏ không thành." Lâm Dương nghe Bạch Cửu lời nói, sắc mặt khó coi căn rằng nhìn xem Bạch Cửu trầm giọng nói.

"Hừ! Cho ngươi cơ hội ngươi không được trân quý, ngươi cho rằng ngươi thay mặt Lĩnh Nam phái a."

Bạch Cửu gặp Lâm Dương ngu xuẩn mất khôn, lập tức hừ lạnh một tiếng, trực tiếp xuất thủ.

Thân hình nhất động, liền đã xuất hiện tại Lâm Dương bên người, một cái chuông đao chém vào Lâm Dương trên cổ, trực tiếp cầm Lâm Dương đánh ngất xỉu.

Lập tức bắt lấy Lâm Dương trực tiếp cầm lắc tại ruộng chuyên nhất bọn người trước người, âm thanh lạnh lùng nói "Cho bồn tọa trói."

Ruộng chuyên nhất trợn mắt hốc mồm nhìn xem dưới chân Lâm * vốn không nghĩ tới Bạch Cửu cường thế như vậy, thế mà không chút nào cho Lĩnh Nam phái mặt mũi, trực tiếp xuất thủ cầm Lâm Dương đánh ngất xỉu giữ lại.

Đến là ruộng chuyên nhất bên cạnh mặt sẹo, nghe Bạch Cửu phân phó, không chút do dự trực tiếp cầm nhà mình Đại lưng cưỡi xuống, ba lần 5 trừ nhị tướng Lâm Dương trói cái Bánh Chung.

"Ngươi lại dám làm tổn thương ta Lâm sư huynh, ngươi Thánh Hóa Giáo là muốn cùng ta Lĩnh Nam phái là địch phải không."

Bạch Cửu tốc độ xuất thủ gấp nhanh, thẳng đến lúc này còn lại bốn tên Lĩnh Nam phái đệ tử mới kịp phản ứng, thần sắc giận dữ chỉ Bạch Cửu tức giận nói.

Bạch Cửu lười và những này, không biết chút nào Lĩnh Nam Phổ Thông Đệ Tử nói nhảm.

Thân thể động liên tục, giữa sân mọi người chỉ gặp Bạch Cửu thân hình mang theo tàn ảnh, trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ, nháy mắt sau khi lại trở lại tại chỗ, mà lúc này Linh Nam phái bốn tên đệ tử, nhưng là lại có ba tên ngã xuống đất không dậy nổi.

Bạch Cửu đậm mặt phiết mắt, còn lại tên kia thần sắc kinh hoàng Linh Nam phái đệ tử trầm giọng nói "Trở về nói cho người biết nhà chúng môn, để cho hắn tự mình đến dẫn người, nếu không bốn tọa liền đem bọn họ phế vô công, cho Bản Giáo làm tạp dịch".

Tên kia Linh Nam đệ tử gặp Bạch Cửu lên tiếng, lập tức không dám thất lễ, thần sắc cuống quýt vội vàng rời đi, tiến đến thông tri Trương Vô Niệm.

Bạch Cửu thấy đối phương rời đi, lập tức lại phiết liếc một chút bốn phía người giang hồ, thần sắc lạnh lùng lên tiếng nói.

"Các người còn không rời đi, chẳng lẽ là muốn bốn tọa mời các người uống trà không thành."

Chu vi xem người, nghe xong lời này, vội vàng đi tứ tán, không dám chút nào dừng lại.

Bạch Cửu ngay cả Linh Nam phái thân truyền đệ tử, nói rằng tay liền xuống tay, huống chi là chính mình những này Tiểu Ngư Tiểu Hà.

Bạch Cửu gặp chu vi quan chi người, chạy tứ tán, lập tức quay người đối với một bên thần sắc cung kính ruộng chuyên nhất nói.

"Bốn tọa mới đến hồi âm cốc, đối với bên trong tình huống không quá hiểu biết, người có thể rõ ràng bên trong tình huống cụ thể."

Ruộng chuyên nhất nghe vậy lập tức không dám thất lễ, vội vàng lên tiếng nói.

"Hồi Bạch giáo chủ lời nói, lão hủ từ tin tức truyền ra ngày đầu tiên liền đến, đối với bên trong tình huống đến rất là rõ ràng."

"Vậy người liền đi theo bốn tọa bên người đi." Bạch Cửu nhìn đối phương liếc một chút nhẹ nói nói.

Ruộng chuyên nhất nghe Bạch Cửu nói như vậy, trong lòng mừng như điên dị thường, giống như sau lưng Thánh Hòa Giáo, không chỉ có không cần lo lắng Linh Nam phái trả thù.

Chờ Thánh Hòa Giáo ăn thịt, chính mình làm sao cũng có thể hấp chút nước không phải, chỗ nào sẽ còn do dự thần tình kích động lớn tiếng nói "Ta cường phong đường, ôn hòa lấy Bạch giáo chủ như Thiên Lô sai đâu đánh đó."

"Ân! Phía trước dẫn đường." Bạch Cửu thần sắc bình thản nói một câu.

Sau đó chào hỏi một bên Thánh Hòa Giáo mọi người, và áp giải Linh Nam phái mấy người cường phong đường, đi đầu đi về phía trước.

Bạch Cửu bọn người đi chỉ chốc lát, trên nửa đường nhưng là không có nhìn thấy đến một bóng người, liền ngay cả vừa rồi đám người kia cũng không có nhìn thấy.

Bạch Cửu lập tức khề cau mày lập tức hỏi ruộng chuyên nhất "Không phải nói hồi âm cốc tụ tập hơn nghìn người a, UU đọc sách làm sao bốn tọa nhưng là không nhìn thấy một cái."

Ruộng chuyên nhất nghe vậy cung kính nói "Hồi Bạch giáo chủ, trước đó xác thực đều trong cốc đóng quân, bất quá hôm nay các đại thế lực đã quyết định buổi trưa vừa đến, liền cùng một chỗ tiến vào quên hồn nhai Phi Thiên Tàng Bảo Động, cho nên giờ phút này đều đã tụ tập đến quên hồn nhai xuống.

"A! Vẫn còn rất xa."

Bạch Cửu nghe vậy lập tức hỏi.

"Lành nghề một khắc liền đến.

" ruộng chuyên nhất vội vàng đáp.

Bạch Cửu lập tức không tại nhiều nói, tại ruộng chuyên nhất chỉ huy chuyển về một khắc đồng hồ, lập tức chuyển qua một cái vách núi, chỉ thấy trước mắt tầm mắt trong nháy mắt khoáng đạt.

Vòng qua vách núi, thu vào Bạch Cửu bọn người tầm mắt chính là một tòa tròn vẹn cao trăm trượng, chiếm diện tích có phần Nghiễm bốn phía vách đá dốc đứng dị thường vách núi.

Vách núi chính thể từ hồng sắc nam thạch mà thành, bên trên không có chút nào bất luận cái gì cây cỏ, một mảnh hoang vu.

Bạch Cửu bọn người mặc dù không có tới qua nơi đây, nhưng trong lòng đều hiểu, nơi này chính là quên hồn nhai.

Quên hồn nhai xuống đất xu thế khoáng đạt, bên cạnh là một đầu rộng hai trượng hẹp dài đá vụn thông đạo, qua nơi đó cũng liền rời đi Tây Phong thành phạm vi.

Lúc này Tây Phong nội thành các đại thế lực, Giang Hồ Tán Nhân tròn vẹn hơn nghìn người, tụ tập tại quên hồn nhai xuống.

Hon nghìn người giờ phút này ngay ngắn trật tự, riêng phần mình dựa theo tự thân thực lực, chiếm cứ một khối địa phương tĩnh tâm chờ đợi, thế lực càng mạnh, tự nhiên vị trí càng đến gần trước.

Tuy nhiên hơn nghìn người hội tụ, nhưng lúc này bầu không khí ngưng trọng, thế lực khắp nơi đều tận lực hạ thấp giọng nói chuyện, đa số người nhưng là yên lặng không nói, hoặc bế mặc đường thân.

Bạch Cửu bọn người xuất hiện, để cho tràng diện yên tĩnh, lập tức hơn nghìn người đồng loạt đem ánh mắt, tập trung ở Bạch Cửu bọn người trên thân.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Tranh Phong Đối Lập

Quên Hồn Nhai dưới, Tây Phong thành lục đại thế lực riêng phần mình chiếm cứ một góc xa xa đối lập, bầu không khí ngưng trọng.

Lĩnh Nam phái làm Tây Phong thành Đệ Nhất Thế Lực, vị trí tại tay trái đoạn trước nhất, sau khi là Đường Gia Bảo và Lục Gia Trang.

Mà Vô Song bảo thì vừa vặn và Lĩnh Nam phái đối lập, ra tay vị trí theo thứ tự là Tề gia trang và Hoắc gia trang.

Lục đại trong thế lực Đường Gia Bảo và Lục Gia Trang, luôn luôn và Lĩnh Nam phái giao hảo.

Mà Vô Song bảo thì và Tề gia trang, Hoắc gia trang đi tương đối tiến vào.

Từ lục đại thế lực chỗ đứng bên trong, liền có thể nhìn ra mấy nhà đã phân chia thành hai phe cánh.

Về phần hấn Tam Lư Thế Lực và Giang Hồ Tán Nhân, nhưng là rồi bời, tụ tập tại sáu nhà thế lực bốn phía.

Theo Bạch Cửu mang theo Thánh Hóa Giáo và cuồng phong đường bọn người đuổi tới, lại làm cho bầu không khí lộ ra trở nên tế nhị.

Hơn ngàn người giang hồ ánh mắt tập trung ở Bạch Cửu bọn người trên thân Bạch Cửu thần sắc vẫn bình tĩnh, không hề ảnh hưởng vèn vẹn thẳng dẫn đầu hướng về phía trước.

Thánh Hóa Giáo mọi người, tuy nhiên hơi có chút không được tự nhiên, thần sắc nhưng cũng không thay đổi chút nào, theo sát sau lưng Bạch Cửu.

Mà đi tại sau cùng cuồng phong đường mọi người, nhưng là lần thứ nhất gặp được loại này trận thế.

Lúc này ruộng chuyên nhất đã cái trán đầy mồ hôi, người khác càng là cước bộ phù phiếm, nặng đầu bệnh phù chân phảng phất uống say. Còn tốt có Bạch Cửu phía trước, nếu không sợ là sớm đã tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Coi như thế mấy người cũng không dám nhìn nhiều, chỉ có thể cúi đầu theo thật sát Thánh Hóa Giáo bọn người về sau.

Bạch Cửu đối với thế lực khắp nơi ánh mắt không thêm để ý chút nào, không nói kiếp trước nhìn quen dạng này tràng diện, liền nói hiện tại bằng vào tự thân thực lực, thì sợ gì ở đây bất kỳ người nào.

Bạch Cửu thần sắc lạnh nhạt, mang theo đám người trực tiếp hướng về phía trước, ngăn tại phía trước các phương Tam Lư Thế Lực, không tiếng động mang theo thủ hạ thối lui đến một bên, tránh ra đường ra.

Không lâu Bạch Cửu liền đã đến quên hồn nhai hàng trước nhất, lục đại thế lực bên cạnh.

Lục đại thế lực chung quanh mấy trọng bên trong, không có một ai, hấn thế lực tự giác và lục đại thế lực kéo ra một chút khoảng cách.

Bạch Cửu không coi ai ra gì đi vào, mang theo thủ hạ mọi người, tại mấy nhà bên cạnh tùy ý tìm vị trí.

Bạch Cửu vừa đến, lục đại thế lực đồng thời đem ánh mắt nhìn về phía Thánh Hóa Giáo một phương.

Lĩnh Nam trong phái Trương Vô Niệm gặp Bạch Cửu, lập tức thần sắc nhất động, ôn hòa lên tiếng nói.

"Bạch giáo chủ quả nhiên thù tín, Trương mỗ đã đợi chờ lâu ngày, nếu không chê, không ngại tới ôn chuyện một phen."

Hắn mấy nhà nghe xong Trương Vô Niệm lời nói, thần sắc không giống nhau.

Vô Song bảo Trầm Thiên nhai, chỉ đậm mặt nhìn Trương Vô Niệm và Bạch Cửu, khoe miệng khẽ cười một tiếng liền tiếp theo nhắm mắt dưỡng thần.

Mà Tề gia trang bên này Tề gia đứng đầu tề kiêu trời, nhưng là trầm mặt phớt Bạch Cửu liếc một chút, lập tức và sau lưng Tề Thiên quân thấp giọng tiếp tục nói chuyện với nhau.

Tề gia trang một bên Hoắc gia trang.

Dẫn đầu là một vị phúc hậu lão giả, lão giả nhưng là thần sắc hiểu kỳ một mực quan sát tỉ mỉ lấy Bạch Cửu.

Về phần Linh Nam phái bên này Đường Gia Bảo, nhưng là từ một cái niên kỷ hơn ba mươi tuổi bạch y nam tử dẫn đội.

Tuy nhiên bạch y nam tử một mực đang và bên cạnh một vị đồng dạng số tuổi nam tử thấp giọng nói chuyện với nhau, từ đầu đứng chỗ đều không có xem Thánh Hòa Giáo bọn người liếc một chút.

Ngược lại là Đường Gia Bảo bên cạnh Lục Gia Trang, dẫn đầu là một cái dạng tuấn lãng bất phàm trung niên nam tử, đến là chủ động đối với Bạch Cửu chấp tay một cái gật đầu ra hiệu.

Bạch Cửu liếc một chút cảm mấy nhà thế lực thần sắc thu hết mắt, thần sắc bình thản đối Trương Vô Niệm nói.

"Ôn chuyện liền không cần, tuy nhiên tất nhiên Trương chương môn ở đây, bốn tọa liền đem học trò của người đệ tử trả lại cho người, tình người trong môn đệ tử chết, còn nói là bốn tọa sát."

Trương Vô Niệm gặp Bạch Cửu đối với mình, không lưu tình chút nào thể diện, thần sắc có chút xấu hổ, trong lúc nhất thời đến là không biết như thế nào mở miệng.

Bạch Cửu cũng không để ý những này, đối với không có hảo cảm người, Bạch Cửu luôn luôn như thế.

Lần này chủ động buông tha Lâm Dương bọn người, đã coi như là cho đối phương mặt mũi, dù sao đối phương một mực đối với mình khách khí có thừa.

Lập tức Bạch Cửu tay phải vung lên, ra hiệu cuồng phong đường bọn người cảm Lâm Dương bọn người làm tỉnh lại.

Ruộng chuyên nhất bọn người không dám thất lễ, vội vàng dùng tay vừa bấm Lâm Dương bọn người huyệt Nhân Trung, cảm mấy người làm tỉnh lại.

Lâm Dương mấy người mơ màng tỉnh lại, thần sắc mờ mịt, lập tức vừa thấy được ruộng chuyên nhất bọn người cũng là giận dữ, lúc này muốn nhảy dựng lên và cuồng phong đường bọn người liều mạng.

"Còn không cho ta chạy trở về tới." Nhưng là lúc này Trương Vô Niệm, sắc mặt khó coi chỉ Lâm Dương mấy người nổi giận mắng.

Trương Vô Niệm người chương môn này lời nói, vẫn là cũng có tác dụng, Lâm Dương bọn người lập tức không dám lên tiếng, oán hận trừng cuồng phong đường bọn người liếc một chút, vội vàng chạy về Linh Nam phái trong đội ngũ.

"Chúng ta bên trong đệ tử không biết, đắc tội Bạch giáo chủ chỗ, còn quên rộng lòng tha thứ, Trương mỗ sau này trở về nhất định nghiêm trị không tha, ôn hòa cho Bạch giáo chủ một cái công đạo."

Bạch Cửu ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy vừa rồi chính mình tặng cho Trương Vô Niệm báo tin Linh Nam đệ tử, đang đứng ở bên người, liền mình bạch nhất định là đối phương cảm vừa rồi sự tình đã nói cho Trương Vô Niệm.

Gặp Trương Vô Niệm thần sắc thành khẩn dị thường. Bạch Cửu biết đối phương là bởi vì Vô Song bảo và Tề gia trang áp lực dưới, tạm thời không muốn đắc tội chính mình mới dạng này, nhưng cũng không dễ tại tiếp tục cho đối phương sắc mặt xem, lập tức nhẹ giọng đáp.

Tất nhiên Trương chương môn nói như thế, vậy chuyện này coi như bỏ qua.

Tuy nhiên mong rằng Trương chương môn ước thúc tốt môn hạ đệ tử, lần sau tại đối với bản tọa bất kính, bốn tọa trong giáo còn thiếu một chút Tập Dịch, liền cầm phệ võ công để cho, tại ta dạy bên trong làm tập dịch."

Trương Vô Niệm nghe Bạch Cửu nói như thế, thần sắc có chút ấm giận, nhưng lại cường ép đè xuống, lập tức sắc mặt cứng ngắt cười nói "Bạch giáo chủ yên tâm, đồng dạng sự tình tuyệt sẽ không tại có lần nữa."

"Trương chương môn lời nói, bốn tọa vẫn tin tưởng."

Bạch Cửu nhìn đối phương liếc một chút, lập tức nói một câu liền không ở nói thêm cái gì, nhưng là để cho bầu không khí trong lúc nhất thời lúng túng không thôi.

Còn tốt lúc này và Linh Nam phải quan hệ không tệ Lục Gia Trang, tên kia dẫn đầu tuần lãg trung niên nam tử lên tiếng xem như giải vây.

Chỉ nghe tuần lãg trung niên nam tử nói ra "Chư vị ta nhìn thời gian cũng kém không nhiều, không bằng chúng ta trước tiên dời bước cái này quên hồn nhai như thế nào."

Mọi người xem xét sắc trời, cũng xác thực đã nhanh đến buổi trưa, lập tức gật đầu biểu thị đồng ý.

Gặp lục đại thế lực đều đồng ý, Bạch Cửu cũng không có ý kiến, còn lại hẳn thế lực căn bản không có tuổi nghề lựa chọn. UU đọc sách

Lúc này chỉ gặp Trầm Thiên nhai hướng về phía trước hai bước, quay người đối chúng nhân nói.

"Cái này quên Hồn Nhai chiếm diện tích rộng lớn, cao tới trăm trượng, bốn phía rất là dốc đứng, muốn lên tới đỉnh núi, nếu như không có nội lực tương trợ, lại rất là nguy hiểm.

Cho nên ta đề nghị, tu vi không đến Tam Lư cảnh giới chư vị Giang Hồ Đồng Đạo, nhưng chớ có cậy mạnh, nếu không mất mặt là nhỏ, mất mạng nhưng là không đáng."

Trầm Thiên nhai từ trước đến nay tại Tây Phong nội thành danh tiếng vô cùng tốt, mọi người tại đây gặp Trầm Thiên nhai nói như vậy, một bộ phận lập tức lựa chọn nghe theo Trầm Thiên nhai ý kiến.

Từ bỏ treo lên sườn núi dự định, tuy nhiên những người này nhưng cũng không hề rời đi, mà chính là muốn tại nguyên chỗ chờ đợi một phen, nói không chừng còn có thể thu hoạch được một phen cơ duyên, coi như không có thu hàng, cũng có thể kết giao một phen bằng hữu.

Còn lại tu vi tại Tam Lư phía dưới người, một bộ phận lựa chọn quan vọng một phen đang quyết định giả hay không giả hiểm, những người này chiếm cứ đại bộ phận.

Mà đối thành bên ngoài một bộ phận khẳng khẳng muốn lên quên Hồn Nhai, không phải tính cách cứng cỏi hạng người, cũng là tự kiểm chế có mấy phần thủ đoạn.

Tuy nhiên mặc kệ những người này lựa chọn như thế nào, đều đối với Trầm Thiên nhai có chút cảm kích, tại những người này xem ra, Trầm Thiên nhai không thẹn với Nhân Nghĩa Vô Song danh hào, xác thực khắp nơi làm người suy nghĩ.

Ở đây mặc kệ là Bạch Cửu vẫn là Trương Vô Niệm, người nào không biết Trầm Thiên nhai là cái từ đầu đến đuôi ngụy quân tử.

Không chỉ có bội bạc, với lại thủ đoạn độc ác, đáng tiếc hai người cũng không có ý định nói ra, bởi vì nói ra căn bản không ai tin.

Trương Vô Niệm gặp Trầm Thiên nhai như thế làm đáng, trong lòng căm ghét cực kỳ, lập tức hừ lạnh một tiếng nói.

"Canh giờ đã đến, không bằng xin mời Thẩm bảo chủ đi đầu một bước, vì là ở đây chúng ta đồng đạo làm làm gương mẫu như thế nào."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Tàng Bảo Chi Địa

Trầm Thiên nhai nghe xong, thần sắc như mộc xuân phong khẽ cười nói "Chỉ cần có thể đến giúp chư vị đồng đạo, Thẩm mỗ nghĩa bất dung từ."

Trầm Thiên nhai dứt lời lập tức cũng không chậm trễ, thân thể nhất động liền đến sườn núi.

Lập tức thân thể hướng lên nhảy lên, đã hướng lên thứ mấy trượng, tiếp theo cánh tay tại trên vách đá dựng đứng mượn lực, lại hướng lên mấy trượng, như thế lặp đi lặp lại, trong chớp lát đã bên trên treo đỉnh.

Vô Song bảo bọn người gặp nhà mình bảo chủ nhất động, hẳn mấy người tại tổng quản Thẩm Lãng chỉ huy dưới, cũng đều riêng phần mình thi triển thủ đoạn, bên trên quên Hồn Nhai.

Gặp Vô Song bảo đã toàn bộ bên trên đỉnh núi, Tề gia trang trang chủ tề khiếu Thiên Cương muốn có hành động, lại không nghĩ Trương Vô Niệm lên tiếng nói.

"Đón lấy không bằng Lục huynh đi đầu một bước."

Tuần lã trung niên nhân nghe vậy thần sắc ngẩn người, lập tức khôi phục bình thường, cũng không chậm trễ mang theo Lục Gia Trang mấy người liên tiếp theo thứ tự bên trên đỉnh núi.

Bạch Cửu biết Trương Vô Niệm không cho Tề gia trang đi đầu, là sợ Tề gia trang và Vô Song bảo tại quên Hồn Nhai về trên tay.

Cho nên ngăn cản Tề gia trang về sau, lại để cho và Linh Nam phái quan hệ không tệ Lục Gia Trang xung phong.

Chờ Lục Gia Trang người bên trên quên Hồn Nhai, Trương Vô Niệm liền dẫn Linh Nam phái mọi người, không chút do dự xếp tại sau khi.

Linh Nam phái là sau khi Tề gia trang, Hoắc gia trang, sau cùng Đỉnh Tiêm Thế Lục thì chỉ còn lại có Đường Gia Bảo, và Thánh Hóa Giáo hai phe.

Đường Gia Bảo một phương chỉ có sáu người, cầm đầu là áo trắng trung niên nam tử và một cái bộ dáng bình thường nam tử mặc áo tím.

Lúc này thấy chỉ còn lại có chính mình và Thánh Hóa Giáo người hai phe, cũng không cùng Bạch Cửu bọn người chào hỏi.

Lúc này hai người thân ảnh phiêu hốt, mang theo thủ hạ người tốc độ cực nhanh bên trên đỉnh núi.

Bạch Cửu thấy chung quanh chỉ còn lại có chính mình Thánh Hóa Giáo một phương, lập tức phiết mắt sau lưng hấn Tam Lưu Thế Lục và Giang Hồ Tán Nhân.

Gặp hấn người đều nhìn xem nhóm người mình không dám đi đầu, liền mình bạch những người này là sợ đến tội nhóm người mình.

Bạch Cửu lập tức cũng không chậm trễ, quay người đối với một bên chúng nhân nói.

"Sách sách và Cao Thuận hai người mới đi vào Tam Lưu không lâu, chờ sau đó bốn tọa mang các người đi lên, rền vang và Từ Tam hai người các người giống như sau lưng bốn tọa là được."

Đỗ Thư sách và Cao Thuận vốn đang có chút lo lắng, gặp Bạch Cửu thế mà đã cân nhắc đến điểm ấy, trong lòng cảm kích không thôi.

Vì sao rền vang và Từ Tam đối với Bạch Cửu an bài cũng không có ý kiến, hai người một cái là Tam Lưu hậu kỳ, một cái là Tam Lưu trung kỳ.

Sở học Kinh Công Thân Pháp tuy nhiên phẩm cấp không cao, nhưng lại đều sớm đã sử dụng thuần thực vô cùng, căn bản là không cần lo lắng.

"Người cuồng phong đường có thể đi theo bốn tọa bên người, tuy nhiên bốn tọa sẽ không ở xuất thủ tương trợ, tới tại không đến người tự làm quyết định."

Bạch Cửu lập tức lại mắt nhìn, bên cạnh ruộng chuyên nhất nhẹ giọng đối với nói.

Bạch Cửu phân phó một câu, lập tức liền không ở chú ý đối phương, nếu như đối phương dám cùng lên đến,

Bạch Cửu khảo nghiệm một phen về sau, có lẽ sẽ nhận đối phương đi vào chính mình dưới trướng, nếu như đối phương sợ đầu sợ đuôi này Bạch Cửu cũng sẽ không đi lãng phí thời gian.

Giao phó xong thủ hạ mọi người, Bạch Cửu hai tay phân biệt bắt lấy Cao Thuận và Đỗ Thư sách.

Thân thể nhất động, dùng ra Phong Thần Thối bên trong Bộ Phong Tróc Ảnh, phảng phất một con gió màu xanh lá, phù điêu phía trên.

Chỉ là hai chân tại trên vách đá dựng đứng mượn lực mấy lần, liền dẫn Đỗ Thư sách và Cao Thuận bên trên đỉnh núi.

Bạch Cửu mang theo hai người, cư nhiên như thế thoải mái leo lên quên hồn nhai, kinh công độ cao, không chỉ có để cho một mực chú ý Bạch Cửu, đứng tại trên đỉnh núi mấy đại thế lực chấn động không thôi, càng làm cho dưới vách người trong giang hồ kinh động như gặp thiên nhân.

Phải biết làm Tây Phong thành, bên ngoài công nhận đệ nhất cao thủ.

Linh Nam phái chương môn Trương Vô Niệm, cũng là dựa vào cánh tay mượn lực nhiều lần mới lên tới quên Hồn Nhai.

Mà Bạch Cửu không chỉ có mang theo hai người, còn giống như vốn không cần cánh tay mượn lực, trực tiếp hai chân ngay cả thực sự liền lên đỉnh núi.

Phản này kinh công và mọi người tại đây so sánh, mọi người trực tiếp bị quăng mấy con phỏ.

"Bạch giáo chủ cái này kinh công coi là thật bất phàm, lại không biết ra sao kinh công, sợ là ít nhất cũng là thượng thừa kinh công đi."

Đã thấy lúc này, Trầm Thiên nhai thần sắc lấp lóe nhìn xem Bạch Cửu nhẹ giọng hỏi.

Hắn mọi người gặp Trầm Thiên nhai hỏi thăm, cũng đều thần sắc hiếu kỳ nhìn xem Bạch Cửu, muốn biết Bạch Cửu học được là cái gì kinh công.

Bạch Cửu nghe Trầm Thiên nhai lời nói, thần sắc bình tĩnh quét mắt nhìn mình chăm chăm các đại thế lực, đem mọi người thần sắc thu hết mắt.

Lập tức khẽ cười một tiếng, dùng phảng phất nhìn thẳng ngốc ánh mắt nhìn xem Trầm Thiên nhai nói.

"Bồn tọa tại sao phải nói cho người biết."

Bạch Cửu như thế gọn gàng cự tuyệt, để cho Trầm Thiên nhai sắc mặt khó coi không thôi.

Trầm Thiên nhai nhiều năm qua, vẫn là đệ nhất bị người bị người như thế ngay thẳng cự tuyệt.

Trước kia cho dù có người cự tuyệt Trầm Thiên nhai, cũng sẽ cố kỵ danh vọng uyển chuyển cự tuyệt, mà không phải giống Bạch Cửu dạng này trực tiếp một câu, vì sao nói cho người biết tới đánh mặt.

Mọi người chung quanh thật tâm bên trong cũng rõ ràng, trừ phi Bạch Cửu là kẻ ngu, nếu không căn bản sẽ không nói với chính mình bọn người.

Chỉ là gặp Trầm Thiên nhai ra mặt, muốn nhìn một chút Bạch Cửu ứng đối ra sao, lại không nghĩ rằng Bạch Cửu thế mà không chút nào cảm Trầm Thiên nhai để ở trong mắt, cự tuyệt không lưu tình chút nào thể diện.

"Thảm nỗi chỉ là thuận miệng hỏi một chút, tất nhiên Bạch giáo chủ không muốn nói, đương nhiên không người nào dám miễn cưỡng Bạch giáo chủ." Trầm Thiên nhai mất hân mang lóe lên một cái rồi biến mất, sắc mặt khôi phục như thường vừa cười vừa nói.

Bạch Cửu giờ phút này đến là có chút bội phục đối phương, đương nhiên bội phục là da mặt thế mà có thể dày như vậy, lập tức nhưng là không để ý đối phương.

Mà lúc này, vì sao rền vang cũng và Từ Tam lần lượt leo lên đỉnh núi, mà ruộng chuyên nhất thế mà cũng đi theo phía sau hai người.

Ba người bên trên đỉnh núi thở dài một hơi, lập tức và Cao Thuận bọn người tự giác đứng sau lưng Bạch Cửu.

Đến tận đây Tây Phong thành các đại thế lực cao thủ, xem như toàn bộ đến đông đủ.

Sau đó không lâu nội thành Tam Lưu Thế Lực và Giang Hồ Tấn Nhân, hoặc một thân một mình, hoặc hai người kết bạn từng cái trên đỉnh quên Hồn Nhai.

Thời gian không dài, nhưng là đã hầu như đều đến đông đủ, tính cả mấy đại thế lực cao thủ, nhân số đại khái tại một trăm người tả hữu.

Trầm Thiên nhai gặp tại không người bên trên sườn núi làm, UU đọc sách nhìn xuống lấy chứng nhân nói.

"Tất nhiên chư vị đều đã đến đông đủ, vậy bọn ta liền liên thủ xông vào một lần cái này Tàng Bảo Chi Địa, trước đó nói rõ ràng, chuyện giang hồ giang hồ, đến lúc đó gặp được bảo vật bí tịch, cái bằng thủ đoạn, chư vị nghĩ như thế nào."

Trầm Thiên nhai nói xong, thấy mọi người không có ý kiến, lập tức lên tiếng nói.

"Đã như vậy, ta Vô Song bảo liền cái xung phong, vì là chư vị mở đường."

Lập tức Trầm Thiên sườn núi, liền dẫn Vô Song bảo mọi người quay người bước đi.

Lúc này Bạch Cửu mới quan sát tỉ mỉ cái này quên Hồn Nhai, chỉ gặp quên Hồn Nhai đỉnh không có vật gì, một mảnh trống trải, chỉ là tại đỉnh núi trung tâm vị trí, có một cái gần trọng lớn nhỏ động khẩu.

Động khẩu thành chín mươi phủ nghiêng, bốn phía ngược lại san bằng bóng loáng, bên trong động một mảnh tối tăm, không biết sâu cạn.

Mọi người đi theo Trầm Thiên nhai tới nói chỗ động khẩu, chỉ nghe nói.

"Chư vị đồng đạo có chút mới đến có lẽ không biết, nếu trước đó chúng ta đã phái người dò xét qua một phen đỉnh núi.

Ra kết luận là nếu quả thật có bảo tàng, này tất nhiên chính là tại hang động này phía dưới, tuy nhiên ứng là thời gian gấp gáp chúng ta cũng không có xâm nhập, cho nên đối với bên trong động cũng không lắm hiểu biết, cho nên một hồi trả hết nợ chư vị cần thận.

Dặn dò mọi người một tiếng, Trầm Thiên nhai lập tức xung phong đi đầu mang theo Vô Song bảo người, theo động khẩu xuống.

Son động hiện lên chín mươi độ nghiêng, tuy nhiên dốc đứng lại khó không được mọi người.

Bạch Cửu mang Thánh Hóa Giáo bọn người đi ở chính giữa vị trí, trước người là Lục Gia Trang người, sau lưng nhưng là hần Tam Lưu Thế Lực và Giang Hồ Tấn Nhân.

Bạch Cửu bọn người sờ soạn đi sau một hồi, lập tức hai mắt tỏa sáng.

Lúc này Bạch Cửu đám người đã thân ở một cái cao chừng mười trượng có chút rộng rãi trong động đá vôi.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Sinh Tử Từ Mệnh

Vong Hồn Nhai bên ngoài hoang vu một mảnh, trong động đá vôi nhưng là một phen khác khí tượng, vách động bốn phía bò đầy lục sắc thảm thực vật.

Động rộng rãi không tính Bạch Cửu bọn người hạ xuống động khẩu, tại hán ba cái phương vị, đều có một cái rộng khoảng một trượng hai người cao son động.

Động rộng rãi không gian không nhỏ, Bạch Cửu chờ thêm trăm người đứng ở bên trong, không chút nào lộ ra chen chúc.

Giờ phút này mọi người tan ra bốn phía, riêng phần mình dò xét bốn phía, lại không nhìn thấy Trầm Thiên nhai và Tề Thiên quân trao đổi cái ánh mắt về sau, khóe miệng treo một tơ tằm lạnh lùng chế giễu.

Lập tức Trầm Thiên nhai xong khúc một tiếng, gấp hấp dẫn mọi người chú ý lực, lập tức trầm giọng nói.

"Chư vị Giang Hồ Đồng Đạo, như thế như vậy không có đầu mối tìm xuống dưới, cũng không phải biện pháp.

Ta xem không bằng dạng này, nơi này có ba cái động khẩu, ai cũng không biết đầu kia là thật đầu kia là giả, Thảm nỗi cảm thấy không bằng chúng ta chia ra ba đường, Các Hành sự tình, chư vị ý như thế nào? ."

Bạch Cửu nghe xong Trầm Thiên nhai lời này, thần sắc nhất động, bất động thanh sắc nhìn một chút Trương Vô Niệm, gấp yên lặng không nói, lập tức quyết định yên lặng nhìn thay đổi.

"Ta đồng ý Thảm bảo chủ ý kiến, cùng ở chỗ này uống phí sức lực, không bằng tách đi ra thuận tiện.

Chết sống có số, Phú Quý tại Thiên, về phần có thể hay không thu hoạch được bảo tàng đều xem riêng phần mình Vận Đạo."

Đứng ở một bên Tề gia trang trang chủ, tề khiếu trời lập tức lên tiếng ủng hộ Trầm Thiên nhai.

Có Tề gia trang dẫn đầu, Hoắc gia trang lão già cũng gật đầu biểu thị ủng hộ Trầm Thiên nhai.

Mà ứng vì là Trầm Thiên nhai xưa nay, tại Tây Phong nội thành danh tiếng vô cùng tốt.

Ngay sau đó trừ và Lĩnh Nam phái giao hảo Đường Gia Bảo, Lục Gia Trang còn có Bạch Cửu bọn người bên ngoài, cơ hồ cho nên người đều lựa chọn ủng hộ Trầm Thiên nhai đề nghị.

"Không biết Bạch giáo chủ cho rằng, Thảm nỗi đề nghị như thế nào? ."

Đã thấy lúc này, Trầm Thiên nhai cười nhẹ đối với Bạch Cửu hỏi.

Theo Trầm Thiên nhai dứt lời, ánh mắt mọi người đều rơi vào Bạch Cửu trên thân.

Bạch Cửu thần sắc lạnh nhạt xem Trầm Thiên nhai liếc một chút, lập tức gật đầu biểu thị chính mình Không ý kiến.

Bạch Cửu lần này, vốn là không phải vì bảo tàng mà đến, chủ yếu con mắt chính là vì là, xoát giang hồ danh vọng.

Mà trước đó nhìn thấy mọi người lúc hệ, thống âm thanh một trận điên cuồng tiếng nổ, Bạch Cửu Minh trắng đó là chính mình, giang hồ danh vọng dâng lên tiếng nhắc nhở.

Tuy nhiên đến một lần bởi vì nhắc nhở tin tức thực sự quá nhiều, thứ hai nơi đây cũng không thích hợp xem xét, cho nên Bạch Cửu chỉ có thể cường tự nhẫn nại hạ xuống.

Tất nhiên hôm nay tới đây chủ yếu nhiệm vụ đã đạt tới, Bạch Cửu liền định mang theo dưới tay mình mở mang tầm mắt, thuận tiện nhìn xem Trầm Thiên nhai chơi hoa dạng gì.

Với lại hệ thống Chủ Tuyển Nhiệm Vụ, là để cho Bạch Cửu trong vòng một năm xưng bá Tây Phong thành.

Đã như vậy nếu có cơ hội, Bạch Cửu cũng không để ý bỏ đá xuống giếng, để cho mình Chủ Tuyến Nhiệm Vụ tiến độ, đẩy về phía trước tiến vào một chút.

Trầm Thiên nhai gặp Bạch Cửu đồng ý, lập tức đem ánh mắt rơi vào Trương Vô Niệm trên thân, cười hỏi.

"Trương chương môn chưa từng nói chuyện, chẳng lẽ cảm thấy Thẩm mỗ đề nghị không ổn, thế nhưng là có tốt hơn đề nghị."

Trương Vô Niệm ngẩng đầu, thật sâu mắt nhìn Trầm Thiên nhai thanh bằng nói.

"Ta đến là cũng đồng ý Thẩm bảo chủ đề nghị, tuy nhiên thông đạo có ba khu, không biết Thẩm bảo chủ như thế nào cảm mọi người phân phối, để cầu thực lực sẽ không chênh lệch quá mức cách xa."

Trầm Thiên nhai gặp Trương Vô Niệm hỏi như thế, trong lòng âm thầm cười một tiếng nhưng là sớm có nghĩ sẵn trong đầu cười nói.

"Ba cái cửa vào chúng ta sáu nhà mỗi hai nhà một tổ, như thế nào tổ hợp toàn bằng tất cả nhà tự nguyện."

"Về phần Bạch giáo chủ và còn lại chư vị đồng đạo, liền tự hành tùy ý, Thẩm mỗ an bài như thế, không biết các vị ý như thế nào."

Mọi người gặp Trầm Thiên nhai an bài như thế, cũng là tìm không ra mao bệnh, lập tức cũng đều biểu thị đồng ý.

Lập tức đi qua một phen thương nghị, Vô Song bảo và Tề gia trang một tổ, Bạch Cửu đối với cái này không ngạc nhiên chút nào.

Mặt khác một tổ nhưng là Lĩnh Nam phái và Đường Gia Bảo, còn lại một tổ nhưng là Lục Gia Trang và Hoắc gia trang.

Mặc kệ là Vô Song bảo dẫn đội Trầm Thiên nhai, vẫn là Lĩnh Nam phái dẫn đội Trương Vô Niệm.

Hai người một cái là Tây Phong thành đệ nhất cao thủ, một cái là thành danh đã lâu xưa nay danh tiếng vô cùng Vô Song Kiếm khách.

Hắn Tam Lưu Thế Lực và Giang Hồ Tán Nhân, lập tức đại bộ phận đều không chút do dự gia nhập hai phe.

Chỉ có mười mấy tả hữu Giang Hồ Tán Nhân, đến là gia nhập Lục Gia Trang và Hoắc gia trang trận doanh.

Giờ phút này chỉ có Bạch Cửu Thánh Hòa Giáo chưa có xác định giống như này một đường.

Bạch Cửu thế nhưng là Nhị Lưu Cao Thủ, mặc kệ tại này một đường, cũng có thể làm cho này một đường thực lực tăng nhiều, hệ số an toàn đề cao thật lớn, là lấy Trương Vô Niệm không chút do dự lên tiếng nói.

"Bạch giáo chủ không ngại tới ta bên này, người ta vốn là quen biết, cùng một chỗ đã hành động cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Liền ngay cả một mực không thể nào để ý tới Bạch Cửu Đường Gia Bảo trung niên nam tử, giờ phút này cũng là nhìn xem Bạch Cửu.

Ý tứ rất rõ ràng, cũng là hi vọng Bạch Cửu có thể gia nhập bên mình, dù sao thêm một cái cao thủ, an toàn cũng liền cỡ nào một phần bảo chứng.

Mà Trương Vô Niệm đối diện Trầm Thiên nhai, lại chỉ là đứng tại chỗ mỉm cười nhìn xem Bạch Cửu.

Hiển nhiên trong lòng mình cũng rõ ràng, Bạch Cửu càng vốn không sẽ gia nhập phía bên mình đến, cho nên cũng lười mở miệng, tình bị Bạch Cửu thương tổn da mặt.

Bạch Cửu suy nghĩ một phen, sau khi đối với Trương Vô Niệm ôm quyền nói.

"Đa tạ Trương chương môn hảo ý, tuy nhiên bốn tọa xưa nay không thích hướng về nhiều người địa phương tập hợp, cho nên bốn tọa vẫn là đi Lục Gia Trang bên kia đi."

Đi qua mấy lần và Bạch Cửu đánh giao cho, Trương Vô Niệm cũng biết Bạch Cửu tuy nhiên nhìn tuổi không lớn lắm, nhưng là hành sự tự có một bộ chính mình quy củ.

Sẽ không chịu người khác tả hữu, lập tức cũng không tại nhiều nói, chỉ là chấp tay một cái, lập tức dẫn đầu chọn cái bên trái động khẩu đi vào.

Trương Vô Niệm vừa đi, Trầm Thiên nhai cũng không được tại dừng lại, và Tề gia trang mang theo phía bên mình nhân thủ, lựa chọn bên phải sơn động.

Trong chớp mắt trong động đá vôi người đi hơn phân nửa, chỉ còn lại có Bạch Cửu bọn người và Lục Gia Trang, Hoắc gia trang mười cái Giang Hồ Tán Nhân cộng lại, UU đọc sách tuy nhiên hai mươi người.

Lục gia dẫn đầu, chính là trước đó giống như Bạch Cửu chào hỏi tuần lã trung niên nhân, giờ phút này nhưng là hướng về phía trước hai bước, đối Bạch Cửu nói.

Tại hạ Lục Gia Trang trang chủ Lục Thừa Phong, kính đã lâu Bạch giáo chủ đại danh, hôm nay có hạnh quen biết, kính xin Bạch giáo chủ chiếu cố nhiều

hơn mới là.

Bạch Cửu thấy đối phương có chút khách khí, cũng không để mặt lạnh đón lấy, lập tức khẽ cười một tiếng trả lời.

"Nguyên lai là Lục trang chủ, kính đã lâu."

Mà Hoắc gia trang trước đó, một mực quan sát Bạch Cửu phúc hậu lão giả, giờ phút này cũng tiến tới góp mặt đối Bạch Cửu nói.

"Lão phu Hoắc gia trang Hoắc Tôn, gặp qua Bạch giáo chủ, ta Hoắc gia am hiểu chế tạo cách thức binh khí, Bạch giáo chủ ngày sau nếu như cần, có thể theo tìm lão phu, lão phu định thiếu nhận Bạch giáo chủ hai thành."

Bạch Cửu nghe Hoắc Tôn nói một chút, chợt nhớ tới lúc ấy chính mình phái Cao Thuận đi mua binh khí, giống như cũng là từ Hoắc gia trong tay mua.

Nghĩ tới đây Bạch Cửu đối với khách khí không ít "Nguyên lai là Hoắc trang chủ, kính đã lâu."

Bạch Cửu và hai người khách khí một phen lập tức lên tiếng nói "Thời gian không còn sớm, chúng ta cũng chờ có tại trì hoãn thời gian, sớm đi tìm tới bảo tàng là hơn."

Hai người lập tức đồng ý Bạch Cửu ý kiến, tự giác rơi sau lưng Bạch Cửu, một bộ lấy Bạch Cửu như Thiên Lô sai đâu đánh đó bộ dáng.

Bạch Cửu gặp này lông mày chưa phát giác hơi nhíu lại, làm sao không rõ hai người là muốn cho tự giác xung phong.

Tuy nhiên Bạch Cửu tự kiểm chế có tuyệt học khinh công Phong Thần Thối tại người, chỉ cần tự giác cẩn thận, gặp được ngoài ý muốn chạy trốn nhưng là không có vấn đề.

Ngay sau đó Bạch Cửu cảm Thánh Hòa Giáo bọn người kêu tới mình bên người, dẫn đầu đi vào trung gian động khẩu.

Hắn hai nhà vội vàng đi theo Thánh Hòa Giáo mọi người về sau, hơn mười tên Giang Hồ Tán Nhân nhưng là đi tại sau cùng.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Nguy Cơ Sơ Hiện

Vào sơn động, cũng không có trong tưởng tượng một mảnh đen kịt, chỉ ít Bạch Cửu có thể thấy rõ ràng, trước người mình ba trượng Nội Cảnh vật.

Sơn động chừng rộng khoảng một trượng, cao cũng có hai người, cho nên đi ở chính giữa cũng không thấy đến kiềm chế.

Bạch Cửu đi đầu dẫn đầu đi ở đằng trước, thần sắc bất biến, nhưng trong lòng thì âm thầm cảnh giác, Bạch Cửu cũng không muốn lật thuyền trong mương.

Sơn động không biết sâu cạn, thông hướng nơi nào, Bạch Cửu bọn người đi một nén hương là thời gian, vẫn không nhìn thấy đầu.

Đang lúc Bạch Cửu trong lòng thầm nghĩ, này sơn động phải chăng giống Mê Cung, nhóm người mình một mực vòng quanh đảo quanh lúc."Vù vù" một trận tiếng xé gió, bất thành linh truyền đến.

Bạch Cửu trong lòng căng thẳng, hô to một tiếng nhắc nhở mọi người, ngay sau đó phản xạ có điều kiện, thân thể Hương Tà lướt ngang một bước, đồng thời thuận tay cầm phía sau mình vì sao rền vang, cũng kéo một cái.

Bạch Cửu sau lưng mọi người, từ khi vào sơn động liền một mực cảnh giác dị thường, nghe được Bạch Cửu nhắc nhở, tuy nhiên căn bản không có nghe được bất kỳ thanh âm gì, nhưng vẫn là không chút do dự ngã nhào xuống đất, hoặc là thân thể tả hữu tránh né.

Mọi người vừa có hành động, chỉ thấy mấy chi dài ba thước ngắn, ngón trở thô Nỗ Tiễn từ đằng xa kích xạ mà đến.

Cũng may có Bạch Cửu kịp thời nhắc nhở, đại bộ phận Nỗ Tiễn đều bị mọi người né tránh.

Nhưng cũng có ba người bởi vì phản ứng không đủ nhanh, mà bị Nỗ Tiễn đâm thủng ngực mà qua, trực tiếp khí tuyệt mà chết.

Vừa mới tiến son động liền gây ba người, hai người là Giang Hồ Tấn Nhân một người nhưng là Hoắc gia trang bốn người một trong.

Hoắc Tôn trầm mặt tiến lên hai bước, PHỐC một tiếng cầm Nỗ Tiến rút ra, máu tươi văng khắp nơi, lập tức cầm Nỗ Tiến cầm trong tay tình hình cụ thể chốc lát nói.

Là dùng tới thủ thành Kinh Nỗ, mũi tên sắc bén tới thiểu nhất cũng là Bách Luyện cấp bậc, 20 trọng bên trong bắn ra lực đạo ít nhất bảy tám trăm cân, chỉ cần bị bắn trúng, hẳn phải chết không nghi ngờ."

Bạch Cửu bọn người biết Hoắc gia đã chế tạo binh khí nổi tiếng, thấy đối phương nói như thế cũng không nghi ngờ hẳn, lập tức Lục Thừa Phong thần sắc lo lắng nói.

"Bảy tám trăm cân lực đạo, đừng nói người khác chính là chúng ta những này Nhị Lưu Cao Thủ, đối mặt khó lòng phòng bị Nỗ Tiến, nếu như không có phòng bị bị bắn trúng, cũng là hẳn phải chết không nghi ngờ, cái này nhưng như thế nào là tốt."

Theo Lục Thừa Phong dứt lời, mọi người nhưng là đều nhìn về Bạch Cửu.

Dù sao tại đây muốn nói danh tiếng lớn nhất, thuộc về Bạch Cửu, tuy nhiên Lục Thừa Phong và Hoắc Tôn cũng là Nhị Lưu Cao Thủ, tuy nhiên hai người chỉ là nhị lưu sơ kỳ cao thủ, tại tăng thêm nhiều năm chưa từng xuất thủ, là lấy tất cả mọi người vẫn là cảm thấy Bạch Cửu tương đối đáng tin.

Bạch Cửu thấy mọi người nhìn mình, cảm thấy cũng có chút khó xử, nếu Nỗ Tiến tuy nhiên tốc độ nhanh, nhưng Bạch Cửu nương tựa theo Phong Thần Thối, đến là cũng có thể kịp thời tránh đi.

Tuy nhiên Nỗ Tiến đối với mình được không thành uy hiếp, nhưng Bạch Cửu cũng không phải người cô đơn một cái.

Bạch Cửu lần này mang Đồ Thư sách đợi người tới, cũng là nghĩ để cho mấy người mở mang tầm mắt,

Cũng không muốn để bọn hắn không công chết mất.

Không nói mấy người đối với Bạch Cửu lòng trung thành chuyên nhất, Bạch Cửu không nữ, cũng là Bạch Cửu bỏ được, này Cao Thuận mấy người chết, người nào thay Bạch Cửu làm việc, chẳng lẽ để cho Bạch Cửu làm Quang Can giáo chủ a.

Thấy mọi người nhìn mình, Bạch Cửu trầm tư một phen trầm giọng nói.

"Là đi hay ở các ngươi tự làm quyết định, nếu như các ngươi muốn lui ra ngoài, bốn tọa có thể hộ tống các ngươi."

Mọi người gặp Bạch Cửu nói như thế, lập tức thờ phào, mọi người liền sợ gặp được nguy hiểm, Bạch Cửu vút xuống chính mình những người này, mang theo Thánh Hòa Giáo người đi đường.

Đi qua một phen thương nghị, mọi người nhất trí lựa chọn rời khỏi sơn động, từ bỏ tầm bảo.

Ngay sau đó mọi người lại theo lúc đến phương hướng, chậm chậm triệt thoái phía sau.

Nào biết được vừa đi tuy nhiên không đủ ba mươi trọng, chỉ thấy lúc đến bình an vô sự trên đường, thế mà cũng bắn ra hơn mười mũi tên, cảm tránh né không vội năm người xuyên thủng.

Lần này nhưng là Lục Gia Trang vận khí không tốt, mấy người vừa vận đi cùng một chỗ.

Trừ Lục Thừa Phong bước ngoặt nguy hiểm né tránh Nỗ Tiến, chỉ là cánh tay chịu điểm vết thương nhẹ bên ngoài, mang đến bốn người, đều không ngoại lệ toàn bộ bỏ mình.

Lục gia tuy nhiên là cao quý Tây Phong thành Đình Tiêm Thế Lục một trong, cao thủ không ít, nhưng là cũng chịu không được như thế tổn thất a.

Phải biết Lục gia hết thảy cũng liền tám tên Tam Lưu Cao Thủ, lần này vì là Phi Thiên bảo tàng trực tiếp mang một nửa, lại không nghĩ rằng bảo tàng còn không có thấy bóng dáng đâu, liền toàn bộ chết ở chỗ này.

Xưa nay vững vàng Lục Thừa Phong, giờ phút này sắc mặt dữ tợn âm mặt nộ hỏa dâng lên, lại không chỗ phát tiết.

Hoắc Tôn sắc mặt khó coi thờ dài, vỗ vỗ bả vai, lập tức nhìn xem Bạch Cửu nói.

"Bách giáo chủ cái này nhưng như thế nào là tốt, chúng ta lúc đến trên đường này nhưng không có Nỗ Tiến a, chẳng lẽ nơi đây có dự thiết lập cơ quan, là chúng ta trong lúc vô tình phát động cơ quan, mới có Nỗ Tiến bắn ra? ."

Bạch Cửu trầm giọng chỉ chốc lát ngừng đầu hướng mọi người nói "Không phải cơ quan, là người làm "

"Cái gì? Là ai? ." Bạch Cửu lời nói để cho mọi người kinh ngạc dị thường.

Lục Thừa Phong và Hoắc Tôn bản còn tưởng rằng, là nhà mình thủ hạ không may, phát động dự thiết lập cơ quan mới thăm tảo đột tử, lại không nghĩ rằng Bạch Cửu lại còn nói là có người cố ý như thế, lập tức lửa giận ngút trời trầm giọng hỏi.

Bạch Cửu xem mấy người liếc một chút, lắc đầu nói "Bồn tọa cũng là vừa rồi Nỗ Tiễn phóng ra trước đó, nghe được một trận tiếng bước chân, tuy nhiên cũng không dám khẳng định.

Nhưng nơi đây căn bản không có khả năng an trí cơ quan, Vong hồn nhai chính thể từ nham thạch sinh ra, nếu như muốn dự thiết lập cơ quan, đó là khó càng thêm khó."

"Nếu là có người cố ý ám sát chúng ta, vậy khẳng định sẽ không mất trọn kiếm thả chúng ta rồi đi, lúc này tiếp tục rút lui sợ là càng thêm nguy hiểm." Nhưng là Bạch Cửu bên cạnh Đỗ Thư sách tính táo phân tích nói.

Bạch Cửu đối với Đỗ Thư sách lời nói có chút tán đồng, nếu không muốn để cho mình bọn người lui ra ngoài, này địa điểm lối ra sợ là sớm đã nguy cơ trùng trùng. UU đọc sách

Bạch Cửu tuy nhiên tự tin, nhưng cũng sẽ không biết rõ gặp nguy hiểm còn tới nhảy vào, đây không phải là tự tin, là ngốc.

"Vậy theo Bạch giáo chủ ý tứ, chúng ta chỉ có thể kiên trì tiếp tục tiến lên? ."

Lục Thừa Phong sắc mặt khó coi hỏi Bạch Cửu.

"Trừ cái đó ra không có biện pháp, tiếp tục hướng phía trước có lẽ còn có một đường sinh cơ, lui lại sợ là hẳn phải chết không nghi ngờ." Bạch Cửu nhìn đối phương trầm giọng nói.

"Chẳng lẽ liền không có hãn biện pháp? Cũng không thể trở mắt nhìn xem, chúng ta từng cái bị xuyên thành hồ lô đi." Hoắc Tôn thần sắc bất đắc dĩ nhìn xem Bạch Cửu hỏi.

Bạch Cửu trầm tư một phen lên tiếng nói "Biện pháp đến là có một cái, tuy nhiên hi sinh không thể tránh được, phải có một người làm mồi dụ."

Hoắc Tôn lúc đầu chỉ là thuận miệng hỏi một chút, cũng không nghĩ tới Bạch Cửu thể mà thật có biện pháp, lập tức gấp giọng nói.

"Bạch giáo chủ có cái gì biện pháp? ."

Việc quan hệ nhóm người mình mạng nhỏ, người khác cũng liền gấp hướng Bạch Cửu nhìn lại.

Bạch Cửu nhìn xem chúng nhân nói "Đối phương muốn cầm Kinh Nỗ uy lực phát huy đến lớn nhất, chỉ có thể ở ba chúng ta trong vòng mười trượng hành sự.

Cho nên đối phương lấp đặt Kinh Nỗ vị trí, khẳng định cũng là đi theo chúng ta vị trí mà di động.

Bồn tọa biện pháp rất đơn giản, phải một người làm mồi dụ, đi tại bồn tọa mười trượng trước đó, vừa lúc là bồn tọa tầm mắt cực hạn.

Chờ đối phương cầm Nỗ Tiễn tập trung công kích mồi nhử thì bằng vào bồn tọa khinh công, bồn tọa có nắm chắc chờ bọn hãn phóng ra Kinh Nỗ sau khi không thể chạy trốn, chỉ cần ta sát những người này, chúng ta liền an toàn."

Bạch Cửu nói xong không khí chung quanh trong nháy mắt trở nên tẻ nhạt, hiển nhiên không có một cái nào người, nguyện ý vì không thể làm chung người đi cam nguyện chịu chết.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63 : Thực Lực Vi Tôn

Nhắc lên nhượng lại một người làm mồi dụ, bầu không khí trong khoảnh khắc thay đổi trở nên tẻ nhạt, hiển nhiên không có bất kỳ cái gì một người, nguyện ý mạo hiểm.

Thấy mọi người như thế làm đáng, Bạch Cửu thần sắc biến đổi trầm mặc nói.

"Các người tốt nhất quyết định nhanh một chút, bồn tọa cũng không có thời gian cùng các người hao tổn."

Lục Thừa Phong gặp Bạch Cửu thần sắc không kiên nhẫn, lập tức quynh lên thần sắc trịnh trọng đối một đám Giang Hồ Tán Nhân nói.

"Chúng ta bị nhốt nơi đây, thân hãm nguy cơ, lúc này ỏn thỏa một lòng đoàn kết chung đi cứu nguy đất nước quan, vì bọn ta an nguy, nhất định phải có người hi sinh, bọn người yên tâm cho dù có người không được cay đắng bỏ mình, ta Lục gia ỏn thỏa mang chiếu khán gia quyền.

Lục Thừa Phong nói xong, đã thấy rất nhiều Giang Hồ Khách, cúi đầu không nói.

Hiển nhiên không có người nào, nguyện ý lấy chính mình mạng nhỏ nói đùa.

Một bên Hoắc Tôn gặp này sắc mặt phát lạnh tức giận nói cho thể diện mà không cần, một khác đồng hồ thời gian bọn người tự giác đứng ra một người tới, nếu không đừng trách lão phu trở mặt vô tình.

Bạch Cửu gặp Hoắc Tôn như thế làm việc, nhượng mảy nhưng cũng không có nói thêm cái gì.

Người trong giang hồ luôn luôn lấy thực lực nói chuyện, Hoắc Tôn như thế làm việc, đã xem như ỏn hòa.

Rất nhiều Giang Hồ Tán Nhân căn bản không nghĩ tới, Hoắc gia bọn người thể mà tìm tới nhóm người mình, muốn cho nhóm người mình đi làm mồi nhử, lập tức vỡ tổ.

Hoắc Tôn đối với mấy người nói một tiếng, liền không để ý mấy người, mặt lạnh lấy mặt không biểu tình.

Một khác đồng hồ vì sao ngăn ngừi, Hoắc Tôn cảm giác chênh lệch thời gian không nhiều, liền trầm giọng nói.

"Thời gian đã đến, các người có thể quyết định tốt. Người phương nào tiến đến phối hợp Bạch giáo chủ."

Rất nhiều Giang Hồ Tán Nhân bên trong, một cái vóc người gầy yếu, khuôn mặt âm ngoan nam tử nghe vậy, sắc mặt khó coi trầm giọng nói."Hoắc trang chủ, chúng ta cũng không phải người Hoắc gia trang người, người dựa vào cái gì để cho chúng ta đi làm mồi nhử chịu chết."

Nam tử gầy yếu tên là sông đại hải, Tam Lưu trung kỳ tu vi, tại Tây Phong thành rất nhiều Giang Hồ Khách bên trong cũng coi như có chút danh tiếng.

Bạch Cửu chỉ đội ngũ này bên trong Giang Hồ Tán Nhân, đều lấy như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Sông đại hải lửa giận trong lòng dâng lên, đối với Hoắc Tôn bá đạo như vậy hành vi tức giận không thôi, cho nên lên tiếng đối với Hoắc Tôn chất vấn.

"Hừ! Cho thể diện mà không cần, muốn các người đi phối hợp Bạch giáo chủ đi làm mồi, là lão phu nhân tử, bọn người lại như thế không biết tốt xấu, chẳng lẽ muốn lão phu hiện tại liền tiễn đưa các người một ngòi không thành."

Hoắc Tôn lập tức hừ lạnh một tiếng, trực tiếp rút tay ra bên trong trường đao, nhìn đối phương nói.

"Hoắc trang chủ chó có quá phận, tuy nhiên Hoắc trang chủ võ nghệ cao cường, nhưng cũng đừng hòng để cho chúng ta cảm tánh mạng mạo hiểm." Sông đại hải thần sắc tái nhợt, căn nghiền răng nhìn xem Hoắc Tôn nói.

"Cho khuôn mặt không cần, người tất nhiên không nguyện ý, lão phu liền tiễn người lên đường."

Hoắc Tôn thấy đối phương ngu xuẩn mất khôn, lập tức mất đi kiên nhẫn xách đao mà lên, nhất đao chém thẳng vào sông đại hải.

Sông đại hải gặp Hoắc Tôn trực tiếp ra tay với tự mình, thần sắc tuy nhiên phần nộ nhưng cũng minh bạch, chính mình căn bản không phải đối thủ, lập tức cả giận nói.

"Hoắc lão Thất Phu, lão tử tình nguyện chết tại cái này Nỗ Tiễn phía dưới, cũng không nguyện ý thay người lão già này bán mạng."

Lại không nghĩ rằng sông đại hải tuy nhiên mặt ngoài gầy yếu, nhưng tính tình lại nổ tung như lửa.

Nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp quay người tốc độ cực nhanh từ trước đến nay lúc thông đao chạy như điên, đi 20 trượng liền bị bất thành linh bắn ra Nỗ Tiễn đồng đỉnh trên mặt đất.

Hoắc Tôn bá đạo như vậy tàn nhẫn hành vi, để cho hán giang hồ Tán Khách kinh sợ chẳng hề đã, thần sắc dị thường khó coi.

Hoắc Tôn phiết mắt sông đại hải thi thể, lập tức mặt không biểu tình âm mặt, quay người đối với còn lại bảy tên sắc mặt khó coi Giang Hồ Tán Nhân nói.

"Đã người các loại không ai nguyện ý đứng ra, vậy lão phu liền tự mình đến, lập tức chỉ một cái thô cuồng đại hán nói "Người đi ra."

Thô cuồng đại hán không nghĩ tới Hoắc Tôn thể mà tìm tới chính mình, lập tức sắc mặt trắng nhợt, lại không có sông đại hải dũng khí giống như đối kháng, chỉ có thể thần sắc vội vàng đứng ra.

Mà hán sáu tên Giang Hồ Tán Nhân, gặp Hoắc Tôn tuyển thô cuồng đại hán lập tức cùng nhau thờ phào.

Hoắc Tôn gặp đại hán không có phản kháng chính mình, lập tức thần sắc ỏn hòa không ít, nhìn đối phương nói.

"Chuyến này tuy nhiên hung hiểm, nhưng cũng không phải hẳn phải chết không nghi ngờ, lão phu cũng sẽ không để người không công mạo hiểm, nếu như người có thể còn sống trở về, lão phu có thể cân nhắc để người gia nhập ta Hoắc gia, hoặc là cho người một ngàn lượng bạc, người có thể tự hành lựa chọn."

Đại hán gặp Hoắc Tôn hứa hẹn như thế phong phú, lập tức thần sắc vui vẻ.

Tuy nhiên làm chuyến này nguy hiểm, nhưng chỉ cần chính mình có thể còn sống sót, mặc kệ là lựa chọn gia nhập Hoắc gia trang, vẫn là một ngàn lượng bạc, đối với mình cũng là thu hoạch lớn.

Nghĩ tới đây. Đại hán nghiêm sắc mặt đối Hoắc Tôn nói."Hoắc trang chủ yên tâm, ta ổn thỏa tận tâm làm việc.

Hoắc Tôn gặp này trong lòng cười lạnh một tiếng, lập tức quay người đối với Bạch Cửu nói.

"Bạch giáo chủ nhân tuyền đã tìm ra, không biết còn cần chuẩn bị một phen cái gì."

Bạch Cửu sắc mặt lạnh nhạt nói khẽ "Không cần, có một mối như đã đủ."

"Đã như vậy, này mọi việc liền giao cho Bạch giáo chủ." Hoắc Tôn lập tức nghiêm sắc mặt, âm thanh thành khẩn nhìn xem Bạch Cửu nói.

Tất nhiên mọi việc sẵn sàng, Bạch Cửu cũng không được tại trì hoãn thời gian, quay người phân phó Thánh Hòa Giáo mọi người để ý hành sự.

Ngay sau đó lại đối Hoắc Tôn và Lục Thừa Phong hai người gật đầu, ra hiệu có thể bắt đầu.

Hoắc Tôn lập tức phân phó thân là mối như Giang Hồ Khách đi ở hàng đầu.

Bạch Cửu đứng hàng thứ hai, đi theo 20 trọng tả hữu khoảng cách, Bạch Cửu phía sau là Hoắc Tôn và Lục Thừa Phong hai người, sau khi là Thánh Hòa Giáo đám người.

Trong động tối tăm một mảnh tĩnh lặng không tiếng động, chỉ có Bạch Cửu bọn người tiếng bước chân quanh quẩn, truyền ra xa xưa.

Khoảng cách Bạch Cửu bọn người 50 trọng bên ngoài, ba tên toàn thân áo đen cách ăn mặc nam tử đang tại tĩnh tâm chờ đợi, tại ba người bên cạnh, để đó ba cái đã lấp đặt thật mạnh nỏ.

Lúc này chỉ gặp bên trong một tên một mực đưa lỗ tai trên mặt đất nam tử bỗng nhiên đứng dậy, đối với hẳn hai người làm có người tới thủ thế.

Ba người phối hợp lâu ngày. Lập tức hai người bọn họ ai cũng lên tiếng, bùng lên một bên Kinh Nỗ cảm nhắm ngay tới tám thông đạo. UU đọc sách

Kinh Nỗ nhắm ngay phương hướng, chính là Bạch Cửu bọn người đi tới phương hướng.

Thời gian trôi qua, hai tên nam tử áo đen bùng Kinh Nỗ không nhúc nhích không có một tia không kiên nhẫn.

Bỗng nhiên chỉ gặp một mực đưa lỗ tai trên mặt đất nam tử, đột nhiên giơ tay phải lên hướng phía dưới vung lên.

Ngay sau đó hai tên bùng Kinh Nỗ nam tử. Không có chút nào do dự bóp cò.

"Huru! Huru! Huru! Hai khung Kinh Nỗ phía trên mười mũi tên liên tiếp mà ra."

"A!" Nỗ Tiễn bắn ra trong khoảnh khắc. Liền ngay sau đó truyền đến một tiếng hét thảm.

Ba người nghe tiếng liếc nhau, đều lộ ra một vòng ý cười, lập tức cũng không ngừng lại chuẩn bị rút lui.

Lại không nghĩ lúc này bỗng nhiên một đạo tiếng xé gió truyền đến, ba người ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một thân ảnh tốc độ cực nhanh, phảng phất cuồng phong quá cảnh chạy nhanh đến.

"Đi! Dẫn đầu nam tử áo đen trong lòng run lên, thần sắc đại biến, lập tức gấp rống một tiếng dẫn đầu xoay người chạy, hai người bọn họ cũng không chút do dự, vút xuống Kinh Nỗ theo sát sau khi.

Lao vút mà đến Bạch Cửu, gặp ba người còn muốn đảo tẩu, hừ lạnh một tiếng, thân thể nhảy lên tốc độ đột ngột lần nữa tăng lên, mấy hơi thở liền đuổi kịp ba người.

Sau đó xuất thủ không lưu tình chút nào, Phong Thần Thối bên trong một chiêu Tật Phong Sâu Vũ sử xuất.

Mạn Thiên Thối Ảnh cảm ba người bao phủ ở bên trong, rơi vào đằng sau hai cái nam tử áo đen, ngay cả phản ứng cơ hội đều không có, trực tiếp bị một chiêu đá bay, đâm vào trên vách đá, một trận xương vỡ âm thanh truyền đến, trực tiếp khí tuyệt sinh vong.

Dẫn đầu nam tử áo đen cũng không có may mắn thoát khỏi, trực tiếp bay ngược mà ra mấy trọng, máu tươi cuồng phun, té ngã trên đất không nhúc nhích.

Lúc này Hoắc Tôn và Lục Thừa Phong mang theo người khác mới từ sau khi đuổi tới, gặp Bạch Cừ đã cầm xuống ba người, mọi người phản chấn không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Lần Nữa Gặp Nhau

"Giáo chủ đây cũng là tập kích chúng ta người? ."

Mọi người đuổi tới về sau, gặp ba tên hắc y nhân nằm trên mặt đất, Cao Thuận đứng sau lưng Bạch Cừ, thần sắc kinh nghi lên tiếng nói.

"Không tệ, chính là ba người này." Bạch Cừ xem Cao Thuận bọn người liếc một chút, nhẹ giọng trả lời.

"Hừ! Ta ngược lại thật ra muốn nhìn, là nơi nào tới bọn chuột nhắt, lại dám xuống tay với lão tử."

Một bên Hoắc Tôn nghe Bạch Cừ lời nói, thần sắc dữ tợn giận mắng một tiếng, hướng về bên trong một tên nam tử áo đen bước đi, muốn kiểm tra một phen, xem phải chăng có thể điều tra ra thân phận đối phương.

Hoắc Tôn hai bước tiến lên, cầm một tên nam tử áo đen khăn che mặt giật xuống, lộ ra một tấm phôi thông cực kỳ gương mặt.

"Có ai nhận biết người này? ." Hoắc Tôn thấy mình chưa từng gặp qua đối phương, lập tức quay người đối với Bạch Cừ bọn người hỏi.

Bạch Cừ và Thánh Hóa Giáo tất cả mọi người lắc đầu, ra hiệu nhóm người mình cũng là lần thứ nhất thấy đối phương, Lục Gia Trang bên kia cũng là đồng dạng không ai thấy qua nam tử áo đen.

Lại không nghĩ lúc này, một cái Giang Hồ Tán Nhân bỗng nhiên lên tiếng nói.

"Người này ta nhưng là gặp qua, tựa như là Vô Song bảo người."

Mọi người tại đây nghe vậy sợ là giật mình, Hoắc Tôn lập tức thần sắc khó coi nhìn chăm chăm đối phương nói.

"Người có thể xác định đối phương xuất thân Vô Song bảo, phải biết ta Hoắc gia trang và Vô Song bảo xưa nay giao hảo, nếu như người dám ăn nói lung tung, bản lộng thị phi, lão phu liền lăng trì ngươi."

Này Giang Hồ Tán Nhân nghe vậy, thần sắc khản trương vội vàng tiếng nói.

"Không có sai, ta nhớ tới, năm ngoái ta có một lần tại nhà bạn uống rượu gặp qua đối phương một lần, tuy nhiên lại không có đã nói với hắn lời nói."

Hoắc Tôn thấy đối phương chắc chắn như thế, lập tức thần sắc đại biến sắc mặt tái xanh đối với Lục Thừa Phong nói.

"Việc này nếu quả thật cùng Vô Song bảo người có quan hệ, ra tại đây không biết Lục trang chủ có bằng lòng hay không, cùng đi với ta Vô Song bảo tìm hắn Trầm Thiên nhai đòi hỏi thuyết pháp."

"Lục mỗ đang có ý này, Ồn thỏa muốn để Trầm Thiên nhai cho người ta một cái công đạo." Lục Thừa Phong thần sắc âm trầm đối với Hoắc Tôn trả lời.

Bạch Cừ gặp việc này thế mà và Vô Song bảo dính líu quan hệ, lập tức trong lòng cảm giác nặng nề.

Nếu như nói Hoắc gia và Lục gia, bởi vì và Vô Song bảo giao nhau nhiều năm, quả quyết sẽ không bởi vì một cái giang hồ Tán Khách lời nói, nhất định là Vô Song bảo gây nên.

Nhưng Bạch Cừ lại tin tưởng đối phương lời nói, chỉ là không nghĩ tới Trầm Thiên nhai như thế gan lớn, lại dám trực tiếp đối với rất nhiều thế lực đồng loạt ra tay.

Tuy nhiên Bạch Cừ Minh trắng, lấy Trầm Thiên nhai tính cách thủ đoạn, như là đã đối với rất nhiều thế lực cùng một chỗ động thủ.

Vậy khẳng định sẽ có chu toàn kế hoạch, tuyệt đối sẽ không chỉ là một lần tập kích đơn giản như vậy.

Nghĩ thông suốt những này về sau, Bạch Cửu lập tức nhìn xem người khác nói."

Bồn tọa đề nghị lập tức rút lui, nếu như việc này thật sự là Vô Song bảo gây nên, này Trầm Thiên nhai vì phòng ngừa tin tức tiết lộ ra ngoài,

Tất nhiên sẽ không chỉ phái mấy tên thủ hạ mấy mũi tên liền vọng tưởng giết sạch chúng ta.

Cho nên tất nhiên còn có chuẩn bị ở sau." Ở chỗ này ở lâu một khắc, liền cỡ nào một phần hung hiểm

Hoắc Tôn và Lục Thừa Phong nghe Bạch Cửu nói như vậy, lập tức tâm thần run lên, cảm thấy Bạch Cửu nói không sai lập tức nói.

"Này theo Bạch giáo chủ ý tứ, chúng ta là tiếp tục hướng phía trước, vẫn là trực tiếp quay người giết ra một con đường máu đây." Lục Thừa Phong về mặt nghiêm túc nhìn xem Bạch Cửu nói.

Bạch Cửu nghe vậy, không cần nghĩ ngợi trầm giọng nói.

"Bồn tọa đề nghị tiếp tục hướng phía trước, nhìn xem phải chăng có cơ hội và Linh Nam phái Trương chương môn tụ hợp.

Đối phương tất nhiên dám đối với chúng ta ra tay, tất nhiên chuẩn bị sẵn sàng, nếu như và đối phương cứng đối cứng, ăn thiệt thòi sợ chỉ là chúng ta."

"Bạch giáo chủ nói có lý, Lục mỗ đồng ý tiếp tục hướng phía trước, đề cầu và Trương chương môn bọn người tụ hợp."

Lục Thừa Phong có chút đồng ý Bạch Cửu quan điểm, lập tức lên tiếng nói.

Hoắc Tôn vốn cũng không có hấn biện pháp, gặp hai người nói như vậy lập tức nói.

"Ta Hoắc gia cũng không có ý kiến, vậy thì theo Bạch giáo chủ nói như vậy hành sự đi."

Người khác gặp ba tên Nhị Lưu Cao Thủ, đều đã đạt được ý kiến thống nhất.

Cũng là có hấn ý nghĩ, cũng không dễ biểu lộ ra, lập tức mọi người đơn giản tu chỉnh một phen, tiếp tục hướng phía trước bước đi.

Bạch Cửu bọn người, lại tại trong thông đạo đi một nén hương thời gian, chỉ thấy phía trước bỗng nhiên sáng lên, lập tức mọi người tăng tốc cước bộ, một lát sau đã rời núi động.

Bạch Cửu dẫn đầu rời núi động, cảnh giác dò xét chung quanh một phen.

Lập tức phát hiện mình bọn người, hiện tại vị trí là một cái cang lớn động rộng rãi bên trong.

Động rộng rãi phân hai bộ phận, trung gian bị một đạo chùng mười trượng, sâu không thấy vết nứt ngăn cách.

Bạch Cửu bọn người vị trí địa phương, là một chỗ trăm trượng phương viên treo lơ lửng giữa trời topic.

Muốn đi đến động rộng rãi một bên khác, chỉ có thể thông qua trên bình đài Thiết Tác phù không cầu, đến đối diện topic.

"Xem ra muốn tiếp tục đi tới, cái này phù không cầu thị phi qua không thể, chỉ là vạn nhất lại có người tới đánh lén, nhưng là không tốt phòng bị, không biết Bạch giáo chủ có biện pháp gì."

Một bên Lục Thừa Phong, chau mày đối Bạch Cửu nhẹ giọng hỏi.

"Trước tiên không vội, chờ Trương chương môn bọn người đến đang nói."

Bạch Cửu thần sắc bất biến nhìn đối phương, chỉ chỉ Lục Thừa Phong phương hướng phía sau nói.

Lục Thừa Phong theo Bạch Cửu chỉ địa phương nhìn lại, chỉ gặp trên bình đài, trừ nhóm người mình vừa rời đi ra động khẩu, còn có hấn hai nơi động khẩu, và lúc trước chỗ kia cửa vào giống như đức.

Tất nhiên không vội mà động thủ, tất cả mọi người đều tự tìm hẻo lánh, tu dưỡng đứng lên điều chỉnh tự thân trạng thái.

Bạch Cửu cũng mang theo Cao Thuận mấy người, tìm tới gần phù không cầu địa phương ngồi xuống, chỉnh đốn một phen.

Chúng nhân ngồi xuống về sau, Bạch Cửu nhìn xem mấy người nói khẽ "Lần này Phi Thiên bảo tàng sự tình, bồn tọa đoán chừng tám chín phần mười, chính là Trầm Thiên nhai thả ra tin tức.

Con mắt hiện tại cũng có thể nhìn ra một hai, cũng là muốn nhân cơ hội trọng thương hấn thế lực, cho nên đón lấy bọn người theo sát sau lưng bồn tọa, đề phòng bất trắc."

"Giáo chủ ý là, cái này Phi Thiên bảo tàng là Trầm Thiên nhai thả ra tin tức giả, căn bản không có cái gọi là bảo tàng. "

Nhưng là một bên vì sao rền vang. Sắc mặt có chút khó coi lên tiếng hỏi.

Bạch Cửu gấp vì sao rền vang sắc mặt khó coi, liền biết đối phương không biết có chuyện gì, lập tức trấn an nói.

"Việc này cũng không trách người, coi như không có người đem tin tức truyền cho bốn tọa, nội thành tin tức bay đầy trời, bốn tọa biết cũng chắc chắn tới nơi đây tìm tòi hư thực.

Nếu nếu như bốn tọa không có đoán sai, cái này Phi Thiên bảo tàng xác thực tồn tại tại, chỉ là bị Trầm Thiên nhai tiến hành lợi dụng, tới đối phương chúng ta a."

Giáo chủ nói là, Phi Thiên bảo tàng xác thực tồn tại? Đã như vậy, UU đọc sách Vô Song bảo vì sao không được tự hành theo vì là đã có, ngược lại muốn đem tin tức chuẩn bị xôn xao dư luận, liền không sợ phức tạp, sau cùng thật bị hấn thể lực phải đi."

Nhưng là một bên Đỗ Thư sách nghe Bạch Cửu lời nói, thần sắc kinh ngạc lên tiếng hỏi.

"Cụ thể như thế nào bốn tọa nhưng là đoán không ra, tuy nhiên có một chút bốn tọa có thể xác định, cái kia chính là cái này bảo tàng bây giờ còn chưa có rơi vào Trầm Thiên nhai tay."

Bạch Cửu thần sắc vững vàng, suy nghĩ một phen sau khi lên tiếng hướng mọi người nói.

Đỗ Thư sách đang còn muốn hỏi, lại không nghĩ lúc này, Trương Vô Niệm và Đường Gia Bảo một đoàn người, từ trên bình đài một cái khác động khẩu đi tới.

Bạch Cửu ngưng thần nhìn lại, chỉ gấp so sánh với nhóm người mình đến, Trương Vô Niệm bọn người nhưng so với nhóm người mình thâm không ít.

Lúc trước gia nhập Trương Vô Niệm thủ hạ Giang Hồ Tán Nhân, khoảng chừng hơn bốn mươi người, tính cả Lĩnh Nam phái và Đường Gia Bảo mấy người, toàn bộ đội ngũ nhân số tại 50 đi lên.

Thế nhưng là giờ phút này từ động khẩu đi ra, cũng chỉ có tâm sự hơn mười người tả hữu, với lại người người mang thương.

Liền ngay cả Trương Vô Niệm tuy nhiên cũng không gặp thụ thương, nhưng từ tán loạn búi tóc và tổn hại trên quần áo cũng có thể nhìn ra, cũng không dễ chịu.

Bạch Cửu lập tức đứng dậy, mang theo Thánh Hóa Giáo mọi người nghênh đón, mà một bên Lục Thừa Phong và Hoắc Tôn cũng liền bước lên phía trước.

"Trương chương môn chẳng lẽ các người cũng nhận Nỗ Tiễn tập kích? ." Hoắc Tôn tâm tình vội vàng xao động, gấp mặt cũng không được khách sáo, trực tiếp đối Trương Vô Niệm dò hỏi.

Trương Vô Niệm gấp mấy người, trì hoãn khẩu khí đối với Bạch Cửu bọn người đơn giản ôm quyền xem như gấp qua lễ, lập tức mới nhìn Hoắc Tôn nói.

"Chúng ta đúng là gặp được đánh lén, tuy nhiên lại không phải cái gì Nỗ Tiễn, mà chính là nhân số trên trăm hắc y nhân."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Đường Gia Bảo Đứng Đầu

Trương Vô Niệm bọn người thế mà gặp được, số lớn hắc y nhân tập kích, để cho Bạch Cửu bọn người kinh ngạc dị thường.

"Vốn cho rằng chúng ta bên này đã là hung hiểm vạn phần, lại không nghĩ rằng và Trương chương môn bọn người so sánh, nhưng là Tiểu Vu gặp Đại Vu a."

Lục Thừa Phong thần sắc nói khoác nhìn xem Trương Vô Niệm sau lưng rải rác mấy người, thờ dài nói.

Trương Vô Niệm một phen khổ chiến sớm đã mệt mỏi không được, tùy người tìm khối Thanh Thạch, đặt mộng làm đến đi. Lập tức

Nghe Lục Thừa Phong lời nói, thần sắc nhất động đối Lục Thừa Phong nói.

"Như thế nói đến, Lục trang chủ các người cũng gặp phải tập kích? ."

Không đợi Lục Thừa Phong nói tiếp, một bên Hoắc Tôn thần sắc khó coi đối với Trương Vô Niệm nói.

"Trương chương môn có chỗ không biết, chúng ta bên này mặc dù không có số lớn hắc y nhân tới công, nhưng lại gặp được mấy tên hắc y nhân, cầm trong tay triều đình Kinh Nỗ đánh lén, thương vong cũng là thảm trọng.

Lục Gia Trang trừ Thừa Phong huynh một người, hẳn mấy tên hảo thủ, cũng là bị đánh lén chí tử."

"Kinh Nỗ?" Trương Vô Niệm thần sắc biến đổi, đột nhiên đứng dậy ngẩng đầu nhìn Hoắc Tôn truy vấn.

"Không sai! Là Kinh Nỗ, hơn nữa còn là năm phát liên tục triều đình Quân Dụng Kinh Nỗ, còn tốt Bạch giáo chủ khinh công phi phạm, thừa dịp khe hở tìm tới cơ hội, Diệt Sát ba tên Nỗ Thủ, nếu không hậu quả sợ là thiết tưởng không chịu nổi."

Hoắc Tôn xanh mặt, nghiêng răng nghiêng lợi đối với Trương Vô Niệm, trầm giọng nói.

Trương Vô Niệm nghe vậy trầm tư một phen, quay người đối với một bên Đường Gia Bảo bạch y nam tử nói.

"Bắt phạm huynh, người Đường gia đối với cơ quan ám khí luôn luôn rất có nghiên cứu, lại cùng Tây Phong thành huyện lệnh quen biết, có biết có quan hệ cái này Liên Kích Kinh Nỗ sự tình."

Bạch y nam tử, chính là Đường Gia Bảo đương đại bảo chủ Đường bắt phạm.

Đường Gia Bảo xưa nay và lĩnh phái giao hảo, Đường bắt phạm và Trương Vô Niệm càng là nhiều năm Lão Hữu, gặp Trương Vô Niệm như thế hỏi thăm, lập tức trầm ngâm một phen lên tiếng nói.

"Ta Đường gia xưa nay đối với cơ quan ám khí rất có nghiên cứu, cơ quan ám khí cũng là ta Đường gia an thân lập mệnh gốc rễ, không quá mức nỏ lại không phải ta Đường gia am hiểu đồ vật.

Nếu như nói phổ thông Cung Nỗ, ta Đường gia đến cũng không phải tạo không ra, nhưng nếu như là loại này có thể một lần phóng ra 5 mũi tên liên phát Kinh Nỗ, ta vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy.

Không nói chế tạo Kỹ Nghệ phụ trách, cũng là chuyên chức triều đình chuyên dụng, ta Đường gia cũng không có cơ hội đem tới tay."

"Đây trong thành trong huyện nha nhưng có vật này." Trương Vô Niệm nghe vậy trong lòng mắc kẹt, truy vấn một câu nói.

Đường bắt phạm nghe vậy, thần sắc quái dị xem Trương Vô Niệm một cái nói.

"Trương huynh chẳng lẽ gặp hồ đồ, đừng nói cái này Tây Phong thành, cũng là cái này to như vậy Nam Cương, triều đình cũng chỉ là bài trí.

Quản quân phổ thông người dân còn có thể, một khi gặp được thực lực rất mạnh bang phái, cũng không dám đắc tội đối phương, đừng nói loại vật này,

Ta Tây Phong thành một cái thành nhỏ Huyện Nha căn bản trang bị không dậy nổi, cũng là trang bị lên, người cho là hẳn Hứa Huyện lệnh có lá gan này, dám cùng chúng ta ra tay a."

Trương Vô Niệm trải qua đối phương kiểu nói này, nhưng là kịp phản ứng chính mình nhưng là nóng vội mất lòng người, lập tức thần sắc xấu hổ cho đối phương đầu đi một cái ánh mắt áy náy.

"Nếu không cần suy nghĩ nhiều, căn cứ đủ loại dấu hiệu cho thấy, bốn tọa hoài nghi việc này tám thành là Vô Song bảo gây nên."

Bạch Cửu gặp mấy người dài dòng nửa ngày, thế mà cầm đề tài kéo tới Kinh Nỗ trên thân, trong lòng không kiên nhẫn trực tiếp chọn đề tài đối với Trương Vô Niệm nói.

Bạch Cửu lời nói, để cho Trương Vô Niệm và Đường bắt phạm thần sắc giật mình.

Nếu Trương Vô Niệm cũng không phải không có nghĩ qua, việc này nói không chừng và Vô Song bảo Trầm Thiên nhai có quan hệ.

Nhưng đến một lần tập kích giả thực lực bắt phạm, lại có lực nỏ loại này có chút thừa thớt Liên Nỗ, cho nên vô ý thức không nghĩ tới Trầm Thiên nhai trên thân.

Bởi vì tại Trương Vô Niệm trong lòng, Vô Song bảo thực lực tuy nhiên bắt phạm, nhưng là cách mình Lĩnh Nam phái cũng còn có một ít chênh lệch.

Kiên quyết sẽ không cuồng vọng đến, đối với các đại thế lực cùng một chỗ động thủ, coi như tăng thêm Tề gia giấu ở chỗ tối Tề Thiên quân cũng không được.

"Bạch giáo chủ đã như vậy nói, phải chăng có cái gì chứng cứ."

Trương Vô Niệm thần sắc trịnh trọng nhìn xem Bạch Cửu hỏi.

Tại Trương Vô Niệm trong lòng, Bạch Cửu tuy nhiên giống tới trăm mặc ít nói, nhưng lại không phải ăn nói lung tung hạng người, đã như vậy nói muốn hẳn là đã hữu tuyến Tắc.

Bạch Cửu thần sắc lãnh đạm, phiệt mắt một bên Hoắc Tôn và Lục Thừa Phong lập tức lên tiếng nói.

"Trương chương môn có lẽ không biết, tập kích bốn tọa bốn người ba tên Nữ Thủ bên trong, có một người chính là xuất thân Vô Song bảo."

"Chuyện này là thật." Trương Vô Niệm nghe vậy, thần sắc chấn động trầm giọng truy vấn.

"Tuyệt không nói đùa, Trương chương môn nếu như không tin, hỏi một chút Hoắc trang chủ và Lục trang chủ liền biết."

Trương Vô Niệm nghe xong Bạch Cửu lời này, thần sắc nhất động sắc mặt lúc này biến đổi, nhìn xem Hoắc Tôn và Lục Thừa Phong nói.

"Hai vị là nhân huynh nếu biết tin tức này, vì sao vừa rồi không thành thật, chi tiết bẩm báo."

Hoắc Tôn và Lục Thừa Phong bị Trương Vô Niệm ép hỏi, thần sắc một trận xấu hổ.

Hai người mặc dù biết tin tức này, nhưng ở hai người muốn đến, việc này chỉ là một giang hồ Tán Khách nói như vậy, có độ tin cậy không cao.

Cho nên sợ sau cùng việc này, căn bản và Vô Song bảo không quan hệ, không duyên cớ đắc tội đối phương, cho nên gặp Trương Vô Niệm mới vờ không đề cập tới việc này.

Cũng là chờ lấy Bạch Cửu bốn người đem việc này nói ra, sau cùng nếu như không phải Vô Song bảo gây nên, hai người mình cũng có thể phủ sạch quan hệ.

Trương Vô Niệm kể nhiệm Lĩnh Nam phái chương môn nhiều năm, gặp hai người thần sắc tuy nhiên xấu hổ, lại yên lặng không nói, lập tức chỗ nào còn không biết hai cái lão hồ ly đánh tính toán gì.

Lúc này sầm mặt lại lạnh giọng nói "Hai vị dù sao cũng là cùng chúng ta nổi danh Nhất Trang đứng đầu, cư nhiên như thế nhất gan sợ phiền phức, thật là làm cho Trương mỗ mở rộng tầm mắt."

"Trương chương môn chớ nên hiểu lầm, chúng ta tuyệt không ý này."

Hoắc Tôn và Lục Thừa Phong hai người, gặp Trương Vô Niệm nổi giận, lập tức vội vàng lên tiếng giải thích.

"Đừng muốn nhiều lời, ta Trương Vô Niệm xấu hổ tại các ngươi làm bạn."

Trương Vô Niệm nhưng căn bản không cho hai người mặt mũi, sắc mặt tái xanh trực tiếp cắt ngang hai người lời nói.

Hai người dù sao cũng là Tây Phong thành, Đỉnh Tiêm Thế Lục Thủ Lĩnh, nhưng giờ phút này gặp Trương Vô Niệm bảo nổi, nhưng là thần sắc xấu hổ, không dám nhiều lời.

Trong lúc nhất thời mọi người bầu không khí lúng túng không thôi, còn tốt lúc này Đường bất phạm đi ra hoà giải, chỉ gặp trầm giọng nói.

"Chúng ta bây giờ khốn thủ nơi đây, ngoài có cường địch, còn đường phía trước hung hiểm, lúc này ứng đất tay chung tiến vào, cộng đồng lui địch, về phần ai đúng ai sai không bằng tạm thời gác lại, UU đọc sách các loại sau đó tại đến giải quyết như thế nào."

"Bốn tọa đồng ý Đường bảo chủ lời nói, nếu như chư vị vẫn là như vậy làm việc, bốn tọa trực tiếp dẫn người trực tiếp rời đi, bằng bốn tọa thân thủ, cũng không phải không có cơ hội toàn thân trở ra."

Bạch Cửu thần sắc lạnh lùng xem mấy người liếc một chút, âm thanh không kiên nhẫn nói.

Trương Vô Niệm gặp Đường bất phạm tới hoà giải, Bạch Cửu lại như thế nói một chút, chỉ án nén xuống đối với Hoắc lục hai nhà căm ghét, âm mặt nói.

"Sự tình cứ thế này ta cũng không tại nhiều nói, hiện tại chư vị ngược lại là nói một chút, chúng ta nên như thế nào ứng đối Vô Song bảo liên thủ với Tề gia."

Tuy nhiên chúng ta cao thủ rất nhiều, nhưng chúng ta ở ngoài sáng, đối phương ở trong tối, chỉ có thực lực nhưng căn bản không dùng được."

"Việc này đến phải chăng và Vô Song bảo có quan hệ, còn không thể xác định, dù sao chỉ là một giang hồ Tán Khách nói, chúng ta bây giờ thương nghị như thế nào đối phương Vô Song bảo, sợ là có lỗi với Thẩm bảo chủ đi."

Hoắc Tôn thần sắc do dự một chút, phí hoài bản thân mình đối Bạch Cửu đám người nói.

"Thật sự là ngu xuẩn đủ có thể, người nói cùng này Trầm Thiên nhai không quan hệ, vậy người nói vì sao ba chúng ta nhất phương đồng tiến đến, lúc này

hai chúng ta phương đều ở nơi này, vì sao hết lần này tới lần khác thiếu Vô Song bảo và người nhà họ Tề.

Chẳng lẽ người ý là, hai nhà bị người đánh lén, đã toàn quân bị diệt không thành."

Nhưng là đứng sau lưng Bạch Cửu Từ Tam, không quen nhìn đối phương làm việc, nhin không được mở miệng mĩa mai một câu.

"Người thì tính là cái gì, dám giống như lão phu nói như thế."

Vốn là bị Trương Vô Niệm mắng một thân là hòa, không chỗ phát tiết Hoắc Tôn.

Gặp Từ Tam một cái Tam Lưu tiểu bối cũng tới trào phúng chính mình, lập tức nhin không được, gầm thét một tiếng rút đao mà ra, nhất đao thẳng đâm Từ Tam.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Mỗi Người Đi Một Ngả

Hoắc Tôn làm Nhị Lưu Cao Thủ, lại là Tây Phong thành Đỉnh Tiêm Thế Lực một trong Hoắc gia trang Người cầm lái, khi nào dạng này nén giận qua.

Trương Vô Niệm may mắn không nể mặt chính mình, Hoắc Tôn ngược lại là có thể nhin xuống đi.

Đến một lần Linh Nam phái thực lực mạnh mẽ, chính mình Hoắc gia trang căn bản so không được, thứ hai chính mình chỉ là nhị lưu sơ kỳ cảnh giới, và Tây Phong thành đệ nhất cao thủ, nhị lưu đỉnh phong Trương Vô Niệm chênh lệch quá nhiều.

Cho nên coi như bị Trương Vô Niệm mắng Cẩu Huyết Lâm Đầu, nhưng cũng không dám phản bác.

Nhưng đối với Bạch Cửu sau lưng một cái tiểu lâu lâu, lại dám mở miệng mĩa mai chính mình, Hoắc Tôn nhưng là nộ hỏa dâng lên, tại cũng nhin không được.

Mặc dù đối phương là Thánh Hóa Giáo người, nhưng Hoắc Tôn thật đúng là không tin, Bạch Cửu sẽ vì một cái Tam Lưu cảnh giới tiểu nhân vật cùng mình trở mặt.

Hoắc Tôn thần sắc dữ tợn, đao thế hung mãnh trường đao mang theo Đao Phong, trực tiếp hướng về Từ Tam vào đầu tóc bổ tới.

Mọi người tại đây chẳng ai ngờ rằng, Hoắc Tôn lại còn nói động thủ liền động thủ.

Một bên Lục Thừa Phong, tuy nhiên cảm thấy Hoắc Tôn cử động lần này có chút quá mức, nhưng cũng không có chút nào khuyên can chi ý, dù sao Từ Tam tuy nhiên công khai là mĩa mai Hoắc Tôn, không phải là không liên tiếp chính mình cũng cùng nhau mắng.

Tuy nhiên Từ Tam là Bạch Cửu thủ hạ, nhưng Lục Thừa Phong thật đúng là không tin, Bạch Cửu sẽ vì một cái trong giáo tiểu nhân vật cùng mình bọn người trở mặt.

Về phần đứng ở một bên Đường bát phàm, gặp Hoắc Tôn như thế làm việc, làm sao không rõ đối phương làm như thế bất quá là cảm Từ Tam cho hả giận thôi, tuy nhiên trợ trên đối phương thủ đoạn, nhưng cũng sẽ không nhiều nói cái gì.

Tại Đường bát phàm xem ra, Hoắc Tôn mặc kệ làm làm sao không đúng, bằng vào thân phận địa vị, cũng không phải một tên tiểu bối có thể nói bừa, làm sao không cho đối phương một chút giáo huấn, đây chẳng phải là loạn quy củ.

Chỉ có Trương Vô Niệm thấy một lần Hoắc Tôn động thủ, lập tức thần sắc biến đổi gầm thét một tiếng "Dừng tay."

Đáng tiếc Hoắc Tôn giờ phút này nhất tâm muốn cảm Từ Tam cho hả giận, đối với Trương Vô Niệm lời nói căn bản không nghe.

Từ Hoắc Tôn rút đao bạo khởi hướng về Từ Tam công tới, những sự tình này chỉ là phát sinh ở gần gũi trong nháy mắt.

Mất thấy Từ Tam gần trong gang tấc, Hoắc Tôn một mặt dữ tợn hét lớn một tiếng "Chết đi."

Ngay tại Hoắc Tôn trường đao trong tay, sẽ bổ vào Từ Tam trên thân, lại không nghĩ lúc này bên tai bỗng nhiên truyền đến Trương Vô Niệm tiếng kinh

hồ "Thủ hạ lưu tình."

"Hừ! Thủ hạ lưu tình, dám đắc tội ta Hoắc Tôn, mặc kệ hán thân phận gì đây chính là kết cục." Hoắc Tôn trong lòng hừ lạnh một tiếng, không thèm để ý chút nào.

Lúc này Hoắc Tôn bỗng nhiên cảm giác mình thân thể căng thẳng, ngay sau đó liền ở ngực tê rần, phảng phất bị cự thạch va chạm, thân thể trực tiếp bay rớt ra ngoài, đâm vào topic biên giới trên vách núi đá miệng phun máu tươi.

Một bên Trương Vô Niệm gặp Bạch Cửu quả nhiên xuất thủ, cảm Hoắc Tôn một chiêu trọng thương, thầm nghĩ trong lòng cái này Hoắc Tôn quả nhiên ngu xuẩn đủ có thể.

Ngay trước Bạch Cửu mặt muốn giết thủ hạ,

Đây không phải muốn chết a.

Nếu Trương Vô Niệm cũng nhìn bạch Hoắc Tôn suy nghĩ trong lòng, coi là giết một cái tiểu nhân vật, Bạch Cửu mặc dù sẽ sinh khí, lại sẽ không và trở mặt.

Đáng tiếc Hoắc Tôn tính toán lại rơi khoảng trống, Bạch Cửu tuổi trẻ khí thịnh võ công cao cường, căn bản không cần xem người khác sắc mặt.

Huống chi căn cứ mấy lần và Bạch Cửu đánh giao cho, Trương Vô Niệm cũng có thể nhìn ra là một cái có chút bao che khuyết điểm người, cho nên trước đó mới muốn cho Hoắc Tôn dừng tay, lại không nghĩ rằng đối phương thể mà khư khư cố chấp, rơi vào kết quả như vậy.

Bạch Cửu một chiêu cảm Hoắc Tôn trọng thương, thần sắc âm trầm một bên hướng về Hoắc Tôn đi đến một bên lạnh giọng nói.

"Dám ngay ở bốn tọa mặt thương tổn Bản Giáo đệ, người nào cho ngươi lá gan?."

"Khụ khụ! Bạch Cửu ngươi đừng quá mức phân, là thủ hạ ngươi người nói năng lỗ mãng trước đây, ta xuất thủ giáo huấn một phen, có gì sai đâu?."

"Đến là ngươi đường đường Thánh Hóa Giáo đứng đầu, vì là cái tiểu lâu lâu thể mà xuất thủ đánh lên ta, chẳng lẽ là muốn cùng chúng ta mấy nhà là địch phải không."

Trì hoãn quá mức Hoắc Tôn, thần sắc dữ tợn một mặt tức giận nhìn xem hướng mình đi tới Bạch Cửu lạnh giọng nói.

Bạch Cửu nhìn thấy lúc này đối phương còn thấy không rõ lắm hình thức, cười lạnh một tiếng trực tiếp đi đến Hoắc Tôn trước người, một chân đá ngã lăn trên mặt đất, lập tức giẫm lên đối phương đầu âm thanh lạnh lùng nói.

"Bốn tọa luôn luôn ngươi không phạm ta ta không phạm ngươi, ngươi xuất thủ đánh lên bốn tọa thủ hạ trước đây, vậy bốn tọa đối phó ngươi lại có gì không thể."

"Bạch Cửu ngươi dám như thế vũ nhục lão phu, thật coi không ai trị ngươi không thành." Hoắc Tôn không nghĩ tới Bạch Cửu bá đạo như vậy, lại dám vũ nhục chính mình.

Lúc này chung quanh Lục Thừa Phong bọn người, cũng đều từ trong lúc khiếp sợ tỉnh ngộ lại, mọi người cũng không nghĩ tới Bạch Cửu bởi vì một cái bình thường thủ hạ cứ như vậy đại phản ứng.

"Bạch giáo chủ làm gì lớn như thế hỏa khí, Hoắc trang chủ cũng là nhất thời xúc động, không đáng làm một cái thủ hạ liên đao binh gặp nhau đi."

Lục Thừa Phong tiến lên mấy bước, đi đến Bạch Cửu trước người thần sắc khó coi khuyên giải nói.

Bạch Cửu nghe vậy, đột nhiên quay người lạnh lùng nhìn xem Lục Thừa Phong nói.

"Phổ thông thủ hạ? Trò cười! Từ Tam mặc dù mới đi vào bốn tọa thủ hạ không lâu, nhưng từ khi đi theo bốn tọa ngày đó trở đi, liền sinh là bốn tọa người, chết là bốn tọa quý."

Hán Hoắc Tôn tính là thứ gì, bốn tọa và hán rất quen a? Dám ngay ở bốn tọa mặt thương tổn bốn tọa người, vậy sẽ phải làm bỏ ra Đái Giới chuẩn bị."

Lục Thừa Phong không nghĩ tới Bạch Cửu thái độ cứng rắn như thế, lập tức sầm mặt lại khó coi nói.

"Bạch giáo chủ, có lẽ Hoắc trang chủ xác thực làm không ổn, nhưng lúc này chúng ta bị nhốt nơi đây, phải làm một lòng đoàn kết cộng đồng nghênh địch, mà không phải tự giết lẫn nhau, Bạch giáo chủ như thế hành vi, Chí Ngã chờ hán người vì chỗ nào."

Bạch Cửu nghe Lục Thừa Phong lời nói, UU đọc sách nhẹ giọng cười một tiếng âm thanh lạnh lùng nói.

"Các ngươi sống hay chết, giống như bốn tọa có cái gì quan hệ, bốn tọa đại không mang theo thủ hạ lao ra, thật đúng là không tin hán Trảm Thiên nhai có thể ngăn cản bốn tọa."

"Bạch giáo chủ sợ là quá mức cuồng vọng đi, ta Đường Gia Bảo Lĩnh Nam phái và Lưỡng Phái lực lượng, lại có rất nhiều Giang Hồ Đồng Đạo tương trợ,

và đối phương giao thủ cũng là tổn thất nặng nề, Bạch giáo chủ chẳng lẽ cho là mình thù hạ rải rác mấy người, so chúng ta còn mạnh hơn không thành."

Nhưng là một mực đang bên cạnh xem kịch Đường bất phàm, nghe Bạch Cửu lời nói trong lòng không vui hừ lạnh một tiếng, lập tức mở miệng châm chọc nói.

Bạch Cửu nghe vậy, ngẩng đầu nhìn Đường bất phàm liếc một chút, khinh thường nói.

"Bồn tọa có bản lĩnh gì không cần thiết nói cho các người biết, tuy nhiên có thể khẳng định, so với các người những này ngu xuẩn mạnh hơn không ít."

"Người đang nói một lần!" Đường bất phàm không nghĩ tới Bạch Cửu ngồng cuồng như thế, không chút nào cho mình thể diện, lập tức sắc mặt biến đổi lớn gầm thét một tiếng, đã làm tốt động thủ chuẩn bị.

"Tốt! Chư vị nghe ta một lời, tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, mọi người đều thối lui một bước như thế nào."

Thời khắc máu chốt, Trương Vô Niệm vội vàng đứng ra đối chứng nhân nói.

Đường bất phàm gặp Trương Vô Niệm ra mặt, lạnh lùng liếc chín liếc một chút, xoay người sang chỗ khác không được tại phản ứng Bạch Cửu.

"Bạch giáo chủ, lần này liền xem ở ta trên mặt mũi, thả Hoắc trang chủ như thế nào."

Trương Vô Niệm lập tức lại nhìn xem Bạch Cửu, thần sắc thành khẩn đối với nói.

Bạch Cửu gặp Trương Vô Niệm nói như thế, lập tức phết mắt dưới thân nghiêng răng nghiêng lợi nhìn xem chính mình Hoắc Tôn, âm thanh lạnh lùng nói.

"Đã như vậy, bồn tọa hôm nay liền cho Trương chương môn một bộ mặt, tuy nhiên bồn tọa nhưng là đã lười tại cùng dạng này ngu xuẩn ở chung một chỗ, cho nên vẫn là mỗi người đi một ngã tốt."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Đường Môn Đệ Tử

Bạch Cửu nói xong không đợi Trương Vô Niệm nói tiếp, trực tiếp quay người hướng về Cao Thuận bốn người mà đi, trong lòng đã quyết định tạm thời thoát ly Trương Vô Niệm bốn người, đơn độc hành động.

"Bạch giáo chủ dừng bước, tạm nghe Trương mỗ một lời."

Trương Vô Niệm gặp Bạch Cửu thế mà dự định rời đi, lập tức quỳnh lên vội vàng lên tiếng nói.

Phải biết Bạch Cửu võ công cao cường, cũng là và Trương Vô Niệm chính mình so sánh, cũng không kém mấy may.

Như thế khẩn yếu quan đầu, Trương Vô Niệm chỉ cần không ngốc, cũng sẽ không nhìn xem Bạch Cửu dạng này một cao thủ rời đi.

Bạch Cửu gặp Trương Vô Niệm gọi lại chính mình, lập tức quay người thần sắc lạnh nhạt nhìn xem Trương Vô Niệm nói.

"Trương chương môn còn chuyện gì."

Trương Vô Niệm gặp Bạch Cửu thần sắc như thường, lập tức thần sắc trịnh trọng đối với Bạch Cửu nói.

"Chúng ta bị nhốt nơi đây, lẽ ra hai bên cùng ủng hộ, dạng này mới có thể vượt qua khó khăn trước mắt."

Tuy nhiên Bạch giáo chủ võ công cao cường, nhưng Trầm Thiên nhai nhiều năm trước cũng đã thành danh Tây Phong thành, còn có Tề Thiên quân cái này nhiều năm trước Nhị Lưu Cao Thủ tọa trấn, Bạch giáo chủ tùy tiện rời đi, chẳng phải là nguy cơ trùng trùng."

Đa tạ Trương chương môn hảo ý, bồn tọa tất nhiên dám đơn độc hành động, liền không sợ hấn Trầm Thiên nhai và Tề Thiên quân.

Ngược lại là Trương chương môn và những này mất cao hơn đầu hạng người cùng một chỗ, nhưng là phải cẩn thận nhiều hơn, miễn cho bị liên lụy."

Bạch Cửu thần sắc bất biến, âm thanh mang theo trào phúng xem Trương Vô Niệm bên cạnh mấy người, trầm giọng nói ra.

Trương Vô Niệm gặp Bạch Cửu thần sắc kiên định, đã quyết định đi, lập tức chỉ có thể thờ dài, đối Bạch Cửu thần sắc bất đắc dĩ nói.

"Tất nhiên Bạch giáo chủ chủ ý đã định, Trương mỗ cũng không được tại cường cầu, vậy thì Thanh Sơn không nên nước biếc thường lưu, người ta hữu duyên tại tụ."

Bạch Cửu đối với Trương Vô Niệm đồng thời không ác cảm, cho nên thần sắc bình thản không ít.

Lúc này đối với nói câu đa tạ, lập tức cũng không được tại dừng lại, trực tiếp hướng về Thánh Hóa Giáo bọn người mà đi.

Lại không nghĩ Bạch Cửu vừa không đi ra mấy bước, chỉ thấy vừa bị Lục Thừa Phong nâng đỡ Hoắc Tôn, gặp Bạch Cửu đã quyết định rời đi, sắc mặt khó coi thấp giọng mắng "Không biết tốt xấu cầu vật."

Bạch Cửu thân là nhị lưu Điện Phong Cao Thủ, thánh giác hạng gì nhảy bén, lúc đầu không có ý định tại cùng đối phương so đo Bạch Cửu, nghe vậy ngừng âm thanh đi, thờ dài, ngay sau đó thân ảnh trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

Làm Hoắc Tôn vừa đem lời nói vừa nói ra khỏi miệng, Trương Vô Niệm liền nói thầm một tiếng không tốt.

Đồng thời oán trách Hoắc Tôn thẳng ngu này, không có thực lực bị giáo huấn một lần, thế mà còn không dài tâm nhãn, hiện tại thế mà còn đi trêu chọc đối phương, đây không phải muốn chết là cái gì.

Không nói chuyện mặc dù như thế, Trương Vô Niệm nhưng cũng không thể không đi quan đối phương chết sống.

Bất kể thế nào nói, Hoắc gia trang cũng là Tây Phong trường thành từ lâu tới một phần tử, hướng chỉ hiện tại thế nhưng là dùng người tức, Trương Vô Niệm đương nhiên không thể nhìn đối phương, bị Bạch Cửu giết chết.

Nào biết Trương Vô Niệm vừa định có chỗ động làm, Bạch Cửu liền đã nhanh như như thiểm điện, xuất hiện tại Hoắc Tôn bên cạnh thân.

Sau đó một chân cầm một bên Lục Thừa Phong đá văng ra, lập tức bắt lấy Hoắc Tôn một cái lắc mình, đã đến topic biên giới. Lúc này thần sắc lạnh lẽo, hơi vung tay trực tiếp cầm Hoắc Tôn vút xuống sâu không thấy trong cái khe.

"A! Cứu ta! Cứu ta! Bạch Cửu ta làm quý cũng sẽ không buông tha người."

Bạch Cửu động tác nhanh chóng, lại không có mây may chần chờ, liền ngay cả phản ứng nhanh nhất Trương Vô Niệm, đều không nghĩ đến Bạch Cửu cư nhiên như thế tàn nhẫn, thẳng đến Hoắc Tôn âm thanh hoàn toàn biến mất, mấy người mới kịp phản ứng.

"Hoắc trang chủ bất quá là nhanh mồm nhanh miệng, Bạch giáo chủ người có thể nào tàn nhẫn như vậy."

Trương Vô Niệm ánh mắt phức tạp nhìn xem Bạch Cửu, có chút bất đắc dĩ nói.

"Trương chương môn làm gì và cái này thủ đoạn độc ác hạng người nhiều lời, chúng ta đồng loạt ra tay trăm cái này cuồng vọng hạng người, thay Hoắc trang chủ báo thù."

Lục Thừa Phong và Hoắc Tôn quen biết nhiều năm, tuy nhiên giao tình không sâu, nhưng giờ phút này gặp Bạch Cửu thế mà không chút do dự cầm Hoắc Tôn vút xuống vết nứt.

Ngay sau đó có loại giết được thỏ, mổ chó săn cảm giác, trong nháy mắt sắc mặt khó coi đối với Trương Vô Niệm đề nghị.

"Lục trang chủ nói không sai, Trương huynh không bằng chúng ta đồng loạt ra tay bắt giữ đối phương, nếu không ngược lại để đối phương xem nhẹ chúng ta mấy người, truyền đi về sau chúng ta như thế nào tại giang hồ đặt chân."

Đường bất phạm đối với Bạch Cửu từ trước đến nay không có hảo cảm, sự tình lấy lập tức đối với Lục Thừa Phong ý kiến biểu thị đồng ý.

Trương Vô Niệm thấy mọi người nói như thế, trong lòng cũng đang do dự muốn hay không cầm Bạch Cửu cảm xuống.

Dù sao Bạch Cửu ngay trước chính mình mặt, xuất thủ không lưu tình chút nào mặt, trực tiếp cầm Hoắc Tôn vút xuống thâm uyên, cũng là căn bản không có cầm chính mình đề ở trong mắt, đang đánh mình cái này Tây Phong đệ nhất cao thủ khuôn mặt.

"Trương chương môn còn do dự cái gì, có ở đây không xuất thủ Bạch Cửu này tặc từ muốn đi."

Một bên Lục Thừa Phong gặp Bạch Cửu liền muốn rời khỏi, lập tức thần sắc lo lắng đối với Trương Vô Niệm hô.

Trương Vô Niệm nghe vậy nhìn lại, đã thấy Bạch Cửu cầm Hoắc Tôn vút xuống thâm uyên về sau.

Thế mà nhìn cũng không nhìn nhóm người mình liếc một chút, trực tiếp mang theo Thánh Hóa Giáo bọn người chuẩn bị rời đi, gặp Bạch Cửu như thế khinh thị chính mình, Trương Vô Niệm lập tức trong lòng giận dữ, liền chuẩn bị ra tay với Bạch Cửu.

Lại không nghĩ lúc này Đường bắt phàm bên người, một mực yên lặng không nói nam tử mặc áo tím bất thành linh lên tiếng nói.

"Ta xin khuyên chư vị một câu, vẫn là chớ có đối với người thiếu niên kia xuất thủ tốt, nếu không ăn thiệt thòi chỉ sợ chỉ là bọn người chính mình."

Nam tử lời nói để cho mọi người tại chỗ ngẩn người, lập tức mất đi cơ hội ra tay, trở mắt nhìn xem Bạch Cửu mang người thông dong rồi đi, tiến vào nguyên lai đi ra sơn động. UU đọc sách

"Đường bảo chủ, cái này tư là ai, vì sao Trường Bạch chín chí khí, diệt chúng ta uy phong."

"Lục Thừa Phong gặp Bạch Cửu rồi đi, lập tức thần sắc khó coi cảm hóa khí phát tiết tại nam tử mặc áo tím trên thân."

Trương Vô Niệm giờ phút này cũng là sắc mặt nhìn không tốt, gặp Lục Thừa Phong ra mặt không nói không rằng, chỉ là thần sắc âm trầm nhìn chăm chăm nam tử mặc áo tím.

Đối với hai người căm thù, nam tử nhưng là không thêm để ý chút nào, cũng không để ý hai người, nói một câu sau khi nhưng là không tại nhiều nói.

"Lục Thừa Phong chú ý người ngôn từ, chớ có cho người Lục gia tại họa."

Đã thấy Lục Thừa Phong vừa dứt lời, một bên Đường bắt phàm thần sắc đại biến, thần sắc âm trầm nhìn xem Lục Thừa Phong lạnh giọng nói ra.

Lục Thừa Phong cũng không nghĩ tới, chính mình chỉ là ứng vì là không có thể đem Bạch Cửu lưu lại, tóc câu bực tức phát tiết chính mình bất mãn, liền gây Đường bắt phàm phản ứng lớn như vậy.

Ngay sau đó sắc mặt khó coi, nhưng cũng không dám tại nhiều lời, dù sao Lục Gia Trang và Đường Gia Bảo ở giữa thực lực vẫn còn có chút chênh lệch.

Trương Vô Niệm và Đường bắt phàm giao nhau nhiều năm, gặp Đường bắt phàm nói như vậy, lúc này liền đoán được nam tử mặc áo tím này sợ là thân phận bất phàm, nguyên bản còn tưởng rằng người này cũng là Đường gia người, hiện tại xem ra sợ là đoán sai.

Nghĩ tới đây Trương Vô Niệm lúc này nghiêm sắc mặt, thăm dò đối với Đường bắt phàm nói.

"Bất phàm huynh, còn không biết vị bằng hữu này là người Đường gia người phương nào, ta và người giao nhau nhiều năm lại chưa từng nghe người đề cập qua."

Đường bắt phàm gặp Trương Vô Niệm hỏi thăm, nhưng cũng không dám tự tiện làm chủ, lập tức nhìn về phía nam tử mặc áo tím, trưng cầu đối phương ý kiến.

Nam tử bật cười lớn nói ". Các người không cần khó xử Đường bảo chủ, thân phận ta cũng không có cái gì nhận không ra người, tại hạ họ Đường Danh Sơn, là Đường Môn Nam Cương Phân Đà chấp sự."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Đường Sơn Phỏng Đoán

"Đường Môn?"

Nghe xong nam tử tự báo thân phận, đừng nói một bên Trương Vô Niệm và Lục Thừa Phong, cũng là chung quanh người khác cũng lên tiếng kinh hô, chẳng ai ngờ rằng nho nhỏ Tây Phong thành, thế mà lại xuất hiện Danh Truyền Thiên Hạ Đường Môn đệ tử.

"Nguyên lai là Đường Môn khách quý, nhưng là thất kính thất kính, bất phàm huynh làm hại ta, Đường Môn khách quý tới ta Tây Phong thành làm khách, người vì sao chưa từng thay dẫn tiến một phen."

Trương Vô Niệm không hổ là Lĩnh Nam phái cường môn, tuy nhiên chán kinh Đường Sơn thân phận, nhưng cũng vội vàng kịp phản ứng, đối với Đường Sơn hành lễ, lập tức giả bộ sinh khí đối với Đường bắt phàm nói.

"Ai! Trương huynh chớ trách, là Đường chấp sự không muốn bị quấy rầy, cho nên ta mới không có đem việc này nói cho người, nếu không bằng vào người ta giao tình, ta có gì đối với người giấu diếm."

Đường bắt phàm gặp Trương Vô Niệm trách tội, lập tức thần sắc bất đắc dĩ nhìn xem Trương Vô Niệm nói.

"Như thế nói đến, ngược lại là ta trách oan bắt phàm huynh, đúng không biết Đường chấp sự lần này tới ta Tây Phong thành, không biết có chuyện gì, không biết ta Lĩnh Nam phải chăng có thể giúp đỡ gấp cái gì."

Trương Vô Niệm đầu tiên là đối với Đường bắt phàm tạ lỗi, lập tức lại đối bên cạnh Đường Sơn dò hỏi.

Đường Sơn nghe vậy khẽ cười một tiếng nói "Cũng không có cái đại sự gì, chỉ là chịu Đường bảo chủ mời, tới Đường gia làm khách mà thôi."

Trương Vô Niệm nghe Đường Sơn nói như thế, trong lòng mình bạch đối phương không muốn đàm luận việc này, lập tức cũng không được tại thăm dò, chỉ là thần sắc thành khẩn đối với Đường Sơn nói.

"Vừa rồi Đường chấp sự khuyên ta các loại, không cần đối với này Bạch Cửu xuất thủ, không phải là nhìn ra manh mối gì."

Đường Sơn gặp Trương Vô Niệm hỏi thăm, lập tức giống như cười mà không phải cười mắt nhìn một bên, giờ phút này mở lời đàm địa Lục Thừa Phong lập tức mới nói.

"Ta Đường Sơn thuở nhỏ tập võ thiên phú phổ thông, cần luyện nhiều năm khó có thành tựu, còn may mà bản môn các loại tư nguyên ủng hộ, cho đến ngày nay cũng mới đứng hàng nhị lưu Điền Phong Chi Cảnh."

Đường Sơn nhìn xem Trương Vô Niệm bốn người, thần sắc cảm khái nói khoác nói.

Trương Vô Niệm bốn người nghe vậy, thần sắc có chút xấu hổ, dù sao mình bốn người luôn luôn tự kiểm chế thiên phú phi phàm, năm gần 40 liền đứng hàng nhị lưu cảnh giới, là mấy người kiêu ngạo nhất sự tình, nhưng giờ phút này nghe Đường Sơn lời nói, lại có chút xấu hổ vô cùng.

Đường Sơn nhưng không biết, chính mình lập tức mấy câu, đã thật sâu đã kích đến mấy người, lập tức tiếp tục nói.

"Nhị lưu cảnh giới có lẽ tại cái này Khánh Dương phủ địa giới coi như Nhất Phương Cao Thủ, nhưng là phương tại toàn bộ trong giang hồ, nhưng cũng bất quá là hơi lớn một điểm tôm tép.

Thực lực không đủ, muốn trong giang hồ đặt chân, liền cần đầy đủ nhân lực và phong phú kinh nghiệm giang hồ, ta Đường Hạo bất tài tự hỏi, đối với cái này cũng coi như rất có tâm đắc."

"Đường chấp sự chớ có khiêm tốn, ngài kiến thức uyên bác, chẳng lẽ không phải người bình thường có thể so sánh."

Đường Phi phàm nghe Đường Sơn như thế khiêm tốn, lập tức thần sắc chân thành nói ra.

Đường Sơn cười thầm trong lòng,

Ám đạo cái này Đường bắt phàm tuy nhiên võ nghệ không được tốt lắm, nhưng là ngênh hợp người khác thủ đoạn nhưng là nhất đẳng, mặt ngoài nhưng là thần sắc lắc đầu cười nói.

"Đường bảo chủ chớ có thổi phồng, chính ta có bao nhiêu cân lượng, nhưng là rõ ràng vô cùng."

Đường Sơn nói xong, không đợi đối phương trả lời tiếp tục nói "Bây giờ nói nói vừa rồi này Bạch Cửu đi, người này tuổi còn trẻ lại tu vi không kém chúng ta mấy may.

Ta từ nhỏ tập võ, đến nay đã có hai mươi năm có thừa mới có thành tựu này, mà đối phương niên kỷ cũng đã đuổi kịp chúng ta tu vi, như thế thiên phú đừng nói Nam Cương nơi đây, cũng là để ở trong mắt ban đầu cũng là nhất đẳng thiên tài.

Nói đến đây Đường Sơn hơi dừng lại, lập tức xem mấy người một cái nói.

"Trọng yếu nhất là khinh công tuyệt đỉnh, nếu như ta không nhìn lầm, đối phương khinh công công pháp ít nhất cũng là Thượng Thừa Võ Học, thậm chí là tuyệt học."

"Tuyệt học! Làm sao có khả năng, tuyệt học há lại người bình thường có thể học được, phải biết Nam Cương ngũ đại Siêu Nhất Lưu Thế Lực, cũng bất quá là bởi vì trong môn phái có tuyệt học cấp công pháp, mới có thể lực áp hấn nhất lưu môn phái, chẳng lẽ đối phương xuất sinh cái nào đó thánh địa không thành."

Đường bắt phàm nghe Đường Sơn nói như vậy, lập tức khó có thể tin nhìn xem Đường Sơn, hoảng sợ nói.

"Nam Cương ngũ đại Siêu Nhất Lưu Thế Lực, ta cũng và đánh qua giao cho, Bạch Cửu khinh công và những môn phái kia kiên quyết khác biệt.

Bất quá giang hồ vì sao chỉ lớn, nói không chừng đối phương là cái kia Ân Sĩ Cao Nhân đệ tử đâu, bốn người không duyên cớ và đối phương trở mặt cũng là nếu không đáng, là bằng vào ta mới có thể khuyên nhủ các người."

Đường Sơn nhìn xem mấy người, lắc đầu đối với mấy người nói ra vì sao ngăn lại mọi người nguyên nhân.

Đường bắt phàm nghe vậy, thầm nghĩ trong lòng đối phương nói không tệ, Bạch Cửu cùng mình đồng thời không thù oán niệm, chính mình cần gì phải vì là Hoắc Tôn cái này người chết, đắc tội đối phương đây.

Nghĩ thông suốt những này, Đường bắt phàm thần sắc cảm kích đối Đường Sơn nói ". Đa tạ Đường chấp sự đề điểm "

Mà một bên Trương Vô Niệm gặp Đường Môn xuất sinh Đường Sơn, cũng hoài nghi Bạch Cửu là cái nào đó Ân Sĩ Cao Nhân đệ tử.

Ngay sau đó cùng mình cho tới nay suy đoán không được một cái mà hòa, trước kia vẫn cho là Bạch Cửu là cái nào đó đại phái đệ tử. Bây giờ nghe Đường Sơn nói như vậy, đến là cảm thấy Bạch Cửu càng giống là cái nào đó Ân Sĩ Cao Nhân truyền nhân.

Ngay sau đó âm thầm quyết định, về sau tận lực không đi trêu chọc Bạch Cửu, nếu không trêu chọc ra cái nào đó thoái ẩn nhiều năm lão quái vật, kia không may nhưng chính là chính mình."

Nghĩ tới những thứ này Trương Vô Niệm lại trong lòng hơi động, ngừng đầu đối với Đường Sơn nói.

"Không biết Đường chấp sự, đối với cái này Phi Thiên bảo tàng cùng chúng ta bị tập kích chuyện này như thế nào đối đãi."

"Nếu không đối gạt Trương chương môn, từ vừa mới bắt đầu ta liền một mực đang cân nhắc việc này, lần này nhưng là có chút mặt mày, cũng là Trương chương môn không hỏi, ta cũng sẽ nói ra."

"A! Đây nhưng là làm phiền Đường chấp sự" Trương Vô Niệm nghe vậy, thần sắc kinh hi đối với khách khí nói ra.

Đường Sơn đối với cười một tiếng, ra hiệu Trương Vô Niệm không cần phải khách khí mới mở miệng nói.

"Phi Thiên trộm Hàn cực kỳ sự tình, ta cũng sớm có nghe thấy, lần này không nghĩ tới tới Đường Gia Bảo làm khách, nhưng là may mắn đụng phải, từ bắt đầu ta liền một mực quan sát bốn phía, căn cứ ta suy đoán có thể khẳng định, nơi đây đúng là Tàng Bảo Chi Địa."

Với lại nơi đây cũng không phải là không có cơ quan, chỉ là sớm đã có người trước tiên chúng ta một bước đến chỗ này, cảm nơi đây hai nơi cơ quan phá vỡ, chỗ thứ nhất chính là chúng ta thông qua sơn động, đệ nhị nơi nếu như ta đoán không sai, hẳn là cái này Thiết Tác phù không cầu."

"Đường chấp sự nói là, nơi đây cơ quan đã bị người phá vỡ."

Trương Vô Niệm nghe vậy, trước tiên liền nghĩ đến Vô Song bảo và Tề Trang, lập tức chau mày dò hỏi.

"Không sai!" Đường Sơn thần sắc khẳng định đối với Trương Vô Niệm nói.

"Đây như thế nói đến, bảo tàng chẳng phải là đã sớm bị người nhanh chân đến trước. UU đọc sách

Đường bắt phàm gặp Đường Sơn nói như vậy, lập tức thần sắc biến đổi lên tiếng nói.

"Hẳn không có bị đối phương đắc thủ, nếu không đối phương cũng sẽ không xảy ra hiện tại nơi đây, còn tập kích chúng ta."

Đường Sơn suy nghĩ một phen, thần sắc do dự đối với Đường bắt phàm nói ra.

"Đã như vậy, bước kế tiếp nên như thế nào làm việc, kính xin Đường chấp sự chỉ điểm."

Nhớ tới nhóm người mình bị nhốt nơi đây, Trương Vô Niệm thần sắc thành khẩn đối với Đường Sơn nói.

Đường Sơn gặp Trương Vô Niệm như thế hỏi thăm, trầm ngâm chỉ chốc lát mới lên tiếng nói.

"Tất nhiên cơ quan đã bị đối phương bài trừ, nhưng đối phương vẫn còn bồi hồi ở chỗ này, hiển nhiên là thêm nhô dải bảo tàng bên trong đồ vật, lại không có thể đắc thủ.

Giờ phút này địch ở trong tối, chúng ta ở ngoài sáng, chúng ta chỉ có tính áp đảo thực lực lại không có chút nào đất dụng võ.

Cho nên ta đề nghị, chúng ta tiếp tục thâm nhập sâu, chờ cảm tới bảo tàng, đối phương vì là bảo tàng bên trong đồ vật, khẳng định sẽ chủ động hiện thân, đến lúc đó chính là chúng ta phản kích thời khắc."

Trương Vô Niệm nghe xong lập tức ánh mắt sáng lên, ám đạo Đường Sơn kế này có thể thực hiện, lập tức đối với Đường Sơn cảm kích nói.

"Đường chấp sự không hổ kiến thức rộng rãi, đơn giản mấy câu, liền hiểu biết chúng ta hiện tại khôn cảnh, tại hạ bội phục."

Một bên Đường bắt phàm nghe vậy cũng xu nịnh nói "Đường chấp sự kế này rất giảo, đã như vậy chúng ta cũng chờ có tri hoãn, sớm đi cảm tới bảo tàng, tốt bức bách những này Gian Nịnh Tiểu Nhân hiện thân, cầm nhất cử tiêu diệt."

"Bắt phàm huynh lời ấy rất đúng, đã như vậy liền từ Lục trang chủ dẫn người xung phong, đi đầu qua cái này phù không cầu, chúng ta ở phía sau ép trấn, đề phòng đối phương đánh lén như thế nào."

Trương Vô Niệm thần sắc bất biến, bỗng nhiên lên tiếng đối với bên cạnh Lục Thừa Phong nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Bạch Cữu Tâm Tư

Lục Thừa Phong từ khi biết được Đường Sơn thân phận về sau, vẫn nhấp nhô bất an.

Phải biết đối phương thế nhưng là xuất sinh Đường Môn, chính mình Lục Gia Trang và so sánh, giống như đom đóm và Nhật Nguyệt.

Là lấy vẫn đứng ở một bên, cẩn thận từng li từng tí cúi đầu không nói, liền sợ Đường Sơn tìm chính mình phiền phức, dù sao mình vô lễ mạo phạm đối phương trước đây.

Lại không nghĩ rằng Trương Vô Niệm bất thành linh tiếng nói nhất chuyển, đến trên người mình, để cho mình xưng phong qua cái này phù không cầu.

Lục Thừa Phong lúc này thần sắc cũng là biến đổi, trong lòng ghi hận Trương Vô Niệm bỏ đá xuống giếng.

Tuy nhiên Đường Sơn đã nói qua, phù không trên cầu cơ quan đã bị phá đi, nhưng người nào biết còn có hay không, hơn lưu lại không bị kích phát cơ quan, để cho mình đi đầu dò đường, rõ ràng cũng là thấy mình đắc tội Đường Sơn, muốn bán Đường Sơn tốt.

Trương Vô Niệm gặp Lục Thừa Phong yên lặng không nói, thần sắc lập tức lạnh lẽo lên tiếng nói.

"Làm sao! Chẳng lẽ Lục trang chủ, có cái gì nan ngôn chi ần?"

Lục Thừa Phong nghe vậy, trong lòng thầm hận Trương Vô Niệm, lại đối với đối phương không thể làm gì, chỉ có thể ngẩng đầu sắc mặt miễn cưỡng nói.

"Lục mỗ đương nhiên nguyện ý, chỉ là ta Lục Gia Trang hấn cao thủ toàn bộ gãy trong sơn động, giờ phút này liền một mình ta, sợ không thể hoàn thành Trương chương môn hi vọng, có phụ trông cậy."

Trương Vô Niệm nghe xong Lục Thừa Phong cái này sứt sẹo lấy cớ, khẽ cười một tiếng nói.

"Nguyên lai Lục trang chủ là lo lắng việc này, không cần lo lắng, nơi đây còn có hơn mười tên Giang Hồ Khách, liền đều giao cho Lục trang chủ thống lĩnh như thế nào."

Lục Thừa Phong thấy như thế, biết nếu như mình đang từ chối, sợ là sẽ phải chọc giận đối phương, lập tức không được đang chần chờ, miễn cưỡng nói ra.

"Có chư vị Giang Hồ Đồng Đạo tương trợ, Lục mỗ không có dị nghị."

"Vậy thì mời Lục trang chủ sớm đi động thủ, chớ có trì hoãn canh giờ tại ra biến cố."

Trương Vô Niệm gặp Lục Thừa Phong đáp ứng, lập tức thúc giục nói ra.

Lục Thừa Phong nghe vậy, chỉ có thể triệu tập chung quanh hơn mười tên Giang Hồ Khách, cùng một chỗ chậm rãi đáp vào phù không cầu.

Trương Vô Niệm sở sở vì, từ đầu tới đuôi Đường bất phạm và Đường Sơn đều ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, giữ im lặng, hiển nhiên cũng không cảm Lục Thừa Phong chết sống để ở trong mắt.

Mà giờ khắc này khoảng cách Trương Vô Niệm bọn người không xa trong sơn động, giấu ở động khẩu chỗ Từ Tam, gặp Lục Thừa Phong dẫn người nổi lên khoảng trống cầu.

Lúc này đứng dậy trong động đi chỉ chốc lát, đến một chỗ góc rẽ, chỉ thấy Bạch Cữu mấy người đang ngồi ở một bên nghỉ ngơi.

Bạch Cữu gặp Từ Tam trở về, nhẹ giọng đối với hỏi thăm "Thế nào, bên kia có cái gì động tĩnh."

Từ Tam trì hoãn khẩu khí, đối Bạch Cữu liền nói ngay "Hồi giáo chủ, thuộc hạ nhìn thấy Lục Gia Trang trang chủ, mang theo mười mấy người nổi lên khoảng trống cầu."

"A! Như thế nói đến Trương Vô Niệm bọn người, là dự định tiếp tục thâm nhập sâu." Một bên Đỗ Thư sách nghe vậy, nhìn xem Bạch Cửu nói ra.

Bạch Cửu suy nghĩ một phen, đối với Từ Tam phân phó nói "Tiếp tục chú ý, chờ bọn họ qua phù không cầu tại tới nói cho bốn tọa."

Từ Tam không dám thất lễ, vội vàng lĩnh mệnh mà đi.

"Giáo chủ chúng ta vì sao không cùng Linh Nam phái bọn người cùng một chỗ hành động, ngược lại muốn bỏ qua một bên bọn họ đây." Nhưng là lúc này Cao Thuận thần sắc nghi hoặc đối với Bạch Cửu hỏi.

Bạch Cửu thần sắc bất biến, xem mọi người liếc một chút, lập tức giải thích nói.

"Nếu như bốn tọa suy đoán không tệ, tập kích chúng ta cho là Vô Song bảo và Tề gia trang người, thậm chí ngay cả cái này Phi Thiên bảo tàng, bốn tọa cũng hoài nghi là hai nhà có ý phóng xuất tin tức."

"Giáo chủ ý là, hai nhà chỉ sợ sớm đã biết cái này Phi Thiên bảo tàng tin tức, lần này tin tức truyền ra là hai nhà này có ý gây nên."

Vì sao rền vang đám người nghe vậy chấn động, lập tức kinh ngạc lên tiếng hỏi.

"Không tệ, tuy nhiên bốn tọa cũng chỉ là suy đoán." Bạch Cửu nhún mày không xác định nói ra.

"Ngày hai nhà vì sao muốn đem tin tức truyền tới, nhóm người mình buồn bực thanh âm phát đại tài không phải càng tốt hơn." Cao Thuận không hiểu tiếp tục nói.

"Liên quan tới điểm ấy, bốn tọa suy đoán không ở ngoài hai cái nguyên nhân, một bảo tàng là thật, nhưng bởi vì nguyên nhân nào đó hai nhà vẫn không có thể tới tay.

Hai cũng là hai nhà đã chiếm được bảo tàng, lần này thả ra tin tức, sợ là có ý dẫn các đại thế lực đến đây, tốt tiêu diệt hoặc là trọng thương tất cả nhà, dùng cái này để đạt tới hai nhà xưng bá Tây Phong thành con mắt."

"Chỉ bằng Vô Song bảo và Tề gia trang hai nhà, liền muốn tiêu diệt các đại thế lực, chỉ sợ không có bản sự kia đi."

Đỗ Thư sách nghe vậy, thần sắc kinh nghi lên tiếng nói.

"Việc này cũng chính là ta nghi hoặc chỗ, tuy nhiên hai nhà tất nhiên dám như thế làm việc, chắc hẳn cũng nhất định có thể nghĩ đến điểm này, tất nhiên làm vạn toàn chuẩn bị.

Cho nên bốn tọa mới có thể mang theo các người, thoát ly Trương Vô Niệm bọn người, để cho Trầm Thiên nhai bọn người ánh mắt tập trung ở trên người bọn họ, bốn tọa mang theo các người trong bóng tối hành sự.

Bạch Cửu thần sắc bất biến, nhẹ giọng cảm nguyên do chuyện cho mọi người nói đại khái.

Thánh Hóa Giáo mọi người giờ mới hiểu được, Bạch Cửu tại sao lại thoát ly Trương Vô Niệm bọn người, một mình hành động lập tức thần sắc bội phục nói "Giáo chủ anh minh."

Lúc này đã thấy Từ Tam vội vàng chạy vào, đối Bạch Cửu bọn người nói.

"Giáo chủ Lục Thừa Phong bọn người, đã toàn bộ qua này phù không cầu đến đối diện."

"Đi theo sau xem."

Bạch Cửu nghe vậy, lúc này đứng dậy đối với mọi người phân phó một tiếng, dẫn đầu đi đầu bước đi.

Bạch Cửu mang theo Thánh Hóa Giáo mọi người đi ra đến trước đó vị trí, chỉ chớp giờ phút này trên bình đài sớm đã không có một ai, lập tức hướng về phù không cầu đối diện nhìn lại, cũng không có Trương Vô Niệm bọn người thân ảnh.

Từ Tam gấp này, lập tức kinh ngạc nói ra "Kỳ quái, vừa rồi rõ ràng nhìn thấy bọn họ tại đối diện đây."

Bạch Cửu cũng không thấy đến Từ Tam sẽ lừa gạt mình, lập tức lên tiếng nói "Đi qua nhìn một chút liền biết."

Thiết Tác phù không cầu, vượt ngang qua hơn mười trượng trên vực sâu, hai bên hai cái Thiết Tác làm lan can, mặt cầu là dày đặc tấm ván gỗ dựng mà thành.

Bạch Cửu bọn người hành tẩu bên trên, phát ra kết kết âm thanh, tả hữu lay động.

Người bình thường sợ là gặp cũng sẽ toàn thân như nhũn ra, bất quá đối với người mang khinh công Bạch Cửu bọn người tới nói, nhưng là như giẫm trên đất bằng.

Mọi người tuy nhiên chỉ chốc lát, UU đọc sách liền đã đến đối diện trên bình đài, đem so với trước topic, tại đây lộ ra nhỏ hẹp không ít, tả hữu cũng liền chừng mười trượng lớn nhỏ.

To khoảng mười trượng địa giới, vừa nhìn thấy ngay, mọi người nhưng là không có gặp Trương Vô Niệm bọn người thân ảnh.

Bạch Cửu hơi suy nghĩ một chút, liền suy đoán chung quanh nhất định có lối ra, lập tức phân phó chúng nhân nói.

"Bọn người tìm tòi tí mĩ một phen, nhìn xem phải chăng có cái gì cơ quan."

Thánh Hóa Giáo bọn người lập tức tan ra bốn phía, ở chung quanh gõ gõ đập đập tìm tòi tí mĩ.

Thời gian không dài, chỉ thấy Đỗ Thư sách hô "Giáo chủ nơi này có cái Thiết Hoàn."

Bạch Cửu bọn người lập tức vây đi qua, chỉ gặp tại một cái gap ghềnh khe hờ nơi, có một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay vết rì loang lổ Thiết Hoàn cắm ở bên trong.

"Giáo chủ để cho ta tới thử một chút." Từ Tam lập tức cũng không chậm trễ, không cần Bạch Cửu phân phó liền hai bước tiến lên, tay phải bắt lấy Thiết Hoàn, trong tay phát lực khẽ quát một tiếng.

"Đình! Đình đình đình! Theo một trận xích sắt tiếng va chạm, trực tiếp cầm Thiết Hoàn kéo ra đến, lập tức liền gặp lúc đầu san bằng vách núi bên cạnh, đột ngột thêm ra một cái cửa hang.

"Giáo chủ lối ra ở chỗ này." Đỗ Thư sách lúc này nhắc nhở một tiếng.

"Đi vào!" Bạch Cửu lập tức cũng không chậm trễ, mang theo mọi người vào sơn động.

Trong sơn động không giống trước đó như vậy tối tăm không ánh sáng, khoảng hai trượng bên trong động, mỗi mấy trượng trên vách động đều cắm một cái bó đuốc, cầm chung quanh chiếu sáng sáng phi thường.

Bạch Cửu bọn người đi chỉ chốc lát, bất thành linh nghe được phía trước truyền đến một trận tiếng rống giận dữ.

Bạch Cửu lúc này tăng tốc cước bộ, không lâu liền xuất động miệng, thân ở một cái to lớn vô cùng trong động đá vôi.

Mà giờ khắc này trong động đá vôi, đang có hai phe nhân mã tại trong động đá vôi giằng co.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Thanh Đồng Bảo Rương

Động rộng rãi bên trong, Trương Vô Niệm mười mấy người đối diện nhưng là trên trăm cầm trong tay binh khí hắc y.

Trương Vô Niệm lúc này trường kiếm sớm đã ra khỏi vỏ, vẻ mặt nghiêm túc nhìn trước mắt hắc y nhân nói.

"Quả nhiên không ra Đường chấp sự sở liệu, các người là vì bảo tàng mà đến."

Trong hắc y nhân đứng tại hàng trước nhất, mang trên mặt mặt nạ một người nghe Trương Vô Niệm nói như vậy, cười lạnh một tiếng trả lời.

"Đã các người đã đoán được chúng ta con mắt, thức thời liền đem trong tay thanh đồng bảo rương giao ra, nếu không hậu quả ta muốn Trương chương môn hãn phải biết."

Trương Vô Niệm gặp hắc y nhân nói như vậy, thần sắc âm trầm mắt nhìn Lục Thừa Phong trong ngực thanh đồng cái rương, trầm giọng nói.

"Chớ có cho là bọn người nhân số rất nhiều, liền ăn chắc chúng ta, chỉ bằng các người những này Tân Binh còn chưa đủ tư cách này."

"Ha ha ha! Đây tại tăng thêm ta hai người không biết có đủ hay không tuổi nghề đây."

Trương Vô Niệm vừa dứt lời, chỉ thấy một trận tiếng cười to từ hắc y nhân về sau truyền đến.

Lập tức chỉ gặp được trăm hắc y nhân tự giác lui ngược lại hai bên, Trầm Thiên nhai và Tề Thiên quân, mang theo Thẩm Lăng và tề khiêu trời đi tới.

"Quả nhiên là người Vô Song bảo đang làm trò quỷ." Trương Vô Niệm gặp Trầm Thiên nhai lộ diện, lập tức thần sắc khó coi giọng căm hận nói.

Trầm Thiên nhai tại Trương Vô Niệm bọn người hai trượng dừng đứng lại, thần sắc bất biến vẫn ôn tồn lễ độ.

"Thời gian vội vàng, chỉ có thể đơn giản thiết kế một phen, Thẩm mỗ đã sớm ngờ tới không thể gạt được Trương chương môn, tuy nhiên Thẩm mỗ cũng chỉ muốn mượn vị này Đường Môn đệ tử tay, tìm ra giấu ở nơi đây bảo tàng a."

Trầm Thiên nhai thần sắc bình tĩnh, đối với Trương Vô Niệm bọn người đoán được trên người mình không kinh ngạc chút nào.

"A! Ta một đường cũng không bại lộ thân phận, người là như thế nào biết được thân phận ta."

Một bên Đường Sơn nghe Trầm Thiên nhai nói như vậy, lúc này thần sắc khẽ biến trầm giọng hỏi.

"Chuyện nào có đáng gì, chỉ cần có đầy đủ bạc, trong giang hồ còn có tìm hiểu không đến tin tức a." Trầm Thiên nhai nhìn xem Đường Sơn khẽ cười một tiếng trả lời.

"Người nếu biết Đường chấp sự là Đường Môn đệ tử, người còn dám như thế, liền không sợ người Vô Song bảo, hử ở người Trầm Thiên nhai trong tay sao? "

Nhưng là Đường Sơn một bên Đường bắt phạm, kiềm chế không được lạnh giọng đối Trầm Thiên nhai nổi giận nói.

"Đường bảo chủ không cần nhiều lời, tất nhiên từ vừa mới bắt đầu hẳn Trầm Thiên nhai liền biết thân phận ta, chắc hẳn căn bản cũng không có trải qua để cho ta còn sống rồi đi."

Đường Sơn vẻ mặt nghiêm túc nhìn xem Trầm Thiên nhai, đối với bên cạnh Đường bắt phạm nói ra

"Hắc! Không hổ là Đường Môn đệ tử, quả nhiên khác biệt tiếng vọng" Trầm Thiên nhai cười lạnh một tiếng nói ra.

"Trầm Thiên nhai người chó có quá mức tự tin, coi như người và Tề Thiên quân hai người liên thủ, coi là thật liền cho rằng có thể cầm xuống chúng ta không thành."

Trương Vô Niệm phất mắt, đứng tại Trầm Thiên nhai bên người Tề Thiên quân âm mặt tức giận nói.

"Hừ! Trương Vô Niệm người cũng quá lấy chính mình coi ra gì, Thẩm mỗ lười tại cùng người nói nhảm, thức thời mau mau giao ra trong tay đồ vật, nếu không hôm nay các người đừng nghĩ có công việc của một người lấy rồi đi."

Trầm Thiên nhai lúc này nhất chỉ Lục Thừa Phong trong ngực, tinh xảo thanh đồng bảo rương thần sắc nặng nề lạnh giọng nói.

"Cuồng vọng vô tri, muốn bảo tàng liền nhìn người có hay không bản sự."

Trương Vô Niệm lập tức không thể kìm được, trường kiếm trong tay nhất động, dẫn đầu hướng về Trầm Thiên nhai đánh tới.

Đường Sơn gặp Trương Vô Niệm đã động thủ, lập tức gấp giọng đối với Đường bắt phạm Lục Thừa Phong nói ra.

"Đối phương nhân thủ rất nhiều, chúng ta duy nhất cơ hội cũng là bắt Giặc phải bắt Vua trước, chờ cầm xuống Trầm Thiên nhai bọn người, nếu không một khi bị đối phương ngăn chặn, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi."

Đường bảo chủ ta đi trợ Trương chương môn một chút sức lực, người phụ trách đối phương hẳn cao thủ, Lục trang chủ người bảo vệ tốt trong tay bảo rương.

Đường Sơn dặn dò hai người một tiếng, lập tức thân thể nhất động, phiêu nhiên mấy bước hướng về Trầm Thiên nhai phóng đi.

Lại không nghĩ vừa đi hai bước trước mắt Hắc Ảnh lóe lên, Tề Thiên quân đã ngăn ở trước người mình.

"Hắc! Đường Môn đệ tử danh tiếng thật lớn, ta hôm nay đến muốn lĩnh giáo một phen, nhìn xem có phải là hay không chỉ là hư danh hạng người."

Tề Thiên quân nhìn xem Đường Sơn, thần sắc trào phúng đối với nói ra.

"Có phải hay không chỉ là hư danh, người thử một chút liền biết."

Đường Sơn thấy mình bị Tề Thiên quân ngăn lại, tuy nhiên nóng vội nhưng cũng biết không giải quyết đối phương, càng bản không có cơ hội đi giúp Trầm Thiên nhai.

Là đã lập tức chỉ có thể ổn định thể xác tinh thần, và Tề Thiên quân đánh nhau.

Mà một bên Đường bất phàm vừa định có hành động, đã thấy tề khiêu trời đã ngăn tại trước người mình.

Hai người đối với đối phương đều không xa lạ gì, giờ phút này gặp song phương cũng không nhiều lời, trực tiếp đấu cùng một chỗ.

Lục Thừa Phong vừa đem thanh đồng bảo rương dùng quần áo cột vào trên lưng, còn kém cách một đạo kinh phong đánh tới.

Ngay sau đó thân thể lóe lên, tránh thoát công kích, lập tức liền gặp Thẩm Lăng giống như cười mà không phải cười, đứng tại chính mình vừa rồi vị trí.

"Vô Song bảo Thẩm Lăng." Lục Thừa Phong vẻ mặt nghiêm túc nhìn xem Thẩm Lăng, lạnh giọng nói.

"Lục trang chủ, ngưỡng mộ đại danh đã lâu."

Thẩm Lăng thần sắc thoải mái, đối Lục Thừa Phong ôm quyền xu nịnh nói.

Lục Thừa Phong gặp Thẩm Lăng, nhưng trong lòng không dám có chút chủ quan.

Tuy nhiên Lục Thừa Phong và Thẩm Lăng cũng không có đã từng quen biết, nhưng là đối với Vô Song bảo Đại Tổng Quân Thẩm Lăng danh tiếng lại sớm có nghe thấy.

Cái này Thẩm Lăng không chỉ có võ công không thể so với chính mình yếu mấy may, càng là nổi danh khó chơi.

Thẩm Lăng gặp Lục Thừa Phong không tiếp lời, lúc này cười lên tiếng nói.

"Nhà ta bảo chủ luôn luôn cảm thấy Lục trang chủ là đại tài, là lấy nhiều thứ ở trước mặt ta nhắc lên Lục trang chủ."

Lần này gặp nhau, lại không nghĩ lại để cho xung đột vũ trang, không bằng Lục trang chủ cầm trong tay cái rương giao cho tại hạ, tại hạ có thể thay ta gia bảo người làm chủ, thả Lục trang chủ rồi đi, Lục trang chủ nghĩ như thế nào?."

Lục Thừa Phong nghe vậy, mặt ngoài phảng phất có chút ý động, nhưng trong lòng thì đối với Thẩm Lăng lời nói căn bản không tin.

Trầm Thiên nhai tất nhiên ngay cả Đường Môn đệ tử cũng dám ra tay, như thế nào sẽ thả chính mình, chẳng lẽ không sợ chính mình ra ngoài cảm chuyện này truyền cho Đường Môn.

"Trầm tổng quản chuyện này là thật?" Lục Thừa Phong giả bộ tâm động đối với Thẩm Lăng hỏi. UU đọc sách

"Tự nhiên coi là thật. Gặp Lục Thừa Phong ý động, Thẩm Lăng thần sắc bất biến, mỉm cười nhìn xem Lục Thừa Phong bảo đảm nói.

"Tốt! Đã như vậy, ta Lục Thừa Phong liền tin Trầm tổng quản một lần."

Lục Thừa Phong thần sắc giả dựa chỉ chốc lát, lập tức cầm trên lưng bảo rương gỡ xuống, liền tiếp quần áo cùng một chỗ hướng về Thẩm Lăng vùng đi.

Đồng thời Lục Thừa Phong thân thể nhất động, theo sát bảo rương về sau, thừa dịp Thẩm Lăng ngây người trong nháy mắt, trong nháy mắt đến Thẩm Lăng bên cạnh, một quyền đối Thẩm Lăng tìm công tới.

"Hừ! Đã sớm biết ngươi không có ý tốt."

Lại không nghĩ Thẩm Lăng đi theo Trầm Thiên nhai nhiều năm, hạng gì nhãn lực ngay từ đầu liền nhìn ra Lục Thừa Phong dự định.

Ngay sau đó né người sang một bên, né tránh Lục Thừa Phong một quyền, lập tức Nhất Thức Phong Lôی Chương khác ở Lục Thừa Phong ở ngực.

Lục Thừa Phong không nghĩ tới, chính mình kẻ sách không chỉ có không thể lừa qua đối phương, còn bị đối phương nắm lấy cơ hội, cứng rắn chịu nhất chương.

Còn tốt Lục Thừa Phong giao thủ kinh nghiệm phong phú, miễn cưỡng tránh đi yếu hại, mới không có bị thương nặng thương tổn.

Miền cưỡng dè xuống thương thế, Lục Thừa Phong cũng không được tại nói nhảm, trực tiếp vừa vịn mà lên và Thẩm Lăng đấu cùng một chỗ.

Mà Trương Vô Niệm mang đến hơn mười tên Giang Hồ Tán Nhân và Tam Lưu Thế Lực cao thủ, sớm đã và trên trăm Hắc Nhân chém giết cùng một chỗ.

Còn tốt có thể đi đến tại đây mọi người, tu vi kém nhất cũng là Tam Lưu trung kỳ, Tam Lưu hậu kỳ cũng số lượng cũng không ít, liền ngay cả Tam Lưu đỉnh phong cảnh giới cũng có một người.

Là lấy tuy nhiên Trầm Thiên nhai bọn thủ hạ số rất nhiều, nhưng là võ công cao có thấp có, trong lúc nhất thời song phương đến cũng sát khó hoà giải.

Mà Bạch Cừu lúc này, nhưng là mang theo Thánh Hóa Giáo mọi người giấu ở bên trong động phụ cận, thờ ơ lạnh nhạt nhìn xem trong động đá vôi hai phe chém giết, không có chút nào xuất thủ dự định.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Bạo Vũ Lê Hoa

"Giáo chủ chúng ta khi nào động thủ."

Một bên Từ Tam gặp bên trong đánh khí thế ngất trời, lập tức lòng ngựa ngáy khó nhịn lên tiếng đối với Bạch Cửu hỏi.

Bạch Cửu nghe vậy trừng Từ Tam một cái nói "Chỉ bằng người Tam Lưu trung kỳ tu vi, vội vã ra ngoài chịu chết a."

Từ Tam bị Bạch Cửu một câu sắc không được, lập tức thần sắc xấu hổ không dám ở lại miệng.

Bạch Cửu xem sau lưng Thánh Hóa Giáo mọi người liếc một chút, lên tiếng nói.

"Muốn ngồi nhận mưu lợi bất chính, muốn có kiên nhẫn, lúc này còn không phải xuất thủ thời điểm, tĩnh tâm chờ đợi liền có thể."

Mà lúc này động rộng rãi bên trong, mở đầu Vô Niệm và Trầm Thiên nhai đang đấu túi bụi.

Hai người cũng là cao thủ sử dụng kiếm, Trầm Thiên nhai tự nhiên dùng là Vô Song bảo võ học gia truyền Vô Song Kiếm Pháp.

Vô Song Kiếm Pháp là Vô Song bảo duy nhất Trung Thừa Võ Học, từ trước chỉ có Vô Song Bảo Bảo người một mạch có thể học tập.

Kiếm chiêu theo đuổi coi trọng một cái chữ nhanh, động như sấm nhanh như gió, thường thường tại địch nhân còn không có kịp phản ứng thời điểm, cũng đã chết tại dưới kiếm.

Giờ phút này Trầm Thiên nhai dùng ra đã sớm đạt tới lộ hóa thuần thanh cảnh giới Vô Song Kiếm Pháp, huyền hóa ra từng đạo kiếm ảnh, chiêu chiêu thẳng đến mở đầu Vô Niệm yếu hại.

Tuy nhiên mở đầu Vô Niệm có thể được xưng là Tây Phong thành đệ nhất cao thủ, cũng không phải chỉ là hư danh.

Một bộ Từ Ngạo Kiếm Pháp sớm đã thuần thực vô cùng, tuy nhiên tốc độ không thấy so Trầm Thiên nhai nhanh bao nhiêu, nhưng mỗi lần luôn luôn có thể cảm Trầm Thiên nhai kiếm chiêu phong kín, để cho Trầm Thiên nhai kiếm không công mà lui.

Mở đầu Vô Niệm một chiêu bức lui Trầm Thiên nhai, vẻ mặt nghiêm túc nhìn đối phương nói.

"Không nghĩ tới người thế mà võ công càng tiến một bước, đến nhị lưu đỉnh phong cảnh giới, đến là ẩn tàng đủ sâu."

Trầm Thiên nhai trường kiếm quét ngang, cười nhẹ đối với mở đầu Vô Niệm nói.

"Cho tới nay Thẩm mỗ đều có cái nguyện vọng, đó chính là và Trương chương môn tranh một chuyển cái này Tây Phong đệ nhất cao thủ danh hào, tuy nhiên trước đó Thẩm mỗ tự biết tu vi so ra kém Trương chương môn, liền đem việc này chôn ở trong lòng.

hôm nay Thẩm mỗ tự giác tu vi đã đầy đủ, liền muốn thật tốt giống như Trương chương môn lĩnh giáo một phen."

Mở đầu Vô Niệm nghe vậy, thần sắc trịnh trọng trong mắt hàn quang lóe lên một cái rồi biến mất trầm giọng nói "Đã như vậy, vậy hôm nay ta liền thành toàn người."

Mở đầu Vô Niệm dứt lời lập tức liền không ở nhiều lời, vừa vọt mà lên, chủ động xuất kích và Trầm Thiên nhai đấu cùng một chỗ.

Mà một bên Đường bát phẩm Nhưng là và Tề gia trang trang chủ tề khiếu Thiên Vũ công tại sán sán với nhau, là lấy tạm thời cũng khó phân ra thắng bại.

"Hừ! Lục trang chủ, thức thời vẫn là cảm bảo rương giao ra, ta còn có thể lưu người cái toàn thân, nếu không không chỉ có để người chết không toàn thân, còn để người Lục gia gà chó không yên."

Lúc này nhưng là Thẩm Lăng và Lục Thừa Phong bên này, đã phân ra cao thấp.

Chỉ gặp lúc này Lục Thừa Phong nửa quỳ trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt khóe miệng treo vết máu, mà Thẩm Lăng thì thần sắc âm hàn đứng tại Lục Thừa

Phong hai bước bên ngoài.

Lục Thừa Phong giờ phút này trong lòng biệt khuất không thôi, mặc dù mình tu vi so Thẩm Lăng kém một cái cấp độ, nhưng bằng mượn Lục Gia Trang võ học gia truyền, vốn cũng không về phần nhanh như vậy liền bị thua.

Tuy nhiên hôm nay tâm thần thay đổi rất nhanh, trạng thái không tốt phía trước, còn muốn che chở trên người mình thanh đồng bảo rương, là nên mới sẽ bị Thẩm Lăng bắt máy chủ sẽ đem trọng thương.

"Hắc! Trầm lão chó đừng muốn tại tổn nhiều môi lưỡi, lời này của ngươi đối với ba tuổi tiểu hài tử nói còn tạm được, còn muốn lấy ra lừa gạt ta Lục Thừa Phong, muốn bảo rương liền tự mình tới lấy đi."

Lục Thừa Phong đến là Lục gia đứng đầu, tự cảm thấy mình hôm nay tuyệt không còn sống khả năng, lập tức chơi liều một phát, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn xem Thẩm Lăng nói.

"Chưa thấy quan tài chưa rơi lệ, đã ngươi nhất tâm tìm chết, ta liền thành toàn ngươi."

Thẩm Lăng gặp Lục Thừa Phong như thế ngu xuẩn mất khôn, lập tức thần sắc lạnh lẽo lạnh giọng nói một tiếng, trực tiếp xuất thủ hướng về không có chút nào phản kháng Lục Thừa Phong nhất chương công tới.

Đường Sơn và Tề Thiên quân hai người cũng là nhị lưu đỉnh phong cảnh giới cao thủ.

Tuy nhiên Đường Sơn xuất thân Đường Môn, tuy nhiên tại Đường Môn bên trong Phổ Thông Độ Tử, sở học võ học đương nhiên cũng chỉ là Đường Môn bên trong phổ thông võ học.

Nhưng Đường Môn là thế gian đại phái, liền xem như phổ thông võ học, cũng không phải Tề gia xuất sinh Tề Thiên Quân Khả lấy bằng được.

May mắn Tề Thiên quân tuy nhiên võ học không được, nhưng là ý vào nhiều năm giang hồ chém giết kinh nghiệm, đến là đèn bù và Đường Sơn võ học bên trên kém cách, hai người đến là đấu lực lượng ngang nhau.

Mà giờ khắc này Đường Sơn mất thấy Lục Thừa Phong sẽ chết tại Thẩm Lăng dưới lòng bàn tay, lập tức liền muốn bứt ra cứu giúp.

Lại không nghĩ Tề Thiên Quân Như ảnh tùy đi, trong nháy mắt toàn lực xuất thủ, căn bản không cho Đường Sơn cơ hội.

Trong chém giết mở đầu Vô Niệm và Đường bắt phạm, đến cũng đều chú ý tới Lục Thừa Phong bên này tình huống.

Nhưng là mấy người hoặc là khoảng cách xa hơn một chút, tới không cấp cứu viện binh, hoặc là cũng là bị Trầm Thiên nhai mấy người kéo chặt lấy, không có cơ hội, chỉ có thể trở mắt nhìn xem Thẩm Lăng cười gần nhất chương công hướng về Lục Thừa Phong.

Mất thấy Lục Thừa Phong sẽ sinh tử, chính mình lại bị cuốn lấy thoát thân không ra, Đường Sơn trong lòng hung ác, cổ nén đau lòng.

Từ bên hông lấy ra một cái nhất chỉ trường, hai ngón tay bao quát ngân sắc tinh xảo hộp sắt.

Lập tức mất thấy Lục Thừa Phong ngân cân treo sợi tóc, lập tức cũng không được đang chần chờ, cầm hộp sắt nhắm ngay Thẩm Lăng, trong tay đột nhiên dùng lực.

"Hưu! Hưu! Hưu! Hưu!" Trong nháy mắt một trận tiếng xé gió truyền ra, ngay sau đó chỉ thấy trong hộp sắt bay ra hai mươi bảy căn Ngân Châm, trong chốc lát liền đem Thẩm Lăng bắn thành con nhím.

Từ Đường Sơn lấy ra hộp sắt đến Thẩm Lăng ngã xuống đất bỏ mình, chỉ là phát sinh ở gần gũi trong nháy mắt.

Bỗng nhiên phát sinh dạng này biến cố, để cho trong động đá vôi trong nháy mắt yên tĩnh.

Trầm Thiên nhai giờ phút này cấp tốc lui lại mấy bước, thần sắc cảnh giác sắc mặt khó coi nhìn xem Đường Sơn âm thanh lạnh lùng nói.

"Không nghĩ tới trên người ngươi lại có văn danh thiên hạ Đường Môn ám khí, Bạo Vũ Lê Hoa Châm."

Mọi người nghe Trầm Thiên nhai nói như vậy, mới trong nháy mắt minh bạch nguyên lai Thẩm Lăng là chết tại Đường Sơn ám khí phía dưới.

Mà Tề Thiên quân giờ phút này sớm đã rời xa Đường Sơn, hiển nhiên cũng là bị Đường Sơn trong tay ám khí dọa cho không nhẹ.

"Đa tạ Đường chấp sự ân cứu mạng."

Vốn cho rằng chính mình hẳn phải chết không nghĩ ngờ Lục Thừa Phong, cũng không nghĩ tới thể mà lại phong hồi lộ chuyển, mới vừa rồi còn uy phong凛凛, không ai bì nổi Thẩm Lăng, trong chớp mắt liền chết ở trước mặt mình.

Đường Môn đệ tử quả nhiên đáng sợ, nhớ tới trước đó chính mình còn đắc tội qua đối phương, Lục Thừa Phong lúc này không dám thất lễ, miễn cưỡng đứng dậy đối với Đường Sơn cảm kích nói.

"Lục trang chủ không cần phải khách khí." Đường Sơn gặp này thần sắc bất biến nhẹ giọng đối với Lục Thừa Phong trả lời.

Mở đầu Vô Niệm cũng không nghĩ tới, Đường Sơn thế mà trong tay sẽ có văn danh thiên hạ Đường Môn ám khí bằng thân, lập tức lên tiếng nói.

"Đường Môn ám khí Danh Truyền Thiên Hạ, không nghĩ tới Đường chấp sự lại có vật này bằng thân, đã như vậy kính xin Đường chấp sự xuất thủ, sát cái này Trầm Thiên nhai mấy người, vì là rất nhiều bị hại chết Giang Hồ Đồng Đạo báo thù."

Đường Sơn nghe vậy mặt ngoài thần sắc bất biến, nhưng trong lòng có khổ nói không nên lời.

Mở đầu Vô Niệm bọn người chẳng lẽ không biết, Bạo Vũ Lê Hoa Châm là duy nhất một lần ám khí a.

Đường Môn thân là thế gian đại phái, Phổ Thông Đệ Tử trừ học tập cơ sở Âm Khí Thủ Pháp bên ngoài, chủ yếu vẫn là lấy công phu quyền cước làm chủ.

Muốn học được thượng thừa công phu và thượng thừa Âm Khí Thủ Pháp, ít nhất cũng phải đột phá đến Nhất Lưu Cảnh Giới, hoặc là trở thành nhập thất đệ tử mới có thể đạt tới yêu cầu đến.

Đường Sơn bất quá là một tên Phổ Thông Đệ Tử, trong tay Bạo Vũ Lê Hoa Châm, vẫn là lúc trước tới Nam Cương Đường Môn Phân Đà trước đó, môn phái khen thưởng cho Đường Sơn dùng để bằng thân.

Đạt được cái này hộp ám khí đến nay, Đường Sơn đều không nỡ sử dụng, lại không nghĩ hôm nay vì cứu Lục Thừa Phong thế mà cho dùng.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Lâm Trường Hà

Bởi vì Đường Sơn bất thành linh xuất thủ dùng ám khí sát Thảm Lăng, Trầm Thiên nhai bọn người e ngại không tiến, giữa sân lâm vào ngắn ngủi bình an.

"Hừ! Thật là một cái phế vật, chẳng lẽ không biết Bạo Vũ Lê Hoa Châm chỉ có thể sử dụng một lần a."

Đúng lúc này, hừ lạnh một tiếng âm thanh tại mọi người bên tai nổ vang, lập tức chỉ thấy một Hoa Phục Lão Giả, tóc bạc trắng thần thái uy nghiêm, chớp mắt góc nhìn đã đứng tại Trầm Thiên nhai trước người.

Trầm Thiên nhai gặp lão giả thần sắc vui vẻ, lúc này vội vàng tiến lên nói ". Lâm cung chủ cuối cùng tới."

Lão giả nghe vậy, thần sắc khinh miệt phiết mắt Trầm Thiên nhai, âm thanh lạnh lùng nói.

"Ta nếu là không đến, Thảm bảo chủ sợ là nên biết khó trở ra."

Trầm Thiên nhai bị đối phương kiểu nói này, thần sắc có chút xấu hổ, tuy nhiên chính như lão giả nói, nếu như đối phương không đến, đối mặt Đường Sơn ám khí, Trầm Thiên nhai nhưng là đã chuẩn bị tạm thời tránh mũi nhọn.

Lão giả trào phúng Trầm Thiên nhai một câu liền không ở quản lý đối phương, lập tức nhìn về phía Đường Sơn thần sắc ngạo nghễ nói.

"Ta và người Đường Môn Nam Cương Phân Đà Chủ Đường Phong cũng coi như quen biết cũ, hôm nay liền không cùng người so đo, người bây giờ nhanh chóng rời đi, nếu không đừng trách lão phu không cho người Đường Môn mặt mũi."

Đường Sơn từ lão giả vừa xuất hiện, liền mặt lộ vẻ kinh sợ, lúc này thấy đối phương nói như thế, lập tức thần sắc bất đắc dĩ xem mở đầu Vô Niệm bọn người liếc một chút, lập tức ôm quyền nói.

"Nguyên lai là Vô Cực Cung Lâm Trường Hà tiên bối, tất nhiên việc này và tiên bối có quan hệ, văn bối cái này cáo từ."

Dứt lời Đường Sơn cũng không ngừng lại, có chút hổ thẹn mắt nhìn Đường bất phàm, lập tức thờ dài, quay người đường cũ trở về, rồi đi nơi này.

Lâm Trường Hà gặp Đường Sơn thức thời rời đi, lập tức phiết mắt Lục Thừa Phong lạnh giọng nói "Cầm cái rương lấy tới."

Lục Thừa Phong nghe vậy, nhưng là không biết nên như thế nào cho phải, từ đối phương một câu liền có thể để cho Đường Sơn rút đi, có thể thấy được

lão giả thân phận thực lực bất phàm.

Nhưng để cho mình thật vất vả làm ra thanh đồng bảo rương cứ như vậy giao ra, Lục Thừa Phong nhưng là lòng có mắc kẹ.

Là lấy Lục Thừa Phong cảm nhưng là chưa có trở về Lâm Trường Hà lời nói, mà chính là nhìn về phía mở đầu Vô Niệm, muốn cho mở đầu Vô Niệm quyết định.

Mở đầu Vô Niệm lúc này tâm tình nặng nề, thần sắc nghiêm nghị, từ Đường Sơn đối đãi đối phương trên thái độ, liền có thể nhìn ra Lâm Trường Hà thân phận không phải bình thường.

Nhưng cùng lúc mở đầu Vô Niệm cũng rõ ràng nhìn ra, Lâm Trường Hà cùng mình bọn người là địch không phải bạn, cho nên gặp Lục Thừa Phong nhìn mình, mở đầu Vô Niệm lập tức tiến lên một bước trầm giọng nói.

"Văn bối Lĩnh Nam phái mở đầu Vô Niệm, gặp qua Lâm tiên bối."

Há biết Lâm Trường Hà nhưng là nhìn cũng không nhìn mở đầu Vô Niệm liếc một chút, thần sắc lúc này phát lạnh, nhìn xem Lục Thừa Phong âm thanh lạnh lùng nói.

"Lá gan không nhỏ, lại dám không đem lão phu lời nói để ở trong mắt, đã như vậy lão phu liền tiến đưa ngươi một ngòi."

Chỉ gặp Lâm Trường Hà nói xong, tiện tay mở ra, trong tay trong chốc lát một đạo nội lực bắn ra,

Trong nháy mắt liền xuyên thủng năm trượng bên ngoài Lục Thừa Phong cái trán.

Lâm Trường Hà không có dấu hiệu nào xuất thủ, ở đây không có người nào kịp phản ứng, thẳng đến Lục Thừa Phong thi thể ngã xuống đất, mọi người mới kịp phản ứng.

Tuy nhiên lúc này mở đầu Vô Niệm bọn người, nhưng là căn bản vô ý chú ý Lục Thừa Phong chết sống.

Mấy người giờ phút này một mặt chấn kinh nhìn xem Lâm Trường Hà, một lát sau mở đầu Vô Niệm mới khàn giọng nói "Nhất lưu cao thủ."

"Nội Lực Ngoại Phóng, chính là nhất lưu cao thủ ký hiệu." Một bên Đường bất phàm cũng đầy khuôn mặt đáng chất lên tiếng nói.

"Hừ! Đến là có chút nhãn lực, đi cầm cái rương cho lão phu lấy ra."

Lão giả nghe mở đầu Vô Niệm và Đường bất phàm lời nói, phiết hai người liếc một chút, lập tức đối với sau lưng Trầm Thiên nhai phân phó nói.

Trầm Thiên nhai nghe vậy, mới dám tiến lên mấy bước Tương Thanh đồng bảo rương cầm lấy, lập tức quay người đi vào lão giả bên cạnh, thần thái cung kính nói "Lâm cung chủ đồ vật ở chỗ này."

"Ân! Lão giả hài lòng xem Trầm Thiên nhai liếc một chút, sau đó trên tay nội lực lóe lên một cái rồi biến mất.

Thanh đồng rương bên trên khóa sắt trong nháy mắt liền bị bóp gãy, lập tức Lâm Trường Hà vội vàng mở ra cái rương, từ đó lấy ra một bản từ một loại nào đó động vật da lông chế thành thư tịch, nhanh chóng trở mình vải tờ, lập tức thần sắc mừng như điên cười lớn.

"Ha ha ha! Trầm Thiên nhai ngươi làm rất tốt, không uống công lão phu ngựa không dừng vó đuổi mấy ngày đường."

Trầm Thiên nhai nghe vậy, trong lòng cũng là phần chấn không thôi, tuy nhiên mặt ngoài lại như cũ cung kính đối với lão giả nói.

"Văn bối từ khi biết được cái này Phi Thiên trộm Hàn cực kỳ Tàng Bảo Chi Địa, liền tự giác không có phúc khí tu luyện.

lúc này mới sai người đem tin tức truyền cho Lâm cung chủ, cũng chỉ có Lâm cung chủ ngài cao như vậy người, mới phối hợp cái này tuyệt học.

Lão giả nghe vậy khẽ cười một tiếng, rất có thâm ý phiết Trầm Thiên nhai một cái nói "Ngươi đến là người thông minh."

Trầm Thiên nhai gặp Lâm Trường Hà cầm bí tịch thu vào trong lòng, mới nói khẽ.

"Văn bối đã trợ giúp Lâm cung chủ cầm tới tuyệt học này bí tịch, không biết tiên bối đáp ứng văn bối sự tình."

Lão giả nghe vậy khẽ cười một tiếng nói "Yên tâm, ta Vô Cực Cung tuy nhiên danh tiếng không thể nào tốt, nhưng tín dự vẫn là có.

lần này ngươi giúp ta Vô Cực Cung, đạt được cái này Phi Thiên trộm năm đó ngang dọc Nam Cương tuyệt học cấp khinh công, lão phu đương nhiên sẽ không thất tín."

Trầm Thiên nhai nghe xong lời này, lập tức thần sắc kinh hi nói "Đa tạ Lâm cung chủ."

"Không sao, ngươi ta công bằng giao dịch mà thôi." Lâm Trường Hà không quan trọng khoát tay nói.

Lập tức Lâm Trường Hà quét mắt mở đầu Vô Niệm bọn người, quay đầu hỏi Trầm Thiên nhai "Cũng là mấy người kia a."

"Vốn là còn một cái Thánh Hòa Giáo, bắt quá đối phương nửa đường nhưng là mất đi tung tích, tuy nhiên theo ta canh giữ ở cửa ra vào thuộc hạ báo cáo, cũng chưa gặp qua đối phương, hiển nhiên lúc này còn ở lại chỗ này quên hồn nhai bên trong."

Lâm Trường Hà nghe vậy khẽ cau mày, lập tức nói "Phái người tứ tán tìm kiếm, lão phu thời gian quý giá giúp người món ăn những phiền toái này, còn muốn chạy về cung nội."

Trầm Thiên nhai lập tức không dám thất lễ, vội vàng phản phó thủ hạ đi tứ tán, tìm kiếm Bạch Cừ bọn người hạ lạc.

Lâm Trường Hà gặp này, lập tức cũng không được đang chân chờ mắt lạnh nhìn mở đầu Vô Niệm bọn người nói.

"Lão phu đã đáp ứng Trầm Thiên nhai, chỉ cần hần trợ giúp lão phu tìm tới cái này Phi Thiên trộm lưu lại bí tịch, liền thay hần diệt các người những môn phái kia, để cho hần Vô Song bảo độc hưởng cái này Tây Phong thành, cho nên các người đi Hoàng Tuyền Lộ, chớ nên trách lão phu, muốn trách chỉ có thể trách các người số mệnh không tốt."

Nếu coi như lão già không nói, Trầm Thiên nhai mấy người cũng đã đoán được giữa hai người giao dịch.

Tất cả mọi người minh bạch, nhóm người minh hôm nay sợ là cửu tử nhất sinh, mắt thấy lão già muốn động thủ, mở đầu Vô Niệm lúc này hét lớn một tiếng.

tách ra trốn!."

Lập tức mở đầu Vô Niệm thân thể nhất động, đã toàn lực dùng chuyển khinh công nhanh chóng bắn mà đi.

Mà không cần mở đầu Vô Niệm nói, Đường bất phạm và hần hơn mười người cũng không phải ngu ngốc, lúc này tan ra bốn phía, mỗi người tự chạy.

"Hừ! Thật sự là vô tri, ở trước mặt lão phu, các người cho là các người chạy thoát a."

Lâm Trường Hà gặp mở đầu Vô Niệm bọn người chạy tứ tán, khinh miệt khinh thường nói một câu, lập tức chỉ gặp Lâm Trường Hà hai tay liền động.

"Huru! Huru! Huru!" Một hơi mười mấy đạo nội lực bắn ra.

Lập tức liền gặp trừ mở đầu Vô Niệm, người khác bao quát Đường không phát ở bên trong, tất cả đều bị bắn ra nội lực đánh trúng, trong nháy mắt ngã xuống đất bò mình."

Một hơi liên tục vài chục lần Nội Lực Ngoại Phóng, Lâm Trường Hà cũng không dễ dàng.

Dù sao Nội Lực Ngoại Phóng, với nội lực tiêu hao cùng lớn, coi như làm nhất lưu sơ kỳ Lâm Trường Hà, tối đa cũng chỉ có thể ngoại phóng ba mươi lần.

Lâm Trường Hà vốn cho rằng, không có người nào có thể chống được công kích mình, lại không nghĩ rằng mở đầu Vô Niệm tuy nhiên chịu chính mình một kích bản thân bị trọng thương, lại không có lập tức tắt thở.

Lúc này liền chuẩn bị lần hai xuất thủ, hoàn toàn kết quả đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73 : Vô Cực Cung

Lại không nghĩ Trầm Thiên nhai bỗng nhiên nói "Lâm cung chủ, người này giao cho vấn bối thân thủ xử lý vừa vặn rất tốt."

Lâm Trường Hà nghe vậy, phiết mắt Trầm Thiên nhai không có vấn đề nói "Tùy người."

"Đa tạ tiền bối."

Trầm Thiên nhai nói tiếng cảm ơn, lập tức mấy bước tiến lên đi đến trọng thương ngã xuống đất, thần sắc suy yếu mở đầu Vô Niệm bên cạnh cười lạnh nói.

"Trương chương môn có thể từng nghĩ tới, chính mình một ngày kia sẽ rơi xuống tình trạng như thế."

Mở đầu Vô Niệm bị Lâm Trường Hà nội lực, làm bị thương ngũ tạng lục phủ, trong lòng mình bạch chính mình không còn sống lâu nữa, dứt khoát cũng nghĩ thoáng, nghe Trầm Thiên nhai lời nói, âm thanh yếu ớt nói.

"Người thắng làm vua, người Thua làm Giặc, hôm nay đã ngươi Trầm Thiên nhai đắc thế, ta mở đầu Vô Niệm không lời nào để nói, ngươi động thủ chính là, không cần nói nhảm."

Trầm Thiên nhai vốn định thật tốt chế nhạo mở đầu Vô Niệm một phen, lại không nghĩ rằng đối phương cư nhiên như thế rộng rãi, lập tức âm mặt lạnh giọng nói.

"Hừ hừ! Ngươi đến là nghĩ thoáng, ngươi Linh Nam phái Các Vị Tiền Bối, cầm Linh Nam phái truyền thừa giao trong tay ngươi, hôm nay muốn đoạn truyền thừa, ngươi chẳng lẽ liền không có mây may áy náy a."

Mở đầu Vô Niệm hỏi nghe vậy nhẹ giọng cười một tiếng, trong miệng lúc này tràn ra máu tươi, nhưng lại không thêm để ý chút nào, cười nói.

"Cải Triều Hoán Đại thường xuyên có, hướng chỉ là chúng ta Giang Hồ Môn Phái, muốn trách cũng chỉ có thể trách trong môn tiền bối, không có để lại Thương Thừa Vô Học, nếu không cũng không trở thành đề cho bản môn rơi vào kết quả như vậy."

"Hừ! Đã như vậy vậy ngươi liền chết đi, yên tâm sau đó ta liền đồ ngươi Linh Nam phái, để ngươi trong môn người đến đây cùng ngươi."

Trầm Thiên nhai gặp mở đầu Vô Niệm bộ dáng như thế, lập tức phiền não trong lòng, lưỡi nhác tại cùng đối phương tổn nhiều miệng lưỡi, lúc này một kiếm đâm về mở đầu Vô Niệm.

Lại không nghĩ lúc này thấy lạnh cả người đột nhiên đánh tới, toàn thân lông tóc đứng thẳng.

Trầm Thiên nhai lúc này không dám có chút do dự, vội vàng tránh né, lại không nghĩ còn chưa tới gấp động tác, liền gặp Bạch Cửu bỗng nhiên xuất hiện tại bên cạnh mình.

Lập tức một chân cầm Trầm Thiên nhai đá bay, sau đó trong nháy mắt mang theo mở đầu Vô Niệm lui lại mấy trượng.

Bạch Cửu cầm mở đầu Vô Niệm một lần nữa để dưới đất, nhìn xem mở đầu Vô Niệm nói.

"Trương chương môn không ngại đi."

Mở đầu Vô Niệm gặp Bạch Cửu, sắc mặt tái nhợt khóe miệng khóe miệng cười một tiếng nói khề.

"Nguyên lai là Bạch giáo chủ, không nghĩ tới sau cùng nhưng là ngươi đến tiễn ta cuối cùng này một ngòi."

Bạch Cửu thần sắc khề biến nhướng mày nhẹ giọng đối với nói.

"Rất nghiêm trọng?"

Bạch giáo chủ cũng là người tập võ, hẳn phải biết bị nội lực xuyên qua ngũ tạng lục phủ hậu quả."

Mở đầu Vô Niệm thần sắc suy yếu, một mặt bất đắc dĩ nhìn xem Bạch Cửu, trầm giọng nói.

Gặp mở đầu Vô Niệm nói như vậy, Bạch Cửu cũng đã biết, mở đầu Vô Niệm xác thực hết cách xoay chuyển.

Nếu trong hệ thống, đến không phải là không có có thể trị liệu mở đầu Vô Niệm đan dược, chỉ là Bạch Cửu tự giác và đối phương quan hệ còn chưa tốt đến,

Để cho mình hao phí mấy ngàn ngàn giang hồ danh vọng vì là liệu thương cấp độ.

"Trương chương môn có thể cái gì tâm nguyện chưa."

Đối với mở đầu Vô Niệm, Bạch Cửu không có bao nhiêu ác cảm, là lấy lập tức lên tiếng hỏi.

"Tâm nguyện đến là không có, chỉ là Trương mỗ có mấy món sự tình một mực có chút nghi hoặc, không biết Bạch giáo chủ có thể giải hoặc."

Mở đầu Vô Niệm thần sắc bình tĩnh nhìn chăm chăm Bạch Cửu, nhẹ giọng dò hỏi.

Bạch Cửu thần sắc nhất động, thần sắc như thường nhìn xem mở đầu Vô Niệm nói.

"Trương chương môn trong miệng mấy món sự tình, chẳng lẽ và bổn tọa có quan hệ."

"Khục! Bạch giáo chủ quả nhiên thông minh tuyệt đỉnh, không sai Trương mỗ muốn biết mấy món sự tình, xác thực đều và Bạch giáo chủ có quan hệ,

không biết Bạch giáo chủ, có thể hay không vì ta cái này người sắp chết giải hoặc."

Mở đầu Vô Niệm ho ra một ngụm máu tươi, sắc mặt càng lộ vẻ tái nhợt, tuy nhiên lại như cũ ánh mắt nhìn chăm chăm Bạch Cửu hỏi.

Bạch Cửu đang muốn trả lời, chợt thần sắc biến đổi, lập tức trầm giọng đối với mở đầu Vô Niệm nói.

"Bồn tọa đến là cũng muốn vì là Trương chương môn giải hoặc, tuy nhiên liền sợ một ít người không đáp ứng."

Mở đầu Vô Niệm ngẩng đầu, mắt nhìn một bên Trầm Thiên nhai và lâm Trường Hà, lập tức thần sắc nghiêm túc nhìn xem Bạch Cửu nói.

này Lâm Trường Hà thế nhưng là nhất lưu cao thủ, Bạch giáo chủ vì sao còn dám hiện thân."

Bạch Cửu thần sắc như thường, xem mở đầu Vô Niệm liếc một chút, nói khẽ.

"Bồn tọa hiện tại cũng là Nhất Lưu Cảnh Giới."

Nói xong không đợi mở đầu Vô Niệm trả lời, đứng dậy trực tiếp hướng về Lâm Trường Hà đi đến.

Không sai Bạch Cửu hiện tại đã là đã thông chín cái kinh mạch nhất lưu cao thủ, cụ thể còn muốn từ Lâm Trường Hà xuất hiện nói lên.

Lâm Trường Hà sau khi xuất hiện, một câu liền bức lui Đường Sơn, Đường Sơn mặc dù có lòng trợ giúp cùng mình rất có giao tình Đường bất phạm.

Nhưng càng rõ ràng hơn, tại Khánh Dương phủ địa giới có thể xưng Nhất Bá Vô Cực Cung trước mặt, chính mình cái này phổ thông Đường Môn đệ tử, đối phương căn bản sẽ không bán mình mặt mũi.

Huống chi Lâm Trường Hà không phải Vô Cực Cung Phổ Thông Đệ Tử, mà chính là Vô Cực Cung Phó Cung Chủ.

Đường Sơn trong lòng tuy nhiên áy náy, nhưng cũng không có biện pháp, lập tức tiến vào trước đó sơn động, dự định đường cũ trở về, ra quên hồn nhai, liền trực tiếp trở về ở vào Khánh Dương phủ Đường Môn Phân Đà.

Lại không nghĩ vừa mới tiến động khẩu, đã nhìn thấy bên trong Bạch Cửu bọn người, lập tức thần sắc giật mình, lập tức đột nhiên tiến lên mấy bước đối với Bạch Cửu nói.

"Các ngươi còn không mau đi, chẳng lẽ chờ chết ở đây không thành."

Đường Sơn tuy nhiên và Bạch Cửu cũng không quen, nhưng đối thiên phú bất phạm, tuổi còn trẻ liền tu vi cùng mình không sai biệt lắm Bạch Cửu rất có hảo cảm, là lấy không muốn Bạch Cửu không công tiền đưa tánh mạng.

Bạch Cửu mang theo Thánh Hòa Giáo đám người, khoảng cách mở đầu Vô Niệm bọn người chừng 50 trượng khoảng cách, tuy nhiên có thể thấy rõ ràng giữa sân tình huống, nhưng cũng không biết cụ thể phát sinh chuyện gì.

Vừa rồi gặp Đường Sơn hướng mình bọn người bên này đi tới, vốn là báo giống như đối phương tìm hiểu một phen tin tức tâm tư, lại không nghĩ phía bên mình còn chưa mở miệng, đối phương lại đột nhiên đến như vậy một câu.

Bạch Cửu lập tức thần sắc nhất động, trầm giọng đối với Đường Sơn dò hỏi.

"Còn không biết các hạ xưng hô như thế nào, lại vì sao nói khuyên bồn tọa rời đi."

Đường Sơn nghe Bạch Cửu lời nói, đầu tiên là quay người cẩn thận từng li từng tí tại động khẩu nhìn một chút, mới lại đi về tới đối với Bạch Cửu nói.

"Nơi đây khoảng cách động khẩu quá gần, kính xin tiểu huynh đệ dời bước."

Bạch Cửu gặp Đường Sơn cẩn thận như vậy cẩn thận, lại không nhiều hỏi lúc này đi theo đối phương hướng vào phía trong đi một chút khoảng cách, lại phân phó Từ Tam đi động khẩu cảnh giới, lập tức mới đối Đường Sơn nói.

"Các hạ hiện tại có thể trả lời bồn tọa vấn đề đi."

Đường Sơn lập tức thần sắc chính chính, lên tiếng nói.

"Tại hạ Đường Môn Nam Cương Phân Đà chấp sự, họ Đường Danh Sơn."

Bạch Cửu và Thánh Hòa Giáo mọi người, nghe đối phương nói như vậy, thần sắc lúc này chấn động, nhưng là không nghĩ tới đối phương lại là Đường Môn đệ tử.

Tuy nhiên Bạch Cửu đối với cái này hiểu biết không nhiều, nhưng đã từng nghe nói Đường Môn tại Trung Nguyên Cửu Châu là tiếng tăm lừng lẫy đại phái, nổi tiếng giang hồ.

Bạch Cửu áp lực rung động trong lòng, thần sắc trịnh trọng không ít, nhìn xem Đường Sơn nghi hoặc hỏi.

"Tất nhiên Đường chấp sự là Đường Môn đệ tử, nhưng là vì sao thần thái trước khi xuất phát vội vàng, còn xin khuyên bổn tọa rời đi nơi đây đây."

Đường Sơn gặp Bạch Cửu hỏi như thế, lập tức thần sắc sa sút thán tiếng nói.

"Ta Đường Môn xác thực danh tiếng bất phàm, hành tẩu giang hồ trừ phi gặp được thù địch môn phái, nếu không đi tới chỗ nào, cũng bị người tôn sùng là Thượng Khách.

tuy nhiên đó là bản môn nhập thất đệ tử, và Nhất Lưu Cảnh Giới đệ tử đãi ngộ, cùng chúng ta những này tu vi phổ thông ngoại phái đệ tử không hề quan hệ."

Đường Sơn lập tức tập trung ý chí đối với Bạch Cửu nói ". Vừa rồi xuất hiện lão giả thân phận bất phàm, chính là Khánh Dương phủ bá chủ, Khánh Dương phủ tam đại Nhất Lưu Thế Lực bên trong, mạnh nhất Vô Cực Cung Phó Cung Chủ, Nhất Lưu Cảnh Giới Thần Quyền vô địch Lâm Trường Hà.

"Nhất lưu cao thủ."

Bạch Cửu lúc này thần sắc chấn động, mà Thánh Hỏa Giáo mọi người càng là lên tiếng kinh hô.

"Chẳng lẽ cái này Lâm Trường Hà cũng là vì bảo tàng mà đến? ."

Bạch Cửu cúi đầu suy nghĩ chỉ chốc lát, lập tức ngẩng đầu đối Đường Sơn dò hỏi.

"Chi sợ không chỉ là vì là Phi Thiên trộm bảo giấu mà đến, từ này Trầm Thiên nhai và Lâm Trường Hà trong thần thái, ta cảm giác việc này sợ là không có đơn giản như vậy.

phải biết Vô Cực Cung tại phía xa Khánh Dương phủ, coi như từ Phi Thiên bảo tàng xuất thế ngày đầu tiên tính lên, ngắn ngủi ba ngày cũng không có khả năng nhanh như vậy liền truyền đến Khánh Dương phủ.

cho nên ta hoài nghi, Lâm Trường Hà sợ là từ vừa mới bắt đầu liền thu đến có quan hệ cái này bảo tàng tin tức, cho nên mới sẽ lúc này xuất hiện ở đây."

Đường Sơn thần sắc khó coi, nhìn xem Bạch Cửu bốn người thấp giọng cảm chính mình suy đoán nói ra.

Đúng lúc này đã thấy Từ Tam thần sắc kinh hoàng, mấy bước đuổi tới Bạch Cửu bên cạnh trầm giọng nói "Giáo chủ, Lục Thừa Phong bị giết chết."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Thánh Hỏa Đám Người

Bạch Cửu và Đường Sơn hai người nghe Từ Tam nói như vậy, lập tức thần sắc giật mình trầm giọng nói.

"Chết như thế nào, đến chuyện gì xảy ra."

Từ Tam gặp Bạch Cửu hỏi thăm, ổn định tâm thần vội vàng nói.

thuộc hạ cũng không phải rất rõ ràng, chỉ là gặp lão giả kia tay mở ra, liền từ trong tay bắn ra một đạo bạch mang, tiếp theo Lục Thừa Phong liền chết."

"Đây là nhất lưu cao thủ mới có thể làm đến Nội Lực Ngoại Phóng, chỉ có trở thành nhất lưu cao thủ nội lực đại thành, Toàn Thân Kinh Mạch toàn cục đã thông mới có thể để cho nội lực ly thể, công kích đối thủ."

Đường Sơn nghe Từ Tam lời nói, vẻ mặt nghiêm túc đối Bạch Cửu bốn người giải thích nói.

"Nói như vậy, nhất lưu cao thủ chẳng lẽ không phải chỉ có nhất lưu cao thủ mới có thể ứng đối, nhất lưu phía dưới căn bản không có chút nào sức hoàn thủ."

Bạch Cửu sau lưng Cao Thuận nghe xong, lập tức vẻ mặt nghiêm túc lên tiếng nói.

"Này đến không đến mức, nhất lưu cao thủ tuy nhiên lợi hại, nhưng là cũng có hạn.

không nói Nội Lực Ngoại Phóng có khoảng cách hạn chế, cũng là bản thân đối với người sử dụng nội lực tiêu hao rất lớn, cho nên liền xem như nhất lưu cao thủ bình thường cũng sẽ không tùy tiện sử dụng.

Đường Sơn mắt nhìn Cao Thuận, lập tức hướng về mọi người giải thích nói.

Thánh Hóa Giáo đám người nghe Đường Sơn nói như vậy, lúc này mới thở phào.

xem ra Trảm Thiên nhai lần này, là muốn mượn nhờ cái này Lâm Trường Hà tay, tới đối với người Tây Phong thành các đại thế lực ra tay.

ta liếc huynh đệ vẫn là lập tức mang theo thủ hạ, mau mau rời đi, nếu bị đối phương phát hiện sợ là dư nhiều lành ít ả."

Đường Sơn cảm chính mình phỏng đoán, lập tức đối với Bạch Cửu bọn người toàn bộ lỗi ra, lập tức nhìn xem Bạch Cửu khuyên can nói.

"Đa tạ Đường chấp sự bẩm báo, bổn tọa vô cùng cảm kích."

Bạch Cửu thần sắc thành khẩn nhìn xem Đường Sơn, đối với nói cảm tạ.

Dù sao Bạch Cửu Minh trắng, đối phương cùng mình bọn người không thân chẳng quen, có thể thẳng thắn cảm những này nói với chính mình bọn người, mặc kệ nguyên nhân gì, đã coi như là hết lòng quan tâm giúp đỡ.

"Bạch huynh đệ không cần như thế, ta cũng bất quá là muốn và Bạch huynh kết một thiện duyên, tương lai nói không chừng có việc, còn cần Bạch huynh hỗ trợ đây."

Đường Sơn thần sắc bình thản nhìn xem Bạch Cửu, khách khí cười nói.

"Đường chấp sự khách khí, tương lai nếu như có chuyện cần bổn tọa xuất thủ, bổn tọa tuyệt sẽ không khoanh tay đứng nhìn."

Bạch Cửu lúc này nghiêm sắc mặt tịnh trọng nhìn xem Đường Sơn nói.

"Đã như vậy, này Đường nỗ cáo từ, ngươi ta ngày sau hữu duyên gặp lại."

Đường Sơn nói xong, lúc này cũng không ngừng lại, quay người đã đi, về phần mình đối với Bạch Cửu khuyên bảo, đối phương có nghe hay không Đường Sơn nhưng là lười quản.

Thẳng đến Đường Sơn hoàn toàn biến mất tại trong tầm mắt, sau lưng Cao Thuận mới lên tiếng nói.

"Giáo chủ chúng ta hiện tại nên như thế nào làm việc, bên ngoài có vô song bảo người nắm tay, bên trong hiện tại lại xuất hiện một cái Vô Cực Cung nhất lưu cao thủ,

Cái này lại như thế nào cho phải.

Đỗ Thư sách cũng về mặt nghiêm túc chen lời nói "Giáo chủ thuộc hạ cảm thấy, chúng ta không như thế khắc thừa dịp này nhất lưu cao thủ còn chưa phát hiện chúng ta, lập tức rút khỏi tại đây.

bằng vào giáo chủ thân thủ, xông phá Vô Song bảo phong tỏa cũng không phải là rất khó.

Đỗ Thư Thư Cương nói xong, chỉ gặp vì sao rền vang đối với Bạch Cửu thì lễ lập tức cung kính nói.

"Giáo chủ thuộc hạ cũng đồng ý hai vị ý kiến, không nói đối phương là Nhất Lưu Cảnh Giới cao thủ, chúng ta tạm thời không phải là đối thủ.

cũng là sau lưng Vô Cực Cung, cũng không phải ta Thánh Hóa Giáo trong thời gian ngắn có thể chống lại, không bằng tạm thời thoái lui, tránh mũi nhọn.

Thánh Hóa Giáo đám người không cần Bạch Cửu hỏi thăm, liền riêng phần mình cảm chính mình ý kiến nói ra.

Chỉ có Từ Tam, nhưng là hiếm thấy không có mở miệng, chỉ là cúi đầu đầu yên lặng không nói.

Bạch Cửu quét mắt một vòng, đem mọi người biểu hiện để ở trong mắt.

Cao Thuận và Đỗ Thư sách hai người một mực đi theo Bạch Cửu, cho nên giờ phút này tuy nhiên tình thế nghiêm trọng, lại không có chút nào uể oải, vất hết óc nghĩ đến biện pháp thoát khỏi khốn cảnh trước mắt.

Mà vì sao rền vang gia nhập Thánh Hóa Giáo tuy nhiên ngày ngắn, nhưng nhập giáo đến nay liền một lòng vì Thánh Hóa Giáo làm việc, lòng trung thành không thể so với nhiều lời.

Đến là Từ Tam mặc dù không có nói chuyện, nhưng là Bạch Cửu có thể nhìn ra Từ Tam nhưng là đã có khác tâm tư.

Chỉ có điều đến một lần Từ Tam e ngại Bạch Cửu thực lực, thứ hai cũng là bởi vì ăn Dịch Kinh báo thai hoàn, cho nên mới không dám hành động thiếu

suy nghĩ.

Tuy nhiên Bạch Cửu cũng không thêm để ý, Từ Tam loại người này vốn là chỉ phục từ cường giả, nếu không cũng sẽ không lúc trước Bạch Cửu vừa sát Trường Nhạc Bang hai đại Thiên Vương, cũng không chút nào do dự đầu nhập chính mình ôm ấp.

Thấy mọi người giờ phút này thần sắc khẩn trương nhìn xem chính mình, Bạch Cửu lập tức khẽ cười một tiếng, thần sắc buông lỏng nói.

"Người nào nói cho các ngươi biết bốn tọa muốn rời khỏi.

Thánh Hòa Giáo mọi người gặp nhà mình giáo chủ nói như vậy, lúc này đều thất kinh, không thể tin nhìn xem Bạch Cửu.

Hiển nhiên mọi người không nghĩ tới đối mặt Vô Cực Cung cao thủ, Bạch Cửu thể mà không có ý định rời đi.

"Giáo chủ, lần này chúng ta gặp được địch nhân không phải so thường ngày, thực lực ở giữa chênh lệch thực sự quá lớn.

giáo chủ mặc dù là tập võ thiên tài, nhưng là dù sao tu tập ngày ngắn, sao không như tạm thời thối lui, thù này ngày sau tại báo "

Vì sao rền vang lập tức tiến lên một bước, nhìn xem Bạch Cửu trầm giọng nói với Bạch Cửu.

Hắn mấy người mặc dù không có nói chuyện, nhưng là hiển nhiên cũng đều tương đối đồng ý vì sao rền vang lời nói.

Bạch Cửu đương nhiên sẽ không cảm thấy lời thật thì khó nghe, ngược lại đối với tại mọi người biểu hiện, đại thể vẫn là rất hài lòng.

Cho nên khi dưới, nhìn xem thần sắc lo lắng mọi người khẽ cười nói.

"Người nào nói cho ngươi biết bốn tọa không phải này Lâm Trường Hà đối thủ."

Thấy một lần Bạch Cửu nói như thế, Đỗ Thư sách lập tức quỳnh lên nói.

"Giáo chủ đối phương thể nhưng là Nhất Lưu Cảnh Giới cao thủ, nếu như thuộc hạ nhớ không lầm, giáo chủ giờ phút này tu vi giống như cũng mới nhị lưu đỉnh phong đi."

Bạch Cửu nghe xong lời này lập tức cười nói "Ngươi cũng biết bốn tọa là nhị lưu đỉnh phong tu vi, này chẳng lẽ bốn tọa tu vi liền không thể đột phá a."

Thánh Hòa Giáo mọi người để cho Bạch Cửu một câu khiếp sợ không thôi, cùng kêu lên nói.

"Giáo chủ chẳng lẽ ngươi lại đột phá."

Bạch Cửu thần sắc bình tĩnh mắt nhìn mọi người liếc một chút, nói khẽ.

"Nhất Lưu Cảnh Giới đối với bản tọa tới nói còn không đơn giản a, các ngươi cho bốn tọa hộ pháp, bốn tọa hiện tại đã đột phá cho các ngươi xem."

Bạch Cửu nói xong cũng mặc kệ mọi người như thế nào, trực tiếp ngồi xếp bằng.

Lập tức mặt ngoài giả bộ như dụng công đột phá, nếu nhưng là trong bóng tối đã tiến vào Hệ Thống Không Gian, định dùng giang hồ danh vọng đã thông đầu thứ chín kinh mạch, đột phá đến Nhất Lưu Cảnh Giới.

Bạch Cửu tiến vào Hệ Thống Không Gian sau khi cũng không chậm trễ, lập tức liền chuẩn bị giống thường ngày, tổn hao giang hồ danh vọng đã thông đầu thứ chín kinh mạch, lại không nghĩ lúc này trong đầu lóe ra mấy đạo hệ thống nhắc nhở.

chúc mừng chủ ký sinh: Ngài Vô Học Cảnh Giới, đã đạt tới nhị lưu cảnh giới đỉnh phong, đừng chậm đến Nhất Lưu Cảnh Giới bình chương.

tôn kính chủ ký sinh: Ngài Vô Học Cảnh Giới đã đạt tới nhị lưu đỉnh phong cảnh giới, xin xác nhận phải chăng tổn hao 2700 điểm giang hồ danh vọng tiến hành đột phá.

Bạch Cửu thói quen đang muốn xác nhận, bỗng nhiên kịp phản ứng không thích hợp.

Ngày xưa Đã Thông Kinh Mạch cái trước Huyệt Khiếu là 10 điểm giang hồ danh vọng, đầu thứ chín kinh mạch tuy nhiên 27 cái Huyệt Khiếu, hẳn là 270 điểm mới đúng, nhưng là bây giờ lại thêm ra 10 lần.

Bạch Cửu phản ứng đầu tiên là hệ thống phạm sai lầm.

Chương 75: Hệ Thống Biến Hóa

Đang lúc Bạch Cửu tưởng rằng hệ thống xuất hiện biến cố, cho nên mới cầm đầu thứ chín kinh mạch cần thiết 270 điểm giang hồ danh vọng, biến thành 2700 điểm giang hồ danh vọng thì trong đầu lại thêm ra một đầu hệ thống tin tức.

"Tôn kính chủ ký sinh: Vì để chủ ký sinh có thể nhanh chóng tăng cường tự thân thực lực, hệ thống sẽ ở chủ ký sinh trở thành nhất lưu cao thủ trước đó, Đà Thông Kinh Mạch tăng lên cảnh giới chỉ lấy lấy một phần mười giang hồ danh vọng.

Bạch Cửu xem tin tức sau khi trong nháy mắt liền hiểu được, nói cách khác hệ thống sợ chính mình tiền kỳ treo, đưa cho chính mình phúc lợi.

Chính mình Vô Học Cảnh Giới không có đạt tới Nhất Lưu Cảnh Giới trước đó, Đà Thông Kinh Mạch, hệ thống chỉ lấy lấy một phần mười Thủ Tục Phí.

Mà một khi Bạch Cửu muốn đột phá đến Nhất Lưu Cảnh Giới, Thủ Tục Phí liền khôi phục bình thường.

Nghĩ rõ ràng những này Bạch Cửu một trận bất đắc dĩ, nhưng cũng không thể làm gì, dù sao mình cũng không thể không nỗ lực giang hồ danh vọng, vẫn dừng lại tại nhị lưu cảnh giới đi.

Tuy nhiên còn tốt chỉ là nhằm vào, Vô Học Cảnh Giới cái này một hạng, nếu như đổi lấy riêng phần mình Vô Công Bí Tích, thần binh bảo vật cũng đều đề cao gấp mười lần lời nói, này Bạch Cửu là thật không biết nên làm thế nào cho phải.

Thu thập tâm tình Bạch Cửu không được tại suy nghĩ những này, giờ phút này thân ở hiểm địa, vẫn là nhanh lên đột phá đến Nhất Lưu Cảnh Giới vì là bên trên, nghĩ tới đây Bạch Cửu vội vàng mở ra thông tin cá nhân, xem xét xuống chính mình giang hồ danh vọng.

Bạch Cửu tại tới quên Hồn Nhai trước đó, bản thân đã có 40 10 điểm giang hồ danh vọng, lại tới đây về sau đầu tiên là tại cuồng phong đường bọn người trên thân kiếm lời 260 0 điểm, làm tự thân giang hồ danh vọng đạt tới 6 600 điểm.

Sau đó Bạch Cửu lại tại quên hồn nhai dưới, các đại thể lực bên trong năm tên Nhị Lưu Cao Thủ trên thân kiếm lời 2800 điểm.

Bởi vì đã tại Tề Thiên quân, Trảm Thiên nhai và mở đầu Vô Niệm trên người mấy người từng thu được giang hồ danh vọng, cho nên kiếm lời cũng không nhiều.

Tuy nhiên còn tốt, các đại thể lực trên trăm tên Tam Lưu Cao Thủ, mang cho Bạch Cửu không ít giang hồ danh vọng.

Bên trong chiếm cứ số người nhiều nhất Tam Lưu sơ kỳ cao thủ, một người 100 giang hồ danh vọng.

Tam Lưu trung kỳ cao thủ người cũng số lượng cũng không ít, chừng hai mươi người, mỗi người cống hiến 200 điểm giang hồ danh vọng.

Sau đó bảy tên Tam Lưu hậu kỳ cao thủ một người cống hiến 300 chút, về phần Tam Lưu đỉnh phong chỉ có một người, cống hiến 400 điểm giang hồ danh vọng.

Dạng này tính toán Bạch Cửu lần này tới quên hồn nhai, không nói dừng, chỉ giang hồ danh vọng liền kiếm lời 18 300 chút, có thể nói là từ trước tới nay lớn nhất thu hoạch.

Tại tăng thêm Bạch Cửu lúc đầu 4000 chút, Bạch Cửu trên thân giang hồ danh vọng, thành linh đã đạt tới 22 300 điểm.

Tính như vậy hạ xuống, Cự Đại Thu Hoạch cầm xưa nay vững vàng Bạch Cửu lúc này chấn động không nhẹ.

Tới nửa ngày Bạch Cửu mới miễn cưỡng đề xuống chính mình khuấy động tâm tình, dù sao 2 hơn vạn điểm giang hồ danh vọng,

Đã đạt tới đổi lấy một chút phổ thông tuyệt học điều kiện, không phải do Bạch Cửu không hưng phấn.

Tuy nhiên nghĩ lại lại nghĩ tới, mặc dù mình thu hoạch cự đại, nhưng tùy theo mà đến, nhưng là tự thân Vô Học Cảnh Giới tăng lên, cần thiết điểm danh vọng cũng tăng lên gấp mười lần, trong nháy mắt để cho Bạch Cửu tâm tình hồng бет.

Tuy nhiên lúc này chuyện quá khẩn cấp, Bạch Cửu cũng không dám trì hoãn thời gian, dứt khoát lúc này thu thập xong tâm tình không được đang do dự, lúc này tốn hao 2700 điểm giang hồ danh vọng, đã thông đầu thứ chín Túc Thiếu Âm Thận Kinh.

Đầu thứ chín kinh mạch đánh thông, Bạch Cửu trong nháy mắt liền cảm giác được, trong cơ thể mình nội lực gia tăng không chỉ gấp mười lần, lập tức dừng đi một vòng Hàn Băng Chân Khí, cũng cảm giác so bình thường tu luyện nhanh gấp năm lần tả hữu.

Hoa 2700 điểm giang hồ danh vọng, thành công tiến giai đến nhất lưu cao thủ cảnh giới, ngược lại là đáng giá.

Bạch Cửu lúc này liền muốn rời khỏi hệ thống, nhưng lại cân nhắc đến Lâm Trường Hà có thể trở thành Vô Cực Cung Phó Cung Chủ, tu vi sợ không chỉ là nhất lưu cao thủ đơn giản như vậy.

Nếu như chính mình chuẩn bị thiếu thốn, tùy tiện tiến đến nhưng là chưa chắc nhất định bắt được đối phương.

Nghĩ tới đây, Bạch Cửu lúc này nhìn xem đã thông thứ mười đầu kinh mạch cần thiết danh vọng đáng.

Cái này xem xét lại làm cho Bạch Cửu hút miệng hơi lạnh, bởi vì thứ mười đầu kinh mạch khoảng chừng 44 cái Huyệt Khiếu, Bạch Cửu lại hướng phía sau Đệ Thập Nhất đường kinh mạch nhìn lại, cũng đầy đủ có 45 cái Huyệt Khiếu.

Dạng này tính toán, nếu như Bạch Cửu muốn cầm hai đầu kinh mạch toàn bộ đã thông, trở thành nhất lưu hậu kỳ cao thủ, chỉ ít cần tiêu hao tiếp cận 9000 giang hồ danh vọng.

Về phần Thập Nhị Chính Kinh một đầu cuối cùng kinh mạch, muốn đánh thông nhưng là cần 6700 điểm danh vọng giá trị, bởi vì chừng 67 cái Huyệt Khiếu.

Tuy nhiên tiêu hao rất lớn, nhưng nếu như Bạch Cửu thật làm như vậy lời nói, lại có thể trong nháy mắt trực tiếp trở thành nhất lưu Đỉnh Phong Cao Thủ, tại Tây Phong thành cũng là như thần tồn tại, cũng là tại Nam Cương cũng là đỉnh phong tồn tại.

Bạch Cửu cẩn thận suy nghĩ một phen về sau, lúc này cắn răng một cái, không được đang do dự ý niệm động liên tục, từng cái kinh mạch trực tiếp bị đã thông, liên tiếp mấy lần Bạch Cửu đã trong nháy mắt đã thông Thập Nhị Chính Kinh, chính thức trở thành nhất lưu Đỉnh Phong Cao Thủ.

Chỉ là Bạch Cửu còn chưa tới gấp hưng phấn, cảm thụ trong cơ thể cuộn cuộn như trong biển lực thì đã thấy hệ thống liên tục phát tới mấy đầu tin tức.

"Chúc mừng chủ ký sinh thực lực đạt tới nhất lưu đỉnh phong cảnh giới, đạt tới hiện giai đoạn hạn mức cao nhất, muốn đột phá hạn mức cao nhất mời hoàn thành hệ thống tuyên bố nhiệm vụ up cấp.

"Chúc mừng chủ ký sinh phát động nhiệm vụ up cấp.

nhiệm vụ miêu tả: Chủ ký sinh Võ Học Cảnh Giới đã đạt tới hiện giai đoạn tối cao cảnh giới, chỉ có hoàn thành nhiệm vụ up cấp mới có thể tiếp tục tăng lên.

Nhiệm vụ yêu cầu: Thánh Hóa Giáo chiếm cứ một phủ chỗ.

Nhiệm vụ thời hạn: Không

Nhiệm vụ khen thưởng: Võ Học Cảnh Giới hạn mức cao nhất giải phong

Nhiệm vụ trừng phạt: Võ Học Cảnh Giới hạn mức cao nhất phong ấn

Bất thành linh thu đến cái này hai đầu hệ thống tin tức, Bạch Cửu đầu có chút buồn bực.

Tuy nhiên cẩn thận xem xét tin tức về sau, Bạch Cửu cũng minh bạch nguyên nhân.

Mạnh nhất giáo chủ hệ thống, là vì bồi dưỡng nhất thống giang hồ Nhất Phương Giáo Chủ mà tồn tại, cũng không phải muốn bồi dưỡng một cái Độc Cô Cầu Bại Thiên Hạ Đệ Nhất Nhân.

Cho nên làm Thánh Hóa Giáo giáo chủ, Bạch Cửu không chỉ có muốn đề cao mình tu vi, còn phải cố gắng phát triển Thánh Hóa Giáo, như thế mới tính phù hợp hệ thống dự tính ban đầu.

Nghĩ rõ ràng những này Bạch Cửu liền minh bạch, trong thời gian ngắn chính mình chỉ có thể ở tại nhất lưu đỉnh phong cảnh giới.

Tuy nhiên nhất lưu đỉnh phong cảnh giới, đối với Bạch Cửu tới nói cũng đầy đủ tại cái này Khánh Dương phủ địa giới hoành hành không sợ.

Bạch Cửu lập tức lại ngưng thần nhìn về phía, còn lại một đầu cuối cùng tin tức.

hệ thống đổi mới tin tức

tân tăng thuộc hạ bồi dưỡng mô bản: Chủ ký sinh có thể sử dụng giang hồ danh vọng, trợ giúp thuộc hạ tăng lên Võ Học Cảnh Giới.

Cái tin này tuy nhiên chỉ có ngắn ngủi một câu, lại làm cho Bạch Cửu tâm hoa nộ phóng.

Từ Bạch Cửu trở thành Nhị Lưu Cao Thủ về sau, Bạch Cửu liền buồn rầu dưới tay mình mọi người thực lực quá thấp, trên căn bản chính mình tiết tấu.

Nhưng Bạch Cửu cũng không trách Cao Thuận bọn người, dù sao mình có hệ thống tại người.

Lại không nghĩ rằng, ngu gậy hệ thống liền đến tiền đưa gỏi đầu, hiện tại có thuộc hạ bồi dưỡng công năng, Bạch Cửu liền có thể tiêu hao giang hồ danh

vọng, cầm Thánh Hóa Giáo mọi người toàn bộ chế tạo thành cao thủ.

Hiểu biết một phen về sau, Bạch Cửu không dám trì hoãn, vội vàng rời khỏi hệ thống.

Vừa mở ra mắt, Bạch Cửu liền gặp Cao Thuận bọn người vây quanh ở chính mình bốn phía, giúp mình hộ pháp.

Gặp Bạch Cửu tỉnh lại, mọi người vội vàng vây tới, Từ Tam vội vã không nhịn nổi nói ". Giáo chủ lần này đột phá có thể thuận lợi."

Mọi người gặp Từ Tam hỏi như thế, cũng đều một mặt lo lắng nhìn về phía Bạch Cửu.

Dù sao Bạch Cửu có thể hay không đột phá, thế nhưng là quan hệ đến nhóm người mình mạng nhỏ.

Bạch Cửu nghe vậy khẽ cười một tiếng, đứng dậy đang muốn trả lời, lại không nghĩ lúc này mười cái cầm trong tay binh khí hắc y nhân, từ ngoài động đi tới.

Những người này chính là phụng Trầm Thiên nhai mệnh lệnh, tìm kiếm khắp nơi Bạch Cửu bọn người Vô Song bảo và Tề gia trang người.

Gặp Bạch Cửu bọn người, Vô Song bảo và Tề gia người lúc này sững sờ, hiển nhiên không nghĩ tới dễ dàng như vậy tìm đến mục tiêu.

Vô Song bảo dẫn đầu hắc y nhân không phải người khác, chính là thường xuân, thường xuân đến là có chút sáng suốt, mình bạch nhóm người mình nhân số tuy nhiên rất nhiều, nhưng lại căn bản không phải Bạch Cửu bọn người đối thủ.

Lúc này liền phân phó thủ hạ, để cho đi cho Trầm Thiên nhai bọn người báo tin.

Đỗ Thư sách bọn người gặp, lập tức này thần sắc biến đổi lớn gấp giọng nói "Giết bọn hắc, nếu không tin tức tiết lộ thiết tường không chịu nổi."

Cao Thuận bọn người đương nhiên cũng minh bạch đạo lý này, lập tức liền chuẩn bị xông đi lên.

Lại không nghĩ Bạch Cửu thần sắc thoải mái nhìn xem đám người, nói khẽ.

"Không cần phiền toái như vậy."

Bạch Cửu nói xong lập tức hai tay liền động, mười mấy đạo bạch sắc hàn băng nội kinh trực tiếp như thiểm điện nhanh chóng bắn mà ra, trong chớp mắt hơn mười người hắc y nhân, bao quát thường xuân ở bên trong, ngay cả phản ứng cơ hội đều không có, trực tiếp khí tuyệt thân vong.

Bạch Cửu giải quyết hết thường xuân bọn người, cũng không thêm quan tâm bị chính mình một phen động tác, chấn động còn không có kịp phản ứng mọi người. Chính mình vền vẹn thăng rồi núi động, Bạch Cửu con mắt rất đơn giản, một là đối với quyền kia tuyệt học bí tịch có phần, hai cũng là nghĩ thuận tay sát Vô Cực Cung Lâm Trường Hà, kiếm chút giang hồ danh vọng.

Dù sao về sau bồi dưỡng thủ hạ, cũng phải cần không ít giang hồ danh vọng.

Chờ Bạch Cửu rời núi động, xác thực thần sắc cứng lại, chỉ gặp giờ phút này trong động đá vôi trừ mở đầu Vô Niệm bên ngoài, người khác đều đã bị sát.

Giờ phút này liền ngay cả mở đầu Vô Niệm cũng ngăn cản treo sợi tóc, Bạch Cửu lập tức vội vàng xuất thủ, cuối cùng cứu mở đầu Vô Niệm nhất mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Giang Hồ Tân Tú Bảng

Bạch Cửu bất thành linh hiện thân, để cho Lâm Trường Hà và Trầm Thiên nhai có chút kinh ngạc.

Hai người vốn cho rằng Bạch Cửu bọn người hoặc là đã rời đi, hoặc là che giấu, duy chỉ có không nghĩ tới Bạch Cửu thế mà còn dám hiện thân cứu người.

Trầm Thiên nhai bị Bạch Cửu một chân đá bay, trực tiếp lui ra phía sau mấy trượng mới tan mất lực đạo, mồ xuống có chút khó chịu ở ngực sắc mặt khó nhìn ra tiếng nói.

"Bạch Cửu người đến là lá gan không nhỏ, tự thân khó đảm bảo còn dám hiện thân cứu người."

Nghe Trầm Thiên nhai lời nói, Bạch Cửu nhưng là cước bộ không được rất, tiếp tục hướng Lâm Trường Hà đi đến, đối với Trầm Thiên nhai nhưng là xem cũng không nhìn một chút.

Gặp Bạch Cửu như thế không nhìn chính mình, Trầm Thiên nhai lúc này biến sắc, nộ hỏa dâng lên.

Trầm Thiên nhai thành danh nhiều năm, lại giỏi về nguy trang, đi qua nhiều năm kinh doanh, Tây Phong trong thành người nào không biết hần Nhân Nghĩa Vô Song Trầm Thiên nhai danh hào.

Nhưng từ khi Bạch Cửu sau khi xuất hiện, hết thấy lại đều phát sinh biến hóa.

Bạch Cửu đầu tiên là giẫm lên Trường Nhạc Bang bên trên, lập tức lại thông qua cùng Vô Song bảo Thảm Lăng nhất chiến, để cho mình và Thánh Hòa Giáo đương danh Tây Phong.

Tại Trầm Thiên nhai xem ra, Bạch Cửu có thể có hôm nay thành tựu, hoàn toàn là dựa vào đánh Vô Song bảo khuôn mặt thu hoạch được.

Cho nên Trầm Thiên nhai có thể nói, trong lòng sớm đã hận thấu Bạch Cửu.

Tuy nhiên trước đó có kỳ đối phương sau lưng khả năng có người làm chỗ dựa, cho nên Trầm Thiên nhai không dám hành động thiếu suy nghĩ, một mực tĩnh tâm nhẫn nại.

Giải quyết Tây Phong thành các đại thế lực, để cho Tây Phong thành hoàn toàn chường không tại Vô Song bảo trong tay, có thể nói là Trầm Thiên nhai nhiều năm tâm nguyện, vì thế một mực trong bóng tối chuẩn bị nhiều năm.

Tuy nhiên trước đó tiến triển một mực không lớn, thẳng đến Tề Thiên quân tìm tới Trầm Thiên nhai, muốn cùng Trầm Thiên nhai liên thủ mở ra cái này cái này Phi Thiên bảo tàng, Trầm Thiên nhai mới tính có cơ hội.

Sau đó Trầm Thiên nhai lại thông qua một chút thủ đoạn, âm thầm dựng vào Vô Cực Cung chiếc thuyền này, mới có trước mắt một màn.

"Cố làm ra vẻ, ta cái này để người lên đường."

Trầm Thiên nhai gặp Bạch Cửu từ đầu tới đuôi, ngay cả mình con mắt cũng không nhìn một chút, lúc này thần sắc giận dữ, lập tức cầm trong tay trường kiếm liền hướng về Bạch Cửu đánh tới.

"Hừ!" Bạch Cửu vốn định giải quyết hết Lâm Trường Hà, tại tới thu thập Trầm Thiên nhai.

Dù sao Bạch Cửu tuy nhiên rõ ràng Lâm Trường Hà là nhất lưu cao thủ, nhưng về phần là nhất lưu cấp bậc kia, nhưng là không rõ lắm, là lấy cũng không dám buông lỏng cảnh giác, chuẩn bị cẩn thận ứng đối.

Lại không nghĩ rằng chính mình không đi tìm Trầm Thiên nhai phiền phức, Trầm Thiên nhai lại chính mình vội vã chịu chết.

Đã như vậy, Bạch Cửu lập tức cũng mặc kệ hần, tiện tay hất lên một đạo hàn băng nội kinh bắn ra, hướng về Trầm Thiên nhai chạy đi.

Trầm Thiên nhai một mặt dữ tợn hướng về Bạch Cửu đánh tới, trong lòng đã quyết định, hôm nay nhất định phải để cho Bạch Cửu bỏ ra Đái Giới.

Lại không nghĩ lúc này, chợt thấy Bạch Cửu tiện tay đối với mình vung lên, chỉ thấy một đạo bạch mang hướng về chính mình kích xạ mà đến.

Trầm Thiên nhai lúc này sửng sờ,

Nhưng là thân thể phản xạ có điều kiện hướng về một bên né tránh, tuy nhiên như thế, vẫn là bị Bạch Mang lau cánh tay mà qua, sau đó tại sau lưng trên mặt đất bắn ra một cái lớn chừng ngón cái lỗ ngón tay.

"Nhất lưu cao thủ, Nội Lực Ngoại Phóng". Trầm Thiên nhai giờ phút này mới kịp phản ứng, lúc này nghẹn ngào quát to một tiếng, lập tức toàn thân như nhũn ra, một thân mồ hôi lạnh.

Trầm Thiên nhai giờ phút này vạn phần may mắn, nếu như không phải mình và Bạch Cửu khoảng cách đủ xa, lại né tránh kịp thời, chỉ sợ chính mình đã bị Bạch Cửu một chiêu miểu sát.

Bạch Cửu tiện tay hướng về Trầm Thiên nhai bắn ra một đạo Hàn Băng Chân Khí, vốn cho rằng coi như đối phương không chết, cũng có thể trọng thương.

Lại không nghĩ rằng, bởi vì khoảng cách vấn đề khiến cho nội kinh uy lực hạ xuống, bị Trầm Thiên nhai tránh thoát đi.

Bạch Cửu gặp này, cũng đại khái minh bạch chính mình nhất lưu đỉnh phong Nội Lực Ngoại Phóng cực hạn, đại khái là chừng mười trượng.

Bạch Cửu gặp không thể sát Trầm Thiên nhai, lúc này liền muốn tại bổ sung mấy lần, hoàn toàn giải quyết hết Trầm Thiên nhai cái tai họa này, tỉnh đêm dài lắm mộng.

Lại không nghĩ lúc này một đạo phía sau một đạo quyền phong đánh tới, còn không có cận thân, cũng đã để cho Bạch Cửu toàn thân căng thẳng.

Bạch Cửu lúc này trong lòng run lên, không dám thất lễ, vội vàng Nhất Thức Bộ Phong Tróc Ảnh cấp tốc lui lại.

Liên tiếp lui ra phía sau mấy bước, lập tức mới ngẩng đầu nhìn về phía tập kích Lâm Trường Hà.

Giờ phút này Lâm Trường Hà thần sắc nghiêm nghị đứng tại Bạch Cửu vừa rồi vị trí, quan sát tỉ mỉ Bạch Cửu chốc lát nói.

"Không nghĩ tới nho nhỏ Tây Phong thành, thế mà ẩn tàng người đây dạng này nhất lưu cao thủ

Lâm Trường Hà trong lòng xác thực kinh ngạc không thôi, lần này thu đến Trầm Thiên nhai truyền tin, nói có tuyệt học thân pháp tin tức, Lâm Trường Hà có thể nói là không dám có chút sơ suất, ngày đêm chạy đi cuối cùng kịp thời đến cái này Tây Phong thành.

Lâm Trường Hà làm Vô Cực Cung hai vị Phó Cung Chủ một trong, nhất lưu hậu kỳ đại cao thủ, không gần như chỉ ở Khánh Dương phủ địa giới, cũng là tại Nam Cương cũng coi như có chút danh tiếng.

Làm Vô Cực Cung cao tăng, Lâm Trường Hà đương nhiên biết rõ từ một bản tuyệt học công pháp đối với một cái thể lực tầm quan trọng.

Nam Cương Nhất Lưu Thể Lực tuy nhiên không nhiều, nhưng cũng có mười mấy nhà, nhưng không có một nhà thể lực có được tuyệt học cấp bậc công pháp.

Bởi vì có được tuyệt học công pháp thể lực, tại Nam Cương chỉ có ba nhà, mà cái này ba nhà đều không ngoại lệ cũng là Siêu Nhất Lưu Thể Lực, cũng là Nam Cương thực tế chương không giả, từ nơi này liền có thể nhìn ra một bản tuyệt học trọng yếu, và trình độ hiếm hoi.

Vô Cực Cung tuy nhiên Thượng Thừa Võ Học không thiếu, nhưng lại là không có một bản tuyệt học.

Vô Cực Cung cung chủ Nguyên Phù, hơn mười năm trước liền đã đạt tới Nhất Lưu Cảnh Giới đỉnh phong.

Đáng tiếc bởi vì niên kỷ quá lớn, trước kia lại nhận qua nội thương, nhưng là đã mất đi, trở thành Siêu Nhất Lưu Cao Thủ hi vọng.

Lần này biết được Phi Thiên trộm còn sót lại tuyệt học khinh công xuất thế, Nguyên Phù lúc này hạ lệnh không tiếc hết thảy thủ đoạn, cầm đến tới tay, dù sao một bản tuyệt học gia tăng chiến lực không phải một chút điểm.

Bạch Cửu nhìn xem Lâm Trường Hà nhũ mây, từ vừa rồi đối phương xuất thủ, Bạch Cửu liền phát giác Lâm Trường Hà thực lực đại khái tại nhất lưu hậu kỳ tả hữu.

Tuy nhiên không bằng chính mình nhất lưu đỉnh phong nhưng cũng chênh lệch không phải rất lớn, lập tức trong lòng vạn phần may mắn, chính mình vừa rồi một hơi cầm Võ Học Cảnh Giới tăng lên tới nhất lưu đỉnh phong.

Lập tức nghe Lâm Trường Hà lời nói, Bạch Cửu thần sắc bình tĩnh trả lời.

"Trong giang hồ Tàng Long Ngọa Hổ, kỳ nhân Ân Sĩ vô số, chẳng lẽ còn có thể để người toàn bộ biết không thành."

Lâm Trường Hà gặp Bạch Cửu nói như thế, nhẹ là cười một tiếng gật đầu nói.

"Cái này đến cũng thế, chỉ là bằng chừng ấy tuổi liền đạt tới Nhất Lưu Cảnh Giới, sợ là truyền đi về sau, giang hồ Tân Tú Bổng tất nhiên có một chỗ của người."

"Giang hồ Tân Tú Bổng?" Bạch Cửu nghe vậy, nhướn mày lên tiếng nói.

Lâm Trường Hà gặp Bạch Cửu phản ứng như thế, khóe miệng giương nhẹ hiển nhiên lập tức giải thích nói.

"Giang hồ Tân Tú Bổng, là triều đình Huyền Cơ các thiết lập một chỗ Bổng danh sách, thu nhận sử dụng lấy thiên hạ sở hữu niên kỷ tại ba mươi phía dưới cao thủ.

Chỉ cần tu vi đạt tới Nhất Lưu Cảnh Giới, niên kỷ lại không cao hơn ba mươi, đều có cơ hội Thượng Bổng, bằng vào người tu vi cùng tuổi tác, chắc hẳn Tân Tú Bổng tất nhiên có một chỗ của người, với lại bài danh sẽ không quá dựa vào sau."

Bỗng nhiên Bạch Cửu thần sắc nhất động, chăm chú nhìn Lâm Trường Hà trầm giọng nói.

"Người vì sao muốn nói với bốn tọa những thứ này."

Lâm Trường Hà nghe vậy khẽ cười một tiếng "Trước đây lão phu tiêu hao không nội dung lực, vừa rồi người xuất thủ lại thấy người thể mà Nội Lực Ngoại Phóng có thể đạt tới mười trọng.

phải biết lão phu nhất lưu hậu kỳ cảnh giới. Cũng mới chỉ có thể Nội Lực Ngoại Phóng khoảng sáu trọng, từ điểm đó đó có thể thấy được, thực lực người không yếu, còn phải cao hơn lão phu không ít."

tuy nhiên người tuổi còn trẻ, nhưng trong giang hồ Thực Lực Vi Tôn, lão phu đối đầu người nhưng là hoàn toàn không có nắm chắc tất thắng, cho nên và người nói nhiều như vậy, là vì hạ độc.

Bạch Cửu nghe xong, lúc này thần sắc biến đổi trầm giọng nói "người hạ độc."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Giang Hồ Hiểm Ác

"Hạ độc lại như thế nào? Như người loại này miệng còn hôi sữa tiểu tử, sẽ không chưa từng nghe qua giang hồ hiểm ác câu nói này đi." Lâm Trường Hà thần sắc tự đắc nhìn xem Bạch Cửu, trào phúng nói ra.

Lâm Trường Hà nói xong, lập tức lại từ trong tay xuất ra một cái bình sứ nhỏ nói.

"Đây là ta Vô Cực Cung Hoàng Tuyền Thủy, Vô Sắc Vô Vi, chỉ cần mở ra liền sẽ khuếch tán tại 20 bước bên trong, Hoàng Tuyền Thủy tuy nhiên không thể tin người vào chỗ chết, nhưng lại có thể để cho người ta trong thời gian ngắn lực hoàn toàn không có, toàn thân như nhũn ra."

Bạch Cửu nghe xong nhướng mày, âm thầm dùng quay người Nene lực, phát hiện quả nhiên như đối phương nói tới như thế, toàn thân trên dưới nội lực căn bản không nghe sai khiến.

Lâm Trường Hà xem xét Bạch Cửu thần sắc, liền đoán được Bạch Cửu hiển nhiên đã thử qua, lúc này cười to nói.

"Thế nào tiểu tử, lão phu không có lừa người đi."

"Người đều nói giang hồ càng già là gan càng nhỏ, đường đường Vô Cực Cung Phó Cung Chủ, lăn lộn nhiều năm như vậy giang hồ, nguyên lai cũng chỉ biết chút loại này hạ lưu thủ đoạn."

Bạch Cửu bỗng nhiên ánh mắt nhất động, lập tức thần sắc bình tĩnh nhìn xem Lâm Trường Hà châm chọc nói.

Lâm Trường Hà nghe vậy, thần sắc khinh bỉ nhìn xem Bạch Cửu nói ra.

"Người thắng làm vua người thua làm Giặc, chỉ cần có thể thắng, mặc kệ là hạ lưu, vẫn là xuống 5 lạng lại có quan hệ thế nào."

Lập tức cười lạnh một tiếng đi đến Bạch Cửu trước người, dò xét Bạch Cửu một phen sau khi nói.

"Người tuổi còn trẻ liền tu vi bất phàm, không phải có kỳ ngộ, cũng là lai lịch phi phàm, tuy nhiên lão phu mặc kệ những thứ này."

chỉ cần người đáp ứng đầu nhập vào ta Vô Cực Cung, lão phu liền có thể tha chết cho người, đương nhiên vì người không ra trở mặt, người phục tùng xuống ta Vô Cực Cung Trường Sinh đan."

Bạch Cửu thần sắc bình tĩnh mắt nhìn, Lâm Trường Hà trong miệng cái gọi là Trường Sinh đan khinh thường nói.

"Trường Sinh đan, người Vô Cực Cung đến là rất có thể hướng về sắc mặt mình thiếp vàng."

"Hắc! Lâm Trường Hà lúc này tà tiểu một tiếng, cũng không tức giận, nhìn xem Bạch Cửu nói."

"Ăn vào Trường Sinh đan về sau, mỗi khi Đêm Trăng Tròn, liền sẽ toàn thân ngứa lạ khó nhịn sống không bằng chết, thậm chí sẽ cho người sinh ra ảo giác, trừ phi ăn vào ta Vô Cực Cung độc môn giải dược, nếu không."

"Người là nhất lưu hậu kỳ tu vi đúng không."

Bạch Cửu nghe xong Lâm Trường Hà lời nói, nhưng là bỗng nhiên lạnh giọng cắt ngang, Lâm Trường Hà lời kể tiếp.

Lâm Trường Hà nghe vậy thần sắc ngẩn người, có chút không mò ra Bạch Cửu vì sao hỏi cái này, bất quá vẫn là lên tiếng nói.

"Không sai! Lão phu chính là nhất lưu hậu kỳ tu vi."

"Nhưng cũng không lỗ bản."

Bạch Cửu Lâm Trường Hà lời nói, thần sắc lạnh lùng nhìn xem Lâm Trường Hà, nói khẽ.

"Cái gì? ." Lâm Trường Hà bị Bạch Cửu hỏi một đằng, trả lời một nẻo chuẩn bị nhưong mầy, lúc này truy vấn.

Ai biết Lâm Trường Hà vừa dứt lời, chỉ thấy Bạch Cửu một bước đã đến bên người,

Lập tức một cái Tiên Thối trực tiếp cầm Lâm Trường Hà đá bay ra ngoài.

Ngay sau đó Bạch Cửu Phong Thần Thối sử dụng, trong nháy mắt đuổi kịp bay ngược mà ra Lâm Trường Hà.

Lúc này hai tay bắt lấy Lâm Trường Hà, tại chỗ phát lực, trực tiếp cầm Lâm Trường Hà vung lên Quạt Xay Gió, một kích cuối cùng trực tiếp cầm lắc tại trên vách đá.

"Phanh! PHỐC!" Lâm Trường Hà không nghĩ tới thân trúng Hoàng Tuyền Thủy Bạch Cửu, thế mà còn có thể động thủ, cho nên căn bản là không có có bất kỳ phòng bị.

Lúc này liền bị Bạch Cửu một phen đột tập đánh thành trọng thương, đặc biệt là một kích cuối cùng, trực tiếp thương tổn ngũ tạng lục phủ, ngã trên mặt đất về sau, trực tiếp phun ra một mảnh máu tươi.

Bạch Cửu cầm Lâm Trường Hà một phen hành hung, tâm tình thư sướng không ít, mặt lạnh lấy đi thẳng tới Lâm Trường Hà bên người, một chân giẫm tại Lâm Trường Hà trên đầu lạnh giọng nói.

"Ngươi biết không biết, ngươi để cho bản tọa tổn thất 1000 điểm danh vọng."

Lâm Trường Hà giờ phút này bản thân bị trọng thương, sắc mặt tái nhợt nhìn xem Bạch Cửu không thể tin nói.

"Ngươi Chung Ngã Vô Cực Cung Hoàng Tuyền Thủy, vì sao còn có thể động thủ."

Lâm Trường Hà nói chưa dứt lời, nói một chút Bạch Cửu cũng là một trận đau lòng.

Bạch Cửu xác thực loại Hoàng Tuyền Thủy, tuy nhiên ngay sau đó nhưng là trực tiếp bị hệ thống nhắc nhở, chỉ cần nguyện ý tiêu hao danh vọng giá trị, làm chủ ký sinh Bạch Cửu, liền có thể trực tiếp giải trừ bất luận cái gì kịch độc và Cổ Trùng.

Mà Bạch Cửu vì là giải trừ Hoàng Tuyền Thủy, trọn vẹn tiêu hao 1000 điểm giang hồ danh vọng.

Lúc đầu tăng lên cảnh giới về sau, Bạch Cửu toàn thân trên dưới cũng chỉ còn lại có 4000 điểm giang hồ danh vọng, hiện tại lại không công tổn thất 1000 điểm giang hồ danh vọng, Bạch Cửu tâm tình có thể nghĩ.

"Bản tọa hỏi ngươi, có biết hay không ngươi để cho bản tọa tổn thất 1000 điểm giang hồ danh vọng."

Bị Lâm Trường Hà đâm chọc chỗ đau, Bạch Cửu lúc này âm mặt, giẫm tại Lâm Trường Hà trên mặt chân đột nhiên nâng lên.

"Răng rắc!" Một tiếng trực tiếp cầm Lâm Trường Hà cánh tay một chân đạp gãy.

"A!" Lâm Trường Hà lúc này đau kêu thảm một tiếng, toàn thân gân xanh nổi lên, trong miệng nổi giận mắng "Ngươi dám đối với lão phu như thế, ta Vô Cực Cung sẽ không bỏ qua ngươi."

"Hừ! Xem ra ngươi là không biết." Bạch Cửu mặt lạnh lấy nhìn xem Lâm Trường Hà đang đưa thấp giọng nói một câu.

Lập tức đối Lâm Trường Hà đầu, cũng là một cái Hàn Băng Chân Khí.

Một mặt dữ tợn chính đối Bạch Cửu, chửi ầm lên Lâm Trường Hà, lúc này ngay cả một tia kêu thảm đều không có phát ra, trực tiếp bị Bạch Cửu hàn băng nội kinh xuyên đầu mà qua, khí tuyệt thân vong.

Lâm Trường Hà là nhất lưu hậu kỳ cảnh giới, cho nên Bạch Cửu giết chết về sau, đạt được 1100 điểm giang hồ danh vọng, xem như đền bù vừa rồi tổn thất.

Nói thật đứng lên Lâm Trường Hà đến là chết đủ oan, lúc đầu lấy nhất lưu hậu kỳ tu vi, coi như không phải Bạch Cửu đối thủ, cũng không trở thành dạng này bị thua.

Nhưng quái thì trách Lâm Trường Hà đối với Hoàng Tuyền Thủy quá mức tự tin, ngược lại để cho Bạch Cửu nắm lấy cơ hội, nhất cử liền đem đánh không có chút nào sức hoàn thù.

Tuy nhiên Bạch Cửu nếu cũng minh bạch, nếu như biến thành người khác lời nói, hôm nay đã đưa tại Lâm Trường Hà trên tay, đáng tiếc Lâm Trường Hà không may, gặp được có hệ thống tại người Bạch Cửu.

Bất quá hôm nay sự tình, cũng cho Bạch Cửu đề tỉnh một câu, giang hồ hiểm ác, bốn chữ không phải nói lấy chơi.

"Hừ! Muốn chạy."

Bạch Cửu thu thập Lâm Trường Hà, vừa mới quay người liền nhìn thấy, nơi xa Trầm Thiên nhai muốn chạy trốn.

Lúc này hừ lạnh một tiếng, thân thể nhất động mấy cái lác mình, đã đuổi kịp Trầm Thiên nhai, lập tức một đạo nội lực bắn ra.

Lần này Trầm Thiên nhai, cũng không có trước đó vận khí, khoảng cách gần như thế phía dưới, Trầm Thiên nhai trực tiếp bị Bạch Cửu nội kinh đánh trúng giữa lưng, lúc này té ngã trên đất.

Thần sắc hoảng sợ Trầm Thiên nhai, nhìn xem Bạch Cửu há mồm muốn nói cái gì, nhưng là cuối cùng không có thể nói lời ra, mang theo không giết chết không được nhắm mắt.

Sát Trầm Thiên nhai, Bạch Cửu lại nhập trường 800 giang hồ danh vọng, tâm tình tốt không ít.

Lập tức đi đến, đã sớm bị Bạch Cửu rung động tột đỉnh mở đầu Vô Niệm bên cạnh, nói khẽ.

"Trương chương môn, có thể cần bốn tọa phái người đem người đưa về Lĩnh Nam phái."

Mở đầu Vô Niệm cẩn thận nhìn chăm chăm Bạch Cửu xem hồi lâu, sau cùng thán tiếng nói.

"Như vậy đa tạ Bạch giáo chủ, tại hạ trong ngực có một khóa Hồi Xuân Đan, kính xin Bạch giáo chủ giúp tại hạ ăn vào."

"A! Chẳng lẽ này Hồi Xuân đan, có thể trị liệu Trương chương môn thương thế.?"

Bạch Cửu nghe vậy, lập tức lấy ra mở đầu Vô Niệm trong ngực một cái bình nhỏ, đổ ra một khóa Hồi Xuân Đan, giúp ăn vào sau khi hỏi.

"Làm sao có khả năng, ta thương thế kia có thể sống đến hiện tại, đã là lão thiên ban ơn, này Hồi Xuân đan chỉ là tạm thời ổn định ta thương thế, để cho lão phu có thể trở về trong phái dặn dò một phen hậu thế."

Mở đầu Vô Niệm thần sắc bất đắc dĩ nhìn xem Bạch Cửu, suy yếu giải thích nói.

Lúc này chỉ gặp Cao Thuận bốn bốn người, từ bên trong động chạy đến, chỉ chốc lát đến Bạch Cửu bên cạnh hỏi.

"Giáo chủ, này Vô Cực Cung Lâm Trường Hà đây."

Không đợi Bạch Cửu trả lời, mở đầu Vô Niệm tràn đầy kính ý liếc nhìn một chút, lập tức đối với mấy người nói.

"Này Lâm Trường Hà, đã bị Bạch giáo chủ sát, đối với còn có này Trầm Thiên nhai."

Thánh Hóa Giáo mọi người nghe xong, thần sắc đến là có chút bình tĩnh, dù sao trước đó Bạch Cửu trước mọi người mặt, đã biểu diễn một lần, cho nên mọi người đã bắt đầu tập nãi thành thói quen.

Lúc này đã thấy Đỗ Thư trên sách trước một bước, thần sắc cung kính đối với Bạch Cửu nói.

"Giáo chủ, vừa rồi chúng thuộc hạ người thật giống như nhìn thấy Tề gia Tề Thiên quân và tề khiêu trời."

"A! Người đâu."

Bạch Cửu nghe vậy, lúc này mới nhớ tới từ khi Lâm Trường Hà tới về sau, liền không có ở gặp qua cái này đủ hai người, lập tức truy vấn.

"Chúng thuộc hạ người cũng không biết, đuổi theo ra tới liền không nhìn thấy, muốn đến là thông qua hắc sơn động rồi đi."

"Không ngại, chạy hòa thượng chạy không được miếu."

Từ Tam người công Trương chương môn, sách sách người đi Lâm Trường Hà trên thân Trương Thanh đồng bảo rương lấy tới, theo bốn tọa ra ngoài đi."

Bạch Cửu tạm thời không đi nghĩ Tề gia sự tình, lúc này phân phó mọi người thu thập một phen, lập tức dẫn đầu đường cũ trở về.

Chương 78: Các Phương Vân Động

Bởi vì lúc đến đã đi qua một chuyến, cho nên Bạch Cửu bọn người tốc độ nhanh không ít.

Chỉ phí một nén hương thời gian, liền đã một lần nữa đến đỉnh núi, lúc đến tuy nhiên sáng sớm, lúc này lại là đã sế vào đêm, trước đó không có cảm giác, hiện tại mọi người cũng đã bụng đói kêu vang.

Mọi người lúc này cũng không được tri hoãn, liền tiếp xuống nhai đỉnh, một lần nữa trở lại hồi âm cốc.

Lại phát hiện hồi âm trong cốc, lúc này một mảnh hỗn độn, không có một ai.

Tuy nhiên may mắn Bạch Cửu bọn người Mã Thất vẫn còn, mọi người lúc này cũng không có suy nghĩ nhiều, trở mình lên ngựa lúc này chuẩn bị rời đi.

Lại không nghĩ lúc này, chỉ thấy ruộng chuyên nhất mang theo mặt sẹo và cuồng phong đường mọi người, từ một bên góc thông minh xuất hiện.

"Gặp qua Bạch giáo chủ, gặp qua các vị."

Ruộng chuyên nhất gặp Bạch Cửu bọn người, lúc này tiến lên thần sắc trịnh trọng đối Bạch Cửu bọn người hành lễ nói.

Bạch Cửu xem ruộng chuyên nhất bọn người liếc một chút, lập tức nói khẽ.

"Vừa vặn bốn tọa có việc hỏi người, trước đó nơi này chính là tụ tập hơn ngàn người trong giang hồ, vì sao hiện tại trừ các người, nhưng là không thấy người khác."

Ruộng chuyên nhất gặp Bạch Cửu hỏi thăm, lúc này không dám thất lễ thần sắc trịnh trọng nói.

"Hồi Bạch giáo chủ lời nói, trước đây không lâu Tề gia trang trang chủ, bất thành linh mang người trở về, nói trắng ra giáo chủ và Tây Phụng ngoài thành thế lực liên thủ, không chỉ có đạt được Phi Thiên bảo tàng bên trong Tuyệt Thế Công Pháp, còn lừa giết các đại thế lực cao thủ. Còn nói Bạch giáo chủ vì phòng ngừa tin tức tiết lộ, muốn giết sạch hồi âm trong cốc tất cả mọi người, cho nên mang theo tất cả mọi người rút về nội thành."

"Hừ! Cái này Tề gia bản khác sự tình không có, hạ lưu thủ đoạn đến là chơi chuồn mất, cái này rõ ràng cho thấy muốn đem ta Thánh Hòa Giáo đặt ở trên lửa nướng."

Cao Thuận nghe ruộng chuyên nhất lời nói, thần sắc lúc này giận dữ âm mặt lạnh giọng nói.

Người khác mặc dù không có nói chuyện, nhưng cũng đều sắc mặt khó coi, có chút đồng ý Cao Thuận lời nói.

Tề gia trang làm như thế, rõ ràng cho thấy muốn cho Tây Phong thành sở hữu thế lực, đều cừu thị Thánh Hòa Giáo.

Bạch Cửu đến là đối này không thêm đề ý chút nào, trước đó vẫn là nhị lưu cảnh giới thời điểm, Tề gia trang làm như thế, Bạch Cửu có lẽ còn sẽ có chỗ cổ kị.

Nhưng bây giờ bằng vào Bạch Cửu nhất lưu đỉnh phong thực lực, đừng nói tại cái này nho nhỏ Tây Phong thành, cũng là tại toàn bộ Nam Cương mười hai phủ đô có một chỗ cấm dui.

Đối với hiện tại Bạch Cửu tới nói, Tề gia những này thủ đoạn nhỏ trên căn bản không được Thai Diện, quân người muôn vạn quý kẻ, mọi loại âm mưu, tại thực lực tuyệt đối trước mặt, hết thảy cũng là công dã tràng.

"Tôm tép nhai nhếp, không cần lo lắng, hồi thành đi."

Bạch Cửu làm trực tiếp cắt ngang mọi người lời nói, lập tức phân phó một tiếng, mang theo mọi người ra roi thúc ngựa, hướng tây Phong Thành mà đi.

Lúc này Tây Phong nội thành, có quan hệ với quên hôn nhai bên trên phát sinh sự tình, tại Tề gia có ý tuyên dương phía dưới, nhưng là đã truyền xôn xao, kết quả tự nhiên là gây nên chấn động các nơi.

Không nói trước hân, lần này vì là Phi Thiên bảo tàng, Tây Phong nội thành có thể nói là cao thủ ra hết.

Mỗi cái thế lực có thể nói đều phái ra chiến lực mạnh nhất, mà kết quả lại là toàn quân bị diệt, trong lúc nhất thời tất cả Đại Bang Hội môn phái, loạn thành hỗn loạn.

Tuyên Đức phường Thánh Hòa Giáo tổng đàn, bốn phía giáo chúng cầm trong tay bó đuốc thân thể mang Binh lưỡi đao, mười người một tổ thần sắc cảnh giác đi đi lại lại dò xét.

Giờ phút này trong phòng nghị sự, Lý Nghĩa thần sắc bức bối trong đại sảnh đi tới đi lui.

"Lý đại ca, ta nói ngươi có thể hay không ngồi xuống, ngươi như thế lúc ẩn lúc hiện ngươi không được choáng, ta còn xem khó chịu đây."

Nhưng là Tiểu Diệp bị Lý Nghĩa chuẩn bị tâm phiền ý loạn, lúc này giong âm thanh oán giận nói.

Lý Nghĩa gặp Tiểu Diệp sinh khí, lúc này vẻ mặt đau khổ lên tiếng nói.

"Tiểu Diệp muội tử, ngươi Lý đại ca ta đây không phải lo lắng giáo chủ bọn họ a, ngươi không phải cũng là lo lắng tiểu thư nhà ngươi a."

Lời tuy nói như thế, Lý Nghĩa vẫn là nghe Tiểu Diệp lời nói, thờ dài ngồi tại hạ tới.

Tiểu Diệp đến tuổi còn nhỏ, lại từ nhỏ và vì sao Tiểu Tiêu sống nương tựa lẫn nhau, lần này bị Lý Nghĩa nói loại tâm sự, thần sắc lập tức sa sút không ít, cúi đầu không được yên lặng không nói.

Cái này khiến Tiểu Diệp bên người Đông Tuyết, hung hăng trừng Lý Nghĩa liếc một chút.

Lý Nghĩa thấy mình thất ngôn, thần sắc có chút xấu hổ, nhưng là trong lúc nhất thời không biết nên như thế nào cho phải, chỉ có thể đem ánh mắt nhìn về phía một thân một mình ngồi tại đối diện, bình chân như vại cổ hai trên thân hướng về cầu cứu.

Cổ hai gặp Lý Nghĩa hướng mình cầu cứu, nhưng cũng không thể làm sự tình mặc kệ.

Chính mình và Từ Tam tuy nhiên đã nhập Thánh Hòa Giáo, đồng thời bị Bạch Cửu ủy thác trách nhiệm, nhưng cổ Nhị Tâm bên trong mình bạch, hai người mình địa vị, nhưng là Thánh Hòa Giáo cao tầng bên trong thấp nhất.

Cao Thuận và Đỗ Thư sách hai người, ngay từ đầu liền đi theo Bạch Cửu, đã sớm bị Bạch Cửu coi là tâm phúc.

Lý Nghĩa tuy nhiên vô công, nhưng địa vị nhưng là gần như chỉ ở hai người về sau, với lại lại cùng Cao Thuận hai người quan hệ phi phạm, có thể nói cổ hai đắc tội không được.

Tiểu Diệp mặc dù chỉ là một cái vừa đột phá Tam Lưu cảnh giới tiểu nha đầu, nhưng là đừng quên sau lưng thế nhưng là đứng đấy vì sao rền vang bọn người.

Vì sao rền vang trực tiếp mang theo Thanh Y Lâu mọi người, cùng nhau gia nhập Thánh Hòa Giáo.

Tuy nhiên gia nhập thời gian, so với chính mình bọn người còn muốn chậm, nhưng là vừa vào dạy liền thu hoạch được Bạch Cửu thưởng thức, hiện tại địa vị đã gần với Cao Thuận bọn người phía dưới.

Chính mình và Từ Tam vô công, lại không có chút nào căn cơ, cho nên muốn muốn tại Thánh Hòa Giáo đứng vững gót chân, và Lý Nghĩa bọn người tạo mối quan hệ, liên tục kỳ trọng yếu.

Nghĩ tới đây, cổ hai khẽ cười một tiếng đối Lý Nghĩa bọn người nói.

"Nếu Lý Kỳ người không cần lo lắng, giáo chủ thủ đoạn chư vị cũng cần phải rất rõ ràng."

tuy nhiên trong thành đồn đại, giáo chủ và Tây Phong thành bên ngoài thế lực liên thủ, sát quên hồn nhai bên trên các đại thế lực cao thủ, nhưng sự tình đến như thế nào chúng ta xác thực cũng không rõ ràng.

chúng ta hiện tại phải làm, là tăng cường trong giáo đề phòng, đề phòng lâm tin đồn đại thế lực khắp nơi, đến đây trả thù, chỉ cần chúng ta tinh tâm chờ đợi giáo chủ trở về, hết thảy tự nhiên tra ra manh mối."

Mọi người nghe xong cổ hai lời, đối với nói đến là có chút đồng ý.

ta cảm thấy cổ kỳ Chủ Thuyết không tệ, chúng ta bây giờ có thể làm, hẳn là phân phó trong giáo đệ tử chặt chẽ đề phòng, đã phòng bị người thừa lúc vắng mà vào, nếu không thật xảy ra chuyện, sợ là có phụ giáo chủ nhờ vả.

Lúc này trấn an được Tiểu Diệp Đông Tuyết, xem Lý Nghĩa bọn người liếc một chút, nhẹ nói nói.

"Đã như vậy, ta cái này phân phó, đề phòng vạn nhất."

Lý Nghĩa gặp hai người nói như vậy, cũng không do dự lúc này đánh nhịp quyết định nói.

Đã thấy lúc này, chỉ gặp Trương Long vẻ mặt nghiêm túc vội vàng đi tới, đối mọi người thi lễ, sau đó nhìn xem Lý Nghĩa nói.

"Bẩm Lý Kỳ người, Lĩnh Nam phái nhị trưởng lão Vong Xuyên mang theo môn hạ đệ tử, xông tới, tuyên bố muốn gặp giáo chủ."

"Cái gì?"

Lý Nghĩa bọn người nghe vậy lúc này thần sắc giật mình, không nghĩ tới mọi người lo lắng thật phát sinh, tới vẫn là Lĩnh Nam phái.

"Hiện tại người ở nơi nào? ."

Thời khắc mấu chốt, vẫn là cô hai có chút vững vàng, vững vàng tâm tình lên tiếng hỏi.

"Hỏi cô kỳ người, Trương Hồ mang theo trong giáo mọi người, và đang tại Tiền Viện giảng co."

Trương Long gấp hỏi thăm, thần sắc bình tĩnh đối cô hai chấp tay trả lời.

"Việc này không nên chậm trễ, đi trước nhìn xem tại làm sao đi." Cô hai nghe xong lúc này nhìn xem Lý Nghĩa bọn người nói.

Lý Nghĩa bọn người lập tức không dám thất lễ, vội vàng cầm lấy binh khí, vội vàng chạy tới Tiền Viện.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Thánh Hỏa Tổng Kỳ

Thánh Hỏa Giáo Tiền Viện bên trong, Trương Hồ một thân hắc sắc giáo phục, cầm trong tay trường đao, thần sắc âm lãnh nhìn chăm chăm Vong Xuyên và lâm dương cầm đầu Lĩnh Nam phái mọi người.

Trương Hồ sau lưng, là mười tên đồng dạng một thân hắc sắc trang phục nam tử, và hơn ba trăm tên tinh anh giáo chúng.

Cái này mười tên nam tử và Trương Hồ trang phục giống nhau, duy nhất khác nhau chính là những nam tử ống tay áo bên trên, đều thêu lên ba đóa thiêu đốt hỏa diễm, đại biểu cho mười người tại Thánh Hỏa Giáo Tiểu Kỳ cấp bậc thân phận.

Thánh Hỏa Giáo đi qua nhiều ngày phát triển nhân số sớm đã phá ngàn, từ thấp nhất tầng thứ Phổ Thông Giáo Chúng, đến tinh anh giáo chúng, tại đến Tiểu Kỳ, Tổng Kỳ, về sau Ngũ Hành Kỳ Chủ, Tứ Đại Pháp Vương, tả hữu lưỡng sứ, có thể nói tầng thứ phân minh.

Tổng Kỳ phía trên chức vị, cũng là Bạch Cửu tự mình bổ nhiệm, Cao Thuận tuy nhiên phụ trách trong giáo sở hữu sự vật, nhưng là không có quyền bổ nhiệm.

Bất quá hần chức vụ, Bạch Cửu nhưng là không có nhúng tay, hoàn toàn giao cho Cao Thuận bọn người.

Mấy người đi qua thương nghị về sau, cầm một mực phụ trách Bạch Cửu an toàn Trương Long Trương Hồ hai huynh đệ, đề bạt thành Tổng Kỳ.

Sau đó lại tuyển bạt mười cái tuổi không lớn lắm, lại tiềm lực không phạm nhân đề bạt thành Tiểu Kỳ.

Đương nhiên mười người này, đều từ Cao Thuận chiêu mộ đám người này bên trong chọn lựa đi ra.

Về phần còn lại nhóm đầu tiên hơn hai trăm người, trừ cá biệt con sâu làm rầu nồi canh bên ngoài toàn bộ loại bỏ bên ngoài, toàn bộ tăng lên thành tinh anh giáo chúng, hần tám trăm tả hữu người, tạm thời cũng là Phổ Thông Giáo Chúng cấp bậc.

Mà căn cứ chức vị khác biệt, Thánh Hỏa Giáo uống thuốc sức cũng không giống nhau.

Phổ Thông Giáo Chúng trên quần áo là một đóa hỏa diễm, tinh anh giáo chúng nhưng là hai đóa hỏa diễm, Tiểu Kỳ nhưng là ba đóa, Tổng Kỳ bốn đóa, màu sắc cũng là hỏa hồng sắc.

Đến Ngũ Hành Kỳ Kỳ Chủ cấp bậc này, nhưng là riêng phần mình căn cứ ngũ hành chi sắc tới phân chia.

Tỉ như Lý Nghĩa là Liệt Hỏa Kỳ người, này ống tay áo bên trên liền thêu lên năm đóa ngọn lửa màu đỏ, mà Thủy Hành Kỳ Chủ Tiểu Điệp, nhưng là năm đóa lam sắc hỏa diễm.

Về phần phía trên Tứ Đại Pháp Vương, nhưng là tại Cao Thuận bọn người một phen thương nghị phía dưới, biến thành bốn đóa màu vàng óng hỏa diễm.

Mà Đỗ Thư sách là Quang Minh Tả Sứ, cho nên trên thân chỉ có một đóa bạch sắc hỏa diễm, Cao Thuận là hắc ám Hữu Sứ, nhưng là một đóa ngọn lửa

màu đen.

Mà làm giáo chủ Bạch Cửu, nhưng là hai bên ống tay áo bên trên, đều có một đóa tử sắc thiêu đốt hỏa điểm đồ án.

Thánh Hóa Giáo dạy cò, nhưng là lấy một đóa tử sắc thiêu đốt hỏa điểm làm chủ, bốn phía nhưng là bảy đóa nhỏ một vòng ngọn lửa bảy màu làm phụ bao quanh bốn phía.

"Trương Tổng cò, hiện tại làm sao bây giờ, Linh Nam phái dẫn đầu thế nhưng là trong môn nhị trưởng lão Vong Xuyên, cái này Vong Xuyên tuy nhiên danh tiếng không hiện, nhưng là thật sự nhị lưu cảnh giới, chúng ta sợ là ngăn không được a."

Trương Hồ sau lưng một cái nhìn chân chất thanh niên, giờ phút này thần sắc lo lắng đối với Trương Hồ nói khẽ.

Trương Hồ nghe thanh niên lời nói, đối xử lạnh nhạt phiết đối phương liếc một chút trầm giọng nói.

"Cao Thiết đừng quên ngươi bây giờ thân phận, tinh thể cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, ngươi lại nói loại lời này, tin hay không lão tử để ngươi cút về làm Phổ Thông Giáo Chúng."

Trương Hồ từ vừa mới bắt đầu, liền tại nhóm đầu tiên ba trăm người bên trong rất có uy tín.

Về sau hai người lại đi theo Bạch Cửu bên người, có thể nói tại Thánh Hóa Giáo bên trong Phổ Thông Giáo Chúng bên trong, cũng coi là truyền kỳ nhân vật, là lấy Cao Thiết gặp Trương Hồ nổi giận, lúc này thần sắc xấu hổ, không dám nhiều lời.

Mấy người khác Tiểu Kỳ, gặp ngày thường và Trương Hồ quan hệ rất tốt Cao Thiết, đều bị chủi Cầu Huyết Lâm Đầu, lúc này âm thầm may mắn chính mình không có lăm miệng.

Trương Hồ công chúng cỡ nào Tiểu Kỳ thần sắc xem ở trong lòng, làm sao không biết những người này suy nghĩ trong lòng, lúc này thần sắc âm trầm lạnh giọng nói.

"Ta Trương Hồ mặc dù lớn chữ không biết một cái, nhưng cũng biết người phải biết cảm ân, đừng quên các ngươi trước đó qua là ngày gì, cái kia không phải ăn được ngừng lại không có bữa sau.

nếu không phải giáo chủ thu lưu chúng ta, ngươi cho rằng ngươi bọn họ bây giờ có thể giống bây giờ đồng dạng, ăn mặc không lo, còn mỗi tháng có bạc đi đạo Kỳ Viện a."

"Chịu ân huệ, muốn tri ân đồ báo, chết không đáng sợ, sợ là chết còn bị người khác đâm xương sống, cũng là đại lão gia, muốn chút mặt da được sao? Còn lại ta không nói nhiều, chính các ngươi suy nghĩ."

Trương Hồ thanh âm không lớn, nhưng cũng đầy đủ Thánh Hóa Giáo bên này vài trăm người nghe rõ ràng.

Cũng là hơn hai mươi tuổi, huyết khí phương cương người đàn ông, trước đó chỉ là ứng vì là Linh Nam phái xây dựng ảnh hưởng đã lâu, lần này lại là Vong Xuyên cái này Nhị Lưu Cao Thủ dẫn đội, cho nên trong lúc nhất thời bị đối phương khí thế chỗ ép.

Giờ phút này bị Trương Hồ một hồi trào phúng, nhưng là kích thích mọi người hung tính, lúc này từng cái mắt đỏ, trường đao trong tay nắm chặt, hung dữ nhìn xem đối diện Vong Xuyên bọn người.

Trương Hồ thấy mình lời nói có tác dụng, mặt ngoài thần sắc bất biến, âm thầm nhưng là thở phào, lập tức thần sắc lạnh lẽo, lạnh giọng nhìn xem Linh Nam phái dẫn đầu Vong Xuyên nói.

"Ngươi Linh Nam phái là gan không nhỏ, ban đêm xông vào ta Thánh Hóa Giáo không nói, còn đã thương ta dạy một chút chúng, hôm nay không cho cái dận dò, mơ tưởng bước ra tại đây một bước."

Giờ phút này Linh Nam phái bên này, Vong Xuyên mang theo Lâm Dương còn có trăm tên Linh Nam phái đệ tử, không nhìn chung quanh cảm nhóm người mình vây quanh Thánh Hóa Giáo mọi người.

Từ khi thu đến Tề gia truyền ra, quên hồn nhai cao hơn tay đều bị Bạch Cửu bọn người lừa giết tin tức về sau, Vong Xuyên liền lên cơn giận dữ, tuy nhiên nhưng cũng không có mất lý trí.

Suy nghĩ một phen sau khi lúc này, liền dẫn Linh Nam đệ tử lao thẳng tới Thánh Hóa Giáo mà đến, cơn mất rất đơn giản chính là vì phân rõ tin tức thật giả.

Vì phòng ngừa ngoài ý muốn, Vong Xuyên để cho Trương Hành và Phùng Tây Phạm tọa trấn Linh Nam phái, Trương Hành tuy nhiên tu vi không phải nhị lưu cảnh giới, nhưng bằng mượn cái này Tam Lưu đỉnh phong cảnh giới, bình thường sự tình vẫn là có thể xử lý.

Sau đó lại không yên lòng, lại để cho Phùng Tây Phạm ở bên giúp đỡ, tuy nhiên Phùng Tây Phạm tu vi bị hao tổn, nhưng là tại Linh Nam trong phái xây dựng ảnh hưởng đã lâu, uy hiếp lực cũng không phải là trung cho đẹp.

Bởi vì trong lòng cấp bách, vì là tìm Bạch Cửu chứng thực tin tức thật giả, Vong Xuyên đến Thánh Hóa Giáo cũng không có do dự, lúc này liền trực tiếp cổ xông vào.

Lại không nghĩ rằng, Thánh Hòa Giáo mặc dù là Tân Thế Lực, nhưng là tốc độ phản ứng nhưng là bất phàm.

Chính mình chỉ là dẫn người vừa xông vào Tiền Viện, liền bị chạy đến Trương Hồ mang người ngăn trở đường đi.

Vong Xuyên hạng gì nhân lực, liếc một chút liền nhìn ra những người này, cước bộ phù phiếm không có chút nào nội lực tại người, vài trăm người nhưng là căn bản ngay cả một cái Tam Lưu Cao Thủ đều không có.

Trái lại Linh Nam chưa vị, không chỉ có Nhị Lưu Cao Thủ Vong Xuyên, còn có Thân Truyền Lâm Dương, cái này Tam Lưu hậu kỳ đệ tử.

Ngoài ra còn có năm tên Tam Lưu sơ kỳ đệ tử, và trên trăm ít nhất cũng là Trúc Cơ Luyện Cốt cảnh đệ tử.

Hai bên thực lực dùng cái gì nói, căn bản không được tại một cái tầng diện bên trên, là lấy Vong Xuyên căn bản không có cầm đối phương để ở trong mắt.

Nghe Trương Hồ lời nói, còn không đợi Vong Xuyên trả lời, đã thấy Lâm Dương liền nhảy ra, thần sắc kiêu căng nhìn xem Trương Hồ nói.

"Người thì tính là cái gì, một cái Tam Lưu cảnh giới cũng chưa tới phế vật cũng dám đi ra ngoi đầu lên, nhanh chóng để người dạy một chút người Bạch Cừ đi ra trả lời, nếu không đừng trách ta Linh Nam phái, đem người Thánh Hòa Giáo hôm nay san thành bình địa."

Lâm Dương có thể nói cho tới nay, đối với Bạch Cừ và Thánh Hòa Giáo liền không có cái gì hảo cảm.

Đặc biệt là hôm nay tại hồi âm cốc, bị Bạch Cừ một phen nhục nhã, có thể nói càng làm cho ghi hận trong lòng.

Lần này đối với tìm Thánh Hòa Giáo phiền phức, Lâm Dương có thể nói là nhất là tích cực, mà đã thương giữ ở ngoài cửa Thánh Hòa Giáo giáo chúng, cũng chính là Lâm Dương gây nên.

"Thật sự là Cốc ghé ngáp, không sợ gió lớn tránh đầu lưỡi, muốn đem ta Thánh Hòa Giáo san thành bình địa, liền sợ người không có bản sự kia."

Lâm Dương vừa nói xong, liền gặp hừ lạnh một tiếng âm thanh truyền đến, lập tức liền gặp Lý Nghĩa đám người sắc mặt khó coi, thần sắc âm lãnh chạy tới.

Ở đây Thánh Hòa Giáo mọi người gặp mấy người, lúc này trong lòng phản chấn, tại Trương Hồ chỉ huy xuống cùng kêu lên hành lễ nói.

"Tham kiến Kỳ Chủ."

Hon nghìn người âm thanh đều nhịp, thanh thế kinh người.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Hết Sức Căng Thẳng

Lý Nghĩa mặt lạnh lấy, chậm rãi đi đến Trương Hồ bên cạnh, lập tức trầm giọng đối với Vong Xuyên nói.

"Người Linh Nam phái tự tiện xông vào ta dạy tổng đàn không nói, còn đã thương ta dạy một chút chúng, ta có hay không có thể cho rằng, đây là người Linh Nam Party ta Thánh Hòa Giáo khiêu khích.

Vong Xuyên cũng không có gặp qua Lý Nghĩa bọn người, tuy nhiên từ vừa rồi Thánh Hòa Giáo bọn người biểu hiện bên trong cũng có thể đoán được, mấy người tại Thánh Hòa Giáo địa vị không được, thấy đối phương hỏi thăm lập tức nghiêm mặt nói.

ta là Linh Nam phái trưởng lão Vong Xuyên, lần này đến đây là muốn gặp người gia giáo người một mặt có việc hỏi, về phần vô có thương tổn người dạy giáo chúng sự tình, chờ gặp Bạch giáo chủ, ta tự sẽ hướng về tạ lỗi."

Lý Nghĩa gặp Vong Xuyên nói như vậy, mặt ngoài thần sắc bất biến, nhưng trong lòng thì thở phào, dù sao đối phương tu vi đặt ở chỗ đó, nhị lưu cảnh giới cũng không phải nhóm người mình có thể ngăn cản.

Không nói chuyện mặc dù như thế, nhưng làm giờ phút này Thánh Hòa Giáo Người nói chuyện, Lý Nghĩa lại không thể có chút yếu thế, cho nên tiếp tục

trầm giọng nói.

"Đã ngại là đến đây cầu kiến nhà ta giáo chủ, tự nhiên trước tiên đệ trình Bái Thiếp, chờ nhà ta giáo chủ đồng ý tự sẽ gặp ngại, có gì xông vào, ngại Lĩnh Nam phái, nhưng là cảm tạ Thánh Hòa Giáo xem như địa phương nào."

Vong Xuyên nghe vậy thần sắc biến đổi, sầm mặt lại mặc dù biết đối phương nói không tệ, mình quả thật không chiếm lý.

Tuy nhiên lúc này tâm hệ mở đầu Vô Niệm bọn người an nguy, nhưng là đã không có kiên nhẫn tiếp tục cùng Lý Nghĩa bọn người đồng dài, lúc này nhìn xem Lý Nghĩa âm thanh lạnh lùng nói.

"Chuyện quá khẩn cấp, tự nhiên hành sự cực đoan chút, tuy nhiên những này các loại gặp ngại gia giáo người, ta tự sẽ ở trước mặt cho cái đặn dò, lúc này kính xin chư vị tránh ra đường đi."

ngươi người này nhưng là buồn cười gấp, miệng ngươi miệng từng tiếng nói muốn gặp ta gia giáo người, chẳng lẽ trước khi đến không có hỏi thăm qua, nhà ta giáo chủ hôm nay sáng sớm liền đi quên hôn nhai, lúc này chưa trở về a."

Nhưng là Lý Nghĩa bên cạnh Đông Tuyết, giờ phút này mặt như phủ băng lạnh giọng nhìn xem Vong Xuyên châm chọc nói.

"Nhà ngại giáo chủ không được tại?" Vong Xuyên nghe vậy, như rồng này lúc này âm mặt trầm giọng nói.

"Lừa ngại có ý nghĩa gì." Đông Tuyết thần sắc bất biến, nhìn xem vẫn mặt lạnh lấy hỏi ngược lại.

Vong Xuyên nghe xong lời này tí mi nghĩ lại, ám đạo đối phương xác thực không có lừa gạt mình tất yếu.

Nếu như Bạch Cừ thật tại, bằng vào phong cách hành sự, chính mình xông vào Thánh Hòa Giáo tổng đàn, lại đã thương thủ hạ, chỉ sợ sớm đã đã hiện thân xuất thủ.

Tuy nhiên lúc này, đã thấy Vong Xuyên bên cạnh Lâm Dương lại cười lạnh một tiếng, nhìn xem Vong Xuyên lên tiếng nói.

"Sư phụ, đừng muốn nghe cái Yêu Nữ Yêu Ngôn Hoặc Chúng, hiện tại trong thành, người nào không biết hán Thánh Hòa Giáo người tại quên hôn nhai bên trên sở tổ sở vị.

chúng ta làm gì và những người này tổn nhiều miệng lưỡi, trước hết giết bọn họ, tại đi tìm này Bạch Cừ đòi cái công đạo."

Tiểu Diệp nghe Lâm Dương lời nói, nhưng là nhìn không được giấu cợt nói.

"Thiệt thòi ngại Lĩnh Nam vẫn là Tây Phong Đệ Nhất Thế Lực, chẳng lẽ cũng không nghĩ một chút, nhà ta giáo chủ tuy nhiên võ công bất phàm, nhưng như thế nào địch nổi, Tây Phong thành các đại thế lực tất cả cao thủ."

Lâm Dương nghe vậy khinh thường hừ lạnh một tiếng nói "Người nào không biết ngại Thánh Hòa Giáo và hán thế lực liên thủ, dùng âm mưu quỷ kế, nếu không chỉ bằng ta mở đầu Sư Bá một người, liền có thể diệt ngại Thánh Hòa Giáo."

Lâm Dương nói xong liền không ở quản lý Tiểu Diệp, ngẩng đầu nhìn giống Vong Xuyên, chỉ đem làm ra quyết định.

Lâm Dương từ đầu tới đuôi, căn bản không có cảm Tam Lưu cảnh giới Lý Nghĩa mấy người để ở trong lòng.

Không nói Lâm Dương sư phụ Vong Xuyên cái này Nhị Lưu Cao Thủ, vèn vèn Lâm Dương chính mình Tam Lưu hậu kỳ cảnh giới, liền đầy đủ Lý Nghĩa mấy người toàn lực ứng phó.

Vong Xuyên suy nghĩ một phen về sau, đối với nhà mình đệ tử đề nghị lựa chọn tán đồng, dù sao căn cứ trước đó tin tức xem, Bạch Cừ cũng bất quá là nhị lưu cảnh giới.

Bạch Cừ là nhị lưu cảnh giới, chính mình cũng là nhị lưu cảnh giới, cho nên đối với Bạch Cừ, Vong Xuyên cũng không có bao nhiêu bận tâm. Tại Vong Xuyên trong suy nghĩ, mở đầu Vô Niệm bọn người sở dĩ ngộ hại, khẳng định là bị Bạch Cừ dùng cái gì, nhận không ra người thủ đoạn.

Nghĩ tới đây Vong Xuyên không được đang do dự, đối Lâm Dương gật gật đầu, ra hiệu có thể động thủ.

Lâm Dương gặp nhà mình sư phụ đồng ý, lúc này trong lòng vui vẻ chào hỏi sau lưng Lĩnh Nam phái đệ tử một tiếng, lúc này dẫn đầu rút kiếm ra khỏi vỏ hướng giống Lý Nghĩa bọn người.

Lĩnh Nam phái một bên Vong Xuyên nhưng là không có động thủ, ở trong mắt Vong Xuyên, Lý Nghĩa bọn người tuy nhiên nhân số rất nhiều, nhưng căn bản cũng là đám người ô hợp, làm sao có thể giống như chính mình mang đến Lĩnh Nam phái tinh anh tương đối.

Lý Nghĩa bọn người gặp Lĩnh Nam phái bỗng nhiên động thủ, lúc này thần sắc biến đổi, bất quá khi xuống nhưng cũng không có thời gian do dự, đột nhiên rút ra bên hông trường đao, muốn động thủ.

Đã thấy lúc này một trận tiếng xé gió truyền đến, lập tức liền gặp một thân ảnh, nhanh như lưu hành nhanh chóng bắn mà đến.

"Giáo chủ." Thánh Hòa Giáo bọn người nhìn kỹ, người vừa tới không phải là người khác, chính là nhà mình giáo chủ Bạch Cửu, lúc này thần sắc kích động cao giọng nói.

Bạch Cửu giờ phút này sắc mặt khó coi, âm mặt không rên một tiếng, nhìn xem Lĩnh Nam phái mọi người ánh mắt phát lạnh.

Lập tức một cái lắc mình, đã đến Lâm Dương bên người, Nhất Thức Phong Thần Thối trúng gió sức lực thảo sử xuất, trực tiếp Lâm Dương đá bay.

Tiếp theo Bạch Cửu không chút nào dừng lại, thân thể nửa ngồi, thân hình xoay tròn cấp tốc, mang theo một trận cuồng phong, phảng phất như vòi rồng hướng về Lĩnh Nam phái còn lại hơn trăm tên đệ tử quét ngang mà đi, chính là Phong Thần Thối pháp luật bên trong Đệ Ngũ Thức Phong Quyển Lâu Tàn.

Tại Bạch Cửu Nhất Thức Phong Quyển Lâu Tàn phía dưới, những cảnh giới này chỉ là Tam Lưu trung kỳ, đại đa số vẫn chỉ là Trúc Cơ Cảnh Giới Lĩnh Nam phái đệ tử, căn bản ngay cả một tia năng lực chống cự đều không có.

Trực tiếp bị Bạch Cửu đánh bay, té ngã trên đất, nhất thời trước một khắc còn thanh thế kinh người Lĩnh Nam phái chúng đệ tử, giờ phút này nhưng là kêu trời trách đất, kêu rên một mảnh.

Nếu đây là Bạch Cửu thủ hạ lưu tình kết quả, nếu không Bạch Cửu toàn lực xuất thủ phía dưới, chỉ sợ không có một cái nào người sống hạ xuống.

Bạch Cửu bất thành linh hiện thân, lại đơn giản hai chiêu liền đem Lĩnh Nam phái, trừ Vong Xuyên bên ngoài cho nên người toàn bộ đánh bại.

Trực tiếp đem ở đây tất cả mọi người, kinh sợ nói không ra lời.

Đặc biệt là Thánh Hòa Giáo mọi người, rất nhiều người tuy nhiên một mực nghe nói nhà mình giáo chủ vô công phi phạm, nhưng cũng là đệ nhất nhìn thấy Bạch Cửu xuất thủ.

Giờ phút này gặp Bạch Cửu xuất thủ, lúc này kinh động như gặp thiên nhân, đều thần sắc kích động nhìn xem Bạch Cửu, dù sao nhà mình giáo chủ vô công càng cao, nhóm người mình cất bước ở bên ngoài giang hồ, cái eo cũng liền rất căng thẳng.

Bạch Cửu giải quyết những này Lĩnh Nam đệ tử về sau, mới ngẩng đầu thần sắc âm hàn xem Vong Xuyên liếc một chút âm thanh lạnh lùng nói.

"Bồn tọa đến là muốn hỏi một chút ngươi, là ai cho ngươi lá gan, thế mà thừa dịp bồn tọa không được tại, tới ta Thánh Hòa Giáo giương oai."

Vong Xuyên lúc này cũng bị Bạch Cửu vô công làm chấn kinh, gặp qua Bạch Cửu xuất thủ về sau, Vong Xuyên mới phát hiện chính mình và đối phương chênh lệch, không phải bình thường lớn.

Giờ phút này gặp Bạch Cửu hỏi mới lấy lại tinh thần đến, nhớ tới lần này con mắt Vong Xuyên nhìn xem Bạch Cửu trầm giọng nói.

"Bạch Cửu, sư huynh của ta mở đầu Vô Niệm hiện tại nơi nào."

Bạch Cửu nghe vậy, thần sắc quái dị nhìn ngươi mắt đối với nói.

"Mở đầu Vô Niệm chẳng phải sau lưng ngươi a."

Vong Xuyên nghe xong thần sắc biến đổi, liền vội vàng xoay người nhìn lại, đã thấy giờ phút này mở đầu Vô Niệm đang ghé vào một cái nam tử trên lưng chậm rãi đi tới.

Vong Xuyên thần sắc vui vẻ, vội vàng giống mở đầu Vô Niệm phóng đi, cao giọng nói "Sư huynh ngươi không có việc gì."

Đang ghé vào Từ Tam trên lưng mở đầu Vô Niệm nghe vậy, ngẩng đầu nhìn lên, nguyên lai là nhà mình sư đệ Vong Xuyên, lúc này thần sắc giật mình nói.

"Vong Xuyên sư đệ ngươi làm sao ở chỗ này."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Tạo Hóa Đan

Vong Xuyên gặp mở đầu Vô Niệm kinh ngạc không thôi, lúc này cũng mặc kệ nằm trên mặt đất Lĩnh Nam đệ tử, trực tiếp mấy bước liền đến mở đầu Vô Niệm bên người.

Nhìn thấy mở đầu Vô Niệm thần sắc suy yếu, sắc mặt tái nhợt hiển nhiên là bản thân bị trọng thương, lúc này vội vàng lên tiếng nói.

"Sư huynh người thụ thương, là ai thương tổn người, chẳng lẽ là Bạch Cừ cái này xé."

Mở đầu Vô Niệm gặp nhà mình sư đệ hiểu lầm, vừa mới chuẩn bị giải thích, đã thấy công mở đầu Vô Niệm Từ Tam lúc này hừ lạnh một tiếng, tức giận nói.

không biết tình huống, cứ nói khách khí một chút, nếu như không phải nhà ta giáo chủ, nhà người sư huynh sớm đã chết ở quần Hồn Nhai, chỗ nào còn có thể hiện tại và người ôn chuyện."

Vong Xuyên nghe Từ Tam lời nói, lúc này kinh nghi ngẩn đầu nhìn giống mở đầu Vô Niệm, hiển nhiên là muốn hướng về mở đầu Vô Niệm chứng thực, Từ Tam lời nói bên trong thật giả.

Mở đầu Vô Niệm gặp này đối với gât gât đầu, biểu thị Từ Tam không sai, lập tức đối Từ Tam khách khí nói.

"Ta người sư đệ này cũng là lo lắng Trương mỗ an ủi, nhất định là nghe này Tề gia tàn lời đồn, bị che tại trong cốc, còn quên từ Kỳ Chủ xin đừng trách."

Từ Tam gặp mở đầu Vô Niệm nói như thế, lập tức cũng không đang nói cái gì, tuy nhiên nhưng là đối xử lạnh nhạt xem Vong Xuyên một cái nói.

"Còn không tiếp được nhà người sư huynh, chẳng lẽ còn muốn cho ta công không thành, thật coi ta Từ Tam là người Lĩnh Nam phái nô tài."

Vong Xuyên giờ phút này tuy nhiên không rõ ràng tình huống cụ thể, nhưng cũng rõ ràng chính mình khẳng định là hiểu lầm Thánh Hòa Giáo, lập tức chọc tức không đủ, đối mặt Từ Tam trào phúng cũng không tức giận, vội vàng từ Từ Tam bên trên tiếp nhận mở đầu Vô Niệm.

Mà lúc này Cao Thuận mấy người cũng thần sắc vội vàng đi tới, nhìn thấy Từ Tam mở miệng hỏi.

nghe nói Lĩnh Nam phái người đánh lên đến, hiện tại trong đám người đến xảy ra chuyện gì.

Cao Thuận tương đối nóng vội, gặp Từ Tam cũng không được khách sáo vội vàng lên tiếng hỏi.

Từ Tam đối xử lạnh nhạt phiến liếc một chút Vong Xuyên, lập tức chỉ nơi xa nằm một chỗ Lĩnh Nam phái đệ tử nói.

"Cái kia chính là vị này, còn có mặt đất nằm cũng là."

Cao Thuận nghe Từ Tam lời nói, thần sắc kinh ngạc xem Vong Xuyên liếc một chút, lập tức nhìn xem nằm một chỗ Lĩnh Nam phái chúng nhân nói.

"Lĩnh Nam phái đệ tử cũng bắt quá như thế a."

Nói xong nhưng là không để ý mở đầu Vô Niệm bọn người, mấy người thậm chí đi ngủ đến Bạch Cừ bên cạnh.

Mà lúc này Bạch Cừ cũng tại Lý Nghĩa bọn người giải thích xuống, minh bạch chuyện đã xảy ra.

Biết điều chân tình cùng nhau, Bạch Cừ đối với Lĩnh Nam phái mọi người thiếu không ít ác cảm.

Tuy nhiên tự tiện xông vào chính mình sào huyệt, nếu như mở đầu Vô Niệm không thể cho chính mình một cái hài lòng đáp án, đây cũng là đừng trách chính mình không cho đối phương thể diện.

Lúc này mở đầu Vô Niệm vừa lúc ở Vong Xuyên gánh vác dưới, đi tới.

Bạch Cừ lúc này mắt lạnh nhìn mở đầu Vô Niệm, lạnh giọng nói.

"Chuyện đã xảy ra, Trương chương môn chính mình cùng người vị sư đệ này hiểu biết,

Bổn tọa xem ở mặt mũi người bên trên, cho các người một ngày thời gian, không cho bổn tọa một cái hài lòng đáp án, cũng đừng trách bổn tọa không niệm tình xưa.

Bạch Cừ nói xong không để ý mở đầu Vô Niệm bọn người, lúc này dẫn đầu hướng về Phòng Nghị Sự mà đi.

Cao Thuận Lý Nghĩa bọn người tự nhiên theo sát về sau, chỉ để lại Trương Long Trương Hồ hai người giải quyết tốt hậu quả.

Một hàng mấy người không lâu liền đến Phòng Nghị Sự, lập tức mọi người riêng phần mình nhập tọa, Bạch Cừ thượng tọa sau khi xem mọi người liếc một chút trầm giọng nói.

lần này quần hồn nhai sự tình tuy nhiên có chút khúc chiết, nhưng giờ phút này cuối cùng trần ai lạc định.

lần này Tây Phong thành các đại thế lực tổn thất nặng nề, bốn tọa dự định thừa này nhất cử cảm Tây Phong thành cảm xuống.

Tây Phong thành sở hữu thế lực hoặc là giải tán, hoặc là gia nhập ta Thánh Hỏa Giáo, không có lựa chọn thứ hai, nếu như gặp phải phản kháng trực tiếp ngay tại chỗ giết chết, chứ vị có gì dị nghị không.

Cao Thuận bọn người đối với Bạch Cửu dự định, nhưng là không có chút nào dị nghị.

Dù sao mấy người toàn bộ hành trình đi theo Bạch Cửu, đương nhiên biết rõ lấy Bạch Cửu thực lực bây giờ, thống nhất Tây Phong thành dễ như trở bàn tay.

Tuy nhiên Lý Nghĩa bọn người nhưng là lúc này giật nảy cả mình, Lý Nghĩa lúc này đối Bạch Cửu nói.

"Giáo chủ, tuy nhiên bản giáo chủ thực lực phi phàm, mà bên trong thành các đại thế lực lại tổn thất nặng nề, nhưng một hơi toàn bộ cảm xuống, phải chăng có chút mạo hiểm.

Bạch Cửu nghe vậy khẽ cười một tiếng, ánh mắt ra hiệu Đỗ Thư sách một chút.

Đỗ Thư sách làm Bạch Cửu tâm phúc, lúc này liền minh bạch Bạch Cửu ý tứ, lập tức đại khái cảm lần này đi qua, cho Lý Nghĩa bọn người nói một phen.

Lý Nghĩa bọn người nghe xong, tự nhiên lại là một phen chấn kinh, mặc kệ là bất thành linh xuất hiện, sát Tây Phương thành thế lực khắp nơi Vô Cực Cung nhất lưu cao thủ Lâm Trường Hà.

Vẫn là Bạch Cửu làm trận đột phá Nhất Lưu Cảnh Giới, lại phân sát Lâm Trường Hà, này một kiện đều phảng phất nghe Thiên Thư.

Nếu như những việc này, không phải xuất từ Đỗ Thư sách miệng, Lý đối lại một người khác, Lý Nghĩa lúc này sẽ không chút do dự phun một mặt nước bọt.

Tuy nhiên Bạch Cửu trước mắt, lại có đám người làm chứng, Lý Nghĩa bọn người tuy nhiên khó mà tiếp nhận, nhưng cũng không thể không tiếp nhận sự thật này.

Lúc này Lý Nghĩa lại nghĩ tới, vừa rồi Linh Nam phái sự tình, lập tức thần sắc phần nộ đối với Bạch Cửu nói

giáo chủ, như thế nói đến đây hết thấy cũng là Tề gia trang giờ trò quỷ, thuộc hạ đề nghị lập tức xuất phát, huyết tẩy hán Tề gia trang, cho hán biết đắc tội ta Thánh Hỏa Giáo kết cục.

Nếu không cần Lý Nghĩa nói, Bạch Cửu cũng có này dự định, lập tức âm thanh lạnh lùng nói.

"Bốn tọa vừa rồi đã để rên vang điều động Thanh Mộc kỳ nhân, tiến đến dò xét, chờ tin tức truyền về liền lập tức động thủ, đêm nay liền diệt hán Tề gia trang.

Lý Nghĩa không nghĩ tới Bạch Cửu sớm có an bài, lập tức cũng liền yên lòng không tại nhiều nói.

Bạch Cửu lập tức suy nghĩ chỉ chớp lát, ngẩng đầu nhìn mọi người nói khẽ.

"Bản Giáo muốn phát triển lớn mạnh, không chỉ có cần nhờ bốn tọa, cũng cần các ngươi, bất quá giang hồ luôn luôn dựa vào thực lực nói chuyện, cho nên các ngươi phải nhanh một chút, tăng lên thực lực mình.

Bạch Cửu nói như vậy, mọi người nhưng là có chút không có ý tứ. Dù sao mình bọn người xác thực thực lực không đủ, mỗi lần đều không thể giúp Bạch Cửu gấp cái gì.

Mà nghe Bạch Cửu lời nói, Lý Nghĩa lúc này thần sắc ừm khuất nhìn xem Bạch Cửu nói.

"Hồi giáo chủ, không phải chúng thuộc hạ người tu vi tăng lên quá chậm, là giáo chủ ngài tu vi tăng lên quá nhanh, chính ngài tính toán ngài từ luyện võ đến bây giờ Nhất Lưu Cảnh Giới, hết thấy dùng bao lâu thời gian."

Lý Nghĩa lời nói, nói đến Cao Thuận bọn người trong tâm khảm, khi mọi người đều gật đầu, biểu thị đồng ý.

Bạch Cửu thấy mọi người biểu lộ cười thầm trong lòng, lập tức thần sắc cao thâm khó lường nói." Bốn tọa là giáo chủ, há lại bọn ngươi có thể so sánh."

Nói xong thấy mọi người một bộ bị đá kích thần sắc, tiếng nói lúc này nhất chuyển nói khẽ.

"bất quá đối với như thế nào tăng lên thực lực các ngươi, bốn tọa nhưng là đã sớm chuẩn bị."

Đỗ Thư sách bọn người lúc đầu tâm tình sa sút, nghe Bạch Cửu nói như vậy lập tức giật mình, hiếu kỳ nhìn xem đối với Bạch Cửu cùng kêu lên nói.

"Kính xin giáo chủ chỉ rõ."

Bạch Cửu lập tức cũng không bán cái nút, đưa tay từ trong ngực lấy ra một cái bình sứ, thần sắc trịnh trọng hướng mọi người nói.

"Đây là sư môn ta độc môn Thánh Dược Tạo Hóa Đan, chỉ cần ăn vào một khóa, tại từ bốn tọa dùng Độc Môn Thủ Pháp, hai bên cùng phối hợp, liền có thể làm cho ăn vào Tạo Hóa Đan người, tu vi trực tiếp tăng lên một cái Tiểu Cảnh Giới."

Bạch Cửu vừa dứt tiếng, đã thấy mọi người không phản ứng chút nào, lập tức ngẩng đầu nhìn lên, đã thấy Cao Thuận bọn người, từng cái trợn mắt hốc mồm ngây người tại nguyên chỗ.

Cao Thuận bọn người quả thật bị Bạch Cửu lời nói chấn động không nhẹ, một khóa đan dược, trực tiếp đề cho người ta tăng lên một cái Tiểu Cảnh Giới.

Nói cách khác một khóa đan dược, có thể trực tiếp đề cho một cái Tam Lưu sơ kỳ cao thủ, tiết kiệm mấy tháng, thậm chí mấy năm khổ công, đây là hạng gì nghịch thiên đan dược.

Bạch Cửu nhìn xem Đồ Thư sách bọn người phản ứng, trong lòng âm thầm cười một tiếng.

Bạch Cửu vậy thì có cái gì Tạo Hóa Đan, bất quá là từ trong hệ thống tốn hao giảng hồ danh vọng, đổi lấy một bình bình thường nhất tuy nhiên Liệu Thương Đan Dược.

Về phần sư môn thủ pháp đặc biệt, đương nhiên cũng là thuận miệng loạn biên.

Bạch Cửu chỉ sở dĩ như thế đại phí khổ tâm, một nhưng là vì là về sau, cảm Tạo Hóa Đan làm một loại khen thưởng thủ đoạn, thu mua nhân tâm.

Dạng này không chỉ có thể kích thích mọi người, tận tâm vì chính mình làm việc, cũng có thể đề cao mọi người thực lực.

Hai tự nhiên là vì để mọi người thực lực tăng lên, có cái giải thích hợp lý.

Tuy nhiên Tạo Hóa Đan tồn tại, vốn là không hợp lý, tuy nhiên Bạch Cửu mới lười đi quản những thứ này.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Tăng Lên Cảnh Giới

Cao Thuận bọn người hồi lâu mới từ trong rung động lấy lại tinh thần, lập tức cùng nhau mắt bốc tinh quang, nhìn chăm chăm Bạch Cửu trong tay bình sứ nhỏ.

Bạch Cửu thậm chí cảm thấy, nếu như không phải mấy người vẫn còn tồn tại lý trí, lại bởi vì là mình, đổi lại là người bên ngoài chỉ sợ sớm đã bị mấy người xông lên, cướp đi trong tay đồ vật.

Thấy mọi người bình phục tâm thần, Bạch Cửu thần sắc bình tĩnh, âm thanh lạnh lùng nói.

bốn tọa hi vọng các ngươi minh bạch, tất nhiên cảm bốn tọa đồ vật, muốn dụng tâm vì bản tọa làm việc, nếu không đừng trách bốn tọa không niệm tình xưa.

Cao Thuận bọn người gặp Bạch Cửu nói như vậy, lúc này liền vội vàng khom người hành lễ nói.

thuộc hạ nguyện vì giáo chủ xông pha khói lửa, muôn lần chết không từ.

Bạch Cửu thấy mọi người như thế, thần sắc hơi trì hoãn lập tức nhìn xem mọi người nói khẽ.

các ngươi cũng là nhóm đầu tiên giống như bốn tọa người, cho nên bốn tọa miễn phí cho các ngươi mỗi người khen thưởng một khóa Tạo Hóa Đan, chỉ này một lần.

về phần về sau, các ngươi còn muốn từ bốn tọa trong tay đạt được Tạo Hóa Đan, muốn dụng công cực khổ đổi, dùng thực lực tranh, bốn tọa thủ hạ không được nuôi phế vật, bọn ngươi có thể minh bạch.

Cao Thuận bọn người nghe vậy, lúc này biến sắc, trầm giọng trả lời.

khẩn tuân giáo chủ dạy bảo.

ân! Chỉ cần dùng tâm vì bản tọa làm việc, bản tọa cũng sẽ không bạc đãi các người, trước tiên từ sách sách bắt đầu đi.

Đỗ Thư sách nghe xong Bạch Cửu lời nói, lập tức thần sắc kích động, toàn thân run nhè nhẹ lấy, tại Cao Thuận bọn người ánh mắt hâm mộ dưới, đứng dậy đứng tại Bạch Cửu trước người.

Bạch Cửu gặp này cười thầm trong lòng, lập tức thần sắc nghiêm nghị lấy ra một khóa Tạo Hóa Đan, cầm đặt ở Đỗ Thư sách trong tay.

Đỗ Thư sách tâm tình khuấy động, thần sắc một trận biến hóa mới phảng phát hạ quyết tâm, một cái cảm đan được ăn vào.

Mặc dù chỉ là bình thường nhất cử phẩm đan được, nhưng là hệ thống xuất phẩm tất nhiên thuộc tinh phẩm

Đan được vào miệng đã hóa, Đỗ Thư sách thậm chí sinh ra một loại phiêu phiêu dục tiên cảm giác.

Bạch Cửu gặp Đỗ Thư sách ăn vào Tạo Hóa Đan, lúc này cũng không được trì hoãn, thần sắc lúc trước tiến lên một bước, đưa tay đặt ở Đỗ Thư sách đỉnh đầu, sau đó thần sắc trịnh trọng hai mắt nhắm nghiền, một bức dụng công bộ dáng.

Trong bóng tối nhưng là đã tiến vào hệ thống, mở ra thuộc hạ bồi dưỡng mô bản, tổn hao 90 0 điểm giang hồ danh vọng, cảm Đỗ Thư sách Tam Lư sơ kỳ cảnh giới, trực tiếp tăng lên tới Tam Lư trung kỳ.

Lúc này Bạch Cửu mới nhớ tới, chính mình giang hồ danh vọng chỉ có 4 90 0 điểm.

Giờ phút này giúp Đỗ Thư sách Đà Thông Kinh Mạch, đã tiêu xài 90 0 điểm, giờ phút này chỉ còn lại có 4000 điểm.

Bạch Cửu ám đạo chính mình chủ quan, đồng thời lại vì là cái này thuộc hạ bồi dưỡng mô bản, như thế ăn danh vọng mà nhức đầu.

Trong lòng âm thầm quyết định, tăng tốc hệ thống chủ tuyến, xưng bá Tây Phong thành nhiệm vụ, đến lúc đó chính mình không chỉ có một bản tuyệt học có thể cầm, còn có 5 Vạn Giang hồ danh vọng làm khen thưởng.

Đỗ Thư Thư Cương ăn vào đan được, liền phát giác Bạch Cửu để tay tại trên đầu mình.

Ngay sau đó liền kém cảm giác, trong cơ thể mình kinh mạch bên trên Huyệt Khiếu, phảng phát chịu đến vô hình công kích, vô thanh vô tức ở giữa, theo thứ tự bị từng cái đã thông.

Tuy nhiên thời gian qua một lát, đã đem toàn bộ kinh mạch hoàn toàn đã thông, chính mình nội lực cảnh giới, cũng từ Tam Lư sơ kỳ, biến thành Tam Lư trung kỳ.

Tuy nhiên trước đó Bạch Cửu đã nói trước, Đỗ Thư sách mấy người cũng tin tưởng, nhà mình giáo chủ sẽ không lừa gạt mình.

Nhưng khi thật chỉ dựa vào một khóa đan được, liền trực tiếp để cho mình tu vi, tăng lên một cái Tiểu Cảnh Giới về sau, Đỗ Thư sách vẫn là chán kinh ngay tại chỗ, thẳng đến Bạch Cửu lên tiếng mới bên cạnh lấy lại tinh thần.

"Nhưng có sao không vừa." Bạch Cửu Kiến Thần sắc khác thường, liền nhìn đối phương liếc một chút nhẹ giọng dò hỏi.

Lấy lại tinh thần Đỗ Thư sách, lúc này thần sắc kích động nói.

"Hồi Giáo Chủ, cũng không có bất kỳ khó chịu nào, phảng phát như là thuộc hạ chính mình đi qua một phen khổ luyện, thuận lý thành chương đột phá, cái này Tạo Hóa Đan quả thực là Thần Đan."

Bạch Cửu nghe vậy, xem mọi người liếc một chút, lập tức nói khẽ." Không có khó chịu liền xuống đi thôi, người khác vẫn chờ đây."

Đỗ Thư sách nghe Bạch Cửu nói như thế, lúc này quay người nhìn lại, chỉ gặp Cao Thuận bọn người, giờ phút này đều một bộ vội vã không nhìn nổi bộ dáng, lập tức không dám chân chờ vội vàng đi xuống.

Bạch Cửu lập tức đối xử lạnh nhạt đảo qua mấy người về sau, căn cứ từ mình giang hồ danh vọng cân nhắc một phen đối chúng nhân nói.

cái này Tạo Hóa Đan tuy nhiên bất phàm, nhưng là bản tọa dùng thủ đoạn đặc thù, giúp các người Đà Thông Kinh Mạch nhưng là có chút tiêu hao tinh thần, cho nên mỗi ngày cũng chỉ có thể thay hai người tăng cao tu vi.

hôm nay chỉ còn lại có một cái danh ngạch, Cao Thuận người tạm tiến lên.

Đám người gặp Bạch Cửu nói như thế, nhưng cũng căn bản không có hoài nghi, dù sao như thế nghịch thiên hiệu quả, nếu như đối với Bạch Cửu không có một chút ảnh hưởng, này mọi người ngược lại mới có thể cảm thấy kỳ quái.

Về phần tại Bạch Cửu cầm còn lại danh ngạch giao cho Cao Thuận, mọi người là đối này cũng không có dị nghị.

Mặc kệ là Cao Thuận chức vị, vẫn là đi theo Bạch Cửu thời gian, đều xếp tại trước mọi người, Cao Thuận thu hoạch được cái này danh ngạch cũng là thuận lý thành chương.

Cao Thuận gặp Bạch Cừ lên tiếng, lúc này kìm nén không được chính mình tâm tình kích động, đối mọi người cười một tiếng, lập tức đứng tại vừa rồi Đỗ Thư sách vị trí bên trên.

Bạch Cừ thần sắc bất biến, cũng không được đang chờ, theo dạng họa hồ lô, tổn hao 90 0 điểm giang hồ danh vọng, cảm Cao Thuận cũng từ Tam Lưu sơ kỳ, tăng lên tới Tam Lưu trung kỳ cảnh giới.

Mà Cao Thuận lúc này, cũng coi là minh bạch Đỗ Thư Thư Cương tâm tình, như thể trực quan cảm giác được thực lực mình tăng lên, đúng là khó mà tự kiểm chế.

Giúp Cao Thuận Đả Thông Kinh Mạch về sau, Bạch Cừ giờ phút này nhưng là chỉ còn lại có 3000 điểm giang hồ danh vọng.

Cao Thuận cảnh giới tăng lên, cũng không được tri hoãn, vội vàng lui xuống đi.

Bạch Cừ vừa mới nhập tọa, đã thấy Trương Long vội vàng đi tới, trực tiếp đến Bạch Cừ trước người, quỳ một chân trên đất thần sắc cung kính nói.

"bẩm giáo chủ, đây là vừa rồi Thanh Mộc cò truyền đến có quan hệ Tề gia tin tức. "

Bạch Cừ nghe vậy, đối với gật gật đầu, Trương Long hiểu ý liền vội vàng đứng lên, cầm một cái ống trúc giao cho Bạch Cừ trong tay.

Bạch Cừ lấy ra ống trúc, từ đó lấy ra tờ giấy, nhanh chóng xem một liên, lúc này thần sắc biến đổi hừ lạnh một tiếng nói.

"đến là chạy rất nhanh."

Lập tức gặp Cao Thuận bọn người không hiểu, liền thần sắc âm trầm giải thích nói.

"Thanh Mộc cò truyền đến tin tức, nói Tề gia trang không biết dùng cái gì thủ đoạn, toàn bộ to như vậy Tề gia thành viên dòng chính toàn bộ biến mất không còn tăm tích, chỉ còn lại có một chút phổ thông Nông Hộ và trang đinh."

Cao Thuận bọn người nghe vậy thần sắc giật mình, lập tức sắc mặt khó coi lạnh giọng nói. .

"giáo chủ, xem ra cái này Tề gia trang là sợ ta dạy trả thù, đã sớm chuẩn bị, nếu không sẽ không dễ dàng như vậy, liền từ chúng ta mí mắt xuống biến mất."

"Hừ! Phân phó, để cho Thanh Mộc cò tại xung quanh tra tìm, bốn tọa cũng không tin, bọn họ không có để lại dấu vết để lại.

dám cùng bốn tọa là địch, cũng là lật khắp cái này Nam Cương, bốn tọa cũng phải đem bọn hắc tìm ra."

Bạch Cừ thần sắc bình tĩnh, trong mắt hàn quang lấp lóe, nhẹ giọng đối với Trương Long phân phó nói

thuộc hạ tuân mệnh Trương Long lúc này lĩnh mệnh, vội vàng lui ra ngoài.

Trương Long vừa đi, đã thấy Trương Hổ vừa vội vội vàng đi tới, gặp Bạch Cừ liền vội vàng hành lễ lập tức nói.

"Bẩm giáo chủ, Linh Nam phái chương môn mở đầu Vô Niệm, mang theo sư đệ cầu kiến."

"Đi vào rất nhanh, để bọn hắc vào đi.

Bạch Cừ nghe vậy thần sắc có chút kinh ngạc, chính mình cho đối phương một ngày thời gian, lại không nghĩ rằng đối phương là như thế nhanh chóng.

Trương Hổ dẫn Bạch Cừ mệnh mệnh lệnh, lúc này lui ra ngoài, một lát sau mang theo mở đầu Vô Niệm và Vong Xuyên đi tới.

Lựa chọn kiểu chữ: Tổng thân thể thể chữ đậm nét Microsoft nhấ hắc chữ Khải lựa chọn ngòi giữa đại đặc biệt lớn

Khôi phục ngầm thừa nhận

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83 : Mở Đầu Vô Niệm Lễ Vật

Tây Phong ngoài thành một chỗ trên sườn núi, Tề Thiên quân và tề khiêu trời hai người nghênh phong mà đứng.

Tề khiêu trời có chút thương cảm nhìn xem, nơi xa Tây Phong trưởng thành thô dài.

"hôm nay rồi đi, nhưng là không biết hữu sinh chi niên còn có hay không cơ hội, tại trở về."

Tề khiêu trời từ nhỏ tại Tây Phong trưởng thành lớn, cây lâu năm sống sớm thành thói quen, giờ phút này đột nhiên rồi đi, nhưng là có chút xúc cảnh sinh tình.

Một bên Tề Thiên quân nghe vậy, nhìn một chút thần sắc lạnh nhạt âm thanh lạnh lùng nói.

"Coi chừng đi, một ngày nào đó Tề gia sẽ trở lại đến, đến lúc đó không chỉ có muốn diệt Thánh Hóa Giáo, còn muốn cầm cái này Tây Phong thành nắm giữ trong tay bên trong."

Tề khiêu Thiên Thỉnh Tề Thiên quân lời nói, thần sắc sa sút thấp giọng nói.

"Thúc phụ không cần an ủi ta, diệt này Thánh Hóa Giáo nói nghe thì dễ, này Bạch Cửu hiện tại nhưng đã là Nhất Lưu Cảnh Giới cao thủ.

quên Hồn Nhai bên trên, nội thành các đại thế lực tồn thất nặng nề, Bạch Cửu chắc chắn sẽ không buông tha cái cơ hội tốt này, tất nhiên thừa cơ nhất thống Tây Phong thành."

đến lúc đó coi đây là căn cơ, hần Thánh Hóa Giáo đừng nói tại cái này Khánh Dương phủ địa giới, cũng là tại Nam Cương cũng là một chỗ không thể thiết thời nhỏ thế lực, chúng ta nói thế nào báo thù."

Tề khiêu Thiên Tâm bên trong, cảm những này muốn rõ ràng, cho nên đối với Tề Thiên quân nói báo thù, cũng không báo hi vọng.

Lần này Tề gia nếu không phải xưa nay cẩn thận, đã sớm chuẩn bị, trong gia tộc cất giấu một đầu thông hướng ngoài thành thâm nghĩ, giờ phút này nói không chừng đã bị Thánh Hóa Giáo diệt cả nhà.

Coi như may mắn trốn tới, lần này rồi đi Tây Phong thành nhưng cũng tạm thời không có cân nhắc tốt đón lấy chỗ.

Làm Tề gia trang đương nhiệm nhà ở, tề khiêu trời áp lực có thể nghĩ.

Tề Thiên quân Kiến Thần tình sa sút, lúc này khẽ cười một tiếng nói.

"Khiêu Thiên không cần như thế, lần này rồi đi cái này Tây Phong thành, ta nhưng là trong lòng sớm có lập kế hoạch, không chỉ có để cho ta Tề gia có cái đặt chân địa phương, sẽ còn để cho hần Thánh Hóa Giáo không được an bình."

"A! Thúc phụ có tính toán gì không."

Tề khiêu trời nghe vậy, lập tức thần sắc kinh nghi quay người nhìn xem Tề Thiên quân hỏi.

Tề Thiên quân nhìn một chút, cũng không bán cái nút, nói thẳng.

"Lần này Thánh Hóa Giáo tuy nhiên đến chỉ chỗ tốt, không chỉ có đạt được nhất thống Tây Phong cơ hội, còn thu hoạch được Phi Thiên trộm tuyệt học công pháp, nhưng cũng không phải là không có tai họa ngầm."

"Không nói hần, chỉ nói Bạch Cửu sát Vô Cực Cung Phó Cung Chủ, người cho rằng Vô Cực Cung làm Khánh Dương phủ thực lực thế lực tối cường, sao lại từ bỏ ý đồ?."

đang nói tuyệt học cấp công pháp là bức nào hi hữu đồ vật, mặc dù bây giờ rơi xuống Thánh Hóa Giáo tâm, nhưng là người nói nếu như chuyện này nếu như truyền đi, không nói Khánh Dương phủ, cũng là toàn bộ Nam Cương cũng sẽ nghe Tin mà hành động."

lần này chúng ta tiến về Vô Cực Cung, ven đường cầm bí tịch tin tức lan rộng ra ngoài,

Đến lúc đó xem Thánh Hóa Giáo ứng đối ra sao."

Tề khiêu trời không nghĩ tới nhà mình thúc phụ đã có như thế kế hoạch, lúc này không chút do dự lạnh giọng nói.

"Còn có thể như thế nào, đừng nói hần Bạch Cửu chỉ là Nhất Lưu Cảnh Giới, đến lúc đó liền xem như Siêu Nhất Lưu Cao Thủ, tại toàn bộ Nam Cương và đại thế lực tranh đoạt dưới, hần Thánh Hóa Giáo cũng sẽ hồi phi yên diệt."

"Không sai! Các loại Thánh Hóa Giáo bị diệt, ta Tề gia hoàn toàn có thể một lần nữa trở về cái này Tây Phong thành."

Tề Thiên quân dứt lời, tâm tình thư sướng cười xếp hợp lý Khiêu Thiên nói.

"Đi thôi! Việc này không nên chậm trễ, vẫn là rời đi trước cái này Tây Phong thành cảnh nội đang nói, miễn bị Thánh Hòa Giáo đuổi kịp sinh thêm sự cố."

Hai người lập tức không được tại dừng lại, xuống núi sườn núi mang theo một bên chuẩn bị tốt bọc hành lý người nhà họ Tề, cấp tốc rời đi.

Mà lúc này Thánh Hòa Giáo bên trong Bạch Cừ, đương nhiên không rõ ràng, Tề gia hai người dự định.

Trong phòng nghị sự, Bạch Cừ gặp mở đầu Vô Niệm và Vong Xuyên hai người đi tới, cần nhắc đến mở đầu Vô Niệm có thương tích trong người, liền để cho thủ hạ cho dọn chỗ, về phần Vong Xuyên Bạch Cừ nhưng là lựa chọn không nhìn.

Đối với Bạch Cừ như thế hành động, mở đầu Vô Niệm chỉ là mỉm cười, cũng không nói cái gì.

Mà Vong Xuyên thế mà cũng không có lên tiếng, yên lặng không nói đứng tại mở đầu Vô Niệm sau lưng, đến là để cho Bạch Cừ bọn người có chút khác biệt.

Gặp mở đầu Vô Niệm nhập tọa, Bạch Cừ cũng không được khách sáo, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói.

"Trương chương môn, người trong môn người thừa dịp bồn tọa không được tại, dẫn người tự tiện xông vào ta Thánh Hòa Giáo, lại đả thương bồn tọa thủ hạ, người chuẩn bị như thế nào dận dò."

Mở đầu Vô Niệm gặp Bạch Cừ hỏi thăm, thần sắc không thay đổi chút nào, mỉm cười dò xét chung quanh Cao Thuận bọn người liếc một chút, lập tức nhìn xem Bạch Cừ nói.

"ta là trắng giáo chủ chuẩn bị một phần lễ vật bồi tội."

Bạch Cừ gặp mở đầu Vô Niệm nói như vậy, thần sắc không trở nên lạnh tiếng nói.

"Không biết Trương chương môn, trong miệng lễ vật là cái gì, chẳng lẽ là tuyệt học công pháp? ."

Mở đầu Vô Niệm nghe vậy, thần sắc bình tĩnh liếc chín liếc một chút, nhẹ giọng trả lời.

Bạch giáo chủ chớ có nói đùa, chớ nói tuyệt học cấp công pháp, cũng là Thượng Thừa Công Pháp ta Linh Nam cũng chưa từng có."

Bạch Cừ lúc này cười lạnh một tiếng tiếp tục nói, vậy khẳng định là thần binh lợi khí, hoặc là Kỳ Trân Dị Bảo."

Mở đầu Vô Niệm thần sắc vẫn bình tĩnh, nhìn xem Bạch Cừ tiếp tục lắc đầu nói.

"Đừng nói ta Linh Nam, cũng là toàn bộ Nam Cương cũng không có một cái thần binh cấp vũ khí, tuy nhiên lợi khí chúng ta bên trong đến là có hai thanh, về phần Kỳ Trân Dị Bảo, cũng là không từng có."

Mở đầu Vô Niệm vừa dứt lời, Bạch Cừ đột nhiên thần sắc biến đổi, trầm mặt lạnh giọng nói.

"Không phải là Thần Công Tuyệt Học, cũng không phải thần binh dị bảo, người mở đầu Vô Niệm chẳng lẽ là trêu đùa bồn tọa không thành."

Mở đầu Vô Niệm gặp Bạch Cừ nổi giận, nhưng là cũng không kinh hoảng, đối Bạch Cừ thi lễ lập tức nói.

"Bạch giáo chủ đối với Trương mỗ có thể cứu mệnh chi ân, lại thần công cái thế, Trương mỗ lại như thế nào sẽ làm cái này chuyện hồ đồ."

"Vậy người dùng cái gì, đến cho ta gia giáo người bồi tội."

Xác thực một bên Lý Nghĩa cười lạnh đối với hỏi, chung quanh Cao Thuận bọn người, cũng là một mặt nghiêng ngả nhìn xem mở đầu Vô Niệm.

Mở đầu Vô Niệm đem mọi người thần sắc để ở trong mắt, trên khóe miệng giương, lập tức đối Bạch Cừ nghiêm mặt nói.

"Ta lễ vật chính là Linh Nam phái."

"Cái gì? ."

Lý Nghĩa bọn người nghe vậy, nhưng là trong lúc nhất thời không có phản ứng tới.

Nhưng là Bạch Cừ chấn động trong lòng, trong mắt tinh quang chợt lóe lên, nhưng là đã đoán được mở đầu Vô Niệm câu nói này ý tứ.

Mở đầu Vô Niệm tả hữu dò xét Cao Thuận bọn người liếc một chút, thần sắc trịnh trọng đối với Bạch Cừ nói.

"Trương mỗ quyết định mang theo Linh Nam phái đầu nhập Bạch giáo chủ dưới trướng, đây cũng là Trương mỗ lễ vật."

Mở đầu Vô Niệm lời này vừa nói ra miệng, có thể đã nói là cầm trong đường mọi người chấn động không nhẹ.

Lĩnh Nam phái là cái gì thế lực, Lĩnh Nam phái thế nhưng là đã từng Tây Phong nội thành Đệ Nhất Thế Lực.

Không nói đừng, cũng là nhiều năm tích lũy tài phú, liền không thể đánh giá.

Hiện tại mở đầu Vô Niệm lại còn nói, muốn dẫn lấy toàn bộ Lĩnh Nam phái gia nhập Thánh Hòa Giáo, làm sao không để cho Cao Thuận bọn người chán kinh.

Tuy nhiên gần nhất Lĩnh Nam phái thời giờ bất lợi, đầu tiên là Phùng Tây Phạm võ công bị phế, hiện tại chương môn mở đầu Vô Niệm mệnh lại không lâu vậy, có thể nói là không lớn bằng lúc trước.

Nhưng là lạc đà gãy vẫn lớn hơn ngựa, đừng quên Lĩnh Nam phái còn có Vong Xuyên cái này Nhị Lưu Cao Thủ tọa trấn đây.

Có thể nói tại Tây Phương nội thành hiện tại trừ Thánh Hòa Giáo, liền vẫn là Lĩnh Nam phái thế lực mạnh nhất.

Mở đầu Vô Niệm nói xong, nhưng căn bản không đi chú ý, chung quanh Cao Thuận bọn người phản ứng, chỉ là thần sắc thành khẩn nhìn chăm chăm Bạch Cửu.

Bạch Cửu tuy nhiên đã đoán được mở đầu Vô Niệm dự định, nhưng khi đối phương chính miệng nói ra thì vẫn là kinh ngạc không thôi.

Đồng thời cũng vì thực tình bội phục mở đầu Vô Niệm bá lực, và tài trí.

bỏ tọa đáp ứng người.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Đầu Danh Trạng

Lựa chọn gia nhập Thánh Hòa Giáo, có thể nói mở đầu Vô Niệm cũng là không có cách nào phía dưới hành động bất đắc dĩ.

Quên Hồn Nhai bên trên Tây Phong nội thành, các đại thế lực tổn thất nặng nề, cao thủ cơ hồ diệt sạch, liền ngay cả Lĩnh Nam phái cũng là chỉ còn lại có bản thân bị trọng thương mở đầu Vô Niệm một người.

Mà trái lại Thánh Hòa Giáo người, không chỉ có không có người nào thụ thương, giáo chủ Bạch Cửu còn đột phá tu vi thành nhất lưu cao thủ.

Người khác có lẽ không hiểu, nhưng là mở đầu Vô Niệm chính mình lại rõ ràng cũng, Nhất Lưu Cảnh Giới và nhị lưu cảnh giới ở giữa chênh lệch, căn bản chính là một trời một vực.

Nhị lưu cảnh giới cao thủ, có lẽ tại một chút Tiểu Địa Phương có thể xưng vương xưng bá, nhưng cũng chỉ thế thôi.

Nhưng là Nhất Lưu Cảnh Giới lại là khác biệt, đến Nhất Lưu Cảnh Giới nội lực có thể ngoại phóng, tại cái này Nam Cương địa giới cũng là xem như Nhất Phương Cao Thủ, tại Khánh Dương phủ có thể nói là tuyệt đối Đỉnh Tiêm Cao Thủ, về phần tại Tây Phong thành, này kiêm chức là như thần tồn tại.

Lần này Tây Phong thành các đại thế lực tổn thất nặng nề, nhưng Thánh Hòa Giáo nhưng là thế lực đại tăng, Bạch Cửu nếu là không mượn cơ hội này nhất cử nhất thống Tây Phong thành, đó mới là nào tử có vấn đề.

Nhưng Thánh Hòa Giáo muốn thống nhất Tây Phong thành, đã từng Tây Phong Đệ Nhất Thế Lực Lĩnh Nam phái, nên đi nơi nào? Phản kháng đến? .

Mở đầu Vô Niệm không chút nào hoài nghi chọc giận Bạch Cửu, đối phương sẽ không chút do dự cầm Lĩnh Nam phái huyết tẩy.

Chẳng lẽ giải tán Lĩnh Nam phái? Mở đầu Vô Niệm nhưng là không cam lòng, cũng có lỗi với môn tiền bối.

Sau cùng mở đầu Vô Niệm nghĩ đến biện pháp, cái kia chính là gia nhập Thánh Hòa Giáo.

Bạch Cửu tuổi còn trẻ liền thực lực siêu tuyệt, chờ tương lai thực lực càng tiến một bước, Danh Chấn Giang Hồ, nhóm người mình đi theo Bạch Cửu cũng có thể Tướng Môn Trung Võ học phát dương quang đại, Hà Nhạc mà không vì.

Nghĩ thông suốt những này mở đầu Vô Niệm, lúc này liền cảm ý nghĩ của mình, nói cho nhà mình sư đệ.

Vong Xuyên bắt đầu đương nhiên là không đồng ý, tuy nhiên tại mở đầu Vô Niệm Akatsuki lấy lý, lấy tình động phía dưới.

Cũng coi như mình bạch nhà mình Lĩnh Nam phái, gia nhập Thánh Hỏa Giáo là đường ra duy nhất, liền đáp ứng, bắt quá trong lòng mang theo điểm tâm tình nhưng là không thể tránh được.

bồn tọa đáp ứng người.

Mở đầu Vô Niệm gặp Bạch Cửu đáp ứng, nhưng trong lòng thì thờ phào, mở đầu Vô Niệm thật đúng là sợ Bạch Cửu, chương mắt hiện tại Lĩnh Nam phái.

Dù sao Lĩnh Nam phái đã không phải là trước đó, có tam đại Nhị Lưu Cao Thủ tọa trấn Tây Phong Đệ Nhất Thế Lực.

Lĩnh Nam phái bây giờ có thể cảm ra, cũng liền chỉ còn lại có Vong Xuyên một người.

Mất thấy Bạch Cửu đáp ứng, mở đầu Vô Niệm lúc này đối Bạch Cửu chấp tay nói.

"Đa tạ Bạch giáo chủ bất kể hiềm khích lúc trước, gia nhập Thánh Hỏa Giáo là ta Lĩnh Nam phái vinh hạnh, còn quên Bạch giáo chủ chớ có trách ta sự đệ trước đó lỗ mắng hành vi."

Bạch Cửu giờ phút này tâm tình thật tốt, dù sao Lĩnh Nam phái gia nhập, có thể làm cho Thánh Hỏa Giáo thực lực tăng lên nhất đại lễ, đối với trước đó một chút việc nhỏ,

Đương nhiên sẽ không ở để ở trong lòng.

Bạch Cửu lúc này khẽ cười một tiếng, nhìn xem mở đầu Vô Niệm hai người ôn thanh nói.

"Tất nhiên gia nhập Bản Giáo, đương nhiên cũng là người một nhà, cùng là người một nhà, một chút việc nhỏ bồn tọa đương nhiên sẽ không để ở trong lòng."

"Đa tạ Bạch giáo chủ thông cảm, Vong Xuyên sự đệ còn không mau cảm ơn giáo chủ."

Mở đầu Vô Niệm đối Bạch Cửu nói tiếng cảm ơn, lập tức quay người đối với sau lưng Vong Xuyên phân phó đến.

Tuy nhiên trong lòng vẫn còn có chút khó chịu, nhưng Vong Xuyên cũng biết nhà mình sư huynh lựa chọn, cũng là đương thời Lĩnh Nam phái duy nhất lựa chọn, tập trung ý chí tiến lên mấy bước, đối Bạch Cửu hành lễ nói.

Vong Xuyên gặp qua Bạch giáo chủ, trước đây có nhiều mạo phạm, kính xin Bạch giáo chủ thứ tội."

Bạch Cửu lúc này trong lòng rất tốt, tuy nhiên rõ ràng muốn cho Lĩnh Nam phái mọi người quy tâm, thời gian ngắn sợ là có chút khó khăn, nhưng Bạch Cửu tin tưởng giả đã thời gian, ôn hòa bọn họ và Thánh Hỏa Giáo đồng hóa, vì chính mình sử dụng.

Cho nên khi xuống Bạch Cửu thần thái ôn hòa không ít, nói khẽ.

không cần đa lễ, tất nhiên gia nhập Bản Giáo, bồn tọa tự nhiên đối xử như nhau."

Vong Xuyên gặp Bạch Cửu thần sắc không giống làm ngụy, lúc này an tâm không ít.

Vong Xuyên trước đó còn sợ Bạch Cửu võ công cao thâm, khí lượng nhỏ hẹp, nhóm người mình đầu nhập vào đối phương, sợ thừa cơ trả thù.

Nếu như không phải mở đầu Vô Niệm một tại bảo đảm, Bạch Cửu không phải như thế người, Vong Xuyên nói cái gì cũng sẽ không đáp ứng, đầu nhập vào Thánh Hỏa Giáo.

Yên lòng Vong Xuyên, thần sắc bình tĩnh cúi đầu quay về Địa Thần nói.

"Đa tạ Bạch giáo chủ."

Mà lúc này trong đường thánh qua giáo chúng người, cũng đều thần sắc tràn đầy phấn chấn.

Dù sao Lĩnh Nam phái đều đã, gia nhập nhà mình Thánh Hỏa Giáo, này trong thành hấn thế lực còn không đơn giản.

Hiện tại mọi người đã có chút không kịp chờ đợi, muốn nhìn đến Thánh Hỏa Giáo thống nhất Tây Phong thành một khắc này.

Tuy nhiên Lĩnh Nam phái gia nhập, cũng làm cho mọi người có một chút cảm giác nguy cơ.

Dù sao theo Thánh Hỏa Giáo thế lực càng ngày càng cường đại, tự nhiên sẽ có càng ngày càng nhiều người gia nhập vào.

Nhóm người mình nếu như không nhanh chóng tăng thực lực lên, nỗ lực là trắng chín làm việc, loại kia chờ đợi nhóm người mình chỉ sợ sẽ là bị đào thải

kết cục.

Bạch Cửu các loại Vong Xuyên lui ra, mới ngẩng đầu đối mở đầu Vô Niệm nói.

"Không biết Trương chương môn thân thể như thế nào."

Mở đầu Vô Niệm nghe vậy sững sờ, tuy nhiên không biết Bạch Cửu vì sao bỗng nhiên quan tâm chính mình, nhưng vẫn là chấp tay nói.

"Đa tạ Bạch giáo chủ quan tâm, hẳn là còn có thể chèo chống mấy ngày."

Nghe được mở đầu Vô Niệm lời nói, Vong Xuyên thần sắc trong nháy mắt sa sút không ít, Cao Thuận mấy người cũng biết đại khái tình huống, cũng đều yên lặng không nói trong lòng có chút cảm thán.

Bạch Cửu nghe vậy thần sắc bất biến, suy nghĩ một phen sau khi đối với nói ra.

"Linh Nam phái gia nhập Bản Giáo, mặc kệ đối với người Linh Nam phái, vẫn là bản giáo chủ cũng là một kiện đại sự, bản tọa quyết định tổ chức một trận nghi thức, chúc mừng một phen.

Địa điểm bản tọa cảm thấy ngay tại người Linh Nam trong phái cử hành như thế nào? .

Mở đầu Vô Niệm nghe vậy, không mò ra Bạch Cửu ý gì, nhưng vẫn là lên tiếng nói.

toàn bằng Bạch giáo chủ làm chủ.

Bạch Cửu gặp mở đầu Vô Niệm đáp ứng, lại phảng phất bùng tình đại ngộ tiếp tục nói.

đúng, đại sự như thế có thể nào không có khách mời xem lễ, bản tọa cảm thấy, không bằng liền từ Trương chương môn ra mặt, mời nội thành các đại thể lực đến đây xem lễ, như thế được chứ? .

Mở đầu Vô Niệm nghe vậy, trong mắt tinh quang lóe lên, lúc này nơi đó vẫn không rõ, Bạch Cửu đây là muốn mượn tay mình, cảm các đại thể lực tụ tập tại Linh Nam phái, tốt đối với ra tay.

Mở đầu Vô Niệm đồng thời cũng minh bạch, đây là Bạch Cửu cho mình bọn người an bài Đầu Danh Trạng, chính mình căn bản không có cách nào cự tuyệt.

Tuy nhiên như là đã gia nhập Thánh Hòa Giáo, mở đầu Vô Niệm đương nhiên không sẽ quản hấn thể lực chết sống.

Ngay sau đó nghiêm sắc mặt đối Bạch Cửu nói ". Trương mỗ không có dị nghị, nhưng là không biết Bạch giáo chủ dự định cảm thời gian, định tại khi nào."

Bạch Cửu trong lòng sớm có nghĩ sẵn trong đầu, lập tức không chút do dự lên tiếng nói.

"Thời gian định tại ba ngày sau đi, ba ngày thời gian liền cho Trương chương môn dùng để chuẩn bị một phen đi.

"Bạch giáo chủ yên tâm, Trương mỗ ồm thỏa làm thỏa đáng, đã như vậy, vậy bọn ta trước hết cáo từ, ba ngày sau chờ đợi Bạch giáo chủ Đại Giá."

Nghe Bạch Cửu lời nói, mở đầu Vô Niệm thần sắc nghiêm nghị cam đoan đến, lập tức liền hướng về Bạch Cửu đưa ra chào từ biệt.

"Tốt! Sau ba ngày bản tọa tất nhiên đến "

Bạch Cửu lập tức đứng dậy, nghiêm sắc mặt đối mở đầu Vô Niệm chấp tay nói.

"Bạch giáo chủ không cần đưa tiễn, Trương mỗ cáo từ "

Mở đầu Vô Niệm đối Bạch Cửu hoàn lễ, lập tức và Vong Xuyên quay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Truyền Vị Đại Diễn

Mở đầu Vô Niệm bọn người sau khi rời đi, Bạch Cửu liền để cho mọi người tản ra, đi nghỉ trước.

Bạch Cửu chính mình nhưng là mang theo Cao Thuận giao lên tuyệt học bí tịch, trở lại chỗ mình ở, trực tiếp và áo mà ngủ, về phần bí tịch, dù sao cũng sẽ không chạy, Bạch Cửu cũng không vội ở nhất thời.

Sáng sớm hôm sau, Tây Phong nội thành bách tính liền nhìn thấy rất ít gặp đến Linh Nam phái đệ tử, hôm nay khắp nơi có thể thấy được, kính hướng về bốn đầu tại nội thành các nơi.

Lúc này chính là giờ cơm, Đông Lai tửu lâu sớm đã đầy khách, rất nhiều thực khách, thoải mái uống nói chuyện phiếm đánh cái rắm vô cùng náo nhiệt.

Lầu hai một chỗ vị trí cạnh cửa sổ bên trên, lúc này hai nam tử đang tại uống rượu nói chuyện với nhau.

Bên trong một cái hơn hai mươi tuổi, một thân lam sắc trang phục thanh niên, mắt nhìn trên đường vội vàng mà qua Linh Nam đệ tử, nhẹ giọng đối với một người tuổi chừng ba mươi gầy gò nam tử dò hỏi.

"Tiêu Đẳng lão ca, người giống tới tin tức linh thông nhất, có biết cái này bình thường rất ít xuất hiện trong thành Linh Nam đệ tử, vì sao hôm nay nhiều như thế."

Tiêu Đẳng nghe vậy, đối với đối phương lấy lòng hiển nhiên rất là hưởng thụ, cười lớn một tiếng cầm bên cạnh tửu uống một hơi cạn sạch, lập tức nhìn xem thanh niên nói.

Hoàng Bác Lão Đệ nhưng là hỏi đối với người, vì huynh dám cam đoan hiện tại trừ nội thành những đại thế lực kia, toàn bộ Tây Phong thành biết tin tức này không đủ mười người."

"A! Không hổ là danh xưng Bách Sự Thông Tiêu lão ca, đến rót đầy rót đầy."

Hoàng Bác lúc này ánh mắt sáng lên, cao giọng lấy lòng một tiếng, lập tức liền vội vàng đứng lên, cầm Tiêu Đẳng tửu một lần nữa lấp đầy."

Tiêu Đẳng gặp Hoàng Bác bộ dáng như thế, chỗ nào còn không biết đánh cái gì chú ý.

Tuy nhiên lúc đầu cũng không phải bí mật gì, hiện tại canh giờ còn sớm cho nên nhận được tin tức ít người, chờ đến xế chiều đoán chừng liền đã truyền khắp toàn thành, cho nên Tiêu Đẳng lập tức cũng không được giấu diếm, nhìn xem Hoàng Bác nói khẽ.

"Nếu cũng không phải bí mật gì, hôm nay Linh Nam phái chương môn, mở đầu Vô Niệm đại hiệp, phái môn bên trong đệ tử, mời nội thành các đại thế lực, tại sau ba ngày bên trên Linh Nam phái tụ lại."

"A! Tiêu lão ca có biết cụ thể ra sao sự tình, cứ nhiên như thế đại trận chiến."

Hoàng Bác nghe Tiêu Đẳng lời nói, một mặt giật mình nhìn xem truy vấn.

"Ta đây làm sao biết, bất quá bây giờ Thánh Hòa Giáo người thế lớn, trước đó lại nghe nói tại quần Hồn Nhai, vũng hồ các đại thế lực một lần, để cho các đại thế lực tồn thất nặng nề, liền ngay cả Linh Nam phái cũng không có may mắn thoát khỏi.

vì huynh suy đoán, Trương chương môn lần này mời các đại thế lực, chỉ sợ là vì là liên hợp đối kháng cái này Thánh Hòa Giáo người sự tình đi."

Hoàng Bác nghe xong, lúc này thần sắc biến đổi, một mặt kinh nghi nói.

"Cái này Thánh Hòa Giáo chẳng lẽ đã cường đại đến mức độ này, thế mà ngay cả Linh Nam phái, cũng phải cẩn thận như vậy ứng đối a."

cái này vì huynh nhưng là không biết, bất quá ta xin khuyên Lão Đệ người chớ có nghe ngóng quá nhiều,

Mặc kệ là hai nhà này một nhà, đều không phải là người ta có thể nghị luận, miễn cho rước họa vào thân."

Tiêu Đẳng thần sắc nghiêm túc nhìn xem Hoàng Bác, thần sắc trịnh trọng nhắc nhở nói.

Hoàng Bác tuy nhiên võ công không cao, nhưng cũng là cái Lão Giang Hồ, vội vàng kịp phản ứng, lúc này đối với nói.

"Tiêu lão ca nói sự tình, tới tới tới, và uống rượu uống rượu."

Tình huống như vậy, không chỉ có phát sinh ở Tây Phong thành tất cả Đại Tửu Lâu, giờ phút này cũng tại Tây Phong thành các đại thế lực trung thượng diễn.

Lạc Phong sườn núi, Vô Song bảo.

Từ khi biết được nhà mình bảo chủ bỏ mình về sau, Vô Song bảo liền một mảnh Sầu Vân Thảm Đạm

Vô Song bảo Thiếu Bảo Chủ Thẩm Phi, giờ phút này thần sắc chết lặng đứng tại Trầm Thiên nhai trong thư phòng, thần sắc sa sút, ánh mắt ngốc trệ.

Thẩm Phi cũng không rõ ràng Trầm Thiên nhai trong bóng tối một cái quên, cho nên chỉ là cho rằng Trầm Thiên nhai, là tại quên Hồn Nhai cướp đoạt bảo tàng bị Bạch Cửu giết chết.

Làm Thẩm Phi thu đến tin tức này thì phản ứng đầu tiên cũng là giết đến tận Thánh Hóa Giáo hướng về Bạch Cửu báo thù, nhưng đi qua rất nhiều sư huynh đệ một phen khuyên can, nhưng là lựa chọn nhẫn nại hạ xuống, chờ đợi thời cơ.

Dù sao nhà mình sư huynh đệ bọn họ nói không tệ, ngay cả Trầm Thiên nhai và Thẩm Lăng hai cái Nhị Lưu Cao Thủ, đều bị Bạch Cửu giết chết, chính mình cái này Tam Lưu hậu kỳ cảnh giới người, như thế nào là Bạch Cửu đối thủ.

Tuy nhiên mình bạch là một chuyện, nhưng trong thời gian ngắn để cho Thẩm Phi khôi phục trạng thái bình thường, nhưng là cũng không phải dễ dàng như vậy sự tình.

"Đang! Đang đương!" Một trận tiếng đập cửa bùng tỉnh xuất thần Thẩm Phi.

Thẩm Phi dùng ống tay áo chà chà, chưa phát giác ướt át khỏe mắt, hít một hơi dài, lập tức quay người ngồi tại Trầm Thiên nhai đã từng vị trí bên trên trầm giọng nói.

"Tiến đến."

Theo kết một tiếng, cửa phòng đẩy ra, đi vào một cái niên kỷ không lớn thanh niên, thanh niên chính là cùng Thẩm Phi từ nhỏ cùng nhau lớn lên sư huynh đệ một trong Tào thuần.

Tào thuần có thể nói là Vô Song bảo hiện tại, trừ Thẩm Phi cái này Tam Lưu hậu kỳ bên ngoài võ công tối cao người, tuy nhiên cũng bắt quá mới Tam Lưu trung kỳ tu vi.

Tào thuần từ nhỏ cùng Thẩm Phi lớn lên, rất là hiểu biết Thẩm Phi, từ hai mắt đỏ bừng, liền đoán được Thẩm Phi sợ là lại nghĩ tới Trầm Thiên nhai sự tình.

Trong lòng thở dài, Tào thuần tiến lên hai bước, hành lang Thẩm Phi bên cạnh nói.

"Thiếu Bảo Chủ, hiện tại bảo bên trong toàn bộ nhờ người cheo chống, người cần phải chú ý thân thể, nếu không ta Vô Song bảo sợ là không cần Thánh Hóa Giáo, liền chính mình liền tàn ra."

Thẩm Phi ngay trước Tào thuần mặt cũng không được ngại trang, thần sắc sa sút nói.

"Lời tuy như thế, nhưng mỗi khi nhớ tới này Thánh Hóa Giáo Bạch Cửu, ta liền hận không thể uống máu, ăn thịt, vì phụ thân báo thù."

Tào thuần thở dài khuyên lon.

"Ta mình bạch Thiếu Bảo Chủ hận này Bạch Cửu, nhưng bây giờ Thánh Hóa Giáo thế lớn, chúng ta hẳn là chú ý cẩn thận, chớ có làm cho đối phương tìm được cớ, thừa cơ diệt ta Vô Song bảo a."

Thẩm Phi đương nhiên cũng biết Tào thuần nói là tình hình thực tế, bắt quá trong lòng nhưng là không thích, lúc này nói sang chuyện khác.

"Không biết Tào sư huynh đến, không biết có chuyện gì."

Tào thuần nghe vậy, lúc này từ trong ngực tay lấy ra hồng sắc thiếp vàng Danh Thiếp, giao cho Thẩm Phi nói.

cụ thể sự tình, ta đến là cùng người nghe ngóng một phen, tuy nhiên Thiếu Bảo Chủ vẫn là tự mình nhìn liền mình bạch."

Thẩm Phi nghe vậy, tiếp nhận Tào thuần trong tay Danh Thiếp, tiện tay mở ra nhanh chóng xem một liền.

Sau khi xem xong, Thẩm Phi chau mày, trầm tư một phen sau khi nhìn xem Tào thuần nói.

"Linh Nam phái mời ta Vô Song bảo đi tham gia, Linh Nam phái truyền vị đại diện."

Tào thuần nghe vậy, thần sắc bất biến gật đầu nói "Trước đó có đồn đại, tẩm kia Vô Niệm mặc dù không có chết tại quên Hồn Nhai, tuy nhiên nhưng cũng là bản thân bị trọng thương.

cho nên dự định cầm chức chương môn, truyền cho Từ Trương nhất định, không chỉ có ta Vô Song bảo, Tây Phong trong thành sở hữu thế lực, đều đã thu đến Danh Thiếp."

người sư huynh kia cho rằng, chúng ta là đi vẫn là không đi, phải biết ta Vô Song bảo và Linh Nam phái, thế nhưng là quan hệ không thể so với lúc trước.

Tào thuần gặp Thẩm Phi hỏi thăm, suy nghĩ một phen sau khi thần sắc trịnh trọng nói.

"ta cảm thấy Thiếu Bảo Chủ nếu như muốn cho bảo chủ báo thù, nhưng là không đi không được."

"nha! Sư huynh lời ấy ý gì."

Thảm Phi nghe vậy, lúc này thần sắc kinh nghi nhìn xem Tào thuận hỏi.

"Rất đơn giản, Thánh Hóa Giáo hiện tại thế lớn, làm đã từng bản thành Đệ Nhất Thế Lực, Lĩnh Nam phái tất nhiên và Thánh Hóa Giáo có một trận chiến.

lần này Thánh Hóa Giáo đề cho các đại thế lực tổn thất nặng nề, muốn đến này Lĩnh Nam phái là muốn tập hợp trong thành các đại thế lực, liên thủ đối phó này Thánh Hóa Giáo."

Thảm Phi nghe vậy, lúc này vui vẻ, thần sắc phấn chấn cao giọng nói.

sư huynh nói không tệ, vậy người lập tức đi chuẩn bị một phen, sau ba ngày cùng đi với ta Lĩnh Nam phái đi một lần."

Tào thuận nghe vậy, không dám thất lễ, vội vàng dẫn Thảm Phi mệnh lệnh mà đi.

Giờ phút này không chỉ có là Vô Song báo, Đường Gia Báo, Hoắc gia trang, Lục Gia Trang, trong thành các đại thế lực cũng đều coi là, Lĩnh Nam phái tụ tập thế lực khắp nơi là vì đối phó Thánh Hóa Giáo.

Cái gọi là truyền vị đại điển, bất quá là một cái lấy cớ thôi, đã như vậy chỗ, đối với Lĩnh Nam phái mời, tự nhiên là không chút do dự đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Đạp Thiên Cửu Bộ

Sáng sớm, Bạch Cửu sớm tỉnh lại sau khi rửa mặt, dùng qua sớm một chút, lại không có giống thường ngày tập luyện võ nghệ, mà chính là lui bốn phía mọi người, trở lại trong phòng xuất ra quyển kia từ quên Hồn Nhai bên trên đặt được tuyệt học bí tịch.

Bí tịch là một loại nào đó động vật da chế, thượng diện văn tự và đồ hình, cũng là đi qua đặc thù điều chế mà thành Mặc Thủy viết, là lấy tuy nhiên đã qua mấy chục năm, nhưng bí tịch chính thể nhưng là không có chút nào hư hao.

Bạch Cửu khoanh chân ngồi ở trên giường, tin tay cầm mở ra, cẩn thận xem đứng lên, thời gian không dài, Bạch Cửu đã đem đại khái hiểu biết một phen.

Bản này Đạp Thiên Cửu Bộ, đúng là tuyệt học cấp bậc Kinh Công Thân Pháp.

Tuy nhiên lại cũng chỉ là hạ đẳng tuyệt học, và thượng đẳng tuyệt học Phong Thần Thối, phẩm cấp bên trên trọn vẹn kém hai cấp.

Tuy nhiên Đạp Thiên Cửu Bộ tuy nhiên phẩm cấp không như gió Thần Thối, lại không có nghĩa là đối với Bạch Cửu vô dụng, tương phản nếu như học được bản này Đạp Thiên Cửu Bộ, lại là đối Bạch Cửu có không nhỏ tăng lên.

Bạch Cửu tuy nhiên có được Phong Thần Thối dạng này thượng đẳng tuyệt học kinh công, nhưng Phong Thần Thối chính yếu nhất vẫn là bên trên công kích chiêu thức.

Bộ Phong Tróc Ảnh tuy nhiên cũng là bất phẩm, nhưng cũng chỉ là trong nháy mắt bạo phát tốc độ chiêu thức, đối với nội lực tiêu hao nhưng là dị thường ý lại.

Mà bản này Đạp Thiên Cửu Bộ, không chỉ có với nội lực tiêu hao không đến Phong Thần Thối một phần năm, với lại luyện đến chỗ cao thâm, thậm chí có thể ở trong hư không ngay cả thực sự Cửu Bộ, ngăn ngừa trên không trung dừng lại chốc lát.

Bạch Cửu ngưng thần tĩnh khí, cẩn thận đi đi lại lại cầm bí tịch nghiên mấy lần, hoa hai cái lâu ngày thần, mới miễn cưỡng đem lên khẩu quyết, và các loại nội lực vận hành Quyết Khiếu nhớ kỹ.

Buông xuống bí tịch, Bạch Cửu lòng ngựa ngáy khó nhịn, lúc này liền ra khỏi cửa phòng, đi vào chính mình trong độc viện, muốn thử xem hiệu quả.

Đi vào trong viện, Bạch Cửu đứng vững thân hình, nhắm mắt cẩn thận hồi tưởng một phen bí tịch bên trên nội dung.

Một lát sau Bạch Cửu trong cơ thể nội lực, bắt đầu căn cứ Đạp Thiên Cửu Bộ quỹ tích vận hành, cảm vận chuyển đến hai chân phía trên, lập tức nhẹ nhàng tiến về phía trước một bước bước ra, thân thể nhoáng một cái liền đã đến ngoài một trượng.

Bạch Cửu thân hình không chút nào dừng lại, đi bộ nhàn nhã, phảng phất tầm thường tản bộ vòng quanh sân nhỏ hành tẩu.

Chỉ gặp dưới chân tốc độ nhưng là càng nhanh càng nhanh, mỗi bước bước ra khoảng cách cũng càng ngày càng xa, sau cùng thậm chí bước ra một bước, đã có thể đạt tới ba trượng bên ngoài.

Thử một phen Đạp Thiên Cửu Bộ, Bạch Cửu hài lòng dừng bước lại, dò xét một phen trong cơ thể mình nội lực, trong lòng vui vẻ.

Một chuyển hạ xuống Bạch Cửu nội lực nhưng là tiêu hao rất ít, thậm chí có thể không đáng kể.

Với lại Đạp Thiên Cửu Bộ, tuy nhiên ngắn hạn bạo phát không có gió Thần Thối loại kia, Cuồng Phong Sậu Vũ tốc độ.

Nhưng dùng để đường dài đi đường, truy kích chạy trốn nhưng là thích hợp nhất bất quá, Bạch Cửu hiện tại đến là có chút minh bạch, năm đó Phi Thiên trộm vì sao có thể bằng này khinh công, hoành hành Nam Cương.

Tuy nhiên Đạp Thiên Cửu Bộ, Bạch Cửu tạm thời cũng chỉ là có thể đơn giản sử dụng, ngay cả cơ sở nhất sơ khuy môn kính cảnh giới đều không đạt tới.

Dứt khoát đón lấy mấy ngày cũng không chuyển quan trọng, Bạch Cửu liền quyết định an tâm khổ luyện một phen, tranh thủ tại đi Linh Nam phái trước đó, cảm nhập môn.

Ba ngày thời gian chớp mắt đã tới.

Sáng sớm, Từ Ngộ Linh sườn núi nơi Linh Nam trong phái, phi thường náo nhiệt, các lộ Giang Hồ Nhân Sĩ tại Linh Nam phái đệ tử chỉ huy dưới, trực tiếp đi vào Trường Xuân Điện trước đó trên quảng trường.

Quảng trường bốn phía trung bày hàng trăm tấm bàn, thượng diện để đó tửu thủy bánh ngọt, chiêu đãi Tây Phong nội thành Giang Hồ Nhân Sĩ.

Bởi vì thời gian còn sớm, cho nên lúc này trên quảng trường trừ Linh Nam phái, phụ trách tiếp đãi khách mời Linh Nam đệ tử bên ngoài, chỉ có chút ít mấy chục cái giang hồ Tân Khách.

Tất cả mọi người là tại Tây Phong thành kiếm cơm, cho nên cũng đều có chút quen thuộc, người trong giang hồ xưa nay không câu nệ tiểu tiết, cũng không câu nệ.

Đều tự tìm đến quen biết người tập hợp một chỗ, uống rượu nói chuyện phiếm, đương nhiên chính yếu nhất vẫn là thảo luận lần này Linh Nam phái, truyền vị đại diện sự tình.

Giờ phút này tới gần bên phải một cái bàn trên bàn, ngồi ba cái trung niên nam tử.

Bên trong một người mặt chữ điền Nhất Tự Mi, hai mắt có Thần ngược lại rất có uy nghiêm, tuy nhiên há miệng, lộ ra một cái răng vàng nhưng là phá hư chính thể hình tượng, người này trong thành rất có danh tiếng, họ Tô tên phú quý.

Lúc này chỉ gặp Tô phú quý tả hữu dò xét một phen, nhẹ giọng đối với bên cạnh hai nam tử nói.

"Hắc! Ca hai, người nói Linh Nam phái lần này lớn như thế mở đầu cờ trống nói rõ và Thánh Hóa Giáo cứng rắn, Thánh Hóa Giáo sẽ như thế nào ứng đối đây."

Bên trong một cái tướng mạo nhả nam tử nghe vậy, thả ra trong tay chén rượu suy nghĩ một phen về sau, trầm giọng nói.

"Linh Nam phái một mực là ta Tây Phong đệ nhất đại phái, tuy nhiên gần nhất thời giờ bất lợi, nhưng đến tích súc phi phạm.

Thánh Hóa Giáo tuy nhiên cũng là bất phạm, giáo chủ lại là khó gặp tập võ thiên tài, tuổi còn trẻ liền võ nghệ cao cường, tương lai thành tựu bất khả hạn lượng, tuy nhiên lúc này nếu là và Linh Nam Party bên trên, sợ là cũng không thấy là đối thủ."

Nhả nam tử nói xong, lập tức xem bên cạnh yên lặng không nói nam tử khỏi ngô nói.

"Mạnh huynh, người cho là thế nào? ."

Nhả nam tử trong miệng Mạnh huynh, là một cái vốc người khỏi ngô mặt đen trắng hán.

Trước đó một mực cúi đầu uống tửu, giờ phút này gặp hỏi, lập tức cũng chỉ có thể lưu luyến không rời đặt chén rượu xuống, nhìn xem oán giận nói.

Trương huynh người đây cũng là không chân chính, người biết ta Mạnh Trường Hà gần nhất tình hình kinh tế căng thẳng, không có tiền uống rượu, lần này thật vất vả có cơ hội tới này Linh Nam phái uống thật sáng khoái, người nhưng là cố gì quấy rầy ta."

Nhả nam tử họ Trương tên vui mừng, gặp Mạnh Trường Hà nói như vậy, lập tức cười nói.

"Mạnh huynh người tốt xấu cũng là Tam Lư Cao Thủ, có thể hay không có chút cao thủ hình tượng."

Tô phú quý nghe vậy, thần sắc khinh bỉ nhìn xem Mạnh Trường Hà làm chen miệng nói.

"Trương huynh người cũng không phải ngày đầu tiên biết hắn, nếu như hắn cái này nghiện rượu như mạng mao bệnh có thể bỏ, cũng sẽ không lăn lộn thế thâm như thế."

Mạnh Trường Hà đối với hai cái bạn xấu trào phúng không chút nào để ý, cầm lấy bàn Thượng Từ ẩm, mỹ mỹ uống một ngụm, mới miệng đầy từ khí lên tiếng nói.

"Được, ta ba cũng đều dừng hướng về chính chúng ta trên mặt thiếp vàng, chúng ta tuy nhiên cũng là Tam Lư cảnh giới, đến một lần không có chút nào căn cơ, thứ hai lại không có quyền không có thế, người cô đơn một cái."

nếu như không phải dựa vào một bản Trụ Cột Nội Công tu luyện ra nội lực, chỉ sợ cũng cũng là một cái Bình Đầu Bách Tính, đối với người ta những này khách giang hồ còn nói cái gì mặt mũi, giảng mặt mũi sợ là đã sớm chết đói."

Hai người bị Mạnh Trường Hà nói như vậy, cũng là trong lòng nhất thiết, dù sao hai người không thể không thừa nhận, đối phương nói là lời nói thật.

Mạnh Trường Hà gặp hai người thần sắc, thần sắc nhất động thấp giọng nói ra.

"cho nên a, vì huynh đã quyết định tìm một nhà thế lực, đầu nhập môn hạ, coi như xen lẫn trong không như ý, cũng so hiện tại mạnh."

Tô phú quý và trương hoan hai người nghe vậy, lúc này bị Mạnh Trường Hà lời nói chuẩn bị sững sờ.

Lập tức trương hoan nghiêm sắc mặt, nhìn xem Mạnh Trường Hà trầm giọng nói.

Mạnh huynh nói không tệ, tuy nhiên gia nhập bang hội thế lực, lại nhận các loại quy luật ước thúc, nhưng chỉ cần nỗ lực, cũng không phải không có ngày nổi danh.

Một bên Tô phú quý nghe vậy, nhưng là thần sắc hiếu kỳ nhìn xem Mạnh Trường Hà nói.

Mạnh huynh tất nhiên sớm có này dự định, nhưng lại không biết tương đối Chung Ý trong thành nhà kia thế lực.

Gặp hai người hỏi thăm, Mạnh Trường Hà sau khi ực một hớp rượu, thần sắc bình tĩnh phun ra ba chữ.

Thánh Hòa Giáo.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Nhất Thống Tây Phong 【 1 】

"Thánh Hòa Giáo?"

Hai người vốn cho rằng, Mạnh Trường Hà muốn gia nhập là một chút thế lực nhỏ, lại không nghĩ rằng tâm đến là rất lớn, thế mà mục tiêu là Thánh Hòa Giáo.

Mạnh Trường Hà và hai người là bạn tốt nhiều năm, chỉ nhìn hai người thần sắc, liền minh bạch hai người tâm tư, lúc này khẽ cười nói.

"Vi huynh đã nghĩ tới, giống Linh Nam dạng này môn phái, hoặc là Đường gia như thế gia tộc, tuy nhiên cũng sẽ không cự tuyệt chúng ta những người này."

nhưng gia nhập vào về sau, lại vĩnh viễn sẽ không đạt được chú ý, bọn họ sẽ chỉ trọng điểm bồi dưỡng, từ nhỏ một mực bồi dưỡng thân truyền đệ tử.

về phần hắn một chút thế lực nhỏ, mặc dù không có cao thủ gì, bằng vào tay ta đoạn, trở ra có thể lăn lộn cái một quan nửa chức, nhưng cũng chỉ bất quá là Ngồi ăn rồi chờ chết sinh hoạt, căn bản không có cái gì tiền đồ.

cho nên ta suy nghĩ tại ba, cảm thấy toàn bộ Tây Phong thành thích hợp nhất chúng ta, vẫn là Thánh Hòa Giáo.

Thánh Hòa Giáo Giáo Chủ người, thần công cái thế tại Tây Phong thành lại là số một số hai cao thủ, mà Thánh Hòa Giáo lại là mới quật khởi thế lực, chính là lúc dùng người, chỉ cần ta nỗ lực làm việc, không sợ không có ngày nổi danh."

Tô phú quý và trương hoan hai người, nghe Mạnh Trường Hà một phen phân tích, đến là cũng cảm thấy nói không sai.

Như chính mình bọn người loại đến tuổi này không nhỏ, tiềm lực có hạn Tam Lưu Cao Thủ, có thể nói vừa vận thuộc về nửa vôi tảng thứ, Thánh Hòa Giáo trước mắt tình huống, có thể nói đang thích hợp bản thân bọn người.

Tuy nhiên lúc này, trương hoan dường như nhìn xem hai người lo lắng nói.

"Mạnh đại ca nói không sai, Thánh Hòa Giáo đúng là chúng ta một cái nơi đến tốt đẹp, chỉ là hiện tại Lĩnh Nam phái triệu tập thế lực khắp nơi tề tụ, cộng đồng thương thảo đối phó Thánh Hòa Giáo sự tình, tuy nhiên Thánh Hòa Giáo thế lớn, nhưng cũng chưa chắc là rất nhiều thế lực đối thủ a."

Tô phú quý nghe vậy, lúc đầu hạ quyết định đi theo Mạnh Trường Hà gia nhập Thánh Hòa Giáo quyết tâm, lại do dự, lập tức cũng lên tiếng nói.

"Mạnh đại ca ta xem không bằng đầu tiên chờ chút đã, chờ lần này đại hội kết thúc về sau, chúng ta tại làm quyết định."

Mạnh Trường Hà gặp hai người biểu hiện như thế, lúc này thần sắc khinh bỉ phiệt hai người một cái nói.

"Tùy cho các người, dù sao ta đã quyết định, mặc kệ kết quả như thế nào đều muốn gia nhập Thánh Hòa Giáo, ngay cả điểm ấy mạo hiểm cũng không dám béc lên lẫn lộn cái gì giang hồ, ta nhìn người hai vẫn là tìm gia đình giàu có, cho người ta Khán Gia Hộ Viện dạng này an toàn nhiều."

Mạnh Trường Hà lời nói, để cho hai người thần sắc xấu hổ, tuy nhiên nhưng cũng sẽ không hối hận chính mình quyết định, dù sao đây chính là quan hệ đến hai người tiền đồ, không phải do không cẩn thận đối đãi.

Ba người ở giữa nhất thời bầu không khí xấu hổ, Mạnh Trường Hà không muốn phản ứng hai người, hai người cũng không biết nên mở miệng như thế nào.

Lúc này Tô phú quý ánh mắt sáng lên, chỉ gặp một Lĩnh Nam đệ tử dẫn một hàng hơn mười người đi tới,

Sau đó ở cạnh ghế trước vị trí bên trên nhập tọa.

Tô phú quý gặp này thần sắc nhất động, nhìn xem hai người trầm giọng nói.

"Hai vị đại ca có biết, đám người kia ra sao thân phận."

Mạnh Trường Hà nghe vậy, xem mấy người liếc một chút, lại không lên tiếng, tiếp tục cúi đầu uống rượu.

Ngược lại là trương hoan, nhìn xem một đoàn người bên trong dẫn đầu uy nghiêm lão giả và khí khái hào hùng thiếu niên, suy nghĩ một lát sau lên tiếng nói.

"Nếu như ta không có đoán sai, dẫn đầu vị kia chắc hẳn chính là Đường Gia Bảo tiền nhiệm bảo chủ, Đường Liệt tiền bối."

về phần bên cạnh thiếu niên, sợ là Đường bất phàm con trai, Đường Gia Bảo đại công tử Đường trút mưa."

Tô phú quý nghe vậy, thần sắc tràn đầy tán thưởng nhìn xem trương hoan tán dương.

"Vẫn là Trương lão ca kiến thức rộng rãi."

Trương hoan nghe vậy, sắc mặt chưa phát giác dào dạt lên vẻ đắc ý, tuy nhiên ngoài miệng nhưng là khiêm tốn nói.

"Đường Liệt tiền bối, làm tiền nhiệm Đường Gia Bảo đứng đầu, mặc dù chỉ là Tam Lưu đỉnh phong tu vi, nhưng luôn luôn ghét ác như cừu, làm người chính trực có phần bị Nhân Tôn kính."

mà Đường trút mưa làm Đường bảo đại công tử, từ nhỏ đã là nổi danh tập võ thiên tài, tuổi còn trẻ liền đã là Tam Lưu hậu kỳ cảnh giới.

ai! Chỉ là đáng tiếc, vị này Đường Gia Bảo bảo chủ, Đường bất phàm thế mà lại thân từ quên Hồn Nhai."

"Đường bất phàm bảo chủ, chết xác thực đáng tiếc, bằng không đợi Đường trút mưa niên kỷ tại lớn hơn một chút, đột phá nhị lưu cảnh giới, Đường gia thế lực, cho là có thể tại đề cao một phen."

tuy nhiên đáng tiếc Đường bất phàm vừa chết, Đường gia lập tức thuộc về Thanh Hoàng không tiếp thời điểm, chỉ có thể tiếp tục để cho Đường Liệt tiền bối đi ra tọa trấn Đường Gia Bảo."

Một bên uống rượu Mạnh Trường Hà, nghe được hai người lời nói, thần sắc có chút cảm thán lên tiếng nói.

Mạnh Trường Hà vừa nói xong, liền nghe Tô phú quý bỗng nhiên lên tiếng nói "Xem Vô Song bảo Thiếu Bảo Chủ Thẩm Phi cũng tới."

Mấy người nghe vậy vội vàng nhìn lại, liền gặp Thảm Phi một bộ áo trắng, eo buộc trường kiếm, đi theo phía sau Tào thuận hòa mười tên Vô Song bảo đệ tử, tại Lĩnh Nam phái đệ tử chỉ huy xuống đi tới.

Chiều dài Thảm Phi Lĩnh Nam phái đệ tử, cầm Vô Song bảo bọn người dẫn tới trước nhất phái cái thứ ba trên bàn tiệc, lập tức liền cũng không được tại dừng lại, quay người rời đi.

Thảm Phi mặt không biểu tình nhập tọa, phía sau là Tào thuận hòa các loại mười tên Vô Song bảo đệ tử.

"Công tử đối diện là Đường gia người, phải chăng muốn tiến đến chào hỏi."

Lúc này Tào thuận gặp đối diện ngồi Đường Liệt và Đường trút mưa, lúc này nhẹ giọng tại Thảm Phi bên tai nhắc nhở.

Thảm Phi nghe vậy, lông mày chưa phát giác nhíu một cái, bật thốt lên liền muốn cự tuyệt, nhưng trong nháy mắt kịp phản ứng, lúc này Vô Song bảo, sớm đã không phải trước đó Trầm Thiên nhai và Thảm Lăng tại thì thực lực kia cường đại, thể lực đuổi sát Lĩnh Nam phái Vô Song bảo.

Thật muốn nói đến, Đường Gia Bảo tại thậm còn có một cái Đường Liệt tọa trấn, mà Vô Song bảo cũng chỉ có Thảm Phi một cái Tam Lưu hậu kỳ cao thủ tọa trấn.

Nghĩ tới những thứ này, Thảm Phi lúc này yên lặng một phen, đứng dậy chậm rãi đi đến Đường gia bàn trước đó, thần sắc có chút cứng ngắc lên tiếng nói.

"Vô Song bảo Thảm Phi, gặp qua Đường bảo, gặp qua Đường huynh."

Thảm Phi bất thành linh đến thăm, ngược lại để Đường trút mưa có chút kinh ngạc.

Cùng là Tây Phong thành nổi danh thiếu niên thiên tài, Đường trút mưa đối với Thảm Phi cũng không lạ lắm, thậm chí giao thủ số lần số lượng cũng không ít.

Chỉ là tại Đường trút mưa trong trí nhớ, Thảm Phi từ trước đến nay tự ngạo, trừ Lĩnh Nam phái Trương Hành, có thể nói không đem Tây Phong thành hấn bất luận cái gì thiên tài để ở trong mắt.

Lần này thế mà chủ động đến đây giống như chính mình chào hỏi, ngược lại để Đường trút mưa có chút khó chịu "

"Nguyên lai là Thảm Phi người a, thật sự là hiếm lạ, người thế mà lại chủ động giống như bản thiếu chào hỏi."

Đường trút mưa sinh ra tính tình nhảy thoát thẳng thắn, đối với từ trước đến nay chính mình không hợp nhau Thảm Phi, lập tức mở miệng châm chọc nói."

"Vũ nhi đừng muốn vô lễ, Trầm công tử xin đừng trách a, ta cái này tôn nhi tính tình từ nhỏ ngang bướng, để người bị chê cười."

Đã thấy lúc này, Đường Liệt khẽ quát một tiếng trừng Đường trút mưa liếc một chút, lập tức đối Thảm Phi cười khẽ nói ra.

"Đường tiên bối, không cần như thế, lần này Thảm Phi chỉ là đến đây chào hỏi, tất nhiên gặp qua Thảm Phi sẽ không quấy rầy."

Thảm Phi xưa nay tính tình tự ngạo, chỗ nào chịu Đường trút mưa như thế mỉa mai, lập tức thần sắc miễn cưỡng đối Đường Liệt xin lỗi một tiếng, trực tiếp quay người rời đi.

Đường Liệt nhìn xem rồi đi Thảm Phi, nhẹ giọng đối với Đường trút mưa nói ". Muốn này Trầm Thiên nhai cũng coi như một phương Nhân Kiệt, lại không nghĩ rằng sinh như thế một cái không có chút nào lòng dạ nhi tử."

"Hắc! Thảm Phi từ trước đến nay tự ngạo, nếu như không phải hấn Vô Song bảo lần này bị thương nặng, chỉ sợ liền nhìn ta Đường gia liếc một chút cũng khó khăn.

Đường trút mưa thu hồi bất cần đời thần thái, thần sắc khinh thường phiết liếc một chút Thảm Phi, nhẹ giọng nói với Đường Liệt.

"Tốt, Lục Gia Trang và Hoắc gia trang người tới."

Đường Liệt bỗng nhiên cắt ngang Đường trút mưa lời nói, nhìn xem bị Lĩnh Nam phái đệ tử đưa vào tới hai nhóm người, nói khẽ.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Nhất Thống Tây Phong【 2 】

Đường trút mưa nghe vậy, theo Đường Liệt ánh mắt nhìn, chỉ gặp hai nhóm người tại một tên Lĩnh Nam đệ tử chỉ huy dưới, chậm rãi đi tới.

Đi ở trước nhất, là một cái dung mạo thanh tú một thân nho nhã khí chất áo lam trung niên nam tử.

Đường trút mưa đối với nam tử ngược lại là cũng không lạ lắm, người này chính là Lục Gia Trang nhị trang chủ, Lục Thừa vân là Lục Thừa Phong đệ đệ.

Lục Thừa vân sau lưng, nhưng là đi theo một tên tuổi chừng mười tám mười chín tuổi nữ tử.

Nữ tử dung mạo, lại một mặt khí khái hào hùng, cầm trong tay trường kiếm mặt không biểu tình giống như sau lưng Lục Thừa vân.

Đường trút mưa đối với cũng có chút quen thuộc, nàng này chính là Lục Thừa Phong Đích Nữ, Lục Gia Trang đại tiểu thư, Lục Phi Tuyết.

Lục Gia Trang trừ Lục Thừa vân và Lục Phi Tuyết bên ngoài, còn có hơn mười tên Lục đệ tử, cầm trong tay binh khí đi theo phía sau hai người.

Mà đi sau lưng Lục Gia Trang Hoắc gia trang người, nhưng là một cái hơn ba mươi tuổi, thần sắc lạnh lùng đáng người cường tráng trung niên nam tử, nam tử lẽ là một mình cũng không có người khác đi theo.

"Không nghĩ tới Hoắc gia trang đến, lại là Hoắc Đô, cũng không biết Hoắc gia trang nghĩ như thế nào, thế mà phái cái không chút nào hiểu võ công người đến đây."

Đường trút mưa gặp Hoắc gia trang Hoắc Đô về sau, thần sắc nhất động, không hiểu lên tiếng nói ra.

"Bất quá là bo bo giữ mình chi đạo, cũng không nghĩ đắc tội Thánh Hòa Giáo, lại sợ Lĩnh Nam phái hiểu lầm, cho nên phái Hoắc Đô tới đi cái đi ngang qua sân khấu."

Đường Liệt nghe vậy, ngẩng đầu nhìn mắt Hoắc Đô, thần sắc bình tĩnh đối với Đường trút mưa giải thích nói.

Theo Lục Gia Trang và Hoắc gia trang người đến, đón lấy thời gian bên trong, Tây Phong trong thành các đại thế lực, cũng đều lục tục ngo ngoe trước sau ra trận.

Có một thân một mình, có mang theo hai ba thủ hạ, tại Lĩnh Nam Tiếp Dẫn đệ tử chỉ huy dưới, từng cái nhập tọa.

Theo thời gian chuyển dời, to như vậy quảng trường nhưng là đã tòa người Mãn.

Mà trừ thế lực khắp nơi, Tây Phong thành mọi thứ lẫn lộn giang hồ, mặc kệ là sẽ chỉ một chiêu nửa thức tiểu côn đồ, vẫn là một chút tự nhận là có mấy tay Giang Hồ Hán Tử.

Cũng đều đuổi tới Lĩnh Nam phái, vây quanh ở quảng trường bốn phía.

Mà Lĩnh Nam Party tại những người này, nhưng cũng không có bất kỳ cái gì hạn chế, chỉ cần không được có ý nháo sự, nhưng cũng không đi phản ứng.

Lúc này Lĩnh Nam phái, có thể nói là tụ tập Tây Phong nội thành, trừ Thánh Hòa Giáo bên ngoài, sở hữu thế lực.

Rõ ràng mấy ngàn người hội tụ cùng một chỗ, có thể nói nhiều năm như vậy tại Tây Phong thành vẫn là lần đầu.

"Cái này Lĩnh Nam phái cái này đến là có ý tứ gì, rất nhiều đồng đạo chính mình tới hồi lâu, nhưng vì sao không thấy một cái quản sự người đi ra."

Thẩm Phi thần sắc khó coi, bị mọi người chung quanh nhao nhao phiền não trong lòng, thần sắc không kiên nhẫn lên tiếng nói ra.

Tào thuận cũng là lông mày chăm chú nhăn, cũng cảm giác Lĩnh Nam phái phương pháp làm rất có nghi hoặc chỗ, tuy nhiên nhưng cũng không biết vì sao nhưng,

Chỉ có thể đối Thẩm Phi nói.

"Thiếu Bảo Chủ bình tĩnh đừng nóng, tất nhiên tất cả mọi người đã đến đủ, muốn đến Lĩnh Nam phái cũng nên xuất hiện."

Nếu đừng nói Thẩm Phi, mặc kệ là Đường Gia Bảo, vẫn là Lục Gia Trang, hoặc là hấn các đại thế lực, trong lòng cũng đều tồn tại nghi hoặc.

Dù sao từ đầu đến giờ, mọi người có thể nói không có nhìn thấy qua, Lĩnh Nam phân ra vì sao một cái quản sự người, trước đó mọi người đến cũng không có để ý, bất quá thời gian lâu nhưng cũng đều nổi lên nghi ngờ.

Tuy nhiên mọi người cũng không có nghi hoặc bao lâu, chỉ gặp lúc này bỗng nhiên hơn ngàn tên một thân màu đen Trường Sam, gánh vác trường kiếm Lĩnh Nam đệ tử, từ bốn phía hiện lên mà ra, lập tức riêng phần mình phân tán tại quảng trường bốn phía, cầm trong sân rộng Giang Hồ Nhân Sĩ vây

quanh ở bên trong.

Ngay sau đó Trường Xuân Điện đại môn mở rộng, thần sắc tái nhợt mở đầu Vô Niệm, mang theo Phùng Tây Phạm, Vong Xuyên còn có ba tên linh thân truyền đệ tử, thần sắc trịnh trọng đi tới.

Giữa sân mọi người gặp Linh Nam phái trưởng môn hiện thân, vội vàng đứng dậy ôm quyền hành lễ nói.

"Gặp Trương trưởng môn."

Mở đầu Vô Niệm mang theo Linh Nam mọi người đứng vững thân hình, thần sắc ôn hòa nhìn xem rất nhiều nhẹ nói nói.

"Đa tạ các vị Giang Hồ Đồng Đạo cho Trương mỗ mặt mũi, bằng vào Trương mỗ một tấm Danh Thiếp liền viễn phò ta Linh Nam phái, Trương mỗ ở chỗ này đa tạ chư vị Giang Hồ Đồng Đạo nâng đỡ, chư vị không cần đa lễ, mời ngồi vào."

Giữa sân mọi người lúc này liên tục nói không dám, khách khí một phen, lập tức liên tiếp nhập tọa.

Mở đầu Vô Niệm thấy mọi người nhập tọa, thần sắc bất biến nhìn xem mọi người tiếp tục nói.

"Hôm nay mời chư vị tới, là vì một kiện đại sự, chuyện này có thể nói mặc kệ là đối ta Linh Nam phái, vẫn là Tây Phong thành tới nói, cũng là phi thường trọng yếu sự tình."

Mọi người thấy thế mở đầu Vô Niệm nói như thế, cũng đều có chút đồng ý.

Linh Nam phái, làm Tây Phong thành đình phong đại thế lực, truyền vị trưởng môn chuyện này, xác thực không chỉ có đối với Linh Nam phái trọng yếu, đối với tại Tây Phong thành lẫn lộn giang hồ rất nhiều thế lực tới nói, nhưng là cũng là một kiện đại sự."

"Linh Nam phái truyền vị đại điển, đương nhiên là chuyện lớn, hôm nay Tây Phong Giang Hồ Đồng Đạo tề tụ một đường, Trương trưởng môn sao không cảm Tân Nhiệm Chương Môn mang ra, để cho chúng ta gặp qua một phen."

Mở đầu Vô Niệm nghe vậy nhìn lại, đã thấy nói chuyện là Đường Gia Bảo Đường Liệt.

Mở đầu Vô Niệm đối với Đường Liệt cũng không lạ lắm, mặc dù đối phương võ công không bằng chính mình, nhưng là nghiêm túc tính toán ra, đối phương nhưng là và nhà mình sư phụ bối phận nhân vật.

Đường Liệt làm người lại xưa nay chính trực, mở đầu Vô Niệm đối với một mực có chút kính trọng.

"Nguyên lai là Đường Liệt tiền bối, Trương mỗ hữu lễ."

Đường Liệt gặp này, thần sắc cảm khái nhìn xem mở đầu Vô Niệm lên tiếng nói.

"Trương trưởng môn không cần đa lễ, lão hủ bất quá là đám xương già, về sau cái này giang hồ vẫn là muốn xem các ngươi người trẻ tuổi."

"Đường Liệt tiền bối câu nói này, đến là cùng Trương mỗ ý nghĩ không mưu mà hợp."

Mở đầu Vô Niệm nghe vậy, có ý riêng khẽ cười một tiếng, đối với nói ra.

Mở đầu Vô Niệm khách khí với Đường Liệt một phen về sau, lập tức quét mắt mọi người chung quanh, cao giọng nói.

"Trương mỗ biết, hôm nay chư vị quang lâm ta Linh Nam phái, là vì tham gia Bản Phái truyền vị đại điển, tuy nhiên hôm nay nhưng là có một việc, so cái này truyền vị đại điển hơi trọng yếu hơn."

Ở đây các đại thế lực, và mọi người chung quanh nghe vậy lúc này ngẩn người, sau đó thần sắc giật mình nhìn xem mở đầu Vô Niệm.

Mở đầu Vô Niệm đối với mọi người biểu hiện, không thêm để ý chút nào thần sắc bất biến tiếp tục cao giọng nói.

"Ta Tây Phong thành vốn là tòa thành nhỏ, không nói tại Nam Cương địa giới, cũng là tại Khánh Dương phủ cũng là danh khí quá mức bé nhỏ.

nguyên nhân rất nhiều, nhưng là về kết không có gì hơn hai cái nguyên nhân, đệ nhất tự nhiên là vị trí vắng vẻ, tuy nhiên sản vật phong phú nhưng là khó mà cầm vận ra, đôi lấy tiền tài.

cái nguyên nhân thứ hai, chính là trong thành thế lực rất nhiều, tốt xấu lẫn lộn, không có thống nhất quản lý, tạo thành ta Tây Phong khó có phát triển lên.

cho nên Trương mỗ hôm nay mời các vị tới con mắt, chính là vì là giải quyết ta Tây Phong thành trước mắt khốn cảnh.

Mọi người tại đây bị mở đầu Vô Niệm một phen, chấn kinh khó mà phụ thêm, chẳng ai ngờ rằng mở đầu Vô Niệm triệu tập các đại thế lực, lại là vì là chuyện này

Thảm Phi nghe vậy nghe mở đầu Vô Niệm lời nói, thần sắc âm trầm âm thanh lạnh lùng nói.

"Trương chương môn lần này triệu tập chúng ta đến đây, chẳng lẽ là muốn thu phục chúng ta rất nhiều thế lực, thống nhất cái này Tây Phong thành không thành."

Mở đầu Vô Niệm nghe vậy, thần sắc lạnh nhạt xem Thẩm Phi liếc một chút, nói khẽ.

"Trương mỗ mặc dù có lòng, nhưng là cũng có tự biết hiển nhiên, cũng không có cái năng lực kia."

"A! Đã như vậy, tầm kia chương môn lại vì sao muốn đưa ra, thống nhất quản lý Tây Phong thành sự tình."

Thẩm Phi gặp này trong lòng hơi động, thần sắc âm lãnh không buông tha truy vấn.

Nghe Thẩm Phi lời nói, bốn phía mọi người cũng đều thần sắc kinh nghi nhìn về phía mở đầu Vô Niệm.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Nhất Thống Tây Phong 【 3 】

Mở đầu Vô Niệm thấy mọi người thần sắc, phiết mắt một bên Thẩm Phi liếc một chút, trong mắt lóe lên vừa sờ hàn quang, lập tức nhìn xem mọi người tại đây nói.

"Trương mỗ không được, lại không có nghĩa là không ai có thể làm được."

"A! Không biết Trương chương môn nói tới người là ai, chúng ta là phủ nhận biết, có lẽ có thể không vì bọn ta dẫn tiến một phen."

Lúc này Lục Gia Trang Lục Thừa vân, bỗng nhiên thần sắc bình tĩnh nhìn xem mở đầu Vô Niệm chen miệng nói.

Mở đầu Vô Niệm mắt nhìn Lục Thừa vân, lập tức lại dò xét mọi người tại đây liếc một chút, cười thần bí, sau đó hướng về bên cạnh Vong Xuyên ra hiệu liếc một chút.

Vong Xuyên gặp mở đầu Vô Niệm đối với mình gật đầu, liền từ trong ngực lấy ra một cái, ông trúc lập tức cầm nắm trong tay.

"Huru! Ba ba!" Chỉ gặp ông trúc bên trong một tiếng nổ vang vừa sờ khói đen xông lên trăm mét bầu trời.

"Tên lệnh! Trương chương môn ý gì."

Vong Xuyên một phen động tác, để cho ở đây các đại thế lực thần sắc đại biến, Thẩm Phi lúc này sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm mở đầu Vô Niệm âm thanh lạnh lùng nói.

"Trương chương môn, lần này ngươi đem bọn ta tụ tập một đường, hiện tại lại thả ra tên lệnh, mặc không đúng đối với ta các loại có mưu đồ."

Lục Thừa vân giờ phút này cũng vẻ mặt nghiêm túc nhìn xem mở đầu Vô Niệm, trầm giọng chất vấn.

Đối mặt mọi người chất vấn, mở đầu Vô Niệm nhưng là thần sắc không hoảng hốt chút nào, quét mắt mọi người nói khẽ.

"Chư vị như thế chất vấn Trương mỗ, nhưng là ý gì, là chư vị nói muốn muốn kiến thức, một phen có thể thống nhất ta Tây Phong cao nhân."

Trương mỗ chỉ là vì là thỏa mãn các vị nguyện vọng, mới có thể phát ra tên lệnh, mời vị cao nhân này đến đây, hiện tại chư vị nhưng là vì sao lại tới trách cứ Trương mỗ."

"Ngươi!" Thẩm Phi bị mở đầu Vô Niệm vừa hỏi như thế, nhưng là chộc tức không biết nên đáp lại như thế nào, chỉ có thể hừ lạnh một tiếng giữ im lặng.

Gặp mở đầu Vô Niệm nói như thế, Lục Thừa vân cũng chỉ có thể đối mở đầu Vô Niệm chấp tay nói.

"Đã như vậy, chúng ta liền gặp một lần vị cao nhân này."

"Chư vị bình tĩnh đừng nóng, sẽ không để cho chư vị đợi lâu."

Mở đầu Vô Niệm nghe vậy, thần sắc bất biến nhẹ giọng đối mọi người cười nói.

Theo mở đầu Vô Niệm dứt lời, giữa sân nhất thời góc nhìn bầu không khí có chút nặng nề, trong lòng đều đang tính toán mở đầu Vô Niệm trong miệng cao nhân, là phương nào thần thánh.

Lúc này liền gặp canh giữ ở bốn phía Lĩnh Nam phái đệ tử, bỗng nhiên thối lui đến hai bên, lập tức liền gặp vô số thân mang trường bào màu đen, cầm trong tay trường đao, giờ mười mấy cán cờ xí giang hồ nam tử tràn vào tới.

Ở đây cũng là Tây Phong thành người, thấy một lần những người áo đen này ồng tay áo bên trên Tiêu Ký, và cờ xí bên trên đồ án, nhất thời nhiều tiếng hô kinh ngạc.

"Là Thánh Hòa Giáo người."

"Mở cái gì trò đùa, Thánh Hòa Giáo người thế mà lại tới nơi này."

"Thánh Hòa Giáo đây là muốn làm gì, chẳng lẽ gặp chúng ta tề tụ Lĩnh Nam phái, muốn đem chúng ta tận diệt không thành."

"

Tuy nhiên bốn phía nhiều tiếng hô kinh ngạc, tiếng mắng chửi bên tai không dứt, nhưng là mọi người nhưng là tự giác lui về phía sau, hiển nhiên là e ngại Thánh Hòa Giáo.

Thời gian không lâu, Thánh Hòa Giáo giáo chúng đã tụ tập trọn vẹn hơn tám trăm người, một mảnh đen kịt, đứng chung một chỗ, yên lặng không nói.

"Trương chương môn, chẳng lẽ như lời người nói cao nhân, cũng là những này Thánh Hòa Giáo Bạch Cừu không thành."

Lúc này ngồi ở phía dưới Thẩm Phi, sắc mặt âm trầm, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn xem mở đầu Vô Niệm, lạnh giọng chất vấn.

Mà các đại thế lực, lần này cũng là kinh sợ không thôi nhìn xem mở đầu Vô Niệm, dù sao quên Hồn Nhai bên trên tất cả nhà tôn thất nặng nề, có thể nói cũng là Bái Thánh Hòa Giáo ban tặng.

Đối với mọi người biểu hiện như thế, mở đầu Vô Niệm nhưng là sớm đã tính kế ở chính giữa, là lấy cũng không để ở trong lòng, chỉ là đối xử lạnh nhạt vút xuống Thẩm Phi trầm giọng nói.

"Quên Hồn Nhai sự tình, có thể nói người các loại cũng không ở đây, cho nên chớ có tin vào lời đồn, về phần cụ thể như thế nào Trương mỗ sau đó tự sẽ cùng nhau mọi người giải thích.

hiện tại chư vị tốt hơn theo Trương mỗ, cùng đi gặp qua Thánh Hòa Giáo Bạch giáo chủ đi, Trương mỗ hảo tâm nhắc nhở chư vị một câu, sống hay chết tất cả chư vị một ý niệm, chư vị chớ có sai lầm."

Mở đầu Vô Niệm dứt lời, nhưng là không được tại phản ứng mọi người, mang theo Lĩnh Nam phái mọi người, trực tiếp đến hàng trước nhất đứng vững, tĩnh tâm chờ đợi.

Các đại thế lực gặp mở đầu Vô Niệm biểu hiện như thế, trong lúc nhất thời cũng là bị chuẩn bị được vòng tròn, dù sao lúc đầu rất nhiều thế lực tới Lĩnh Nam phái, chính là vì là tại lãnh đạo dưới, cùng một chỗ chống lại Thánh Hòa Giáo.

Nhưng là từ hiện tại mở đầu Vô Niệm biểu hiện đến xem, cái này Lĩnh Nam phái nhưng là đã đối với Thánh Hòa Giáo chịu thua, tất nhiên Lĩnh Nam phái đều chịu thua, vậy mình bọn người còn do dự cái gì.

Là lấy và Thánh Hòa Giáo không có cừu oán Tam Lưu Thế Lực và giang hồ Tán Khách, liền vội vàng đứng lên đi theo Lĩnh Nam phái bọn người sau lưng.

Trong chớp mắt, toàn bộ trên quảng trường chỉ còn lại có và Thánh Hòa Giáo có thù Đường Gia Bảo, Hoắc gia trang, Lục Gia Trang, còn có Vô Song bảo.

Đường Gia Bảo bên này, Đường Liệt thần sắc bình tĩnh suy nghĩ chỉ chớp lát, bỗng nhiên đối Đường trút mưa lên tiếng nói.

"Trút mưa đi thôi, lão hủ cũng đứng lúc muốn gặp, vị này thủ đoạn cao minh Thánh Hòa Giáo giáo chủ, có thể làm cho Lĩnh Nam phái mở đầu Vô Niệm cúi đầu người, muốn đến nhất định có chỗ bất phàm."

"Cái gì? Gia gia người cũng đừng quên, cha ta thế nhưng là liền chết tại Thánh Hòa Giáo Bạch Cừu trên tay, coi như chúng ta không phải là đối thủ, lại có thể nào ủy khúc cầu toàn, hướng về cúi đầu."

Đường trút mưa nghe vậy, thần sắc chấn kinh một mặt không dám tin nhìn xem Đường Liệt, lớn tiếng gầm thét hỏi.

"Ngốc hài tử, gia gia người ta lẫn lộn nửa đời người giang hồ, chẳng lẽ còn không bằng người cái miệng còn hôi sữa hài tử không thành."

quên Hồn Nhai sự tình, chúng ta cũng không phải là tận mắt nhìn thấy, như thế nào lại có thể kết luận, chính là này Thánh Hòa Giáo người gây nên, đừng quên mở đầu Vô Niệm cũng là kém chút táng thân bên trong, nếu thật là này Thánh Hòa Giáo gây nên, người cho rằng mở đầu Vô Niệm đối đãi Thánh Hòa Giáo lại là thái độ như thế a. "

Đường Liệt đối Đường trút mưa đầu cũng là một bàn tay, lập tức thấp giọng ở bên tai phân tích một lần, sau đó không để ý tới Đường trút mưa, trực tiếp đứng tại mở đầu Vô Niệm bên cạnh.

Đường trút mưa gặp này, trong lòng do dự một phen, sau cùng cắn răng một cái chỉ có thể đứng dậy theo sau lưng.

Gặp Đường Gia Bảo Đường Liệt đứng dậy, Lục Gia Trang Lục Thừa vân trong mắt thần sắc lóe lên, lập tức không rên một tiếng cũng mang theo Lục gia người, đứng tại mở đầu Vô Niệm bên cạnh.

"Hừ! Một đám không có cốt khí tham sống sợ chết hạng người, ta Thẩm Phi còn cũng không tin, hần Thánh Hòa Giáo dám không phân tốt xấu, ngay trước rất nhiều Giang Hồ Đồng Đạo mặt, đụng đến ta Vô Song bảo."

Thẩm Phi gặp Đường Gia Bảo và Lục Gia Trang biểu hiện, sắc mặt khó coi giận mắng la mắng.

Về phần Hoắc gia trang Hoắc Đô, nhưng là từ bắt đầu liền một mực thần sắc bình tĩnh cúi đầu, đối với chung quanh phát sinh sự tình không quan tâm chút nào.

Thời gian không lâu, theo một trận tiếng bước chân truyền đến, một đoàn người xuất hiện trong tầm mắt mọi người bên trong.

Đi ở hàng đầu, chính là một thân tiền đen sắc bên cạnh trường bào, eo buộc Tử Kim mang, đầu đội Cao Quan Bạch Cừ.

Sau lưng Bạch Cừ, nhưng là đồng dạng một tịch Thánh Hòa Giáo giáo phục Cao Thuận bọn người.

Theo Bạch Cừ bọn người xuất hiện, mấy ngàn người tầm mắt trong nháy mắt tụ tập tại Bạch Cừ trên thân.

Các đại thế lực và các lộ giang hồ Tán Khách, giờ phút này đều quan sát tỉ mỉ đứng lên, một mực chỉ nghe âm thanh, không gặp người Thánh Hòa Giáo giáo chủ.

Gặp Bạch Cừ hiện thân, một mực yên lặng không nói hơn ngàn Thánh Hòa Giáo Giáo Chủ chúng, bỗng nhiên cùng nhau nửa quỳ trên mặt đất, cúi đầu cao giọng nói.

"Thánh Hòa không tắt, Thánh Giáo vĩnh tồn, thiên thu vạn đại, nhất thống giang hồ."

"Tham kiến giáo chủ."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Nhất Thống Tây Phong【4】

"Thánh Hòa không tắt, Thánh Giáo vĩnh tồn, thiên thu vạn đại, nhất thống giang hồ."

"Tham kiến giáo chủ."

Hơn ngàn Thánh Hòa Giáo giáo chúng, âm thanh đều nhịp, khí thế kinh người để cho chung quanh các đại thế lực và giang hồ Tán Khách, khiếp sợ không thôi.

Đối với thủ hạ giáo chúng biểu hiện, Bạch Cừ trong lòng rất là hài lòng, tuy nhiên mọi người võ công không thấy cao bao nhiêu, nhưng tối thiểu nhất, cái kia có khí thế và tinh thần tín niệm nhưng là đã có.

Bạch Cừ trong lòng hài lòng, trên mặt nhưng là cổ ba không bình, đưa tay phải ra vung lên, hơn ngàn giáo chúng lúc này xoát một tiếng, đứng người lên hình, lập tức đứng yên hai bên.

"Linh Nam mở đầu Vô Niệm, gặp qua Bạch giáo chủ."

Lúc này một bên mở đầu Vô Niệm, mang theo Lĩnh Nam mọi người tiến lên mấy bước, thần sắc trịnh trọng đối Bạch Cửu thi lễ.

"Trương chương môn khách khí, không cần đa lễ."

Đối với đã là người trong nhà mở đầu Vô Niệm và Lĩnh Nam phái, Bạch Cửu thái độ đương nhiên là ôn hòa không ít, lập tức có chút khách khí nhẹ giọng đối với nói.

"Bạch giáo chủ mời tới bên này."

Mở đầu Vô Niệm gặp qua Bạch Cửu về sau, cũng không được trì hoãn đưa tay đối Bạch Cửu cung kính một lần, lập tức phía trước dẫn đường.

"Làm phiền."

Bạch Cửu quay về thi lễ, lúc này theo sau lưng, Thánh Hóa Giáo đám người vội vàng theo sát sau khi.

Mở đầu Vô Niệm phía trước dẫn đường, trực tiếp cầm Bạch Cửu đưa đến hàng trước nhất trung gian một cái bàn án bên cạnh, cung kính nói.

"Bạch giáo chủ mời ngồi."

Bạch Cửu thần sắc bất biến, lúc này cũng không khách khí, đối với gật đầu ngó ý cảm ơn, sau đó khoanh chân nhập tọa.

Cao Thuận bọn người tự giác đứng sau lưng Bạch Cửu, thần sắc lạnh lùng nhìn chăm chú lên phía dưới các đại thế lực.

"Một mực nghe nói Thánh Hóa Giáo giáo chủ, tuổi không lớn lắm nhưng là không nghĩ tới cư nhiên như thế tuổi trẻ, thật sự là giang hồ đời nào cũng có nhân tài ra a."

Trở lại chỗ mình ngồi Đường Liệt, quan sát tỉ mỉ một phen Bạch Cửu, thần sắc hơi xúc động đối với Đường trút mưa nói ra.

Đường trút mưa giờ phút này cũng là phá chịu đả kích, dù sao Bạch Cửu niên kỷ nhìn cùng mình chênh lệch không được mấy tuổi.

Chính mình là chịu bậc cha chú âm Đường Gia Bảo đại thiếu gia, mà đối phương nhưng là tay trắng khởi gia Thánh Hóa Giáo giáo chủ, một cái Nhị Lưu Cao Thủ, một cái là Tam Lưu Cao Thủ, hai người không thể so với cũng có thể nhìn ra chênh lệch.

"Nhị thúc, đó chính là sát cha ta cầu tặc Bạch Cửu a."

Giờ phút này Lục gia, một mực yên lặng không nói Lục Phi Tuyết gắt gao nhìn chăm chăm ngồi ở phía trên Bạch Cửu, nghiêng răng nghiêng lợi thấp giọng hỏi Lục Thừa vân.

"Trước đó ta cũng tưởng rằng này Bạch Cửu gây nên, tuy nhiên hôm nay đến cái này Lĩnh Nam phái, ta nhưng là cảm giác điểm đáng ngờ trùng trùng điệp điệp, Phi Tuyết trước tiên bình tĩnh đừng nóng, trước tạm các loại đang nói."

Ngồi ở một bên Lục Thừa vân, thần sắc bình tĩnh mắt nhìn một bên Lục Phi Tuyết, biết vì phụ báo thù sát ruột, lập tức mở miệng trấn an nói.

"Chư vị Giang Hồ Đồng Đạo,

Ta biết trong lòng các người khẳng định có một chút nghi hoặc, không rõ vì sao Trương mỗ sẽ mời Bạch giáo chủ mà đến, hiện tại Trương mỗ liền hướng về chư vị giải hoặc."

Thu xếp tốt Bạch Cửu mở đầu Vô Niệm, gặp dưới đài đám người một mực thần sắc lạnh lùng nhìn mình chăm chăm, lúc này khẽ cười một tiếng đối chúng nhân nói.

"Hừ! Không cần giải thích, rõ ràng chính là người Lĩnh Nam phái và Thánh Hóa Giáo cầu kết, để cho các đại thế lực tổn thất nặng nề, tốt chia cắt Tây Phong thành, không cần kiểm soát."

Thẩm Phi giờ phút này gặp thù giết cha Bạch Cửu, lập tức tại cũng kìm nén không được, đối mở đầu Vô Niệm bật thốt lên.

Ngồi ở một bên, yên lặng không nói Bạch Cửu nghe vậy, ngẩng đầu nhìn lại, liền phát hiện là cùng chính mình từng có gặp mặt một lần Thẩm Phi, thần sắc âm hàn phiết liếc một chút.

"Hừ! Người không biết không biết sợ, quên Hồn Nhai sự tình, người Vô Song bảo chính là bên trong kẻ cầm đầu một trong, người còn có mặt mũi ở chỗ này kêu gào."

Mở đầu Vô Niệm đối mặt Thẩm Phi chất vấn, thần sắc khinh thường phiết mắt thấy Thẩm Phi, trào phúng nhìn đối phương lên tiếng nói. Dù sao mở đầu Vô Niệm thương thế, truy nguyên do cũng là bại Trảm Thiên nhai ban tặng, mở đầu Vô Niệm có thể đối với Thẩm Phi có hảo cảm mới là lạ.

Mở đầu Vô Niệm nói như vậy, lúc này cầm các đại thế lực và giang hồ Tân Khách, chấn kinh khó mà phụ thêm, bốn phía nhiều tiếng hô kinh ngạc.

Tuy nhiên mọi người còn không rõ ràng lắm cụ thể chi tiết, nhưng là làm đã từng Tây Phong đệ nhất cao thủ mở đầu Vô Niệm, nói chuyện có độ tin cậy

vẫn còn rất cao.

Phát giác được theo mở đầu Vô Niệm dứt lời, bốn phía nhìn mình ánh mắt rõ ràng bắt đầu mang theo xem kỹ, Thẩm Phi trong lòng lúc này hoảng hốt, đo búng cả khuôn mặt tức giận nói.

"Mở đầu Vô Niệm, người đừng muốn ngấm máu phun người, người nói những này bất quá là muốn che giấu người Lĩnh Nam phái và Thánh Hóa Giáo tội ác, thử hỏi nếu thật là ta Vô Song bảo gây nên, vì sao cha ta sẽ táng thân quên Hồn Nhai, mà người Lĩnh Nam phái và Thánh Hóa Giáo lại lông tóc không tổn hao gì."

Rất nhiều thế lực và Giang Hồ Nhân Sĩ nghe vậy, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy Thẩm Phi lời này rất có đạo lý, nếu quả thật như mở đầu Vô Niệm nói như vậy.

Vô Song bảo là kẻ cầm đầu, này Trầm Thiên nhai tại sao lại mất mạng bên trong, nghĩ tới những thứ này đám người nhìn về phía Bạch Cửu và mở đầu Vô Niệm ánh mắt đầy ngờ vực vô căn cứ.

"Trung chương môn không cần nhiều lời, trực tiếp cảm sự tình nói cho bọn hần liền có thể."

Bỗng nhiên một bên Bạch Cửu thần sắc lạnh lùng nhìn một chút, phía dưới các đại thế lực và Giang Hồ Nhân Sĩ, nhẹ giọng đối mở đầu Vô Niệm phân phó nói.

Mở đầu Vô Niệm vốn định tuần hoàn tiến dần, đã thấy Bạch Cửu lên tiếng, lúc này cũng không do dự, cười lạnh một tiếng nhìn xem mọi người trầm giọng nói.

"Tất nhiên chư vị đối với Trung môn có chỗ nghi hoặc, vậy tại hạ liền cảm ngày đó tình huống, kỹ càng cho chư vị nói lên một phen, nghe qua về sau chư vị tại riêng phần mình phán đoán."

P phía dưới đám người gặp mở đầu Vô Niệm nói như vậy, lúc này tinh thần chấn động.

Dù sao mở đầu Vô Niệm không chỉ có tự mình kinh lịch trải qua chuyện đã xảy ra, lại là Nhất Phái Chương Môn, nói tới lời nói có độ tin cậy vẫn còn rất cao.

Mở đầu Vô Niệm quét mọi người liếc một chút, lập tức liền bắt đầu từ thế lực khắp nơi như thế nào tiến vào quên Hồn Nhai nói lên.

Mặc kệ là đám người bị tập kích, vẫn là tại Đường Môn đệ tử Đường Sơn hiệp trợ xuống tìm tới bảo tàng, đến Vô Cực Cung Lâm Trường Hà xuất hiện, còn có Trầm Thiên nhai và đủ mưu đồ đều nhất nhất sắp xuất hiện tới.

"P phía dưới cũng là việc này kỹ càng đi qua, về phần các vị tin hay không Trung môn lời nói, Ta tin tưởng chư vị tự do phán đoán."

Mở đầu Vô Niệm cảm chuyện đã xảy ra nói xong, phiết trước mắt phương đã bị cả kiện sự tình, kinh sợ trừng ngây mồm thế lực khắp nơi và giang hồ Tán Khách, trầm giọng nói bổ sung.

Mà lúc này các đại thế lực, nhưng trong lòng Phiên Giang Đảo Hải, nỗ lực tiêu hóa lấy mở đầu Vô Niệm vừa rồi nói sự tình.

"Ha ha ha! Mở cái gì trò đùa, cái gì thanh đồng bảo rương, cái gì Vô Cực Cung nhất lưu cao thủ, hết thấy đều chẳng qua là người Lĩnh Nam phái và Thánh Hóa Giáo thêu dệt vô cơ a.

nếu quả thật có hay không Cực Cung nhất lưu cao thủ ở đây, vậy người nói cho ta biết, các người là như thế nào từ nhất lưu cao thủ trong tay đào thoát."

Lúc này bị mở đầu Vô Niệm một phen ngôn ngữ kích thích Thẩm Phi, căn bản không thể tiếp nhận hết thấy cũng là nhà mình Vô Song bảo bày ra sự thật, đột nhiên đứng người lên hình, một chân cầm bàn đá ngã lăn, chỉ mở đầu Vô Niệm tức giận hỏi.

Thẩm Phi lời vừa ra khỏi miệng, đến là nhắc nhở phía dưới đám người, đứng vậy a nếu quả thật như mở đầu Vô Niệm nói, có hay không Cực Cung nhất lưu cao thủ xuất thủ, tẩm kia Vô Niệm bọn người lại là như thế nào giữ được tính mạng đây.

Nghĩ tới đây, mọi người lúc này lại đem ánh mắt chuyển hướng mở đầu Vô Niệm, thấy thế nào giải thích.

Mở đầu Vô Niệm nghe vậy, thần sắc không thay đổi chút nào, phiết mắt một bên Bạch Cửu đang muốn trả lời, lại không nghĩ Bạch Cửu lúc này bỗng nhiên lên tiếng nói.

"Vô Cực Cung Lâm Trường Hà, tại sao lại không có để lại Trung chương môn tánh mạng, bốn tọa có thể trả lời các người."

Bạch Cửu lời vừa ra khỏi miệng, trong nháy mắt liền hấp dẫn ở đây tất cả mọi người tầm mắt, liền ngay cả Thẩm Phi giờ phút này cũng là thần sắc kinh nghi nhìn về phía Bạch Cửu.

Bạch Cửu thần sắc lạnh nhạt, lạnh lùng dò xét một phen đám người, lập tức tay phải bỗng nhiên mở ra, chỉ gặp một đạo hàn băng nội kinh trong nháy mắt từ trong tay bắn ra.

"Ba!" Một tiếng trực tiếp cảm cách mình năm trượng Thẩm Phi, cái trán xuyên thủng.

Thẩm Phi lúc này, mang theo một mặt không thể tin thần sắc, khí tuyệt thân vong té ngã trên đất.

"Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì Lâm Trường Hà bị bốn tọa sát."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Nhất Thống Tây Phong【5】Vì Là Tàn Dương Rơi Xuyên Tăng Thêm

"Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì Lâm Trường Hà bị bốn tọa sát."

Bạch Cửu đơn giản như vậy bá khí một câu, trực tiếp xuất thủ một chiêu sát Thẩm Phi.

Trong nháy mắt cảm để cho ở đây thế lực khắp nơi rung động khó mà phụ thêm đứng chết trân tại chỗ.

Nếu đừng nói là phía dưới các đại thế lực, cũng là Bạch Cửu bên cạnh mở đầu Vô Niệm bọn người, cũng không nghĩ tới Bạch Cửu thế mà ngay trước toàn bộ Tây Phong thành mặt, một lời không hợp liền trực tiếp sát Thẩm Phi.

Nhưng là Thẩm Phi chết, tuy nhiên để cho thế lực khắp nơi giật mình, Bạch Cửu lại dám này như thế không kiêng nể gì cả, nhưng chân chân để cho mọi người rung động.

Nhưng là mọi người thấy Bạch Cửu vừa rồi giết chết Thẩm Phi, lại là Nội Lực Ngoại Phóng, giết chết năm trượng bên ngoài Thẩm Phi.

Mọi người tuy nhiên tu vi cao nhất cũng mới nhị lưu cảnh giới, cũng không có gặp qua chân chính nhất lưu cao thủ xuất thủ.

Nhưng là cũng sớm có nghe thấy, Nội Lực Ngoại Phóng chính là nhất lưu cao thủ ký hiệu.

Hiện tại nhất lưu cao thủ bốn chữ, xoay quanh tại cho nên người trong đầu, trừ Vô Song bảo mấy người, ai còn sẽ đi quản Thẩm Phi chết sống.

"Nội Lực Ngoại Phóng, chỉ có nhất lưu cao thủ mới có thể làm đến Nội Lực Ngoại Phóng."

"Trời ạ, Thánh Hóa Giáo Bạch giáo chủ lại là Nhất Lưu Cảnh Giới cao thủ."

"Không nghĩ tới, ta Tây Phong thành thế mà lại xuất hiện nhất lưu cao thủ, phải biết từ Tây Phong xây thành lập đến nay, tu vi cao nhất cũng bắt quá là nhị lưu Diên Phong Cao Thủ a."

Sau khi hết khiếp sợ, tự nhiên là nhiều tiếng hô kinh ngạc, toàn bộ trên quảng trường trong nháy mắt ồn ào một mảnh.

Đừng nói những này phổ thông giang hồ Tân Khách, cũng là Thánh Hóa Giáo Phổ Thông Giáo Chúng, giờ phút này cũng là mới biết được nhà mình giáo chủ, lại là Nhất Lưu Cảnh Giới, có thể Nội Lực Ngoại Phóng cao thủ.

Đây cũng là Bạch Cửu bọn người vì là tạm thời giấu điểm tin tức, cho nên Bạch Cửu đã là nhất lưu cao thủ sự tình, chỉ có Thánh Hóa Giáo rất nhiều cao tăng biết.

"Ai! Lão hủ hiện tại xem như mình bạch, vì sao mở đầu Vô Niệm đối mặt Thánh Hóa Giáo sẽ như thế chú ý cẩn thận.

cái này Bạch Cửu cư nhiên như thế niên kỷ liền đạt tới Nhất Lưu Cảnh Giới, tương lai nhất định tiền đồ bất khả hạn lượng, mở đầu Vô Niệm nếu là không bắt lấy cơ hội này, đây cũng là không xứng làm cái này Linh Nam phái chương môn."

Lúc này ngồi ở một bên Đường Liệt, thần sắc cảm khái nhìn xem Bạch Cửu, thờ dài một tiếng đối bên người Đường trút mưa lên tiếng nói.

"Gia gia ngươi nói cha ta chết, đúng như mở đầu Vô Niệm nói tới như thế, là Vô Song bảo và cái kia Vô Cực Cung Lâm Trường Hà gây nên a."

Một bên Đường trút mưa giờ phút này, thần sắc có chút phức tạp nhìn xem Bạch Cửu, thất hồn lạc phách thấp giọng với Đường Liệt hỏi.

"Việc này sợ là tám chín không rời mười, phải cùng mở đầu Vô Niệm nói không khác nhau chút nào, dù sao bằng vào này Bạch Cửu hiện tại tu vi võ học,

căn bản không có gạt ta các loại tất yếu."

Đường Liệt nghe vậy, lập tức không chút do dự nhìn xem Đường trút mưa trầm giọng trả lời.

Đường trút mưa thật tâm bên trong đã có đáp án, hiện tại lại nghe được Đường Liệt nói như vậy, trong lòng phảng phất thờ phào, quãng cục nợ thần sắc khôi phục lại bình thường bộ dáng, nhìn chăm chăm Bạch Cửu nói.

"Ai! Gia gia ngươi nói cái này Thánh Hóa Giáo Bạch giáo chủ đến tu luyện thế nào, niên kỷ cùng ta không sai biệt lắm cũng đã đến nhất lưu cao thủ cảnh giới, có cơ hội ta định đi thỉnh giáo một phen."

"Ngươi đứa nhỏ này, có chút nào tử được hay không, đây nhất định dính đến người ta bí mật, ngươi trực tiếp như vậy đến hỏi, liền không sợ người ta đem ngươi diệt khẩu, đến lúc đó ta nhưng đánh tuy nhiên ngươi ta, không thể xách ngươi bảo thù."

Đường Liệt nghe vậy, mi tâm một trận cuồng loạn, âm mặt đối Đường trút mưa đầu chính là một bàn tay, lập tức hung ác âm thanh đối với nói.

Mà Lục Gia Trang bên này, kể từ khi biết Bạch Cửu lại là nhất lưu cao thủ về sau, Lục Phi Tuyết liền một mặt giật mình mở to cái miệng nhỏ nhắn, nhìn chăm chăm Bạch Cửu nháy mắt một cái cũng không nháy mắt.

Lục Thừa vân gấp nửa ngày không nhúc nhích, có chút lo lắng liền thần sắc ôn hòa lên tiếng nói.

"Phi Tuyết, hiện tại xem ra cái này Bạch Cửu cũng không phải là hại chết phụ thân ngươi hung thủ."

Thẳng đến lúc này Lục Phi Tuyết mới lấy lại tinh thần đến, nhìn xem Lục Thừa vân lên tiếng nói.

"Nhị thúc cứ như vậy khẳng định, phụ thân ta bọn người không phải cái này Thánh Hóa Giáo Bạch Cửu giết chết."

phải biết đối phương thế nhưng là nhất lưu cao thủ, hoàn toàn phù hợp giết chết các đại thế lực người thế lực, nói không chừng kia cái gì Vô Cực Cung chính là và Linh Nam phái, thù dật vô cơ đây."

"Ngốc nha đầu, điểm ấy nhị thúc nhưng là so ngươi nhìn thấu hoàn toàn, nhị thúc hành tẩu giang hồ nhiều năm, đừng không có học được bao nhiêu, nhưng là Thức Nhân phương diện này, nhưng là có chút tự tin."

ta xem này Bạch Cửu, tuy nhiên mặt ngoài bình thân đối xử mọi người khiêm tốn, nhưng trong xương cốt nhưng là một cái cực độ tự ngạo người, tuy nhiên có thể đem không tốt chính mình tâm tình, cho nên cảm điểm ấy che giấu rất tốt.

loại người này căn bản khinh thường tại nói dối, đang nói bằng vào hiện tại võ công, nhị thúc thực sự không nghĩ ra đối phương có cái gì lừa gạt chúng ta tất yếu."

Từ khi Bạch Cửu thể hiện ra Nhất Lưu Cảnh Giới thực lực về sau, có thể nói ở đây thế lực khắp nơi, lúc này đã hoàn toàn tin tưởng mở đầu Vô Niệm trước đó lời nói.

Dù sao Bạch Cửu có thực lực như vậy, căn bản là không có có lừa gạt mình bọn người tất yếu.

Nếu như muốn đối với mình bọn người mưu đồ làm loạn, hoàn toàn có thể trực tiếp động thủ, làm gì về vùi cho thêm chuyện ra.

Bạch Cửu sát Thẩm Phi về sau, đối xử lạnh nhạt cảm các phương thực lực thần thái biến hóa để ở trong mắt.

Nói thật lời nói thật, nếu như không phải vì Thánh Hóa Giáo phát triển, Bạch Cửu thật đúng là muốn đem những này dưới thực lực, lại tự nhận là là đại gia người, toàn bộ sát đòi giang hồ danh vọng.

Tuy nhiên đến một lần những người này tuy nhiên thực lực không đủ, nhưng có thể làm như nhất phương thế lực Thủ Lĩnh, tất nhiên có thể lấy chỗ, trời sinh ta tài tất hữu dụng, điểm ấy Bạch Cửu vẫn tin tưởng.

Hai tự nhiên là Thánh Hóa Giáo hiện tại chính là dùng người tức , chờ chính mình thống nhất Tây Phong thành, muốn hướng ra phía ngoài phát triển, khẳng định cần nhân thủ.

Những người này đến lúc đó chỉ cần khống chế được làm, một cái táo ngọt một cái Đại Bồng, vẫn có thể cho Bạch Cửu không ít trợ giúp.

Cảm giác hỏa hầu không sai biệt lắm, Bạch Cửu lập tức toàn thân nội lực vận chuyển hừ lạnh một tiếng.

Bạch Cửu hiện tại thế nhưng là nhất lưu đỉnh phong cảnh giới, toàn lực phía dưới mặc dù chỉ là hừ lạnh một tiếng, nhưng cho mọi người tại đây cảm giác, lại phảng phất tại bên tai nổ vang.

Thực lực hơi mạnh một chút còn tốt, chỉ là cảm giác lỗ tai kêu khê, thực lực chênh lệch trong nháy mắt liền cảm giác đầu phảng phất bị người nện một quyền, hỗn loạn.

Bạch Cửu hừ lạnh một tiếng, phía dưới trong nháy mắt yên tĩnh một mảnh, mọi người tại đây tuy nhiên sắc mặt khó coi, lại không có một người dám lên tiếng, cũng hiển nhiên Bạch Cửu một chiêu gây Thẩm Phi vẫn là để mọi người e ngại không thôi.

Bạch Cửu thấy mình con mắt đại thành, trong lòng có chút hài lòng.

Cái này Tiểu Kỳ Xảo, cũng là Bạch Cửu hai ngày này trong lúc rảnh rỗi, căn cứ kiếp trước trong tiểu thuyết bộ đáng, chính mình lấy ra.

Tuy nhiên hiệu quả khẳng định không bằng Sư Tử Hồng, chờ Âm Ba Công phu, nhưng là dùng để đối phó những này phổ thông nhân vật nhưng vẫn là hiệu quả không tệ.

Hấp dẫn mọi người chú ý lực về sau, Bạch Cửu thần sắc bình thần quét mắt một vòng ở đây tất cả mọi người, lập tức âm thanh lạnh lùng nói.

"Bồn tọa hôm nay đến, là có một việc muốn cáo tri bọn ngươi, kể từ hôm nay Tây Phong thành, liền trở về bồn tọa quản lý Thánh Hóa Giáo sở hữu, bọn ngươi chỉ có hai lựa chọn."

"Một chính là gia nhập bồn tọa Thánh Hóa Giáo, trở thành bồn tọa thuộc hạ."

"Hai chính là từ bỏ tất cả mọi thứ, thân thể trần trụi cút ra khỏi Tây Phong thành."

Bạch Cửu nói xong, không thèm quan tâm đã sắc mặt hiện lên vẻ kinh sợ thế lực khắp nơi, thần sắc biến đổi lạnh giọng nói.

"Nếu có người hai lựa chọn cũng không nguyện ý tuyển, bồn tọa liền cho hắn con đường thứ ba, đó chính là bồn tọa tiễn hắn đi chết."

"Bồn tọa cho các ngươi, một nén hương thời gian, quá hạn tự gánh lấy hậu quả."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Nhất Thống Tây Phong 【 6 】

Bạch Cửu nói xong nhưng là không để ý mọi người, trực tiếp mắt nhắm lại bắt đầu dưỡng thần.

Mà Bạch Cửu sau lưng Đỗ Thư sách, không cần Bạch Cửu chào hỏi, liền lấy ra đã sớm chuẩn bị kỹ càng Lư Hương, đốt một điều hương nén, lập tức cười lạnh một tiếng trở lại Bạch Cửu sau lưng.

Đối mặt bá đạo như thế Bạch Cửu, các phe phái thế lực lúc này lại là chau mày khổ tư đối sách.

Dù sao nhà mình kinh doanh nhiều năm thế lực, bãng vào Bạch Cửu một câu liền muốn để cho mọi người khuất phục, coi như Bạch Cửu là nhất lưu cao thủ, cũng là tuyệt đối không có khả năng.

Tuy nhiên có người mặt ủ mày chau, tất nhiên có người vui vẻ ra mặt.

So với rất nhiều mang nhà mang người, phát triển nhiều năm các phe phái thế lực, ngược lại là rất nhiều giang hồ Tán Khách đối với Bạch Cửu yêu cầu, là cầu còn không được.

Rất nhiều giang hồ Tán Khách, cũng là sẽ chỉ gạ mờ Tam Cước Miêu công phu, tại cái này Tây Phong thành cũng liền có thể lẫn lộn phần com, nếu là ra cái này Tây Phong thành, sợ là và phổ thông bình dân không có gì khác nhau.

"Ha ha ha! Lúc đầu ta mệ nó còn muốn lấy, làm sao gia nhập Thánh Hóa Giáo đâu, không nghĩ tới Bạch giáo chủ bây giờ lại là tự mình lên tiếng.

có Bạch giáo chủ cái này nhất lưu cao thủ tọa trấn, Thánh Hóa Giáo tương lai tiền đồ bất khả hạn lượng, ta Mạnh Trường Hà còn cũng không tin, ta lẫn lộn không ra cá nhân dạng tôi."

Quảng trường một cái góc bên trong, giờ phút này Mạnh Trường Hà thần sắc đặc ý, nhìn xem trương hoan và Tô phú quý, cao giọng cười to nói.

Mà ngồi ở Mạnh Trường Hà đối diện trương hoan và Tô phú quý, giờ phút này nhưng là thần sắc xấu hổ.

Trước đó hai người còn sợ Thánh Hóa Giáo không phải Linh Nam Chư Phái đối thủ, lại không nghĩ rằng người ta Thánh Hóa Giáo thực lực, căn bản cũng không là Tây Phong thành hắn thế lực có thể so sánh với.

Giờ phút này nhìn xem đặc ý Mạnh Trường Hà, hai người chỉ có thể sắc mặt cứng ngắc cười làm lạnh nói.

"Vẫn là Mạnh đại ca kiến thức phi phàm, tiểu đệ hai người kém xa tít tắp, còn quên mình chờ nhập Thánh Hòa Giáo về sau, Mạnh đại ca nhiều hơn chiếu cố."

Mạnh Trường Hà và hai người vốn là quen biết nhiều năm, đương nhiên sẽ không thật trách cứ hai người, gặp hai người nhận lầm lập tức khẽ cười một tiếng nói.

hai vị hiền đệ không cần như thế, chúng ta ba người giao nhau nhiều năm, lần này nhận được Bạch giáo chủ ân điển, cho chúng ta tiến thân cơ hội, chúng ta ba người ôn hòa hai bên cùng ủng hộ, xong ra một phen thành tựu được."

Hai người gặp Mạnh Trường Hà nói như vậy, lúc này trong lòng cảm động đối Mạnh Trường Hà liền vội vàng hành lễ.

Giống Mạnh Trường Hà mấy người dạng này giang hồ Tân Khách số lượng cũng không ít, giờ phút này đứng tại bốn phía hai cái thanh niên đang tại nói chuyện với nhau.

Hai người này không phải người khác, chính là Hoàng Bác và danh xưng Bách Sự Thông Tiêu đẳng, giờ phút này Hoàng Bác thần sắc kích động nhìn xem Tiêu đẳng nói.

"Tiêu lão ca, lần này thế nhưng là ngàn năm một thuở cơ hội a, bằng vào Thánh Hòa Giáo Bạch giáo chủ tiềm lực, tương lai nhất định là Danh Chấn Giang Hồ đại nhân vật.

lần này chỉ cần chúng ta gia nhập vào, tương lai hành tẩu giang hồ không chỉ có chỗ dựa,

Cũng có thể có cái tiến thân chỗ a."

"Hoàng lão đệ nói không tệ, lần này đúng là cái cơ hội thật tốt, giống người ta như vậy khách giang hồ, muốn bối cảnh không có bối cảnh, muốn võ công không có võ công.

muốn vào những tông môn kia đại phái, người ta căn bản chú trọng chúng ta, trừ ra nhà Hộ Viện đầu cơ trục lợi điểm tin tức, có thể nói ngày nào không phải trải qua, ăn bữa hôm lo bữa mai thời gian.

lần này cơ hội tốt như vậy, đương nhiên không thể bỏ qua, đợi lát nữa hai ta tốc độ nhanh một chút, cũng đừng làm cho người khác vượt lên trước."

Bách Sự Thông Tiêu đẳng, một mực dựa vào đầu cơ trục lợi giang hồ tin tức mà sống, nhưng so sánh một mực ở tại Tây Phong thành Hoàng Bác kiến thức rộng rãi không ít.

chính là bởi vì như thế, hiểu thêm gia nhập Thánh Hòa Giáo là bao lớn kỳ ngộ.

Tại Nam Cương có nhất lưu cao thủ thế lực, và không có nhất lưu cao thủ thế lực, có một trời một vực.

Có thể cũng không khách khí nói, nếu như Bạch Cửu không phải nhất lưu cao thủ, coi như thống nhất Tây Phong thành, cũng bất quá là tại Tây Phong thành bên trong xưng vương xưng bá, ra Tây Phong thành cũng bất quá là cái võ công không sai cao thủ a.

Nhưng Bạch Cửu là nhất lưu cao thủ, đãi ngộ và lúc trước nhị lưu cảnh giới có thể nói căn bản là không có cách đánh đồng.

Không nói hấn, chờ Bạch Cửu thực lực truyền đi về sau, đừng nói Khánh Dương phủ địa giới, cũng là Nam Cương cũng sẽ có một chút thế lực đến đây bá phong kết giao Bạch Cửu.

Mà Bạch Cửu danh tiếng, cũng sẽ lập tức truyền khắp toàn bộ Khánh Dương phủ, thậm chí tại Nam Cương cũng sẽ rất có uy danh.

Giờ phút này Bạch Cửu nhưng lại không biết, bởi vì chính mình một câu, phía dưới giang hồ Tân Khách sớm đã là ma quyền sát chưởng, liền chờ thời gian vừa đến, liền lập tức gia nhập Thánh Hòa Giáo.

So sánh cao hứng bừng bừng rất nhiều giang hồ Tân Khách, các đại thế lực giờ phút này nhưng là lòng mảy mảy chú ý.

Đường Gia Bảo bên này, Đường trút mưa thần sắc lo lắng mắt nhìn một mực cúi đầu trầm giọng Đường Liệt, lúc này lại cũng là không dám lẩm miệng.

Dù sao lần này quyết định, không chỉ có liên quan đến lấy Đường gia hơn một trăm miệng trực hệ tộc nhân tánh mạng, càng là liên quan đến lấy Đường Gia Bảo tương lai, không phải do không thận trọng.

Coi như Đường trút mưa thân là Đường Gia Bảo đại thiếu gia, lần này cũng không có tuổi nghề xen vào.

Mà Lục Gia Trang Lục Thừa vân, lúc này lại là thần sắc nhàn nhã, hiển nhiên trong lòng đã làm ra quyết định.

Lục Phi Tuyết lúc đầu có chút lo lắng, gặp nhà mình nhị thúc bộ dáng, lập tức thần sắc nhất động, đối Lục Thừa vân nhẹ giọng hỏi.

"Nhị thúc, Phi Tuyết gặp người đã tính trước, chẳng lẽ đã có dự định."

Lục Thừa vẫn nghe vậy, khẽ cười một tiếng thần sắc ôn hòa nhìn xem Lục Phi Tuyết gật đầu nói.

"Phi Tuyết đoán không tệ, nhị thúc nhưng là đã có dự định."

Lục Phi Tuyết gặp Lục Thừa vẫn nói như vậy, lúc này thần sắc giật mình, thần sắc trịnh trọng đối Lục Thừa Phong nói.

"Lại không biết, nhị thúc ra sao dự định."

Lục Thừa vẫn nghe vậy, thần sắc bất biến khẽ cười một tiếng nói "Phi Tuyết không cần sốt ruột, đợi lát nữa ngươi tự sẽ biết được."

Theo thời gian trôi qua, trong sân rộng bầu không khí bắt đầu hiện ra Lưỡng Cực Phân Hóa.

Các đại thể lực ở giữa bầu không khí ngưng trọng, mà bốn phía giang hồ Tân Khách nhưng là thần tình kích động.

Bỗng nhiên một trận gió lạnh đánh tới, cầm Lư Hương bên trong một điểm cuối cùng hương nến thiêu đốt đợi hết, đứng sau lưng Bạch Cửu Đổ Thư sách gấp này, thần sắc nghiêm nghị đi ra, hướng về phía trước hai bước âm thanh lạnh lùng nói.

"Canh giờ đã đến, hiện tại nguyện ý gia nhập ta Thánh Hòa Giáo Giang Hồ Tân Nhân, tự giác đứng đội đến bên cạnh treo lên tên tạo sách."

Chỉ gặp theo Đổ Thư sách nói xong, lập tức từ Thánh Hòa Giáo trong đội ngũ đi ra mười cái giáo chúng.

Mà Linh Nam phái hiển nhiên cũng là đã sớm chuẩn bị, lập tức có người đem mười cái cái bàn bày đặt tại một góc, lập tức Thánh Hòa Giáo mười người hai hai một tổ, ngồi ở trên.

Gặp Thánh Hòa Giáo người lên tiếng, sớm đã cơ hồ nhưng chịu không được giang hồ Tân Khách, hô to một tiếng Rầm rầm một tiếng, lập tức như ong vỡ tổ hiện lên chỗ ghi danh, Đổ Thư sách gấp tràng diện hỗn loạn không được khảm, lúc này quát lạnh một tiếng.

"Người tới, phạm là phá hư quy củ không được xếp hàng người, trực tiếp kéo ra ngoài sát."

Theo Đổ Thư sách ra lệnh một tiếng, chỉ gặp được Bách Thánh Hòa Giáo giáo chúng, cùng nhau rút đao ra khỏi vỏ, hét to một tiếng.

Thánh Hòa Giáo một phen làm, trong nháy mắt liền để cho rất nhiều giang hồ Tân Khách tinh táo lại.

Ngay sau đó dựa theo chính mình trước mắt trình tự, tự giác xếp hàng, lúc này liền xem như tính cách tại kiều ngạo, đòi cũng sẽ không vờ ngó ngàng và Thánh Hòa Giáo cứng rắn.

Đương nhiên cũng không phải sở hữu giang hồ Tân Khách, đều lựa chọn gia nhập Thánh Hòa Giáo, mấy ngàn người bên trong cũng có hơn trăm người đứng tại chỗ không nhúc nhích, hiển nhiên không phải cũng định rời đi Tây Phong thành, chính là có ý định khác.

Giang hồ Tân Khách chỉ là việc nhỏ, đầu to nhưng là còn lại các đại thể lực.

Đổ Thư sách cầm giang hồ Tân Khách sự tình an bài tốt về sau, lập tức liền mất lạnh nhìn phía dưới các đại thể lực, trầm giọng hỏi.

"Canh giờ đã đến, không biết chư vị phải chăng đã làm ra quyết định."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93 : Nhất Thống Tây Phong 【7】

"Chư vị có thể nghĩ rõ ràng, đến phải chăng gia nhập ta Thánh Hòa Giáo."

Đổ Thư Thư Thần sắc nghiêm nghị nhìn phía dưới các đại thể lực, lạnh giọng dò hỏi.

Đối mặt Đổ Thư sách hỏi thăm, phía dưới tất cả năm thứ ba đại học tốc độ dòng chảy lực Thủ Linh do dự một chút, nhưng là đều đem ánh mắt nhìn về phía trước Đường Gia Bảo và Lục Gia Trang.

Đỗ Thư sách gặp này, thần sắc nhất động lập tức nhìn về phía Đường Gia Bảo Đường Liệt, đối với âm thanh lạnh lùng nói.

"Người Đường Gia Bảo phải chăng làm ra quyết định."

Theo Đỗ Thư sách hỏi thăm, giữa sân các đại thế lực ánh mắt, toàn bộ tụ tập tại Đường Gia Bảo trên thân.

Lúc này Đường Gia Bảo bên này, đối mặt Đỗ Thư sách, và ánh mắt mọi người, Đường trút mưa cái trán đã đỏ mồ hôi.

Tuy nhiên Đường trút mưa là thật Tam Lưu hậu kỳ cao thủ, nhưng nói đến cũng bất quá là một cái Vô Học Thiên Phú bất phàm thiếu niên a.

Lần thứ nhất đối mặt tình huống như vậy, nhưng là có chút tâm hoảng ý loạn.

Còn tốt đối mặt Đỗ Thư sách hỏi thăm, giờ phút này Đường Liệt nhưng là đã từ trong trầm tư lấy lại tinh thần.

Đường Liệt đầu tiên là nhìn một chút mặt không biểu tình Đỗ Thư sách, lập tức đối một bên, mở đầu Vô Niệm trầm giọng nói.

"Trương chương môn, lão hủ có một cái nghi vấn kính xin Trương chương môn giải hoặc."

Mở đầu Vô Niệm gặp Đường Liệt nói như vậy, xem Đỗ Thư sách liếc một chút, gặp Đỗ Thư sách không có phản đối, lập tức khẽ cười nói.

"Đường Liệt tiền bối có chuyện mời nói, Trương mỗ biết gì nói vậy."

Gặp mở đầu Vô Niệm đáp ứng, Đường Liệt trong lòng thở phào lập tức trầm giọng hỏi.

"Lão hủ vấn đề nếu rất đơn giản, cũng là muốn biết người Linh Nam phái phải chăng đã gia nhập Bạch giáo chủ dưới trướng."

Đường Liệt lời vừa ra khỏi miệng, liền hấp dẫn ở đây sở hữu thế lực ánh mắt.

Linh Nam phái làm Tây Phong thành trừ Thánh Hòa Giáo bên ngoài thế lực tối cường, có thể nói trắng ra Cửu Thánh Hòa Giáo không có quật khởi trước đó, Linh Nam phái cũng đã xưng hùng Tây Phong thành đã lâu.

Linh Nam phái phải chăng đã gia nhập Thánh Hòa Giáo, có thể nói đúng tại đại bộ phận thế lực mà nói, cực kỳ trọng yếu.

Gặp theo Đường Liệt lời nói, các phe phái thế lực đều đem ánh mắt hội tụ trên người mình, mở đầu Vô Niệm cười thầm trong lòng, cũng không được giấu diếm thân nhiên nói.

"Không dối gạt Đường Liệt tiền bối, ta Linh Nam phái đã ở hôm qua cũng đã đi qua Bạch giáo chủ đồng ý, đầu nhập dưới trướng, chỉ là bởi vì chuyện hôm nay cho nên cũng không lộ ra."

Theo mở đầu Vô Niệm nói như vậy, rất nhiều thế lực giật mình tại, cũng đều bình tĩnh đại ngộ, vì sao hôm nay Linh Nam phái sẽ như thế làm việc, cảm tình người ta đã sớm gia nhập Thánh Hòa Giáo.

Tuy nhiên trong lòng đã đoán được đáp án, nhưng khi từ mở đầu Vô Niệm trong miệng chính miệng đạt được tin tức này thì Đường Liệt cũng không nhịn được nói khoác, phảng phất trong nháy mắt Lão không ít, lập tức quay người đối Đỗ Thư Thư Đạo.

"Còn không biết xưng hô như thế nào."

Đỗ Thư sách gặp Đường Liệt hỏi thăm,

Thần sắc lạnh nhạt nhìn xem nói khẽ.

"Thánh Hòa Giáo Quang Minh Tả Sư, Đỗ Thư sách."

Đường Liệt nghe vậy, lập tức thần sắc trịnh trọng nhìn xem Đỗ Thư sách trầm giọng nói ra.

"Đỗ tả sư, ta Đường Gia Bảo đồng ý gia nhập Thánh Hòa Giáo, tuy nhiên lão hủ có cái yêu cầu còn quên Quý Giáo có thể đáp ứng."

Đỗ Thư sách nghe vậy, lúc này thần sắc biến đổi nhũn mỳ, đang muốn cự tuyệt, lại không nghĩ lúc này một bên Bạch Cửu mở hai mắt ra nói khẽ.

"Yêu cầu gì."

Đường Liệt cũng không nghĩ tới, Bạch Cửu đột nhiên lại hỏi chính mình, lập tức đối Bạch Cửu chấp tay nói.

"Lão hủ có thể mang theo Đường Gia Bảo gia nhập Bạch giáo chủ dưới trướng, nhưng là lão hủ hi vọng, Bạch giáo chủ có thể làm cho ta Đường gia người tự thành một nhánh."

Đường Liệt nói đến đây, gặp Bạch Cửu nhũn mỳ, lúc này trong lòng hơi động, liền minh bạch Bạch Cửu khả năng hiểu lầm chính mình ý tứ, lập tức giải thích nói.

"Bạch giáo chủ chó nên hiểu lầm, ta Đường gia người am hiểu chế tạo ám khí cơ quan, cũng là sở học võ công cũng không am hiểu đang đối mặt địch.

cho nên lão hủ hi vọng Bạch giáo chủ có thể làm cho ta Đường gia người, chuyên tâm nghiên cứu chế tạo cơ quan ám khí, là trắng giáo chủ hiệu lực."

Bạch Cửu vừa rồi nghe nói đối phương lại muốn đơn độc thành một nhánh thì còn tưởng rằng đối phương là không nỗ lực trong tay toàn lực, muốn tại Thánh Hòa Giáo bên trong đơn độc thành nhất phương thế lực, cho nên lúc đầu trong lòng đã là không thích.

Lúc này nghe xong Đường Liệt nói ra nguyên nhân, nhưng là không thể không nói một tiếng, đối phương không hổ là lăn lộn nhiều năm Lão Giang Hồ.

Đối phương đến là thật tâm thực lòng, gia nhập từ Thánh Hòa Giáo, vẫn là ủy khúc cầu toàn mới gia nhập, điểm ấy Bạch Cửu không dám hứa chắc, nhưng là từ khi đối phương đáp ứng gia nhập Thánh Hòa Giáo, cũng đã bắt đầu vì là nhà mình Đường Gia Bảo dự định.

Điểm thứ nhất chính là phát huy Đường Gia Bảo ưu thế, chuyên tâm vì là Thánh Hòa Giáo chế tạo cơ quan ám khí, chỉ cần thành tích không tệ, Bạch Cửu đương nhiên sẽ không bạc đãi bọn họ.

Dạng này Đường Gia Bảo địa vị liền có cam đoan, thời gian lâu dài không nhất định không kiếm nổi Thánh Hòa Giáo cao tầng.

Điểm thứ hai tự nhiên là độc lập đi ra về sau, chỉ cần đối với Bạch Cửu phụ trách, lại không cần ra ngoài chém giết, an toàn bên trên nhưng là thật to có cam đoan, tại hai điểm này trên cơ sở, Đường Gia Bảo muốn không hưng thịnh cũng khó khăn.

Bạch Cửu hơi tự hỏi một chút, liền đoán được trong lòng dự định, tuy nhiên Bạch Cửu cũng nhìn ra, đối phương căn bản cũng không có ý định gạt Bạch Cửu.

Nghĩ rõ ràng những này, Bạch Cửu hơi suy nghĩ một phen về sau, mắt nhìn Đường Liệt nói khẽ.

"Ngươi yêu cầu, bản tọa có thể đáp ứng ngươi, bản tọa tự sẽ an bài, tuy nhiên ngươi tất nhiên gia nhập ta Thánh Hòa Giáo, vậy thì cảm thuốc này ăn vào."

Bạch Cửu nói, từ trong ngực móc ra một cái bình sứ, lập tức hơi vung tay liền cầm nhét vào Đường Liệt trong tay, bình sứ bên trong chứa không phải đường, chính là hai khóa Dịch Kinh báo thai hoàn."

Tiếp được Bạch Cửu ném qua tới bình sứ, Đường Liệt trà trộn giang hồ nhiều năm, không cần đoán cũng có thể biết bên trong chứa là vật gì.

Tuy nhiên như là đã làm quyết định, Đường Liệt lập tức cũng không do dự, mở ra cái bình gấp bên trong chứa lấy hai khóa đen kịt sắc đan dược, liền mình bạch Bạch Cửu đây là cho mình và Đường trút mưa chuẩn bị.

Đường Liệt lập tức thần sắc bình tĩnh tại chỗ ăn vào một khóa, lập tức cầm một khóa giao cho Đường trút mưa, Đường trút mưa gấp nhà mình lão gia tử đều đã ăn, cũng không do dự đồng dạng ăn hết.

Bạch Cửu gặp hai người không chút do dự ăn Dịch Kinh báo thai hoàn, nhìn về phía hai người thần sắc ôn hòa không ít, lập tức đem ánh mắt chuyển hướng Lục Gia Trang người.

Lục Thừa vân gặp Bạch Cửu mặt không biểu tình nhìn mình, trong lòng không có tới hoảng hốt, lập tức đứng dậy đối Bạch Cửu ôm quyền nói.

"Bạch giáo chủ, ta Lục Gia Trang cũng đồng ý gia nhập Thánh Hòa Giáo."

Nếu trước đó Lục Thừa vân cũng đã quyết định gia nhập Bạch Cửu dưới trướng.

Nếu như nói không có ủng hộ chí xuất hiện, bằng vào Lục Thừa vân Tam Lưu đỉnh phong thực lực, tại Tây Phong thành tuy nhiên tiến thủ không đủ, nhưng là bảo trụ Lục Gia Trang vẫn là có thể.

Nhưng là Bạch Cửu xuất hiện để cho Lục Thừa vân biết, chính mình căn bản không có lựa chọn chỗ trống.

Từ khi Lục Thừa Phong sau khi chết, Lục Gia Trang có thể nói toàn bộ nhờ Lục Thừa vân một cao thủ chèo chống, nếu như ngày đó Lục Gia Trang xảy ra ngoài ý muốn, có thể nói Lục Gia Trang trong khoảnh khắc liền sẽ tan thành mây khói.

Cho nên theo Lục Thừa Phong, gia nhập Thánh Hòa Giáo nếu ngược lại là chuyện tốt.

Không nói có thể có được Thánh Hòa Giáo che chở, nắm lấy cơ hội để cho Lục gia thực lực cao hơn một bậc thang, cũng không phải không có khả năng."

Chương 94: Nhất Thống Tây Phong【8】

Bạch Cửu ngược lại là không nghĩ tới, Lục Gia Trang sẽ đáp ứng như thế dứt khoát, cái này khiến Bạch Cửu đối với không khỏi có một chút hảo cảm, lập tức đồng dạng lấy ra một khóa Dịch Kinh báo thai hoàn, ném cho Lục Thừa vân.

Lục Thừa vân trước đó đã gặp, Bạch Cửu cầm đồng dạng đồ vật cho Đường Liệt bọn người, trong lòng rõ ràng cái này chỉ sợ là Bạch Cửu không chế nhóm người mình thủ đoạn.

Tuy nhiên Lục Thừa vân là thật tâm gia nhập Thánh Hòa Giáo, cũng không sợ Bạch Cửu vô duyên vô cớ hại chính mình.

Dứt khoát lúc này mở ra bình sứ, thấy chỉ có một khóa đan dược, trong lòng đến là thờ phào.

Đại ca của mình thân tử, Lục Thừa vân cũng không hy vọng Lục Phi Tuyết tại chịu một điểm thương tổn, cho dù là Bạch Cửu đối với mình đám người cũng không cái gì ý đồ xấu.

Lại không nghĩ rằng, một bên Lục Phi Tuyết gặp nhà mình nhị thúc ăn vào Bạch Cửu cho đan dược, thần sắc lúc này biến đổi, đôi mi thanh tú nhú một cái lúc này ra khỏi hàng, ánh mắt nháy cũng không nháy mắt nhìn xem Bạch Cửu trầm giọng nói.

"Tại hạ Lục Gia Trang Lục Phi Tuyết, khẩn cầu Bạch giáo chủ tại ban thưởng một khóa vừa rồi đan dược."

Lục Thừa vân gặp nhà mình cháu gái như thế, lúc này thần sắc đại biến, vừa định mở miệng ngăn lại, lại không nghĩ rằng Lục Phi Tuyết quay người nhìn xem trầm giọng nói.

"Nhị thúc người từ nhỏ nhìn ta lớn lên, hẳn là rõ ràng ta tính cách, chớ có đang khuyên ta."

Bạch Cửu cũng không nghĩ tới, mọi người tránh không kịp Dịch Kinh báo thai hoàn, thế mà lại có người chủ động tìm lấy.

Mặc kệ đối phương đến tốt cùng ra sao nguyên nhân, Bạch Cửu đối với dùng khí ngược lại là có chút bội phục, lập tức trầm giọng nói.

"Người có biết, bốn tọa vừa rồi cho bọn hắn ăn vào ra sao đan dược."

Lục Phi Tuyết gặp Bạch Cửu hỏi thăm, lập tức nhìn thẳng Bạch Cửu trầm giọng nói.

"Lục Phi Tuyết không biết."

"A! Đoán không tề, bốn tọa có thể nói cho người biết, vừa rồi bọn họ ăn vào chính là bốn tọa độc môn đan dược."

Dịch Kinh báo thai hoàn, sau khi ăn vào hàng năm liền sẽ phát tác một lần, lúc phát tác toàn thân ngứa lạ vô cùng, đau đến không muốn sống, trừ bốn tọa độc môn giải dược không có thuốc nào cứu được, hiện tại người còn muốn ăn a."

Bạch Cửu lời nói để cho mọi người chung quanh giật mình không thôi, Lục Phi Tuyết hiển nhiên cũng không nghĩ tới thế mà lại là loại đan dược này, tuy nhiên sinh ra tính tình quật cường, lúc này cắn răng một cái liền nói ngay.

"Lục Phi Tuyết khẩn cầu Bạch giáo chủ, ban thưởng Dịch Kinh báo thai hoàn."

"Tốt! Đã như vậy bốn tọa liền thành toàn người "

Bạch Cửu lúc này nhẹ giọng cười một tiếng, lập tức lại từ trong hệ thống đổi lấy một khóa Dịch Kinh báo thai hoàn, ném cho Lục Phi Tuyết.

Lục Phi Tuyết tiếp nhận Bạch Cửu ném qua tới Dịch Kinh báo thai hoàn, lập tức cũng không chậm trễ.

Trực tiếp mở ra cái bình lấy ra đan dược, không chút do dự ăn vào, lập tức đối Bạch Cửu thi lễ, đứng sau lưng Lục Thừa vân.

Giải quyết Đường Gia Bảo và Lục Gia Trang, đã từng Tây Phong thành trừ bỏ đã không biết tung tích Tề gia trang bên ngoài, cũng chỉ còn lại có một cái nửa tàn Vô Song bảo và Hoắc gia trang.

Vô Song bảo bên kia, từ lúc Bạch Cửu sát Thẩm Phi về sau, còn lại Tào thuần mấy người, thần sắc thần sắc nhấp nhô đứng tại chỗ không dám có chút động tác.

Bạch Cửu tạm thời cũng lười để ý tới bọn họ, trực tiếp đem ánh mắt nhìn về phía Hoắc gia trang Hoắc Đô.

Một mực cúi đầu yên lặng không nói Hoắc Đồ, phảng phất phát giác được Bạch Cửu ánh mắt, không đợi Bạch Cửu mở miệng trực tiếp đứng người lên hình, đối Bạch Cửu ôm quyền nói.

"Hoắc Đồ nguyện ý gia nhập Thánh Hòa Giáo, tuy nhiên Hoắc Đồ không dám giấu diếm giáo chủ, ta Hoắc Đồ tại Hoắc gia trang chỉ là một cái thân phận xuống người, lần này ta chỉ có thể đại biểu chính ta, không có quyền đại biểu Hoắc gia trang."

Bạch Cửu nghe vậy thần sắc bất biến, lạnh lấy hai mắt nhìn chăm chú đối phương chỉ chốc lát, lên tiếng nói.

"Đã ngươi gia nhập Bản Giáo, chính là bốn tọa thuộc hạ, bốn tọa cảm thấy ngươi hoàn toàn có thể đại biểu Hoắc gia, với lại cũng tin tưởng Hoắc gia tại ngươi chỉ huy xuống sẽ gần hơn một bước, ngươi cho là thế nào."

Hoắc Đồ nghe vậy, lúc đầu một mực cổ ba không bình thần sắc lúc này giật mình.

Hoắc Đồ dĩ nhiên không phải kẻ ngu dốt, chỗ nào nghe không hiểu Bạch Cửu ý tứ, rất rõ ràng là muốn đến đỡ mình tại Hoắc gia bên trên, lập tức thần sắc kích động lên tiếng nói.

"Hoắc Đồ đa tạ giáo chủ ân đức, ta Hoắc gia ỏn thỏa vì là giáo chủ Cúc Cung Tẫn Tuy Tử Nhi Hậu Di."

"Ân! Các loại lần này sự tình kết thúc, bốn tọa sẽ phái người và ngươi đi Hoắc gia một chuyến."

Bạch Cửu đối với Hoắc Đồ biểu hiện coi như hài lòng, theo Bạch Cửu, đối một cái nghe lời người lãnh đạo Hoắc gia, đối với mình đương nhiên là có lợi nhất.

Cầm Tây Phong thành lục đại thế lực vấn đề giải quyết về sau, Bạch Cửu đem ánh mắt nhìn về phía, còn lại hơn ba mươi nhà Tam Lư Thế Lực.

Đối với những này Tam Lư Thế Lực, Bạch Cửu nhưng không có cái gì kiên nhẫn và đối phương cãi cọ, lúc này đối xử lạnh nhạt lạnh giọng nói.

"Bốn tọa trước đó đã cho các ngươi thời gian và cơ hội lựa chọn."

bây giờ chọn lựa gia nhập bốn tọa dưới trướng, tự giác đứng ở bốn tọa bên tay trái, hấn mặc kệ nguyên nhân gì đứng ở bên tay phải, mười hơi bên trong không nhúc nhích người, bốn tọa tiến hấn đi chết."

Hơn ba mươi nhà Tam Lư Thế Lực Thủ Lĩnh, vốn còn muốn muốn cùng Bạch Cửu cãi cọ một phen, nhìn xem có thể hay không lăn lộn đến chỗ tốt gì.

Lại không nghĩ rằng, Bạch Cửu căn bản không cho mọi người cơ hội, tuy nhiên lần này mọi người cũng không dám lãng phí thời gian làm nhiều cân nhắc, dù sao Bạch Cửu chỉ cấp mọi người mười hơi thời gian.

Về phần phản kháng, Thẩm Phi trước đó kết cục thế nhưng là rõ mồn một trước mắt, mọi người cũng không muốn rơi vào và kết cục giống nhau.

Mười hơi thời gian thoáng qua tức thì, hơn ba mươi nhà thế lực cũng làm ra lựa chọn.

Lựa chọn gia nhập Thánh Hòa Giáo hai mươi chín nhà thế lực, đều đứng tại Bạch Cửu bên tay trái, Bạch Cửu còn chứng kiến cuồng phong đường ruộng chuyên nhất bọn người.

Mà đứng ở bên tay phải của Bạch Cửu, không có lựa chọn gia nhập Thánh Hòa Giáo khoảng chừng năm nhà nhiều.

Đối với đã gia nhập chính mình dưới trướng hai mươi chín nhà thế lực, Bạch Cửu quét mắt một vòng, tạm thời không làm chú ý.

Mà chính là đưa ánh mắt nhìn về phía, không có lựa chọn gia nhập năm nhà thế lực.

"Bọn người không muốn gia nhập bốn tọa dưới trướng, bốn tọa cũng không miễn cưỡng, bốn tọa cho các ngươi một ngày thời gian chuẩn bị, ngày mai sáng sớm cứ vậy rời đi Tây Phong thành, bọn người có thể nhớ kỹ."

Đối với những này không muốn gia nhập Thánh Hòa Giáo thế lực, Bạch Cửu cũng không miễn cưỡng, dù sao người có chí riêng.

Dù sao những thế lực nhỏ này, đối với Bạch Cửu cũng là có cũng được mà không có cũng không sao, Bạch Cửu cũng lười tại trên người đối phương lãng phí thời gian."

Nào biết mấy nhà thế lực nghe Bạch Cửu lời nói, bên trong một cái dẫn đầu hán tử gầy yếu nghiêm sắc mặt, đối Bạch Cửu nói.

"Bạch giáo chủ chó nên hiểu lầm, ta năm nhà cũng không phải là muốn rời khỏi Tây Phong thành, mà chính là cũng muốn gia nhập Bạch giáo chủ dưới trướng."

Bạch Cửu nghe vậy, lúc này thần sắc nhất động, lông mày hơi nhíu lên nhìn xem gầy gò nam tử trầm giọng nói.

"Đã ngươi các loại cũng phải gia nhập Bản Giáo, vì sao còn muốn đứng ở bên phải, chẳng lẽ bốn tọa mới vừa nói không đủ rõ ràng a."

"Hồi Bạch giáo chủ, ta năm nhà gia nhập giáo chủ dưới trướng không có vấn đề, bất quá ta các loại cũng có cái yêu cầu, chính là muốn để cho giáo chủ

đồng ý chúng ta giống như Đường Gia Bảo tự thành một nhánh."

Gầy gò nam tử nghe vậy, trong mắt tinh quang lóe lên một cái rồi biến mất cúi đầu đối Bạch Cửu lên tiếng nói.

"A! Chẳng lẽ các ngươi chẳng lẽ cũng có cái gì đặc thù mới có thể không thành."

Bạch Cửu nghe đối phương lời nói, lúc này thần sắc nhất động, hiếu kỳ hỏi.

Nếu như đối phương giống như Đường Gia Bảo, am hiểu đặc thù nào đó thủ đoạn, Bạch Cửu đối với đối phương yêu cầu cũng sẽ không không đáp ứng.

Dù sao Thánh Hóa Giáo muốn phát triển, trừ võ lực cũng không thể rời bỏ các phương diện nhân tài.

"Hồi giáo chủ, chúng ta đồng thời không cái gì đặc thù bản sự, chỉ là ta nằm nhà tại Tây Phong thành luôn luôn đồng khí liên cảnh, cộng đồng tiến thối.

lại nhận được Giang Hồ Đồng Đạo nhìn lên, cho cái Ngũ Long nổi danh hào, cho nên muốn nhập giáo người dưới trưởng về sau, tiếp tục cùng nhau cộng sự."

Nghe đối phương lời nói, Bạch Cửu thần sắc bất biến trên khóe miệng giương, khẽ cười một tiếng nói.

"Thờ ra! Ngũ Long sẽ."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Nhất Thống Tây Phong 【 xong 】

"Thờ ra! Ngũ Long sẽ, thật sự là không biết mùi vị."

Bạch Cửu thần sắc lạnh nhạt nhìn không được cười lên, lập tức trong mắt hàn quang lóe lên trong nháy mắt đưa tay, đối mấy người cũng là mấy đạo hàn băng nội kinh.

Mặc kệ là mọi người chung quanh, vẫn là Ngũ Long sẽ người ai cũng không nghĩ tới, Bạch Cửu thế mà lại nói động thủ liền động thủ.

Ngay sau đó căn bản ngay cả phản ứng cơ hội đều không có, trực tiếp bị Bạch Cửu oanh sát."

Bạch Cửu sát mấy người, thần sắc không bình tĩnh đối xử lạnh nhạt quét xuống ở đây cho nên người.

Ở đây thế lực bất kể là ai, cũng không dám và Bạch Cửu đối mặt tự giác cúi đầu, hiển nhiên Bạch Cửu sát Ngũ Long sẽ mấy người, đối với mọi người cũng là đưa đến uy hiếp tác dụng.

"Bọn ngươi như là đã lựa chọn gia nhập bản giáo chủ, lần này bốn tọa liên cho các ngươi một ngày thời gian chuẩn bị, sau một ngày tương ứng thế lực tất cả mọi người, lần nữa hội tụ nơi đây tham gia nhập giáo nghi thức, hiện tại bọn ngươi có thể rời đi."

Gặp Bạch Cửu nói như thế, phía dưới các đại thế lực và gia nhập Thánh Hóa Giáo giang hồ Tân Khách lúc này đối Bạch Cửu, thi lễ, lần lượt tản đi.

Thời gian không lâu toàn bộ trên quảng trường liền chỉ còn lại có, Thánh Hóa Giáo và Linh Nam phái, còn có Vô Song bảo và Hoắc Đô mấy người.

Bạch Cửu phiết mắt Vô Song bảo mấy người, trầm giọng nói.

bọn ngươi mấy người tạm thời lưu tại nơi này , chờ đợi ngày mai cùng nhau gia nhập Bản Giáo, có gì dị nghị không.

"Cổ hai Từ Tam hai người các ngươi mang người Bản Bộ nhân thủ, giữ vững ra khỏi thành yếu đạo, phát hiện có lá mặt lá trái người, trực tiếp động thủ sát là được."

Hai người gặp Bạch Cửu phân phó, lập tức không dám thất lễ, liền vội vàng khom người lĩnh mệnh, quay người mang người nhanh chóng rời đi.

"Rèn vang mang theo Thanh Mộc cò toàn bộ điều động, giám thị trong thành tất cả nhà nhất cử nhất động, bốn tọa không muốn Tề gia sự tình, lần nữa phát sinh, người có thể minh bạch."

Vì sao rền vang gấp Bạch Cửu thần sắc trịnh trọng nhìn xem chính mình, lập tức trong lòng run lên, liền vội vàng khom người đối Bạch Cửu nói ra.

"Thuộc hạ mình bạch."

"Ân! Đi thôi."

Vì sao rền vang gấp Bạch Cửu lên tiếng, lúc này không được đang chân chờ, liền vội vàng xoay người mang người, bước nhanh rời đi.

"Sách sách người và Vong Xuyên đi một chuyến Hoắc gia, giúp Hoắc Đô lấy được Hoắc gia quyền chương không, phạm là kẻ dám phản kháng, trực tiếp sát là được."

Bạch Cửu gấp vì sao rền vang rời đi, lập tức mắt nhìn một mực chờ ở phía dưới Hoắc Đô, lập tức đối Đỗ Thư sách và Vong Xuyên phân phó nói.

"Đa tạ giáo chủ ân điển, Hoắc Đô ôn hòa ghi nhớ trong lòng, vĩnh viễn không bao giờ dám quên."

Phía dưới Hoắc Đô gấp Bạch Cửu lên tiếng, lập tức thần sắc kích động đối Bạch Cửu khom mình hành lễ, thành khẩn nói ra.

Lập tức liền đi theo Đỗ Thư sách và Vong Xuyên hai người, vội vã không nhịn nổi nhanh chóng rời đi.

Cảm rất nhiều sự tình phân phó xong mọi người, Bạch Cửu lập tức cũng không được tại dừng lại, trực tiếp rời đi Lĩnh Nam phái, hồi thành bên trong Thánh Hóa tổng đàn.

Tuy nhiên so sánh trong thành Thánh Hóa Giáo tổng đàn,

Lĩnh Nam phái mặc kệ là chiếm diện tích, vẫn là các loại công trình hoàn thiện vô cùng.

Nhưng Bạch Cửu lại không nghĩ cảm tổng đàn thiết lập tại Lĩnh Nam phái, ngược lại là đối lại trước quên Hồn Nhai và hồi âm cốc có chút vừa ý.

Quên hồn treo và hồi âm cốc không chỉ có địa thế hiểm yếu, lại đem nắm lấy Tây Phong thành thông hướng ngoại giới giao thông muốn tới, làm lớn nhất tổng đàn Bạch Cửu cảm thấy tại phù hợp bất quá.

Về phần Lĩnh Nam phái theo Bạch Cửu, lại đến là thích hợp trở thành trong giáo đệ tử, huấn luyện chỗ.

Vừa về tới trong thành tổng đàn, Bạch Cửu liền để cho mọi người tán đi, chính mình trực tiếp về đến phòng bên trong, kiểm kê lần này thu hoạch.

Trước đó Bạch Cửu trên người có 3100 điểm giang hồ danh vọng, đối lấy 4 khóa Dịch Kinh báo thai hoàn, nhưng là chỉ còn lại có 2700 điểm.

Bất quá lần này thu hàng đồng ý phong phú, đầu tiên là hơn ba mươi nhà Tam Lưu Thế Lực Thủ Lĩnh, bình quân mỗi người cho 200 điểm giang hồ danh vọng.

Lập tức Đường Gia Bảo Tam Lưu đỉnh phong cảnh giới Đường Liệt, cho Bạch Cửu 400 điểm giang hồ danh vọng, Tam Lưu hậu kỳ Đường trút mưa cho 300 điểm giang hồ danh vọng.

Lục gia Lục Thừa vân công hiến 400 chút, Lục Phi Tuyết là Tam Lưu trung kỳ công hiến 200 điểm.

Mà Hoắc gia trang Hoắc Đô, cũng chỉ là Tam Lưu trung kỳ tu vi, cho nên chỉ cấp Bạch Cửu cung cấp 200 điểm giang hồ danh vọng.

Về phần mấy ngàn người giang hồ Tán Khách, tuy nhiên nhân số rất nhiều nhưng là Tam Lưu Cao Thủ lác đác không có mấy.

Đại khái chỉ có hơn mười người tả hữu, cho Bạch Cửu cung cấp 2600 điểm giang hồ danh vọng.

Bạch Cửu trong lòng cẩn thận tính toán một phen, tại tăng thêm sau cùng sát Thẩm Phi cho 300 điểm. Và Ngũ Long sẽ năm người 1100 điểm.

Lần này Lĩnh Nam phái chuyển đi, nhưng là hết thấy thu hoạch 14400 điểm giang hồ danh vọng.

Cũng có trước quên Hồn Nhai bên trên thu hoạch được 2 hơn vạn giang hồ danh vọng kinh lịch trải qua, lần nữa đối mặt nhiều như vậy giang hồ danh vọng, Bạch Cửu trong lòng ngược lại là bình tĩnh không ít.

Bạch Cửu hiện tại quan tâm nhất, vẫn là chính mình Chủ Tuyến Nhiệm Vụ phải chăng đã hoàn thành, lúc này mở ra hệ thống nhiệm vụ mô bản xem xét, nhưng là nhượng mảy.

Bạch Cửu vốn cho rằng, mình đã thu phục trong thành các đại thế lực, nhiệm vụ cũng đã hoàn thành, lại không nghĩ rằng nhiệm vụ nhắc nhở bên trong, nhưng vẫn là biểu hiện chưa hoàn thành trạng thái.

Bạch Cửu lập tức cẩn thận suy nghĩ một phen, cảm thấy vấn đề khả năng xuất hiện tại Hoắc gia trang trên thân.

Hắn là hán thế lực, mặc kệ ra sao nguyên nhân gia nhập Thánh Hóa Giáo, đều chính mình xem như đạt tới tiêu chuẩn.

Chỉ có Hoắc gia trang Hoắc Đô, tuy nhiên cũng đáp ứng gia nhập, nhưng là từ hiện tại xem ra, hệ thống rất rõ ràng phán định Hoắc Đô không có đại biểu Hoắc gia tuổi nghề.

Nghĩ rõ ràng những này, Bạch Cửu lòng ngứa ngáy khó nhịn, tuy nhiên đã phái Đồ Thư sách và Vong Xuyên đi Hoắc gia trang, nhưng vẫn là quyết định chính mình tự mình đi một lần.

Lúc này Hoắc gia trang bên ngoài, Đồ Thư sách và Vong Xuyên mang theo ba trăm Thánh Hòa Giáo giáo chúng, cũng vừa đuổi tới.

Đồ Thư Thư Thần sắc nghiêm nghị đứng vững thân hình, dò xét một phen sau khi đối diện bên cạnh Hoắc Đô lên tiếng nói.

"Nơi đây chính là người Hoắc gia trang?"

Hoắc Đô giờ phút này thần sắc có chút kích động, gặp Đồ Thư sách hỏi thăm không dám mảy may sơ suất, dù sao Hoắc Đô hiện tại cũng coi là Thánh Hòa Giáo người.

Tuy nhiên không rõ ràng Đồ Thư sách tại Thánh Hòa Giáo cụ thể địa vị, nhưng từ trước đó biểu hiện đến xem, nhất định là Bạch Cửu tâm phúc.

"Hồi đồ tả sử lời nói, nơi đây chính là ta Hoắc gia trang."

"Trong trang hiện tại cũng có cái gì cao thủ ở bên trong"

Đối mặt Bạch Cửu dẫn dò cho mình nhiệm vụ, Đồ Thư sách không dám mảy may sơ suất, tranh thủ làm đến không ra mảy may chỗ sơ suất, cho nên trước tiên hiểu biết Hoắc gia trang cao thủ tình huống, chính là trọng yếu nhất."

"Hồi đồ tả sử, từ khi ta Hoắc gia trước đó trang chủ Hoắc Tôn mất mạng quên Hồn Nhai, hiện tại Hoắc gia Tam Lưu Cao Thủ trừ bỏ tại hạ, còn có sáu người.

"Trừ tân nhiệm trang chủ Hoắc Đông, là Tam Lưu đỉnh phong cảnh giới bên ngoài, còn lại năm tên theo thứ tự là Tam Lưu hậu kỳ hai người, Tam Lưu trung kỳ hai người."

Đồ Thư sách nghe vậy, lúc này như có mây, tâm đạo không hổ là Tây Phong thành đã từng Đỉnh Tiêm Thế Lực, còn tốt giáo chủ phái Vong Xuyên cái này Nhị Lưu Cao Thủ đi theo, nếu không chỉ bằng vào chính mình một người và những này giáo chúng, nhưng là căn bản không phải người ta đối thủ.

Như là đã biết hư thực, Đồ Thư sách lúc này cũng không chậm trễ, xem Hoắc Đô liếc một chút trầm giọng nói.

"Phía trước dẫn đường, đi vào."

Hoắc Đô nghe vậy, lập tức trong lòng vui vẻ ánh mắt phức tạp nhìn một chút bảng hiệu bên trên, Hoắc gia trang ba chữ to.

Lập tức thần sắc lạnh lẽo nhanh chân hướng về phía trước, đi đến trước cổng chính nâng lên chân phải.

"Phanh!"

Hoắc gia trang đại môn bị Hoắc Đô một chân đá văng.

"Người nào, dám đến ta Hoắc gia trang giương oai."

Hoắc Đô như thế hành vi, lúc này kinh động Hoắc gia trang người gác cổng bên trong thủ vệ, chỉ gặp hai nam tử thần sắc kinh sợ cầm trong tay trường đao, lóe ra tới.

"Thánh Hòa Giáo làm việc, không muốn chết liền tránh ra."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Hoắc Gia Trang

Hoắc gia trang người gác cổng bên trong, hai cái một thân áo lam trang phục cầm đao nam tử đang uống chút rượu, lớn tiếng nói chuyện với nhau.

"Tiểu Lục, người nói cũng không biết trang chủ đến là thể nào muốn, Lĩnh Nam phái mời ta Hoắc gia trang đi tham gia truyền vị đại điển việc này, thể mà phái Tam Phòng cái kia Hoắc Đô đi, liền Hoắc Đô này củi mục, dựa vào cái gì đại biểu ta Hoắc gia."

Một người tuổi chừng hơn hai mươi tuổi, dung mạo tuấn tiểu nam tử, một thân tửu khí, thần sắc tràn đầy bất bình đối một người tuổi chừng mười tám mười chín tuổi, bộ dáng ngại ngần thiếu niên phàn nàn nói.

"Nguyên Thanh đại ca cẩn thận ngôn ngữ, đây là trang chủ làm quyết định, chúng ta vẫn là không cần ngông cuồng đàm luận tốt, tình bị người nghe được truyền đi, chịu gia pháp."

Được xưng Tiểu Lục thiếu niên, tên là Hoắc, tại Hoắc gia thế hệ tuổi trẻ bên trong xếp hạng Lão Lục, là lấy lại bị Hoắc gia trang người bên trong gọi Tiểu Lục, hoặc là Hoắc sáu.

"Hừ! Sợ cái gì, ta tất nhiên dám nói liền không sợ người nghe được, chẳng lẽ ta có nói sai a."

hắn Hoắc Đô thân là ta Tam Phòng Lĩnh Đầu Nhân, trừ võ công còn đi qua, có cái gì khả năng chịu đựng, vì ta Hoắc gia làm cái gì công hiến, lại vì ta Tam Phòng làm những chuyện tốt kia, ta dựa vào cái gì tôn kính hắn."

Hoắc Nguyên xong đối với Hoắc sáu lời nói, không chút nào để ở trong lòng, mượn Tửu Kính cầm một mực đặt ở trong lòng lời nói, một mạch phun ra.

Hoắc sáu cũng biết Hoắc Nguyên xong thân là Hoắc gia Tam Phòng người, những năm này không ít bị Hoắc Đô tai họa, có dạng này biểu hiện cũng thuộc về bình thường.

Hoắc Đô thân là Hoắc gia trang Tam Phòng Lĩnh Đầu Nhân, Tam Lưu trung kỳ cao thủ, ấn lý thuyết bằng vào tu vi võ học, hẳn là chịu đến Hoắc gia trang Nhân Tôn Kính Tài đúng.

Nếu nhiều năm trước, Hoắc Đô vừa trở thành Tam Lưu Cao Thủ, bắt đầu trở thành Tam Phòng Lĩnh Đầu Nhân thì tại Hoắc gia trang, Hoắc Đô nhưng là là phong quang vô hạn được người tôn kính.

Dù sao Hoắc gia trang tuy nhiên không phải cái gì đại gia tộc, nhưng cũng có trực hệ tộc nhân hơn trăm người, chia làm Ngũ Phòng, tại tăng thêm từ nhỏ bồi dưỡng nhà độc sức và trang đình chừng hơn nghìn người.

Hoắc gia trang đời đời lấy chế tạo binh khí mà sống, tại trong trang, trừ võ công bên ngoài liền muốn thuộc có thể đánh tạo binh khí người thụ nhất tôn kính.

Mà Hoắc Đô không chỉ có trẻ măng, liền tu luyện võ học đến Tam Lưu cảnh giới, lại từ nhỏ liền đang đánh tạo trên binh khí thể hiện ra tuyệt hảo thiên phú.

Tuổi còn trẻ, cũng đã có thể chế tạo Bách Đoán cấp bậc binh khí.

Cái này tại Hoắc gia có thể nói trừ gia chủ Hoắc Tôn bên ngoài, chính là gần với hắn Ngũ Lão bối phận vị trí Đoán Tạo Sư một trong.

Lúc đó Hoắc Đô có thể nói là phong quang vô hạn, mà Hoắc Đô chỗ Tam Phòng cũng là cho rằng làm vinh, được người tôn kính.

Mà Hoắc Đô cũng không phụ Hoắc gia trang mọi người, đối với hi vọng.

Sau đó không chỉ tu vi là tại tiến một bước, đạt tới Tam Lưu trung kỳ cảnh giới, kỹ thuật rèn nghệ thuật cũng càng gần một bước, trở thành Hoắc gia vì là hai, có thể đánh tạo Thiên Đoán binh khí người.

Lúc đó tin tức này có thể nói,

Không gần như chỉ ở Hoắc gia rung động tất cả mọi người, cũng là tại Tây Phong thành cũng sinh ra oanh động không nhỏ.

Phải biết Tây Phong thành cho tới nay vũ khí sinh ý, chính là từ Hoắc gia độc tài, không vì cái gì khác cũng là bởi vì Hoắc Tôn có thể chế tạo Thiên Đoán cấp bậc binh khí.

Mà giờ khắc này Hoắc gia lại toát ra một cái có thể chế tạo Thiên Đoán binh khí Hoắc Đô, không chỉ có là Hoắc gia trang người, liền ngay cả Tây Phong thành tất cả mọi người đã cảm thán, Hoắc gia sẽ quật khởi.

Nếu như Hoắc Tôn và Hoắc Đô hai người, có một người có thể càng tiến một bước, chế tạo ra lợi khí cấp bậc vũ khí, này Hoắc gia trang lập tức thân phận và địa vị trên giang hồ đều sẽ đề cao thật lớn.

Có thể đánh tạo lợi khí cấp bậc vũ khí Chú Tạo Sư, đã là chế tạo trên binh khí đại sư cấp nhân vật, không gần như chỉ ở Khánh Dương phủ địa giới lúc đó không có mấy, cũng là tại toàn bộ Nam Cương cũng là có chút thừa thớt.

Từ khi đó bắt đầu, Hoắc Đô tại Hoắc gia trang địa vị liền thẳng tắp nâng cao, tại Hoắc gia trang trở thành gần với trang chủ Hoắc Tôn người.

Nhưng tiếp đó, lão thiên lại phảng phất không muốn nhìn thấy Hoắc gia như vậy quật khởi, và Hoắc gia trang mở ra trò đùa.

Chế tạo lợi khí cấp bậc vũ khí, không giống Bách Đoán và Thiên Đoán như vậy chỉ cần phổ thông tài liệu.

Mỗi một kiện lợi khí cấp bậc vũ khí, chất liệu khoáng thạch tất nhiên là cùng trân quý thép ròng, tăng thêm một chút Hàn Thiết hoặc là đặc thù khoáng thạch rèn đúc mà thành.

Vền vẹn tài liệu giá trị, cũng là trước đó Thiên Đoán vũ khí chỗ tổn hao gấp mấy chục lần không thôi.

Mà Hoắc gia vì để Hoắc Đô, có thể chế tạo ra một kiện lợi khí cấp bậc bình khí, trở thành Chủ Tạo Sư có thể nói là dốc hết Hoắc gia trang toàn lực.

Nào nghĩ tới tại Hoắc gia trang hao phí món tiền khổng lồ duy trì dưới, Hoắc Đô lại căn bản không thành công qua một lần.

Bắt đầu còn có Hoắc Tôn có thể đứng vững áp lực, tiếp tục ủng hộ Hoắc Đô, dù sao Hoắc Tôn cũng là rèn đúc cao thủ, biết chế tạo lợi khí không dễ.

Nếu không Hoắc Tôn cũng chế tạo Thiên Đoán vũ khí, nhiều năm hạ xuống nhưng căn bản không thành công chế tạo ra một kiện lợi khí.

Làm sao biết liên tục hai năm hạ xuống, Hoắc Đô vẫn không thể nào thành công.

Phải biết ngắn ngủi thời gian hai năm, vì là ủng hộ Hoắc Đô, Hoắc gia trang nhà có thể nói đã nghiêm trọng rút lại, nếu như tại tiếp tục xuống dưới, Hoắc gia trang hơn ngàn nhân khẩu sợ là muốn đi uống gió tây bắc.

Roi vào đường cùng, Hoắc Tôn chỉ có thể hạ lệnh để cho Hoắc Đô đình chỉ rèn đúc lợi khí sự tình.

Nhưng Hoắc Tôn nhưng là không nghĩ tới, chế tạo ra một cái lợi khí, giờ phút này lại sớm đã trở thành Hoắc Đô trong nội tâm ma.

Gánh vác Hoắc gia trang mọi người hi vọng Hoắc Đô, sớm chính mình cầm chế tạo ra lợi khí biến thành một loại tín niệm.

Tuy nhiên bức bách tại không có Hoắc gia trang mọi người ủng hộ, không thể tại tiếp tục ném thù chế tạo lợi khí, nhưng là Hoắc Đô cũng không có từ bỏ, mà chính là tìm đến chính mình sở tại Tam Phòng trên thân.

Hoắc Đô xuất thân Tam Phòng, mọi người tại Hoắc Đô đủ kiểu khăn cầu phía dưới, đành phải mỗi nhà kiểm ra một điểm bạc ủng hộ Hoắc Đô.

Nhưng là dần dần, Hoắc gia mọi người cũng bắt đầu không chịu đựng nổi, nhưng vì là ủng hộ Hoắc Đô vẫn bót ăn.

Thẳng đến Tam Phòng mọi người, thật sự là rốt cuộc không bỏ ra nổi bạc mới, lúc này mới đoạn tuyệt đối với Hoắc Đô ủng hộ.

Dù là có lần Hoắc Đô tuyên bố, mình đã tìm tới rèn đúc lợi khí Quyết Khiếu, toàn bộ Hoắc gia trang người cũng không có bất luận kẻ nào tin tưởng Hoắc Đô.

Từ đó về sau Hoắc gia trang mọi người, bắt đầu xa lánh biên giới hóa Hoắc Đô, mà Hoắc Đô cũng bắt đầu cam chịu, cả ngày uống rượu đi dạo, hoàn toàn để cho Hoắc gia người thất vọng, làm cho cả Tam Phòng trái tim băng giá.

"Ai! Nguyên Thanh đại ca, bất kể thế nào nói Hoắc Đô thúc cũng là chúng ta trưởng bối, làm văn bối chúng ta vẫn là chớ có phía sau nghị luận tốt."

Mình bạch sự tình nguyên nhân gây ra Hoắc sáu, cũng không biết nên như thế nào khuyên, dù sao Hoắc sáu xuất thân Tứ Phòng, không có thân là Tam Phòng xuất thân Nguyên Thanh đối với Hoắc Đô như vậy phần hận.

"Phanh!" Một tiếng vang thật lớn bỗng nhiên truyền đến, Hoắc sáu lúc này thần sắc biến đổi, mà Hoắc Nguyên Thanh Từ sức lực cũng lập tức tỉnh hơn phân nửa.

Hai người liếc nhau, lúc này không dám thất lễ, cầm lấy binh khí liền lao ra cửa phòng, muốn cũng không phải cũng gầm thét lên tiếng.

Thánh Hòa Giáo Chủ Sự sự tình, không muốn chết liền tránh ra.

Nghe được câu này, Hoắc Nguyên xong lập tức thần sắc đại biến, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, lập tức thần sắc cả giận nói.

"Hoắc Đô."

Lập tức lại nhìn thấy Hoắc Đô bên cạnh Đỗ Thư sách và Vong Xuyên, còn có ba trăm cầm trong tay binh khí Thánh Hòa Giáo mọi người, lúc này tức giận nói.

"Hoắc Đô, người thế mà câu kết Thánh Hòa Giáo."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Bồng Nhiên Kinh Biến

"Hoắc Đô, ngươi thế mà cầu kết Thánh Hóa Giáo."

Hoắc Đô gặp Hoắc Nguyên Thanh Hòa Hoắc sáu nhảy ra, thần sắc có chút kinh ngạc.

Hoắc gia trang trọn vẹn hơn nghìn người miệng, trực hệ tộc nhân cũng chỉ có chỉ là chừng trăm người, xem đại môn loại sự tình này, đương nhiên sẽ không để cho thân là Hoắc gia Bản Tộc người Hoắc Nguyên Thanh Hòa Hoắc sáu tới làm.

Đối mặt Hoắc Đô hỏi thăm, Hoắc Nguyên xong nhưng là căn bản không để ý tới, cảm tức nhìn Hoắc Đô cao giọng nói.

"Hoắc Đô, ngươi thế mà mang theo Thánh Hóa Giáo người xông tới cửa, ta hiện tại liền thông tri trang chủ, nhìn ngươi như thế nào cho trang chủ dạn dỏ."

Hoắc Nguyên xong nói xong, trực tiếp lui ra phía sau một bước, lập tức đối mặt bên treo trên vách tường Đại Cổ.

đứng! Đứng! Đứng! .

Ba đòn tiếng trống, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Hoắc gia trang, thậm chí Hoắc gia trang bên ngoài người đi đường cũng đều có thể nghe được.

"Hừ! Các loại trang chủ đến, ta nhìn ngươi cái này ăn cây táo rào cây sung cùi mực, muốn thế nào ứng đối."

Hoắc Nguyên tướng Thanh tin tức truyền ra, trong lòng tiền đưa khẩu khí, lúc này lôi kéo Hoắc sáu, và Đỗ Thư sách bọn người kéo ra một chút khoảng cách.

Duy trì tùy thời chạy trốn tư thế, một mặt khinh thường nhìn xem Hoắc Đô nói.

"Nguyên Thanh đừng muốn vô lễ, đây là Thánh Hóa Giáo đồ tử sử, ngươi chớ có cho ta Hoắc gia trang tại họa."

Hoắc Đô chỉ là muốn chừng không Hoắc gia trang, cũng không phải muốn Hoắc gia trang diệt tộc.

Gặp Hoắc Nguyên xong như thế không che đầy miệng, sợ chọc giận Đỗ Thư sách lúc này thần sắc biến đổi, tức giận quát.

Hoắc Nguyên thanh niên nhẹ khí thịnh, giờ phút này gặp Hoắc Đô bộ dáng như thế lúc này trong lòng giận quá, chỗ nào còn quản Đỗ Thư sách bọn người ra sao thân phận.

Muốn miệng muốn mắng to, còn tốt một bên Hoắc sáu vội vàng che miệng, vội vàng lên tiếng nói.

"Hoắc Đô thúc chớ có sinh khí, ngươi biết Nguyên Thanh đại ca luôn luôn không che đầy miệng, ngài đừng nóng giận."

Hoắc Đô trong lòng cũng minh bạch, chính mình những năm này vững hồ Tam Phòng, thân là Tam Phòng con em Hoắc Nguyên xong đối với mình có oán niệm cũng hợp tình hợp lý, lập tức không để ý Hoắc Nguyên xong, nhìn xem Hoắc sáu hỏi.

"Trang chủ hiện tại nơi nào, ta mang Thánh Hóa Giáo đồ tử sử tìm trang chủ có việc thương lượng."

"Trang chủ lúc này đang tại tiếp khách, chỉ sợ Hoắc Đô thúc muốn chờ một lát một phen."

Hoắc sáu mắt nhìn Đỗ Thư sách bọn người, hiển nhiên cũng từng nghe nói Thánh Hóa Giáo tên tuổi, tuy nhiên như thế nhưng vẫn là thần sắc có chút miễn cưỡng nhìn xem Hoắc Đô lên tiếng nói.

"Tiếp khách? Biết cái gì khách? Tại cái này Tây Phong thành còn có so Thánh Hóa Giáo chư vị cang tôn quý khách nhân không thành."

"Cái này Tiểu Lục không biết, tuy nhiên nghe nói không phải ta Tây Phong thành người."

Tiểu Lục gặp Hoắc Đô thần sắc khó coi, lúc này vội vàng hướng lấy Hoắc Đô cẩn thận từng li từng tí nói.

Lúc này Hoắc Đô bồng nhiên cảm giác sự tình có chút bất thường, Hoắc Nguyên xong gõ vang cánh giới trống lâu như vậy, vì sao nhưng không thấy một người cái Hoắc gia người xuất hiện.

Nghĩ tới đây Hoắc Đô,

Trong lòng lúc này căng thẳng, đôi Đỗ Thư sách bọn người nói.

"Đỗ tả sử chúng ta đi vào, cái này hai hài tử là tiểu bối, còn quên chớ có làm khó hấn bọn họ."

Đỗ Thư sách cũng là Phổ Thông Nhân Gia xuất sinh, đương nhiên không sẽ cùng hai cái tiểu hài tử không qua được, lúc này gật đầu xem như đáp ứng Hoắc Đô.

Hoắc Đô đối Đỗ Thư sách cảm kích một phen, dẫn đầu liền vào bên trong phóng đi, Hoắc Nguyên hoàn trả muốn ngăn trở, cũng là bị Hoắc sáu gạt gao giữ chặt, thẳng đến Thánh Hóa Giáo đám người toàn bộ tiến vào Hoắc gia trang, mới đưa buông ra.

"Tiểu Lục người làm cái gì vậy, Hoắc Đô mang mấy trăm Thánh Hóa Giáo người, khẳng định không có an cái gì hảo tâm, cứ như vậy thả bọn họ đi vào, nếu như bọn họ mưu đồ làm loạn, hai người chúng ta chẳng phải là liên thành ta Hoắc gia trang tội nhân."

Hoắc sáu vừa để xuống mở Hoắc Nguyên xong, Hoắc Nguyên xong liền thần sắc lo lắng đối Hoắc sáu tức giận nói.

"Nguyên Thanh đại ca chớ có hồ đồ, đối phương thế nhưng là Thánh Hóa Giáo người, bằng vào Thánh Hóa Giáo hiện tại thế lực, đừng nói ta Hoắc gia trang không có chút nào phòng bị, cũng là có hoàn toàn chuẩn bị cũng không phải đối thủ."

trước đó Nguyên Thanh đại ca đã dùng cảnh giới trông. Đem tin tức truyền đi, đã là hoàn thành chính mình chức trách.

nếu như tại gần cận đối phương, Hoắc Đô thúc chắc chắn sẽ không thương tổn chúng ta, nhưng Thánh Hóa Giáo cũng sẽ không quản những này, đến lúc đó mất mạng, người nói có đáng giá hay không."

Hoắc Nguyên xong bị Hoắc sáu nói như vậy, cũng cảm thấy chính mình vừa rồi nhưng là xúc động, nếu quả thật chọc giận Thánh Hóa Giáo người, sợ là không chỉ có mạng nhỏ mình khó giữ được, cũng là Hoắc gia trang sợ cũng là muốn chịu liên lụy.

"Đi thôi! Nguyên Thanh đại ca, người ta cũng theo sau nhìn xem, Hoắc Đô thúc lần này trở về cần làm chuyện gì."

Hai người lập tức cầm đại môn một lần nữa quan bế, vội vàng đuổi theo Đỗ Thư sách bọn người cước bộ, chạy tới.

Hai người đi chỉ chốc lát vừa mới chuyển qua một cái chỗ ngoặt, bỗng nhiên Hoắc Lục Thần sắc biến đổi, lôi kéo Hoắc Nguyên xong vội vàng hướng về phía trước hai bước.

"Ai! Ai! Tiểu Lục đừng chạy nhanh như vậy được hay không "

Hoắc Nguyên xong bị Hoắc sáu dắt lấy chạy mấy trượng, lúc này miệng đầy phàn nàn nói.

Lại không nghĩ lúc này Hoắc sáu đối Hoắc Nguyên xong phàn nàn tựa như căn bản không có phát giác, đứng ở phía trước không nhúc nhích.

Hoắc Nguyên xong lại nhai chỉ chốc lát, không thấy tiếng vang lúc này hướng về Hoắc sáu nhìn lại, đã thấy giờ phút này Hoắc Lục Thần sắc tái nhợt, trên mặt gân xanh nổi lên.

Hoắc Nguyên xong lập tức trong lòng không khỏi trầm xuống, theo Hoắc Lục Mục chỉ xem đi, chỉ thấy phía trước một chỗ bồn hoa một bên, ngổn ngang lộn xộn nằm trọn vẹn trên trăm bộ thi thể, rất rõ ràng đây đều là Hoắc gia trang người.

Trên trăm bộ thi thể, toàn thân trên dưới không có chút nào vết thương, tuy nhiên thân thể lại toàn bộ thành màu xanh đen, bộ mặt và bờ môi càng là thành màu tím đen, rất rõ ràng là trúng độc bỏ mình.

"A! Ta muốn Sát Thánh Hóa Giáo bọn này súc sinh."

Hoắc Nguyên xong từ nhỏ tại Hoắc gia trang lớn lên, trên trăm bộ thi thể mỗi một câu thi thể chủ nhân, Hoắc Nguyên xong đều có thể gọi tên.

Bất kể là ai, hôm qua còn cùng người cùng một chỗ vui đùa âm thầm bằng hảo hữu, bỗng nhiên rồi đi đều sẽ trong lòng khó chịu, huống chi vẫn là đồng thời mất đi hơn trăm người.

Trước đó còn hết thảy như thường, chỉ có Thánh Hóa Giáo người cùng Hoắc Đô vừa mới đi qua nơi này, Hoắc Nguyên xong thực sự nghĩ không ra trừ Thánh Hóa Giáo, còn có ai sẽ đối với Hoắc gia trang người ra tay.

Nghĩ tới đây, Hoắc Nguyên xong tự trách không thôi, nếu như không phải mình bọn người cầm Hoắc Đô bọn người bỏ vào đến, nói không chừng liền sẽ không phát sinh dạng này sự tình.

"Nguyên Thanh đại ca, việc này không nhất định là Thánh Hóa Giáo người gây nên."

Đang tại Hoắc Nguyên xong khóe mắt treo đầy nước mắt, thống khổ không chịu nổi thì đã thấy Hoắc sáu sờ ngoảnh mặt sắc nước mắt, thần sắc nghiêm túc nhìn xem Hoắc Nguyên thanh ra tiếng nói.

Hoắc Nguyên xong nghe vậy, lúc này thần sắc dữ tợn ngẩng đầu, nghiêng răng nghiêng lợi lên tiếng nói.

"Không phải Thánh Hòa Giáo là ai, trừ bọn họ còn có ai sẽ đối với ta Hoắc gia trang xuống này ngoan thủ."

"Nguyên Thanh đại ca đừng quên, Hoắc Đô thúc cũng là ta Hoắc gia trang người, như thế nào sẽ làm cái này phát rõ sự tình."

với lại từ Thánh Hòa Giáo xuất hiện tại Tây Phong thành, chưa từng có truyền ra qua đối phương sẽ dùng độc chuyện này, ta muốn dùng độc nhất định có người khác, đừng quên hôm nay tới ta Hoắc gia không chỉ Thánh Hòa Giáo."

"Người nói là trang chủ sáng nay, tiếp đãi lão già kia? Thế nhưng là đối phương chỉ có một người a."

Hoắc Nguyên xong nghe vậy, đến là tỉnh táo lại, bất quá vẫn là một mặt kinh nghi lên tiếng nói.

"Cụ thể như thế nào, người ta đuổi theo nhìn xem liền biết."

Hoắc sáu lúc này cũng không tại nhiều nói, kéo Hoắc Nguyên xong hai người về mặt nghiêm túc trong trang đi một khắc đồng hồ.

Trên đường đi khắp nơi đều là độc phát thân vong Hoắc gia trang người, hai người chỉ có thể giữ lại nước mắt, cố nén tiếp tục tiến lên, thẳng đến tiếp cận Hoắc gia trang Đại Đường trước, mới cuối cùng tìm tới Đỗ Thư sách bọn người.

Mà lúc này Thánh Hòa Giáo ba trăm giáo chúng, về mặt nghiêm túc phân tán tại bốn phía cảnh giới, mà Đỗ Thư sách bọn người nhưng là về mặt nghiêm túc đứng tại Đại Đường trước, ngừng bước không tiến.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Nhất Phẩm Hồng

Hoắc gia trang Đại Đường trước, Đỗ Thư Thư Thần sắc mặt ngưng trọng nhìn xem tràn ngập tại toàn bộ trong hành lang hồng sắc bụi mù, cau mày nói.

"Vong Xuyên tiền bối có biết, đây là cái gì đồ vật."

Từ lúc quyết định gia nhập Thánh Hòa Giáo, Vong Xuyên liền bị mở đầu Vô Niệm lập đi lập lại căn dặn, muốn cùng Bạch Cửu người bên cạnh tạo mối quan hệ.

Càng là đặc biệt dặn dò, Đỗ Thư sách và Cao Thuận hai người là Bạch Cửu tâm phúc, tuyệt đối không thể đắc tội, là lấy gặp Đỗ Thư sách hỏi thăm, Vong Xuyên nói thẳng.

"Từ nơi này trên đường đi đến xem, Hoắc gia trang mọi người rõ ràng cũng là độc phát thân vong, bất quá ta hành tẩu giang hồ nhiều năm, nhưng là chưa từng thấy qua."

Đỗ Thư sách gặp Vong Xuyên cũng đối không lắm hiểu biết, chỉ có thể quay người đối với mặt hồn mất vía Hoắc Đô hỏi.

Hoắc Đô người hôm nay rời đi Hoắc gia trang trước đó, có thể từng phát hiện dị thường.

Hoắc Đô nhiều năm qua tuy nhiên bị Hoắc gia trang người ghét bỏ, xưng là củi mục, nhưng đến là Hoắc gia trang người.

Trước đây tuy nhiên cũng muốn mượn nhờ Thánh Hòa Giáo tay, chương không Hoắc gia trang, nhưng từ đầu tới đuôi, cũng không nghĩ tới hại chết Hoắc gia người, dù sao Hoắc Đô cũng rõ ràng chính mình thua thiệt Hoắc gia quá nhiều.

Nhưng là lúc này, đối mặt ngày xưa những cái kia đối với mình châm chọc khiêu khích tộc nhân thì thể thì Hoắc Đô lại cảm giác mình tâm phảng phát nổ tung.

Từ hiện tại tình huống đến xem, Hoắc gia trang toàn bộ Trang Từ bên trong hơn nghìn người, chỉ sợ trừ chính mình cũng liền chỉ còn lại có Hoắc Nguyên Thanh Hòa Hoắc sáu lượng người.

Hoắc Đô tâm phảng phát tại tích huyết, càng muốn hơn lên tiếng gầm thét, tìm tới hung thủ cảm toái thi vận đoạn, nhưng Hoắc Đô lại cảm những tâm tình này toàn bộ thu liễm đứng lên, yên lặng ghi tạc trong lòng.

Gặp Đỗ Thư sách hỏi thăm chính mình, Hoắc Đô miễn cưỡng ổn định tâm thần, tri hoãn khẩu khí âm thanh có chút khàn khàn thấp giọng nói.

"Hôm nay ta ra trang trước đó, trong trang hết thảy như thường, cũng không có phát hiện cái gì ngoài ý muốn, tuy nhiên vừa rồi Nguyên Thanh và Tiểu Lục nói hôm nay trên làng khách đến thăm người, ta cảm thấy việc này sợ là và người này có quan hệ.

Hoắc Đô vừa mới dứt lời, một trận tiếng bước chân, ngừng đầu nhìn lên liền gặp Hoắc Nguyên Thanh Hòa Hoắc sáu, thần sắc bị thương trên mặt còn có chút ít nước mắt, cước bộ vội vàng chạy tới.

"Hai người tới vừa vặn, mau nói hôm nay tới trên làng làm khách đến là ai."

Hoắc Đô gặp hai người, lập tức gấp giọng đối hai người lối ra dò hỏi.

Hoắc Nguyên xong hai người gặp Đỗ Thư sách bốn người, liền biết mình hai người đoán không tề, Hoắc Đô bốn người hiển nhiên không phải hung thủ.

Nếu không cũng không cần cùng mình hai người như vậy dài dòng, trực tiếp sát sự tình, lúc này thấy Hoắc Đô hỏi thăm lập tức cũng không dám giấu diếm, Hoắc sáu trầm giọng đối Hoắc Đô nói.

"Hoắc Đô thúc, hôm nay người đi không lâu sau, trang chủ liền dẫn các vị thúc bá tự mình tiến về trang bên ngoài, nghênh đón một cái hơn sáu mươi tuổi lão giả vào trang bên trong.

vừa vặn ta và Nguyên Thanh đại ca ngay tại phụ cận, trang chủ gặp, liền để cho chúng ta tạm thời canh giữ ở bọn họ miệng,

Sau đó sự tình, hai ta liền không rõ ràng."

"Lão giả kia tướng mạo, bọn người nhưng có ấn tượng."

Nghe hai người lời nói, Đỗ Thư sách không đợi Hoắc Đô lên tiếng, đi đầu thần sắc nghiêm nghị nhìn xem Hoắc sáu trầm giọng nói.

"Đây là Thánh Hóa Giáo đồ tã sử, đồ tã sử hỏi người hai cái gì, hai người không cần thiết giấu diếm."

Hoắc Đô gặp Đỗ Thư sách hỏi thăm, lúc này không dám thất lễ, vội vàng hướng lấy hai người phân phó nói.

Lúc này Hoắc gia trang gặp biến đổi lớn, Hoắc Đô trong lòng mình bạch muốn dựa vào chính mình và hai cái Hoắc gia tiểu bối, tìm ra hung thủ tất nhiên cơ hội xa vời, cho nên chỉ có thể dựa vào Thánh Hóa Giáo tay tìm ra hung thủ.

Hoắc sáu hai người tuy nhiên không rõ ràng Đỗ Thư sách tại Thánh Hóa Giáo địa vị, nhưng từ Hoắc Đô trong thần sắc, liền có thể đoán được nhất định là không được đại nhân vật, là lấy lập tức không dám thất lễ.

"Hồi tã sử lời nói, lão giả kia một thân đủ mọi màu sắc trường bào, một đầu xám trắng tóc dài che khuất bộ mặt, chúng ta nhưng là cũng không thấy rõ ràng."

Nghe Hoắc sáu lời nói, mọi người lúc này một sầu chưa triển khai, tuy nhiên tạm thời có thể xác định lão giả hiểm nghi lớn nhất, nhưng lại không biết xuất sinh lai lịch, liền ngay cả tướng mạo như thế nào đều chưa từng biết.

"Trong trang không thấy trang chủ và hấn cao thủ, chắc hẳn giờ phút này đều tại Đại Đường bên trong, chỉ là hiện tại cái này hồng sắc bụi mù bao phủ, cái này nhưng như thế nào là tốt."

Hoắc Đô thần sắc có chút bức bối, nhìn xem bị hồng sắc bụi mù bao phủ Đại Đường, có chút bất đắc dĩ nhìn xem Đỗ Thư Thư Đạo.

Đỗ Thư sách đối với cái này, nhưng cũng là không có biện pháp, dù sao có Hoắc gia trang người tiền lệ tại, Đỗ Thư sách cũng không dám bốc lên Thánh Hóa Giáo mọi người nguy hiểm tính mạng, phân phó thủ hạ xông vào dò xét.

"Việc này tạm thời không có đầu mối, ta sẽ lưu lại nhân thủ tạm thời canh giữ ở nơi đây, chờ ta báo cáo giáo chủ về sau, hết thảy giao cho giáo chủ xử lý."

"Hắc! Không nghĩ tới cái này vắng vẻ địa giới, còn có thể nhìn thấy sớm đã tuyệt tích giang hồ Nhất Phẩm Hồng, cũng không hư chuyện này."

Đỗ Thư sách vừa dứt lời, một thanh âm liền bỗng nhiên truyền đến, Đỗ Thư sách bốn người vội vàng nghe tiếng nhìn lại.

Liền thấy mình bốn người mấy trượng bên ngoài một gốc cây sao bên trên, một cái toàn thân áo trắng đầu đội mũ rộng vành người, đang đứng ở trên, tùy phong lắc lư.

Đỗ Thư sách bên cạnh Vong Xuyên gặp này, lúc này trong lòng cảm giác nặng nề, không để lại dấu vết ngăn tại Đỗ Thư sách trước người, thấp giọng nói.

"Đồ tã sử cẩn thận, người này khinh công phi phàm, không phải hạng người bình thường, đợi lát nữa hơi có gì bất bình thường không cần ham chiến, rút lui trước ra ngoài đang nói."

Đỗ Thư sách nghe vậy, lúc này vẻ mặt nghiêm túc gật gật đầu, nhóm người mình Trung Vô công tối cao chính là Vong Xuyên.

Nhị lưu trung kỳ Vong Xuyên, đều nói cái này mũ rộng vành Nhân Vũ công bắt phạm, Đồ Thư sách đương nhiên không dám phớt lờ.

Mà lúc này chung quanh Thánh Hóa Giáo giáo chúng cũng phát hiện tình huống không đúng, lúc này hơn ba trăm người rút đao ra khỏi vỏ, Rầm rầm một tiếng liền đem Đồ Thư sách bọn người vây vào giữa.

"Chà chà! Võ công không được, chiến trận đến không nhỏ."

Thấy đối phương khẩu khí khinh thường, Đồ Thư sách sắc mặt khó coi, thần sắc âm trầm lên tiếng hỏi.

"Các hạ người phương nào."

Mũ rộng vành nam tử nghe vậy, nhẹ giọng cười một tiếng lên tiếng nói.

"Ta bất quá là cái, xem nào nhiệt Giang Hồ Khách thôi, ngược lại là các ngươi mấy trăm người, thế mà bị đã không có được hiệu Nhất Phẩm Hồng, hoảng sợ ngừng bước không tiến, nhưng là thật là khiến người ta buồn cười."

chẳng lẽ không biết, cái này Nhất Phẩm Hồng chỉ có bắt đầu một nén hương thời gian mới có chứa kịch độc a."

"Cái này gọi Nhất Phẩm Hồng, nói như vậy ta Hoắc gia trang người cũng là bị cái này Nhất Phẩm Hồng hại chết a."

Nghe được mũ rộng vành nam tử lời nói, Hoắc Đô lúc này nhin không được, lên tiếng dò hỏi.

"Không tệ, cái này Nhất Phẩm Hồng là trong giang hồ nổi danh kịch độc, chỉ cần một bình nhỏ mở ra sau khi, liền sẽ phiêu đảng ở chung quanh trong không khí."

Nhất Phẩm Hồng, ban đầu Vô Sắc Vô Vi, thẳng đến sau một nén hương được hiệu mất đi hiệu lực, chứa Độc Tố không gian liền sẽ thay đổi một mảnh huyết hồng, mà trứng cái này Độc Nhân cũng sẽ trực tiếp trong nháy mắt chết bất đắc kỳ tử, toàn thân tím đen độc phát thân vong."

"Tuy nhiên cái này Nhất Phẩm Hồng, sớm đã trên giang hồ tuyệt tích, lại không nghĩ rằng thế mà xuất hiện ở đây."

Mũ rộng vành nam tử, hai tay ôm vào trong ngực đầy hứng thú đánh giá Đồ Thư sách bọn người, mở miệng nói ra.

"Tại bốn tọa trên địa bàn cổ lộng huyền hư, bốn tọa ngược lại muốn xem xem ngươi là phương nào thần thánh."

Mũ rộng vành nam tử vừa dứt lời, đã thấy một thân ảnh trực tiếp từ bên ngoài bay lượn mà đến, trong nháy mắt liền đứng tại Đồ Thư sách bọn người trước người, chính là mới từ Thánh Hóa Giáo tổng đàn chạy đến Bạch Cừ.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Thần Bí Cao Thủ

"Tham kiến giáo chủ."

Thánh Hóa Giáo mọi người gặp Bạch Cừ hiện thân, lúc này vội vàng cùng kêu lên hành lễ.

"Miễn Lễ."

Bạch Cừ cũng không quay đầu lại đối đám người quay về một tiếng, thần sắc bình tĩnh nhìn chăm chăm trên ngọn cây mũ rộng vành nam tử.

Có thể thoải mái đứng tại cao hơn năm trượng trên ngọn cây, tung bay theo gió không chút nào không bị ảnh hưởng, chỉ từ điểm này liền có thể nhìn ra, đối phương võ công bắt phạm.

Bạch Cừ tự phụ có Phong Thần Thối và Đạp Thiên Cừ Bộ hai bọn họ tuyệt học cấp khinh công tại người, cũng có thể làm đến áo trắng mũ rộng vành người như vậy.

Nhưng lại làm không được, đối phương nhẹ nhàng như thường, cái này trừ và khinh công có quan hệ bên ngoài, còn cùng Võ Học Cảnh Giới cùng tự

thân có chương không quan.

Bạch Cửu nếu cũng rõ ràng chính mình thiếu hụt, đó chính là chính mình một thân thân thể võ công, tất cả đều là hệ thống trao tặng.

Mặc dù lớn thân thể không có bất kỳ cái gì vấn đề, nhưng là tại chi tiết và một chút kỹ xảo sử dụng bên trên, và những một đó Bộ Nhất bước tu luyện được cao thủ, vẫn là tồn tại không đào ngũ cách.

"Ta tưởng là ai, nguyên lai là Thánh Hóa Giáo giáo chủ Bạch Cửu."

Mũ rộng vành nam tử gặp Bạch Cửu hiện thân, nhưng là không thấy chút nào kinh ngạc, phảng phất sớm đã ngờ tới Bạch Cửu sẽ đến, giọng nói nhẹ nhàng đối với Bạch Cửu nói.

"Người biết bốn tọa?"

Bạch Cửu thấy đối phương nhận biết mình, lúc này trong lòng hơi động, Bạch Cửu có thể khẳng định, người này không phải Tây Phong thành người.

Bởi vì bằng vào Thánh Hóa Giáo tình báo, nếu có loại này thân thủ cao thủ xuất hiện, vì sao rền vang Thanh Mộc cò sẽ không không có bất kỳ cái gì tin tức.

"Ha-Ha! Tây Phong thành Thánh Hóa Giáo giáo chủ Bạch Cửu, toàn bộ Tây Phong địa giới, ai không biết ai không hiểu, coi như phổ thông hải đồng đều biết cái này Tây Phong thành, hiện tại là người Bạch giáo chủ nói quên, tại hạ như thế nào lại không biết đây."

Mũ rộng vành nam tử gặp Bạch Cửu hỏi thăm, lập tức cười lớn một tiếng, lập tức có chút nghiêng ngả nhìn chằm chằm Bạch Cửu nói ra.

Bạch Cửu giờ phút này tâm tình nặng nề, vốn cho rằng toàn bộ Tây Phong đều tại chính mình chương không phía dưới, nhưng mũ rộng vành nam xuất hiện cho Bạch Cửu hung hăng một cái cái tát.

Hoặc gia trang thâm tao diệt môn, lại toát ra một cái võ công bất phàm cao thủ, những này chính mình một chút tin tức cũng không có thu đến.

Điều này nói rõ Thánh Hóa Giáo tình báo tồn tại lỗ thủng, Bạch Cửu trong lòng quyết định việc này đi qua, nhất định phải thật tốt sửa trị một phen, đừng không nói trước, tối thiểu nhất muốn để thuộc về mình địa bàn thay đổi như thùng sắt.

"Người đến là ai."

Mũ rộng vành nam tử gặp Bạch Cửu hỏi thăm, khẽ cười một tiếng nói: "Tại hạ chỉ là cái xem náo nhiệt Giang Hồ Khách, hiện tại náo nhiệt xem hết, vậy tại hạ cũng liền cáo từ."

Mũ rộng vành nam tử nói xong, cười lớn một tiếng mũi chân tại trên ngọn cây một điểm, thân thể phiêu nhiên mà động, liền muốn rời đi.

Mũ rộng vành nam tử muốn đi, Bạch Cửu như thế nào lại làm cho đối phương toại nguyện, không đem đối phương mảnh tim hiểu rõ ràng, Bạch Cửu toàn thân không thoải mái.

Liền phảng phất bên cạnh mình ẩn núp rắn độc, ai biết thời khắc mấu chốt có thể hay không đi ra cho mình như vậy một chút.

Đang nói trắng ra chín có thể khẳng định, Hoặc gia trang sự tình, coi như không phải đối phương gây nên, tất nhiên cũng hiểu biết một chút tin tức.

"Giấu đầu lộ đuôi, tại trước mặt bản tọa, há lại người muốn tới thì tới muốn đi thì đi."

Bạch Cửu lúc này hừ lạnh một tiếng, bước ra một bước bằng vào Phong Thần Thối bạo phát tốc độ, trong nháy mắt liền ngăn tại mũ rộng vành nam trước người.

"Tất nhiên Bạch giáo chủ không ở tại hạ, tại hạ cũng đang muốn và Bạch giáo chủ lĩnh giáo mấy chiêu, tùy ý không bằng xung đột, hôm nay liền lĩnh giáo một phen Bạch giáo chủ cao chiêu đi."

Mũ rộng vành nam tử gặp Bạch Cửu ngăn trở chính mình đường đi, lúc này khẽ cười một tiếng, lập tức liền không chút nào dừng lại hướng về Bạch Cửu công tới.

Đối phương xuất thủ Bạch Cửu không ngạc nhiên chút nào, gặp mũ rộng vành nam công tới, lập tức cũng không chậm trễ vừa vịn mà lên, nội kinh trong cơ thể vận chuyển, sử xuất Hàn Băng Thần Chương một chương vỡ ra.

Mũ rộng vành nam tử lại, bỗng nhiên đối công làm thủ, thân thể một cái tránh thoát Bạch Cửu một chiêu, lập tức năm ngón tay thành trảo, công kích trực tiếp Bạch Cửu giữa lưng.

Lại không nghĩ rằng Bạch Cửu giả thoảng một chiêu, Phong Thần Thối dùng ra thân thể đột nhiên nhất chuyển, Nhất Thức trong gió thảo sức lực đã hướng về ở ngực yêu hại.

Bạch Cửu Hàn Băng Thần Chương gió êm dịu Thần Thối sớm đã quen luyện vô cùng, biến chiêu nhanh chóng hiển nhiên vượt quá mũ rộng vành nam tử ngoài ý muốn.

Bằng vào Phong Thần Thối lực đạo, Bạch Cừ không tin đối phương đón lấy chính mình một chiêu sẽ lông tóc không tổn hao gì.

Nhưng không nghĩ mũ rộng vành nam tử mắt thấy tránh né không ra, lập tức khoe miệng giương nhẹ, hét lớn một tiếng.

Lập tức một chân phăng phát đá vào tận sát trên thân, càn vốn không có đối với đối phương tạo thành một điểm thương tổn.

Bạch Cừ trong lòng lúc này trăm xuống, biết đối phương tất nhiên sẽ một loại nào đó luyện thể hoặc là hộ thể công phu.

Mà mũ rộng vành nam tử nhưng là thừa cơ, một phát bắt được Bạch Cừ đùi phải, thân thể nhất chuyển trực tiếp cảm Bạch Cừ quăng bay ra đi, lập tức thân thể nhanh như thiểm điện đuổi theo, hai chân như là như hạt mưa hướng về Bạch Cừ bao phủ xuống.

Từ khi xuyên việt mà đến, Bạch Cừ còn là lần đầu tiên giao thủ rơi vào hạ phong.

Đi qua một phen giao thủ, Bạch Cừ đã có thể khẳng định đối với tu vi cũng giống như mình, cũng là nhất lưu đỉnh phong cảnh giới.

Với lại trên người đối phương võ học cũng không phải Phàm Phẩm, hai người cảnh giới võ học không kém nhiều tình huống dưới, đối phương võ học ứng dụng, còn có lâm chiến kinh nghiệm, lại phong phú vô cùng.

Cái này khiến cho tới nay, dùng cảnh giới nghiền ép người khác Bạch Cừ, ăn thiệt thòi không ít.

Dùng hết toàn thân lực đạo, Bạch Cừ miễn cưỡng thân thể chuyển động, hai chân trên mặt đất đập mạnh, thân thể liên tục lui ra phía sau hơn mười bước, mỗi một bước chung quanh mặt đất đều hoàn toàn rạn nứt, mới dừng thân hình.

Thấy đối phương không muốn cho mình thở dốc cơ hội, Bạch Cừ lúc này quyết tâm trong lòng, dứt khoát cũng không được đang tránh né, trực tiếp sử dụng Phong Thần Thối bên trong Bạo Vũ Cuồng Phong, và mũ rộng vành nam tới cái đối công."

"Phanh! Đụng! Đụng! Đụng!" Trong lúc nhất thời giữa sân đều là Mạn Thiên Thối Ảnh, bốn phía kinh phong bắn ra bốn phía, chung quanh bị kinh phong và nội lực đánh quét đồ vật, toàn bộ bị cùng nhau mà đứt.

Liên tiếp và đối phương đối oanh hơn mười chiêu, Bạch Cừ cũng không thể chiếm được thượng phong, lập tức Bạch Cừ trong lòng quyết tâm, trực tiếp mặc kệ trong cơ thể nội lực tiêu hao.

Sở hữu nội lực và lực lượng hội tụ bên phải chân, liều mạng thụ thương một chiêu nhanh chóng quyết đoán, hướng về mũ rộng vành nam tử công tới.

Mũ rộng vành nam trong lòng lúc này cũng là có chút hối hận, lần này nhìn thấy Bạch Cừ, lòng ngứa ngáy khó nhịn liền muốn và lĩnh giáo mấy chiêu, lại không nghĩ rằng lúc này có chút đâm lao phải theo lao.

Gặp Bạch Cừ một chiêu công tới, mũ rộng vành nam thầm nghĩ trong lòng Bạch Cừ tử tâm nhãn, chính mình đã luyện hộ thể công phu, chỉ cần nội lực không tiêu hao xong, làm thế nào có thể bị Bạch Cừ gây thương tích.

Lại không ngờ tới Bạch Cừ một chiêu này, thế nhưng là Phong Thần Thối bên trong mạnh mẽ nhất một chiêu, lực đạo như sấm, thổi khoát : nhanh chân như gió.

Nghĩ lại ở giữa mũ rộng vành nam liền bị Bạch Cừ đánh tới, mà lần này mũ rộng vành nam hộ thể công phu hiển nhiên không thể có hiệu quả, lúc này bị Bạch Cừ một chiêu đánh bay, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Mà mũ rộng vành nam tử cũng thừa dịp cùng Bạch Cừ kéo dài khoảng cách, thân thể động liên tục, mấy cái lác mình trực tiếp vượt qua tường rào bay lượn mà đi.

Mà Bạch Cừ lần này, nhưng cũng không có tiếp tục ngăn cản đối phương rồi đi.

Bạch Cừ rõ ràng đối phương không làm gì được chính mình, chính mình nhưng cũng không làm gì được đối phương, chính mình toàn lực nhất kích cũng chỉ có thể làm cho đối phương người bị vết thương nhẹ, ai biết đối phương phải chăng còn có gì bài.

Gặp Thánh Hóa Giáo mọi người muốn truy, Bạch Cừ lúc này hét lại mọi người, chính mình cũng không để lại đối phương, hướng chi Đỗ Thư sách bọn người đây.

Lúc này Đỗ Thư sách mấy người cũng vội vàng vây tới, gặp Bạch Cừ khoe miệng có treo vết máu, lúc này nội tâm rung động không thôi.

Từ khi đi theo Bạch Cừ đến nay, Đỗ Thư sách còn là lần đầu tiên gặp Bạch Cừ thụ thương, bởi vậy có thể thấy được vừa rồi mũ rộng vành nam tử, võ công vì sao độ cao.

"Phái người thông tri vì sao rên vang, cho ta toàn lực đi thăm dò người này hạ lạc dưới, bất luận cái gì dấu vết để lại đều không cho buông tha, nếu như tìm không ra bất luận cái gì manh mối, năng cái này Thanh Mộc Kỳ Chủ cũng đừng làm."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Tuyệt Học Đạo Pháp

Phân phó người tay truyền lại tin tức cho vì sao rền vang về sau, Bạch Cửu âm thầm điều tức một phen, lập tức mở hai mắt ra lên tiếng nói.

"Phái người đi vào dò xét một phen."

Đỗ Thư sách gấp Bạch Cửu lên tiếng, lúc này không dám thất lễ, vội vàng phái mười tên Phổ Thông Giáo Chúng, xông vào Nhất Phẩm Hồng bao phủ Đại Đường.

Thời gian qua một lát liền gặp một cái giáo chúng cước bộ vội vàng chạy đến, quỳ gối Bạch Cửu trước người cung kính nói.

"Bẩm giáo chủ, bên trong cùng sở hữu sáu người, trừ một cái hơi có chút khí tức, hẳn đều đã chết."

Bạch Cửu nghe vậy, ánh mắt nhất động đối Đỗ Thư sách bọn người phân phó nói: "Bọn người bên ngoài trông coi để phòng vạn nhất, bồn tọa vào xem."

Bạch Cửu nói xong thân thể nhất động, đã tiến vào Đại Đường, trong hành lang tuy nhiên cũng không gặp Nhất Phẩm Hồng, tuy nhiên nhưng cũng không ảnh hưởng tầm mắt.

Giờ phút này trong hành lang một mảnh hỗn loạn, Thánh Hóa Giáo mấy tên giáo chúng đứng tại bốn phía cảnh giới, trung gian nằm nghiêng sáu tên toàn thân biến thành màu đen trung niên nam tử.

Bên trong năm người đã chết đi lâu ngày, chỉ có một cái giờ phút này nửa suy nghĩ, nằm nghiêng trên mặt đất.

"Giáo chủ."

Mấy tên giáo chúng gặp Bạch Cửu đến, vội vàng thi lễ, Bạch Cửu đối với mọi người gật gật đầu, lập tức hướng về còn có sinh sống trung niên nam tử nhìn lại.

"Cứu ta" nam tử gặp Bạch Cửu đến, phảng phất phát hiện cây cỏ cứu mạng, trong mắt tràn đầy khẩn cầu.

Bạch Cửu nghe vậy, nửa ngồi ở bên cạnh nhẹ giọng hỏi: "Là ai hạ độc?"

Trung niên nam tử nghe vậy, đen nhánh phát xanh bờ môi khẽ nhếch, khó nhọc nói: "Là Ngũ Độc Tán Nhân."

Ngũ Độc Tán Nhân, Bạch Cửu nghe vậy nhũ mảy, chỉ nghe tên liền biết người này đại khái và Nam Cương Ngũ Độc Giáo có quan hệ.

"Nhanh cứu mạng ta, ta là Hoắc gia trang chủ Hoắc Đông."

Nam tử gặp Bạch Cửu cúi đầu trầm tư, trong lòng vội vàng lên tiếng tự báo thân phận.

Hoắc gia trang chủ, Bạch Cửu nghe vậy khóe miệng cong lên, lập tức thủ chương đặt ở Hoắc Đông chỗ cổ, răng rắc một tiếng trực tiếp cầm cái cổ vặn gãy.

Tìm tòi để cho mình không thể hoàn thành Chủ Tuyến Nhiệm Vụ kẻ cầm đầu, Bạch Cửu lập tức lười tại cùng nói nhảm, trực tiếp cảm trực tiếp sát sự tình.

Về phần Hoắc gia trang, hiện tại chỉ còn lại có ba người Hoắc gia trang, còn cần trang chủ a.

Sát Hoắc Đông, Bạch Cửu quả nhiên nghe được đã lâu hệ thống nhắc nhở âm thanh, Bạch Cửu lập tức kìm nén không được, phân thân tiến vào hệ thống mở ra nhiệm vụ mô bản.

Chủ Tuyến Nhiệm Vụ: Xưng bá Tây Phong thành

Nhiệm vụ miêu tả: Chỉ huy Thánh Hóa Giáo trở thành Tây Phong thành thế lực tối cường, xưng bá Tây Phong thành, thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết.

Nhiệm vụ yêu cầu: Tây Phong thành sở hữu thế lực, cúi đầu xưng thần.

Nhiệm vụ thời hạn: Một năm

Nhiệm vụ khen thưởng: Giang hồ danh vọng 50000, phổ thông tuyệt học một bản.

Nhiệm vụ trạng thái: Nhiệm vụ đã hoàn thành, khen thưởng đã cấp cho.

Hệ thống nhắc nhở: Bởi vì chủ ký sinh thuộc về phong ấn trạng thái,

Mời hoàn thành phong ấn nhiệm vụ giải phong, mới có thể lần nữa kích hoạt Chủ Tuyến Nhiệm Vụ.

Trộn vụn 50000 giang hồ danh vọng, tăng thêm bản thân mình 1 4400 chút, Bạch Cửu giờ phút này trên thân giang hồ danh vọng, đã đạt tới 6 4400 điểm.

Nhiều như vậy giang hồ danh vọng, đón lấy Bạch Cửu mặc kệ là thay thuộc hạ tăng thực lực lên, vẫn là đổi lấy võ học, đều đầy đủ Bạch Cửu tiêu xài một phen.

Về phần tạm thời không thể xác nhận Chủ Tuyến Nhiệm Vụ, Bạch Cửu tuy nhiên nóng vội nhưng cũng không có cách nào, dù sao giải phong nhiệm vụ cũng không phải nhất thời bán hội, có thể hoàn thành.

Bạch Cửu hiện tại quan tâm, là lần này hệ thống cho mình khen thưởng là tuyệt học gì bí tịch.

Nghĩ tới đây, Bạch Cửu lập tức cũng không chậm trễ lập tức ấn mở phía dưới cùng hệ thống nhắc nhở tin tức.

Chúc mừng chủ ký sinh: Thu hoạch được thu hoạch được thượng đẳng phổ thông tuyệt học: Diệt Tuyệt Thập Tự Dao Pháp

Đột nhiên nhìn thấy bản này tuyệt học tên, Bạch Cửu trong lúc nhất thời còn không có nhớ tới, cẩn thận suy tư một phen sau khi mới trong lòng chấn động mãnh liệt.

Cái này Diệt Tuyệt Thập Tự Dao Pháp, không phải liền là truyền hình bản Thiên Nhai Minh Nguyệt Dao bên trong, tam đại tuyệt kỹ Phó Hồng Tuyết đao pháp a.

Tại Bạch Cửu trong lòng, Diệt Tuyệt Thập Tự Dao Pháp tại biệt đao pháp bên trong, tuyệt đối đứng vào năm vị trí đầu, nhưng là tại đây lại bị hệ thống đánh giá chỉ là thượng đẳng phổ thông tuyệt học, muốn đến nhất định là có nguyên nhân.

Nghĩ tới đây, Bạch Cửu tập trung ý chí, dùng ý niệm trực tiếp cảm Diệt Tuyệt Thập Tự Dao trực tiếp học tập, trong nháy mắt trong đầu liền cỡ nào hết thấy có quan hệ Diệt Tuyệt Thập Tự Dao tin tức và giới thiệu.

Diệt Tuyệt Thập Tự Dao nói thật đứng lên, chẳng qua là bị Phó Hồng Tuyết cải tiến qua cơ sở nhất rút đao và thu đao thuật.

Diệt Tuyệt Thập Tự Dao Pháp, tổng cộng chia làm cửu tầng, mỗi tu luyện thành một tầng, rút đao và thu đao tốc độ và lực lượng đều sẽ tăng lên gấp bội.

Quân không thấy Thiên Nhai Minh Nguyệt Dao bên trong, Phó Hồng Tuyết chỉ có điều luyện đến tầng cảnh giới thứ tám, cũng đã đao pháp vô địch khắp thiên hạ.

Cảm hết thấy có quan hệ Diệt Tuyệt Thập Tự Dao tin tức và tu luyện phương pháp ghi chép trong lòng, Bạch Cửu đối với bản này đao pháp nhưng là có chút hài lòng.

Bạch Cửu từ trước đến nay ưa công phu quyền cước, tuy nhiên xông xáo giang hồ một môn chủ yếu binh khí võ học nhưng cũng là tất yếu.

So hiện nay trời gặp được mũ rộng vành nam tử, liền tập có hộ thể công phu, mà lúc đó Bạch Cửu nếu như sẽ đao pháp, tại có một thanh Bảo Đao, vậy đối phó đứng lên coi như thoải mái nhiều.

Mà Diệt Tuyệt Thập Tự Dao Pháp, chỉ có đơn giản rút đao và thu đao hai thức, không có hẳn phức tạp chiêu thức đang thích hợp Bạch Cửu tâm ý.

Mà Bạch Cửu suy đoán, cái này cũng có thể cũng là hệ thống cảm đặt ở phổ thông tuyệt học bên trong bởi vì.

Đạt được loại tiềm lực này vô cùng đao pháp, Bạch Cửu đến là muốn lập tức tập luyện một phen.

Tuy nhiên đến một lần lúc này thân ở Hoắc gia trang có nhiều bất tiện, thứ hai tự nhiên là trong tay không có tiện tay Bảo Đao, chẳng lẽ để cho Bạch Cửu đi cùng dưới tay mình mượn đao không thành.

Tại trong hệ thống nhìn như thật lâu, nếu cũng chính là trong tích tắc thời gian, Bạch Cửu rời khỏi hệ thống đứng người lên hình.

Quét mấy tên Thánh Hòa Giáo giáo chúng, vút xuống một câu quản tốt miệng mình, liền dẫn đầu đi ra ngoài.

Mấy tên Thánh Hòa Giáo giáo chúng, nếu không cần Bạch Cửu phân phó, cũng không dám tại sau lưng, loạn tước Bạch Cửu cái lưỡi, đây cũng là Bạch Cửu đánh giá thấp chính mình uy tín.

Chờ ở bên ngoài Hoắc Đô bọn người gặp Bạch Cửu đi ra, vội vàng tiến lên nhìn xem Bạch Cửu nói: "Giáo chủ, tình huống như thế nào."

Bạch Cửu nghe vậy, thần sắc bình tĩnh đối với Hoắc Đô nói: "Lúc đầu có một người còn có chút ít sinh cơ, tuy nhiên bốn tọa đi thì đã sinh cơ tan rã độc phát thân vong."

Hoắc Đô nghe vậy, đối với Bạch Cửu lời nói tin tưởng không nghi ngờ, lúc này cùng một bên Hoắc gia hai người lắng ngay tại chỗ, một bộ thất hồn lạc phách bộ dáng.

Mà Đỗ Thư sách mấy người cũng là trong lòng có chút cảm thán, không đến một ngày thời gian, hơn nghìn người Trang Tử chỉ còn lại có ba người, ba người tâm tình có thể nghĩ.

Bạch Cửu cũng sẽ không quản Hoắc Đô như thế nào, lập tức đối Đỗ Thư sách phân phó nói: "Phải người cầm nơi đây vật tư và đồ vật kiểm kê một phen, đăng ký nhập kho."

Hoắc Đô như là đã gia nhập Thánh Hòa Giáo, này Hoắc gia trang tất cả mọi thứ chính mình liền thuộc về Bạch Cửu sở hữu, Bạch Cửu cũng sẽ không đi quản tâm tình mấy người, phân phó Đỗ Thư lời bạt trực tiếp lách mình rời đi.

Mà lúc này Tây Phong nội thành trước kia Thanh Y Lâu, hiện tại Thanh Mộc cờ trụ sở, vì sao rền vang sắc mặt tái xanh nhìn xem, cúi đầu đứng ở phía dưới hơn mười thủ hạ.

"Một đám phế vật, bình thường ăn ngon uống sướng cung cấp, lại liên tục hai lần để cho ta tại giáo chủ trước mặt ném vào mặt mũi, hiện tại lập tức cút ra ngoài cho ta tra, gần nhất mấy ngày vào thành người, một cái cũng không cho buông tha."

Theo vì sao rền vang cả đời ra lệnh, toàn bộ Thanh Mộc cờ toàn thể xuất động, trong lúc nhất thời toàn bộ Tây Phong thành bầu không khí bỗng nhiên đại biến.

Mà Bạch Cửu và vì sao rền vang đều không nghĩ đến, nhóm người mình muốn tìm mũ rộng vành nam tử, giờ phút này nhưng là đổi một thân phổ thông quần áo, đi vào Tây Phong thành Huyện Nha trước.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101 : Huyền Cơ Các Hành Tẩu

Nam Cương địa giới, Quan Phủ Thế Lực yếu ớt, mà giống Tây Phong thành dạng này vắng vẻ thành nhỏ, càng là không có vương pháp nói một chút.

Kỳ trước Tây Phong thành huyện lệnh, cũng là tìm kiếm nghĩ cách vớt bạc đủ tuổi tử, vội vàng thoát thân Tây Phong thành thay cái tốt đi một chút địa phương nhậm chức.

Tây Phong thành Huyện Nha trước, hai cái Nha Dịch từng cái thân thể Nha Dịch phục, chống Sát Uy Bổng, mặt ủ mày chau đánh lấy a cắt.

Lúc này chỉ thấy một cái dung mạo phổ thông, một thân Đoàn Đả trung niên người đàn ông, chậm rãi mà đến đi đến trước người hai người lên tiếng nói.

"Hai vị quan sai đại ca, tại hạ là Hứa Huyện lệnh họ hàng thân thích, lần này mang thư tín đến đây, còn quên thông báo một tiếng."

Hai cái Nha Dịch nghe vậy, xem người đàn ông liếc một chút, lập tức quyền đương không có nghe được, căn bản không để ý tới nam tử.

Nam tử gặp này, cũng không tức giận từ trong ngực xuất ra hai cái Bạc vụn, nhét vào bên trong một cái Nha Dịch trong tay nói: "Làm phiền quan sai đại ca thông báo một tiếng."

Tiếp nhận bạc, Nha Dịch trên dưới dò xét nam tử liếc một chút, khóe miệng giương nhẹ lên tiếng nói: "Chờ lấy, ta đi bẩm báo."

Thu Ngân tử, Nha Dịch đi đầu đi vào thông báo, thời gian không lâu liền đi trở lại tới đối người đàn ông nói: "Đi thôi, đại nhân triệu kiến người."

Nam tử lúc này đi theo Nha Dịch tiến vào Huyện Nha, to như vậy Huyện Nha đình đài lầu các chiếm diện tích không nhỏ, nhưng lại ít ai lui tới.

Trừ mấy cái người hầu, chính là không có mấy canh giữ ở bốn phía hộ vệ.

Hai người đi chỉ chốc lát, liền đến một căn phòng bên ngoài, Nha Dịch đối trong phòng cung kính nói: "Đại nhân, người mang đến."

"Để cho hắn vào đi."

Nửa ngày trong phòng truyền ra một cái bình thần âm thanh, Nha Dịch đối nam tử làm thủ thế, nam tử lập tức cũng không do dự, đẩy cửa vào.

Vào phòng, nam tử mới phát hiện nơi này là một gian thư phòng, bốn phía tràn đầy các loại thư họa.

Mà lúc này, một cái hơn ba mươi tuổi một thân Hoa Phục nam tử, chính là một tay cầm sách một tay bưng chén rượu.

Người này không phải người khác, chính là Tây Phong thành huyện lệnh, hứa du.

Gặp nam tử tiến đến, hứa du thả ra trong tay sách và chén rượu, ngẩng đầu dò xét nam tử liếc một chút lập tức nói: "Người là người phương nào, gặp bản huyện cần làm chuyện gì."

Nam tử nghe vậy, thần sắc nghiêng ngả nhìn xem hứa du nói: "Tại hạ đương nhiên là đại nhân họ hàng thân thích."

Hứa du nghe vậy, lạnh nhạt trên mặt hiện lên một tia trào phúng nhìn xem nam tử nói.

"Giả mạo bản huyện thân thuộc trước đó, chẳng lẽ không hẳn là tìm hiểu một phen a, bản huyện thuở nhỏ cô nhi xuất thân, có thể ngồi vào hôm nay vị trí toàn bộ nhờ chính mình nỗ lực đạt được, sao là thân thích."

"Ha-Ha! Thì ra là thế đến là thất kính, ta là người phương nào, Hứa Đại Nhân nhìn xem cái này liền biết."

Trung niên nam tử nghe vậy, mặt không biểu tình cười lớn một tiếng, lập tức từ trong ngực lấy ra một khối lệnh bài, ném cho hứa du.

Hứa du thần sắc nghi hoặc tiếp nhận lệnh bài,

Từ tế suy nghĩ, chỉ gặp lệnh bài từ không biết tên kim khí chế, một mặt là một bộ cửa tầng lầu các đồ án, một mặt khắc lấy Nam Cương hai chữ.

Thấy rõ ràng lệnh bài về sau, hứa du lúc này chấn động trong lòng, vội vàng đứng dậy đi đến nam tử bên cạnh đối với hành lễ nói.

"Nguyên lai là Huyện Cơ các Nam Cương hành tẩu, hạ quan không biết đại nhân giá lâm không có từ xa tiếp đón, còn quên đại nhân thứ tội."

"Không cần đa lễ, là Bản Quan tùy tiện đến đây, Hứa Huyện lệnh có tội gì, Bản Quan họ Giang tên vũ."

"Nguyên lai là Giang đại nhân, Giang đại nhân mời ngồi."

Hứa du nghe vậy, lúc này thần sắc khách khí cầm sông vũ mời đến thượng tọa, lập tức vội vàng dâng lên nước trà.

Hết thấy thỏa đáng mới thần sắc nghi hoặc nhìn xem sông vũ lên tiếng nói.

"Giang đại nhân nhật lý vạn ky, lại không biết lần này đến hạ quan quản lý chỗ, cần làm chuyện gì."

Sông vũ nghe vậy, lập tức chén trà trong tay, thần sắc trịnh trọng nhìn xem hứa du nói.

"Ngày trước ta Huyện Cơ các Nam Cương Phân Bộ thu đến mật thám truyền tin, nói Tây Phong thành có tuổi trẻ nhất lưu cao thủ xuất hiện, mà Khánh Dương phủ vừa vận thuộc Bản Quan quản hạt, cho nên liền hôn đến đây từ trước đến nay dò xét một phen."

Hứa du nghe vậy, thần sắc nhất động lập tức trầm giọng nói: "Nguyên lai Giang đại nhân là vì này Thánh Hóa Giáo người Bạch Cừ mà đến."

"A! Xem ra Hứa Huyện lệnh đối với này Bạch Cừ, cũng không lạ lắm a."

Sông vũ nghe vậy, mặt không biểu tình nhìn xem hứa du khẽ cười nói.

Hứa du nghe vậy, thần sắc có chút xấu hổ nhìn xem sông vũ lúng túng nói.

"Không sợ Giang đại nhân trò cười, bây giờ cái này Tây Phong thành, sợ là này Bạch Cừ lời nói, so ta cái này huyện lệnh lời nói đều tốt hơn dùng."

Sông vũ quanh năm tại Nam Cương hành tẩu, đương nhiên biết rõ Nam Cương tình huống bây giờ, có chút bất đắc dĩ thở dài một hơi nói.

"Cái này lại trách không được Hứa Huyện lệnh, Nam Cương vị trí vắng vẻ rồi xa bên trong, triều đình ngoài tầm tay với, nếu như không phải có Hầu Gia tọa trấn, chỉ sợ so tình huống bây giờ muốn loạn cái không chỉ gấp mười lần."

tuy nhiên Hứa Huyện lệnh cũng không cần lo lắng, ta Huyện Cơ các đã có an bài, muốn đến lần này sự tình đi qua, có thể làm cho Nam Cương những thế lực này an phận không ít."

"A! Như thế hạ quan đến là yên tâm."

Hứa du nghe vậy, trong lòng hơi động nhưng cũng không dám hỏi nhiều, Huyền Cơ các tại hướng đình địa vị đặc thù, hứa du nếu cũng không muốn cùng đánh lú quan hệ.

"Hôm nay Bản Quan thăm dò này Bạch Cửu một phen, tuổi còn trẻ lại võ công đã không kém Bản Quan, quả nhiên là hậu thân có thể nói.

Bản Quan đã quyết định cầm lúc này báo cáo ta Huyền Cơ các Nam Cương chủ sự, tại không có ra kết quả trước đó, Hứa Huyền lệnh chó có trêu chọc đối phương, tránh được nên tránh đi."

Hứa du nghe vậy, lúc này thần sắc buồn nhìn xem sông vũ nói ra: "Giang đại nhân đây cũng là xem trọng ta, liền thủ hạ ta mười mấy cái Bộ Khoái Nha Dịch, này Bạch Cửu không tìm đến Hạ Cung phiền phức, hạ quan liền cảm ơn trời đất."

"Hừ! Hứa Huyền lệnh làm gì bị quan như vậy, thiên hạ này nói đến vẫn là ta Đại Thương thiên hạ, nếu như này Bạch Cửu thật không biết tốt xấu, tự nhiên sẽ có ta Huyền Cơ các xuất thủ."

Sông vũ gặp hứa du như thế, lúc này nghiêm sắc mặt thần sắc âm hàn hừ lạnh nói.

"Như thế hạ quan liền yên tâm." Hứa du nghe vậy thần sắc có chút miễn cưỡng lên tiếng nói.

"Đã như vậy, Bản Quan liền đi trước, này Bạch Cửu thủ hạ, lần này đang tại tìm kiếm khắp nơi Bản Quan, Bản Quan thân phận nhưng là không tiện để lộ."

Sông vũ nói xong, lúc này đứng dậy đối hứa du cáo từ, trực tiếp quay người rời đi.

"Ai! Thật sự là không may, vốn định an an tĩnh tĩnh vớt bạc, lại không nghĩ rằng thế mà và cái này Huyền Cơ các đánh lú quan hệ."

Chờ sông vũ rời đi, hứa du thần sắc có chút bức bối ngồi trên ghế, thở dài một hơi lẩm bẩm.

Mà lúc này Thanh Y Lâu bên trong, vì sao rền vang cau mày nhìn xem ra tay Vân Lan nói.

"Người nói là, giáo chủ muốn tìm mũ rộng vành người, khả năng và Quan Phủ có quan hệ."

Vân Lan gặp vì sao rền vang hỏi thăm không dám thất lễ, vội vàng nói: .

"Hồi Kỳ Chủ, đi qua cỡ nào phiên dò xét, trước đó có một nam tử xa lạ người tiến vào Nha Môn, mà phía dưới người lại tại Nha Môn phụ cận tìm tới mũ rộng vành người quần áo, cho nên việc này và Quan Phủ tám thành thoát không can hệ."

Vì sao rền vang nghe vậy, chau mày, nếu như là hấn thế lực vì sao rền vang không cần làm nhiều cân nhắc, trực tiếp phái người tiến đến bắt người là được.

Nhưng đành đến Quan Phủ, vì sao rền vang nhưng cũng không dám tự tiện làm chủ, tuy nói Nam Cương địa giới triều đình ngoài tầm tay với, Quan Phủ thùng rỗng kêu to, nhưng tới đất chiếm cứ lấy chính thống địa vị.

Suy nghĩ một phen, vì sao rền vang không dám tự tiện làm chủ chỉ có thể trầm giọng nói: phái người trông coi Nha Môn bốn phía, ta tự mình đi gặp mặt giáo chủ."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102 : Chương Danh Khí Lãnh Nguyệt

Thánh Hòa Giáo bên trong, Bạch Cửu chân trước vừa trở về, liền gặp Trương Long thần sắc vội vàng đi tới, đối Bạch Cửu cung kính nói.

"Bẩm giáo chủ, Thanh Mộc Kỳ Chủ vì sao rền vang cầu kiến."

Bạch Cửu nghe vậy, thần sắc nhất động lập tức nói: "Để cho nàng đi vào."

Trương Long lúc này lĩnh mệnh mà đi, chỉ chốc lát liền dẫn vì sao rền vang đi tới, lập tức tự giác lui xuống đi.

"Gặp qua giáo chủ."

Bạch Cửu quay người, phớt vì sao rền vang liếc một chút trầm giọng nói: "Phải chăng có này mũ rộng vành người tin tức."

"Hỏi giáo chủ, tuy nhiên không dám xác định, nhưng là có một chút manh mối, bất quá ta Thanh Mộc cớ phát hiện người này và Quan Phủ có quan hệ, cho nên không dám hành động thiếu suy nghĩ, kính xin giáo chủ bảo cho biết."

Vì sao rền vang gặp Bạch Cửu hỏi thăm, lúc này cũng không được giấu diếm, cảm tự giác nhận được tin tức và lo lắng lập tức nói ra, chờ đợi Bạch Cửu làm quyết định.

"Quan Phủ?"

Bạch Cửu thật đúng là không nghĩ, đến đối phương thế mà lại và Quan Phủ dính líu quan hệ, đầu tiên là Ngũ Độc Giáo lại là Quan Phủ, cái này khiến Bạch Cửu không thể không thận trọng một chút.

Tuy nhiên Nam Cương địa giới triều đình ngoài tầm tay với, mà Ngũ Độc Giáo cũng không được tại Khánh Dương phủ địa giới, nhưng tự giác cũng không phải người cô đơn một cái.

Tại Thánh Hóa Giáo không có chân chính cường đại lên trước đó, không nên và những này đại thế lực bên ngoài sinh ra xung đột, nghĩ thông suốt những này Bạch Cửu trong lòng có quyết định, quay người đối vì sao rền vang nói.

"Phân phó người tay, mười hai cái canh giờ trong bóng tối chăm chăm Huyện Nha, chờ ngày mai nhập giáo đại điển kết thúc, bốn tọa liền đi tự mình gặp một lần cái này Tây Phong thành huyện lệnh."

"Thuộc hạ cái này đi làm, quyết định không cô phụ giáo chủ nhờ vả."

Vì sao rền vang nghe vậy, nghiêm sắc mặt đối Bạch Cửu thi lễ, quay người mà đi.

Đem chuyện này tình toàn bộ xử lý sạch, Bạch Cửu mới tốt không dễ dàng có thể tri hoãn khâu khí, lập tức ngồi tại trên giường nghỉ ngơi.

Lập tức lại nghĩ tới chính mình vừa tới tay tuyệt học, Diệt Tuyệt Thập Tự Dao Pháp, còn không có một thanh tiện tay vũ khí, lúc này liền quyết định tại trong hệ thống đổi lấy một thanh.

Dù sao trong hệ thống vũ khí thuận tiện không nói, chất lượng phương diện Bạch Cửu vẫn tương đối tin đảm nhiệm.

Nghĩ tới đây Bạch Cửu cũng không do dự, lúc này phân thần tiến vào hệ thống.

Tiến vào hệ thống, lập tức ấn mở vũ khí bản khối, liền gặp bên trong mười tám vũ khí, mọi thứ đầy đủ, liền ngay cả các loại ám khí, Kỳ Môn Vũ Khí cũng là cái gì cần có đều có.

Từ cấp thấp nhất mười rền, Bách Đoán, Thiên Đoán, lợi khí, Danh Khí, Bảo Khí, thần binh tăng thứ phân minh.

Bạch Cửu lúc này ấn mở thần binh phân loại, chỉ nhìn liếc một chút liền trực tiếp lui ra ngoài.

Không phải Bạch Cửu không muốn đổi lấy, là Bạch Cửu thực tình đổi lấy không nổi a.

Thần binh phân loại bên trong cái gì, Hiên Viên Kiếm, Cát Lộc Dao, đồ long đao, Minh Hồng Dao sở hữu tiểu thuyết võ hiệp Trung Võ khí cái gì cần có đều có, tuy nhiên mỗi một chuỗi cũng là trăm vạn giang hồ danh vọng đánh,

Bạch Cửu thực tình đổi lấy không dậy nổi.

Roi vào đường cùng, Bạch Cửu chỉ có thể mở ra Bảo Khí cấp bậc phân loại.

Phát hiện mặc dù không có thần binh phân loại cần thiết giang hồ danh vọng khuếch trương, nhưng thấp nhất cũng là mấy vạn giang hồ danh vọng cất bước.

Bạch Cửu trên thân danh vọng, đến là có thể miễn cưỡng đổi lấy một kiện, tuy nhiên Bạch Cửu tự nhận là chính mình nào từ coi như bình thường.

Thăng đến ấn mở Danh Khí cấp bậc vũ khí phân loại, mới tính bình thường một chút.

Những này Danh Khí mặc dù không có thần binh, và Bảo Khí xuất sắc, nhưng có thể trở thành Danh Khí, cũng không phải Phàm Phẩm, đặt ở trên giang hồ cũng là người người tranh đoạt đối tượng.

Trong hệ thống các loại Danh Khí đâu chỉ vạn chúng, Bạch Cửu lúc này thêu hoa mắt.

Còn tốt Bạch Cửu cũng chỉ cần đao pháp, lúc này câu tuyển một phen, các loại Danh Khí cấp bậc đao liền xuất hiện ở trong mắt Bạch Cửu.

Cái gì trường đao Đoản Đao, Miêu Đao Thái Đao, đơn Bối Đao Trảm Mã Đao, đương nhiên còn có các loại Loan Đao rất là đầy đủ.

Đương nhiên chủng loại khác biệt xuất xứ khác biệt, cần thiết giang hồ danh vọng cũng cao thấp không đồng nhất, thấp hơn ngàn, cao hơn vạn.

Bạch Cửu lựa chọn một phen, hoa ba ngàn giang hồ danh vọng, lựa chọn một cái tên là Lãnh Nguyệt trung phẩm Danh Khí.

Lãnh Nguyệt Đao thuộc về Đơn Đao, dài ba xích tả hữu, bao quát ba ngón, chuôi đao hộ thủ hơi dài có lợi cho người sử dụng cầm đao.

Hoa ba ngàn giang hồ danh vọng đổi lấy Lãnh Nguyệt Đao, Bạch Cửu lập tức rời khỏi hệ thống, đồng thời hơi chuyển động ý nghĩ một chút, Lãnh Nguyệt Đao liền xuất hiện trong ngực.

Lúc này Lãnh Nguyệt Đao đã phối hợp Vô đao, Vô đao thành màu đỏ thẫm, xem toàn thể đi đến là để cho Lãnh Nguyệt Đao có vẻ hơi yêu điểm.

Vũ khí tới tay đương nhiên muốn thử nghiệm một phen, Bạch Cửu lập tức đứng dậy, cầm Lãnh Nguyệt Đao treo ở bên hông.

Lập tức trong đầu hồi tưởng một phen, Diệt Tuyệt Thập Tự Đao bên trong các loại cầm đao và rút đao, cùng hô hấp yếu lĩnh.

Lập tức hai mắt nửa meo ngưng tụ thành một điểm, dùng bụng hô hấp điều chỉnh tự thân trạng thái, tay trái nắm chặt Vô đao, tay phải từ ngón cái và ngón trỏ ngăn chặn chuôi đao, tay trái cầm đao vô (kiếm, đao) tùy theo hướng về phía trước nghiêng, lập tức đột nhiên xuất đao.

"Đoạt!" Lãnh Nguyệt Đao mang theo hàn quang ra khỏi vỏ, mang theo Đao Phong trực tiếp cầm Bạch Cửu trước mắt một tấm tốt nhất Tùng Mộc làm thành bàn tròn, từ đó nhất đao tách ra.

Bạch Cửu hút khẩu khí lập tức bỏ đao vào vỏ, tiến lên kiểm tra một phen, chỉ gặp bàn tròn từ đó bị nhất đao tách ra, vết cắt trơn nhẵn như gương.

Tuy nhiên Bạch Cửu nhưng trong lòng rõ ràng, đây là Lãnh Nguyệt Đao công lao, cùng mình không có nửa điểm quan hệ, chính mình liền diệt tuyệt Thập Tự Đao pháp luật cơ sở, đều không có sớ đến.

Nếu không dừng nói Bạch Cửu cầm Diệt Tuyệt Thập Tự Đao Pháp, luyện đến Tiểu Thành, chỉ cần Bạch Cửu cầm luyện đến sơ khuy môn kính, này xuất đao trước đó cũng cần bản không cần như vừa rồi như vậy, chém ra làm nhiều như vậy chuẩn bị.

Đến lúc đó Bạch Cửu chỉ cần ngưng tụ thần, liền có thể tùy thời chém ra nhất đao, chờ đến hơi có Tiểu Thành cảnh giới, Bạch Cửu càng là tùy thời tùy chỗ, không cần bất kỳ chuẩn bị gì, từ bất luận cái gì góc độ xuất đao.

Tuy nhiên làm về sau chủ công binh khí võ học, Bạch Cửu nhưng là từ bỏ trực tiếp dùng giang hồ danh vọng, tăng lên Võ Học Cảnh Giới.

Mà chính là dự định chính mình mỗi ngày luyện tập, cầm cơ sở đánh trước kiên cố về sau đang dùng danh vọng tăng lên cảnh giới, dạng này Bạch Cửu đao pháp liền sẽ không tồn tại, trên kỹ xảo thiếu hụt.

Trong lòng làm quyết định, Bạch Cửu lập tức cũng không chậm trễ, lúc này một bên từng đao chém ra, một bên căn cứ trong đầu Diệt Tuyệt Thập Tự Đao bí tịch điều chỉnh chính mình sai lầm chỗ, học tập riêng phần mình kỹ xảo sử dụng.

Sáng sớm, Bạch Cửu vừa tỉnh, Trương Long liền cầm sớm đã chuẩn bị kỹ càng nửa mặt dụng cụ và điểm tâm bụng lên.

Luyện hơn nửa buổi tối đao pháp, thẳng đến trời sắp sáng Bạch Cửu mới chìm vào giấc ngủ, tuy nhiên chỉ người nào mấy canh giờ, nhưng lại đối với Bạch Cửu lại sinh ra không được ảnh hưởng chút nào.

Lấy Bạch Cửu hiện tại tu vi, cũng là mấy ngày không nháy mắt, cũng sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng gì.

Ăn xong điểm tâm, Bạch Cửu liền dẫn Lãnh Nguyệt Đao ở trong viện, bắt đầu tiếp tục luyện tập đao pháp, một bên Trương Long Trương Hồ hai huynh đệ, cũng đây là nghi hoặc không biết nhà mình giáo chủ, chừng nào thì bắt đầu sẽ đao pháp.

Bạch Cửu trọn vẹn luyện hơn một lúc thần mới dừng lại, mà Trương Long lúc này tiến lên đối Bạch Cửu nói.

"Hồi giáo chủ, Hữu Sứ đại nhân nói thời gian đã không sai biệt lắm, hồi giáo chủ chuyện gì khởi hành."

"Như là đã chuẩn bị thỏa đáng, vậy liền lên đường thôi."

Hôm nay các đại thế lực nhập giáo đại diện, thế nhưng là quan hệ trọng đại, Bạch Cửu lập tức cũng không được trì hoãn, trở về phòng rửa mặt một phen thay đổi một thân giáo chủ trang phục, eo buộc Lãnh Nguyệt Đao mang theo trước mọi người đi và Cao Thuận bọn người tụ hợp.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103 : Chương Nhập Giáo Đại Diễn

Từ Ngo Linh bên trên Linh Nam phái, hôm nay cò xí pháp phối giảng đèn kết hoa, phi thường náo nhiệt.

Lúc này Linh Nam phái trên quảng trường, hội tụ toàn bộ Tây Phong thành Giang Hồ Nhân Sĩ, đương nhiên cũng có cá biệt không có ý định gia nhập Thánh Hòa Giáo người giang hồ, hôm nay trước kia liền chọn rời đi.

Tây Phong thành các phe phái thế lực, tại thêm nội thành giang hồ Tán Khách, trọn vẹn hơn một vạn người, còn tốt Linh Nam phái địa phương cũng đủ lớn.

Coi như như thế, phụ trách duy trì trật tự Linh Nam phái đệ tử, và Thánh Hòa Giáo giáo chúng cũng là bận bịu tui bụi.

May mắn tất cả nhà Thủ Lĩnh, cũng tự giác ước thúc thủ hạ, không muốn cho Bạch Cửu lần đầu tiên, liền lưu lại chính mình vô năng ấn tượng.

Rất nhiều thế lực căn cứ từ nhà thực lực, có thứ tự sắp xếp ở phía dưới, trên cùng sắp đặt đài cao, Thượng Trung ở giữa bái lễ đó một tấm Bảo Tọa.

"Giáo chủ đến."

Theo một tiếng hát vang, trên quảng trường trong chốc lát an tĩnh lại, lập tức liền gặp Bạch Cửu, mang theo Thánh Hòa Giáo rất nhiều cao tăng, Long Hành Hồ Bộ từ bên ngoài đi tới.

Đứng nghiêm một bên chờ đợi lâu ngày mở đầu Vô Niệm bọn người, liền vội vàng tiến lên nghênh đón, lập tức cầm Bạch Cửu dẫn lên đài cao nhập tọa.

"Tham gia giáo chủ."

Chờ Bạch Cửu nhập tọa, tại Cao Thuận và mở đầu Vô Niệm bọn người chỉ huy dưới, trên vạn người cùng kêu lên đối Bạch Cửu khom mình hành lễ, tức khắc âm thanh chấn động khắp nơi.

Bạch Cửu liếc một chút đi tới, trên vạn người một mảnh đen kịt, nói thật Bạch Cửu cũng là lần thứ nhất kinh lịch trải qua loại tràng diện này, trong lòng nhất thời hào tình vạn tượng, kích động không thôi.

Nếu đừng nói Bạch Cửu, cũng là Bạch Cửu bên cạnh Thánh Hòa Giáo rất nhiều cao tăng, giờ phút này cũng là thần sắc hưng phấn, dù sao Thánh Hòa Giáo càng cường đại, càng là đối với mình bọn người có lợi không phải.

Hít sâu một cái chọc tức, bình phục lại tâm tình mình, Bạch Cửu sử dụng nội lực trầm giọng nói: "Chư vị huynh đệ xin đứng lên."

"Tạ giáo chủ."

Thấy mọi người đứng dậy, Bạch Cửu lập tức từ trên chỗ ngồi đứng dậy, chậm rãi đi về phía trước đến trong đài cao ở giữa, thần sắc nghiêm nghị tả hữu dò xét một phen cao giọng nói.

"Bản Giáo tuy nhiên thành lập thời gian ngắn ngủi, nhưng có thể có thành tựu ngày hôm nay, về kết không thể rời bỏ, tề tâm hiệp lực, đồng tâm đồng đức.

chư vị hôm nay đi vào Bản Giáo, hi vọng về sau tuân thủ nghiêm ngặt Bản Giáo Giáo Quy, dụng tâm vì bản giáo làm việc, có công tất nhiên cùng, có công tất nhiên phạt, hi vọng cái này tám chữ chư vị ghi nhớ trong lòng.

"Cần tuân giáo chủ dạy bảo."

Bạch Cửu nói xong, lập tức quay người đi vào ngò, đối Đỗ Thư sách phân phó nói: "Đỗ tà sử, tuyên Bản Giáo giáo nghĩa Giáo Quy."

"Tuân mệnh." Đỗ Thư sách nghe vậy, lấy ra một cái kim sắc quyển trục lập tức tiến lên hai bước, cao giọng nói.

"Thánh Hòa sáng tỏ, Thánh Hòa diệu diệu, phạm ta dạy chúng, đồng tâm đồng đức."

"Yêu ta thể nhân, Phiêu Linh bắt lực, ân trạch vạn vật, duy ngã Thánh Hòa."

"Cảm kích biết nghĩa, không ngừng vươn lên, trừ Ác dương Thiện,

Chẳng sợ hãi."

"Sống có gì vui, chết có gì khổ, Thánh Hòa không thôi, Thánh Giáo vĩnh tồn."

Đỗ Thư sách niệm xong giáo nghĩa, cũng không ngừng lại, trực tiếp tiếp tục tuyên lên Thánh Hòa Giáo Giáo Quy.

Úng là thời gian vội vàng, Giáo Quy cũng không nhiều, đơn giản là không được phản bội, không được Thông Dịch, không chiếm được tương tàn sát, không e rằng bùng ức hiệp bình dân mấy đầu.

Tuy nhiên đơn sơ nhưng cũng không có cách nào, còn lại cũng chỉ có thể ngày sau chậm rãi hoàn thiện, dù sao hiện tại liền Đỗ Thư sách mấy người, đứng là bận không qua nổi.

Đỗ Thư sách tuyên xong giáo nghĩa Giáo Quy, liền lui xuống đi, đón lấy liền tự nhiên nhập giáo nghi thức, nhưng cũng rất là đơn sơ, chính là mỗi người bưng một chén rượu nước, xa kính Bạch Cửu một chén rượu nước, sự cấp tòng quyền, đương nhiên hết thấy giản lược.

Tuy nhiên như thế, nhưng là một phen bận rộn hạ xuống, nhưng cũng có chút phiền phức, hao phí không ít thời gian.

Chờ hết thấy xử lý chế thỏa đáng, đón lấy chính là trong đầu hí, cái kia chính là những người này an trí vấn đề.

Tuy nhiên Bạch Cửu trước đó liền đối với này sớm có nghĩ sẵn trong đầu, cho nên khi tức lên tiếng nói.

"Bản Giáo trước đó xuống thiết lập, Tả Hữu Nhị Sứ phụ trách trợ giúp bốn tọa quản lý Bản Giáo.

nhị sứ phía dưới lại thiết lập Tứ Đại Pháp Vương, phụ trách hộ vệ Bản Giáo, phía dưới chính là Ngũ Hành Kỳ.

lần này bốn tọa quyết định, tại nguyên có trên cơ sở, tại thiết lập thiên địa hai cung và Bát Phưong tuần tra sứ.

Thiên Cung thiết lập Tam Thập Lục Thiên Cưng, từ Quang Minh Tả Sứ phụ trách, địa cung thiết lập Thất Thập Nhị Địa Sát từ hắc ám Hữu Sứ phụ trách.

võ công đến Tam Lưu cảnh giới liền có thể xin gia nhập, đi vào thiên địa hai cung, mỗi tháng tài nguyên tu luyện và bổng lộc và Bản Giáo Tiểu Kỳ giống nhau, về sau tại căn cứ tu vi cảnh giới từng bước tăng lên.

"Mà Bát Phưong tuần tra sứ, tu vi yêu cầu thấp nhất Tam Lưu đỉnh phong cảnh giới, người có ý có thể tự đi Hữu Sứ chỗ nào báo danh."

Nghe Bạch Cửu nói như vậy, phía dưới Tam Lưu Cao Thủ cũng đều minh bạch, thiên địa này hai cung và Bát Phưong tuần tra sứ, rõ ràng chính là vì nhóm người mình thiết lập, trong lúc nhất thời tâm tư lại linh hoạt đứng lên.

Bạch Cửu nói xong lại không được tại đi quản những này, lập tức tiếp tục mở miệng nói.

"Vong Xuyên nghe lệnh."

Một bên Vong Xuyên nghe vậy, thần sắc ngăn người gặp một bên mở đầu Vô Niệm đối với gật đầu ra hiệu, lập tức không dám chần chờ, vội vàng ra khỏi hàng đối Bạch Cửu hành lễ nói.

"Có thuộc hạ."

"Bốn tọa bổ nhiệm người làm Bản Giáo Tứ Pháp Vương một trong, chuyên trách phụ trách hộ vệ Bản Giáo, người có bằng lòng hay không?"

Vong Xuyên nghe vậy, chấn động trong lòng không nghĩ tới Bạch Cửu coi trọng như thế chính mình, lúc này trầm giọng nói: "Thuộc hạ nguyện vì giáo chủ xông pha khói lửa không chối từ."

"Tốt! Xin đứng lên." Bạch Cửu nghe vậy, thần sắc ôn hòa đối với nói.

"Đường Liệt nghe lệnh" Vong Xuyên lui ra về sau, Bạch Cửu lại quay đầu đối phía dưới Đường Liệt phân phó nói.

"Có thuộc hạ." Đường Liệt nghe vậy, liền vội vàng tiến lên khom người nói ra.

"Bốn tọa trước đó đáp ứng người, để người Đường gia tự thành một nhánh, bốn tọa sẽ đặc biệt vạch ra một khối địa phương, để người Đường gia chuyên trách vì bản giáo chế tạo cơ quan âm khí, nếu như thành tích không tệ, bốn tọa tự có ban thưởng."

"Đa tạ giáo chủ ân điển" Đường Liệt nghe vậy, thần sắc bình tĩnh đối Bạch Cửu khom người nói.

"Mở đầu Vô Niệm nghe lệnh" Bạch Cửu bổ nhiệm xong Đường Liệt, bỗng nhiên ngừng đầu, đối một bên mở đầu Vô Niệm nói.

Một bên mở đầu Vô Niệm nghe vậy lúc này ngăn người, không rõ Bạch Cửu tại sao lại gọi mình.

Người khác có lẽ không rõ ràng, nhưng là Bạch Cửu hẳn là rõ ràng chính mình bản thân bị trọng thương, nếu như không phải phục độc môn Liệu Thương Đan Dược, căn bản chèo chống không đến hiện tại.

Coi như như thế, mở đầu Vô Niệm trong lòng cũng rõ ràng, chính mình cũng nhận không được mấy ngày, tuy nhiên như thế mở đầu Vô Niệm vẫn là ra khỏi hàng tiến lên mấy bước đối Bạch Cửu nói.

"Có thuộc hạ."

Bạch Cửu gấp mở đầu Vô Niệm về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn xem chính mình, làm sao không biết ý nghĩ trong lòng.

Tuy nhiên mở đầu Vô Niệm thương tổn người khác không có cách, không có nghĩa là Bạch Cửu không có cách, trong hệ thống riêng phần mình Liệt Thương Đan Dược vô số, trị liệu mở đầu Vô Niệm đối với Bạch Cửu tới nói, còn không phải dễ như trở bàn tay.

Trước đó đối phương cũng không phải Bạch Cửu thủ hạ, Bạch Cửu đương nhiên sẽ không tổn hao giang hồ danh vọng cứu hắn.

Nhưng bây giờ Linh Nam phái đã thuộc về chính mình, mở đầu Vô Niệm lại là nhị lưu đỉnh phong cảnh giới cao thủ, trừ phi Bạch Cửu ngốc mới có thể để cho cao như vậy tay đi chết.

"Bồn tọa bổ nhiệm người làm Bản Giáo Tứ Đại Pháp Vương một trong, phụ trách hộ vệ Bản Giáo, người có bằng lòng hay không."

Mở đầu Vô Niệm nghe vậy, trong lòng cỡ nào muốn hô lớn một tiếng nguyên ý, nhưng là cũng rõ ràng chính mình thương thế, lập tức thần sắc có chút sa sút, đang chuẩn bị cự tuyệt.

"Bồn tọa biết người lo lắng cái gì, nếu như bồn tọa thay người cai trị tốt người thương, người có thể nguyện vì bồn tọa hiệu lực."

Bạch Cửu gấp mở đầu Vô Niệm muốn cự tuyệt, lập tức khẽ cười một tiếng đối với nói ra.

Mở đầu Vô Niệm nghe vậy, lúc này thần sắc giật mình, ngẩng đầu thấy Bạch Cửu thần sắc không giống làm ngụy, lập tức nghiêm mặt nói.

"Mở đầu Vô Niệm nguyện ý."

"Tốt!" Sau đó bồn tọa tự sẽ phái người tìm người.

Gấp mở đầu Vô Niệm đáp ứng, Bạch Cửu trong lòng cũng là có chút cao hứng, mở đầu Vô Niệm dạng này Nhị Lưu Cao Thủ, đối với hiện tại Thánh Hóa Giáo thế nhưng là ý nghĩa phi phạm.

Giải quyết mở đầu Vô Niệm, Bạch Cửu liền trực tiếp cảm chuyện còn lại, giao cho Đỗ Thư sách bọn người, chính mình quay người mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104 : Thời Gian Cực Nhanh

Tháng ba thời tiết, Xuân Vũ liên tục.

Nam Cương thành tựu từ trước tương đối cực đoan, Mùa Xuân nhiều mưa, mùa hè khô nóng, Mùa Thu cỡ nào gió, mùa đông giá lạnh.

Mà lúc này vào xuân không lâu, cũng đã xuống lên mưa liên tục, một chút cũng là năm sáu ngày.

Quên Hồn Nhai, Bạch Cửu đứng ở đỉnh núi, mặc cho nước mưa nhỏ xuống trên người mình, tay phải giữ tại bên hông Lãnh Nguyệt Dao phía trên, ngưng thần bất động.

"Ầm ầm" bỗng nhiên một tiếng Xuân Lôi nổ vang, Bạch Cửu lúc đầu nhắm chặt hai mắt đột nhiên mở ra, lập tức trong mắt lóe lên một đạo tinh quang.

Ngay sau đó chỉ nghe một tiếng đao minh, Bạch Cửu bên hông Lãnh Nguyệt Dao đã như thiểm điện ra khỏi vỏ.

Lập tức chém ra một đao, chỉ gặp từ Lãnh Nguyệt Dao bên trên một đạo đao mang bay ra, trong nháy mắt đánh trúng Bạch Cửu mười trượng bên ngoài trên đá lớn.

Quên Hồn Nhai lên núi thạch, cũng là cứng rắn đá hoa cương, người bình thường muốn ở trên tạc ra cái động, đều muốn hao phí một chút thời gian.

Mà người trong võ lâm, dùng đao kiếm bổ vào bên trên lưu cái ấn ký có lẽ không khó, muốn nhất đao bổ ra cự thạch, kiêm chức là nói chuyện viễn vông.

Nhưng chính là cứng rắn như thế Đá Hoa Cương, lại trực tiếp bị Bạch Cừ phát ra đao mang, từ đó một chia làm hai, vết cắt nơi cang là tron nhẵn như cánh, có thể nghĩ Bạch Cừ một đao kia uy lực như thế nào.

Thời gian lặng yên trôi qua, cự ly này thứ nhập giáo đại điển đã qua hơn ba tháng, mà ba tháng này thời gian, Bạch Cừ cũng là bận bịu chân không chạm đất.

Mặc dù nói Bạch Cừ làm Nhất Giáo Chi Chủ, chỉ cần cảm đại khái phương hướng phát triển liệt đi ra.

Sau đó phân phó, tự nhiên có một đám thuộc hạ chạy gãy chân đi làm.

Nhưng rất nhiều thế lực vừa rồi gia nhập Thánh Hóa Giáo, rất nhiều vấn đề đều cần Bạch Cừ xử lý, cái này một bận bịu nhưng là thẳng đến mấy ngày gần đây nhất mới tính nhàn rồi hạ xuống.

Tuy nhiên đi qua hơn ba tháng ma sát, Thánh Hóa Giáo mặc dù bây giờ không nói bền chắc như thép, nhưng cũng đã có thể như thường vận chuyển.

Thu đao vào vỏ, đối với một đao kia Bạch Cừ có chút hài lòng, không hổ là tuyệt học cấp bậc võ học, chính mình chỉ là vừa mới tập luyện đến sơ khuy môn kính, liền có thể sinh ra đao mang.

Tuy nhiên đây cũng là chính mình nội lực có thành tựu, tu luyện tới Nhất Lưu Cảnh Giới duyên cớ, nhưng không thể phủ nhận Diệt Tuyệt Thập Tự Đao Pháp, xác thực uy lực không tầm thường.

Bạch Cừ âm thầm suy tư, chờ đến chính mình cảm Diệt Tuyệt Thập Tự Đao Pháp, tăng lên tới hơi có Tiểu Thành, hoặc là về sau lộ hóa thuần thành cảnh giới.

Có thể khẳng định đến lúc đó, uy lực tuyệt đối là hiện tại mấy lần, hoặc là không chỉ gấp mười lần, đối với cái này Bạch Cừ trong lòng có chút chờ mong.

Chậm rãi hướng về phía trước mấy bước, đi đến vách đá, liền gặp nguyên lai trống trải hồi âm cốc, lúc này lại là sớm đã hoàn toàn thay đổi.

Cốc Khẩu hai bên cửa ra vào, toàn bộ dựa vào chung quanh vách núi Kiến Thành tường, cao mười trượng mấy trượng dày thành tường, gặt gao thù giữ hai bên thành, thành tường đều có một đạo thành môn làm thuận tiện xuất nhập.

Hai tòa trên tường thành cờ xí phấp phới,

Lại Thánh Hóa Giáo giáo chúng ngày đêm tuần tra, có thể nói giờ phút này mặc kệ là người ngoài muốn nhập Tây Phong địa giới, vẫn là Tây Phong địa giới người muốn đi ra ngoài, trừ con đường này bên ngoài, tại không hẳn đường có thể đi.

Đương nhiên cũng không được bài trừ một ít khinh công phi phạm tuyệt thế cao thủ, trực tiếp treo đầu lợi suối.

Mà trong cốc trừ một đầu Trục Đạo bên ngoài, hẳn địa phương đỉnh đài lầu các cao vút, nơi này chính là Thánh Hóa Giáo tân tổng đàn.

Mà những này, nhưng là tập hợp Tây Phong thành sở hữu công tượng tốn hao mấy tháng thời gian kiến tạo mà thành, coi như như thế cũng chỉ là tu kiến thành đại thể, hiện tại vài chỗ vẫn còn ở thi công giai đoạn.

Ngắn ngủi mấy tháng ở giữa, có thể đã nói Thánh Hóa Giáo đã phát sinh long trời lở đất biến hóa, liền ngay cả kiến thức rộng rãi Bạch Cừ sợ, đối với cái này cũng là có chút cảm thán, chưa hẳn cảm công tượng tiền công tăng lên gấp đôi không thời.

Theo một trận tiếng bước chân truyền đến, cắt ngang Bạch Cừ suy nghĩ, Bạch Cừ xoay người nhìn lại, liền gặp Trương Hồ thần sắc nghiêm nghị đi tới, trầm giọng nói.

"Bẩm giáo chủ, phương nam tuần tra sứ, có việc cầu kiến giáo chủ."

Lúc này Trương Hồ, lại sớm đã không phải lúc trước cái kia Trúc Cơ chưa thành tiểu lâu lâu.

Ba tháng qua, Bạch Cừ thế nhưng là mỗi ngày đều sẽ dùng giang hồ danh vọng, giúp sớm nhất đi theo chính mình mấy người tăng lên cảnh giới, đương nhiên đối ngoại nhưng là cái gọi là Tạo Hóa Đan.

Mà Trương Long Trương Hồ hai huynh đệ, cũng coi như nhóm đầu tiên đi theo Bạch Cừ người, lại một mực phụ trách chiếu cố Bạch Cừ sinh hoạt thường ngày, Bạch Cừ đương nhiên sẽ không quên hai người.

Lúc này Trương Hồ cảnh giới, thành linh đã đến Tam Lưu hậu kỳ cảnh giới.

Đây chính là Bạch Cừ, trọn vẹn tiêu hao một khóa thoát thai hoán cốt đan, và trọn vẹn 2900 điểm giang hồ danh vọng đổi lấy, hai huynh đệ cùng một chỗ, liền tiêu hao Bạch Cừ tiếp cận 8000 điểm giang hồ danh vọng.

Tuy nhiên hai người một mực đối với Bạch Cừ trung thành tuyệt đối, lại làm việc vững vàng cho nên Bạch Cừ có chút ưa thích, liền dứt khoát cảm hai người tiếp tục lưu lại bên người.

Trừ hai người bên ngoài, Bạch Cửu lại đem Cao Thuận và Đỗ Thư sách hai người tu vi, trực tiếp đề cao đến nhị lưu trung kỳ. Còn còn lại Lý Nghĩa, vì sao rên vang, cổ hai, Tử Tam và Tiểu Diệp năm vị Ngũ Hành Kỳ Chủ, cũng toàn bộ đều để phục dụng Tạo Hóa Đan, tu vi đều tăng lên tới nhị lưu sơ kỳ cảnh giới.

Tuy nhiên vì thế, Bạch Cửu cũng cơ hồ bỏ ra sở hữu giang hồ danh vọng, tính cả vì là mở đầu Vô Niệm đổi lấy Liệu Thương Đan Được 300 chút, Bạch Cửu lúc đầu tới 60000 nhiều một chút giang hồ danh vọng, chỉ còn lại có 15000 điểm.

Về sau Bạch Cửu lại hoa 2000 điểm đổi lấy Ngũ Hồ Đoạn Môn Đạo bản đầy đủ, giao cho Thánh Hóa Giáo mọi người võ học. Còn tốt những này mới gia nhập thế lực, đều có không ít Võ Học Bí Tích, tuy nhiên phẩm cấp không cao, nhưng số lượng không ít, đến là đầy đủ mọi người tạm thời sử dụng.

Cho nên nói đứng lên, Bạch Cửu giờ phút này trên thân cũng chỉ có 13000 điểm giang hồ danh vọng.

"Người ở nơi nào" Bạch Cửu nghe Trương Long lời nói, thần sắc nhất động, lên tiếng hỏi.

"Tại Thánh Hóa điện." Trương Long gặp Bạch Cửu hỏi thăm, lúc này thần sắc cung kính trả lời.

"Đi thôi."

Bạch Cửu nói xong, lúc này đi thẳng về phía trước, quên phách trên đỉnh núi, có một chỗ rộng mở đại điện, cửa ra vào có giáo chúng thủ vệ.

Trong đại điện không có vật gì, chỉ có trung tâm vị trí có một đầu rộng khoảng một trượng thông đạo, nổi thẳng xuống.

Thông đạo bốn phía thạch bích rèn luyện rất là bóng loáng, mỗi cái Nhất Trượng đều có một ngọn đèn dầu, cảm không gian xung quanh chiếu giống như ban ngày.

Bạch Cửu mười bậc mà xuống, đi chỉ chốc lát liền đến một cái động rộng rãi, trong động đá vôi lại có ba khu thông đạo, bốn phía trải rộng Thánh Hóa Giáo giáo chúng.

Bạch Cửu tiến vào trung gian thông đạo, đi một chút trước mắt sáng tỏ thông suốt.

Lúc này Bạch Cửu thân ở địa phương, chính là hiện tại Thánh Hóa điện, cũng là ba tháng trước Phi Thiên trộm Tàng Bảo Chi Địa.

Tuy nhiên mấy tháng tới đi qua công tượng tu chính cải tạo, sớm đã tìm không ra lúc trước dấu vết.

Toàn bộ động rộng rãi trừ đỉnh đầu, còn có thể nhìn ra một điểm lúc trước bộ dáng bên ngoài, vách động và mặt đất đã sớm bị rèn luyện bóng loáng như gương.

Trung gian phủ lên dày đặc thảm, bốn phía đứng thẳng lấy 108 căn thạch trụ, mỗi cái thạch trụ đỉnh đầu, đều có một cái thanh đồng bếp lò thiêu đốt.

Thánh Hóa điện hai bên trưng bày mấy chục tấm bàn, chính giữa nhưng là gần một trượng cao cao đài, trên đài cao để đó một tấm uy nghiêm trang trọng Bảo Tọa.

Bạch Cửu một đường đi tới, bốn phía phòng thủ Thánh Hóa Giáo giáo chúng toàn bộ cúi đầu hành lễ.

Bạch Cửu thần sắc lạnh nhạt cước bộ không được rất, vèn vèn thẳng lên đài cao ngồi tại chính mình giáo chủ trên bảo tọa, lập tức đối với Trương Long nói.

"Đề cho phương nam tuần tra sứ tiến đến."

Trương Long nghe vậy, vội vàng lĩnh mệnh với lại, không lâu liền dẫn một cái một thân Thánh Hóa Giáo trang phục thanh niên đi tới."

"Thuộc hạ Trương Hành, gặp qua giáo chủ, giáo chủ Thiên Thu Vạn Tái, nhất thống giang hồ "

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105 : Bách Thảo Đường

Đối với Trương Hành, Bạch Cửu vẫn có chút nhìn kỹ, từ khi gia nhập Thánh Hóa Giáo, đối phương liền dựa vào chính mình Tam Lưu đình phong thực lực, đoạt được Bát Phương tuần tra sứ Trung Nam phương tuần tra sứ vị trí.

Mấy tháng qua làm việc cần cù chăm chỉ, đến là rất có mở đầu Vô Niệm phong cách, tạm thời phụ trách thu thập Khánh Dương phủ địa giới giang hồ tin tức, mà hẳn bảy vị tuần tra sứ cũng đều phân tán tại Nam Cương Các Phủ.

"Miễn Lễ, người lần này quay về tổng đàn thế nhưng là có việc phải bẩm báo."

Bạch Cửu để cho sau khi đứng dậy, lập tức thần sắc bình tĩnh nhìn xem Trương Hành lên tiếng dò hỏi.

"Hồi giáo chủ, năm ngày trước có thuộc hạ Khánh Dương phủ Phủ Thành, Khánh Dương thành địa giới nhận được tin tức, Bách Thảo Đường Đông Gia bị Nhân Trảm đi thù cấp."

Thuộc hạ tự mình tiến về dò xét một phen, phát hiện tin tức xác thực là thật, lúc này Bách Thảo Đường chính mình đại loạn."

Bạch Cửu nghe vậy, nhú mày lập tức lên tiếng nói: "Nếu như bốn tọa nhớ không sai, ta Tây Phong thành hàng năm sản xuất các loại dược tài chính là và cái này Bách Thảo Đường giao dịch đi."

"Hồi giáo chủ, xác thực như thế, ta Tây Phong thành địa lý vị trí đặc thù, cũng không không có bao nhiêu địa phương thích hợp gieo trồng lương thực, hàng năm sản xuất lương thực căn bản không đủ ta Tây Phong mười vạn nhân khẩu tiêu hao."

"Cho nên Từ Ngộ Lĩnh sản xuất các loại thảo dược, chính là chính yếu nhất thu nhập nơi phát ra."

Mà Bách Thảo Đường chính là Khánh Dương phủ địa giới lớn nhất một nhà thảo dược Trương Hành, cho nên ta Tây Phong thành sản xuất các loại dược tài nhiều năm qua, cũng đều là và đối phương giao dịch."

Bạch Cửu nghe Trương Hành lời nói, trong lòng có chút nặng nề, trước đó không có tới gấp chú ý những này, hiện tại phát sinh Bách Thảo Đường sự tình, Bạch Cửu mới chợt phát hiện, chính mình bố cục vẫn còn có chút thiếu.

Trước đó chính mình Thánh Hóa Giáo chỉ là Tây Phong thành nhất phương thế lực, Thánh Hóa Giáo hết thảy chi tiêu hàng ngày chỉ cần có bạc, liền tự nhiên sẽ có hẳn thế lực từ ngoại giới vận tới.

Nhưng là hiện tại chính mình thống nhất Tây Phong địa giới, những này gánh liền đặt ở Thánh Hóa Giáo trên thân.

Không nói hẳn, vền vền là Thánh Hóa Giáo chính mình thay đổi có hơn một vạn người, trong thành càng có bảy, tám vạn phổ thông bình dân như thế nào nếu như không giải quyết chuyện này, nào chỉ sợ Tây Phong thành địa giới liền muốn mất mùa.

Vứt bỏ mấy vạn bách tính, để cho tự sinh tự diệt? Mở cái gì trò đùa, không nói Bạch Cửu cũng không phải là loại kia Lãnh Huyết người, đừng quên toàn bộ Tây Phong thành hiện tại đều là Thánh Hóa Giáo địa bàn.

Huống chi Tây Phong thành địa giới, mấy vạn bách tính có thể chính là đi vào Từ Ngộ Lĩnh thu thập dược tài chủ lực, không dược liệu liền không thu vào nơi phát ra, chẳng lẽ muốn để cho Bạch Cửu chính mình mang theo Thánh Hóa Giáo nhân thủ, đi lên núi Thái Dược không thành.

Muốn giải quyết chuyện này biện pháp theo Bạch Cửu nếu chỉ có hai đầu.

Đầu thứ nhất chính là, Bạch Cửu khai phóng Tây Phong thành và ngoại giới mậu dịch, để cho thương nhân đến từ bên ngoài tại Bản Địa giao dịch.

Nhưng là đầu này cũng có khuyết điểm,

Khai phóng thương nhân đến từ bên ngoài và Bản Địa bách tính giao dịch, tuy nhiên giải quyết bách tính vấn đề, nhưng là Thánh Hóa Giáo lại không thu nhập nơi phát ra.

Đương nhiên Thánh Hóa Giáo cũng có thể từ đó thu lấy nhất định Thủ Tục Phí, nhưng đừng quên Bạch Cửu hiện tại thủ hạ thế nhưng là có hơn vạn giáo chúng.

Nếu như chỉ dựa vào thu thuế, nhưng là căn bản theo không kịp Thánh Hóa Giáo chi tiêu tốc độ.

Mặc dù nói trước đó các đại thế lực gia nhập Thánh Hóa Giáo, cũng đều giao lên không ít bạc, số lượng trọn vẹn mấy trăm vạn lượng, nhưng mấy vạn người tiêu hao vì sao nhanh chóng, cũng không thể miệng ăn núi lở đi."

Cho nên để cho bách tính tự hành và thương nhân giao dịch điểm ấy tuyệt đối không thể làm, nếu còn có trọng yếu nhất một điểm.

Tây Phong thành ở vào Thánh Hóa Giáo tổng đàn hậu phương, nếu có tâm người giả mạo thương nhân bốn phía quấy rối, vậy coi như việc vui lớn.

Bạch Cửu càng nghĩ, chỉ có một con đường có thể đi, chính là tiếp tục nguyên lai hình thức, từ bách tính trong tay thu mua dược tài, chính mình vận đến hẳn địa phương, tại tự hành chờ về lương thực và vật dụng hàng ngày.

Nhưng bây giờ và Tây Phong thành giao dịch nhiều năm Bách Thảo Đường nhưng là giờ phút này xảy ra vấn đề, đây cũng là họa vô đơn chí.

Một lần nữa tìm một nhà Thương Hành? Bạch Cửu chỉ là hơi suy nghĩ một chút liền phủ quyết ý nghĩ này.

Muốn thành lập được thời gian dài mậu dịch, há lại tùy tiện có thể làm đến, tại Khánh Dương phủ địa giới, trừ Bách Thảo Đường cũng không có nhà thứ hai có thể một lần ăn Tây Phong thành được tài thế lực.

Cẩn thận suy nghĩ một phen về sau, Bạch Cửu khôi phục lại bình tĩnh nhẹ giọng dò hỏi.

"Có thể từng nhô ra giết chết Bách Thảo Đường Đông Gia, là ai."

Trương Hành gặp Bạch Cửu hỏi thăm, lúc này nghiêm sắc mặt, ôm quyền khom người trả lời.

"Hồi giáo chủ, tạm thời còn không có manh mối, không hơn trăm Thảo Đường Đông Gia, từ trước đến nay có chút trượng nghĩa, không gần như chỉ ở Khánh Dương phủ cũng là tại Nam Cương cũng là nổi danh Thiện Nhân.

Cho nên lần này Bách Thảo Đường, đã mời không ít trong giang hồ danh môn chính phái, giang hồ Danh Túc còn có Quan Phủ cùng nhau tra tìm hung thủ."

"A! Quan Phủ cũng nhúng tay" Bạch Cửu nghe vậy nghi hoặc hỏi.

"Vâng, tuy nhiên Nam Cương địa giới Quan Phủ thế nhỏ, nhưng dù sao cũng là chính thống, cho nên Khánh Dương phủ Tri Phủ, đã điều động Khánh Dương địa giới đệ nhất cửa hàng đầu Lãnh Vô Tình phụ trách án này."

Bạch Cửu nghe vậy, bế mạc trầm tư một lát sau ngẩng đầu hỏi: "Khoảng cách lần sau giao dịch còn có bao lâu thời gian."

Trương Hành thân là Lãnh Nam phái chương môn con trai, đối với mấy cái này có thể nói so Bạch Cửu còn muốn rõ ràng, gặp Bạch Cửu hỏi thăm lập tức nghiêm mặt nói.

"Hồi giáo chủ, bình thường chúng ta cùng Bách Thảo Đường cũng là một năm giao dịch hai lần, Mùa Xuân một lần chủ yếu là rễ cây loại dược tài.

Sau đó Mùa Thu một lần liền các loại dược tài có, mà khoảng cách hàng năm Mùa Xuân giao dịch thời gian, còn có hai mươi ngày, nhưng nếu như mạng hàng hóa đi đường, trên đường liền muốn tốn hao ngày 12 thời gian, cho nên lưu cho chúng ta thời điểm chỉ có tám ngày."

"Tốt! Bồn tọa biết, người lần này làm không sai bồn tọa kế toán người một công."

Bạch Cửu gặp này, thần sắc ôn hòa động viên Trương Hành vài câu.

Trương Hành ngay cả đến không dám, lập tức rất là nếu thú lui xuống đi.

Gặp Trương Hành lui xuống đi, Bạch Cửu trầm giọng đối với Trương Hồ phân phó nói: "Phái người thông tri Tả Hữu Nhị Sứ, hai vị Pháp Vương và Ngũ Hành Kỳ Chủ tới đây nghị sự."

Trương Hồ nghe vậy không dám thất lễ, vội vàng cấp tốc rời đi, thông tri Thánh Hỏa Giáo người đám người.

Thánh Hỏa điện là Bạch Cửu một người Trụ Sở đàm phán hoà bình sự tình địa điểm, hấn cao tầng nhưng là đều ở tại hồi âm trong cốc.

Bằng vào Trương Hồ Tam Lưu cảnh giới cước lực, lần lượt thông tri Đỗ Thư sách bọn người, chờ mọi người đến đông đủ thì nhưng cũng đã qua đi tới một nén hương thời gian.

Dứt khoát Bạch Cửu trong lòng cũng không vội, chờ mọi người đến đông đủ sau khi mới nhìn chúng nhân nói: Chư vị nhập tọa."

Vội vàng chạy đến mở đầu Vô Niệm, Cao Thuận bọn người nghe vậy cũng biết Bạch Cửu đối với mình thân cận người, từ trước đến nay quy củ không nhiều, lập tức cũng không khách khí từng cái nhập tọa.

Chờ mọi người nhập tọa về sau, Bạch Cửu mới đưa mới vừa từ Trương Hành trong miệng đạt được tin tức, đủ số giảng cho mọi người

"Vô Niệm Pháp Vương, người tại Tây Phong nhiều năm lại cùng Bách Thảo Đường đã từng quen biết, người cho rằng việc này nên như thế nào ứng đối."

Bạch Cửu nói xong, liền trực tiếp đối phía dưới, ngồi tại Đỗ Thư dưới sách thủ vị đưa mở đầu Vô Niệm dò hỏi.

Mở đầu Vô Niệm gặp Bạch Cửu hỏi thăm chính mình, đứng dậy đối Bạch Cửu thi lễ, lập tức trầm giọng nói.

Bách Thảo Đường sự tình chuyện rất quan trọng, vừa vặn lại phát sinh ở cái này trong lúc mấu chốt, thuộc hạ chờ lệnh không nếu như để cho thuộc hạ tự mình dẫn người tiến về Khánh Dương Phủ Thành đi một chuyến."

"Vô Niệm Pháp Vương và bồn tọa ý nghĩ không mưu mà hợp, bất quá lần này không cách dùng vương xuất mã, bồn tọa quyết định tự mình đi một chuyến."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106 : Chuẩn Bị Đi Xa

Bạch Cửu thể mà quyết định tự thân xuất mã trước, tiến về Khánh Dương thành, không chỉ có mở đầu Vô Niệm giết mình chính là Đồ Thư sách các loại cũng là kinh ngạc dị thường, không rõ Bạch Cửu vì sao như thế.

"Bẩm giáo chủ, Bản Giáo tân lập toàn bộ nhờ giáo chủ tọa trấn, lần này Bách Thảo Đường sự tình tuy nhiên nghiêm trọng, nhưng thuộc hạ cho rằng giao cho Vô Niệm Pháp Vương hoàn toàn có thể đảm nhiệm.

Vô Niệm Pháp Vương không chỉ có võ công cao cường, gần với giáo chủ, lại cùng Bách Thảo Đường đánh qua giao cho, nhưng là so giáo chủ thích hợp hơn bất quá."

Gặp Bạch Cửu tính toán như vậy, Đồ Thư sách lập tức nghiêm sắc mặt hướng về phía trước mấy bước, đối Bạch Cửu trịnh trọng khuyên can nói.

Có Đồ Thư sách dẫn đầu, Cao Thuận mấy người cũng đều vội vàng tiến lên, nhao nhao lên tiếng đối với Bạch Cửu dự định biểu thị phản đối.

"Tốt! Bọn ngươi không cần đang khuyên, bốn tọa đã quyết định, lần này bản làm sẽ mang theo Vong Xuyên Pháp Vương và sách sách hai người, Vong Xuyên Pháp Vương xuất thân Linh Nam phái, đối với Bách Thảo Đường cũng sẽ không lạ lẫm."

Mọi người gặp Bạch Cửu thái độ kiên quyết như thế, lúc này trong lòng bất đắc dĩ nhưng cũng không được đang khuyên ngăn trở, đang nói trắng ra chín nói không tặc, có Vong Xuyên ở bên cạnh hiệp trợ, mọi người cũng sẽ không không hiểu ra sao."

Nếu Bạch Cửu cũng biết, biết Thánh Hóa Giáo lúc này vừa chính hợp hoàn tất, chính mình an tâm tọa trấn tại chính xác bất quá.

Nhưng đến một lần Bạch Cửu chưa từng có đi ra, Tây Phong thành địa giới, có chút hướng tới Tây Phong ngoài thành Đại Giang Hồ.

Thứ hai tự nhiên là vì là giang hồ danh vọng, mà Bách Thảo Đường sự tình, bất quá là cơ hội thôi, coi như không có việc này, tìm cơ hội Bạch Cửu cũng sẽ ra ngoài xông xáo một phen.

"Việc này liền như thế định, bọn ngươi cảm hết thấy chuẩn bị sẵn sàng, ba ngày sau bốn tọa liền muốn xuất phát, tiến về Khánh Dương thành."

Thấy mọi người tại cũng không có dị nghị, Bạch Cửu lúc này đánh nhịp cảm sự tình định ra đến, lập tức lại phân phó Đồ Thư sách bọn người cảm chuẩn bị cẩn thận công tác.

Tất nhiên sự tình đã giải quyết, Đồ Thư sách mấy người cũng không được đang trêu chọc lưu, lập tức từng cái quay người lui ra ngoài.

Mọi người sau khi đi, Bạch Cửu trong lòng suy tư một phen, quyết định cảm chính mình mới học Diệt Tuyệt Thập Tự Đạo Pháp, cảnh giới đề cao một chút.

Lần này đi Khánh Dương thành Hung Cát khó liệu, ai cũng không biết sẽ phát sinh chuyện gì, nhiều một phần thực lực tự nhiên nhiều một phần bảo chứng.

Nghĩ tới đây Bạch Cửu lập tức cũng không chậm trễ, phân thần tiến vào hệ thống, đầu tiên là tốn hao 2500 điểm giang hồ danh vọng, cảm Diệt Tuyệt Thập Tự Đạo Pháp, từ sơ khuy môn kính tăng lên tới hơi có Tiểu Thành cảnh giới.

Về phần tăng lên tới cấp tiếp theo nhưng là cần trọn vẹn 7500 điểm giang hồ danh vọng, phổ thông tuyệt học cấp võ học, mỗi tăng lên một cảnh giới, cấp tiếp theo cần thiết danh vọng liền sẽ đề cao 5 lần.

Bạch Cửu suy nghĩ một phen, cuối cùng vẫn là cắn răng một cái, lại tốn hao 7500 điểm giang hồ danh vọng, cảm Diệt Tuyệt Thập Tự Đạo Pháp tăng lên tới lô hòa thuận thành cảnh giới.

Như thế Bạch Cửu trước sau tổng cộng tiêu hao 10000 điểm giang hồ danh vọng.

Bạch Cửu trên thân cũng chỉ còn lại 3000 điểm giang hồ danh vọng.

Tuy nhiên Bạch Cửu thử qua sau khi tăng lên Diệt Tuyệt Thập Tự Đạo Pháp về sau, nhưng là cảm giác hết thấy nhưng là đáng giá.

Sau đó trong ba ngày, Bạch Cửu đều tại xử lý Giáo Vụ và an bài chính mình rồi đi về sau sự tình, dù sao Bạch Cửu hiện tại Gia Đại Nghiệp Đại, cũng không phải nói đi liền có thể đi.

Ba ngày thời gian đảo mắt tức đến, có lẽ là ông trời mở mắt, Bạch Cửu bọn người xuất phát một ngày trước, liền ngừng nhiều ngày mưa liên tục.

Sáng sớm ánh nắng tươi sáng, Thánh Hóa Giáo tổng đàn chỗ cửa thành, giờ phút này mười chiếc xe ngựa đã toàn bộ chuẩn bị thỏa đáng, trên xe ngựa toàn bộ là gần nhất nửa năm qua, từ dân chúng trong thành trong tay nhận lên được tài.

Trừ chín chiếc xe ngựa là song Mã Lạp xe chứa đầy hàng hóa bên ngoài', còn có một cỗ mang theo thùng xe xe ngựa, đây cũng là Cao Thuận bọn người đặc biệt là trắng chín chuẩn bị.

Mỗi cỗ xe ngựa phân phối mười tên Thánh Hóa Giáo tinh anh giáo chúng, và thiên địa hai cung tất cả một tên Tam Lư Cao Thủ, tính cả Bạch Cửu và Đỗ Thư sách Vong Xuyên ba người, tổng số người cũng liền hơn một trăm người.

Đây cũng là Bạch Cửu phân phó kết quả, nếu không dựa theo Cao Thuận bọn người ý tứ, sợ là nhân số còn muốn mở rộng gấp năm lần không thôi.

Tại không có thăm dò rõ ràng tình huống trước đó, Bạch Cửu cũng không hy vọng quá so chiều đong đưa, huống chi Thánh Hóa Giáo so sánh hẳn Nhất Lư Thế Lực còn hơi có vẻ yếu ớt, cho nên Bạch Cửu cũng không muốn quá so chiều đong đưa.

Mà lần này Bạch Cửu cũng không có dự định, đánh lấy Thánh Hóa Giáo chiêu bài đi, mà chính là một đoàn người toàn bộ đối thường phục, trên danh nghĩa cũng là Vong Xuyên chủ sự.

Hết thảy chuẩn bị sẵn sàng, thành môn mở rộng, Bạch Cửu cũng không được tại trì hoãn, lúc này cùng Vong Xuyên Đỗ Thư sách hai người lên xe ngựa.

Trong đội ngũ 20 tên Tam Lư Cao Thủ nhưng là cưỡi ngựa, đi theo đội ngũ hai bên, một đoàn người tại Thánh Hóa Giáo mọi người nhìn soi mói, chậm chậm rồi đi tổng đàn.

Tây Phong thành tại Khánh Dương phủ mặt phía nam, thông hướng ngoại giới đường chính là ra hồi âm cốc sau khi một đầu đường núi.

Còn tốt đường núi tuy nhiên địa thế hiểm yếu, đường lại rất là rộng rãi, Bạch Cửu một đoàn người sáng sớm xuất phát, tiếp cận buổi trưa, cũng đã rời đi đường núi, thoát ly Tây Phong thành phạm vi.

Mà vừa rời đi Tây Phong thành địa giới, chung quanh địa thế nhưng là cấp tốc biến hóa, tuy nhiên vẫn như cũ là cao sơn rừng rậm, nhưng chung quanh nhưng là cảnh sắc biến ảo, đường cũng càng ngày càng bằng phẳng.

Bạch Cửu để lộ màn xe hướng ra phía ngoài quan sát chỉ chớp lát, đối Vong Xuyên dò hỏi: "Nơi đây ra sao nơi."

Vong Xuyên tuy nhiên cũng là Tây Phong thành người, lại những năm này không ít ra ngoài, cho nên đối với Khánh Dương phủ xung quanh có chút quen thuộc, gặp Bạch Cửu hỏi thăm lập tức lên tiếng nói.

"Hồi giáo chủ, nơi đây tên là Diêu Tử lĩnh, liên tục hơn mười dặm, là ta Tây Phong thành thông hướng ngoại giới phải qua đường.

Tuy nhiên người ở đây một ít dấu tích đến, chỉ cần đi đến đoạn này đường, liền Thượng Quan nói, ven đường liền sẽ có Thôn Trang và khách sạn xuất hiện."

Sau đó thời gian, Bạch Cửu liền bế mạc đường thần, mà Vong Xuyên thì và Đỗ Thư sách hai người ở một bên thấp giọng nói chuyện với nhau.

Bạch Cửu nghe xong nguyên lai là Đỗ Thư sách đang cùng Vong Xuyên thỉnh giáo một chút kinh nghiệm giang hồ.

Nếu Bạch Cửu cũng có thể hiểu thành vì sao Đỗ Thư sách làm như vậy, nói đến Đỗ Thư sách cũng bất quá là cái không có chút nào kinh nghiệm giang hồ Gà mờ.

Lần này gặp được Vong Xuyên cái này Lão Giang Hồ, Đỗ Thư sách đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, bắt lấy thời gian thỉnh giáo Vong Xuyên.

Bạch Cửu tuy nhiên cũng là lần thứ nhất đi ra, nhưng lại không chút nào lo lắng những này, không nói kiếp trước sờ soạng lần mò kinh nghiệm, cũng là kiếp trước tiểu thuyết trong TV, liền tràn đầy các loại giáo tài.

Đang nói bằng vào Bạch Cửu hiện tại nhất lưu đỉnh phong cảnh giới thực lực, nói thật tại cái này Khánh Dương phủ địa giới, có thể làm cho Bạch Cửu kiêng kỵ thật đúng là không có mấy người.

Bạch Cửu một đoàn người, trọn vẹn đi một canh giờ, mới xem như đi đến cái này Diêu Tử lĩnh, lập tức vượt qua một cái Sơn Khẩu, một đoàn người cuối cùng là Thượng Quan nói.

Nói thật là Quan Đạo, bất quá là người đi đường nhiều một ít, đường bao quát một chút a.

Thượng Quan trên đường người đi đường rõ ràng cỡ nào không ít, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy một chút Giang Hồ Nhân Sĩ đánh ngựa đi qua, hoặc là phổ thông bình dân vội vàng xe lừa chậm rãi đi đường.

Cứ như vậy Bạch Cừu bọn người, trừ nửa đường dừng lại chỉnh đốn một phen, ăn chút lương khô bên ngoài, trọn vẹn đi một ngày.

Mất thấy mặt trời chiều ngã về tây, lúc này đã thấy Vong Xuyên đối Bạch Cừu trầm giọng nói.

"Giáo chủ sắc trời đã tối, phía trước có khách sạn, phải chăng nghỉ ngơi một đêm đang đuổi đường."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107 : Phi Long Hạp

Bạch Cừu nghe vậy, liền mở hai mắt ra, ở trên xe ngựa ngồi một ngày, tuy nhiên đối với Bạch Cừu không có gì ảnh hưởng, nhưng ở tại thượng diện một ngày, Bạch Cừu cũng có chút chọc tức muộn, hướng chỉ trời tối cũng xác thực không thích hợp đám đường, lập tức nhân tiện nói.

"Người an bài thuận tiện."

Vong Xuyên nghe vậy lúc này lĩnh mệnh, xuống xe ngựa tiến lên mấy bước đi đến đội ngũ hàng đầu, đối nhà mình đồ đệ Lâm Dương nói.

Lâm Dương người trước tiên mang mấy người đi đầu một bước, an bài tốt thịt rượu và gian phòng, chúng ta sau đó liền đến.

Không sai lần này làm Vong Xuyên đệ tử, Lâm Dương cũng có hạnh trở thành lần này đi xa trong đội ngũ một thành viên.

Lâm Dương lúc đầu chính là Linh Nam phái thân truyền đệ tử, Tam Lưu hậu kỳ cao thủ.

Ngay từ đầu Lâm Dương cũng muốn giống như Trương Hành, trở thành Bát Phương tuần tra sứ, tuy nhiên gia nhập Thánh Hóa Giáo Tam Lưu Cao Thủ bên trong, không nói tất cả năm thứ ba đại học tốc độ dòng chảy lực Thủ Lĩnh không phải đèn cạn dầu.

Cũng là rất nhiều giang hồ Tân Khách bên trong, cũng không ít cao thủ, một phen độ sức hạ xuống, nhưng là không thể như Trương Hành đến trường mong muốn.

Vốn là tính tình cao ngạo Lâm Dương có phần bị đá kích, tuy nhiên còn tốt có Vong Xuyên và Trương Hành bọn người khuyên bảo, đến là không có như vậy cam chịu.

Sau đó Lâm Dương dựa vào chính mình nỗ lực, gia nhập Thiên Cung trở thành Tam Thập Lục Thiên Cung một trong, đi qua mấy tháng ma luyện nhưng là tính tình vững vàng không ít.

Gặp nhà mình sư phụ phân phó, Lâm Dương lúc này không dám thất lễ, chào hỏi một bên Mạnh Trường Hà mang lên bốn cái thủ hạ, liền làm trước tiên hướng về nơi xa khách sạn mà đi.

"Lâm huynh đệ, vừa rồi đó chính là Vong Xuyên vương pháp đi, ta Lão Mạnh đây coi như là gặp lần thứ hai, tuy nhiên đáng tiếc không có gặp giáo chủ, nếu không nói không chừng nhìn ta Lão Mạnh thuận mắt, liền liền đem ta nhận ở bên người đây."

Đối lại trước nghe nói Lâm huynh đệ và giáo chủ đã từng vẫn là quen biết cũ, Lâm huynh đệ cho ta Mạnh ta nói một chút chứ sao.

Mạnh Trường Hà không phải người khác, chính là lúc trước Tây Phong thành cái kia nhất tâm muốn gia nhập Thánh Hóa Giáo Mạnh Trường Hà.

Mãnh mẽ Trường Hà gia nhập Thánh Hóa Giáo về sau, bằng vào Tam Lưu trung kỳ thực lực, đi qua một phen nỗ lực tuy nhiên không thể đứng hàng Tam Thập Lục Thiên Cung.

Nhưng cũng thành công gia nhập địa cung, trở thành Thất Thập Nhị Địa Sát bên trong một thành viên, lần này cũng là bị may mắn rút trúng đi theo Bạch Cừu tiến về Khánh Dương thành.

Mạnh Trường Hà tính tình hào sảng ngay thẳng, ngăn ngừa nửa ngày thời gian liền và Lâm Dương hoà mình, lần này một bên giục ngựa tiến lên một bên hướng về bên cạnh Lâm Dương hỏi thăm đến.

Lâm Dương bị Mạnh Trường Hà vừa hỏi như thế, ngồi trên lưng ngựa thân thể trong nháy mắt có chút cứng ngắc.

Lâm Dương xác thực và Bạch Cừu cũng không lạ lẫm, tuy nhiên quá trình coi như không phải vui vẻ như vậy.

Từ khi gia nhập Thánh Hỏa Giáo, Lâm Dương thế nhưng là nghĩ đến pháp luật trốn tránh Bạch Cừu, lần này nếu như không phải sự mệnh làm khó, Lâm Dương cũng sẽ không tới.

Lần này Mạnh Trường Hà hỏi thăm, Lâm Dương cũng biết đối phương khẳng định không biết chính mình và Bạch Cừu trước đó sự tình,

Cho nên cũng liền không tồn tại trào phúng chính mình, lập tức cười ha hả nói ra.

"Nhận được Gia Sư quan hệ, xác thực thường xuyên nghe giáo chủ dạy bảo."

Gặp Lâm Dương nói như vậy, không chỉ có là Lâm Trường Hà liền ngay cả theo sau lưng đi vội bốn cái tinh anh giáo chúng, nhìn về phía Lâm Dương ánh mắt cũng đều tràn đầy hâm mộ.

Lâm Dương gấp đây là che giấu chính mình thần sắc, vội vàng lên tiếng nói.

"Tốt đừng quên giáo chủ trước khi lên đường phân phó sự tình, hành sự cẩn thận một chút cũng đừng bại lộ thân phận mình."

Mọi người gặp Lâm Dương nói như vậy, lúc này không dám ở nói giỡn theo sát về sau, không lâu liền đến khách sạn trước cửa.

Chỗ này khách sạn khoảng cách Quan Đạo không xa, vị trí tại một chỗ chân núi, khách sạn dựa vào núi mà đứng là một tòa nhị tầng giản dị lầu các, trước cửa một cây cò lớn theo gió bay lên trên viết "Phi Long khách sạn".

Khách sạn trước cửa là nhất đại khối đất trống, Lâm Dương sáu người lúc đến đợi bên trên đã ngừng không ít xe ngựa, hiển nhiên cũng không ít Hành Thương và khách nhân ở này tìm nơi ngủ trọ.

Canh giữ ở cửa ra vào tuổi trẻ tiểu nhị xa xa nhìn thấy Lâm Dương bọn người giục ngựa đến đây, lúc này vẻ mặt tươi cười chào đón cao giọng nói: "Mấy vị gia là nghỉ trọ vẫn là ở trọ a."

Lâm Dương bọn người đều là một thân hắc sắc trang phục, eo buộc dây lụa cầm trong tay trường đao, xem xét cũng là Giang Hồ Nhân Sĩ, nhưng điểm tiểu nhị nhưng là thần sắc như thể ứng đối tự nhiên, hiển nhiên là nhìn lắm thành quen dạng này giang hồ trang phục khách nhân.

"Trước tiên chuẩn bị chừng trăm người thịt rượu, tại an bài chút phòng trên, muốn đầy đủ chúng ta những người này lai."

Lâm Dương gấp tiểu nhị hỏi thăm, thần sắc bình tĩnh xuống ngựa, một bộ Lão Giang Hồ bộ dáng, khẩu khí lạnh nhạt dắt ngựa vừa đi vừa phân phó nói.

"PHỐC!" Đây biết Lâm Dương nói xong đã thấy tiểu nhị lúc này cười ra tiếng, thần sắc tràn đầy khác biệt đánh giá Lâm Dương.

"Làm sao? Sợ ta các loại trả không nổi tiền thưởng?"

Lâm Dương gấp tiểu nhị như thế, lúc này nhướn mày bàn tay vào trong ngực liền muốn móc bạc.

Còn tốt lúc này một bên Mạnh Trường Hà tay mát lạnh lẽ, đưa tay đè lại Lâm Dương tay, lập tức đối với tiểu nhị phân phó nói.

"Tiểu vị Tiểu Nhị Ca, giúp chúng ta chuẩn bị hai bàn tốt nhất thịt rượu, đang chuẩn bị đầy đủ trăm người dùng ăn nhiệt bánh bao, vài hũ hảo tửu, tại an bài ba gian phòng trên là đủ.

Mạnh Trường Hà nói xong, lập tức từ trong ngực móc ra nhất định mười lượng bạc giao cho đối phương.

Tiểu nhị nghe vậy, sắc mặt khôi phục bình thường tiếp nhận Mạnh Trường Hà trong tay bạc, ứng một tiếng lúc này tiến đến an bài, trước khi đi vẫn không quên, chút nữa thần sắc quái dị xem Lâm Dương liếc một chút.

Chờ tiểu nhị rời đi, Mạnh Trường Hà nhìn nhân thần sắc nghi hoặc Lâm Dương lên tiếng nói: "Lâm huynh trước đó rất ít trong giang hồ hành tẩu đi."

Lâm Dương giờ phút này thần sắc có chút xấu hổ, tuy nhiên không rõ ràng vì sao, nhưng Lâm Dương cũng không phải ngu ngốc, từ vừa rồi tiểu nhị xem chính mình thần sắc, liền suy đoán tự mình làm chuyện sai.

"Không dối gạt Mạnh đại ca, tại hạ từ nhỏ tại sư môn lớn lên, sư phụ lão nhân gia ông ta nói võ công không đến nhị lưu cảnh giới, không cho ta xông xáo giang hồ, nói đến lần này đúng là ta lần thứ nhất ra ngoài."

Mạnh Trường Hà gặp này, thần sắc một bộ quả là thế bộ dáng, lập tức cười giải thích nói.

"Trách không được Lâm huynh sẽ náo ra như thế trò cười, người cũng không nghĩ một chút liền khách sạn này không nói hấn, người xem có thể ở lại chúng ta nhiều người như vậy a, coi như ở lại, chúng ta toàn bộ lại khách sạn, người nào đến trông giữ hàng hóa."

Lâm Dương đi qua Mạnh Trường Hà một phen giải thích, nhưng là hiểu được, trách không được điểm tiểu nhị sẽ quái dị nhìn xem chính mình.

Nói đến vẫn là chính mình kinh nghiệm giang hồ quá nhỏ, mới có thể ngay cả những này cơ bản nhất thường thức cũng không hiểu.

"Đa tạ Mạnh đại ca, Lâm Dương lần đầu bên ngoài có chút không hiểu nhiều địa phương, còn quên Mạnh đại ca nhiều hơn nhắc nhở mới là "

Nghĩ rõ ràng những vấn đề này, Lâm Dương lúc này thần sắc thành khẩn đối Mạnh Trường Hà nói lời cảm tạ, lập tức khiêm tốn nói ra.

"Ai! Lâm lão đệ làm gì khách khí như thế, giáo chủ đến chúng ta vẫn là nhanh đi nghênh đón đi."

Mạnh Trường Hà và Lâm Dương đáp lên quan hệ, trong lòng cũng rất là vui vẻ, lúc này khách khí một phen lập tức gặp Bạch Cửu bọn người đến, vội vàng nhắc nhở đến.

Xe ngựa dừng lại, Bạch Cửu bọn người liền theo thứ tự xuống xe ngựa, lập tức rất nhiều giáo chúng và mấy tên Tam Lưu Cao Thủ trông coi hàng hóa.

Bạch Cửu nhưng là mang theo Vong Xuyên và Đỗ Thư sách hai người, cùng thiên địa hai cung cao thủ, tại Lâm Dương bọn người chỉ huy dưới, chậm rãi tiến vào khách sạn.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 108 : Phi Long Khách Sạn

Phi Long khách sạn cũng không tính nhỏ, lầu một Đại Đường có hơn mười bàn lớn, lầu hai là khách phòng dùng để dừng chân, tuy nhiên không nhiều nhưng cũng có hai mươi ở giữa.

Lúc này đã là tháng ba, cho nên người đi đường bắt đầu liền nhiều, Bạch Cửu bọn người lúc đi vào, đã có 5 bàn khách nhân.

"Mấy vị gia, mời tới bên này."

Một bên điểm tiểu nhị gặp Bạch Cửu bọn người tiến đến, mắt nhìn đi theo Bạch Cửu bọn người sau lưng Lâm Dương, lập tức khách khí cảm Bạch Cửu bọn người, dẫn tới gần bên trong hai cái bàn từ bên trên.

Bạch Cửu tự nhiên là Vong Xuyên và Đỗ Thư sách một bàn, người khác ngồi ở bên cạnh cả bàn, mấy người nhập tọa về sau, điểm tiểu nhị tay chân lưu loát cầm bát đĩa nước trà bung lên, cho mọi người pha trà đổ nước, phục vụ đến là có chút chu đáo.

Bạch Cửu cũng thừa dịp trong khoảng thời gian này, dò xét chung quanh mấy bàn khách nhân.

Áp vào cửa ra vào hai bàn cũng là một chút phổ thông người dân, từ ăn mặc bên trên liền có thể nhìn ra một hai.

Tới gần Bạch Cửu bọn người hai bàn khách nhân, một bàn là sáu cái nam tử, dẫn đầu là một cái một mặt phong sương thương nhân trang phục trung niên nam tử, hắn năm người xem cách ăn mặc hắn là thủ hạ.

Một bàn khác nhưng là bốn cái phục sức khác nhau, sau lưng ro-móc nón lá người đàn ông, từ mấy người bên cạnh để đó bình khí liền có thể nhìn ra mấy người cũng là người trong giang hồ.

Tới gần cửa sổ bàn kia, nhưng là một cái lão giả và một cái niên kỷ không mất to thần linh Động thiếu năm.

Lúc này điểm tiểu nhị đã bắt đầu mang thức ăn lên, Bạch Cửu liền thu hồi ánh mắt, đồ ăn đến là có chút phong phú, ba món mặn ba món chay Nông Gia đồ ăn, và nóng hầm hấp bánh bao trắng.

Mọi người đối một ngày, lúc này mang thức ăn lên cũng đều không khách khí, nói một tiếng mọi người liền bắt đầu ăn cơm.

Lúc này Bạch Cửu bỗng nhiên phiết mắt ngồi ở bên cạnh trên bàn Lâm Dương, nhẹ giọng đối với hô: "Lâm Dương tới ngồi bên này đi."

Theo Bạch Cửu dứt lời hai bàn người đều là yên tĩnh, Lâm Dương bàn kia Mạnh Trường Hà bọn người trong mắt tràn đầy hâm mộ.

Mà Bạch Cửu bên người Đỗ Thư sách và Vong Xuyên, hiển nhiên cũng có chút kinh ngạc.

Mà Lâm Dương chính mình hiển nhiên cũng không có nghĩ đến Bạch Cửu thế mà lại gọi mình, lúc này có chút không biết làm sao, Vong Xuyên gặp này lúc này lên tiếng nói: "Còn không qua đây ngồi."

Gặp nhà mình sư phụ mở miệng, Lâm Dương đến là tri hoãn khẩu khí, lúc này lấy chính mình bát đĩa ngồi vào Vong Xuyên bên cạnh.

"Dễ dàng một chút, bồn tọa không có người muốn nhỏ như vậy bụng gà ruột."

Bạch Cửu gặp Lâm Dương tọa hạ về sau, thần sắc nhấp nhô bất an, cũng không dám gấp thức ăn hưng hăng gặm bánh bao trắng, trong lòng có chút buồn cười lúc này phiết liếc một chút nói khẽ.

Lâm Dương gặp này tâm thờ phào, ngẩng đầu nhìn nhà mình sư phụ liếc một chút, gặp Vong Xuyên đối với cho một cái yên tâm ánh mắt, lúc này mới quên hoàn toàn yên lòng.

Bạch Cửu sờ đi làm như vậy, nếu không ở ngoài hai cái nguyên nhân.

Một tự nhiên là Bạch Cửu thực tình không có cảm và lâm dương trước đó sự tình để ở trong lòng.

Huống chi hiện tại Lâm Dương đều thành nhà mình thuộc hạ, Bạch Cửu còn không có hẹp hòi đến cái này điểm tâm ngực đều không có.

Hai tự nhiên là cho mở đầu Vô Niệm và Vong Xuyên hai người mặt mũi, bất kể thế nào nói, mở đầu Vô Niệm và Vong Xuyên hiện tại cũng là Thánh Hóa Giáo cao tăng.

Huống chi Thánh Hóa Giáo có thể thoải mái cảm xuống Tây Phong thành, Lĩnh Nam phái không thể bỏ qua công lao, Bạch Cửu làm như thế cũng là sợ ứng vì là Lâm Dương để cho mấy người đối với mình gia sản sinh hiểu lầm.

Bạch Cửu bọn người vừa ăn xong không lâu, liền gặp từ lâu hai đi xuống một cái tuổi hơn bốn mươi, một thân trường bào màu vàng giữ lại Bát Từ Hồ Trung năm nam, nam tử tại Đại Đường dò xét một phen về sau, lập tức hô to một tiếng.

"Chư vị khách quan quý rầy."

Toàn bộ Đại Đường trong nháy mắt đều ngẩng đầu nhìn về phía đối phương, liền ngay cả vừa com nước xong xuôi Bạch Cửu bọn người, cũng là hiểu kì nhìn về phía nam tử.

Thấy mình thành công hấp dẫn mọi người chú ý lực, nam tử thần sắc khách khí đối mọi người cười một tiếng lập tức nói.

"Kê hèn này họ Mai, chính là cái này Phi Long khách sạn Chương Quỹ, chư vị xưng hô ta là Mai chương quỹ liền có thể."

Mọi người nghe nam tử báo lên thân phận, mới hiểu được trước mắt cái này tám nói bữa nam tử nhưng là khách sạn này chủ nhân.

"Nguyên lai là Mai chương quỹ, tại hạ chính là Thủy Thành Dương Thị Thương Hành Dương Thiên đi bu, nhưng lại không biết Chương Quỹ gọi ta lại các loại cần làm chuyện gì."

Biết Mai chương quỹ thân phận, liền gặp ngồi tại Bạch Cửu bọn người trước đó, thương nhân cách ăn mặc bàn kia người đầu lĩnh đứng dậy, hai tay ôm quyền trầm giọng đối Mai chương quỹ tự giới thiệu, sau đó trầm giọng hỏi nguyên do.

"A! Nguyên lai là phía trước, chính là Thủy Thành Dương Thị Thương Hành người, thất kính thất kính"

Mai chương quỹ nghe Dương Thiên đi bu lời nói, lúc này thần sắc tràn đầy kinh ngạc khách khí xu nịnh nói.

"Được, một cái đi sủng có cái gì tốt nói khoác, chương quỹ kia có chuyện mau nói, chớ có chậm trễ huynh đệ của ta bốn người thời gian."

Gặp hai người một phen khách sáo, giang hồ trang phục bốn cái người đàn ông bên trong, một cái vóc người gầy gò người đàn ông thả ra trong tay chén rượu, không kiên nhẫn lên tiếng nói.

Bị đối phương dự định lời nói, Dương Thiên đi bu trong mắt lóe lên một tia tức giận.

Tại đây tới gần chính là Thủy Thành, mà Dương Thị Thương Hành thế nhưng là chính là Thủy Thành số một số hai Thương Hành, đối phương như thế không đem nhà mình để ở trong mắt, để cho Dương Thiên đi bu trong lòng rất là khó chịu.

Bất quá nhiều năm bên ngoài đi sủng, Dương Thiên đi bu cũng là rất có lòng dạ, tuy nhiên trong lòng không thoải mái, nhưng là ngoài miệng nhưng là không có nói thêm cái gì, chỉ là mặt lạnh lấy ngồi xuống.

Muốn so Dương Thiên đi bu, Mai chương quỹ lại là đối tại người đàn ông khẩu khí tập mãi thành thói quen, mở nhiều năm như vậy cửa hàng, có thể một mực bình an vô sự, Mai chương quỹ tự nhiên có nhà mình một bộ xử sự làm người phương pháp.

"Quý rầy mấy vị thời gian, Mai mở cho chư vị bồi cái không phải, còn chưa thỉnh giáo bốn vị gia đại danh."

Gầy gò nam tử gặp Mai chương quỹ như thế nề tình, cũng không dễ tại tiếp tục phát tác, lập tức thần sắc ngạo nghễ lên tiếng nói: "Ta Từ Huỳnh Đệ, chính là Nhạn Hành núi Thương Thị huynh đệ."

Chẳng lẽ là chính là Thủy Thành bên ngoài Nhạn Hành núi, Thường gia trại Tứ Kiệt."

Nghe gầy gò nam tử lời nói, Mai chương quỹ còn chưa có phản ứng, đã thấy một bên Dương Thiên đi bu rồ phút này thần sắc giật mình, lập tức thần sắc trịnh trọng lên tiếng nói.

"Không tề, tại là ta Tứ Huỳnh Đệ."

Gặp Dương Thiên đi bu rồ biết nhà mình Tứ Huỳnh Đệ danh hào, thường bay, thần sắc tự đắc lên tiếng nói.

"Nguyên lai là Thường gia Tứ Kiệt, kính đã lâu kính đã lâu, có bốn vị ở chỗ này nhưng là không còn gì tốt hơn."

Mai chương quỹ nghe vậy, cũng là nghe qua bốn người danh hào, biết bốn người cũng là Tam Lưu cảnh giới cao thủ, tại chính là Thủy Thành rất có danh tiếng, lập tức thần sắc buồn lòng đối với ôm quyền nói.

"A! Mai chương quỹ chỉ giáo cho."

Gặp Dương Thiên đi bu rồ hỏi thăm, Mai chương quỹ lập tức cũng không chậm trễ, nhìn xem mọi người thờ dài một hơi lên tiếng nói.

"Không đối gạt chur vị, từ khi nửa tháng trước, cái này Phi Long hạp liền ra một đám Cường Nhân, phạm là qua lại Hành Thương và hành khách, đều sẽ bị ngăn cản kiểm tra một phen, vớ vết trên thân tiền tài, nếu như dám can đảm cự tuyệt, liền sẽ trực tiếp bị giết chết."

"Cái gì lại có việc này, Mai chương quỹ nhưng biết đối phương lai lịch và nhân số."

Trong đường mọi người nghe Mai chương quỹ lời nói, lúc này cũng là thần sắc ngưng trọng, liền ngay cả Thường Thị huynh đệ giờ phút này cũng là vẻ mặt nghiêm túc, lập tức lối ra dò hỏi.

"Không đối gạt chur vị, tại hạ ngày mai có chuyện quan trọng, phải đi qua Phi Long hạp đi chính là Thủy Thành, cho nên mới giảng việc này nói ra, muốn cùng chur vị kết bạn mà đi."

Về phần nhóm người kia lai lịch, tại hạ nhưng là không biết, tuy nhiên nghe một chút trốn qua một kiếp khách nhân nói, đối phương nhân số rất nhiều chừng hơn năm trăm người."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109 : Trường Phong Tiêu Cục

Nghe Mai Chương Quỹ lời nói, trừ Bạch Cừ một đoàn người bên ngoài, mọi người giờ phút này đều tâm tình nặng nề.

Đối phương nhân số chừng năm trăm chúng, với lại cũng là giết người không nháy mắt hung nhân, nhóm người mình cũng là tập hợp một chỗ, sợ cũng không đủ đối phương nhét kê răng.

Mai Chương Quỹ thấy mọi người sĩ khí sa sút, lập tức sợ hoảng sợ chạy đám người, lúc này vội vàng nói.

"Chur vị nếu cũng không cần quá mức lo lắng, trước đây tại hạ nhận được tin tức, ngày mai chính là Thủy Thành Trường Phong Tiêu Cục sẽ trải qua Phi Long hạp, ta và lần này áp tiêu thu Tiêu Đầu gặp qua vài lần, đến lúc đó chúng ta theo sau lưng, an toàn chắc hẳn tự nhiên sẽ có bảo chứng."

Mọi người nghe vậy, lúc này mới thở phào, Trường Phong Tiêu Cục tại Khánh Dương phủ địa giới vẫn là rất có danh vọng.

Tại toàn bộ Nam Cương cũng là có chút danh tiếng Tiêu Cục, tin dự luôn luôn không tề, Tiêu Cục Tổng Tiêu Đầu, Kim Dao Lâm Vô Dịch càng là Nhất Lưu Cảnh Giới cao thủ.

Danh phó nếu chính là Thủy Thành đệ nhất cao thủ, dưới cờ lại có ngũ đại nhị lưu cảnh giới Tiêu Đầu tọa trấn, có thể nói thực lực có chút hùng hậu.

Mai Chương Quỹ thấy mọi người thần sắc trầm tĩnh lại, lúc này đối mọi người ôm quyền nói.

"Chur vị đuổi một ngày đường, chắc hẳn cũng là mệt mỏi, liền sớm đi nghỉ ngơi đi, ngày mai chúng ta còn muốn vội một chút, hướng phía trước đi một đoạn lộ trình, đi chờ đợi Trường Phong Tiêu Cục người."

Mai Chương Quỹ nói xong, lập tức liền đối với mọi người thi lễ, lập tức liền một lần nữa lên lầu hai.

"Giáo chủ, chúng ta ngày mai phải chăng muốn cùng những người này cùng một chỗ, "

Chờ đối phương rời đi, mọi người chung quanh cũng đều tán đi nghỉ ngơi, Vong Xuyên mới thần sắc nghiêm nghị đối Bạch Cửu lên tiếng hỏi thăm.

"Đơn độc hành sự có thể làm cho người ta nghỉ kỹ, ngày mai liền đi theo bọn họ cùng một chỗ đi."

Bạch Cửu gặp Vong Xuyên hỏi thăm, suy nghĩ một phen sau khi đối với nói ra, tiếp theo mọi người liền tại điểm tiêu nhị chỉ huy xuống dưới khách phòng nghỉ ngơi, Mạnh Trường Hà các loại thiên địa hai cung cao thủ, và Phổ Thông Giáo Chúng nhưng là bên ngoài, phụ trách trông coi hàng hóa.

Một đêm chậm không nói chuyện, sáng sớm ngày thứ hai, Bạch Cửu dậy thật sớm, đơn giản sau khi rửa mặt cầm Lãnh Nguyệt Dao treo ở bên hông, liền ra bản thân gian phòng.

Gian phòng bên ngoài Lâm Dương nhưng là sớm đã các loại lầu ngày, gặp Bạch Cửu liền lên tiếng nói.

"Công tử, trang chủ bọn họ tại lầu một chờ ngươi."

Bạch Cửu bọn người thân phận giả, chính là Tây Phong thành Lục Gia Trang người, Vong Xuyên là Lục Gia Trang người, mà Bạch Cửu là bà con xa cháu trai.

Dù sao Lục gia người cũng không có và Bách Thảo Đường đánh qua giao cho, mọi người cũng không sợ ra cái gì chân ngựa.

Bạch Cửu xem xét phụ cận có người, lúc này liền cũng không tại nhiều nói, ứng Lâm Dương một tiếng, và tiếp theo lầu.

Lầu một trong hành lang, Vong Xuyên Đỗ Thư sách hai người mang theo người khác, đang ngồi ở trên bàn các loại Bạch Cửu.

Mà giờ khắc này tối hôm qua mấy bàn khách nhân, cũng đều đều là ở đây, Bạch Cửu quét mọi người liếc một chút, lập tức liền ngồi vào vị trí của mình.

Tiểu Nhị Ca đến là rất có ánh mắt, tự giác bùng lên điểm tâm, không ở ngoài Mãn Thâu thức nhắm, và cháo hoa.

Mọi người vội vã đi đường, cho nên không dùng bao nhiêu thời gian cũng đã giải quyết xong tất, mà trong hành lang người khác, cũng và Bạch Cửu bọn người tương tự.

Bạch Cửu bọn người vừa ăn xong, liền gặp Mai Chương Quỹ công một bao phục, từ lầu hai đi xuống, lập tức đối tiểu nhị dặn dò một phen về sau, đối trong đường mọi người ôm quyền nói.

"Chư vị có thể từng chuẩn bị thỏa đáng, nếu như không có việc khác, chúng ta hiện tại liền lên đường đi."

Mọi người gặp này cũng đều không có dị nghị, liền tiếp ra khách sạn, mà lúc này Mai Chương Quỹ nhưng là tiến đến Bạch Cửu bọn người bên cạnh nói.

"Còn không biết chư vị xưng hô như thế nào, tối hôm qua có thể từng ngủ dễ chịu."

Thấy đối phương hỏi thăm, làm trên danh nghĩa Người chủ sự Vong Xuyên liền thần sắc khách khí lên tiếng nói.

"Tại hạ là Tây Phong thành Lục Gia Trang trang chủ, Lục Thừa vân, đa tạ Mai Chương Quỹ quan tâm, tối hôm qua nghỉ ngơi không sai."

"A! Nguyên lai khách quý là Tây Phong thành người, Tây Phong Thành Tây Phong Liệt, thế nhưng là tại Khánh Dương phủ nghe tiếng đã lâu a."

Mai Chương Quỹ tìm hiểu trong sạch chín một đoàn người lai lịch thân phận, lập tức cũng không được tại dừng lại, thuận miệng phẩm vài câu liền quay người rời đi.

Bạch Cửu bọn người ra khách sạn, liền gặp Thánh Hóa Giáo đám người đã lâu thu thập thỏa đáng, mà lúc này hơn trăm người tụ tập cùng một chỗ, cũng là một thân hắc sắc trang phục, Đại lung trường đao lộ ra có chút khí thế, đến là để cho Dương Thiên đi buu bọn người, kinh ngạc không thôi.

Dương Thiên đi buu bọn người tối hôm qua không chút chú ý, cho nên căn bản không biết Bạch Cửu bọn người đội ngũ cư nhiên như thế to lớn, với lại cũng là bìa cứng người đàn ông, tại trước mắt cái này trong lúc mấu chốt nhưng là thực lực mạnh nhất.

Ngay sau đó liền từng cái tiến lên đây và Vong Xuyên chào hỏi, tìm cách thân mật, liền ngay cả Thường Thị Tứ Huynh Đệ, giờ phút này cũng là có chút khách khí tiến lên phẩm vài câu.

Chỉ có cái kia mang theo thiếu niên lão giả, thần sắc lạnh nhạt mang theo thiếu niên ngồi tại một cỗ xe lừa phía trên, yên lặng không nói.

Mà làm khách sạn lão bản Mai Chương Quỹ, hiển nhiên là sớm đã rõ ràng Bạch Cửu bọn người mạnh, cho nên thần sắc như thường.

Gặp người số cơ bản đến đông đủ, tại Mai Chương Quỹ chào hỏi mọi người một tiếng, lúc này cưỡi ngựa phía trước dẫn đường, người khác theo sát về sau, Bạch Cửu bọn người đi tại sau cùng, một đoàn người bắt đầu đi đường.

Ra khách sạn trước một đoạn đường, một đoàn người Thượng Quan nói, ứng gần liền với thời gian thần còn sớm trên đường đi cũng không thấy cái gì người đi đường.

Liên tục đi hai canh giờ đường, đến một chỗ Đình Tự giao lộ, liền gặp Mai Chương Quý ngừng bước không tiến, lập tức đối chúng nhân nói.

"Phía trước không xa chính là Phi Long hạp, cho nên chúng ta tạm thời ở chỗ này nghỉ ngơi, chờ một chút từ Ninh Thành tới Trường Phong Tiêu Cục người." "

Tối hôm qua đã nói xong sự tình, mọi người đương nhiên không có cái gì dị nghị, lúc này thu thập một phen, riêng phần mình tập hợp một chỗ nghỉ ngơi.

Mọi người cảm xa ngựa dừng lại một bên, trợn vện các loại hơn một lúc thần, liền gặp nơi xa một hàng hơn trăm người từ đối diện đi tới.

Bạch Cửu lập tức ngưng thần nhìn lại, liền thấy phía trước một lá cờ tay khiêng một cây cờ lớn, trên viết Trường Phong Tiêu Cục bốn chữ lớn.

Kỳ Thủ về sau chính là một cái hơn ba mươi tuổi nam tử, nam tử một thân màu nâu Đao Đà trang phục, lập tức để đó một cây trường thương, tại sau lưng nhưng là mười mấy chiếc lời kéo hàng hóa xe ngựa, xe ngựa hai bên nhưng là cầm trong tay các loại vũ khí người đàn ông.

Mai Chương Quý tăng trường gió Tiêu Cục vừa đến, lập tức bước nhanh nghênh đón đi lên, xa xa lớn tiếng nói: "Lâm Tiêu Đầu gần đây vừa vận rất tốt a."

Ngồi trên lưng ngựa thu biển, nếu rất sớm đã nhìn thấy Bạch Cửu bọn người đội ngũ, dù sao trợn vện hơn một trăm người, hơn mười lượng xe ngựa vẫn là cũng dễ thấy.

Lúc này gặp có người giống như chính mình chào hỏi, ngẩng đầu nhìn lên lập tức lên tiếng nói.

"Ta tưởng là ai, nguyên lai là Phi Long khách sạn Mai Chương Quý, Mai Chương Quý không ở đây người này khách sạn mang theo, chạy đến nơi đây làm cái gì."

"Ai! Thu Tiêu Đầu có chỗ không biết a, Mai Chương Quý lập tức liền cầm gần nhất phát sinh ở Phi Long hạp sự tình, từng cái nói cho thu biển.

Thu biển cũng không nghĩ tới, chính mình nửa tháng trước đó áp tiêu đi qua Phi Long hạp lúc còn bình an vô sự, gần nhất nhưng là ra cái này việc sự tình.

Bất quá nhiều năm hành tẩu giang hồ, thu biển đối với những sự tình này cũng không cảm thấy kinh ngạc.

Lúc này liền nói: Đã như vậy Mai Chương Quý liền đi theo ta Trường Phong Tiêu Cục đằng sau đi, ta muốn xem xem, là đầu kia người trên đường, lại dám chạy đến ta chính là Thủy Thành địa giới lên làm tiền."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110 : Quỷ Kiểm Người

Mai Chương Quý gặp thu biển đáp ứng, lập tức thần sắc vui vẻ vội vàng hướng cảm kích nói: "Đa tạ thu Tiêu Đầu."

"Ha-Ha! Không cần như thế, lần sau đi ngang qua người Phi Long khách sạn, Mai Chương Quý lấy thêm ra tốt hơn tửu chiều đãi Thu mỗ liền có thể."

Thu biển gặp này, lúc này cười mở cười lớn một tiếng, lập tức đối với cười nói.

"Thu Tiêu Đầu yên tâm, đến lúc đó Tiêu Đầu muốn uống bao nhiêu uống bao nhiêu, tại hạ nhất định bao no."

Mai Chương Quý lúc này nghiêm sắc mặt, vội vàng trả lời.

"Đúng, nhưng lại không biết những cái kia cũng là những người nào, xem trang phục không phải phổ thông thương nhân, nhưng lại không biết là cái chỗ kia thể lực, nhìn đến là có chút lạ mặt."

Thu biển nói xong, nhưng là tiếng nói nhất chuyển, chỉ nơi xa Bạch Cửu một đoàn người, đối Mai Chương Quý hỏi.

Mai Chương Quỹ gặp thu biển hỏi thăm, lúc này cũng không được giấu diếm vội vàng lên tiếng nói: "Những cái kia vốn là tại hạ khách sạn khách nhân, bởi vì ra Phi Long hạp cái này việc sự tình, tại hạ liền dự định và một nhanh kết bạn mà đi, lần này vừa vận và thu Tiêu Đầu đánh cái băng."

"Nói đến những người này đại bộ phận cũng đều là ta chính là Thủy Thành người, có Dương thị Thương Hành người, cũng có Thường Sơn trại Thường gia Tứ Kiệt, về phần số người nhiều nhất một nhóm người, nhưng là Tây Phong thành Lục Gia Trang người, còn lại cũng là chút bách tính."

"A! Thì ra là thế, tất nhiên cũng là ta chính là Thủy Thành phụ cận người, vậy liền không có vấn đề, về phần này Tây Phong thành Lục Gia Trang, ta đến cũng là có chỗ nghe thấy, đã như vậy liền cùng lên đường đi, tuy nhiên người cần phải nói cho bọn hắn, mọi việc nghe ta chỉ huy."

"Tự nhiên hết thảy đã thu Tiêu Đầu làm chủ, tại hạ nhất định truyền lời lại."

Mai Chương Quỹ gặp thu Hải Thần sắc nghiêm nghị, lúc này vội vàng bảo đảm nói.

"Ân! Vậy liền lên đường đi, các người đi theo ta Trường Phong Tiêu Cục đội xe về sau thuận tiện."

Thu biển gặp này, liền không ở nói thêm cái gì, lúc này đối với phân phó một tiếng, lập tức chào hỏi nhà mình Tiêu Cục Tiêu Sư một tiếng một lần nữa lên đường.

Mà Mai Chương Quỹ gặp lúc này cũng liền bận bịu quay người trở về, cầm thu biển lời nói từ đầu chí cuối nói cho Bạch Cửu bọn người.

Bạch Cửu bọn người đến cũng không có dị nghị, sau đó một đoàn người liền đi theo Trường Phong Tiêu Cục về sau, hướng về Phi Long hạp tiến đến.

Đội xe số lượng tăng lớn gấp đôi, tốc độ tự nhiên không có trước đó nhanh, tuy nhiên mọi người vốn là khoảng cách Phi Long hạp không xa, là lấy đi đại khái nửa canh giờ, vượt qua một cái khe núi liền xa xa nhìn thấy hai tòa đại sơn nằm ngang ở đối diện, ngăn trở đường đi.

Hai tòa núi cao chừng trăm trượng, liên tục vài dặm, nếu như không phải trung gian mở một cái hai trượng phương viên hẹp dài vết nứt, người đi đường cũng chỉ có thể đường vòng mà đi.

Thấy một lần cảnh vật chung quanh, không cần người khác nhắc nhở Bạch Cửu, chờ người cũng rõ ràng nhóm người mình đã đến Phi Long hạp địa giới.

Lập tức không cần Bạch Cửu phân phó, tự nhiên có Đỗ Thư sách và Vong Xuyên trong bóng tối phân phó,

Đề cho mọi người treo lên cảnh giác, mà người khác không cần phải nói, lần này cũng đều cầm trong tay binh khí thần sắc tràn đầy cảnh giác.

Đi ở đằng trước thu biển giờ phút này cũng là thần sắc trịnh trọng, cho dù đối với nhà mình thực lực có chút tự tin, nơi đây lại là chính là Thủy Thành địa giới, nhưng nhiều năm hành tẩu giang hồ, thu biển nhưng là một mực ôm lòng cảnh giác.

Giờ phút này Phi Long hạp bên trong, nhưng là một mảnh yên tĩnh, Mai Chương Quỹ trong miệng Đạo Phi, nhưng là căn bản không có gặp cái bóng đáng, gặp tình huống như vậy thu biển cũng không e ngại, lúc này hạ lệnh đội ngũ chậm dần tốc độ, chậm rãi đi thẳng về phía trước.

Toàn bộ đội ngũ hành tẩu tại trống trải Phi Long hạp bên trong, chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, lại càng làm cho trong đội ngũ người khản trương.

Đi một chút ngay lúc sắp tiến vào vết nứt cửa vào, đã thấy thu biển đi tại phía trước thu biển bỗng nhiên đánh ngựa không tiến.

Bạch Cửu bọn người lúc này hướng về phía trước xem xét, đã thấy chẳng biết lúc nào, lối vào thêm một cái mang theo Quỷ Kiểm Diện Cự một thân trường bào màu đen hắc y nhân.

"Bằng hữu là đầu kia trên đường, tại hạ Trường Phong Tiêu Cục thu biển hữu lễ."

Thu biển giờ phút này cũng là trong lòng nghiêm nghị, ứng vì đó trước căn bản không có phát hiện đối phương, lập tức trong lòng cảnh, khiêng ra nhà mình Tiêu Cục danh hào xuất lời dò xét nói.

"Trường Phong Tiêu Cục? Nhà người Tổng Tiêu Đầu đến cũng coi như nhân vật có tiếng tăm, tuy nhiên hôm nay muốn qua cái này Phi Long hạp, chỉ bằng vào người Trường Phong Tiêu Cục mặt mũi còn chưa đủ."

Gặp thu biển hỏi thăm, đối diện mặt nạ nam tử âm thanh khàn khàn cười quái dị một tiếng, lập tức âm thanh lạnh lùng nói.

"Các hạ khẩu khí thật là lớn, ta Trường Phong Tiêu Cục tuy nhiên tại Nam Cương không tính là gì, nhưng là tại cái này Khánh Dương phủ địa giới, nhưng cũng không phải người nào đều có thể không đề tại mắt bên trong, tất nhiên các hạ khẩu khí to lớn như thế, ta liền thử một lần."

Thấy đối phương khẩu khí to lớn như thế, thu biển lúc này thần sắc lạnh lẽo.

Làm Trường Phong Tiêu Cục Tiêu Đầu, thu biển đương nhiên biết rõ, hành tẩu giang hồ tuy nhiên quy củ coi trọng rất nhiều, nhưng là nói đến, sau cùng quyết định quyền nói chuyện vẫn là tự thân thực lực.

Tuy nhiên không rõ ràng thực lực đối phương như thế nào, nhưng thu biển lập tức cũng lùi và đối phương nói nhảm, dự định trước tiên thử một lần đối phương thân thủ đang nói.

Thu biển vừa mới nói xong, lúc này tay phải bắt lấy lập tức trường đoạt, hai chân tại Mã Đẳng bên trên một điểm, trường thương như rồng tốc độ cực nhanh, thẳng đến đối phương mặt

"Hừ! Không biết sống chết đồ vật."

Gặp thu biển thể mà chủ động hướng mình xuất thủ, mặt nạ nam tử người lúc này hừ lạnh một tiếng, lập tức liền vung tay lên.

Sau đó mọi người liền gặp thu biển, bịch một tiếng trực tiếp quăng xuống đất, không có sinh sống.

Từ thu biển xuất thủ đến từ vong, có thể nói chỉ phát sinh tại ngắn ngủi trong nháy mắt.

Có thể nói ở đây trừ Bạch Cửu, chính là ngay cả Vong Xuyên bọn người, cũng đều không biết đối phương đến làm thủ đoạn gì, một chiêu liền lấy thu biển tánh mạng.

Bạch Cửu gặp bên cạnh Đỗ Thư sách và Vong Xuyên vẻ mặt nghiêm túc, thần sắc lạnh nhạt lên tiếng nói: "Một cái am hiểu ám khí nhất lưu cao thủ, không cần phải lo lắng."

Hai người nghe vậy, lúc này mới nhớ tới có nhà mình giáo chủ ở bên cạnh, nhà mình bọn người cần gì phải lo lắng, nghĩ đến điểm này lập tức thần sắc buông lỏng.

Mà lúc này Trường Phong Tiêu Cục một đám Tiêu Sư, cũng từ trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại, bên trong một cái trung niên Tiêu Sư nhìn rất có uy vọng, lúc này thần sắc phần nộ nói.

"Xếp hàng, bày trận."

Theo trung niên Tiêu Sư dứt lời, liền gặp được trăm tên Tiêu Sư đột nhiên từ tiêu xa một bên hốc tối bên trong, lấy ra nắm nỏ một tay, nhanh chóng tập kết tại hàng trước nhất, toàn bộ nhắm ngay mặt nạ nam tử.

Đối mặt trên trăm con Cung Nỏ, mặt nạ nam tử nhưng là không thấy chút nào khẩn trương, đứng tại chỗ không nhúc nhích chút nào.

"Thả."

Giờ phút này lên con giận dữ Trường Phong Tiêu Cục bọn người, cũng không lên tiếng, lúc này tại dẫn đầu Tiêu Sư ra lệnh một tiếng, cùng nhau bắn ra Nỏ Tiễn.

"Huru! Huru! Huru! Huru!" Rõ ràng trên trăm mũi tên đi thành một cỗ mưa tên, mang theo tiếng xé gió cùng nhau bắn về phía nam tử.

Nam tử đối mặt Mạn Thiên phóng tới mưa tên, nhưng là đứng tại chỗ không nhúc nhích chút nào.

Gặp này không nói người khác, cũng là Bạch Cửu cũng cảm thấy đối phương có chút khinh thường.

Liền xem như Bạch Cửu đối mặt nhiều như vậy Nỏ Tiễn, cũng chỉ có thể dựa vào tốc độ tránh né, nếu không cũng chỉ sẽ bị bắn thành tổ ong vỡ về.

Coi như đối phương đã luyện Hộ Thể Công Pháp, nhưng cũng không thể đón lấy như thể dày đặc Nỏ Tiễn.

Mắt thấy mưa tên sẽ bao phủ người đeo mặt nạ, mọi người tại đây đều thở phào.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Huyết Sát Các

Đối mặt phá không mà đến Mạn Thiên mưa tên, đã thấy Quỷ Diện Nhân cười lạnh một tiếng.

Lập tức thân thể nhất động, tốc độ cực nhanh đưa tay từ phía sau lưng bên hông móc ra một đĩa bé lớn bằng cánh tay, hai chương dài ngắn ống tròn.

Răng rắc! Một tiếng, ống tròn đột nhiên biến hóa, trong nháy mắt liền biến thành một cái màu sắc đen kịt ô lớn.

Sau đó Quỷ Diện Nhân thân thể co rút lại, Mạn Thiên mưa tên liền đều thất bại, coi như ngẫu nhiên có bắn về phía Quỷ Diện Nhân Nỗ Tiễn, cũng đều bị ô lớn ngăn trở, càng vốn không có làm bị thương nam tử may mắn.

"Thiên La Tán, ngươi là Huyết Sát Các người."

Quỷ Diện Nhân một phen động tác nhanh như thiểm điện, một đợt mưa tên đi qua đối phương lông tóc không tổn hao gì, để cho mọi người khiếp sợ không thôi.

Mà lúc này Trường Phong Tiêu Cục dẫn đầu trung niên Tiêu Sư, nhưng là thần sắc kinh hoàng một mặt khó có thể tin nhìn xem Quỷ Diện Nhân, hoảng sợ nói.

"Huyết Sát Các" theo Tiêu Sư một tiếng kinh hô, mọi người chung quanh bên trong liền tiếp truyền đến kinh hô và hấp khí thanh, hiển nhiên những người này cũng không ít người biết Huyết Sát Các danh hào.

Đối với Huyết Sát Các, Bạch Cửu đương nhiên là chưa từng nghe qua, lúc này liền hướng về Đỗ Thư sách và Vong Xuyên hai người nhìn lại, đã thấy hai người cũng là lắc đầu, biểu thị chính mình cũng không rõ ràng.

Đứng tại Bạch Cửu bọn người bên cạnh Dương Thiên đi bu, gặp Bạch Cửu bọn người thần sắc nghi hoặc, lập tức lên tiếng giải thích nói.

"Máu này sát các là Nam Cương địa giới một sát thủ tổ chức, hành sự luôn luôn bí ẩn rất ít có người biết, trong giang hồ liên quan tới Huyết Sát Các sự tình rất ít, chỉ ở trong bóng tối lưu truyền.

Nghe đồn máu này sát các chỉ có mười hai người, làm việc không kiêng nể gì cả xuất thủ tàn nhẫn, chỉ cần có người ra lên bạc, liền sẽ xuất thủ.

Với lại máu này sát các tuy là sát thủ tổ chức, nhưng mỗi lần xuất thủ nhưng đều là quang minh chính đại làm việc, tại phổ thông sát thủ giấu ở chỗ tối ám sát hoàn toàn khác biệt, nhưng tuy là như thế lại rất ít thất thủ, bởi vì mỗi cái Huyết Sát Các sát thủ võ công thấp nhất cũng là Nhất Lư Cảnh Giới."

"Thì ra là thế, nói như vậy máu này sát các xuất hiện ở chỗ này, muốn đến muốn giết người chính là chúng ta bên người người nào đó."

Nghe xong Dương Thiên đi bu lời nói, Bạch Cửu bên cạnh Đỗ Thư Thư Thần sắc trịnh trọng tả hữu dò xét một phen lên tiếng nói.

"Chỉ sợ tám chín không rời mười, Huyết Sát Các vô lợi không dậy sớm, trừ cái đó ra chỉ sợ là tại không hấn nguyên nhân."

Dương Thiên đi bu có chút đồng ý Đỗ Thư sách suy đoán, thần sắc có chút khó coi cảm thán nói.

Mất thấy sẽ trở lại nhà mình địa giới, chợt gặp được dạng này sự tình, Dương Thiên đi bu có thể có sắc mặt tốt mới là lạ.

Mà Bạch Cửu cũng không nghĩ tới, nhóm người mình mới ra tới liền gặp gỡ loại sự tình này, Huyết Sát Các tất nhiên hung danh bên ngoài, chuyện kia tất nhiên không có đơn giản như vậy.

Nghĩ tới đây, Bạch Cửu cho Thánh Hóa Giáo mọi người một cái bình tĩnh đừng nóng ánh mắt, chậm đợi sự tình phát triển.

"Hắc! Không nghĩ tới còn có một cái biệt hanger,

Thế mà chỉ bằng vào mượn Thiên La Tán liền có thể đoán được ta lai lịch, tuy nhiên ngươi nếu biết ta là Huyết Sát Các người, vậy liền cũng nên rõ ràng ta Huyết Sát Các quy củ."

Quỷ Diện Nhân gặp thân phận mình bị nhận ra, lập tức hừ lạnh một tiếng, âm thanh âm hàn lên tiếng nói.

Trường Phong trong tiêu cục năm Tiêu Sư giờ phút này, cái trán đầy mồ hôi thần sắc sợ hãi nói.

"Huyết Sát Các cho tới bây giờ chỉ giết nhiệm vụ mục tiêu, không chủ động xuất thủ đánh giết mục tiêu bên ngoài người, nhưng là nếu có người dám can đảm ra tay với Huyết Sát Các, này hoặc là lưu lại một đầu tay, hoặc là lưu lại một cái mạng."

Gặp trung niên Tiêu Sư nói như vậy, Quỷ Diện Nhân lúc này cười lạnh nói.

"Không tệ, đến là rõ ràng ta Huyết Sát Các quy củ, đã như vậy vậy ngươi hẳn là rõ ràng, ngươi liền tự mình lựa chọn đi."

Trung niên Tiêu Sư nghe vậy, lúc này đầu đầy mồ hôi thần sắc giây dựa chỉ chốc lát, đối chung quanh Trường Phong Tiêu Cục một đám Tiêu Sư trầm giọng nói.

"Chư vị huynh đệ, như thế nào quyết đoán bọn ngươi tự làm quyết định, lão ca đi đầu một bước."

Trung niên Tiêu Sư nói xong, rút tay ra bên trong trường kiếm, đem kiếm vỏ (kiếm, đao) ngậm ở miệng, lập tức giờ trường kiếm lên mắt nhắm lại, kêu đau một tiếng âm thanh truyền đến, đối phương cũng đã ở chung quanh mọi người không thể tin trong ánh mắt chém đứt tay trái mình.

Chém đứt tay trái mình, trung niên Tiêu Sư giờ phút này sắc mặt tái nhợt, đơn giản dùng quần áo cầm vết thương băng bó một phen, lập tức nhìn về phía Huyết Sát Các Quỷ Diện Nhân.

"Hắc! Đến là cái thông minh gia hỏa, ngươi có thể đi."

Quý Diện Nhân thấy như thế quả quyết, lúc này cười lạnh một tiếng lập tức thân thể dời một bước, đối với nói ra.

Trung niên Tiêu Sư nghe vậy, lúc này không dám nhiều lời, nhìn hắc Tiêu Sư liếc một chút, lập tức cúi đầu bước nhanh đi qua Quý Diện Nhân bên người, cấp tốc rời đi.

Trung niên Tiêu Sư vừa đi, Trường Phong trong tiêu cục nhưng là nhân tâm tan rã, tại cũng không phụ trước đó khí thế như vậy đất đỏ.

"Ta đếm ba lần, là muốn tay vẫn là muốn mệnh, các ngươi cần phải suy nghĩ kỹ càng."

Tăng trường gió Tiêu Cục người khác không có động tác, Quý Diện Nhân lập tức phảng phất mất đi kiên nhẫn, âm thanh phát lạnh âm thanh lạnh lùng nói.

"Một "

"Hai "

"A!" Theo liền tiếp vài tiếng kêu rên và kêu thảm, nhưng là có mấy tên Trường Phong Tiêu Cục Tiêu Sư, tiếp nhận không được Huyết Sát Các và Quý Diện Nhân áp lực, lúc này cắn răng một cái liền tiếp chém đứt cánh tay mình.

"Thời gian đến, mấy người các ngươi có thể đi."

Thời gian vừa đến, Quý Diện Nhân lúc này đối chém đứt cánh tay bảy tám người nói một tiếng.

Trường Phong Tiêu Cục mấy người nơi nào còn dám chần chờ, lập tức cố nén đau đớn, nhanh chóng đi vào Phi Long hạp.

"Không nghĩ tới Trường Phong Tiêu Cục xương cứng đến là không ít, đã các ngươi lựa chọn chết, vậy ta liền thành toàn các ngươi."

Tay cắt mấy người vừa rời đi, Quý Diện Nhân lúc này không tại nhiều nói, hừ lạnh một tiếng muốn động thủ.

Mất thấy đối phương muốn động thủ, Trường Phong Tiêu Cục còn lại hơn mười người cũng đều là hành tẩu giang hồ người đàn ông, tuy nhiên biết rõ không phải đối phương đối thủ, nhưng cũng sẽ không ngồi chờ chết.

Lúc này liền gặp một cái niên kỷ không lớn thanh niên Tiêu Sư rút tay ra bên trong trường đao, hét lớn một tiếng.

"Các huynh đệ, Huyết Sát Các lại như thế nào, chúng ta nhiều người như vậy tại sao phải sợ hắc một cái giấu đầu lộ đuôi gia hỏa không thành, muốn mạng sống liền theo lão tử bên trên."

Theo thanh niên một tiếng chào hỏi, sau lưng Trường Phong Tiêu Cục một đám Tiêu Sư, lập tức cũng đều cùng nhau rút ra binh khí, gầm thét một tiếng, hơn mười người cùng nhau hướng về Quý Diện Nhân đánh tới.

"Chà chà! Nhân số tại cỡ nào thì có ích lợi gì, phế vật vĩnh viễn là phế vật."

Đối mặt chen chúc mà tới Trường Phong Tiêu Cục Tiêu Sư, Quý Diện Nhân nhưng là thần sắc khinh thường lạnh lùng chế giễu một tiếng.

Lập tức chỉ gặp hai tay đột nhiên tại bên hông vừa sờ, tiếp theo hai tay liền tiếp chớp động, biến ảo xuất ra đạo đạo tàn ảnh vung ra, lập tức liền gặp mấy chục mũi ám khí bay đình từ trong tay vung ra.

Trường Phong Tiêu Cục rất nhiều Tiêu Sư đa số cũng chỉ bắt quá là Trúc Cơ bắt nhập lưu cảnh giới, tu vi cao nhất cũng bắt quá Tam Lưu.

Chỗ nào lẫn mất nhất lưu cao thủ ám khí, lúc này toàn bộ thân trúng ám khí nằm một mảnh, trừ cá biệt còn có khẩu khí bên ngoài, người khác cùng nhau mất mạng.

Trường Phong Tiêu Cục người vừa chết, liền một mình xuống Bạch Cừ nhóm người này, mà Quý Diện Nhân thủ đoạn cũng là để cho Dương Thiên đi bu bôn người kinh hồn táng đảm, trong lòng đại loạn.

Quý Kiểm người giải quyết Trường Phong Tiêu Cục người, lập tức cất bước đi đến Bạch Cừ bọn người trước người, âm thanh lạnh lùng nói.

Giang Phong người là mình đi ra đâu, vẫn là để ta mời người đi ra.

Chương 112: Ung Vương Giang Phong

"Ung Vương Giang Phong, có người mua người đầu người."

Huyết Sát Các Quý Diện Nhân chậm rãi đi đến Bạch Cửu thân người trước, dò xét Bạch Cửu người một phen về sau, đối ngồi tại xe lửa bên trên lão già âm thanh lạnh lùng nói.

Bạch Cửu người Quý Diện Nhân nói như vậy, giờ mới hiểu được nguyên lai đối phương mục tiêu, lại là cái này diện mạo không ngừng đầu tóc xám trắng lão già, mọi người lập tức đối với lão già thân phận có phần ngạc nhiên không thôi.

Lúc này ngồi tại trên xe Giang Phong Quý Diện Nhân nhìn mình chăm chăm, lúc này thần sắc hơi nghi hoặc một chút.

Nhiều năm qua mình đã rất ít trên giang hồ lộ diện, lần này cũng là thu đến Khánh Dương phủ Bách Thảo Đường Đông Gia, Bách Lý Vô Kỵ bị người hại chết tin tức, mới tái xuất giang hồ.

Trên đường đi chính mình từ trước tới giờ không khoa trương điệu thấp đi đường, lại không nghĩ rằng lại có Huyết Sát Các người, tìm đến mình phiền phức.

Đưa tay trấn an xuống nhà mình tôn nhi, Giang Phong xuống lửa Xe Thần sắc nghiêm nghị nhìn xem Quý Diện Nhân nói.

"Đã người Huyết Sát Các người, tìm tới lão phu trên đầu, vậy liền nói tên là có người treo giải thưởng lão phu khóa này đầu.

Chỉ là lão phu rất ngạc nhiên, lão phu nhiều năm chưa từng trên giang hồ đi lại, đến là ai muốn ta cái mạng này."

Quý Diện Nhân nghe vậy, lúc này cười lạnh nói.

"Muốn Đan Dương phủ Ung Vương Giang Phong đầu người người, Nam Cương địa giới tuy nhiên không nhiều, nhưng cũng không ít, có người treo giải thưởng người đầu người có cái gì kỳ quái."

Giang Phong vốn là xuất lời dò xét Quý Diện Nhân một phen, tất nhiên từ đối phương trong miệng tìm hiểu không đến manh mối, lúc này thần sắc lạnh lẽo trầm giọng nói.

"Qua nhiều năm như vậy, muốn Lão Phu Nhân đầu không ít, nhưng bây giờ lão phu nhưng là sống thật tốt, mà những người đó cũng đã hóa thành bạch cốt."

"Hừ! Cây già lên mặt, bất quá là nhất lưu hậu kỳ thực lực cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn."

Nghe Giang Phong lời nói, Quý Diện lúc này hừ lạnh một tiếng cũng không tại nhiều nói, hai tay nhất động đột nhiên hướng về Giang Phong vung đi, lập tức liền gặp ba thanh Diệp đao như thiểm điện rời khỏi tay, mục tiêu trực chỉ Giang Phong.

Giang Phong hành tẩu giang hồ nhiều năm, từ bắt đầu liền một mực trong bóng tối đề phòng, giờ phút này thấy đối phương ám khí bay tới, lúc này thân thể nhất động, liền tránh ra Quý Diện Nhân Phi Đao.

Lập tức không chút nào dừng lại vừa sai bước ra, đã đến một lượng Trường Phong Tiêu Cự trước xe ngựa, đưa tay kéo một cái đã đem một cây tiêu kỳ chép trong tay, lập tức cũng không quay đầu lại về phía sau quét ngang mà ra.

"Phanh! Đụng!"

Quý Diện Nhân theo sát sau khi ám khí, toàn bộ bị Giang Phong một chiêu quét vào mặt đất, tiêu kỳ nơi tay Giang Phong bắt đầu chuyển thủ làm công, cước bộ đập mạnh liền hướng về Quý Diện Nhân phóng đi.

Quý Diện Nhân gặp này lúc này không dám thất lễ, thân thể liên tục chớp động, riêng phần mình ám khí từ trong tay liên tiếp mà ra.

Nhưng Giang Phong người giang hồ xưng Ung Vương trừ am hiểu một tay ung trảo Cẩm Nã Công Phu bên ngoài, trọng yếu nhất nhưng là khinh công.

Giờ phút này đối mặt Quý Diện Nhân riêng phần mình ám khí,

Đã thấy Giang Phong thân pháp tấn mãnh, tốc độ cực nhanh ám khí thường thường còn chưa tới bên người, liền bị một cái biến hướng toàn bộ thất bại.

Thời gian qua một lát Giang Phong cũng đã đến Quý Diện Nhân bên người, giờ phút này Quý Diện Nhân ám khí nhưng là không thể nào thi triển ra, lúc này chỉ có thể từ bỏ ám khí, từ phía sau lấy ra hai thanh đao găm.

Giang Phong bản thân chính là nhất lưu hậu kỳ cao thủ, lại am hiểu cận thân công phu, mà Quý Diện Nhân bản thân liền so Giang Phong tu vi một cảnh giới, lại am hiểu ám khí.

Lần này bị Giang Phong cận thân về sau, kết quả không cần nói cũng biết, chỉ là đơn giản mấy chiêu, Quý Diện Nhân liền bị Giang Phong nhất chiêu đánh bay ra ngoài, miệng phun máu tươi ném tới Bạch Cửu mặt người trước.

Giang Phong cầm đôi phương đánh cho trọng thương, sau đó mấy bước đến Quý Diện Nhân trước đó, trong tay tiêu kỳ hướng về trên cổ quét ngang, âm thanh lạnh lùng nói.

"Huyết Sát Các cũng bất quá như thế, nói là người nào treo giải thưởng lão phu."

Giờ phút này mọi người chung quanh nhưng là kinh ngạc không thôi, mọi người nhưng là không nghĩ tới, nhóm người mình một mực xem nhẹ lão giả thế mà cái thâm tàng bất lộ nhất lưu cao thủ, liền ngay cả không ai bì nổi Quý Diện Nhân cũng không là đối thủ.

Liền ngay cả trắng chín giờ phút này, cũng là trong lòng kinh ngạc không nghĩ tới chính mình thế mà nhìn nhầm.

"Khục! Không hổ là danh chấn Đan Dương Ứng Vương Giang Phong, muốn đánh muốn giết tự nhiên muốn làm gì cũng được."

Nằm trên mặt đất Quý Diện Nhân âm thanh suy yếu, từng tia vết máu từ mặt nạ bên trong theo cái cổ chảy xuống, hiển nhiên mới vừa rồi bị Giang Phong nhất chiêu thương tổn không nhẹ.

"Hừ! Đã ngươi muốn chết, lão phu liền giữ lại không được ngươi."

Hành tẩu giang hồ nhiều năm Giang Phong, cũng không phải cái gì nhân từ nương tay hạng người, nếu không cũng sẽ không trở mắt nhìn xem Trường Phong Tiêu Cự một trăm người mất mạng cũng thờ ơ.

Hiển nhiên không đến mình muốn tin tức, lúc này cũng lười tại cùng Quý Diện Nhân tổn nhiều môi lưỡi.

Trong tay cột cờ quét ngang muốn động thủ, nhưng không nghĩ lúc này một tiếng phách thông thanh truyền đến, mọi người vội vàng nhìn lại, liền gặp một mực ngồi tại xe lừa bên trên thiếu niên, bỗng nhiên té ngã trên đất hôn mê bất tỉnh.

Thấy một lần nhà mình tôn nhi xảy ra chuyện, Giang Phong lúc này thần sắc biến đổi, căn bản tới không vội đi quản Quý Diện Nhân chết sống, mấy cái nhanh chân cũng đã đến bên người, cầm ôm vào trong ngực vội vàng nói.

"Hàn Nhi ngươi làm sao, Hàn Nhi ngươi tỉnh a."

Giang Phong lần này trong lòng vội vàng hối hận không thôi, trong bóng tối tự trách chính mình không kinh này không được Giang Thủy Hàn khẩn cầu đáp ứng mang theo đối phương đi ra, nếu không cũng sẽ không phát sinh loại sự tình này.

Lại không nghĩ rằng lúc này, Giang Thủy Hàn nhưng là ung dung tĩnh lại, thần sắc hơi nghi hoặc một chút nhìn xem Giang Phong nói: "Gia gia làm sao."

Giang Phong gặp Giang Thủy Hàn ung dung tĩnh lại, lúc này thần sắc vui vẻ vội vàng nói: "Hàn Nhi ngươi làm sao, có phải hay không chỗ nào không thoải mái, êm đẹp làm sao lại té xỉu đây."

Giang Thủy Hàn gặp nhà mình gia gia hỏi thăm, linh động hai mắt tràn đầy nghi ngờ nói.

"Hàn Nhi cũng không biết, mới vừa rồi còn thật tốt bỗng nhiên bị thứ gì đánh một chút đầu, liền cái gì cũng không biết."

"Cẩn thận!"

Nghe Giang Thủy Hàn lời nói Giang Phong trong lòng nghi hoặc, tuy nhiên gặp nhà mình tôn nhi không có việc gì liền thả lỏng trong lòng, này biết bỗng nhiên phía sau truyền đến một tiếng hô to. Lập tức Giang Phong còn không có kịp phản ứng, liền cảm giác ở ngực tê rần, bị người một chưởng vỗ ở phía sau lưng.

Tình huống nguy cơ Giang Phong cố nén trong miệng máu tươi, thân thể uốn éo ôm trong ngực Giang Thủy Hàn tung người một cái, hướng về một bên tránh đi.

Chịu đựng thương thế bước ra năm sáu trượng, Giang Phong mới quay người nhìn về phía sau lưng.

Đã thấy Phi Long khách sạn Mai chương quỹ, giờ phút này đang đứng tại Quý Diện Nhân bên cạnh, một mặt cười lạnh nhìn xem chính mình.

Giang Phong tâm tư nhất động thần sắc giật mình, lập tức sắc mặt tái xanh lên tiếng nói.

"Là ngươi! , ngươi cũng là Huyết Sát Các người. "

Mà giờ khắc này mọi người tại đây, cũng đều bị đột nhiên xuất thủ Mai chương quỹ kinh ngạc đến ngây người.

Chẳng ai ngờ rằng Phi Long khách sạn Mai chương quỹ, cùng mình bọn người ở chung một chỗ Mai chương quỹ, lại là Huyết Sát Các sát thủ.

Làm người ở đây có một người ngoại trừ, dĩ nhiên chính là trắng chín.

Trắng chín trước đó cũng không biết Mai chương quỹ là Huyết Sát Các người, tuy nhiên Phi Long hạp sự tình và đối phương trong miệng nói tới có chút sai lệch, nhưng trắng chín cái tưởng rằng đối phương là làm tin tin đồn.

Thăng đến vừa rồi đối phương bỗng nhiên trong bóng tối đối với Giang Thủy Hàn xuất thủ, trắng chín mới đoán được việc này và có quan hệ.

"Ứng Vương Giang Phong uy danh không tầm thường, ta hai người tự nhận hợp lực cũng không thấy là đối thủ của ngươi.

Vì là lấy đầu ngươi, ta hai lúc này mới đại phí xung quanh mở đầu thiết kế một phen, về phần trong miệng ngươi Mai chương quỹ tự nhiên là đã đi gặp Diêm Vương.

Mai chương quỹ cười lạnh, tiện tay tại trên mặt vừa sờ, liền gặp đã đổi một bộ dung mạo, mà trong tay nhưng là cầm một bộ Mặt nạ da người, lộ ra một tấm tái nhợt thanh niên.

Hào thủ đoạn, không hổ là Huyết Sát Các tuy nhiên lão phu rất ngạc nhiên đến là ai để lộ lão phu hành tung, lại treo giải thưởng Lão Đồ đầu người.

Giang Phong giờ phút này bỗng nhiên phun ra một ngụm máu đen, biết đối phương vừa rồi trên lòng bàn tay có độc, lúc này thần sắc khó coi không cam lòng nói.

Gặp Giang Phong trên thân độc tính phát tác, thanh niên cười lạnh một tiếng nói: Nói cho ngươi biết cũng không sao, đòi mạng ngươi người là Bách Thảo Đường người.

Hiện tại ngươi có thể chết an tâm.

Thanh niên nói xong, lúc này cười lạnh một tiếng muốn động thủ, lại không nghĩ lúc này âm thanh Hậu Truyện ra một thanh âm nói.

Bốn tọa không đồng ý, ngươi sát hấn a.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113 : Tuyệt Học Uy Lực

Gặp Giang Phong bên trong chính mình Thanh Sát chương, Thanh Sát lúc này trong lòng buồn lòng, chấp hành nhiệm vụ nhiều năm, chỉ cần bên trong chính mình Thanh Sát chương, vẫn chưa có người nào có thể còn sống sót.

Lần này và Quỷ Sát vì là cầm xuống cái này Giang Phong, hai người thế nhưng là đã trì hoãn một tháng, hiện tại chỉ cần cầm đầu giao nộp, liền có thể hoàn thành nhiệm vụ.

"Ta không có đồng ý, ngươi sát hấn a."

Thanh Sát vừa mới chuẩn bị động thủ, kết quả Giang Phong lại không nghĩ rằng sau lưng truyền ra một câu nói như vậy.

Cái này khiến Thanh Sát có chút ngoài ý muốn, ấn lý thuyết bằng vào chính mình và Quỷ Sát Huyết Sát Các thân phận, lần này còn lại người giang hồ tránh đều tới không vội, thế mà còn có người dám đứng ra như thế ngạo đầu lên, lập tức âm mặt quay người về phía sau nhìn lại.

Thanh Sát quay người lại, liền thấy mình sau lưng ngoài hai trượng, từng bước từng bước hắc sắc trang phục thiếu niên, giờ phút này Chính Thần sắc đậm mạc, mắt lạnh nhìn chính mình.

Thanh Sát gặp thiếu niên, lúc này như sương mù, đối với thiếu niên này Thanh Sát cũng không lạ lắm, tựa như là Lục Gia Trang trong mọi người một thành viên.

Đối với bọn này đến từ Tây Phong thành, cái kia vắng vẻ địa giới thế lực nhỏ, Thanh Sát nếu cũng không có làm sao để ở trong mắt.

Mặc dù đối phương nhân số rất nhiều, cũng có mấy người cao thủ, nhưng là Thanh Sát tỉ mỉ quan sát về sau, cũng liền có hai cái nhị lưu cảnh giới người

đáng giá chú ý một phen.

Người khác căn bản chính là tới góp đủ số, mà thiếu niên này Thanh Sát cũng trong bóng tối dò xét qua, phát hiện đối phương tuy nhiên cũng có công phu trong người, nhưng cũng không phải cao thủ gì, lần này thấy đối phương đứng ra, lập tức cười lạnh một tiếng nói.

"Thế nào, ngươi muốn đánh bất bình? "

Trắng Cừu Thần sắc bình tĩnh phiết liếc một chút Thanh Sát thấp giọng nói: "Phải thì như thế nào, không phải lại như thế nào."

"Cạp cạp! Nếu như là vậy ngươi liền làm tốt lưu lại một một tay, hoặc là mạng nhỏ chuẩn bị, nếu như không phải vậy liền có bao xa cút bao xa."

Thanh Sát nghe trắng chín lời nói, lập tức khoe miệng hở ra tà tiếu một tiếng, trong mắt lóe ra hàn quang lạnh lùng nhìn xem trắng Cừu Đạo.

Trắng chín bất thành linh ra mặt, có thể nói trừ Thánh Hóa Giáo đám người bên ngoài, chung quanh bao quát Giang Phong ở bên trong tất cả mọi người căn bản không có nghĩ đến.

Lúc này Vong Xuyên bọn người bên người Dương Thiên đi bu, thần sắc quỳnh lên, có chút kinh hoàng đối với Vong Xuyên nói.

"Ngươi còn không đem hãn kéo trở về a, êm đẹp làm gì gây máu này sát các, đợi lát nữa nếu là làm tức giận đối phương, liên lụy đến chúng ta trên thân cái này nhưng như thế nào là tốt."

Vong Xuyên nghe vậy, khoe miệng lộ ra một cái trào phúng biểu lộ, phiết Dương Thiên đi bu liếc một chút, nhưng là căn bản không để ý tới đối phương.

Dương Thiên đi bu nhiều năm hành tẩu giang hồ, gặp Vong Xuyên bọn người không chút nào khản trương, lập tức trong lòng hơi động, hiển nhiên mọi người đối với thiếu niên này lòng tin mười phần.

Ngay sau đó cũng kèm chế trong lòng lo lắng nhìn về phía giữa sân, tuy nhiên dưới chân nhưng là hướng về bên cạnh chuyển một chuyển, và Thánh Hóa Giáo mọi người kéo ra một chút khoảng cách.

So sánh Dương Thiên đi bu bọn người,

Giang Phong làm thành danh nhiều năm Lão Giang Hồ, gặp trắng chín ra mặt, tuy nhiên bắt đầu hơi kinh ngạc, nhưng tỉ mỉ quan sát một phen sau khi lại phát hiện có chút nhìn không thấu thiếu niên tu vi.

Tuy nhiên có một chút Giang Phong có thể khẳng định, đó chính là trắng chín tất nhiên dám nhúng tay, này tất nhiên có một chút bài.

Nghĩ tới đây, sông lúc này không lo được thương thế ngưng thần nhìn về phía giữa sân, dù sao mình hôm nay có thể hay không còn sống rồi đi tại đây, đều muốn ký thác vào thiếu niên này trên thân.

Nghe Thanh Sát lời nói, trắng chín nhin không được cười lên, trắng chín cái cho nên xuất thủ, trừ vừa rồi nghe được Giang Phong và Bách Thảo Đường có quan hệ bên ngoài, chính yếu nhất vẫn là vì là giang hồ danh vọng.

Trắng chín luôn luôn thừa hành vô lợi không dậy sớm nguyên tắc, nếu như đối với mình không có chỗ tốt, nhưng là lười xen vào chuyện bao đồng.

Ngay tại vừa rồi trắng chín đứng ra chịu đến mọi người chú ý trong nháy mắt trong nháy mắt, liền đã kiếm lời 340 0 điểm giang hồ danh vọng.

Hiện tại tất nhiên Huyết Sát Các người tìm chết, này trắng chín đương nhiên sẽ không bỏ qua kiếm lời danh vọng cơ hội, lập tức âm thanh lạnh lùng nói.

"Ta liền đứng ở chỗ này, ngươi nếu là có bản sự mặc kệ là tay ta, vẫn là ta ra lệnh ngươi đều có thể lấy đi."

Gặp trắng Cừu Như này cuồng vọng, Thanh Sát lúc này trong lòng giận dữ lạnh giọng nói.

"Đã ngươi muốn chết, ta liền thành toàn ngươi."

Thanh Sát nói xong, thần thể nhất động, tốc độ cực nhanh hướng về trắng chín vọt tới, trong chớp mắt cũng đã đến trắng chín bên cạnh.

Lập tức gặp trắng chín thế mà còn không có kịp phản ứng, lúc này trong lòng cười khẩy, nguyên lai là cái Công Tử Bọt.

Ngay sau đó không chút do dự, thủ chương tung bay một kế Thanh Sát chương công hướng về trắng chín mặt môn, hiển nhiên là muốn một chiêu giải quyết trắng chín.

Giờ phút này mọi người chung quanh gặp hai người động thủ, lúc này thần sắc khản trương, ngay sau đó liền gặp trắng chín tại Thanh Sát công kích phía dưới, thế mà ngay cả phản ứng đều không kịp phản ứng.

Ngay sau đó trong lòng đối với trắng chín thất vọng sau khi lại bắt đầu lo lắng, Huyết Sát Các sau đó có thể hay không tìm nhóm người mình phiền phức.

Mất thấy từ Thanh Sát sẽ đắc thủ, chung quanh người khác giờ phút này đều đã không được tại đối với trắng chín ôm lấy hi vọng.

Đã thấy lúc này, vẫn đứng tại nguyên chỗ trắng chín, khoe miệng giương nhẹ lập tức thân thể một cái, kiềm dung không phát đã Thanh Sát nhất chương đã thất bại.

Thanh Sát nhất chương thất bại, lúc này chấn động trong lòng có thể khoảng cách gần như vậy dưới, né tránh chính mình nhất chương, nơi đó lại là nhân vật đơn giản.

Lúc này trong lòng nghiêm nghị, thân thể uốn éo liền muốn triệt thoái phía sau.

Nhưng trắng chín sao lại cho Thanh Sát cơ hội này, lúc này thần sắc lạnh lẽo, một chiêu Phong Trung Kính Thảo đá vào Thanh Sát trên thân, Tương Thanh sát đập bay ra ngoài.

Sau đó bỗng nhiên tay phải đột nhiên rút đao cách không một trăm, lập tức bỏ đao vào vỏ, đứng yên bất động.

Mà mọi người chung quanh, bao quát Thánh Hòa Giáo Đồ Thư sách bọn người giờ phút này đều có chút nghi hoặc.

Bởi vì trắng chín vừa rồi tốc độ xuất thủ quá nhanh, mọi người chỉ thấy trắng chín tránh thoát Thanh Sát nhất chương, lập tức liền gặp Thanh Sát bay rớt ra ngoài, về phần trắng Cửu Như vì sao xuất thủ, mọi người nhưng là càng vốn không có thấy rõ ràng.

Đồ Thư sách bọn người không có thấy rõ ràng, lại không có nghĩa là không có người nhìn thấy.

Giang Phong làm thành danh nhiều năm nhất lưu hậu kỳ cao thủ, tuy nhiên vừa rồi chỉ là Kinh Hồng công lên, nhưng lại rất rõ ràng nhìn thấy, vừa rồi cái kia thiếu niên mặc áo đen, hết thấy dùng hai chiêu.

Một chiêu Thối Pháp, một chiêu đao pháp, chỉ là thiếu niên kia ra chiêu tốc độ thực sự quá nhanh, đến mức Giang Phong chính mình cũng chỉ có thể nhìn thấy những này, về phần hấn nhưng là không rõ ràng.

Mà lúc này bay ngược ra năm sáu trượng Thanh Sát, thân thể uốn éo cuối cùng miễn cưỡng ổn định thân hình, ánh mắt phức tạp lên tiếng nói.

"Bằng vào ngươi võ công, không có khả năng tại Nam Cương bừa bãi vô danh, ngươi đến là ai."

Gặp Thanh Sát như thế hỏi thăm, mọi người chung quanh giờ phút này cũng đều từ trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần.

Dương Thiên đi buro bọn người thật sự là không nghĩ tới, hôm qua gặp được mấy bàn người bên trong, một cái là thành danh nhiều năm Ung Vương Giang Phong, một Huyết Sát Các sát thủ về sau, hiện tại ngay cả cái kia trong mắt mình trầm mặc ít nói thiếu niên thể mà cũng là cao thủ.

Rung động trong lòng tại, lại vụng trộm dò xét Vong Xuyên và Đồ Thư sách hai người, trong lòng phỏng đoán hai người phải chăng cũng là thâm tàng bất lộ cao nhân.

Trắng chín nghe Thanh Sát lời nói, nhưng là thần sắc lạnh nhạt canh đồng sát liếc một chút nói khẽ.

"Ngươi sắp chết, cần gì phải hỏi nhiều như vậy chứ."

"Ngươi có ý tứ gì? Ngươi nói ta là người chết? Ha-Ha! Thật sự là cuồng vọng đừng tưởng rằng, chiếm một lần thượng phong liền. . . A! ."

Thanh Sát lời còn chưa nói hết, liền ở chung quanh mọi người kinh sợ tiếc trong ánh mắt, thân thể bỗng nhiên từ phun ra máu tươi, chia ra làm bốn, không có khí tức.

Một trận gió thổi qua, toàn bộ Phi Long hạp giờ phút này nhưng là yên tĩnh lạ thường, chỉ có từng đợt hấp khí thanh.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 114: Giang Thủy Hàn

Phi Long hạp bên trong hoàn toàn yên tĩnh, giờ phút này mọi người chung quanh nhìn về phía Bạch Cửu ánh mắt trừ rung động bên ngoài, còn có thật sâu e ngại.

Đến là bao nhanh đao, mới có thể để cho bên trong Đao Giả chính mình cũng không phát hiện được, mỗi lần nhìn thấy bị nhất đao chia bốn phần Thanh

Sát, tất cả mọi người là cảm thấy phía sau lưng phát lạnh.

Thánh Hòa Giáo mọi người cũng là đệ nhất gặp từ giáo chủ dùng đao, mà lại là nhanh như vậy kinh điểm như vậy đao, giờ phút này Vong Xuyên bỗng nhiên có chút may mắn, ban đầu ở nhà mình sư huynh kiên trì xuống gia nhập Thánh Hòa Giáo.

Nếu không có lẽ giờ phút này nhóm người mình, cũng đã như là máu này sát lâu sát thủ, bị chia ra làm bốn.

Muốn tại Vong Xuyên cảm khái, Đỗ Thư sách đối với Bạch Cừ lại chỉ còn lại có sùng bái, cùng đối với võ học khát vọng.

"Lâm huynh đệ, không nghĩ tới giáo chủ đao pháp cư nhiên như thế lợi hại, ta Lão Mạnh căn bản không có nhìn thấy giáo chủ khi nào rút đao, thật hâm mộ Lâm huynh người a, giáo chủ như thế coi trọng người, người đi thỉnh giáo một phen giáo chủ khẳng định sẽ truyền thụ cho người mấy chiêu."

Thánh Hòa Giáo bên trong trong đội ngũ, Mạnh Trường Hà thần sắc tràn đầy hâm mộ đối với bên cạnh Lâm Dương nói ra.

Mà một bên thiên địa hai cung hắc cao thủ, nghe lời này nhìn về phía Lâm Dương trong mắt, trừ hâm mộ cũng bao hàm cái này ghen ghét.

Lâm Dương nghe Mạnh Trường Hà lời này, thần sắc lại có chút xấu hổ, tuy nhiên Bạch Cừ đã nói qua không được tại so đo trước đó sự tình.

Nhưng chẳng biết tại sao, mỗi khi đối mặt Bạch Cừ thời điểm, Lâm Dương liền không khỏi tâm hồng, đang ngẫm nghĩ vừa rồi này Huyết Sát Các sát thủ thâm trọng, Lâm Dương chưa phát giác tê cả da đầu, lúc này sắc mặt cứng ngắc nói.

"Ách! Ta từ nhỏ không có đao pháp thiên phú, cho nên mới học tập kiếm pháp, giáo chủ đao pháp như thần, đáng tiếc ta lại không có phúc phận chịu đến giáo chủ chỉ điểm."

Mạnh Trường Hà bọn người nghe vậy, lúc này thần sắc quái dị, người Lĩnh Nam phái chủ tu kiếm pháp, khi nào từng có đao pháp.

Tuy nhiên Lâm Dương thấy mọi người biểu lộ, lúc này một phen nói sang chuyện khác, mọi người đến cũng không được đang xoắn xuýt việc này.

Kết quả Thanh Sát, Bạch Cừ đạt được 1100 điểm giang hồ danh vọng, cái này khiến Bạch Cừ trong lòng có chút hài lòng.

Lập tức đem ánh mắt nhìn về phía Quý Sát, sau đó căn bản không cho mở miệng cơ hội, tiện tay nhất động một đạo nội kinh ngoại phóng mà ra, trực tiếp lấy Quý Sát tánh mạng.

Nếu ngoại phóng nội kinh công kích đối thủ, đối phó nhất lưu phía dưới người đến là thuận tiện mau lẹ, nhưng nếu như đụng tới cùng là Nhất Lưu Cảnh Giới người, đơn giản Nội Lực Ngoại Phóng nhưng là căn bản đối với nhất lưu cao thủ tạo thành không bao nhiêu uy hiếp.

Bởi vì, Nhất Lưu Cảnh Giới cao thủ mặc kệ là phản ứng vẫn là tốc độ đều, đã hoàn toàn và nhị lưu có ngày đêm khác biệt.

Cho nên đối với Nhị Lưu Cao Thủ có thể so với đòn sát thủ Nội Lực Ngoại Phóng, đối với nhất lưu cao thủ nhưng là ngược lại có chút Gà mờ.

Bình thường nhất lưu cao thủ, đều sẽ cảm Nội Lực Ngoại Phóng kết hợp thủ pháp đặc biệt, hoặc là hình thành kiếm mang, đao mang, chương phong đến sử dụng.

Uy lực tăng gấp bội.

Quý Sát tuy nhiên cũng là Nhất Lưu Cảnh Giới, đáng tiếc bị thương nặng nằm trên mặt đất, căn bản phản kháng không được, lúc này liền bị Bạch Cừ một đạo nội lực giải quyết.

Giải quyết Quý Sát Bạch Cừ lại nhập trường 1100 điểm giang hồ danh vọng, cái này khiến Bạch Cừ trong lòng cảm khái, xem ra sau này muốn nhiều đi ra đi lại.

Mới ra ngoài không đến hai ngày thời gian, liền có trọn vẹn hơn 5000 điểm giang hồ danh vọng nhập trường, cái này tại Tây Phong thành nhưng là căn bản không có khả năng.

Sự tình giải quyết xong, Bạch Cừ lúc này cũng không muốn tại trì hoãn thời gian, quay người đối với Vong Xuyên lên tiếng nói: "Đi đường đi."

Vong Xuyên gặp Bạch Cừ lên tiếng, lập tức không dám thất lễ, vội vàng chào hỏi một Thánh Hòa Giáo mọi người, thu thập một phen, chuẩn bị một lần nữa lên đường.

Bạch Cừ thần sắc lạnh nhạt hướng mình xe ngựa bước đi, đối với chung quanh người khác e ngại, ánh mắt sùng bái rửa mắt không thấy.

Chung quanh Dương Thiên đi buu và Thường gia Tứ Huynh Đệ, vốn còn muốn lên tìm cách thân mật, gặp Bạch Cừ thần sắc lạnh lùng, nhưng là lúc này không dám lên trước.

Bạch Cừ đi đến xe ngựa một bên, vừa muốn lên xe lúc này chợt nghe sau lưng chạy âm thanh, lập tức liền gấp một cái thấp bé thân ảnh, bịch một tiếng quỵ gối trước người mình.

Bạch Cừ động tác lúc này dừng lại, cúi đầu xem xét lại phát hiện không phải người khác, chính là Giang Phong tôn nhi Giang Thủy Hân.

Giang Thủy Hàn giờ phút này quỳ gối Bạch Cừ trước mặt, nhưng là cúi đầu yên lặng không nói, Bạch Cừ gặp này thần sắc dừng một chút đỡ lên, gặp Giang Thủy Hàn có chút e ngại nhìn xem chính mình, lập tức nói khẽ.

"Người có việc tìm ta? "

Giang Thủy Hàn gặp Bạch Cừ hỏi thăm, lập tức gật gật đầu thấp giọng nói: "Ta muốn cầu ngài mau cứu gia gia của ta."

Bạch Cừ nghe vậy, ngẩng đầu hướng về Giang Phong phương hướng nhìn một chút, liền gặp lúc này Giang Phong đã nằm nghiêng trên mặt đất, ngắt xiêu bất tỉnh, lập tức thu hồi ánh mắt nhìn thẳng Giang Thủy Hàn nói: "Ta tại sao phải cứu hần."

Bạch Cừ đến không phải thấy chết không cứu, Bạch Cừ cũng ích kỷ, điểm ấy Bạch Cừ luôn luôn cũng thần nhiên thừa nhận.

Trừ thân nhân mình, mặc kệ là bất luận kẻ nào muốn từ Bạch Cừ tại đây được cái gì, vậy liền nhất định phải bỏ ra tương ứng đại giới.

Cho nên tuy nhiên Giang Phong và Giang Thủy Hàn cũng đáng thương, nhưng nếu như không cho Bạch Cừ một cái cứu Giang Phong lý do, Bạch Cừ cũng không biết xuất thủ.

Giang Thủy Hàn cũng không nghĩ tới Bạch Cừ sẽ như thế hỏi thăm, vừa rồi Kiến Huyết sát các hai người đều bị Bạch Cừ giết chết, Giang Phong tại cũng áp chế không nổi Thể Nội Độc Tố, căn bản tới không vội và Giang Thủy Hàn dặn dò một câu liền trực tiếp bất tỉnh nhân sự.

Giang Thủy Hàn đến là cái mười bốn tuổi thiếu niên, lập tức hoảng hốt, đang không biết nên làm sao bây giờ, chợt nhớ tới Bạch Cừ võ công cao như thế, có lẽ có biện pháp cứu nhà mình gia.

Ngay sau đó liền trực tiếp chạy tới tìm Bạch Cừ, nhưng khi Bạch Cừ hỏi một câu vì sao, Giang Thủy Hàn lại không biết nên như thế nào trả lời.

Bạch Cừ một câu nói xong, nhìn chăm chăm vào Giang Thủy Hàn, gặp bị chính mình một câu hỏi có chút không biết làm sao, lập tức không khỏi trong lòng mềm nhũn nói khẽ.

"Người phải biết, muốn có được nhất định phải bỏ ra, nếu như người muốn ta xuất thủ cứu gia gia người, vậy người nhất định phải bỏ ra một chút đồng giá đồ vật, tỉ như bạc hoặc là bảo vật bí tịch hiểu không."

Bạch Cừ nếu cũng là đã mềm lòng, muốn giúp đối phương một tay, nếu không muốn dùng bạc liền để Bạch Cừ xuất thủ cứu người, nghĩ cũng đừng nghĩ.

Bạch Cừ nói xong liền nhìn xem Giang Thủy Hàn, đến là muốn nhìn xem tiểu gia hỏa này có thể xuất ra thứ gì, lại không nghĩ rằng, Giang Thủy Hàn nghe Bạch Cừ lời nói ánh mắt sáng lên.

Lập tức đột nhiên lại lần nữa quỳ gối Bạch Cừ trước mặt "Phanh! Đụng! Đụng! Dập đầu liên tiếp ba cái khấu đầu, lập tức ngẩng đầu nhìn Bạch Cừ nói.

"Đồ nhi bái kiến sư phụ."

Đột nhiên nghe được câu này, một mực thần sắc lạnh nhạt Bạch Cừ bỗng nhiên trên mặt một trận cứng ngắc, lập tức nhướng mày nhìn đối phương nói.

"Ta chuyện gì nói qua muốn thu người làm đồ đệ."

Giang Thủy Hàn nghe vậy, lúc này thần sắc nghiêm túc nhìn xem Bạch Cừ nói.

"Không phải sư phụ người nói, muốn lấy được liền muốn bỏ ra a, một ngày làm thầy cả đời làm cha, ta nguyện ý phụng dưỡng sư phụ cả một đời, đổi lấy sư phụ cứu ta gia gia nhất mệnh."

Nghe câu nói này, lúc đầu muốn lờ ra cự tuyệt đối phương Bạch Cừ, giờ phút này nhưng là bỗng nhiên nói không nên lời cự tuyệt hai chữ, bình tĩnh nhìn xem Giang Thủy Hàn chỉ chốc lát, Bạch Cừ bỗng nhiên nhoẻn miệng cười lên tiếng nói.

"Tốt! Ta thu người làm người."

Giang Thủy Hàn gặp Bạch Cừ đáp ứng, lúc này thần sắc vội vàng đối với Bạch Cừ nói: "Sư phụ kính xin nhanh mau cứu gia gia của ta, hần trúng độc."

Bạch Cừ nghe vậy, khẽ cười một tiếng vỗ đầu một cái nói: "Yên tâm có sư phụ tại, bảo đảm gia gia người không có việc gì."

Bạch Cừ nói xong, mang theo Giang Thủy Hàn chậm rãi hướng đi Giang Phong.

Mà lúc này Thánh Hóa Giáo mọi người, nhưng là nào từ có chút quá tải đến, chẳng ai ngờ rằng, nhà mình giáo chủ cứ như vậy thêm một cái đồ đệ.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Đan Dương Phủ Giang Thị

Bạch Cửu mang theo Giang Thủy Hàn mấy bước đi vào Giang Phong bên người, chỉ gặp Giang Phong giờ phút này đã bờ môi hiện ra màu tím đen, hiển nhiên đã độc tính phát tác, hôn mê bất tỉnh.

Bạch Cửu lập tức cũng không được đang chờ, hoa 1000 điểm giang hồ danh vọng, đổi lấy một khóa Giải Độc Đan đẩy ra Giang Phong miệng giúp ăn vào.

Hệ thống xuất phẩm đồ vật, Bạch Cửu vẫn rất có lòng tin, cho Giang Phong ăn vào đan dược, Bạch Cửu liền chào hỏi thuộc hạ cảm an trí trên ngựa bên trên, sau đó mọi người liền bắt đầu đi đường.

Qua Phi Long hợp lãnh nghề số lượng mười dặm, liền đến lớn nhất tới gần Tây Phong thành chính là Thủy Thành, Bạch Cửu đám người cũng không có vào thành, mà chính là dọc theo Quan Đạo tiếp tục hướng Khánh Dương phủ phương hướng bước đi.

Giang Phong mơ mơ màng màng tỉnh lại, liền phát hiện mình nằm khắp nơi trên xe ngựa, tả hữu dò xét một phen liền gặp nhà mình tôn nhi bình yên vô sự, tùy tiện phiết gặp một bên Bạch Cửu, liền trong lòng mình bạch là đối phương cứu mình nhất mệnh.

"Gia gia người tỉnh."

Một bên buồn ngủ Giang Thủy Hàn, gặp Giang Phong tỉnh lại, lúc này tinh thần chấn động một mặt mừng rỡ nhào vào Giang Phong bên cạnh vui vẻ nói.

Giang Phong trên mặt nụ cười vỗ vỗ Giang Thủy Hàn đầu, lên tiếng nói.

"Gia gia không có việc gì, Hàn Nhi không cần phải lo lắng."

Lập tức miễn cưỡng ngồi dậy, thần sắc cảm kích nhìn xem Bạch Cửu lên tiếng nói: "Đa tạ vị tiểu huynh đệ này cứu lão phu nhất mệnh."

Bạch Cửu nghe vậy, thần sắc lạnh nhạt trả lời: "Không cần cảm ơn ta, nếu như không phải Tiểu Hàn ta sẽ không cứu người."

Gặp Bạch Cửu thần sắc lạnh lùng Giang Phong không để bụng, dù sao đối phương cứu mình nhất mệnh, lập tức vui mừng đối Giang Thủy Hàn nói: "Nhà ta Tiểu Hàn lớn lên a."

Giang Thủy Hàn bị Giang Phong nói như vậy, đến là có chút không có ý tứ, lập tức nói khẽ.

"Gia gia trên thân độc, toàn bộ nhờ sư phụ đan dược, gia gia hẳn là cảm ơn sư phụ."

Nghe được sư phụ hai chữ, Giang Phong thần sắc bỗng nhiên biến đổi, lập tức nhìn xem Giang Thủy Hàn nghi ngờ nói: "Sư phụ? Cái gì sư phụ."

Gặp nhà mình gia gia hỏi thăm, Giang Thủy Hàn cũng không được giấu diếm, lúc này liền nhẹ giọng thì thầm cảm chuyện đã xảy ra, nói cho Giang Phong.

Nghe xong chuyện đã xảy ra, Giang Phong cũng mới mình bạch vì sao nhà mình tôn nhi sẽ gọi Bạch Cửu sư phụ, trong lúc nhất thời yên lặng không nói cúi đầu trầm tư.

Giang Thủy Hàn nói xong gặp nhà mình gia gia yên lặng không nói, coi là Giang Phong sinh khí chính mình tự chủ trương, trong lúc nhất thời nhưng cũng không dám lên tiếng.

Nếu Giang Thủy Hàn đây cũng là đoán sai, đối với Giang Thủy Hàn bái Bạch Cửu vi sư, Giang Phong nếu cũng không phản đối.

Từ trước đó Bạch Cửu xuất thủ bên trong, Giang Phong liền biết Bạch Cửu tuy nhiên tuổi còn trẻ, nhưng là Bạch Cửu thực lực tuyệt đối tại nhà mình phía trên.

Đối với nhà mình tôn nhi có dạng này một cái niên kỷ nhẹ nhàng, thực lực bắt phàm tiềm lực vô cùng sư phụ, Giang Phong đương nhiên vui mừng thành.

Giang Phong sở dĩ như thế, nhưng là ứng vì là Giang Thủy Hàn tự thân vấn đề,

Tuy nhiên sự tình cứ thế này Giang Phong cũng không có ý định giấu diếm Bạch Cửu, lập tức ngừng đầu đối Bạch Cửu nói.

"Còn chưa thỉnh giáo tôn tính đại danh."

"Bạch Cửu."

Bạch Cửu gặp hỏi thăm, cũng không được giấu diếm trực tiếp báo ra chính mình tên thật, dù sao có Giang Thủy Hàn cái tầng quan hệ này tại.

"Bạch huynh đệ, tất nhiên Hàn Nhi đã báỉ người làm thầy, vậy ta người liền ngang hàng giao nhau đi."

Bạch Cửu đối với cái này đến không có cái gì dị nghị, tuy nhiên và một cái đại chính mình mấy chục tuổi người, xưng huynh gọi đệ có chút kỳ quái.

Gặp Bạch Cửu không có ý kiến, Giang Phong đối Bạch Cửu cười một tiếng tiếp tục nói.

"Bạch huynh đệ tuổi còn trẻ liền võ công bất phàm, chắc hẳn ổn thỏa lai lịch không tầm thường, tuy nhiên tất nhiên chịu nhận Hàn Nhi làm đồ đệ, đó chính là Hàn Nhi phúc khí."

Tuy nhiên có mấy món sự tình, ta lại trước hết nói rõ ràng, nếu như đến lúc đó Bạch huynh đệ còn khẳng khẳng nhận Hàn Nhi làm đồ đệ, vậy liền tốt nhất, nếu như Bạch huynh đệ không nguyện ý, ta cũng sẽ không trách tội Bạch huynh đệ."

Bạch Cửu gặp Giang Phong nói như vậy, lúc này thần sắc nhất động nhúu mày nhìn đối phương nói: "Việc này và Tiểu Hàn có quan hệ? ."

"Không sai!" Giang Phong gặp Bạch Cửu hỏi thăm, mắt nhìn Giang Thủy Hàn lập tức nhìn xem Bạch Cửu sau đó tiếp tục nói.

"Không dối gạt Bạch huynh đệ, ta và Hàn Nhi xuất sinh Đan Dương phủ Giang Thị."

Giang Phong nói xong lẳng lẳng nhìn xem Bạch Cửu, gặp Bạch Cửu thần sắc không thay đổi chút nào, chưa phát giác không được chút xấu hổ.

Bạch Cửu lúc này kịp phản ứng, nhẹ giọng hỏi: "Rất có danh tiếng."

Giang Phong bị Bạch Cửu một câu như vậy, hỏi có chút xấu hổ, may mắn một bên Giang Thủy Hàn thay Giang Phong giải vây, chỉ nghe Giang Thủy Hàn nói.

"Sư phụ ta Giang gia tại Đan Dương thế nhưng là Đệ Nhất Thế Gia, ta đại ca Giang Thủy Lưu, càng là đại danh đỉnh đỉnh Tân Tứ Bảng cao thủ, Thỉnh Vũ đạo Giang Thủy Lưu."

"A! Đan Dương Phủ Đệ một gia tộc, Tân Tứ Bảng cao thủ."

Bạch Cửu cũng không nghĩ tới, nhà mình đồ nhi lai lịch đến là bất phàm như thế, có thể trở thành một phủ chủ Đệ Nhất Gia Tộc, này Giang gia thế lực có thể nghĩ.

Mà đại ca thế mà còn là Tân Tứ Bảng cao hơn tay, vậy liền càng làm cho Bạch Cửu hơi kinh ngạc.

Bạch Cửu còn nhớ rõ, lúc trước Vô Cực Cung Lâm Trường Hà nói qua, chính mình cũng có thể lên Tân Tứ Bảng, đã như vậy đại ca Giang Thủy Lưu thực lực muốn đến cũng sẽ không quá thấp.

Gặp Bạch Cửu thần sắc cuối cùng thay đổi thay đổi, Giang Phong trong lòng tự đắc, cuối cùng tìm về chút mặt mũi, lập tức lại thở dài một tiếng nói.

"Tuy nhiên ta Giang gia thực lực bất phàm, gia tộc càng nước chảy lưu như vậy thiên tài, nhưng là Hàn Nhi nhưng bởi vì thân thể quá kém, kinh mạch ngăn chặn từ nhỏ không thể tập võ, hiện tại người còn muốn nhận Hàn Nhi làm đồ đệ a."

"Kinh mạch ngăn chặn, không thể tập võ?"

Bạch Cửu nghe vậy nhướng mày, nhìn một chút giờ phút này thần sắc có chút sa sút, gấp rút bắt an Giang Thủy Hàn truy vấn.

"Không tệ, bằng vào ta Giang gia năng lực, nhiều năm đã tới nghĩ hết biện pháp, lại như cũ thúc thủ vô sách, đến mức Hàn Nhi nhiều năm đã tới, một mực dừng lại tại Trúc Cơ viên miễn tăng thứ không được tiến thêm."

Bạch huynh đệ cứu lão phu mệnh, lại tốt nghĩ thăm nhận Hàn Nhi làm đồ đệ, lão phu cũng không muốn lừa người, cho nên hiện tại coi như Bạch huynh đệ không muốn nhận Hàn Nhi làm đồ đệ, lão phu cũng sẽ không quái Bạch huynh đệ."

Giang Phong có chút đau lòng xem Giang Thủy Hàn liếc một chút, lập tức thành khẩn nhìn xem Bạch Cửu lên tiếng nói.

Theo Giang Phong, Bạch Cửu biết Giang Thủy Hàn vấn đề, tất nhiên sẽ thu hồi trước đó lời nói, dù sao Giang Thủy Hàn căn bản không thể tập võ, làm gì lãng phí thời gian.

Lại không nghĩ rằng Bạch Cửu trầm tư một lát sau, ngẩng đầu nói khẽ.

"Ta nhận Tiểu Hàn làm đồ đệ, và hẳn thiên phú đồng thời không quan hệ, tất nhiên Tiểu Hàn đã báỉ ta làm thầy, hẳn vấn đề ta tự nhiên sẽ giải quyết, cái này người không cần phải lo lắng."

Giang Phong và Giang Thủy Hàn hai người nghe vậy đều có chút giật mình, Giang Phong nhưng là không nghĩ tới, Bạch Cửu thế mà còn nguyện ý nhận và

phế nhân không có gì hai loại Giang Thủy Hàn làm đồ đệ.

Mà Giang Thủy Hàn nhưng là có chút cảm động, không nghĩ tới nhà mình sư cũng không có ứng vì chính mình không thích hợp tập võ, liền từ bỏ chính mình.

"Bạch huynh đệ cần phải hiểu rõ."

Gặp Bạch Cửu làm quyết định, Giang Phong thần sắc trịnh trọng nhìn xem Bạch Cửu trầm giọng hỏi.

Bạch Cửu nghe vậy thần sắc lạnh nhạt gật đầu, lập tức lên tiếng nói.

"Tuy nhiên làm đồ đệ của ta, liền cần đi theo bên cạnh ta, điểm ấy ngươi không có ý kiến đi."

Giang Phong nghe vậy, tuy nhiên trong lòng không bỏ đi cũng là không có cách nào, dù sao bái Bạch Cửu vì sư, đương nhiên muốn đi theo Bạch Cửu bên người.

Giang Thủy Hàn nghe vậy, có chút nổi buồn nhìn xem nhà mình gia gia, Giang Phong gặp vậy vỗ đầu một cái nói.

"Yên tâm đi theo sư phó ngươi đi thôi, về phần cha ngươi mẹ ngươi các loại gia gia lần này đi Khánh Dương thành làm xong việc, sẽ đích thân nói cho bọn hắn."

Giang Thủy Hàn nghe vậy, thần sắc nổi buồn gật gật đầu.

"Vi sư lần này vừa vặn cũng muốn đi Khánh Dương thành, Tiểu Hàn ngươi còn có thể và gia gia ngươi nán lại một đoạn thời gian."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 116: Khánh Dương Thành

Vốn cho rằng sẽ và gia gia tách ra Giang Thủy Hàn, không nghĩ tới nhà mình sư phụ thế mà cũng đi Khánh Dương thành, lập tức thần sắc vui vẻ nói.

"Sư phụ thì ra ngươi cũng muốn đi Khánh Dương thành a, vậy thì thật là quá tốt, dạng này chúng ta liền có thể và gia gia cùng một chỗ đi đường."

Giang Phong cũng không nghĩ tới Bạch Cửu thế mà cùng mình cùng đường, cũng là mừng rỡ dị thường, lúc này nhìn xem Bạch Cửu nói.

"Không nghĩ tới thế mà và Bạch huynh đệ cùng đường, lại không biết, Bạch huynh đệ lần này đi Khánh Dương thành chuyện gì, lão phu đến là cùng này Khánh Dương Tri Phủ có chút quen biết, nếu có cần lão phu hỗ trợ địa phương, Bạch huynh đệ cứ mở miệng."

Gặp Giang Phong nói như thế, Bạch Cửu cũng không được giấu diếm lập tức lên tiếng nói.

"Ta lần này đi Khánh Dương thành nhưng là và này Bách Thảo Đường có quan hệ, không biết Giang lão ca đối với có thể hiểu biết."

"Bách Thảo Đường? Chẳng lẽ Bạch huynh cũng là vì Bách Thảo Đường Đông Gia trăm dặm không hối hận bị sát sự tình."

Giang Phong lần này nhưng là thật có chút kinh ngạc, căn bản không có đi đến Bạch Cửu lần này con mắt, thế mà cùng mình giống nhau.

"A! Thì ra Bách Thảo Đường Đông Gia gọi trăm dặm không hối hận a, việc này nói rất dài dòng, ta liền nói ngắn gọn đi."

Bạch Cửu gặp này, lập tức liền cảm chính mình lần này đi ra nguyên nhân và con mắt từng cái nói ra, đương nhiên đối với từ thân phận của mình và lai lịch, chỉ là sơ lược.

Nghe Bạch Cửu lời nói, Giang Phong mới hiểu được Bạch Cửu vì sao muốn đi Khánh Dương thành, lập tức lên tiếng nói.

"Thì ra Bạch huynh đệ lần này đi Bách Thảo Đường, là vì chuyện này, nói đến tại Khánh Dương phủ địa giới, cũng xác thực chỉ có Bách Thảo Đường có cái này tài lực."

"Bất quá lần này Bạch huynh đệ chuyển đi, chỉ sợ sẽ không quá mức thuận lợi a."

Nghe Bạch Cừu lời nói, Giang Phong một bộ bình tĩnh đại ngộ bộ dáng, lập tức nhìn xem Bạch Cừu thần sắc có chút lo lắng lên tiếng nói.

"A! Nguyên nghe tường."

Bạch Cừu gặp này, nhưng là sớm có chuẩn bị tâm lý, lập tức lên tiếng truy vấn.

"Không dối gạt Bạch huynh đệ, lần này lão phu đi ra chính là thu đến, Bách Thảo Đường Đông Gia trăm dặm Bát Hối, bị người hại tin tức.

Này trăm dặm không hối hận, hai mươi năm trước đã từng có ân cùng ta, cho nên lần này đi Khánh Dương phủ một hàng, chính là vì là có thể tìm ra hung thủ, đã báo năm đó ân tình."

"Thì ra Giang lão ca, và Bách Thảo Đường Đông Gia là quen biết cũ."

Bạch Cừu lập tức thần sắc bình tĩnh đại ngộ nói, tuy nhiên đồng thời trong lòng lại có chút nghi hoặc.

Nếu như Bạch Cừu nhớ không lầm, này Huyết Sát Các hai người nói muốn sát Giang Phong chính là Bách Thảo Đường người, tuy nhiên gặp Giang Phong không có chủ động nói, Bạch Cừu cũng không dễ hỏi thăm.

"Đúng vậy a! Đó là hơn hai mươi năm chuyện lúc trước, một lần cuối cùng nhìn thấy trăm dặm không hối hận vẫn là ba năm trước đây, lại không nghĩ rằng ba năm trước đây thấy một lần, lại thành vĩnh biệt."

Giang Phong thần sắc hơi xúc động thờ dài,

Lập tức đối với Bạch Cừu nói.

"Trăm dặm không hối hận dưới gối có Tam Nhi một nữ, trưởng tử trăm dặm tây, thứ tử trăm dặm Thanh, Áu Tử trăm dặm hiền, nữ nhi nhưng là trăm dặm thu thủy."

"Trưởng tử trăm dặm tây, hơn mười năm trước cũng đã bắt đầu tiếp thu Bách Thảo Đường sinh ý, làm người rất có phụ chi phong, trọng nghĩa khinh tài làm người bốn phận."

"Thứ tử trăm dặm Thanh từ nhỏ tập võ thiên phú bất phàm, được đưa đến Thần Kiếm Môn học võ, đến là Áu Tử trăm dặm hiền nhiều năm bởi bạn tã hữu."

"Về phần nữ nhi trăm dặm thu thủy, nhưng là gả cho Vô Cực Cung chủ con trai, Nguyên Khuê."

Bạch Cừu cẩn thận nghe xong Giang Phong giới thiệu, lập tức trong lòng suy tư một phen sau khi nói.

"Như thế nói đến, ta lần này đi Bách Thảo Đường nhưng là muốn tìm cái này trăm dặm tây."

"Phải làm như thế, tuy nhiên lần này Bách Thảo Đường ra việc này chỉ sợ tự nhiên đâm ngang, tuy nhiên Bạch huynh đệ yên tâm, bằng vào lão phu và Bách Lý gia quan hệ, ôn hòa cố gắng trợ giúp Bạch huynh đệ."

Bạch Cừu gặp Giang Phong nói như thế, lập tức nghiêm sắc mặt lên tiếng nói: "Như thế nhưng là đa tạ Giang lão ca."

Giang phong gặp Bạch Cừu khách khí như thế, lập tức thần sắc trình trọng lên tiếng nói.

"Không cần như thế, ngươi là Hàn Nhi sư phụ, lại đối có thể cứu mệnh chi ân, tự nhiên cùng ta Giang gia đồng khí liên cành, giúp ngươi là hân là."

"Phía trước có khách sạn, công tử phải chăng tối nay liền ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm, ngày mai đang đuổi đường."

Lúc này liền gặp xe ngựa bên ngoài, truyền đến Vong Xuyên tiếng hô âm, Bạch Cừu kéo ra màn xe xem xét nhưng là đã lập tức vào đêm, lập tức nhân tiện nói: "Ngươi an bài là được."

Sau đó mấy ngày bên trong, Bạch Cừu bốn người liền đang đuổi giữa đường vượt qua.

Ứng vì là đi đường, Bạch Cừu cũng không có truyền thụ Giang Thủy Lưu võ công gì, tại Bạch Cừu trong kế hoạch, chờ đến Khánh Dương phủ hết thấy dân xếp lại, tại bắt đầu giải quyết Giang Thủy Hàn vấn đề,

Nam Cương một chỗ bên trong sơn trang, một chỗ trong lầu các trong hành lang.

Một cái một thân huyết sắc đỏ thắm trường bào, trên mặt chụp lấy một tấm đỏ như máu mặt nạ nam tử, chính đoạn ngồi tòa ở giữa.

Tại nam tử phía dưới, mười tên trang phục khác nhau, mang theo màu sắc khác nhau người đeo mặt nạ ảnh phân lập hai bên một bên, nơi đây không phải nơi khác phương, chính là tại Nam Cương rất có uy danh Huyết Sát Các.

Trong hành lang yên tĩnh dị thường, yên lặng hồi lâu ngồi ở trên Huyết Sát âm thanh âm trầm lên tiếng nói: "Căn cứ truyền đến tin tức, Quỷ Sát và Thanh

Sát chết, Bạch Sát chuyện này người và Bách Lý gia người câu thông như thế nào."

Phía dưới một thân trường bào màu trắng, mang theo màu trắng Hoa Đán mặt nạ Bạch Sát nghe vậy lúc này tiến lên một bước, chấp tay nói.

"Hỏi các chủ, Bách Lý gia nguyện ý tại thêm năm mươi vạn lượng bạc, lấy Giang Phong đầu người."

"A! Đã như vậy, lần này người liền tự mình và Hắc Sát xuất mã, không chỉ có muốn lấy Giang Phong đầu người, còn muốn cầm giết chết Quỷ Sát và Thanh Sát người cùng nhau thu thập, để cho biết đắc tội ta Huyết Sát Các kết cục."

"Thuộc hạ mình bạch."

Bạch Sát nghe vậy, không dám chần chờ, lúc này khom người lĩnh mệnh, lập tức và một thân áo bào đen Hắc Sát lui ra ngoài.

"Xích Sát liền do người, từ phía dưới trong tay người an bài nhân thủ thay thế Quỷ Sát và Thanh sát vị trí."

"Thuộc hạ tuân mệnh."

Nghe được Huyết Sát phân phó, một cái màu đỏ trường bào nam tử lập tức ôm quyền lĩnh mệnh nói.

"Ân! Hôm nay liền đến nơi đây đi."

Cầm mọi việc an bài thỏa đáng, huyết sát không được tại dừng lại đi đầu đứng dậy rời đi.

"Cung tiễn các chủ."

Bạch Cửu bọn người đi qua hơn mười ngày đi đường, cuối cùng là đến Khánh Dương phủ Phủ Thành, Khánh Dương thành địa giới.

"Bạch huynh đệ vòng qua phía trước lưng núi, liền có thể nhìn thấy Khánh Dương thành."

Xe ngựa phía trên, Giang Phong nhắc lên màn xe, chỉ nơi xa lưng núi, ngồi đối diện tại chính mình đối phương Bạch Cửu lên tiếng nói.

Bạch Cửu nghe vậy, trong lòng thở phào một hơi, tâm đạo cuối cùng là đến, liên tục hơn mười ngày uồn tại trên xe ngựa, Bạch Cửu thật sự là ngốc có chút hốt hoảng.

Quên núi chạy ngựa chết, Bạch Cửu bọn người lại đi một canh giờ mới vòng qua lưng núi, cuối cùng là nhìn thấy Khánh Dương thành hình dáng.

Nam Cương không thể so với bên trong, là lấy Khánh Dương thành mặc dù là Phủ Thành, cũng bất quá là chiếm diện tích lớn hơn một chút, thành tường cao một chút thôi, cũng không có chỗ đặc biệt gì.

Đi chỉ chốc lát một đoàn người cuối cùng là đến chỗ cửa thành, giao lệ phí vào thành liền vào Khánh Dương thành.

Nam Cương địa giới Quan Phủ tuy là chính thống, lại thế lực yếu ớt, là lấy Quan Phủ người, đối với cầm đao kiếm trong tay người giang hồ, cũng là hữu tâm vô lực.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn

Khánh Dương thành chia làm bốn cái Thành Khu, làm một phủ đứng đầu tự nhiên phi thường náo nhiệt, Thương gia tụ tập, đeo binh khí Giang Hồ Nhân Sĩ cũng khắp nơi có thể thấy được.

"Bạch huynh đệ, phía trước có nhà Vân Lai Khách Sạn, người trước tiên tạm nghỉ ở nơi chờ đợi, chờ lão ca ta đi trước Bách Lý gia một chuyến, cảm hết thấy chuẩn bị thỏa đáng, đến lúc đó phái người tới thông tri Bạch huynh đệ."

Vào thành về sau, Giang Phong liền đối với Bạch Cửu ôm quyền nói ra.

Bạch Cửu đối với cái này đến không có cái gì dị nghị, lập tức căn dặn một phen để cho đối với mình bọn người thân phận giữ bí mật, Giang Phong liền

một thân một mình tiến về Thành Đông Bách Lý gia, mà Giang Thủy Hàn tự nhiên là lưu tại Bạch Cừ bên người.

Giang Phong rời đi về sau, Bạch Cừ bọn người đi về phía trước không lâu, liền đến Vân Lai Khách Sạn.

Vân Lai Khách Sạn diện tích không chân nhỏ có tam tầng, khách sạn về sau lại có đặc biệt đặt hàng hóa và Mã Thất địa phương, đến là thuận tiện mọi người không ít.

Mọi người một phen bận rộn, cuối cùng là an trí hạ xuống, những ngày này màn trời chiếu đất Bạch Cừ sớm đã có chút nhịn không được, hiện tại tới đất giới, tự nhiên là muốn trước tế tế chính mình ngũ tạng niếu.

Ngay sau đó liền cảm mọi việc giao cho Vong Xuyên an bài, chính mình mang theo Giang Thủy Hàn và Đỗ Thư sách ra khách sạn.

Bạch Cừ bọn người hiện tại vị trí thuộc về Thành Nam, Khánh Dương phủ các nơi Hành Thương và Giang Hồ Nhân Sĩ, đi vào Khánh Dương thành trạm thứ nhất chính là tại đây, cho nên người ở đây lưu rất nhiều, bên đường cũng nhiều là khách sạn Tỉu Lâu, đương nhiên thanh lâu cũng số lượng cũng không ít.

Bạch Cừ Tam Nhân Hành một chút, chọn một nhà bên ngoài nhìn xem có phần cao cấp tỉu lâu đi vào, tại Tiểu Nhị Ca chỉ huy hạ lên lầu hai.

Lầu hai mặc dù không có lầu một như thế đầy ngập khách là mỗi họa, nhưng hơn phân nửa cái bàn cũng đã ngồi đầy người, Bạch Cừ chọn một cái tới gần cửa sổ chỗ ngồi xuống tới.

"Ba vị gia ăn chút gì."

Điểm tiểu nhị rất có nhãn lực, gặp ba người nhập tọa liền lên tiếng hỏi thăm, tuy nhiên tuy là hỏi thăm ba người, nhưng ánh mắt lại trực tiếp đối Bạch Cừ, hiển nhiên tại trong mắt, thần thái bất phàm khí chất không tầm thường Bạch Cừ là Người chủ sự.

"Các người tại đây bằng hiệu đồ ăn, mỗi dạng tới một phần ở trên một bình trà ngon liền có thể."

Bạch Cừ hiện tại không hề thiếu bạc, đương nhiên cũng sẽ không bạc đãi chính mình, lập tức liền nhẹ giọng đối với tiểu nhị phân phó nói.

"Tốt gia chờ một lát."

Gặp Bạch Cừ nói như vậy, điểm tiểu nhị hai mắt sáng lên, trong lòng mình bạch đây là một vị không thiếu tiền người, lập tức thần sắc càng thêm cung kính, nói một tiếng sau đó liền vội vàng rời đi.

"Giáo chủ, thuộc hạ cảm thấy ta dạy hẳn là tại cái này Khánh Dương nội thành thiết lập một điểm đà, dạng này mặc kệ là nguồn tin tức, vẫn là về sau tới nơi này làm việc, ta dạy bên trong người cũng đều có cái đặt chân địa phương."

Gặp bốn phía cũng không có người khác, Đỗ Thư sách lập tức đối Bạch Cừ đề nghị, về phần một bên Giang Thủy Hàn, tại Đỗ Thư sách xem ra cũng không cần thiết cố kỵ, dù sao đã bái nhà mình giáo chủ vi sư,

Sớm muộn sẽ biết Bạch Cừ thân phận chân thật.

Nếu không cần Đỗ Thư sách nói, Bạch Cừ cũng đang có ý này, Tây Phong thành tuy tốt, nhưng tin tức lại quá qua loa tắc trách, Bạch Cừ trước khi đến, cũng đã có ở các nơi mở Phân Đà dự định.

"Bồn tọa cũng đang có ý này, việc này liền giao cho người xử lý đi."

Tất nhiên Đỗ Thư sách hỏi thăm, Bạch Cừ liền đem việc này giao cho Đỗ Thư thư biện.

Không đợi bao lâu, tiểu nhị liền bắt đầu cảm các loại báng hiệu đồ ăn bưng lên, khoan hãy nói tuy nhiên không phải cái gì Sơn Trân Hải Vị, nhưng xác thực mùi vị không tệ.

"Ai! Trương huynh nghe nói trước đó không lâu Bách Thảo Đường Đông Gia trăm dặm không hồi hận bị người chém đầu, không biết chuyện bây giờ như thế nào, Trương huynh luôn luôn tin tức linh thông, cho các huynh đệ nói một chút chứ sao."

Lúc này Bạch Cừ trong tai truyền đến một trận nói chuyện với nhau và lấy lòng âm thanh, Bạch Cừ nghe vậy ngẩng đầu và Đỗ Thư sách liếc nhau, lập tức hướng về âm thanh nơi nhìn lại.

Liền thấy mình bọn người không xa một cái bàn bên trên, ngồi mấy tên nam tử, giờ phút này đang hướng về ngồi ở giữa một tên nam tử lấy lòng nói.

Nam tử tuổi không lớn lắm, cũng liền chừng hai mươi, một thân trường sam màu xanh bưng chén rượu, đối với mọi người lấy lòng hiển nhiên rất là hường thụ, châm chúc một phen sau khi lên tiếng nói.

"Tất nhiên chư vị huynh đệ hỏi thăm, vậy ta Trương Thông đương nhiên sẽ không giấu diếm."

Trương Thông cầm trong tay tửu uống một hơi cạn sạch, đối với mấy người nói một câu, sau đó tiếp tục nói.

"Nói thật trở về, Bách Thảo Đường trăm dặm không hối hận, làm người thật sự là không nói, tuy nhiên cũng đang ứng câu cách ngôn kia, Người tốt sống không lâu, tai họa di ngàn năm, cũng không biết là ai thế mà lại xuống tay với hắn."

"Không hơn trăm bên trong không hối hận những năm này trọng nghĩa khinh tài, bốn phận đối xử mọi người cũng không phải không có hiệu quả, gần nhất từ các nơi chạy đến, muốn giúp trăm dặm không hối hận báo thù các lộ Hào Hiệp cũng không ít."

"A! Trương huynh đến nói một chút, cũng là những nhân vật kia."

Mọi người nghe Trương Thông lời nói, lập tức thần sắc hiếu kỳ vội vàng thúc giục nói.

Trương Thông gặp này cũng không bán cái nút, lập tức khẽ cười một tiếng nói.

"Có thần kiếm môn Cuồng Phong kiếm Triệu hư, có hay không Cực Cung thiếu cung chủ Nguyên Khuê, còn có Kim Dao vương nặng, đây đều là nổi danh nhất lưu cao thủ."

"trừ cái đó ra, còn có hơn mười vị trí Nhị Lưu Hảo Thủ, lần này Bách Lý gia có thể nói cao thủ tụ tập, tuy nhiên nói như vậy có chút không chân chính, nhưng ta vẫn là muốn nói đây đúng là qua nhiều năm như vậy Khánh Dương thành một phen Thịnh Hội."

"Nếu như ta nhớ không lầm, Bách Lý gia Nhị Công Tử trăm dặm Thanh, chính là Bái Thần Kiếm Môn Cuồng Phong kiếm, Triệu hư môn hạ đi, tất nhiên Cuồng Phong kiếm đã đến, như vậy trăm dặm Thanh phải làm cũng đã trở về đi."

Một cái mặt đen Hán gặp Trương Thông qua hết, lập tức lên tiếng dò hỏi.

Trương Thông nghe vậy, cười xem Hán tử mặt đen liếc một chút, lập tức nói.

"Mà huynh đoán không tệ, này trăm dặm Thanh xác thực đã trở về, nửa năm trước nghe qua cái này trăm dặm Thanh cũng đã tấn thăng đến Nhất Lưu Cảnh Giới."

"lần này rời núi, ta suy đoán một là vì phụ báo, thứ hai sợ là muốn tìm cơ hội leo lên tháng sáu năm nay đổi mới Tân Tử Bảng."

"Chà chà! Bởi vì Bách Lý gia sự tình, ta Khánh Dương thành những ngày này không ít Giang Hồ Nhân Sĩ, lần này nhưng có này Lãnh Vô Tình bận bịu."

Trương Thông nghe vậy, cũng là cười nói: "Xác thực như thể hiện, từ khi ra Bách Lý gia sự tình, này Lãnh Vô Tình liền một mực ở tại Bách Lý gia, đáng tiếc đến bây giờ đều không đầu mối gì."

"tuy nhiên này Lãnh Vô Tình không hổ là ta Khánh Dương Phủ Đệ một Thần Bộ, nếu như không phải đè ép, Bách Lý gia rất nhiều người giang hồ chỉ sợ sớm đã đánh nhau."

"Tốt! Mấy người các ngươi hôm nay thế nhưng là đem ta gần nhất tìm hiểu tin tức đều móc sạch, hôm nay nhất định phải mời ta đi Thụy Vân các, nếu không huynh đệ không có làm."

"Thật tốt! Tất nhiên Trương huynh yêu cầu, chúng ta huynh đệ mấy người đương nhiên không keo kiệt, đi hiện tại liền đi, lão tử cũng đã lâu không có đi xem một chút nhà ta Tiểu Lan."

Mấy người trò chuyện xong, lúc này trách trách hô hô tính tiền, la lối om sòm cùng rời đi lâu hai.

Bạch Cửu đến là không nghĩ tới chỉ là đi ra ăn một bữa cơm, liền thu hoạch không ít tin tức.

Hiện tại xem ra cái này Bách Thảo Đường sự tình, quả thật có chút phức tạp, Bạch Cửu lúc này cũng không có ở lại hào hứng, liền đứng dậy tính tiền ba người ra từ lâu.

Ra từ lâu, Đỗ Thư sách tự hành đi tìm thích hợp làm Phân Đà địa phương, mà Bạch Cửu nhưng là mang theo Giang Thủy Hàn trở lại khách sạn, dự định trước tiên giải quyết Giang Thủy Hàn vấn đề."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Bạch Cửu tâm tư

Lục Thừa Phong từ khi biết được Đường Sơn thân phận về sau, vẫn nhấp nhô bất an.

Phải biết đối phương thế nhưng là xuất sinh Đường Môn, chính mình Lục Gia Trang và so sánh, giống như đom đóm và Nhật Nguyệt.

Là lấy vẫn đứng ở một bên, cẩn thận từng li từng tí cúi đầu không nói, liền sợ Đường Sơn tìm chính mình phiền phức, dù sao mình vô lễ mạo phạm đối phương trước đây.

Lại không nghĩ rằng mở đầu Vô Niệm bất thành linh tiếng nói nhất chuyển, đến trên người mình, để cho mình xung phong qua cái này phù không cầu.

Lục Thừa Phong lúc này thần sắc cũng là biến đổi, trong lòng ghi hận mở đầu Vô Niệm bỏ đá xuống giếng.

Tuy nhiên Đường Sơn đã nói qua, phù không trên cầu cơ quan đã bị phá đi, nhưng người nào biết còn có hay không, hơn lưu lại không bị kích phát cơ quan, để cho mình đi đầu dò đường, rõ ràng cũng là thấy mình đắc tội Đường Sơn, muốn bán Đường Sơn tốt.

Mở đầu Vô Niệm gặp Lục Thừa Phong yên lặng không nói, thần sắc lập tức lạnh lẽo lên tiếng nói.

"Làm sao! Chẳng lẽ Lục trang chủ, có cái gì nan ngôn chi ần? ."

Lục Thừa Phong nghe vậy, trong lòng thâm hận mở đầu Vô Niệm, lại đối với đối phương không thể làm gì, chỉ có thể ngẩng đầu sắc mặt miễn cưỡng nói.

"Lục mở đương nhiên nguyện ý, chỉ là ta Lục Gia Trang hấn cao thủ toàn bộ gãy trong sơn động, giờ phút này liền một mình ta, sợ không thể hoàn thành Trương chương môn hi vọng, có phụ trông cậy."

Mở đầu Vô Niệm nghe xong Lục Thừa Phong cái này sứt sọ lấy cớ, khẽ cười một tiếng nói.

"Nguyên lai Lục trang chủ là lo lắng việc này, không cần lo lắng, nơi đây còn có hơn mười tên Giang Hồ Khách, liền đều giao cho Lục trang chủ thống lĩnh như thế nào."

Lục Thừa Phong thấy như thế, biết nếu như mình đang từ chối, sợ là sẽ phải chọc giận đối phương, lập tức không được đang chân chờ, miễn cưỡng nói ra.

"Có chư vị Giang Hồ Đồng Đạo tương trợ, Lục nỗ không có dị nghị."

"Vậy thì mời Lục trang chủ sớm đi động thủ, chớ có trì hoãn canh giờ tại ra biển cố."

Mở đầu Vô Niệm gặp Lục Thừa Phong đáp ứng, lập tức thúc giục nói ra.

Lục Thừa Phong nghe vậy, chỉ có thể triệu tập chung quanh hơn mười tên Giang Hồ Khách, cùng một chỗ chậm rãi đạp vào phù không cầu.

Mở đầu Vô Niệm sờ tổ sờ vị, từ đầu tới đuôi Đường bát phẩm và Đường Sơn đều ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, giữ im lặng, hiển nhiên cũng không cảm Lục Thừa Phong chết sống đề ở trong mắt.

Mà giờ khắc này khoảng cách mở đầu Vô Niệm bọn người không xa trong sơn động, giấu ở động khẩu chỗ Từ Tam, gặp Lục Thừa Phong dẫn người nổi lên khoảng trống cầu.

Lúc này đứng dậy trong động đi chỉ chốc lát, đến một chỗ góc rẽ, chỉ thấy Bạch Cửu mấy người đang ngồi ở một bên nghỉ ngơi.

Bạch Cửu gặp Từ Tam trở về, nhẹ giọng đối với hỏi thăm "Thế nào, bên kia có cái gì động tĩnh."

Từ Tam trì hoãn khẩu khí, đối Bạch Cửu liền nói ngay "Hồi giáo chủ, thuộc hạ nhìn thấy Lục Gia Trang trang chủ, mang theo mười mấy người nổi lên khoảng trống cầu."

"A! Như thế nói đến mở đầu Vô Niệm bọn người, là dự định tiếp tục thâm nhập sâu." Một bên Đỗ Thư sách nghe vậy, nhìn xem Bạch Cửu nói ra.

Bạch Cửu suy nghĩ một phen, đối với Từ Tam phân phó nói "Tiếp tục chú ý, chờ bọn họ qua phù không cầu tại tới nói cho bốn tọa."

Từ Tam không dám thất lễ, vội vàng lĩnh mệnh mà đi.

"Giáo chủ chúng ta vì sao không cùng Linh Nam phái bọn người cùng một chỗ hành động, ngược lại muốn bỏ qua một bên bọn họ đây." Nhưng là lúc này Cao Thuận thần sắc nghi hoặc đối với Bạch Cửu hỏi.

Bạch Cửu thần sắc bất biến, xem mọi người liếc một chút, lập tức giải thích nói.

"Nếu như bốn tọa suy đoán không tệ, tập kích chúng ta cho là Vô Song bảo và Tề gia trang người, thậm chí ngay cả cái này Phi Thiên bảo tàng, bốn tọa cũng hoài nghi là hai nhà có ý phóng xuất tin tức."

"Giáo chủ ý là, hai nhà chỉ sợ sớm đã biết cái này Phi Thiên bảo tàng tin tức, lần này tin tức truyền ra là hai nhà này có ý gây nên."

Vì sao rền vang đám người nghe vậy chấn động, lập tức kinh ngạc lên tiếng hỏi.

"Không tệ, tuy nhiên bốn tọa cũng chỉ là suy đoán." Bạch Cửu nhíu mày không xác định nói ra.

"Này hai nhà vì sao muốn đem tin tức truyền tới, nhóm người mình buồn bực thanh âm phát đại tài không phải càng tốt hơn." Cao Thuận không hiểu tiếp tục nói.

"Liên quan tới điểm ấy, bốn tọa suy đoán không ở ngoài hai cái nguyên nhân, một bảo tàng là thật, nhưng bởi vì nguyên nhân nào đó hai nhà vẫn không có thể tới tay.

Hai cũng là hai nhà đã chiếm được bảo tàng, lần này thả ra tin tức, sợ là có ý dẫn các đại thế lực đến đây, tốt tiêu diệt hoặc là trọng thương tất cả nhà, dùng cái này để đạt tới hai nhà xưng bá Tây Phong thành con mắt."

"Chỉ bằng Vô Song bảo và Tề gia trang hai nhà, liền muốn tiêu diệt các đại thế lực, chỉ sợ không có bản sự kia đi." R />

Đỗ Thư sách nghe vậy, thần sắc kinh nghi lên tiếng nói.

"Việc này cũng chính là ta nghi hoặc chỗ, tuy nhiên hai nhà tất nhiên dám như thế làm việc, chắc hẳn cũng nhất định có thể nghĩ đến điểm này, tất nhiên làm vạn toàn chuẩn bị.

Cho nên bốn tọa mới có thể mang theo các người, thoát ly mở đầu Vô Niệm bọn người, để cho Trầm Thiên nhai bọn người ánh mắt tập trung ở trên người bọn họ, bốn tọa mang theo các người trong bóng tối hành sự.

Bạch Cửu thần sắc bất biến, nhẹ giọng cảm nguyên do chuyện cho mọi người nói đại khái.

Thánh Hòa Giáo mọi người giờ mới hiểu được, Bạch Cửu tại sao lại thoát ly mở đầu Vô Niệm bọn người, một mình hành động lập tức thần sắc bội phục nói "Giáo chủ anh minh."

Lúc này đã thấy Từ Tam vội vàng chạy vào, đối Bạch Cửu bọn người nói.

"Giáo chủ Lục Thừa Phong bọn người, đã toàn bộ qua này phù không cầu đến đối diện."

"Đi theo sau xem."

Bạch Cửu nghe vậy, lúc này đứng dậy đối với mọi người phân phó một tiếng, dẫn đầu đi đầu bước đi.

Bạch Cửu mang theo Thánh Hòa Giáo mọi người đi ra đến trước đó vị trí, chỉ gặp giờ phút này trên bình đài sớm đã không có một ai, lập tức hướng về phù không cầu đối diện nhìn lại, cũng không có mở đầu Vô Niệm bọn người thân ảnh.

Từ Tam gặp này, lập tức kinh ngạc nói ra "Kỳ quái, vừa rồi rõ ràng nhìn thấy bọn họ tại đối diện đây."

Bạch Cửu cũng không thấy đến Từ Tam sẽ lừa gạt mình, lập tức lên tiếng nói "Đi qua nhìn một chút liền biết."

Thiết Tác phù không cầu, vượt ngang qua hơn mười trượng trên vực sâu, hai bên hai cái Thiết Tác làm lan can, mặt cầu là dày đặc tám ván gỗ dựng mà thành.

Bạch Cửu bọn người hành tẩu bên trên, phát ra kết kết âm thanh, tả hữu lay động.

Người bình thường sợ là gặp cũng sẽ toàn thân như nhũn ra, bất quá đối với người mang khinh công Bạch Cửu bọn người tới nói, nhưng là như giẫm trên đất bằng.

Mọi người tuy nhiên chỉ chốc lát, liền đã đến đối diện trên bình đài, đem so với trước topic, tại đây lộ ra nhỏ hẹp không ít, tả hữu cũng liền chừng mười trượng lớn nhỏ.

To khoảng mười trượng địa giới, vừa nhìn thấy ngay, mọi người nhưng là không có gặp mở đầu Vô Niệm bọn người thân ảnh.

Bạch Cửu hơi suy nghĩ một chút, liền suy đoán chung quanh nhất định có lối ra, lập tức phân phó chúng nhân nói.

"Bọn người tìm tòi tỉ mỉ một phen, nhìn xem phải chăng có cái gì cơ quan."

Thánh Hòa Giáo bọn người lập tức tan ra bốn phía, ở chung quanh gõ gõ đập đập tìm tòi tỉ mỉ.

Thời gian không dài, chỉ thấy Đỗ Thư sách hô "Giáo chủ nơi này có cái Thiết Hoàn."

Bạch Cửu bọn người lập tức vây đi qua, chỉ gặp tại một cái gap ghềnh khe hở nơi, có một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay vết rì loang lổ Thiết Hoàn cắm ở bên trong.

"Giáo chủ để cho ta tới thử một chút." Từ Tam lập tức cũng không chậm trễ, không cần Bạch Cửu phân phó liền hai bước tiến lên, tay phải bắt lấy Thiết

Hoàn, trong tay phát lực khẽ quát một tiếng.

"Đình! Đình đình đình! Theo một trận xích sắt tiếng va chạm, trực tiếp cảm Thiết Hoàn kéo ra đến, lập tức liền gặp lúc đầu san bằng vách núi bên cạnh, đột ngột thêm ra một cái cửa hang.

"Giáo chủ lối ra ở chỗ này." Đỗ Thư sách lúc này nhắc nhở một tiếng.

"Đi vào!" Bạch Cửu lập tức cũng không chậm trễ, mang theo mọi người vào sơn động.

Trong sơn động không giống trước đó như vậy tối tăm không ánh sáng, khoảng hai trượng bên trong động, mỗi mấy trượng trên vách động đều cắm một cái bó đuốc, cắm chung quanh chiếu sáng sáng phi thường.

Bạch Cửu bọn người đi chỉ chốc lát, bất thành linh nghe được phía trước truyền đến một trận tiếng rống giận dữ.

Bạch Cửu lúc này tăng tốc cước bộ, không lâu liền xuất động miệng, thân ở một cái to lớn vô cùng trong động đá vôi.

Mà giờ khắc này trong động đá vôi, đang có hai phe nhân mã tại trong động đá vôi giằng co.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Bảy Mươi Hai Đường Đan Thối

Bạch Cửu thần sắc lạnh nhạt cảm chính mình mới từ trong hệ thống đổi lấy Trung Thừa Võ Học, bảy mươi hai đường Đan Thối giao cho Giang Thủy Hàn, liền không ở để ý tới đối phương, mà chính là ngồi ở giường trên giường bắt đầu buồn rầu đi nơi nào chuẩn bị giang hồ danh vọng.

Từ Tây Phong thành trước khi lên đường, Bạch Cửu trên thân còn có 3000 điểm giang hồ danh vọng, đang Phi Long hấp hết thấy kiếm lời 5600 điểm giang hồ danh vọng.

Sau đó cứu Giang Phong đổi lấy một khóa Giải Độc Đan tiêu hao 1000 chút, vừa vì là Giang Thủy Hàn Đả Thông Kinh Mạch tiêu hao tổng cộng 1000 điểm.

Sau đó lại tốn hao 4000 điểm giang hồ danh vọng đổi lấy một bản Trung Thừa thượng đẳng võ học bảy mươi hai đường Đan Thối, lại tốn hao một phần mười giang hồ danh vọng phục chế một bản, cho Giang Thủy Hàn.

Nguyên bản Bạch Cửu chuẩn bị giữ lại giao cho Đỗ Thư sách bọn người học tập, đến lúc đó có giang hồ danh vọng nhân thủ phục chế một bản, dù sao cũng không quý.

Bộ dạng này một phen hạ xuống, Bạch Cửu trên thân giang hồ danh vọng giờ phút này lại chỉ còn lại có 2200 điểm.

Một phen tiêu xài Bạch Cửu tuy nhiên đau lòng, nhưng cũng biết những này giang hồ danh vọng cũng là nhất định phải đầu tư.

Trên người mình võ học hiện giai đoạn hoàn toàn đủ chính mình sử dụng, hiện tại trọng tâm đương nhiên muốn chuyển dời đến, tăng lên thuộc hạ thực lực trên thân đến, dù sao mình là Nhất Phương Giáo Chủ, không phải người cô đơn.

Muốn tăng lên thuộc hạ thực lực, vậy dĩ nhiên cần giang hồ danh vọng, Bạch Cửu ngồi ở trên giường suy tư một phen sau khi đến là trong lòng có chủ ý, tuy nhiên hết thấy còn phải đợi Giang Phong trở về đang nói.

Bạch Cửu tại buồn rầu đi nơi nào kiếm tiền giang hồ danh vọng thời điểm, một bên Giang Thủy Hàn nhưng không biết những này, giờ phút này Giang Thủy Hàn cầm nhà mình sự phụ cho bí tịch, hưng phấn trong lòng dị thường.

Làm Đan Dương Phủ Đệ Nhất Thế lực Giang gia, không phải là không có càng tốt hơn hơn ngôi võ học.

Võ học gia truyền Quy Chân trải qua chính là Thượng Thừa Nội Công, còn có một bản nhưng là Thượng Thừa Đạo Pháp Thánh Vũ đạo pháp, tuy nhiên cái này hai quyển thượng thừa bí tịch, cũng chỉ có Giang gia gia chủ và hạ nhiệm gia chủ người thừa kế mới có thể học tập.

Hắn Giang gia hạch tâm người, tự nhiên học là Trung Thừa Võ Học, tộc nhân hệ thứ tự nhiên chỉ có thể học Hạ Thừa Võ Học.

Mà Giang Thủy Hàn làm Giang gia đương đại gia chủ thứ tư, tuy nhiên không thể hưởng về, đã xác định trở thành hạ nhiệm gia chủ người thừa kế Giang Thủy Lưu đồng dạng, học tập Giang gia hai quyển Thượng Thừa Vô Học, nhưng Trung Thừa Vô Học nhưng là không thiếu.

Không qua sông Thủy Hàn từ nhỏ bởi vì thân thể vấn đề, trừ cơ sở Trúc Cơ Công Phu bên ngoài, căn bản là không có tiếp xúc qua những này Ngoại Công.

Cho nên bản này bảy mươi hai đường Đan Thối có thể nói là Giang Thủy Hàn lần thứ nhất tiếp xúc võ công, đương nhiên hưng phấn không được.

Về phần Quy Chân trải qua, cũng là Giang Thủy Hàn thường xuyên lật xem chỗ ghi lại, mà người Giang gia biết căn bản học tập không được nội công cũng không có ngăn cản, nếu không coi như Giang Thủy Hàn là gia chủ thứ tư, cũng không thể phá hư Giang gia quy củ.

Hưng phấn chỉ chốc lát Giang Thủy Hàn tập trung ý chí,

Lật ra bảy mươi hai đường Đan Thối bí tịch, nghiêm túc học tập.

Đan Thối chia làm mười đường 20 đường rất nhiều loại.

Bạch Cửu lấy ra bảy mươi hai đường Đan Thối, tự nhiên là hoàn chỉnh nhất uy lực mạnh nhất phiên bản, với lại Đan Thối cũng thích hợp dùng để làm Nhập Môn Công Phu, đây cũng là Bạch Cửu lựa chọn quyển bí tịch này nguyên nhân.

Bạch Cửu trong lòng quyết định chú ý về sau, ngẩng đầu thấy Giang Thủy Hàn đang tại nghiên bí tịch, liền không nói không rằng trực tiếp rời phòng.

Sự phụ dẫn vào cửa tu hành tại mọi người, Bạch Cửu thứ nhất không có giao đồ đệ kinh nghiệm, thứ hai cũng không có thời gian đi cẩn thận giao đồ đệ.

Muốn bí tịch muốn bình khí muốn bạc, Bạch Cửu không nói hai lời trực tiếp cho, chỉ cần người dụng tâm, chỉ cần người chăm chỉ, cái gì cũng tốt nói, hẳn liền dựa vào chính mình chậm rãi lĩnh ngộ đi.

Bạch Cửu ra khỏi cửa phòng, liền gặp Đỗ Thư sách vừa vặn trở về, lập tức liền lên tiếng hỏi: "Làm sao? Nhanh như vậy tìm đến phù hợp địa phương."

Đỗ Thư sách cũng không nghĩ tới vừa định đi cầu kiến Bạch Cửu, liền đụng phải, lập tức đối Bạch Cửu ôm quyền nói.

"Hồi Giáo Chủ, thuộc hạ trước đó đi thi lúc tới qua Phủ Thành, cho nên đến là biết một chỗ bán ra tòa nhà có chút thích hợp, vừa rồi đi một chuyến, không nghĩ tới bây giờ còn chưa bán ra, liền gấp trở về muốn cho giáo chủ tự mình đi nhìn xem."

"A! Đã như vậy, vậy bản tọa liền đi nhìn một cái, dẫn đường đi."

Bạch Cửu nghe vậy lúc này liền tới hào hứng, dứt khoát lập tức vô sự liền trực tiếp dự định đi chỗ kia nhìn xem, Thánh Hóa Giáo cái thứ nhất Phân Đà, tự nhiên không thể quá mức qua loa.

Ngay sau đó Đỗ Thư sách phía trước dẫn đường, Bạch Cửu theo sát về sau, hai người ra khách sạn, theo đại đạo trực tiếp hướng về Thành Bắc bước đi.

Khánh Dương thành Thành Nam tốt xấu lẫn lộn, là rất nhiều Giang Hồ Khách và Hành Thương trạm thứ nhất, mà Thành Đông nhưng là tất cả Đại Thương Hành, và Khánh Dương trong phủ thế lực khắp nơi mở cửa hàng.

Thành Tây xem như phổ thông người dân Cư Trụ Địa, tự nhiên cũng là điều kiện kém cỏi nhất địa phương, sinh sôi không ít Tiểu Bang Phái.

Mà Thành Bắc đương nhiên là Khánh Dương thành phần hoa nhất náo nhiệt nhất địa phương, trừ Nha Môn tại thiết lập tại đây bên ngoài, cũng là các lộ Quan to Quyền quý nơi ở địa phương.

Bằng vào Bạch Cửu và Đỗ Thư sách hai người cước trình, hai người trọn vẹn đi nửa canh giờ, cuối cùng tới đất giới.

Nơi đây ở vào Thành Bắc Chủ Nhai phía trên, cửa hàng chung quanh san sát, từ lâu khách sạn thanh lâu rất nhiều, Đỗ Thư sách nói tới địa phương, vị trí ngay tại Chủ Nhai cái trước góc rẽ, là một tòa chiếm diện tích khá quảng đại chỗ ở.

Tòa nhà tường viện cao ngất, màu đỏ thắm đại môn đứng cạnh lấy hai cái Thạch Sư, đến là lộ ra uy vọng bất phàm, xem xét nơi đây chủ nhân hẳn không phải người bình thường.

Đỗ Thư sách trước đó đã tới qua, tự nhiên có chút quen thuộc, lập tức ra hiệu Bạch Cửu chờ một lát, lập tức chính mình tiến lên kéo vòng cửa "Ba! Ba! Ba!" Khẩu trừ mấy lần.

Hai người cũng không có đợi bao lâu, đại môn "Két" một tiếng mở ra, một quản gia bộ dáng lão già đi tới, lập tức xem xét là Đỗ Thư sách liền cười nói.

"Nguyên lai là Đỗ công tử."

"Chu quản gia, đây là nhà ta công tử, lần này nhưng là muốn đến nhìn xem tòa nhà."

Đỗ Thư sách gặp lão già, đối với liền ôm quyền lập tức nhìn xem Bạch Cửu đối với giới thiệu đến.

Chu quân gia họ Chu tên tiến vào, đối với trước đó đến xem qua tòa nhà Đỗ Thư sách nhưng là có ấn tượng, trước đó xem thấu lấy cách ăn mặc không tầm thường, vốn cho rằng là mình xem loại tòa nhà, lại không nghĩ rằng Đỗ Thư sách thế mà không phải Người chủ sự.

Nghe được giới thiệu, Chu Tiến lập tức ngưng thần xem xét, liền gấp đứng phía sau một cái một thân áo bào đen eo, hệ Tử Kim mang thân thể treo trường đao, khí chất bất phàm thiếu niên, giờ phút này Chính Thần sắc lạnh nhạt nhìn xem chính mình.

Chu Tiến gặp này lúc này tâm thần ngưng tụ, bằng vào nhiều năm kinh nghiệm Chu Tiến liền cảm giác thiếu niên này không phải người bình thường, lập tức không dám thất lễ chấp tay nói.

"Nguyên lai là vị công tử này muốn mua tòa nhà, nhưng lại không biết công tử quý danh."

"Tại hạ họ Bạch."

Bạch Cửu đáp lễ, nhẹ nói nói.

"A! Nguyên lai là Bạch Công Tử, tất nhiên Bạch Công Tử phải tới thăm tòa nhà, vậy liền mời vào bên trong đi."

Chu Tiến và Bạch Cửu nói một tiếng, lập tức thân thể nhất chuyển phía trước dẫn đường.

Bạch Cửu gặp này cũng không chậm trễ, lúc này cùng Đỗ Thư sách giống như sau lưng Chu Tiến tiến vào tòa nhà.

Đại khái đi một vòng Bạch Cửu đối với chỗ này có chút hài lòng, tòa nhà này chiếm diện tích không tiểu đình đài Lầu Các, lẻ loi tổng tổng cộng lại không xuống trên trăm gian phòng trọ.

Hậu viện lại có một cái phiến hoa viên, cải tạo một phen về sau có thể làm Luyện Võ Trường.

Ba người quần một vòng, lại trở lại chỗ cửa lớn, tất nhiên đối với tòa nhà hài lòng, Bạch Cửu liền muốn lúc này mua lại, này biết còn chưa mở miệng, đã thấy đại môn bị người thô bạo một chân đá văng tới.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Uy Viễn Tiêu Cục

"Ầm" một tiếng tòa nhà đại môn bị người thô bạo một chân đá văng, một trận lốc lư đâm vào hai bên phát ra thanh âm chói tai.

Lập tức liền gặp một cái chừng hai mươi thanh niên, một thân Hoa Phục Long Hành Hổ Bộ mang theo bốn cái trắng hán đi tới.

Bị người bỗng nhiên quấy rầy, Bạch Cửu trong lòng tự nhiên khó chịu, lúc này phiến thanh niên liếc một chút, lập tức ngăn lại muốn nói chuyện Đỗ Thư sách, ra hiệu bình tĩnh đừng nóng.

Mà một bên đứng tại Bạch Cửu đối diện Chu Tiến, nhìn thấy đại môn bị đá văng đầu tiên là giận dữ, lập tức thấy người tới, nhưng là sắc mặt cứng ngắc, chần chờ chỉ chớp lát miễn cưỡng đối tiến đến thanh niên chấp tay nói: "Ta tưởng là ai, nguyên lai là Uy Viễn tiêu cục Thiếu Tiêu Đầu."

Lưu Khải vênh vao tự đắc phiến Chu Tiến liếc một chút, lập tức thần sắc lạnh lùng lên tiếng nói: "Chu lão đầu, nửa tháng trước bản thiếu gia nói sự tình, ngươi cần nhắc như thế nào, hôm nay nhưng là cũng nên cho một cái công đạo."

Vốn là thần sắc miễn cưỡng Chu Tiến nghe lời này, lập tức thần sắc càng thêm khó coi.

Nhưng là cái này Lưu Khải ý vào nhà mình Uy Viễn tiêu cục tại Khánh Dương thành thế lực, nửa tháng trước tìm tới Chu Tiến, lại muốn cầm chỗ này giá trị ba vạn lượng tòa nhà, ba ngàn lượng liền mua đến tay, Chu Tiến tự nhiên là sẽ không đáp ứng.

Chỗ này tòa nhà nguyên chủ nhân vốn là một thương nhân, ba năm trước đây chuyển nhà đi bên trong, Chu Tiến làm tâm phúc, tự nhiên là bị lưu lại xử lý tòa nhà này và một chút đến tiếp sau sự tình.

Tuy nhiên Nam Cương địa giới, có thể một hồi xuất ra ba vạn lượng bạc người quả thực không nhiều, có thể ra lên cái giá tiền này người, tự nhiên cũng sẽ không thiếu khuyết tòa nhà, cho nên tòa nhà liền một mực không người hỏi thăm.

Hôm nay thật vất vả tới hai cái nhìn có chút thành tâm người bán, Chu Tiến trong lòng bản rất là cao hứng, tâm đạo cuối cùng có thể xử lý tòa nhà này, đi bên trong địa giới tìm nhà mình lão gia và nhà mình thê nữ, lại không nghĩ rằng cái này trong lúc mấu chốt,

Cái này Uy Viễn tiêu cục Lư Khải thế mà xuất hiện.

Chu Tiến tuy nhiên không muốn đắc tội Lư Khải, nhưng muốn cho chính mình cảm giá trị ba vạn tòa nhà bán đồ bán thảo ba ngàn lượng, đây cũng là tuyệt không có khả năng.

Không nói hấn, như thế Chu Tiến thật như vậy làm, gặp nhà mình lão gia lại như thế nào dạn dỏ.

Chu Tiến trái lo phải nghĩ, bỗng nhiên phết gặp một bên Bạch Cừ lưỡng người, thần sắc nhất động lúc này có chú ý, lập tức đối Lư Khải chấp tay nói: "Lư thiếu Tiêu Đầu, nhưng là tới không khéo, tòa nhà này bây giờ lại là đã bán cho vị công tử này, lão hủ bây giờ lại là đã làm không được người."

"Ân!" Nghe Chu Tiến kiểu nói này, Lư Khải lúc này mới quan sát tỉ mỉ một mực không bị chính mình để ở trong mắt Bạch Cừ lưỡng người.

Lư Khải quan sát tỉ mỉ một phen, gặp Bạch Cừ lưỡng người ăn mặc không tầm thường, lại có thể hoa lên giá tiền rất lớn mua tòa nhà này, tâm đạo hai người sợ không phải người bình thường.

Nghĩ tới đây Lư Khải lập tức thần sắc biến đổi, nở nụ cười chấp tay đối Bạch Cừ lưỡng người thử dò xét nói: "Hai vị huynh đệ khí vũ hiên ngang nhất biểu nhân tài, lại không biết tôn tính đại danh, quê quán ở đâu a."

Bạch Cừ gặp hỏi thăm, nhưng là không có nói tiếp, mà chính là dò xét liếc một chút, liền không ở chú ý, lập tức mở ra hệ thống xem xét vừa rồi thu đến một tiếng hệ thống nhắc nhở.

Bạch Cừ phân thần tiến vào hệ thống, mở ra hệ thống xem xét chỉ gặp được viết đến: "Chúc mừng chủ ký sinh chịu đến nhị lưu sơ kỳ cao thủ: Lư Khải chú ý, thu hoạch được giang hồ danh vọng 500 chút, thu hoạch được Uy Viễn tiêu cục Tiêu Sư: Lý Mãnh chú ý, thu hoạch được giang hồ danh vọng 100 chút, thu hoạch được Uy Viễn tiêu cục... .

Bạch Cừ nhưng là không nghĩ tới, đi ra xem lợi tòa nhà, thế mà còn có ý bên ngoài niềm vui, không nghĩ tới trước mắt người thanh niên này lại là nhị lưu sơ kỳ cao thủ, tăng thêm sau lưng bốn tên Uy Viễn tiêu cục Tiêu Sư, lại để cho chính mình thu hoạch 90 0 điểm giang hồ danh vọng.

Một bên Đỗ Thư sách gặp nhà mình giáo chủ không ra, liền làm lên đồng sắc lạnh nhạt nhìn xem Lư Khải lên tiếng nói: "Tại hạ họ Đỗ, đến từ Tây Phong thành."

Bạch Cừ lưỡng người đối diện Lư Khải, vốn là đối Bạch Cừ hỏi thăm, lại không nghĩ rằng đối diện thiếu niên kia, thế mà giống như vốn không phản ứng chính mình, lúc này trong lòng liền giận dữ.

Lúc này lại nghe xong hai người không phải Khánh Dương thành bản địa nhân sĩ, thần sắc lập tức biến đổi, sắc mặt lạnh lùng trầm giọng nói: "Nguyên lai là nơi khác đến, nghe Chu lão đầu nói các người bán tòa nhà này."

Thấy đối phương ngữ khí Bất Thiện, Đỗ Thư sách nhưng là không chút nào sợ lập tức lãnh đạm trở lại: "Chỗ này tòa nhà không tệ, công tử nhà ta có chút ưa thích, đúng là muốn bán hạ xuống."

Lư Khải thấy đối phương ngữ khí đậm nhạt, hiển nhiên không chút nào coi mình là một chuyện, lập tức trong lòng giận quá nói thẳng: "Các người nhưng biết, tòa nhà này bán thiếu gia đã sớm dự định, các người lại dám từ bản thiếu gia trong tay giật đồ, xem ra là không có cảm tạ Uy Viễn tiêu cục để ở trong mắt."

"A! Người nói tòa nhà này là người trước tiên nhìn trúng, người có thể kết giao tiền đặt cọc? Còn có Uy Viễn tiêu cục cũng nổi danh a?"

Lư Khải một câu nói xong, không đợi Đỗ Thư sách nói tiếp, đã thấy Bạch Cừ ngẩng đầu, thần sắc lạnh nhạt nhìn chằm chằm Lư Khải mấy người, nhẹ nói nói.

Vốn là liếc chín lượng người khó chịu Lư Khải, lần này thấy đối phương thế mà xem thường nhà mình Tiêu Cục, lập tức lửa giận trong lòng bên trong đốt lạnh giọng nói: "Hai cái Ngoại Lai Hộ, đoạt bản thiếu gia tòa nhà không nói, thế mà còn dám đối bản thiếu gia nói chuyện như vậy, không cho các người điểm màu sắc nhìn xem lại còn coi ta Khánh Dương thành không người, người tới cho ta cảm hai cái này cuồng đồ chân cắt ngang."

Bạch Cừ lời nói nhưng là hoàn toàn kích thích Lư Khải, Lư Khải lúc này đối thủ hạ phân phó một tiếng, hai tay ôm vai thần sắc lạnh lùng nhìn xem Bạch Cừ lưỡng người.

Gặp nhà mình Thiếu Tiêu Đầu phân phó, Uy Viễn tiêu cục bốn cái Tiêu Sư tự nhiên không chút do dự, lập tức cùng nhau hướng về Bạch Cừ lưỡng người đánh tới.

Bạch Cừ thấy đối phương lại dám giống như nhà mình động thủ, lập tức cười lạnh một tiếng đối với một bên Đỗ Thư Thư Đạo: "Người luôn luôn rất ít động thủ, hôm nay liền cho người cái luyện tay một chút cơ hội."

Nếu không cần Bạch Cừ nói, Đỗ Thư sách đã sớm ngửa tay khó nhẹn, tuy nhiên chỉ tập võ không đủ nửa năm, nhưng là Đỗ Thư sách lại tại Bạch Cừ trợ giúp dưới, đã sớm là nhị lưu trung kỳ cảnh giới, chỉ là lại không có cơ hội chân chính cơ hội ra tay.

Tuy nhiên bình thường cũng sẽ và Cao Thuận, hoặc là Lý Nghĩa mấy người luận bàn một phen, nhưng mấy người luận bàn căn bản là không có có toàn lực xuất thủ qua, tại tăng thêm riêng phần mình đều có bận tâm, đương nhiên không thể cùng thực chiến tương đối.

Mắt thấy nhà mình giáo chủ phân phó, Đỗ Thư sách lập tức thần sắc nhất động, giữ im lặng tiến lên hai bước, cũng không cần bên hông trường đao, trực tiếp nghênh đón.

Đỗ Thư sách tuy nhiên không có chút nào kinh nghiệm thực chiến, nhưng đến cảnh giới đề ở nơi đâu.

Bằng vào tốc độ xuất thủ, và tốc độ phản ứng, ở đâu là những này Tam Lưu sơ kỳ cảnh giới Tiểu Sư có thể ngăn cản, là lấy chỉ là bắt đầu bị bốn người vây công thì có chút luống cuống tay chân, chờ hơi thích ứng về sau, lại chỉ là đơn giản mấy chiêu, cũng đã đem bốn người đổ nhào trên mặt đất.

Lưu Khai vốn là muốn cho thủ hạ đi lên thăm dò một phen Bạch Cửu lưỡng người, lại không nghĩ rằng đối phương lại là cộng rom cứng, lập tức đối ngã trên mặt đất kêu rên bốn cái Tiểu Sư chửi nhỏ một câu, lập tức song quyền một nắm, bước chân đạp mạnh, công hướng về Đỗ Thư sách.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: Uy Bức Lợi Dụ

Lưu Khai thân là Uy Viễn tiêu cục Thiếu Tiêu Đầu, thủ hạ công phu tự nhiên là không yếu, thân thể nhất động đã xuất hiện tại Đỗ Thư sách bên người, sử dụng Gia Truyền quyền pháp một chiêu công kích trực tiếp Đỗ Thư Văn Bản môn.

Đỗ Thư sách gặp Quyền Thế hung mãnh không dám đón đỡ, lập tức vội vàng thân thể lóe lên muốn tránh né, lại không nghĩ rằng Lưu Khai trước đó bắt quả là Hư Chiêu, bước chân gấp thực sự hai lần, trong nháy mắt liền áp vào Đỗ Thư sách bên cạnh, một quyền liền cầm Đỗ Thư sách đánh liền lùi lại bốn bước.

Bạch Cửu xem Đỗ Thư sách biểu hiện, lập tức lắc đầu có chút bất đắc dĩ lên tiếng nói: "Dùng đao pháp đi, người lại không học qua công phu quyền cước, và đối phương so cái gì quyền pháp."

Đến là kinh nghiệm không đủ, bản tại Lưu Khai thể công xuống một mối ứng đối Đỗ Thư sách, nghe được nhà mình giáo chủ lời nói, lập tức trong lòng cũng là thầm mắng nhà mình củ bản.

Lúc này thân thể nhanh chóng thối lui hai bước, trong nháy mắt rút ra chính mình bên hông trường đao, sử dụng Ngũ Hồ Đoạn Môn Đao nghênh đón.

Ngũ Hồ Đoạn Môn Đao là Thiên Long Bát Bộ bên trong, Vân Châu Tàn gia Tàn Công Vọng sáng tạo, tổng cộng sáu mươi bốn chiêu, đao thế hung mãnh bá đạo lại không mất tinh diệu, đặc biệt là sau cùng sau cùng Ngũ Thức đao pháp, càng là bộ này đao pháp tinh yếu chỗ.

Đỗ Thư sách tập võ thiên phú cũng không yếu, chỉ là không có đụng phải Bạch Cửu trước đó không có cơ hội tiếp xúc võ học, đã là như thế nửa năm trôi qua, một bộ Ngũ Hồ Đoạn Môn Đao pháp luật nhưng là cũng đã luyện đến hơi có Tiểu Thành cảnh giới.

Giờ phút này trường đao nơi tay, Đỗ Thư sách toàn thân khí thế biến đổi, và vừa rồi nhất định tưởng như hai người, cầm trong tay trường đao chiêu thức đánh liền có thứ tự, chiêu chiêu không rời Lưu Khai quanh thân yếu hại, trong lúc nhất thời đại chiếm thượng phong.

Lưu Khai lúc này cũng là biệt khuất không thôi, trước đó rõ ràng còn là đánh đối phương không có chút nào sức hoàn thủ, lại không nghĩ rằng đối phương lại là cái dùng đao hào thủ, một bộ đao pháp tấn mãnh tàn nhẫn, làm cho tay không đối địch chính mình, chỉ có thể một mối trốn tránh.

Mắt thấy chính mình rơi vào hạ phong, đang đánh xuống dưới ăn thiệt thòi khẳng định là mình, Lưu Khai lập tức bỗng nhiên thân thể đột nhiên triệt thoái phía sau, lập tức mất lạnh nhìn Đỗ Thư Thư Đạo: "Hừ! Khi dễ bản thiếu gia không mang binh khí, lần sau để cho bản thiếu gia gặp được các người, nhất định phải để cho các người ném thử ta Lưu Khai Du Long Thương lợi hại."

Lưu Khai nói xong, nhưng là không chút nào dừng lại, cũng mặc kệ nằm trên mặt đất bốn tên thủ hạ, trực tiếp nghênh ngang rời đi.

Bạch Cửu nhìn thấy cũng không có ngăn cản, đến không phải sợ gây chuyện, chỉ là mới tới Khánh Dương thành chính sự còn không có làm tốt, vì một số miệng lưỡi lợi hại tính không ra gây phiền toái, chẳng qua nếu như đối phương không biết tốt xấu, Bạch Cửu đến là không ngại tiền đưa đối phương đoạn đường.

"đao pháp luyện không tệ, cũng là kinh nghiệm đối địch không đủ, có thời gian tìm thêm người luyện tay một chút đi."

Gấp Đỗ Thư sách bỏ vào vò, Bạch Cửu thần sắc hài lòng nhìn đối phương liếc một chút lập tức lên tiếng nói.

Đỗ Thư sách thuận tay xoa một chút cái trán mồ hôi, chỉnh lý một phen quần áo gấp nhà mình giáo chủ nói như thế, lập tức ôm quyền nói: "Công tử nói là."

Bạch Cửu đối với gật gật đầu,

Sau đó đối còn nằm trên mặt đất giả chết bốn cái Tiêu Sur âm thanh lạnh lùng nói: "Tại nằm giả chết, cũng không cần đứng lên."

Nằm trên mặt đất bốn tên Tiêu Sur, nghe xong lời này nơi nào còn dám chần chờ, lập tức liền vội vàng đứng lên lộn nhào, lao ra ngoài cửa.

Chờ Uy Viễn tiêu cục người sau khi rời đi, Bạch Cửu sắc mặt bỗng nhiên chuyển sang lạnh lẽo, lạnh giọng đối vẫn đứng ở một bên Chu Tiến nói: "Một vạn lượng bạc, tòa nhà này ta muốn, ngươi nếu là dám không đồng ý, ta liền và ngươi tốt nhất tính toán vừa rồi sổ sách."

Một bên Chu Tiến trước đó đúng là bị Lư Khai bức gấp, mới đưa chú ý đánh tới Bạch Cửu lưng trên thân người, lại không nghĩ rằng Bạch Cửu không có động thủ, chỉ là trước đó tới qua một lần cái kia Văn Nhược Thư Sinh thuộc hạ, liền cầm tại Khánh Dương thành uy danh không nhỏ Lư Khai cho đánh chạy đường.

Đây càng thêm để cho Chu Tiến minh bạch, Bạch Cửu lưng người thân phận không tầm thường.

Lần này gặp Bạch Cửu nói như vậy, Chu Tiến liền biết đối phương khẳng định là trách tội chính mình, vừa rồi lợi dụng đối phương đối phó Lư Khai chuyện này.

Nghĩ tới đây Chu Tiến lập tức vội vàng cười làm lành nói: "Bạch Công Tử chớ trách, vừa rồi đúng là bức tại bất đắc dĩ, lão hủ đây cũng là không có cách nào a, công tử muốn một vạn lượng bạc liền mua xuống cái này giá trị ba vạn lượng bạc, nhưng là căn bản không có khả năng a."

Bạch Cửu gặp Chu Tiến không đồng ý, lập tức cười lạnh một tiếng nói thẳng: "Ngươi làm một sự kiện, ta bây giờ không phải là tại thương lượng với ngươi, ngươi tất nhiên dám lợi dụng bản công tử muốn trả giá đắt, sau cùng hỏi ngươi một lần một vạn lượng bán hay không."

Chu Tiến cũng không nghĩ tới Bạch Cửu cư nhiên như thế bá đạo, vốn định lợi dụng đối phương giải quyết Lư Khai phiền phức, lại không nghĩ rằng vừa đi sới, lại tới một cái hồ.

Tuy nhiên Bạch Cửu xuất ra một vạn lượng, đã so Lư Khai ba ngàn lượng cỡ nào gấp ba có tại, nhưng là cùng chính mình tâm lý mong muốn nhưng là kém quá ít a, lập tức liền kiên trì muốn cự tuyệt.

Lại không nghĩ rằng Bạch Cửu mất lạnh nhìn Chu Tiến, nhẹ giọng lầm bầm: "Nghe qua trước đó Bách Thảo Đường Đông Gia bị người một kiếm chém thủ cấp, ngươi nói trong thành này loạn như vậy, vạn nhất Chu tổng quản cũng bị người chém đầu, không biết sẽ có hay không có người biết đây."

Nghe Bạch Cửu lời nói, Chu Tiến bỗng nhiên run lên trong lòng, Bách Thảo Đường sự tình Chu Tiến tự nhiên biết, giờ phút này gặp Bạch Cửu nói như vậy, nhưng là thật bắt đầu sợ lên.

Nếu là chính mình thật chọc giận đối phương bị đối phương sát, cái này trong đại trạch, nhưng là ngay cả cái cho mình báo quan người đều không có, lập tức chỉ có thể sắc mặt cứng ngắc nói: "Bạch Công Tử nhìn xem giá tiền này có thể hay không tại thêm điểm."

Bạch Cửu đối với Chu Tiến hỏi thăm, nhưng là căn bản không để ý tới trực tiếp đối Đỗ Thư Thư Đạo: "Tòa nhà này không cần, chúng ta đi thôi, nói xong nhưng là dẫn đầu đi ra ngoài, Đỗ Thư sách nghe vậy, đối Chu Tiến cười lạnh một tiếng theo sát sau khi.

Chu Tiến gặp Bạch Cửu trực tiếp không cho mình, may may chứa chỗ thương lượng, trực tiếp quay người rời đi, nhớ tới hai người xem chính mình phảng phát xem người chết đồng dạng ánh mắt, lập tức tại cũng chịu đựng không nổi, vội vàng đuổi kịp hai người nói: "Bạch Công Tử tòa nhà này bán, bán cho ngài, liền một vạn lượng."

Bạch Cửu gặp này, khoe miệng giương nhẹ lập tức mất lạnh nhìn Chu Tiến nói: "Tất nhiên Chu tổng quản nguyện ý bán, vậy liền cầm khế đất ra đi."

Chu Tiến gặp này, lúc này không dám thất lễ. Nói một tiếng sau đó, vội vàng rời đi, không lâu vừa tức suyễn hư xuyt chạy về đến, cầm khế đất giao cho Bạch Cửu nói: "Bạch Công Tử ngươi xem một chút, đây cũng là khế đất."

Bạch Cửu cầm khế đất cầm trong tay, kiểm tra một phen, xác nhận không sai sau khi. Lập tức từ trong ngực rút ra mười cái một ngàn lượng Ngân Phiếu đặt ở Chu Tiến trong tay nói: "Đây là một vạn lượng, Chu tổng quản thấy rõ ràng."

Chu Tiến Thu Ngân phiếu, cẩn thận kiểm tra gấp xác thực không có vấn đề, lập tức quay người trở lại chỗ mình ở cầm một bao quần áo, liền vội vàng vội vàng rời đi.

Chờ Chu Tiến sau khi rời đi, Bạch Cửu tả hữu dò xét chung quanh một phen sau đó, đối với Đỗ Thư sách phân phó nói: "Ngươi trở lại phân phó Vong Xuyên mạng người và hàng đến bên này đi, đối với phân phó lưu lại mấy người, nếu như Giang Phong tìm đến bốn tọa, liền dẫn đưa đến tại đây tới."

Đối với nhà mình giáo chủ phân phó, Đỗ Thư sách tự nhiên không dám thất lễ, lúc này đối với Bạch Cửu thi lễ, vội vàng chạy về khách sạn.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Phổ Dài Tranh Đấu

Lúc chạng vạng tối, Đỗ Thư sách mang theo Vòng Xuyên một đoàn người cuối cùng là gấp trở về, đón lấy mọi người tự nhiên là một phen bận rộn, quét dọn chỉnh lý về sau sắc trời đã tối, bận rộn một ngày mọi người liền trực tiếp nghỉ ngơi.

Sáng sớm hôm sau, Bạch Cửu cũng không có ra ngoài, đứng dậy về sau, liền tại trong trạch tử luyện tập trên người mình các loại võ học.

Không lâu đã thấy Lâm Dương thần sắc vội vàng đi tới, đối Bạch Cửu ôm quyền nói: "Bẩm giáo chủ, ngoại môn tới một đám người nháo sự, tự xưng là Uy Viễn tiêu cục người."

Bạch Cửu nghe vậy lúc này dừng thân hình, thần sắc lạnh lùng lạnh giọng nói: "Phía trước dẫn đường."

Lâm Dương gặp nhà mình giáo chủ thần sắc không tốt, lập tức cũng không dám nói thêm cái gì, thi lễ đi đầu phía trước dẫn đường.

Tại cái này Khánh Dương nội thành, trừ cá biệt chính mình trừu chọc không nổi người bên ngoài, Lưu Khải luôn luôn mắt cao hơn đầu, không đem bất luận kẻ nào để ở trong mắt.

Lại không nghĩ rằng hôm qua đụng phải hai cái Ngoại Lai Hộ, không chỉ có đoạt mình nhìn trúng tòa nhà, còn thương tổn chính mình mặt mũi.

Cho tới bây giờ nhận qua đãi ngộ như vậy Lưu Khải, há có thể nhẫn, hôm nay trước kia, liền triệu tập nhà mình trong tiêu cục hai trăm hảo thủ, lòng như lửa đốt đánh tới cửa.

Ai biết tới đất giới, còn không có nhìn thấy hôm qua này hai tiểu tử, liền gấp từ bên trong lao ra trên trăm tên cầm đao đại hán.

Bất quá đối với này Lưu Khải nhưng là không thêm để ý chút nào, lần này Lưu Khải thế nhưng là mang Uy Viễn tiêu cục tinh nhuệ nhất hai trăm người, bên trong Tam Lưu cảnh giới Tiêu Sư, liền có trọn vẹn hơn mười người, còn có hai tên nhị lưu cảnh giới Tiêu Đầu, tại tăng thêm chính mình, Lưu Khải không tin đối phương có thể lật ra cái gì bọt nước.

Phiết mắt đối phương trận địa sẵn sàng đón quân địch Thánh Hỏa Giáo chư vị, Lưu Khải vênh vác tự đắc âm thanh lạnh lùng nói: "Để cho ngày hôm qua hai cái tiểu tử cút ra đây, nếu không hôm nay liền để cho các ngươi chó gà không tha."

Nghe Lưu Khải lời nói, Thánh Hỏa Giáo đám người bên trong Mạnh Trường Hà thần sắc lúc này lạnh lẽo, rút ra trường đao tiến lên một bước, chỉ Lưu Khải âm thanh lạnh lùng nói: "Nơi nào đến câu vật, dám đến tại đây phát ngôn bừa bãi."

Mạnh Trường Hà lời này vừa nói ra, Uy Viễn tiêu cục mọi người lúc này giận từ tâm lên, Lưu Khải cũng là sắc mặt trong nháy mắt tranh luận nhìn, tại Khánh Dương thành thật đúng là không có mấy cái người, dám ngay ở chính mình mặt nói chuyện như vậy.

Uy Viễn tiêu cục bên trong một cái Tam Lưu cảnh giới Tiêu Sư, gặp nhà mình Thiếu Tiêu Đầu thần sắc khó coi, biết mình biểu hiện thời điểm đến, lúc này rút tay ra bên trong đốc sức đao gầm thét một tiếng: "Lâm càn! Dám đối với ta như vậy nhà Thiếu Tiêu Đầu nói chuyện, chết đi."

Mạnh Trường Hà gặp đối diện lao ra một cái cầm đao thanh niên, lập tức không hề sợ hãi xắn một cái đao hoa, khoe miệng cười lạnh một tiếng, bước ra một bước liền nghênh đón.

Gặp nhà mình có Tiêu Sư xuất thủ, Lưu Khải trong lòng hài lòng, dù sao đối phương chỉ là một cái tiểu lâu lâu, nếu như mình xuất thủ nhưng là có chút lộ ra nhà mình Uy Viễn tiêu cục vô năng.

Đối với nhà mình những này Tiêu Sư, Lưu Khải vẫn là rất có lòng tin,

Bọn gia hỏa này nhiều năm áp tiêu tay hành tẩu giang hồ, bỏ công sức thế nhưng là không hề yếu.

"Thiếu Tiêu Đầu yên tâm, cái này trăm an tuy nhiên tuổi không lớn lắm, nhưng đao pháp nhưng là rất là quen nạp, tại ta trong tiêu cục Tiêu Sư bên trong cũng coi là nhân vật có tiếng tăm."

Lưu Khải nghe vậy, đã thấy nói chuyện chính là lần này đi theo nhà mình tới hai vị Nhị Lưu Cao Thủ một trong, lập tức gật gật đầu, xem như biểu thị đồng ý.

Hai người nói thật không tệ, Uy Viễn tiêu cục trầm gấn ở Tam Lư cảnh giới bên trong đúng là một cái hảo thủ, mặc dù chỉ là Tam Lư trung kỳ cảnh giới, nhưng bằng mượn một tay Khoái Dao cũng coi là một cái hảo thủ.

Nếu như đối người khác, có lẽ thật đúng là không phải là đối thủ, nhưng là đụng phải Mạnh Trường Hà, lại chỉ có thể coi là cái này trăm an không may.

Mạnh Trường Hà gia nhập Thánh Hóa Giáo trước đó, một mình tại Tây Phong thành lăn lộn nhiều năm, nếu như không có chút thủ đoạn đã sớm chết, gia nhập Thánh Hóa Giáo về sau, vừa học đến Ngũ Hồ Đoạn Môn Dao pháp luật, và hai bộ Bộ Pháp, có thể nói thực lực sớm đã xưa đâu bằng nay.

Là lấy Lư Khai hai người vừa dứt lời, bị chuyển lời kỳ vọng cao trăm an, liền trực tiếp bị Mạnh Trường Hà nhất đao đem binh khí đánh bay, lập tức một chân cắm trăm an đá Lư Khai trước mặt.

Cầm đối thủ thu thập về sau, Mạnh Trường Hà thần sắc trào phúng nhìn xem Lư Khai bọn người chằm chọc nói: "Liền chút bản lĩnh này cũng dám đến cửa nháo sự, thật sự là không biết sống chết."

Đối mặt Mạnh Trường Hà trào phúng, Lư Khai mặt trầm như nước, lúc này trường thương trong tay căng thẳng, thân thể nhất động, trong nháy mắt đoạt ra như rồng, nhất thương hướng về Mạnh Trường Hà công tới.

Mạnh Trường Hà trà trộn giang hồ nhiều năm, tuy nhiên ngoài miệng xem thường Lư Khai bọn người, nhưng trong lòng một mực báo lòng cảnh giác, giờ phút này gặp Lư Khai một chiêu công tới, Thương Thế hung mãnh tốc độ cực nhanh, căn bản né tránh không kịp, lập tức nâng đao đón đỡ.

"Phanh!" Mạnh Trường Hà đến chỉ là Tam Lư hậu kỳ cảnh giới, giống như Lư Khai thực lực có chất khác biệt, chỉ là một chiêu liền bị Lư Khai đánh bại lui hai bước, trong miệng ngồn ngộn phun ra một ngụm máu tươi.

Lư Khai gặp một chiêu đắc thủ, lúc này thần sắc khinh miệt mắt nhìn Mạnh Trường Hà, trên tay trường thương liên tục, gấp thực sự hai bước hướng về Mạnh Trường Hà mặt công tới.

Gặp Lư Khai công tới, Mạnh Trường Hà muốn giơ lên ngăn cản, nhưng là toàn thân không sử dụng ra được nửa điểm lực lượng, mắt thấy Mạnh Trường Hà gặp nạn, Thánh Hóa Giáo đám người đương nhiên sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát, cùng nhau rút đao ra khỏi vỏ liền muốn động thủ.

Lại không nghĩ rằng trước mắt mọi người Nhất Hoa, lập tức liền gặp đang muốn công hướng về Mạnh Trường Hà Lư Khai thân thể bay rót ra ngoài, trọn vẹn lui năm bước mới đứng vững thân hình.

Thánh Hóa Giáo người đám người ngẩng đầu nhìn lên, lại nguyên lai là nhà mình Thánh Giáo Vong Xuyên Pháp Vương, thời khắc nẫu chốt đuổi tới xuất thủ cứu Mạnh Trường Hà nhất mệnh.

Vong Xuyên vừa tới, Đỗ Thư sách cũng theo sát sau khi chạy tới, vừa hay nhìn thấy Vong Xuyên cầm thụ thương Mạnh Trường Hà đỡ dậy.

Đỗ Thư sách gặp này, lập tức lửa giận trong lòng dâng lên, mắt lạnh nhìn Lư Khai lạnh giọng nói: "Thật can đảm, hôm qua tha cho ngươi nhất mệnh, ngươi thể mà còn chạy đến, đã như vậy hôm nay liền tiễn đưa ngươi đi gặp Diêm Vương."

Đỗ Thư sách dứt lời, không nói hai lời rút tay ra bên trong trường đao, liền hướng về Uy Viễn tiêu cục bên trong Lư Khai đánh tới, Thánh Hóa Giáo đám người gặp nhà mình tả sử động thủ, lập tức theo sát về sau, không sợ chút nào nhào về phía, nhân số nhiều hơn mình gấp đôi Uy Viễn tiêu cục mọi người.

Vong Xuyên gặp Đỗ Thư sách động thủ, cảm Mạnh Trường Hà an trí ở một bên, lập tức trường kiếm ra khỏi vỏ, lúc này nghênh tiếp Uy Viễn tiêu cục bên trong hạc giữa bầy gà hai tên Nhị Lư Cao Thủ, nhưng là từng cái địch hai.

Vài trăm người tại trên đường dài chém giết, tự nhiên gây nên chung quanh người qua đường và phụ cận Chủ Quán chú ý, tuy nhiên giờ phút này ai cũng sẽ không nào từ phát nhiệt động lên tới.

Lần này đi theo Bạch Cừ đến Khánh Dương thành tới một trăm người, đều là Thánh Hóa Giáo bên trong tinh anh, thuần một sắc Trúc Cơ đại thành, mà thiên địa hai cung mấy tên Tam Lư Hảo Thủ, cũng đều là trà trộn giang hồ tay già đời, tuy nhiên Uy Viễn tiêu cục nhân số rất nhiều, nhưng cũng không có chiếm được cái gì thượng phong.

Chờ Bạch Cừ vội vàng lúc chạy đến đội, liền gặp trước cửa đã thành chiến trường, hai nhóm người chém giết cùng một chỗ đầu túi bụi.

Bạch Cừ phiết gấp và Đỗ Thư sách đầu cùng một chỗ Lư Khai, không cần nghĩ liền minh bạch chuyện đã xảy ra, lúc này trong mắt hàn quang lóe lên, vừa vận động thủ.

Đã thấy bỗng nhiên từ góc rẽ, trên trăm tên áo lam Bộ Khoái, tại một tên thần sắc lạnh lùng Hồng Y Bộ Khoái chỉ huy xuống lao ra.

"Dừng tay cho ta."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.